LEXICON HERODOTEUM

QUO
ET STYLI HERODOTEI UNIVERSA RATIO
ENUCLEATE EXPLICATUR
ET QUAM PLURIMI MUSARUM LOCI
EX PROFESSO ILLUSTRANTUR
PASSIM ETIAM
PARTIM GRAECA LECTIO PARTIM VERSIO LATINA
QUAS OFFERT ARGENTORATENSIS EDITIO
VEL VINDICATUR VEL EMENDATUR.

INSTRUXIT
IOHANNES SCHWEIGHAEUSER,
ORDINIS REGII LEGION. HONOR. EQUES,
ACADEMIAE REGIAE INSCRIPT. ET HUM. LIT. SODALIS, GRAEC. LITERAR.
IN ACAD. ARGENT. ET IN SEMIN. PROT. PROF.

PARS PRIOR.

ARGENTORATI ET PARISIIS
APUD TREUTTEL ET WURTZ, BIBLIOPOLAS.
LONDINI
APUD TREUTTEL ET WURTZ, TREUTTEL FILIUM ET RICHTER.
VENEUNT ETIAM APUD R. PRIESTLEY, LONDINI;
IOH. PARKER, OXONII, ET DEIGHTON ET FILIOS, CANTABRIGIAE.
MDCCCXXIV.

LECTORI S.

Prodit tandem in lucem pluribus abhinc annis promissum *Lexicon* nostrum *Herodoteum*, ad Argentoratensem quidem maxime Musarum editionem, sed et ad alias quaslibet, adcommodatum. Quo in concinnando opere quid sit quod sim secutus, ipsa frons et inscriptio libri satis dilucide declarat: id autem ipsum si probabili quodam modo consecutum me esse judicaverint hi quorum in hoc genere audienda sententia est, consentient iidem, haud inutiliter collocatum fuisse otium, quod in extremo vitae stadio multis olim agitatae tempestatum fluctibus Divini Numinis acceptum fero indulgentiae. Omnibus quidem numeris opus absolutissimum non magis in hoc genere, quam in alio quoquam requiret doctus aequusque rerum harum aestimator: nonnihil vero etiam partim aetati annis gravi, partim obtusae penitus oculorum aciei, condonatum iri confido.

Plurimum in hoc labore adjutum me fuisse profiteor perutili operâ, quam in colligendis interpretandisque jonicis praesertim vocabulis loquendique formulis, quibus usus Herodotus est, jam olim *Aemilius Portus* posuerat. Quid sit vero quod intersit inter illius *Dictionarium jonicum* et nostrum hoc *Herodoteum Lexicon*, quisquis, vel obiter inspiciens, voluerit alterum opus cum altero conferre, facile aestimabit.

Quod si cui passim praetermissa in hoc Lexico nonnulla videbuntur, quae ad rem et ad institutum nostrum pertinebant; facile huic fuerit, et licitum cuilibet, quae desint adjicere repertis. Fuerint alii, qui copiâ laborare opus nostrum sint conquesturi: quos monitos velim, ne invideant studiosis hominibus, quibus grata fortasse et accepta futura sunt eadem, quae ipsis nimia et supervacanea videntur. Caeterum ne ego quidem invidebo, immo gratulabor Musarum harum amicis, si, quae a me in universâ hac operâ Herodoto praestitâ minus commode expedita deprehendentur, ea ab aliis rectius exposita, aut

in quibus ego incertum me haerere professus sum, eadem ab hominibus ingenio doctrinâque praestantibus ad liquidum fuerint perducta.

Si in illorum solummodo usum, qui nostrâ utunfur Historiarum Herodoti editione, instructum hoc Lexicon voluissem, commode fueram facturus, si *Capitis* vel *Sectionis* numero numerum etiam *Lineae*, quâ legitur quaeque Herodotea dictio a nobis citata, adjecissem, quo facilius citiusque quaelibet dictio in ipsâ suâ sede posset reperiri. Nunc, quum aliorum etiam commodis voluerim inservire, qui quâcumque aliâ Musarum editione (in quâ quidem Capitibus aut Sectionibus distincta narratio esset) uterentur, aliam inire rationem placuit; scilicet ut quodque *Caput* paulo longius in *tres* fere *partes aequales* distributum cogitarem, quarum primam literâ *a*, mediam literâ *m*, postremam literâ *f*. insignivi: cui rationi consentaneum fuit, ut, si qua dictio in confinio primae et secundae partis aut secundae et tertiae legeretur, notam *a. m.* aut *m. f.* adponerem. Capita minus longa nonnisi duas in partes distincta statui, quarum priorem literâ *a*. posteriorem literâ *b*. indicavi. Adjecta passim litera *N*. significat, spectare ad locum cum, cui illa litera adjecta est, *Adnotationem* quamdam, sive Wesselingii, sive Valckenarii, sive nostram, quam vel in nostrâ Herodoti editione vel in Wesselingianâ consulere studiosus lector possit.

Quamvis persuasum habeam, *Vitam Homeri*, quae Herodoti nomen praefert, ad Musarum scriptorem nihil pertinere, tamen voces dictionesque notabiliores in illo libello occurrentes Lexico Herodoteo inserui, quo luculentius etiam adpareret quantum stylus Pseudo-Herodoti a Nostri stylo differat. Denique eis etiam vocibus dictionibusve, quae in Oraculis ab Herodoto citatis notabiliores occurrunt, locum in hoc Lexico dedi; ita tamen, ut adjectâ notâ quâdam semper indicaverim, non suo nomine illis usum esse Scriptorem nostrum.

Scripsi ARGENTORATI mense Junio, MDCCCXXII.

LEXICI HERODOTEI

PARS PRIOR.

A.

*Ἀβίωτος, Infelix. *Vit. Hom.* 32. *m. Not.*

*Ἄβατος, ου, ὁ, ἡ, Invius, Inaccessus, Transscensu difficilis οὔρεα ἄβατα, IV. 25. *a.* οὔρος ἄβατον ὑπὸ χειμῶνος, VIII. 138. *f. Conf.* Ἀπόκρημνος.

Ἀβουλίη, ης, ἡ, Inconsiderantia, Imprudentia, Temeritas, VII. 210. *a.* VIII. 74. *m.* ἀπολέεται ἡ Ἑλλὰς ἀβουλίῃσι, VIII. 57.

*Ἄβουλος, Inconsideratus, *etc. Unde Superl.* ἀβουλότατα, *adverbialiter*, Inconsultissime, VII. 9, 2.

*Ἀβούλως, Inconsiderate, Temere, τῇ ἐπιχειρήσει ταύτῃ μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, III. 71. *m.*

Ἁβρός, ἡ, όν, Delicatus, Lautus, Mollis. *De re* Πέρσῃσι, πρὶν Λυδοὺς καταστρέψασθαι, ἦν οὐδὲ ἁβρόν, οὐδὲ ἀγαθὸν οὐδέν, I. 71. *extr. De homine* Ἀγάθυρσοι ἁβρότατοι ἄνδρες εἰσί, IV. 104.

*Ἄβυσσος, ου, ὁ, ἡ, Fundo carens, Immensae profunditatis. ἀβύσσοι εἰσὶ αἱ πηγαὶ τοῦ Νείλου, II. 28. *m. Conf.* Βυσσός.

Ἀγαθά, τά, Bona, Commoda, cujuslibet generis. πάντα ἀγαθά, I. 126. *m. f.* ἀγαθὰ ἐν αὐτοῖσι τοσάδε ἐνευρίσκω, VI. 8. 3. (*conf.* Αὐτός, *num.* 3.) *Sigillatim*, Res pretiosae: ἀγαθὰ μυρία, II. 172. *a.* παντοῖα ἀγαθά, III. 135. 136. Vstae commoditates, Opes, Opulentia, τὰ παρεόντα ἀγαθά, III. 80. *m.*

Ἀγαθοεργίη, ης, ἡ, Fortiter factum, Res praeclare gesta, Bene meritum. ἐν τοῖσι Πέρσῃσι αἱ ἀγαθοεργίαι (olim ἀγαθοεργέαι) ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος τιμῶνται, III. 154. *a.* Ζωπύρου οὐδεὶς ἀγαθοεργίην Περσέων ὑπερεβάλετο, III. 160. *a.*

Ἀγαθοεργός, οῦ, ὁ, *i. q.* ὁ ἀγαθόν τι ἐργασάμενος. *conf Ruhnk. ad Tim. p.* 4. *Apud Spartanos sigillatim* Ἀγαθοεργοὶ *nominabantur* Viri fortiter factis insignes, Bene de rep. meriti, I. 67. *f.*

Ἀγαθός, ἡ, όν. μάχεσθαι εἶναι ἀγαθός, Manu fortem esse, I. 136. *a.* χώρη ἀγαθὴ ἐκφέρειν καρπόν, I. 193. *m.* Ἀγαθά, τά, *vide supra.*

Ἀγαθουργίη, vide Ἀγαθοεργίη.

Ἀγαίεσθαι, (jon. pro ἀγάεσθαι et ἀγᾶσθαι,) Admirari, Invidere, Odisse. *vide Valck. ad* VI. 61. οἱ δὲ ἀγαιόμενοι καὶ φθονέοντες αὐτῷ, Qui ei succensebant, male cupiebant, et invidebant, VIII. 69. *a. ubi opponuntur* ὅσοι ἔσαν εὔνοοι. *Eustathius ad Iliad.* ξ. *p.* 967, 20. *ed. Bas.* Ἀγῶ γάρ, (Ἀγάομαι *debuerat, formâ passivâ*) οὐ μόνον τὸ σέβομαι, -- ἀλλὰ καὶ τὸ φθονῶ καὶ μέμφομαι· οὗ παράγωγον τὸ ἀγαίω (ἀγαίομαι).

Ἀγάλλεσθαι, Sese ornare, Superbire, Gloriari. IV. 64. *m.* περι-

χαρίς ἰοῦσα τῷ δώρῳ (*nempe* Amiculo, *quod ei dono dederat rex.*) ἐφόρεέ τε καὶ ἀγάλλετο, IX. 109. *f.*

Ἄγαλμα, ατος, τό, *generatim*, Πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, *ut ait Hesych.* Ornamentum, Omne id quo quis se ornat, quo superbit et gloriatur. *conf. Damm Lexic. Etymol. Sic* IV. 26. *ubi in lat. vers. loco verborum* pro sacro vase *satius fuerat ponere* pro ornamento quo gloriantur. *conf.* IV. 64. *m. Sigillatim* Statua, Imago, Simulacrum, *cum alibi passim, tum*, II. 42. *et* 46. *ubi* τὤγαλμα, *pro* τὸ ἄγαλμα. *Rursus* τὤγαλμα, II. 138. *f.* 141. *a. m.* IV. 181. *m.* ἄγαλμα Ἀπόλλωνος κεχρυσωμένον, VI. 118. *a.* καταβάλλειν τῶν θεῶν τὰ ἀγάλματα, VIII. 109. *m.* Δαμίης καὶ Αὐξησίης ἀγάλματα -- κότερα χαλκοῦ ποιέωνται ἢ λίθου· -- οὐδέτερα τουτέων ἀλλὰ ξύλου, V. 82. *a. et b.* τἀγάλματα τοῦ Ἑρμέω, II. *a.* 91. *f.*

Ἀγαλματοποιός, οῦ, ὁ, Statuarius, II. 46. *a.*

Ἄγασθαι, Mirari, Laudare, Delectari. *Cum Accusat.* τὰ μὲν ἄλλα οὐκ ἄγαμαι, IV. 46. *m.* ὑμέων ἀγάμεθα τὴν προθυμίην, VIII. 144. *m. f. Cum Genit.* ἄγασθαι ἔφη τοῦ Ἐρασίνου οὐ προδιδόντος τοὺς πολιήτας, VI. 76. *b. Cum Dativo*, οἱ Σκύθαι ἀγάμενοι τῇ πυρίῃ, IV. 75. *a. Not.*

Ἀγαυρός, ή, όν, Superbus. *Adverb.* ἀγαυρότατα, Superbissime, Maximo fastu, VII. 57. *m.*

Ἀγγαρήιον, ου, τό, Cursus publicus, *Persarum institutum quod describitur* VIII. 98.

Ἀγγαρήιος, ου, ὁ, Cursor publicus, Nuncius qui equo publico vehitur subinde mutato, III. 126. *N. ubi olim* ἀγγελιηφόρον *e scholio, pro* ἀγγαρήιον, *quod ex codd. restituit Wess.*

Ἀγγελίη, ης, ἡ, Nuncius. τὰς ἀγγελίας ἐσφέρειν, Nuncios (*ad regem*) deferre, I. 114. III. 77. *quae erat apud Persas praecipua quaedam dignitas*, III. 34. *Interdum per metonymiam*, ἀγγελίη *idem fere ac* ἄγγελος *valet.* πέμπει ἐς Μέμφιν παρὰ Πρωτέα ἀγγελίην λέγουσαν τάδε, II. 114. *a. cf.* III. 69. *a.* ἦλθε αὐτῷ ἀγγελίη προδρόμος (*scil.* λέγουσα) ἄλλην στρατιὴν ἥκειν, IX. 14. *N. Pro* ἀτελείην *vel* ἀτελίην, I. 54. *prave olim* ἀγγελίην *legebatur.*

Ἀγγελιηφόρος, ου, ὁ, Nuncius, Internuncius, I. 120. *a.* IV. 71. *f. Pro* ἀγγαρήιον, *vulgo olim legebatur* ἀγγελιηφόρον, III. 126. *In rerum Persicarum historia* ὁ ἀγγελιηφόρος *nonsolum intelligitur* Is qui nuncios ad regem perfert, *sed et* Qui regi annunciat eos qui convenire illum cupiunt, *ut ex* III. 118. *intelligitur. Idem alibi* ἐσαγγελεύς *nominatur.*

Ἄγγελος, ου, ὁ, Nuncius. πέμπειν ἄγγελον, I. 20. 21. 81. *et alibi passim. Nonnumquam commode* Legatus *redditur latine, ut* I. 36. *a.* 69. *a. Alibi* Internuncius, *ut* δι' Ἀγγέλου ποιεύμενος Ἑρμίππου, Per internuncium agens Hermippum, Internuncio utens Hermippa, VI. 4. *a.* δι' ἀγγέλων πάντα χρᾶσθαι, Nonnisi per internuncios responsa petere, I. 99. *a.* (*conf.* Χρᾶν, Χρᾶσθαι, *num.* II. 3.) I. 69.

m. N. VII. 203. a. ὅνοδον εἶναι παρὰ βασιλέα ἄνευ ἀγγέλου, III. 118 ubi ἄγγελος intelligitur idem qui ἐσαγγελεύς, III. 84.

Ἀγγήϊον, τὸ, jon. pro comm. ἀγγεῖον, Vas. ξύλινα ἀγγήϊα κοῖλα, IV. 2. m.

Ἄγγος, εος, τὸ, Vas qualecunque. τὸ ἄγγος ἐν τῷ ἔφερε τὸν παῖδα, I. 113. a. τὸ ἄγγος τοῦ ὕδατος ἐμπλησαμένη, V. 12. m. et f. Conf. Ἄγκος.

Ἀγέεσθαι videtur Herodotus subinde usurpasse pro ἡγέεσθαι. Certe vetus noster codex F. Ἄγημαι habet II. 115. a. ubi vulgo ἥγημαι, Censeo, aestimo; et ἄγηνται II. 40. 69. et 72. ubi vulgo ἥγηνται. Eodem pertinere videtur ἀγινόμενον ἐπὶ θάνατον, Qui ad supplicium ducebatur, III. 14. m. N. ubi ἡγεόμενον olim, ἀγινεόμενον Schaef. ex conject.

Ἄγειν, 1) Ducere sicut imperator ducit exercitum, frequenter. Similiter, ὁ θεὸς (ἡμέας) ἄγει, Deus nos ducit, VII. 8, 1. Tum Ducere captivum, Ducere fossam, et cet. (conf. infra num. 8.) Medium Ἄγεσθαι, Secum ducere. ἀγόμενοι ἀγγέλους ἐκ Μεγαρέων, IX. 7. a. ἅμα ἀγόμενοι ἀδελφεὸν, V. 12. a. Ἄγεσθαι γυναῖκα, Ducere uxorem, nempe ἐς τὰ οἰκία, in domum suam, quae verba diserte adjecta sunt, I. 59. a. conf. Valck. ad IV. 78. f. οὐδεὶς ἐθέλει ἄγεσθαι (θυγατέρα) ἐξ αὐτέων, II. 47. a. et mox ἀγίατται (jon. pro ἄγονται, nempe γυναῖκας) ἐξ ἀλλήλων, ibid. Etiam Pater dicitur ἄγεσθαι γυναῖκα τῷ παιδὶ, I. 34. m. f. Sed, οὗτοι οὐ γυναῖκας ἠγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην, Uxores non adduxerant secum in coloniam, I. 146. m.

2) Ἄγειν, Vehere, sive navi, sive curru. οἱ ἄγοντες τὸν κρητῆρα, Qui craterem (navi) Vehebant, I. 70. ἀγόμενος ἐς τὰς Σάρδις ὁ κρητὴρ, ibid. ἅμαξα ἄγουσα τὸν νηὸν, Plaustrum quo vehebatur aedicula, II. 63. Conf. num. 4.

3) Agere, celebrare dies festos. ut Ἀπατούρια, ὁρτὴν, etc. I. 147. f. 148. m. VIII 26. a. m. ἐπεὰν τὴν ὁρτὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ, I. 183 Qua notione frequentius compositum verbum Ἀνάγειν usurpat Herodotus. Conf. Var. lect. III. 79. ἡσυχίην ἄγειν, vide in Ἡσυχίη.

4) Ἄγειν καὶ φέρειν, i. q. διαρπάζειν, Diripere, Populari; φέρειν, ad ea spectat quae manibus asportantur, ἄγειν vero quum ad ea quae Curribus avehuntur, tum ad pecora quae Abiguntur. Cum accus. rei, φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σά, I. 88. Cum acc. personae: ἦγον καὶ ἔφερον τοὺς περιοίκους ἅπαντας, I. 166. ἔφερε καὶ ἦγε πάντας, III. 39. ἵνα μὴ ἀλλήλους φέροιέν τε καὶ ἄγοιεν, VI. 42. ἔφερόν τε καὶ ἦγον τήν τε Μαρδονίου στρατιὴν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ ἐόντας Ἕλληνας, IX. 31. f.

5) Ἄγειν et Ἄγεσθαι, i. q. ἡγέεσθαι, νομίζειν, ἔχειν. Οὐδαμοὺς μέζονας ὑμέων ἄξω, Nullos potiore loco, quam vos, habebo, VII. 150. ἐν οὐδεμιῇ μοίρῃ μεγάλῃ αὐτὸν ἦγον, II. 172. περὶ πλείστου ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ πρήγματα, IX. 7. a. Ἥμεστα τοὺς ἑκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγουσι

ται, I. 134. ἄγει μάλιστα ἐν τιμῇ ἄγονται πάντων τῶν μαντηΐων, II. 83.

6) Ἄγεσθαι τι ἐς χεῖρας, In manus sumere aliquid, Capessere, Suscipere, Adgredi. ὡς ἔμελλε ἐς χεῖρας ἄξεσθαι τὸ στράτευμα, Quum in eo esset ut exercitum in manus acciperet, i. e. ut ducatum exercitus jam ipse susciperet, VII. 8. o. μέλλοντί οἱ ἐς χεῖρας ἄγεσθαι τὴν τελετήν, Quum in eo esset ut initiationem susciperet, ut ipsis sacris jamjam initiaretur, IV. 79. αὐτὸς δοκέω θείῃ τύχῃ γεγονὼς τάδε ἐς χεῖρας ἄγεσθαι, Videor mihi divina sorte in hoc natus ut hoc suscipiam, ut hoc adgrediar, *scil.* ut vos contra Medos ducam et ob illorum jugo liberem, I. 126. *f.*

7) *Insolentior usus et constructio verbi* Ἄγω *in illâ formulâ est, si modo sana scriptura,* κόλπου δὲ ἀγομένης τῆς γῆς ταύτης ἡ Σκυθικὴ ἐκδέκεται, Ubi sinous ducitur hujus regionis, (*i. e.* ubi in sinum circumducitur haec regio,) ibi Thraciam excipit Scythia, IV. 99. o. *Quod vero* IV. 158, *notione* Habitandi, Incolendi, *accipiendum hoc verbum visum fuerit Æmilio Porto, id scripturae vitio accidit, quum pro* ὡς ἐς ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι, *olim omissâ* ἐς *praepositione* ὡς ἀμείνονα χῶρον ἄξουσι *legeretur.*

8) *Notemus rariores quosdam verbi* Ἄγω *formas Herodoto usurpatas.* ἄγε *pro* ἦγε, I. 103. V. 42. ἄγον, *pro* ἦγον, I. 70. et 169. *Et pass.* ἄγοντο, *pro* ἤγοντο, III. 14. o. m. *Imperf. frequentativum* ἄγεσκον, I. 149. *m.* 196. *o. Praet. pass.* ἦκται ἡ διῶρυξ, II. 158. *o. et m. Aor.* 1. *pass.* ἄχθη, *pro* ἤχθη, III. 145. V. 13. VI. 30. *Aor.* 1. *med.* ἄξασθαι, *unde* ἐπάξασθε, V. 34. *et* προσάξασθε, VIII. 20. *Conf.* Ἀγίνεσθαι *et* Ἀγινέω.

Ἀγείρειν, Colligere, Cogere *sigillatim*, Pecunias, munera, stipem colligere. ἤγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολίων, I. 61. *m.* τὰ χρήματα ἤγειρε, I. 62. *m. f. et nude* Ἀγείρειν, Stipem corrogare, IV. 35. *m. f. absque regimine et cum dat. personae cui vel cujus nomine stipes colligitur,* ibid. *m.*

Ἀγεννής, Ignobilis. *Compar.* ἀγεννέστερος, I. 134. *a.*

Ἄγερσις, ιος, ἡ, Collectio, Contractio (*copiarum*, στρατοῦ,) VII. 48. *et* VII. 5. *o. ubi olim* ἐποιέετο τὴν στρατιῆς ἔγερσιν, *pro* ἄγερσιν.

Ἄγη, ης, ἡ, Invidia, Odium. θεῷ τε καὶ ἄγῃ χρεώμενος, VI. 61. *a. ubi olim* ἄτῃ.

Ἀγηλατέειν, i. q. διώκειν (*scil.* ἐκ τῆς πόλιος), Φυγαδεύειν, Persequi, civitate ejicere, In exilium mittere. *Vide Glossas Herod. T. VI. P. II. nostrae ed. p.* 354, *et Schaef. ad Gregor. p.* 546. ἀγηλατέει ἑπτακόσια ἐπίστια Ἀθηναίων, Septingentas Atheniensium familias urbe ejecit, V. 72. *o. De eisdem familiis loquens noster,* V. 73. *ait* ἑπτακόσια ἐπίστια τὰ διωχθέντα ὑπὸ Κλεομένεος. *Apud Sophocl. Oed. Tyr.* 402. ἀγηλατήσειν *idem valet ac* ἐκβαλεῖν *ibid. v.* 399. *Aem. Portus, cum aliis, ob* ἄγος *et* ἐλαύνω *derivat hoc verbum, ut proprie significet* Tamquam piaculo obnoxios expel-

lere mihi cum Schneidero ex ἄγειν et ἐλαύνειν vel ἐλᾶν compositum videtur, ut sit Agere et expellere.

'Αγινέειν, idem fere quod ἄγειν, Ducere, Adducere, Producere, Ferre, Adferre. *Cum Accus. rei; ut ἀγίνεον δῶρα*, Dona ferebant, III. 89. *et* 97. ἄλλοι ἄλλῃ ἀγινέοντες σιτία, Comportantes, vehentes commeatus, VII. 25. *Cum Acc. pers.* III. 11. VI. 74. VIII. 105. *Med.* ἀγινεόμενος γυναῖκας ἐς ἱρόν, Ad se adduci jubens mulieres in templum, VII. 33. *Conf.* 'Αγίνεσθαι.

'Αγιος, Sacer, Sacratus, Dicatus. *cum Genit. dei vel deae, cui aliquid consecratum est.* 'Αφροδίτης ἱρὸν ἅγιον, Templum Veneri sacrum, II. 41. *f.* Apud Aegyptios vaccae ἱραί εἰσι τῆς Ἴσιος, Isidi sacrae sunt, II. 41. *a.* ἱρὸν Ἡρακλέος ἅγιον, Templum Herculi dicatum, II. 44. *a.*

'Αγκιστρον, τό, Hamus, II. 70. *a.*

'Αγκος, εος, τό, Vallis, Locus concavus, Cavum, ὕδωρ ἐκ τῆς πέτρης στάζει ἐς ἄγκος, VI. 74. *ubi perperam olim* ἄγγος.

'Αγκών, ῶνος, ὁ, Cubitus, Flexus, Latus inflexum (*muri*). I. 180. *m.* ἀγκὼν τοῦ Νείλου, Cubitus flectentis se Nili, Angulus in quo flectit se Nilus, II. 99. *m.* *Vide infra* ἀπεργμένος *in* 'Απέργειν.

['Αγμός, ὁ, Praeruptus locus, *Cretensibus* 'Αξός: *Wess. ad* IV. 154.]

'Αγνεύειν, Castitatem, Puritatem, Sanctimoniam, Servare, Religionis causâ abstinere. Aegyptiorum sacerdotes ἁγνεύοντες ἔμψυχον μηδὲν κτείνειν εἰ μὴ ὅσα θύουσι. Puritatem, Sanctitatem in hoc ponunt et custodiunt, ut animal nullum occidant, nisi quae sacrificii causa immolant, Religionis causâ abstinent a caede animalium etc. I. 140.

'Αγνοεῖν. ἀγνοεῦντες τὰς συμφορὰς, Ignorantes causam calamitatum, IV. 156. *a.* *Similiter* ἠγνοέετο τὸν θόρυβον, Quaesivit causam tumultus, IV. 15.

''Αγνοια, *vide* ''Ανοια.

'Αγνύναι, Frangere. ὁ ποταμὸς περὶ καμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, I. 185. *f.*

'Αγνωμοσύνη, ης, ἡ, Stoliditas, Inconsulta ratio, Praeceps consilium, *praesertim* Stulta quaedam arrogantia, Contumacia cedere et temporibus aut personis adcommodare se (συγγινώσκειν) nescia, *denique simpliciter* Superbia, Pertinacia, Ferocia. σοφίῃ αὐτοὺς ὁ Ἄμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνῃ προσηγάγετο, II. 172. *n.* *ubi* Imperitiâ et Fatuitate *intelligebat Wess.* Asperitate *Valla, non ita male. Perperam ibidem* εὐγνωμοσύνῃ *legebatur ante Gron.* *Alii* Thraces ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν Δαρείῳ, *Getae vero*, πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι, αὐτίκα ἐδουλώθησαν, Arrogantiâ utentes, Obstinate resistentes, IV. 93. ἀγνωμοσύνῃ διεχρέωντο, Nihil cedentes, pertinaciter in proposito persliterunt, VI. 10. *Aeginetae*, ἀγνωμοσύνῃ χρησάμενοι, Arrogantiâ usi, Virium fiduciâ ferocientes, *ab Epidauriis defecerunt*, V. 83. *ubi Valla*, Nullo consilio usi · *Portus*, Ingratitudine, *vel* Per perfidiam:

Wesseling. (*puto eum Gronov. cujus editio mihi haec scribenti non amplius ad manus est*) Ad contumaciam versi. Mardonius amicorum consilio non paruit, ὑπ' ἀγνωμοσύνης, Arrogantiâ, Contumaciâ, Stolidâ virium suarum fiduciâ ductus, IX. 3. Graeci, ait Mardonius, consuerunt ἀβουλότατα πολέμους ἵστασθαι, inconsultissime bella suscipere, ὑπό τε ἀγνωμοσύνης καὶ σκαιότητος, VII. 9, 2. *Idem* Mardonius eosdem speravit ὑπήσειν τῆς ἀγνωμοσύνης, IX. 4.

Ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, Stolidus, Insulsus, Ineptus. ἦν οὐκ ἀγνώμων ὁ Γλαῦκος, *Vit. Hom.* 21. Arrogans, Pertinax, Ferox. Μαρδονίου (ἦν ἡ γνώμη) ἰσχυροτέρη τε καὶ ἀγνωμονεστέρη, καὶ οὐδαμῶς συγγινωσκομένη IX. 41. *f.*

Ἀγοράζειν, In foro versari. *Apud Aegyptios* αἱ γυναῖκες ἀγοράζουσι καὶ καπηλεύουσι, II. 35. *m.* εὑρόντες μιν ἀγοράζοντα, III. 137. IV. 164.

Ἀγοραῖος, η, ον, Forensis. ἀγοραῖοι ἄνθρωποι, Homines circumforanei, mercatores forenses, I. 93. *coll.* II. 35. Turba forensis, Vile hominum genus, II. 141. *f.*

Ἀγοραῖος Ζεύς, Iupiter fori praeses. ἀπικόμενον καταφυγόντα ἐπὶ Διὸς ἀγοραίου βωμόν, V. 46. *extr.*

Ἀγορᾶσθαι, Concionari, Pro concione verba facere. ἠγορόωντο, VI. 11. *a.*

Ἀγορεύειν, Pro concione verba facere, Concionari, Edicere. ἀναβιβάσαντα αὐτὸν ἐπὶ πύργον καὶ ἀγορεύειν ἐκέλευε, III. 75. *a.* ταῦτα ἠγόρευε, VIII. 5. *m.* IX. 92. *a.* πέμπει κήρυκα ἠγόρευέ σφι τάδε, VI. 97. οἱ (κήρυκες) τὰ ἐντεταλμένα ἠγόρευον ἐς τὸ ἄστυ, I. 60. *f.* ὁ δὲ σφι ἠγόρευε, ὡς εἴη Ζώπυρος III. 156. *a. Conf.* Διαγορεύειν, Ἐξαγορεύειν, *et* Προαγορεύειν.

Ἀγορή, ῆς, ἡ, Concio populi, Conventus. ἀγορὴ δέκα ἡμερέων οὐκ ἵσταταί σφι, VI. 58. *f.* ἐγίνοντο ἀγοραὶ VI. 11. Forum rerum venalium. ἐνθαῦτα λιμήν ἐστι, ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον, VII. 23. *f.* Forum, Locus ubi vel concio habetur, vel res venales prostant. *Sic* Sardibus Pactolus Fluvius διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς ῥέει, *et* ἐς τὴν ἀγορὴν ἀθροιζόμενοι οἱ Λυδοί, V. 101. ποταμὸς ἐξ αὐτῆς τῆς ἀγορῆς ἀνατέλλει VII. 26. *f. Pro* ἀγορῆς *vero* VII. 26. *f.* ἄκρης *legendum suspicatus est Valck.*

Ἀγορῆς πληθυούσης, Circa tertiam diei horam, medio tempore inter ortum solis et meridiem, IV. 181. *Idem diei tempus vocatur etiam* ἀγορῆς πληθώρη. *Sic*, τὸ ὄρθριον, μέχρι ὅτου πληθώρης ἀγορῆς ἔπρησσε προθύμως *etc.* II. 173. *a.* ἐπισχὼν χρόνον ἐς ἀγορῆς κου μάλιστα πληθώρην, VII. 223. *Loco supra citato* IV. 181. *diversas diei partes ita distinguit Herodotus.* ὁ ὄρθρος, ἀγορῆς πληθυούσης, μεσαμβρίη, ἀποκλινομένης ἡμέρης, δύνων ἥλιος, μέσαι νύκτες. *His adjicitur alia Temporis nota*, ἀγορῆς διάλυσις, Quo tempore a foro disceditur, i. e. Versus meridiem, III. 104. *a.* τὰς ἀγορὰς Graecorum *lepide perstringit Cyrus*, I. 153. *a. m.*

Ἄγος, εος, τό, Piaculare crimen. ἐν τῷ ἄγεϊ ἐνέχεσθαι, VI. 86.

Ἀγρεύειν ἰχθῦς, Venari pisces, II. 95.

Ἄγρη, ης, ἡ, Venatio, φοιτεόντων τῶν Σκυθέων ἐπ' ἄγρην. I. 73. m. ἐν ἄγρῃ θηρῶν, In venatu ferarum, III. 129. a. Venandi ratio. ἄγραι τῶν κροκοδείλων πολλαὶ καὶ παντοῖαι, II. 70. a.

Ἄγριος, Agrestis, Ferus. Memorantur non modo βόες ἄγριοι, veluti VII. 126. a. ὗες ἄγριοι, IV. 102. m. κριοὶ ἄγριοι, ibid. a. verum etiam ἄγριοι ἄνδρες et γυναῖκες ἄγριαι, IV. 191. f. ὕλη ἀγρίη, I. 203. m. (unde Ὕλη) δένδρεα ἥμερα καὶ ἄγρια, VIII. 115. a. m. IV. 21.

Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Vigiliae. ἑπτὰ νύκτας ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνίῃσι εἴχετο, Septem noctes insomnes transegit, Somnum capere non potuit, III. 129.

Ἄγχιστα, i. q. ἔγγιστα, vel ἐγγύτατα, Proxime. οἱ ἄγχιστα, Proximi, V. 79. Cum Genit. ἄγχιστα ἡμέων οἰκέουσι ibid. τοὺς ἄγχιστα ἑωυτῶν οἰκέοντας, I. 134. ἄγχιστα τοῦ βωμοῦ, IV. 81.

Ἀγχιστεύς, έος, ὁ, i. q. ὁ ἄγχιστα, Proximus, praesertim Proximus genere, Cognatus. V. 80. coll. cum c. 79.

Ἀγχίστροφος, ου, ὁ, ἡ, Mutabilis, Versatilis. ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, Subito mutare consilium, VII. 13. a.

Ἀγχόθεν, E propinquo, Cominus, IV. 81.

Ἀγχότερος, η, ον, i. q. ἐγγύτερος, Propior; cum Gen. VII. 175. m.

Ἀγχοῦ, i. q. ἐγγύς, Prope, In propinquo. Absolute ponitur. ἴδοντο ἀγχοῦ τῶν πολεμίων, III. 78. ubi olim ἀγχοῦ αὐτῷ, qui quidem dativus, si ab auctoris manu esset, non ab ἀγχοῦ, sed ab ἴδοντο penderet. Cum Genit. ἀγχοῦ ἐγένοντο τῆς Τίρυνθος, VI. 77. ἀγχοῦ τῶν ποταμῶν, III. 111. Videri potest cum Dativo construi, III. 85. f. τὸν ἵππον περιῆγε ἀγχοῦ τῇ ἵππῳ, sed ille Dativus a verbo περιῆγε pendet.

Superlat. Ἀγχοτάτω, Proxime. Absolute, de Cognatione οἱ ἀγχοτάτω προσήκοντες, IV. 73. a. Cum Genit. In viciniâ. ἀγχοτάτω τοῦ μεγάρου, Proxime templum, II. 169. m. τῆς ἐν ἀγχοτάτω ἦ χώρης, II. 24. ἀγχοτάτω τῆς Ἐρετρίης, VI. 102. Sic IV. 35. f. VII. 176. f. VIII. 122. et 135. a. Alibi sonat Simillime, Simillimâ ratione, cum Genit. de Propinquitate loci ἱστᾶσι ἀγχοτάτω τοῦ Κροίσου κρητῆρος, VIII. 122. f. De Similitudine; Φρύγες ἀγχοτάτω τῆς Παφλαγονικῆς σκευὴν εἶχον, VII. 73. ἀγχοτάτω τῶν Μηδικῶν εἶχον ἐσθῆτα, VII. 80. Item cum Dativo εἰκόντα ἀγχοτάτω τῇσι Αἰγυπτίῃσι μαχαίρῃσι πεποιημένα, III. 85.

Pro ἀγχοτάτω, quod olim, VII. 64. a. legebatur, ex mstis Ἀγχότατα restitutum est περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἀγχότατα τῶν Μηδικῶν ἔχοντες, Capitis cultu simili fere utentes Medico.

Ἀγωγεύς, έος, ὁ, Deductor. δισχίλιοι ἄνδρες ἀγωγέες, Bis mille homines (Aedem monolitham) deducentes, transducentes, II. 175. m.

Ἀγωγός, οῦ, ὁ, Viae dux. ἐπορεύοντο ἔχοντες ἀγωγούς, III. 26. a.

Ἀγών, ῶνος, ὁ. ποσίν ἢ παθέειν πρόκειται ἀγών, Propositum est agen-

di aut patiendi discrimen, VII. 11. m. ἐμοὶ τὴν ἀληθείην ἀσκέειν ἀντία σεῦ, ἀγὼν μέγιστός ἐστι, Mihi adversus te veritatem colere summa Contentio est, VII. 209. m. ἀγῶνα γυμνικὸν τιθέναι et ἐπιτελέειν τινί, Ludos gymnicos instituere et celebrare in alicujus honorem, II. 91. m. et f. αὐτὸς τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα ἔθηκε, Ludis praefuit. VI. 127. f. στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναραιρηκώς, V. 102. f.

Ἀγωνίζεσθαι, πολλὸν παρὰ δόξαν ἀγωνισάμενοι, multo graviori, quam expectaverant, certamine defuncti, VIII. 11. ἀγωνιζόμενος στάδιον, V. 22. ῥαψῳδοὺς ἔπαυσε ἐν Σικυῶνι ἀγωνίζεσθαι, carminibus decertare, V. 67. a. Praet. passiv. πολλοὶ ἀγῶνες ἀγωνίδαται, i. q. ἠγωνισμένοι εἰσί, Multa praelia pugnata sunt, IX. 26. f. περὶ ὅτευ ἀγωνίζονται, VIII. 26. m.

Ἀγών, ῶνος, ὁ, Certamen, Quodlibet certaminis genus. ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα, Ludos gymnicos celebrant omnia certaminum genera complectentes, II. 91. m. f.

Ἀγώνισμα, ατος, τό, i. q. ὁ ἀγών. ἀγώνισμα μέγα τοῦτο ποιεῦνται, Magnam in hoc contentionem, magnum Studium ponunt, I. 140. f. τὰ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ἀγωνίσματα, Praelia ad Artemisium facta, VIII. 76. m.

Ἀγωνιστής, οῦ, ὁ, Certator. φάμενοι οὐ βαρβάρων ἀγωνιστέων εἶναι τὸν (ἐν Ὀλυμπίῃ) ἀγῶνα, ἀλλὰ Ἑλλήνων, V, 22.

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ. ἐξαναστήσας τοὺς Ἠλείων ἀγωνοθέτας, VI. 127. m.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ, ἡ, Inscius, Ignarus, Imperitus. εἶναι ἀδαήμονα τῶν ἱρῶν τῶν ἐν Ἐλευσῖνι, VIII. 65. a.

Ἀδαής, έος, ὁ, ἡ, i. q. ἀδαήμων. Cum Genit. rei. τῆς θυσίης ταύτης οὐκ ἀδαὴς, ἀλλ' ἔμπειρος, II. 49. a. τῶν (χρημάτων) ἴσαν ἀδαέες, V. 90. Cum Genit. personae ἄπειροί τε εἶμεν καὶ ἀδαέες τοιούτων τῶν ἀνδρῶν, IX. 46.

Ἁδεῖν, i. q. ἀνδάνειν et ἀρέσκειν, Placere. Fut. Σπαρτιήτῃσι ἁδήσειν, V. 39. Aor. 2 subj. τὸ δ' ἂν ἅδῃ σφι, I. 133. m. Opt. ἐγὼ μὴ τῇ Αἰγυπτίῃσι ἅδοιμι, I. 79. m.

Praet. Med. τῇσι λοιπῇσι πόλισι ἕαδε Ἴωσι ἕπεσθαι, I. 151. extr. τοῖσι μὲν ἕαδε βοηθέειν Ἀθηναίοισι, VI. 106. IV. 145. f. 153. m. 201. a. m.

Ἀδείη, ης, ἡ, i. q. comm. ἄδεια, Securitas. ὡς ἐν ἀδείῃ ἐών, Ut qui in tuto esset, VIII. 120. ἐν ἀδείῃ οὐ ποιευμένων τὸ λέγειν, Non tutum sibi judicantes eloqui, IX. 42. m. f.

Ἀδελφεή, ῆς, ἡ, Soror, III. 53. a. ubi olim ἀδελφὴν spretâ librorum auctoritate, pro ἀδελφεήν. cf. Ἀδελφεός.

Ἀδελφεοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, Fratricida, III. 65. m.

Ἀδελφεός, εοῦ, ὁ, Frater, III. 61. ter. 62. m. 63. f. 64. a. Et sic constanter Herodotus. Conf. Var. Lect. I. 173. m.

Pro τὸν Δελφὸν, Delphensem, V. 72. f. perperam omnes ante Wess. τὸν ἀδελφεὸν, Fratrem, posuerant.

Ἀδελφιδέος, ου, ὁ, (qui alias, contracte, ἀδελφιδοῦς) Fratris filius, I. 65. Sic et VI. 94. ubi in nostrâ versione lat. pro Artaphernis

filium, suum consobrinum, *reponendum* Artaphernis fratris sui filium, *ubi recte Valla et alii.* (*conf.* V. 25.) *Rursus* VIII. 130. ἀδελφιδέος *est* Fratris filius, *ubi alii ante Larcherum* Patruelem *intellexerant. Similiter vero etiam* Sororis filii ἀδελφιδέοι *dicuntur* IV. 147. a.

Ἀδεῶς αἰτέει τὸ φάρος, Secure, Nihil verita, petiit amiculum, IX. 109. *m.*

Ἄδην, ης, ἡ, Satietas. ὡς δὲ ἄδην εἶχον κτείνοντες, IX. 39. *cf. Not.*

Ἀδικίη, ης, ἡ. *non solum* Injustitiam *proprie nominatam significat, sed et quamcumque* Culpam, *quodlibet* Delictum, *quemadmodum v. gr. est in accusatione Socratis apud Xenoph. initio libri I. Memorab.* ἀδικεῖ Σωκράτης *etc. Similiter apud Nostrum* VI. 136. *f. populus Athen. multavit Miltiadem quinquaginta talentis* κατὰ τὴν ἀδικίην, *Pro ratione* culpae illius, *nisi fortasse prorsus id significatum voluit Scriptor quod nos in versione lat. posuimus*, Propter damnum civitati illatum; (*sive* Pro ratione damni *etc.*) *quam fere in sententiam Cornelius Nepos ait*: Pecuniâ multatus est, eaque bis quinquaginta talentis aestimata est, quantus in classem sumtus factus erat.

Ἀδίκιον, ου, τό, *idem fere ac* ἡ ἀδικίη *aut* τὸ ἀδίκημα, Injuria illata, iniquum facinus, V. 89. *m. ubi perperam olim* ἀπὸ τοῦ Αἰγινητέων ἀδίκου, *pro* ἀδικίου.

Ἄδικος, ὁ, ἡ, Iniquus. περιπίπτοντες ἀδίκοισι γνώμῃσι, I. 96. *f.*

Ἀδρηστος, ου, ὁ, ἡ, (*comm.* ἀδραστος,) Non fugitivus, A fugâ alienus. Fidelis. ἀνδράποδα ἀδρηστα μάλιστα, IV. 142. [*Passiva notione*, Ἀδρήστεια *dea dicitur* Nemesis, *quam* effugere nemo potest. *Valck. ad* III. 40.]

Ἁδρός, ή, όν, Validus, Magnus, Adultus, *etc.* ἐπεὰν τὸ παιδίον ἁδρὸν γένηται, Quando puer validus, adultus fuerit, IV. 180. *f.* καρπὸς ἁδρός, Validae, Adultae, Maturitati proximae fruges, I. 17. *a.* ἁδρὴ χιών, Valida, Copiosa nix. IV. 31. *m.*

Ἁδρύνεσθαι, Augescere, Crescere, Adolescere. ἁδρύνεται τὸ λήιον, I. 193. *a.*

Ἀδυναμίη, ης, ἡ, Impotentia, Virium inopia, Imbecillitas, Infirmitas, VIII. 111. *f. ubi opponuntur* δύναμις *et* ἀδυναμίη.

Ἀδυνασίη, ης, ἡ, i. *q. praecedens*, III. 79. *Sic* οὐδαμᾶ ἀδυνασίης ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ, Ubi vires desunt, ibi nihil valet necessitas, Ultra vires nemo cogi potest, VII. 172. *f.*

Ἀδύνατος, ου, ὁ, ἡ, ἀδύνατοι ἄνδρες, Imbecilli, Parum robusti homines, V. 9. *m.* ἀδύνατοι νέες ὑπὸ τρωμάτων, Invalidae naves ob accepta vulnera, VI. 16. *a.*

Plurali ἀδύνατα *utitur Herodotus, pro singulari* ἀδύνατον. Τὴν πεπρωμένην μοίρην ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγεῖν καὶ θεῷ, I. 91. *a.* Sic VI. 106. *f. Alibi tamen singularem tenet, ut* IX. 106. *a.*

ἀδύνατόν τι IX. 60. *f. idem valet ac* ἀδυνασίη τις. εἰ ὑμέας καταλελάβηκε ἀδύνατόν τι βοηθέειν, Si quid vobis incidit

quod in causâ sit ut auxilio nobis venire non possitis.

Ἀδυνάτως ἔχων, Invalidus, Infirmus, Viribus defectus, *Vit. Hom.* 34.

Ἄδυτον, Penetrale, Interiora templi. τὸ ἄδυτον τῆς θεοῦ, V. 72. *m. ubi quidem nil aliud significari videtur nisi τὸ ἱρόν, nempe ea pars τοῦ ἱροῦ, quae proprie* ναός *(jon.* νηός*) et* μέγαρον *vocatur. (Conf.* Ἱρὸν *et* Μέγαρον, *et quae V.* 72. *mox subjiciuntur,* μηδ' ἔσιθι ἐς τὸ ἱρόν.) *Similiter* VII. 140. *a. et f. eis qui* ἐς τὸ μέγαρον ἐσελθόντες ἵζοντο, *Pythia respondet,* ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο. *Pari modo* IX. 116. *f. distinguuntur* τὸ τέμενος, Locus Deo consecratus, *et* τὸ ἄδυτον, *quod est* ἐν τῷ τεμένεϊ, *nempe* ὁ νηός.

Ἀεθλέειν, (comm. ἀθλεῖν) *Pugnare.* κακῶς ἀέθλεον, I. 67. a. οὐδὲν ἄμεινον ἀέθλεον, VII. 212. i. q. ἠγωνίζοντο *quod ibi praecedit.*

Ἀεθλεύειν, In solennibus ludis certare. Ἀλεξάνδρου ἀεθλεύειν ἑλομένου (ἐν Ὀλυμπίῃ), V. 22. *Conf. Pollucem* IV. 144.

Ἄεθλον, ου, τό. (comm. ἆθλον,) Praemium certaminis. τὰ ἀέθλεά σφι κείμενα, VIII. 26. πυνθανόμενος τὸ ἄεθλον ἐὸν στέφανον, *ibid.* ἄεθλον ἔκειτο μύριαι δραχμαί, VIII. 93. ὥς τοι καὶ ἔπεσι καὶ ὁ Ἑλλήσποντος ἄεθλα πρόκειται, IX. 101. *f.*

Ἄεθλος, ου, ὁ, Certamen, Labor. ἐπιτελεσάντων τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἄεθλον, Proposito labore perfuncti, I. 126. a. οὐκ ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον, IV. 10. *f.* προτιθέει (αὐτοῖς) ἀέθλους τοιούσδε, VII. 197. *a.*

Ἀεθλοφόρος, ου, ὁ, Victor, Qui praemium certaminis retulit, I. 31. *a.*

Ἀεὶ, *vide infra, in* Αἰεί.

Ἀείδειν, *pro comm.* ᾄδειν. ἀείδουσι, II. 60. 79. ἀείδοντες, II. 79. ἀείσας, *et* ἀεῖσαι, I. 24. *m.* ὕμνοι ἀειδόμενοι, IV. 35. *f.*

Ἀεικείη, ης, ἡ, Indignitas, Contumelia, Injuria. τρηχέως κάρτα περιέσπε (αὐτοὺς) ἀεικείῃ, I. 73. *m.* ἐτόλμησας τὸν παῖδα ἀεικείῃ τοιῇδε περισπεῖν, I. 115. Nat. εἶναι ἀπαθέα τῆς ἀεικείης, III. 160.

Ἀεικής, έος, ὁ, ἡ, Non consentaneus. ἀεικὲς οὐδὲν ἦν, Nil mirum erat, III. 33. Non dissentaneum erat, Non praeter rationem accidit, VI. 98. *f.* ἀεικὲς οὐδὲν παρεχόμενος, Nihil ingrati aut incommodi exhibens, III. 24. ἀεικέστερα ἀπορρίψαι ἔπεα, Indigniora, Indecora verba projicere, VII. 13.

Ἀείμνηστος, Nomen *proprium viri, qui aliis* Ἀρίμνηστος, IX. 64. *et* 72. *Not. cum Var. lect.*

Ἀείναος, *et* ἀένναος, ου, ὁ, ἡ, Perpetuo fluens, Perennis. ποταμὸς ἀείναος, 145. (*ubi codd. nonnulli* ἀέναος) λίμνη ἀείναος, I. 93. *f.*

Ἀείρειν, jon. i. q. αἴρειν. *Sic* χαμᾶθεν ἀείραντες, II. 125. *a. et* ἤειραν τοὺς λίθους *ibid. Inde Med.* ἀείρεσθαι *ut,* τὰ ἱστία ἀείροντο ὡς ἀποθευσόμενοι, Tollebant, Erigebant vela, ut propere abituri, VIII. 56. τὰ ἱστία ἀειράμενοι εἴχοντο φεύγοντα, VIII.

94. a. *Eadem notione, subintellecto accusativo* τὰ ἱστία, I. 27. ἀειράμενοι *ex conject. posuimus pro vulgata* ἀράμενοι.

τῷ βαρβάρῳ πόλεμον ἀειράμενοι, Qui bellum adversus Barbarum Susceperunt, Moverunt, VII. 132 *et* 156.

Aor. pr. pass. ἀέρθην *eâdem fere notione ab Herodoto usurpatur quâ in communi sermone Aoristus primus verbi activi* ἦρα. *Sic* ἀερθέντες ἐκ τῶν Οἰνουσσέων ἔπλεον (ἐπὶ Κύρνον), I. 165. f. *ubi interpretantur* Solventes e portu, (*aut* sublatis ancoris) in Corsicam navigarunt. *Rursus* I. 170. *a.* κοινῷ στόλῳ ἀερθέντας πλέειν ἐς Σαρδώ, Sociatâ classe Vela dare ventis et in Sardiniam navigare. *Nec vero solum, ubi de* Navali itinere *agitur, usurpatur id verbum, verum etiam ubi de* Pedestri itinere. *Sic* Graeci ad Plataeas, *incommodati a* Mardonii *equitatu*, noctu ἀερθέντες ἀπαλλάσσοντο, IX. 52. *ubi vertunt* Sublatis utensilibus. (*aut* Collectis vasis) discesserunt. *Scilicet ubique generalis notio, verbo* ἀερθῆναι *apud Nostrum subjecta, videtur haec esse*, Erigere se, Surgere, Loco se movere. *Itaque* IX. 52. *continuo post verba modo citato sic pergit scriptor*, οἱ δὲ, ὡς ἐκινήθησαν, ἔφευγον ἄσμενοι etc. *Sic senex* Grinus *apud* Nostrum IV. 150. *m. ait*, πρεσβύτερός τε ἤδη εἰμὶ καὶ βαρὺς ἀείρεσθαι, Gravis ad me loco movendum.

Ἄεισμα, τος, τὸ, (*comm.* ᾆσμα) Cantus, Cantilena, II. 79. a.

Ἀεκούσιος, Contra voluntatem, οὐκ ἀεκούσιον αὐτῷ ἐγένετο τοῦτο, II. 162. a.

Ἀέκων, οντος, ὁ, (*comm.* ἄκων) Invitus. ἀέκοντες ἐμάχοντο καὶ οὐ βουλόμενοι, VII. 222. κάρτα ἀέκων, IX. 111. *a.* ἀεκόντων Ἀραβίων, III. 88. *a. Foem.* ἐμίγη οἱ ἀεκούσῃ, II. 131. *a.*

Ἀέλικτος ὄφις *est in pluribus codd.* VI. 77. *f. ubi alii* Τριέλικτος.

Ἀελπτέειν, (*comm.* ἀνελπιστεῖν) Desperare, Minime sperare. ἀελπτέοντες τοὺς Ἕλληνας ὑπερβαλέεσθαι, VII. 168. *m.*

Ἄελπτος, του, ὁ, ἡ, ἐξ ἀέλπτου, Ex insperato, I. 111. *a. ubi* ἐξ ἀνέλπτου *cod. Vind.*

Ἀέξειν, Augere, *praesertim* honore, dignitate, potentiâ τὸ πλῆθος ἀέξειν, III. 80. *extr.*

Ἄζειν, Arefacere, Exsiccare. *Huc Gronov. referebat* τὴν ψυχὴν ἀσθείη, *quod* III. 41. *dant plures codd. pro eo quod vulgo alii exhibent* ἀσηθείη, *ab* ἀσᾶν, ἀσᾶσθαι.

Ἄζηλος, ὁ, ἡ, Quem nemo aemulatur, miratur *aut* laudat, Contemtus, Miser. ἄζηλα πέλει, Misere adflicta sunt (omnia) VII. 140. *in Pythiae oraculo.*

Ἀζήμιος, ὁ, ἡ, Impunis, Nullam noxam passus, Salvus. ἄπιθι ἐκ τῆσδε τῆς χώρης ἀζήμιος, I. 212. ὁμολόγησαν ἑκατὸν τάλαντα ἐκτίσαντες ἀζήμιοι εἶναι, VI. 93. *m.*

Ἀηδής, ἐος, ὁ, ἡ, Injucundus, Insuavis, Tristis. *Olim* I. 136. *extr. legebatur* ἵνα . . μηδεμίαν ἄσην ἀηδῆ τῷ πατρὶ προσβάλῃ, *ubi vocem* ἀηδῆ *ignorant meliores libri.* Φὰς οὐδέν οἱ ἀηδέστερον

ἔσονται ἢ πρότερον ἦν, VII. 101. extr.

Ἀθανατίζειν, Immortalem se praedicare. Γέται οἱ ἀθανατίζοντες, V. 4. IV. 93. ἀθανατίζουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον· οὔτε ἀποθνήσκειν ἑαυτοὺς νομίζουσι, etc. IV. 94.

Ἀθάνατοι quinam essent apud Persas VII. 83. τοὺς ἀθανάτους ἐκάλει βασιλεύς, VII. 211. a. VIII. 113. a. m. ἀθάνατος ἀνήρ, Vir ex Immortalium numero lectus, sive, Numquam intermoriturus, nempe, Cui etiamnum vivo successor erat designatus, VII. 31. N.

Ἀθέμιστος et Ἀθέμιτος, Nefarius, Nefandus. ἀθέμιστα ἔρδοντα, VII. 33. ubi alii ἀθέμιτα. ἀθέμιστα ἔρδειν, VIII. 143. f. et ibi Var. lect. In θεμιτὸν (non θεμιστόν) consentiunt libri V. 72. f.

Ἀθῆναι, non solum ipsa Urbis, sed nonnumquam etiam i. q. ἡ Ἀττική, Attica regio, IX. 17. a. Conf. Λακεδαίμων.

Ἀθηναίη, ἡ, i. q. Ἀθήνη, Minerva, I. 18. 19. 22. etc.

[Ἀθηναίων, perperam olim passim legebatur pro Ἀθηνέων gen. plur. a nominat. αἱ Ἀθῆναι. Vide Var. lect. II. 7 bis. VIII. 46. bis. 48. 100.]

Ἄθηρος, ου, ὁ, ἡ, Feris carens. ἄθηρος χώρη, IV. 185. f.

Ἀθρόοι, Frequentes, Consertis ordinibus, VI. 112. m. Conf. Ἁλής.

Ἀθυμίη, ης, ἡ, Animi dejectio, Ignavia. οὔτε τινὰ δειλίην, οὔτε ἀθυμίην, I. 37. ubi τὰς πρὸς τοὺς πολέμους ὄκνους interpretatur Thomas Mag.

Ἄθυμος, ου, ὁ, ἡ, Animo carens, Ignavus, Imbellis. ἐόντι κακῷ τε καὶ ἀθύμῳ, VII. 11. a.

Ἄθως mons, VI. 22. Genit. τοῦ Ἄθω, VI. 95. f. VII. 22. f. Acc. τὸν Ἄθων, VI. 44 ter. 45. VII. 22. a. et f. Sed VII. 22. a. codd. Vind. et Pd. τὸν Ἄθω: sic et idem Vind. VI. 44. ubi ad lin. 10. nostrae edit. adjici ex ed. Wess. debuit haec Varietas Lectionis: „Ἄθων) Ἄθων Brit. Ἄθω et περίβολον Vind."

Αἴ, i. q. comm. εἴθε. Utinam. αἲ γὰρ τοῦτο θεοὶ ποιήσειαν etc. I. 27. m.

Αἰγέη, ης, ἡ, Pellis caprina. αἰγέας περιβάλλονται αἱ Λίβυσσαι, IV. 189. Not.

Αἰγιαλέες, Tribus quaedam Sicyoniorum, V. 68. f. Not. Πελασγοὶ Αἰγιαλέες (i. e. Pelasgi littorales) vetus nomen Jonum, Peloponnesum incolentium, VII. 94.

Αἰγιαλός, οῦ, ὁ, Littus, Ora maritima. VII. 59. 100. 176. 183. et alibi.

[Αἰγικορέες, Tribus quaedam Cyzicenorum, et olim Atheniensium, Wess. ad V. 66.]

Αἰγιναίη, ἡ, i. q. ἡ Αἴγινα, Aegina insula, V. 86. f. Not.

Αἰγίπους, οδος, ὁ, ἡ, Caprinos pedes habens. αἰγίποδας ἄνδρας, Capripedes homines, IV. 25.

Αἰγίς, ίδος, ἡ, Aegis. αἱ αἰγίδες τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἀθηναίης, -- ἡ στολὴ τῶν Παλλαδίων, IV. 189. ἐκ τῶν αἰγέων (τῶν Λιβυσσέων) αἰγίδας οἱ Ἕλληνες μετωνόμασαν, ibid.

Αἰγοπρόσωπον ἄγαλμα, Simulacrum (Panis dei) caprina facie, II. 46.

Αἰγυπιὸς, οῦ, ὁ, Vultur, III. 76. *Gloss.* Αἰγυπιῶν· γυπῶν.

Αἰδέεσθαι, Revereri, Δία αἰδεσθέντες, IX. 7, 1. Rationem, Respectum *alicujus* habere. ὦναξ αἰδεσθεὶς τὰς ἱκετηρίας τάσδε, O rex *Apollo*, Respice hos supplicum ramos, VII. 141. *a.*

Ἀΐδης, εω, ὁ, Orcus, Inferi. καταβῆναι ἐς τὸν οἱ Ἕλληνες ἀΐδην νομίζουσι εἶναι, II. 122. *a.*

Ἀϊδρείη, ης, ἡ, Inscitia, Ignorantia, VI. 69. *f.*

Αἰδὼς, όος, ἡ, Pudor, Verecundia, ἅμα κιθῶνι ἐκδυομένῳ συνεκδύεται καὶ τὴν αἰδῶ γυνή, I. 8. *f. ubi alii* αἰδὼ *acute scribunt. Gregorius quidem* (*Dialect. Ion.* §. 55.) *tradit Ionas quartum huius nominis casum* αἰδοῦν *formare.*

Αἰεὶ *pro* Ἀεὶ *frequentare amat Herodotus. Vide Var. Lect. ad* I. 54. 58. 91. *etc.* αἰεὶ καὶ τὸ πάλαι, Semper a priscis inde temporibus, VIII. 142. *m.*

Αἰεὶ subinde intelligi debet non de eo quod per se perpetuum est *aut* constanter fit, *sed de eo quod* semper *locum habet* eo tempore de quo agitur, *adeoque ita ponitur, ut non tam ad id verbum referatur cui jungitur, quam ad illud quod vel praecessit vel proxime sequitur.* ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ τοῦ σώματος καταφθίνοντος, ἐς ἄλλο ζῶον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται, Animus hominis, intereunte corpore semper intrat in aliud animal quod eo ipso tempore nascitur, II. 123. ἡ Ἄνθυλλα -- πόλις -- δίδοται τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος Αἰγύπτου τῇ γυναικί, Semper datur uxori ejus qui pro tempore rex est Aegypti, II. 98: *a.* (*Sic et* IX. 116. *f.*) ταῦτα τοῖσι αἰεὶ δορυφορέουσι ἰδέοντα, II. 168. ἐμάχοντο τοῖσι αἰεὶ ἐμπίπτουσι, IX. 102. *f. Conf.* Ἑκάστοτε.

Αἴλουρος, ου, ὁ, ἡ, Felis, II. 66. *ubi olim* αἴλουρ. *absque* ι.

Αἰετὸς ἐν πέτρῃσι κύει *Orac.* V. 92, 2.

Αἴθειν, Accendere. εἰρώτεον τί θέλοντες ἥκοιέν τε ἐς τὴν χώρην, καὶ πῦρ αἴθοιεν, IV. 145. *m. ubi paulo ante est* πῦρ ἀνέκαιον.

Passiv. Αἴθεσθαι, Ardere. ὑποκαίουσι τὰ ὀστέα, τὰ δὲ αἴθεται κάλλιστα, IV. 61. *m.*

Αἰθρίη, ης, ἡ, Serenitas coeli, Coelum serenum. ἐξ αἰθρίης καὶ νηνεμίης, Quum ad id tempus serenum fuisset coelum *etc.* VIII. 188. ὁ ἥλιος ἀφανὴς ἦν, οὔτ᾽ ἐπινεφέλων ἐόντων, αἰθρίης τε τὰ μάλιστα, (*scil.* ἐούσης) VII. 37. *m.*

[**Αἴκιον**, ου, τὸ, *Perperam* αἴκιον *olim legebatur* V. 89. *pro* ἀδικίου.]

Αἱμασιή, ῆς, ἡ, *Gloss.* τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον ἄνευ πηλοῦ τεῖχος, Maceria, Murus. κροκόδειλοι (lacertae) γινόμενοι ἐν τῇσι αἱμασιῇσι, II. 69. *extr.* αἱμασιὴ πλίνθων ὀπτέων. I. 180. *et* 191. *m. f. ubi agitur* de minore muro Babylonis, *intra urbem secundum Euphratem ducta, qui non, ut murus exterior* (τὸ τεῖχος), *asphalto videtur fuisse compactus. Adde* VI. 134. *extr. ubi* ἡ αἱμασιὴ *eadem quae paulo ante* τὸ ἕρκος. *Sed et* Murus solido ex lapide constructus αἱμασιὴ *vocatur; certe* II. 138. *memoratur* αἱμασιὴ ἐγγεγλυμμένη τύποισι, Murus qui figuras ostendebat insculptas.

Αἰνέειν, Laudare, Probare. πάντες

ταῦτα αἴνεον, III. 87 *extr. et ibi Not. Iterum* 76. *f.*

Αἶνη, ης, ἡ, Laus, Honor, Existimatio. ἐόντα ἐν αἴνῃ μεγίστῃ, III. 74. *a.* N. VIII. 112 *m.* τοῦτο μετ' ἐκεῖνον ἐς αἴνην ἰόντα, IX. 16. *f.*

Αἰνίσσεσθαι τάδε τὰ ἔπεα, Aenigmatica haec pronunciare verba, V. 56.

Αἰνῶς, *i. q.* σφόδρα, δεινῶς, λίαν, Vehementer, Admodum. τῆς Σκυθικῆς αἰνῶς ἀξύλου ἐούσης, IV. 61. ξεινικοῖσι νομαίοισι αἰνῶς χρᾶσθαι φεύγουσι, Vehementer aversantur. IV. 76. *a. Sic* πικρῶς αἰνῶς *ed. Wess. et seqq.* IV. 51. *a. m.* ubi olim δεινῶς. *Vide Var. Lect. et Not.*

Αἴξ, αἰγός, ὁ, ἡ, Caper, Capra, Omne genus caprinum. σέβονται πάντας τοὺς αἶγας, καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλέων, II. 46. τῶν αἰγῶν τῶν τράγων ἐν τοῖσι πώγωσι εὑρίσκεται τὸ λήδανον, Hircorum in barbis etc. III. 112. *m.*

Αἰγὸς ποταμοί, *Oppidi nomen ad Hellespontum*, IX. 119. *ubi pro* Αἰγὸς ποταμῶν *olim minus recte alii* Αἰγὸς ποταμοῦ *dabant.*

[Αἰὸξ *et* Αἰόρπατα *olim* IV. 110. *ubi nunc* Οἰὸξ *et* Οἰόρπατα.]

Αἰπόλιον, ου, τὸ, Caprarum grex, I. 126. *a.*

Αἰπόλος, ου, ὁ, Caprarum pastor, II. 46. *b. ubi quidem tam probabili quam eruditâ conjecturâ pro* οἱ αἰπόλοι *Schweigh. οἱ* πόλοι *correxit.*

Αἱρέειν, 1) Capere, In potestatem redigere. αἱρέει ἔρημον τὸ ἄστυ, IX. 3. *f.* αἱρεῖ τὰς πόλιας χώμασι, I. 162. αἱρέειν κατ' ἄκρης, *vide in* Ἄκρη. τοὺς Φωκέας οὐκ αἱρέουσι, Phocensibus non sunt potiti, VIII. 32. τὸ Σίγειον εἷλε Πεισίστρατος αἰχμῇ παρὰ Μιτυληναίων, Bello captum eripuit Mitylenaeis, V. 94.

2) *Notandae formulae hujusmodi* ὡς --- ἐμὴ γνώμη αἱρέει, ut mea fert opinio, II. 43 *f.* οὐδὲ λόγος αἱρέει, *seq. accus. cum infin.*, Ne rationem quidem habet, Ne credibile quidem (*aut* rationi consentaneum) est, III. 45. *m.* VI. 124. καὶ δὴ καὶ ὁ λόγος οὕτω αἱρέει, II. 33. *m.* ἢν μὴ ἡμέας λόγος αἱρῇ, Nisi nobis ratio suaserit, IV. 127. *m.* ὅκως μιν ὁ λόγος αἱρέει, Prouti ei ratio suadet, Quoties ei commodum videtur, VII. 41. *a.* χρᾶται (τοῖσι κρέασι) ὅ τι μιν ὁ λόγος αἱρέει, I. 132. *extr.*

3) *Med.* Αἱρέεσθαι, Eligere. οὐδέτερα αἱρέετο, Neutrum elegit, V. 94. πλάτην ἑῖο εἵλευ, Elegisti, III. 52. m. ἄλλους ἑλόμενος, Alios tibi eligens, Aliis hominibus studens, Aliorum sectam secutus, I. 108. m.

ἄριστον, σῖτον αἱρέεσθαι, Cibum capere, III. 26. *f.* VII. 120. *b.*

4) *Praet. Pass.* Ἀραίρημαι, *jon. i. q.* ἥρημαι *vel* ᾑρέθην. *Hinc Plusquamperfectum* ἄλλος ἀνὴρ ἀραίρητο, Alius vir eligebatur, *sive*, electus erat, VII. 83. Βαβυλὼν οὕτω τότε πρῶτον ἀραίρητο, Capta erat, I. 191. *extr.* ὡς δὲ καὶ τὸ τεῖχος ἀραίρητο, IX. 102. *m. Conf.* Ἀπαιρέεσθαι, Διαιρ. Ἐξαιρ. Ὑπεξαιρ.

5) *Partic. Praet. Pass.* Ἀραιρημένος, *i. q.* ἡρημένος *et* αἱρεθείς. ἀραιρημένου ἄστεος αὐτοῖσι, Captae

ab illis urbes, I. 185. a. ἀραιρημένοι ἀπὸ τῶν πολίων, Selecti e civitatibus, VII. 172. a. ἐκ τῶν πολεμάρχων ἀραιρημένος, E polemarchorum numero Electus, VII. 173. m. *Sic et* VII. 118. IX. 93. a.

Τοῖσι ἂν ἄνδρας πολλοὺς ἀραιρημένοι ἔωσι, IV. 66. *Vulgo interpretantur* A quibus hostes interfecti sunt. *Sed aut* Capti sunt *vertendum, intelligendumque captos ab illis pro more etiam occisos esse, aut* ἀναραιρημένοι *legendum, quod suadet scriptura* ἀναιρημένοι, *quam ibi plures praeferunt codices. Apud Suidam quidem habes* Αἰρεῖ *(pro quo sua auctoritate Kusterus* Αἴρει *posuit)* ἀναιρεῖ φονεύει. *At ibi ex Sophoclis Philoct.* 437. *quo spectat illa glossa,* Αἴρει *scriptum oportebat, a verbo* αἴρω, Tollo, E medio tollo, *non ab* αἱρέω, *ad quod pertinet participium jonicum* ἀραιρημένος. *Etiam particip. act.* ἀραιρηκότες *ex cod. Pass. recepit Schaef.* IV. 66. *extr. ubi alii omnes vulgo* ἀναιρηκότες.

Αἴρειν, *jonice* Ἀείρειν, *quod vide. Conf.* Ἀπαίρειν, *et* Ἐπαίρειν.

Αἵρεσις, ιος, ἡ. 1) Optio. νῦν τοι δίδωμι αἵρεσιν, Nunc tibi do optionem, I. 11. a. διακρῖναι τοιαύτην αἵρεσιν, Dijudicare talem optionem, E duobus rebus propositis unum eligere, I. 11. m.

2) Capere *urbem*, Expugnatio. (i. q. ἅλωσις.) μετὰ τὴν Βαβυλῶνος αἵρεσιν, Capta Babylone, IV. 1. a. ἡ Βασιλῆος αἵρεσις (scil. τῶν Ἀθηνέων) -- δεκάμηνος ἐγένετο, Ceperat rex Athenas decimo ante mense, IX. 3. *f.*

Αἱρετός, ή, όν. 1) Expugnabilis, Qui capi potest, κατὰ μὲν τὸ ἰσχυρὸν οὐκ αἱρετοί, δόλῳ δὲ αἱρετοί, IV. 201. a. 2) Seligendus, Optabilis. ὁ θάνατος καταφυγὴ αἱρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ, VII. 46. *f.* ταῦτά σφι αἱρετώτερα εἶναι μᾶλλον, ἢ τὰ τῶν χρησμολόγων, VII. 143. *f.* κότερά σφι εἴη αἱρετώτερα, I. 126. m.

Ἀΐσσειν, *vide* Παρεξαΐσσειν.

Ἀϊστοῦν, i. q. ἀφανίζειν, ἄϊστον reddere, E medio (Ex hominum conspectu) tollere, Perdere, Interficere. ἀϊστώσει μιν, III. 69. m. δύο ἡμέων ἀΐστωσε, III. 127. *f.*

Αἰσχροκερδής, έος, ὁ, ἡ, Turpi lucro inhians. εἰ μὴ ἄπληστος ἔας χρημάτων καὶ αἰσχροκερδής, I. 187. *f.*

Αἰσχρός, ή, όν, (*de corpore,*) Foedus aspectu, deformis. αἰσχίστης παρθένου, I. 196. *m.* γυνὴ καλλίστη ἐξ αἰσχίστης γενομένη, VI. 61. m.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, Dedecus, Ignominia. ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει, Magnum in probrum vertitur, Ingenti probro est, I. 10. *extr.*

Αἰτέειν, Petere. *Imperf.* πῦρ αἴτεον, VI. 113. *extr. Cum duplici accus.* αἴτεε Ἄμασιν θυγατέρα, III. 1. a. δίκας αἰτέειν, *vide in* Δίκη.

Med. Αἰτέεσθαι, i. q. αἰτέειν, *nempe* Petere sibi, Postulare ut sibi detur. *Sic* αἰτεόμενος, IX. 34. a. *ubi quidem aliquis non modo* pro se, *verum etiam* pro fratre suo *jus civitatis petit, sed nimirum ut sui causâ etiam illi detur. Imper.* αἰτέο, *per Syncopen ex* αἰτέεο, *pro comm.* αἰτοῦ, Pete, Postula tibi. αἰτέο δῶρον τὸ τινα

βούλεαί τοι γενέσθαι, I. 90. *a. ubi vide Var. Lect.*

Αἰτιᾶσθαι, Culpare, accusare, αἰτιῶνται αὐτὸν, et αἰτιησάμενοι τοῦτον, IV. 94. *f.* πάντας αἰτιώμενοι, VIII. 90. m. *Cum Genitivo casu criminis, aut cum Infinit.* τοὺς μὲν λιποστρατίης αἰτιώμενος, τοὺς δὲ οἴεσθαι Δαρείου στρατὸν, V. 27.

Αἰτίη, ης, ἡ, jon. pro comm. αἰτία Causa, Culpa.

Αἰτίην ἔχειν, Culpam sustinere, culpari, Accusari. αἰτίας μεγάλας εἶχεν, V. 73. extr. *Cum Genit.* εἶχεν αἰτίην τοῦ φόνου τούτου, V. 70. *f.*

Αἰτίη ἔχει αὐτὸν, *i. q.* αὐτὸς ἔχει αἰτίην, Culpa illum tenet, Insimulatur ille, Culpatur. τὸν Κλεομένεα εἶχε αἰτίη φοιτᾷν παρὰ τοῦ Ἰσαγόρεω τὴν γυναῖκα, V. 70. a. φονεῦσαι αὐτοὺς αἰτίη ἔχει Ἀλκμαιωνίδας, Culpa caedis eorum premit Alcmaeonidas, V. 71. αἰτίη ἔσχε ἐν Ἀθηναίοισι ἐξ Ἀλκμαιωνιδέων μηχανῆς αὐτοὺς ταῦτα ἐπινοηθῆναι, Apud Athenienses Culpa eos premebat, Fama ferebatur, cepisse eos hoc consilium etc. VI. 115. *b. ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἐν αἰτίῃ τιθέναι τινὰ, *quasi dicas* In culpa ponere aliquem. Μαρδόνιον ἐν αἰτίῃ τιθέντες, Mardonium tamquam auctorem (calamitatum) accusantes, VIII. 99. *Eadem notione* ἐν αἰτίᾳ ἔχειν τινὰ *frequentat Thucydides*, I. 35. II. 59. V. 60. *Sic auctor libelli de Vita Hom.* ἐν αἰτίῃ μεγάλῃ εἶχε αὐτήν, Vehementer illam accusavit. *Et Herodotus*, V. 106. *m.* ὅρα μὴ ἐξ ὑστέρης σεωυτὸν ἐν αἰτίῃ σχῇς, Vide ne deinde te ipsum accuses, *id est* ne dehinc ipse comperiaris hac culpâ teneri, hujus facinoris auctor esse: *nisi fortasse haec sit sententia*, Vide ne tu dehinc te ipse in culpâ ponas, culpam contrahas, culpae hujus participem te facias, *nempe aut excusando fratrem, aut rem istam parvi habendo, nec quovis modo operam tuam conferendo qua et reprimatur illa seditio et puniantur sceleris auctores. Conf.* ἐξ ὑστέρης.

Αἴτιος, α, ον, Causa efficiens aliquid. *Construitur non modo cum Genit. sed et cum Infinit. absque τοῦ articulo, quem forsan desideraveris.* τοὺς ἐτησίας ἀνέμους εἶναι αἰτίους πληθύειν τὸν ποταμὸν, II. 20. *a.* αἴτιος ὁ ἥλιος τὸν ἠέρα ξηρὸν τὸν ταύτῃ εἶναι, II. 26. *a. Not.*

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, Bello captus, Captivus. ῥῦσαί με αἰχμαλώτου δουλοσύνης, Libera me servitute quae captivum manet, IX. 76. *m.*

Αἰχμή, ῆς, ἡ, 1.) Hasta, Lancea, *i. q.* δόρυ, *cujus partes sunt* τὸ ξυστὸν *et* ἡ λόγχη. I. 52. *m.* VII. 69. *et* 77. αἰχμὰς βραχέας εἶχον, τόξα δὲ μεγάλα, VII. 61. *a.* 64. etc. μετῆκαν οἱ τὰς αἰχμὰς, Hastas coram eo deposuerunt, III. 128. *f.* (*conf.* Μετιέναι.) ὁ μὲν αὐτέων φθάνει τὰ τόξα κατελάμενος, ὁ δὲ πρὸς τὴν αἰχμὴν ἐτράπετο, -- τῇ αἰχμῇ ἠμύνετο, III. 78. *a.* ὑπὸ αἰχμῆς τελευτήσειν, I. 39. *m. et f.*

2.) *Metonymice*, Arma, Bellum. Σίγειον εἷλε Πεισίστρατος

αἰχμῇ παρὰ Μιτυληναίων, Armis reperat, V. 94. ἐπειδή σφι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους κακῶς ἡ αἰχμὴ ἑστήκεε. Quum male illis cessisset Bellum, VII. 152. f. Hinc ἡ ὁμαιχμίη, et τὸ μεταίχμιον, quae vide suis locis: et αἰχμάλωτος, Bello captus.

Αἰχμοφόρος, ου, ὁ, i. q. δορυφόρος. 1) Hastatus, Hastâ armatus miles. πρῶτος διέταξε χωρὶς ἑκάστους εἶναι, τούς τε αἰχμοφόρους, καὶ τοὺς τοξοφόρους, καὶ τοὺς ἱππέας, I. 103. a. 215. a. 2) Sigillatim, Armatus custos corporis, Satelles, I. 8. a. Cujus generis sunt etiam illi χίλιοι αἰχμοφόροι qui in comitatu regis Persarum memorantur VII. 40. a. 41. a. 55. f. 103. f.

Αἰών, ῶνος, ὁ, Aevum, Vita. οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα, Vitam ita traducere, III. 40. m. ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, VII. 46. extr. τελευτᾷν καλῶς τὸν αἰῶνα, I. 32. m. ἀμυνομένους τελευτήσαντας τὸν αἰῶνα, IX. 17. f. 27. m.

Αἰωρέεσθαι, 1) Efferri. ὑπὲρ μεγάλων αἰωρηθεὶς, Magnarum rerum spe Elatus, VIII. 100. a. 2) Suspensum esse. αἰγὸς δέρματα περὶ τοὺς ὤμους αἰωρεύμενα, Ex humeris pelles Pendebant caprinae, VII. 92.

Conf. Ὑπεραιωρέεσθαι et Παραιωρέεσθαι. Pro vulgata olim ἠρώμενοι I. 27. f. αἰωρεομένους corrigebat Taupius, alii nos ἀειρόμενοι.

Ἄκανθα, sive ionice Ἀκάνθη, ης, ἡ. 1) Spina arbor, cujus ex ligno naves fabricantur Aegyptii, II. 96. a. 2) Spina dorsi, IV. 72. f. 3) Dicuntur etiam ἄκανθαι Ossa vel Spinae piscium et serpentum, II. 75.

Ἀκάνθινος ἱστὸς, Malus navis ex spinâ arbore, II. 96. m.

Ἀκανθώδης χῶρος, Spinis obsitus locus, I. 126. a.

Ἀκατάψευστος, ου, ὁ, ἡ, Non ementitus, Non fictus, Non fabulosus, IV. 191. extr. N.

Ἄκατος, ου, ὁ, Minoris navigii genus quoddam. οἱ ἐν τοῖσι σιταγωγοῖσι ἀκάτοισι ἐόντες, VII. 186.

Ἀκέεσθαι, sensu proprio, Mederi, Sanare. ὁ Τίαρος (ποταμὸς) λέγεται καὶ ἀνθρώποισι καὶ ἵπποισι ψώρην ἀκέεσθαι, Sanare scabiem, IV. 90. a. Notione translata, Mederi malo, Remedium adferre. ἀκέσασθαι τὴν ἁμαρτίαν, Reparare peccatum, I. 167. a. V. 91. f. ἀκεόμενος τὰ ἐπιφερόμενα, Malo impendenti remedium adlaturus, III. 17. m. Imperativ. ἀκέο (per syncop. pro ἀκέεο, ἀκέου) eâdem notione III. 40. extr.

Ἀκέραιος, ου, ὁ, ἡ, Intemeratus, Intactus, Illaesus, Salvus. ἔμελλε ἀπολάμψεσθαι ἀκέραιον τὴν πόλιν, III. 146. a.

Ἄκεσις, ιος, ἡ, Curatio, Sanatio. οἱ ὄρχιες τῶν καστόρων χρήσιμοι ἐς ὑστερέων ἄκεσιν, Utiles ad uterorum curationem, IV. 109. extr. τὰ ἐς ἄκεσιν φέροντα, Quae ad sanandos morbos valent, IV. 90. a.

Ἀκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, Sine capite. οἱ ἀκέφαλοι οἱ ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, IV. 191. f.

Ἀκήρατος, ου, ὁ, ἡ, i. q. ἀκέραιος. 1) Purus, sincerus. χρυσὸς ἀκήρατος, VII. 10, 1. σμύρνη ἀκήρατος, II. 86. m. 2) Intactus,

Integer, Illibatus. τὸ ἐμπόριον τοῦτο ἦν ἀκήρατον τοῦτον τὸν χρόνον, Intactum, Illibatum, Nondum frequentatum mercatoribus ea tempestate erat illud emporium, IV. 152. m. N. ubi ἀπείρατον habet vet. cod. ex scholio.

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ, ἡ. Per praeconem non denunciatus. πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, Indictum bellum intulerunt, V. 81.

Ἀκίβδηλος, ου, ὁ, ἡ, «Sincerus. τὸ ἀπ' ἡμέων ἀκίβδηλον ἐόν, IX. 7, 1. f.

Ἀκινάκης, εος et εω, ὁ, Acinaces, Gladius, *Persicum vocab.* Περσικὸν ξίφος, τὸν ἀκινάκην καλέουσι, VII. 54. *f. N. ubi forsan* τὸν κινάκην *olim legebatur.* (*vide infra voc.* Ὠκινάκης.) σπασάμενος τὸν ἀκινάκεα, III. 118. *f.* σπασάμενοι τοὺς ἀκινάκεας, III. 128. *f. ubi codd. nonnulli* τοὺς ἀκινάκας, *et* VII. 67. *a. Sic* IX. 80. *m.* τοὺς ἀκινάκας, ἐόντας χρυσέους, *ubi* ἀκινάκας *dabant libri omnes, uno Arch. excepto.* δωρησάμενος αὐτοὺς ἀκινάκῃ, VIII. 120. *consentientibus libris. Etiam in rebus Scythicis utitur hoc vocabulo Herodotus.* ἀκινάκης σιδήρεος, IV. 62. *m. et* τοῦ ἀκινάκεος ibid. *f. et* τῷ ἀκινάκεϊ *rursus* ibid. *m. pro quo quidem probati plures codices* τῷ ἀκινάκῃ *praeferunt.*

Ἀκίνητος, ου, ὁ, ἡ, Immotus, Intactus, Illaesus. οὗτος ὁ τάφος ἦν ἀκίνητος μέχρι οὗ etc. I. 187. *m.* 2) Non movendus. κινεῖς τι τῶν ἀκινήτων, VI. 134. *f.*

Ἀκλεής, έος, ὁ, ἡ, Illaudatus, Merità laude non celebratus, I. *prooem.*

Ἀκλεῶς, Inglorie, Sine glorià, Ignominiose. διαλυθέντος τοῦ στόλου ἀκλεῶς, V. 77. *a.*

Ἀκμάζειν, Florere. ἡ Σύβαρις ἤκμαζε τοῦτον τὸν χρόνον μάλιστα, VI. 127. ἐς Σάρδις ἀκμαζούσας πλούτῳ, I. 29. *a.*

Ἀκμή, ῆς, ἡ, Acies, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, VI. 11. *a.*

Ἄκμων, ονος, ὁ, Incus, I. 68. *m.*

Ἀκοή, ῆς, ἡ, Auditus. ἀκοῇ ἱστορέων, Qui auditu *aliquid* accepit, Famâ percepit, Relata referens. *oppos.* αὐτόπτης, II. 29. *a.* περὶ τούτων, ἀκοῇ παραλαβόντες, λέγομεν, II. 148. *m.* ὅσον ἡμεῖς ἀτρεκέως ἐπὶ μακρότατον οἷοί τ' ἐγενόμεθα ἀκοῇ ἐξικέσθαι, IV. 16. *f. N.* I. 171. *a.* διεφθαρμένος τὴν ἀκοήν, Auribus captus, I. 38. *f.*

Ἀκοντίζειν, Jaculari, Jaculum emittere. Absolute: τοξεύομέν τε καὶ ἀκοντίζομεν, IV. 114. *m.* *Cum Accus.* Jaculo petere. ἀκοντίζων τὸν σῦν, τοῦ μὲν ἁμαρτάνει, I. 43. *Item* ἀκοντίζειν ἔς τινα: *nam* ἐσακοντίζειν τινὰ (*quod vide suo loco*) *idem valet ac* ἀκοντίζειν ἔς τινα.

Ἀκόντιον, ου, τό, Jaculum. ἀκόντια καὶ δοράτια καὶ τὰ τοιαῦτα, I. 34. *f.*

Ἀκοντιστής, οῦ, ὁ, Jaculator. ἐόντες ἀκοντισταὶ οἱ Σαμοθρήϊκες, VIII. 90. *a.*

Ἄκος, εος, τό, Remedium, Medicina. ἢν σπασμὸς ὑπογίνηται, ἐξεύρηταί σφι ἄκος, IV. 187. *f.* ἄκεα δίζησθαι, I. 94. *m.*

Ἀκόσμως, Nullo ordine, Turpi-

ter, Spretâ omni disciplinâ militari. ἀκόσμως οἴχεσθαι, VII. 220. extr.

Ἀκούειν, 1) Audire. *Promiscue cum Accusat. et Genitivo Rei.* ἀκούσας ταῦτα, II. 116. *a.* ταῦτα ἀκούσας (*Aor.* 1.) V. 89. *f. ubi tamen* ἤκουσαν *praeferunt alii, at alibi.* ἀκούσας τούτων, II. 114. *a. ubi quidem perinde videri possit esse genit. Personae sed* I. 45. *m. ubi* Κροῖσος δὲ τούτων ἀκούσας, *haud dubie* τούτων *genitivus Rei est. Interdum* ἀκούειν τι *idem valet ac* περί τινος, ut VII. 116. τὸ ὄρυγμα ἀκούων, Audiens de fossa, Audiens quo in statu esset fossa. *Futur.* ἀκούσεσθαι ἀοιδοῦ, I. 24. *f.*

2) Ἀκούειν *cum Genit. Personae*, Dicto audientem esse, Imperio alicujus esse subjectum. τοῦτον τὸν χρόνον Αἰγινῆται Ἐπιδαυρίων ἤκουον, V. 83. *a.* ὡς Σμέρδιος ἀκουστέα εἴη τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσεω, Smerdi dehinc esse parendum, non Cambysi, III. 61. *extr.*

3) Ἀκούειν, Audire, pro Existimari, Haberi, *ubi de bonâ aut malâ Famâ agitur.* ἤκουσεν εὖ ἐς δικαιοσύνην, Vit. Hom. 7. *m.* ἀκούειν ἄριστα δικαιοσύνης πέρι, VI. 86, 1. *m.* ἄμεινον σὺ ἂν ἀκούσαις, II. 173. *m.* φὰς ἄμεινόν με ἀκούσεσθαι (*Fut. Med.*) IX. 79. *a.* ἐν τῇ ναυμαχίῃ ταύτῃ ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα Αἰγινῆται, Praecipuam laudem consecuti sunt, VIII. 93. *a.* Ἀργεῖοι ἤκουον μουσικὴν εἶναι Ἑλλήνων πρῶτοι, III. 133. *a.*

4) παρὰ τοῖσι Πέρσῃσι, γυναικὸς κακίω ἀκοῦσαι, ὄνειδος μέγιστόν ἐστι, Muliere ignaviorem audire, (i. e. Si quis de aliquo loquens ait, Esse eum muliere ignaviorem) maximum hoc opprobrium est, IX. 107. *a.* *Sic* ἀκούσας πρὸς σεῦ κακῶς VII. 16, 1. *m. non est* Male apud te audiens, *sed* Mala (injuriosa) adversus me verba ex te audiens; Probrosis verbis a te lacessitus. *Sic* VII. 10, 7. ταῦτα λέγει λόγους ματαίους περὶ Ἑλλήνων, οὐκ ἐόντων ἀξίων φλαύρως ἀκούειν, Qui non merentur ut male de eis loquaris. ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα, VIII. 93. *a.*

Ἄκρη, ης, ἡ, *comm.* ἄκρα, 1) Extremitas, Extremus terrae cujusdam angulus in mare prominens, Promontorium, IV. 99. *m. et f.* ἀνατείνουσι ἄκραι λεπταὶ τῆς ἠπείρου, ταύτας ἔδοξαν νέας ἰδεῖν, VIII. 107. *f.* 2) Summitas, Arx *unde dictio* αἱρέειν πόλιν κατ' ἄκρης, VI. 18. *N. et* 83. *f.* Urbem cum arce capere, Incipiendo ab ipsâ arce et inde in urbem descendendo.

Ἀκρητοποσίη, ης, ἡ, (*Jon. pro* ἀκρατ.) Meri vini potatio. μαθεῖν τὴν ἀκρητοποσίην παρὰ τῶν Σκυθέων, VI. 84. *f.*

Ἀκρητοπότης, ου, ὁ, Meri potator, Ebriosus, VI. 84. *a.*

Ἄκριτος, ου, ὁ, ἡ, 1) *Passivâ notione*, Non judicatus, Indictâ causâ. κτείνει ἀκρίτους, III. 80. *f.* 2) *Activâ notione*, (*sicut* ἀθαύμαστος, ἄπρακτος, *et ejusdem generis alia*) Qui nullum judicium fecit, Qui rem non disceptavit. οὐ βουλόμενοι δὲ ταῦτα κρίναι τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ'

ἀποπλωόντων ἑκάστων ἐς τὴν ἑωυτῶν ἀκρίτων, VIII. 124. a.

[Ἀκρίτως, Indicta causâ. κτείνει ἀκρίτως olim legebatur III. 80. f. ubi rectius nunc ἀκρίτους.]

Ἀκροβολίζεσθαι, Velitari. ἔπειτε ἀκροβολισάμενοι, Quum verbis inter se essent velitati, Altercati, VIII. 64. a.

Ἀκροθίνια, τὰ, Primitiae (praedae victoriâ partae), ἐν νόῳ ἔχων ἀκροθίνια ταῦτα κατανηεῖν θεῶν ὅτεῳ δὴ, I. 86. a. ἀπ' ἧς αἱ ἀκροθίνια ποιεῦντο γενέσθαι I. 90. f. τοῖσι θεοῖσι ἐξεῖλον ἀκροθίνια, - - - καὶ τὰ ἀκροθίνια ἀπέπεμψαν ἐς Δελφούς, VIII. 121. 122.

Ἀκρομανὴς, έος, ὁ, ἡ. ἦν τε οὐ φρενήρης, ἀκρομανής τε, V. 42. a. Not. Fere furiosus, Subfuriosus: alii quidem vulgo Prorsus furiosum, Summe insanum interpretantur.

Ἄκρος, η, ον, Acutus, Acer, Summus, Extremus, Eximius. ὀργὴν ἄκρος, Ad iram praeceps, I. 73. m. N. ubi olim οὐκ ἄκρος legebatur. ἦν ψυχὴν οὐκ ἄκρος, Erat animo parum acri, parum forti, parum constante, V. 124. a. N. Absolute ponitur V. 112. Ἴωνες ἄκροι γενόμενοι ταύτην τὴν ἡμέρην, (ubi praecedens vocul non ad ἄκροι refertur, sed ad ὑπερβαλόντες,) Eximii, Egregii eo die fuere Iones. Sic et VI. 122. a. ἀνὴρ ἄκρος, Vir eximius, Acri et forti animo: nam ibi non cohaerere videntur verba ἄκρος ἐλευθερῶν, sed incidenda oratio, ὡς ἀνὴρ ἄκρος, ἐλευθερῶν τὴν πατρίδα. Alibi rursus cum Accusativo construitur. Εὐρώπη ἀρετὴν ἄκρη, Europa bonitate soli (fertilitate) Praestans, VII. 5. f. εἰσὶ τὰ πολέμια ἄκροι, VII. 111.

Plurale Neutr. τὰ ἄκρα Superiora loca, Montana. τὰ ἄκρα τῆς Εὐβοίης, VI. 100. m.

Ἀκρύσταλλος, ου, ὁ, ἡ, Sine glacie. ἄνομβρος ἡ χώρη καὶ ἀκρύσταλλος, II. 22. m.

Ἀκρωτηριάζειν. τῶν νηῶν τὰς πρώρας ἠκρωτηρίασαν, Navium proras Resecuerunt, III. 59. m.

Ἀκρωτήριον νηὸς, Resecta extremitas navis, Resecta prora navis, VIII. 121. f. Glossae Herodoteae ex lib. I. c. 180. Φάρσος· τρύφος, κλάσμα, ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτήριον τοῦ οὔρεος, Summitas montis, VII. 217. a.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, Littus, Ora maritima, ἀκτὴ τρηχέα, Ora aspera, VII. 33. a. N. Terra secundum mare porrecta IV. 38. Not. 39. et 41. ubi *Wess.* cum *Vossio* Peninsulam intelligebat. Σηπιὰς ἀκτὴ, VII. 183. extr. 188. a. ἡ ἀκτὴ ἡ Σηπιάς, VII. 191. extr. Soloece ἱερὸν ἀκτὴν, pro ἱερὰν ἀκτὴν, dixit Bacis vates VIII. 77. a. Καλὴ ἀκτὴ, Siciliae tractus quidam sic nominatus, VI. 22.

Ἀλάβαστρος, ὁ, aut Ἀλάβαστρον, τὸ, Vasculum ex alabastrite lapide, δῶρα φέροντας - - ψέλια καὶ μύρου ἀλάβαστρον, III. 20. a. N.

[Ἀλαίη Ἀθηναίη perperam olim legebatur pro Ἀλέη. I. 66. extr.]

Ἀλαλαγμὸς, οῦ, ὁ, Ululatus, VIII. 37. f.

Ἀλᾶσθαι, Oberrare. IV. 97. f. ubi perperam olim ἀλώμενοι.

Ἀλγέειν, De animi dolore: ἵνα μὴ ἀλγήσειε τὴν ψυχὴν, I. 43. f. de

Corporis dolore: ἀλγήσας, Dolore adfectus ex vulnere, IX. 22. a. Ex ophthalmia, VII. 229. m.

Ἀλγηδών, όνος, ἡ, Dolor. *Metonym.* ἀλγηδόνας ὀφθαλμῶν, Dolorem adferentes oculis, V. 18. *f.*

Ἀλέω, i. q. ἀλήθω, Molere. σῖτος ἀληλεσμένος, Frumentum molitum, VII. 23. *extr.*

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, Oleum. τὸ ἀπὸ κίδρου, II. 87. a. ἀπὸ τῶν σιλλικυπρίων τοῦ καρποῦ, II. 94. a.

Ἀλέξεσθαι, Resistere, Repugnare. *Absolute:* ἀλεξόμενοι χρόνον ἐπὶ συχνὸν, IX. 119. m. τοὺς ἀλεξομένους ἐφόνευε, I. 211. a. II. 63. *f.* παρεμπίπτοντα ὡς ἀλεξησόμενον, VIII. 108. a. 81. *f.* *Cum Dativo instrumenti:* ἀλεξομένους μαχαίρῃσι, VII. 225. m. *f.* *Cum Accus. personae.* στρατὸν τῶν Μήδων ἀλέξασθαι, (*Aor.* 1. *Med. formatus a Praesente minus usitato* Ἀλέκω.) Medorum exercitui resistere, Propulsare hostem, VII. 207. *extr.*

[Ἀλέξησις, ιος, ἡ, Defensio, Repugnatio, Propulsatio. *Sub hac voce Aem. Portus tamquam ex Herodoto decerptam hanc phrasin retulit,* πρὸς ἀλέξησιν τετραμμένους, ad Defensionem, vel, Ad vim propulsandam conversos: *sed, quo loco apud Herodotum ista legantur verba, adnotare neglexit; nec sub voce* Ἀλκὴ, *ad quam h. l. ablegat lectorem, locum huc spectantem (qui mihi quidem incompertus) indicavit. Vide vero quae sub voce* Ἀλκὴ *monemus.*]

Ἅλες, ῶν, Sal. *Vide* Ἅλς.

Ἄλευρον, ου, τὸ, Farina. ἄλευρα καὶ ἄλφιτα, VII. 119. a.

Ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, Evitatio, Declinatio, Effugium *mali vel periculi.* καὶ αὐτοί τινα ἀλεωρὴν εὑρήσονται, IX. 6. *extr.*

Ἀληθείη, *vide* Ἀληθηΐη.

Ἀλήθειν, *vide* Ἀλέειν.

Ἀληθέως, (*comm.* ἀληθῶς) Vere. ὥρα ἀναγκαίην ἀληθέως προκειμένην, I. 11. *f.* οὐ λέγειν ἀληθέως, I. 158. *f.* τέθηπα εἰ νῆσος ἀληθέως ἐστὶ πλωτὴ, II. 156. a. ὡς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος, III. 156. a. εἰ ἀληθέως ἐξηγεῖτο etc. II. 56. a.

Ἀληθηΐη, sive Ἀληθείη, *Ion. pro comm.* ἀλήθεια, Veritas. *Inde Accus.* τὴν ἀληθηΐην, VI. 69. a. *ubi* ἀληθείην *cod. F. nescio an et alii; utrumque probum, hoc tamen magis Homericum, istud magis ex Herodoti more esse videtur, qui etiam in Dativo* τῇ ἀληθηΐῃ *scripsit* III. 72. *f. ubi quidem iterum cod.* F. (*quod in Var. lect. adnotari debuerat*) ἀληθείῃ *praefert. Quod si quem vero subierit mirari quid sit quod in hujus vocabuli primo etiam et quarto casu vocalis* α, *quae ibi vulgo brevis est, contra Jonum morem in* η *mutetur; adeat is Clarkii Not. ad Odyss.* ή. 297. *et quem ille laudat Eustath. ad Odyss. l. c. qui eum docebunt, veteres Atticos, Jonum progenitores,* ἀληθείην *ultimâ syllabâ producta pronunciasse. Notandus vero in eodem vocabulo Gregorii lapsus, qui, (Dialect. Jon.* §. 45.) *postquam recte monuit* „Jonas nonnisi longam vocalem α in η mutare," *adjicit* „Sequioris tamen aetatis Jonas etiam brevem α subinde in η mutare," *et pro hujusmodi*

mutationis exemplo ipsum vocab. ἀληθείην *adfert, quod tamen eidem hac forma in Iliade et in Odyssea frequentatum novimus.*

Ἀληθὴς, έος, ὁ, ἡ. ἀληθεῖ λόγῳ, Revera. οἱ ἀληθεῖ λόγῳ βασιλῆες, Veri, Vere nominati reges, I. 120. *a.* ἔχοντες αὐτὴν ἀληθεῖ λόγῳ, V. 41. *o.*

Neutr. τὠληθὲς, Verum. εἰπεῖν τὠληθὲς, VI. 68. *f.* πᾶν ἐς σὲ κατοίσεται τὠληθὲς, VI. 69. *a.* τῇ γ' ἐμοὶ φαίνεται εἶναι ἀληθὲς, VII. 139. *a.* ubi τὠληθὲς *malebam, aut* τὸ ἀληθὲς *quod legitur* VII. 139. *m. f. quo de loco vide infra sub* Ἀμαρτάνειν.

Ἀληθίζεσθαι, Verum dicere, Veritatem colere, I. 136. *m.* III. 72. *f. bis.*

Ἁλὴς, έος, ὁ, ἡ, *i. q.* ἀθρόος, συναθροισμένος. ἁλὴς γὰρ γενομένη πᾶσα ἡ Ἑλλὰς, VI. 157. *m.* ἁλὴς ἐὼν ὁ ναυτικὸς στρατὸς, VII. 236. *m.* *Plur.* Ἁλέες, Universi, Simul omnes. ἐς ἓν χωρίον ἐσάγεσκον ἁλέας, I. 196. *a.* ἁλέες ἱστᾶσι, Congregati, Conferti stabant, II. 63. *a.* ἐκχυθέντες ἁλέες, III. 13. *a.* ὡς ἁλέες εἴησαν οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ Ἰσθμῷ, IX. 15. *a.* ἁλέες φεύγεσκον, VII. 211. *m.* ἧζοντο πάντες ἁλέες οἱ ἄλλοι, VII. 225. *m.* ἔθαπτον πάντας ἁλέας, IX. 85. *m.* ἁλέες μὲν γάρ σφι ---, ἐπὶ δὲ ἑκάστῳ *etc.* IV. 184. *a.* κατὰ μὲν ἕνα ---, ἁλέες δὲ *etc.* VII. 104. *m.* χρέονται ἐπιφορήμασι πολλοῖς καὶ οὐκ ἁλέσι, Non simul omnia adponunt ferenda, I. 133. *a. ubi perperam olim* καὶ οὐ καλοῖσι.

Ἀλήτης, ου, ὁ, Vagus, Erro. *Adjective ponitur* III. 52. *m.* ἀλήτην βίον εἵλευ, Errabundam vitam elegisti.

Ἁλιέας τοὺς ἐκ Τίρυνθος, VII. 137. *m. alii Piscatores intelligunt; alii Halienses, cives oppidi cujusdam Peloponnesi.*

Ἁλίζειν, Congregare, Cogere, Colligere. ἁλίζειν στρατὸν, VII. 12. ταύτας (τὰς καμήλους) ἁλίσας, I. 80. *a.* I. 77. *m.* ἁλίσας τὰ πάντα, I. 119. *f.*

Pass. μὴ ἁλισθέωσι οἱ Ἀθηναῖοι, I. 63. ἁλισθῆναι, I. 79. *a.* ἁλισθέντες, V. 15. *a.* ἁλισμένοι πρόβουλοι, VII. 172. *a.* τοὺς βασιλέας ἁλισμένους, IV. 118. *a.* ἁλισμένη στρατιὴ, VII. 208. *a. Conf.* Συναλίζειν.

Ἁλίη, ης, ἡ, *i. q.* ἄθροισις *et* ἄγερσις *vel* ἀγορὴ, Congregatio, Concio. ἁλίην τῶν Περσέων ἐποιήσατο, Persas in concionem convocavit, I. 125. *a.* ἁλίην ποιησάμενοι, V. 79. *a.* V. 29. *m.* ἁλίης πολλάκις συλλεγομένης, VII. 134. *m.*

Ἀλιλὰτ, ἡ, *sive* Ἀλίττα, Urania Venus *apud Arabes*, III. 8. *extr. coll.* I. 131. *extr.*

Ἅλινος, ου, ὁ, ἡ, Salinus. τὰ οἰκία ἐκ τῶν ἁλίνων χόνδρων οἰκοδομέαται, Domus e salis grumis exstructae, IV. 185. *a.* τοῖχοι ἅλινοι, ibid. *b.*

Ἅλις, Satis. παλαιῶν μὲν οὖν ἔργων ἅλις ἔστω, de rebus olim gestis haec dicta sufficiant, IX. 27. *m.*

Ἁλίσκειν, (*Fut.* ἁλώσω.) 1) Capere *urbem. Aor.* 2. *conjunct.* μὴ ἁλῷ κοτε, Ne capiatur umquam, I. 84. *a. Aor.* 2. *Opt.* δείσαντες μὴ ἁλοίη, IV. 127. *o.* *Praet. perf. Opt.* ἦλθε ἀγγελίη ὡς ἡλώκοι τὸ τεῖχος, I. 85. *f. Similiter* Capere, Intercipere *hostem.*

ἡ ἀτραπὸς δι' ἧς ἥλωσαν οἱ ἁλόντες τῶν Ἑλλήνων, VII. 175. *m.*

2) Deprehendere *reum*, Convincere *aliquem* criminis. πολλὰ μὲν καὶ ἁλίσκετο, πολλὰ δὲ καὶ ἀποφεύγεσκε, II. 174. *m. cum Var. Lect.* μὴ ψευδόμενος ὑπό σευ ἁλώσεται, VII. 102. *a.*

Ἀλῖτα, *vide* Ἀλιλάτ.

Ἀλκή, ῆς, ἡ, Robur, Vires, Fortitudo, *praesertim* Fortis defensio sui et propulsatio hostis: *est enim idem fere ac* ἡ ἀλέξησις, *a prisco verbo* ἀλέκω, *idem valente ac* ἀλέξω. *Inde Hesychii glossa* Ἀλκή· δύναμις, ἰσχύς, ἡ ἀλέξησις, ἡ μάχη. *Conf. Damm. Lexic. Etymol. p.* 2742. πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, III. 68. *a. ubi Valla*: Ad vires conversi sunt. *H. Stephanus*, Vires suas adversus illos experiri coeperunt, *vel*, Pro viribus illis obsistere coeperunt; *commodissime Aem. Portus*: Ad vim propulsandam se converterunt. *Similiter*, οὔτε πρὸς ἀλκὴν ἐτράποντο, Ἐπιλαθόμενοί τε τῆς ἀρχαίας ἔφευγον, IV. 125. *f.* IX. 102. *f.* οὔτε τις αὐτέων ἀλκῆς ἐμέμνητο, IX. 70. *m.* Nequequisquam virtutis (*s.* fortitudinis) meminit *aut*, De repellendâ vi, De propulsando hoste, cogitavit. θηρία ἐς ἀλκὴν ἄλκιμα, Bestiae viribus praevalentes, *sive* Ad vim repellendam validae, strenuae, III. 110. *f.*

Ἄλκιμος, ου, ὁ, ἡ, Validus, Strenuus, Fortis, Virtute bellicâ conspicuus. οὔτε γὰρ οἱ βάρβαροι ἄλκιμοί εἰσι, V. 49. *m.* οἱ γὰρ ἄνδρες λέγονται εἶναι ἄλκιμοι, VII. 10, 2. ὅτεοισι αὐτέων ἀλκίμοισι ἐντύγχανε, II. 102. *m.* ἔθνος μέγα καὶ ἄλκιμον, I. 201.

ἔθνος οὐδὲν οὔτε ἀνδρειότεροι οὔτε ἀλκιμώτεροι, I. 79. *f.* ἀλκιμώτερος τῶν προγόνων, I. 103. *a.*

ἀνὴρ τὰ πολέμια ἄλκιμος, III. 4. *a.* θηρία ἐς ἀλκὴν ἄλκιμα, IV. 110. *f. vide supra, in* Ἀλκή.

Ἀλλ' ἤ, Nisi, Praeterquam. οὐδεὶς ἀλλ' ἢ ἐκεῖνο, Nemo nisi illa, IX. 109. *f.* ἀλλ', οὐ γάρ ἔπειθε, IV. 83. *b. et* IX. 109. *f. pro* ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἔπειθε *posito statuit Portus; sed alia ratio est, de quâ monuit Valck. ad* VIII. 137, 9 *seq.*

ἀλλὰ *et* ἅμα *confuso vid. Not. ad* VII. 104, 24.

Ἀλλάσσεσθαι τι τινί, Permutare aliquid cum alio. ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισι τὰ οἰκήϊα κακά, VII. 152. *a. m.*

Ἄλλῃ, 1) *i. q.* ἄλλοθι, Alibi; *et cum Articulo, vim quandam addente*, τῇ ἄλλῃ, Alibi ubivis, In reliquis (In aliis omnibus) terrae regionibus. βρονταὶ ἦμος τῇ ἄλλῃ (*nempe* γῇ) γίνεται, τηνικαῦτα αὐτόθι οὐ γίνεται, IV. 28. *m. f. Sic opponuntur* τῇ μὲν ἄλλῃ *et* ἐν Αἰγύπτῳ δὲ, II. 36. *a.* 2) *i. q.* ἄλλοσε, Alio, Alium in locum, *sive* Aliâ viâ, *intelligendo* ἄλλῃ ὁδῷ. διαπέμψας ἄλλους ἄλλῃ, Alios alio dimisit, I. 46. *m.* ἄλλοι ἄλλῃ ἀγινέοντες σιτία, VII. 25. *m.* 3) Alio modo, aliâ ratione. τῇ τε ἄλλῃ πολλαχῇ, καὶ *etc.* Quum aliis multis modis, tum *etc.* VI. 21. *b.*

Ἄλληλοι. *Pro* ὑπὸ Ἑλλήνων *habet noster cod. F.* ὑπ' ἀλλήλων VI. 53, 3.

Ἀλληλοφαγίη, ης, ἡ. δείσας τὴν ἀλληλοφαγίην, Veritus mutuam (*militum*) comesturam, III. 25. *f.*

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, Aliâ linguâ loquens. πρῶτοι οὗτοι ἐν Αἰγύπτῳ ἀλλόγλωσσοι κατοικίσθησαν. II. 154. *f.*

Ἀλλογνοέειν, i. q. ἀγνοεῖν, Ignorare, Cognitum non habere, *proprie* Aliquem pro alio habere. τῶν τις Περσέων ἀλλογνώσας (*contracte ex* ἀλλογνοήσας) Κροῖσον, I. 85. *m.*

Ἄλλοθι, i. q. ἄλλοσε aut ἄλλῃ, *si vera scriptura* III. 73. *f.* μὴ ἄλλοθι ἰόντας ἢ ἐπὶ τὸν Μάγον. *sed vide ibi Var. lect. et Not.*

Ἀλλόθροος, ου, ὁ, ἡ, i. q. ἀλλόγλωσσος, Aliâ linguâ loquens, Peregrinus. στρατὸς ἀλλόθροος, I. 78. *b.* III. 11. *a.*

Ἀλλοῖος, η, ον, Alius, Diversus. ποταμὸς φύσιν ἀλλοίην παρεχόμενος ἢ οἱ ἄλλοι ποταμοί, II. 35. *a.* *In partem deteriorem*· ἵνα μή τι ἀλλοῖον περὶ σεῦ οἱ Σπαρτιῆται βουλεύσωνται, ne quid aliud (ne quid tristius) de te decernant. *Meliorem in partem*: ὡς δὲ οὐδὲν εὕρισκον ἀλλοιότερον οἱ Πέρσαι ἢ τῇ προτεραίῃ ἐνώρων, Ubi vero nihilo melius sibi rem succedere viderunt *etc.* VII. 212. *f.*

Ἄλλος, η, ο, Alius. ἄλλοι πάρεισι μάντιες, καὶ μάλα ἄλλοι, Alii, atque iterum alii, IV. 68. *f.* καὶ ἄλλοι ποταμοὶ καὶ Ὕλλος συμβάλλουσι *etc.* I. 80. *a.* ἄλλοισι Ἑλλήνων μηδαμοῖσι συμφέρονται, II. 80. Καλασιρίων χίλιοι, καὶ Ἑρμοτυβίων ἄλλοι, *nempe* ἄλλοι χίλιοι, Alii mille, Iitdem mille, Totidem, II. 168. *b.*

τρίτῳ δὲ, ἀπ' Ἀρχίεω τούτου γενομένῳ, ἄλλῳ Ἀρχίῃ, Tertio vero alii Archiae, a prioribus diverso, III. 55. *a.* *Sic* τούτους ἄλλους -- ἔχειν τὰ ἐκείνων οὐνόματα Hosce alios, a superioribus diversos, -- nomina habere istorum, II. 146. *m* N.

κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, *sequente* δὲ *pro* ἢ *aut* ἢ ὅτι, I. 193. *a.* III. 154. *m.* τάτε ἄλλα (*in nominat. casu*) καὶ δι' ἣν αἰτίην *etc.* Cum reliqua (*quae his libris continentur*) tum expositio causae cur *etc.* haec omnia sunt ἀπόδεξις τῆς Ἡροδότου ἱστορίης, *Praef. lib.* I. N. τά τε ἄλλα, (*in accusat. casu, subintellectâ* κατὰ *praepositione*) καὶ *etc.* II. 64. *extr.* 127. *a.* V. 62. *f.* *Sic* καὶ τὰ ἄλλα, καὶ *etc.* II. 93. *a.*

οὐ γὰρ ὦν οὐδὲ τοῦτο λέγεται ἄλλο γε, ἢ ὅτι *etc.* I. 49. *elliptice dictum videtur, ut ad* ἄλλο γε *intelligatur* οὐδὲν ἄλλο γε λέγεται, Nec enim hoc memoratur, nihil quippe aliud memoratur, nisi quod *etc.* πολλὰ λέγω παρόμοια, τοῖσι ἄλλοισι ἔοικε ἡ Ταυρική, I. 99. *extr. per hyperbaton dictum pro* πολλὰ λέγω παρόμοια ἄλλα, τοῖσι ἔοικε ἡ Ταυρική, Multa dico ejusdem generis alia, quibus similis est Taurica.

Pro οἱ ἄλλοι *amat Noster dicere* ὦλλοι, *sive* ὤλλοι *pingi placet*· *vide* I. 48. *a.* 125. *b. et utrobique Var. Lect.* ὦλλοι ἄνθρωποι, II. 14. *f.* 36. *a et m.* VII. 67. *f.* IX. 109. *a.* *Apud Suidam quidem est* Ὦλλοι, (*leni spiritu*) ἀντὶ τοῦ οἱ ἄλλοι.

Gent. plur. foem. τῶν ἀλλέων

πασέων παγγύλων, I. 94. *m. et ibi Var. Lect.*

Ἀλλότριος, Alienus, Non conjunctus, non cognatus. ὅς (*scil.* Preter tuus) ἀλλοτριώτατός τοί ἐστι τῶν παίδων, minus propinquus est tibi, (*superlat. pro comparativo*) quam tui filii, III. 119. *m.*

Ἀλλοτριοῦν, Alienare. ἀλλοτριοῦται ἡ ἀρχή, In alienas manus transit regnum, I. 120. *m.*

Ἀλλοφρονέειν, 1) Alienatâ mente esse. ὑπὸ τουτέων (*scil.* τῆς βροντῆς καὶ τοῦ σεισμοῦ) ἀλλοφρονῆσαι, V. 85. *f.* 2) Aliud in animo habere, Aliter sentire. οἱ δὲ, ἀλλοφρονέοντες, ἔπεμπον, *nempe* συμμάχους: Illi vero, aliud licet sentientes, auxilia miserunt, VII. 205. *extr.*

Ἄλλως, 1) Alioquin, Caeterum, Aliâ ex parte. *Mulier praestante staturâ* καὶ ἄλλως εὐειδής, et alioqui (*nempe* etiam facie) formosa, I. 60. *m.* μεμουνωμένοι συμμάχων, ἄλλως μέντοι ἑωυτῶν εὖ ἥκοντες, Sociis quidem nudati, sed caeterequin felici rerum statu utentes, I. 102. *f.* ἄλλως δὲ ἡμεροδρόμον, VI. 105. *a.* 2) Alio modo praeterquam eo quo dictum. θάπτουσι κατακαύσαντες, ἢ ἄλλως γῇ κρύψαντες, Mortuos sepeliunt, aut alioqui (i. e. etiam non combustos) terrâ condunt, V. 8. ἐγὼ ταύτην πωλέω μὲν οὐδενὸς χρήματος, δίδωμι δὲ ἄλλως, Ego hoc (pallium) nullo pretio vendo, do vero illud tibi alio modo, *nempe* sine pretio, i. e. Gratis, Gratuito, III. 139. *f.* 3) Aliâ de causâ. εἴ τε δὴ οἱ ἡ χώρη ἤρεσε, εἴ τε καὶ ἄλλως ἐθέλησε τοῦτο ποιῆσαι, Sive quod ei placuisset haec regio, sive aliâ causâ permotus id facere voluit, IV. 148. *f.*

4) *Interdum*, εἰ ἄλλως *commode* Si modo *redditur*, εἴ περ γε καὶ ἄλλως ἐθέλει φανῆναι, Si modo omnino adpariturum est, VII. 16, 3. παρέχειν σφι μηδίζειν, εἰ ἄλλως βουλοίατο, Licere ipsis partes Medorum sequi, si modo velint, VIII. 30. *f. Similiter germanico sermone dicunt* Wenn anders.

5) *Alibi* Ἄλλως *significat* Temere, Frustra, Falso, *Scilicet proprie*, Aliter quam res ipsa habet. *Sic* ἄλλως σπερμολογῶν τι, Falso aliquid jactare, III. 16. *extr.* κομπέειν ἄλλως, V. 41. *a.* οὗτος ὁ λόγος ἄλλως πέπαισται ὑπ' αὐτῶν Ἑλλήνων, IV. 77. *b.*

Ἅλμη ἐπανθέουσα, Salsugo efflorescens, II. 12. *a.*

Ἁλμυρός, Salsus, Amarus. δολερὸς καὶ ἁλμυρὸς ποταμὸς *Hellespontus*, VII. 35. *f. N. conf. ibid. a.*

Ἀλογέειν, Nullam rationem alicujus habere, Negligere, Spernore; *cum Genit.* πάσης συμβουλίης ἀλογήσας, Spreto omni consilio, III. 125. *a.* ἀλογήσαντες τῶν ἐντολέων, VIII. 46. *m.* οἱ δὲ ἀλογήσαντες, VIII. 116.

Ἀλογίη, ης, ἡ, Contemtio, Neglectio. ἐν ἀλογίῃ ποιεῖσθαί τι, i. q. ἀλογεῖν τινός. ἐν ἀλογίῃ ποιεύμενος τὸ τῶν Μήδων πλῆθος, VII. 226. *m. Item* ἐν ἀλογίῃ ἔχειν τινά vel τί: *ut*, τὸ ἄλσος ἐν ἀλογίῃ ἔχων, VI. 75 *extr. Et* ἀλογίην ἔχειν τινός: *ut*, ἀλογίην εἶχον τοῦ χρηστηρίου, IV. 150. *f. Sed prorsus insolens constructio est*, τὸν (*scil.* φασὶ)

ἐν ἀλογίῃσι ἔχειν παρεχομένους τῶν μαχίμων, II. 141. a. N. ubi aut τὸ μάχιμον exspectasses, aut ἀλογίῃ ἔχειν. Suspecta vero merito est scriptura VII. 208. f. ἀλογίης τε ἐνεκύρησε πολλῆς, In magnum contemtum incidit, ubi videtur utique ἀλογίῃσι -- πολλῇσι corrigendum, aut ἀλογίῃ πολλῇ.

Ἀλουσίη, ης, ἡ, Illuvies. ἰδὼν μιν ἀλουσίῃσί τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκότα, III. 52. a.

Ἅλς, ἁλός, ὁ, Sal. ὁ ἅλς αὐτόθι καὶ λευκὸς καὶ πορφύρεος ὀρύσσεται, I. 185. b. ἐπὶ τὸν ἅλα γῆν ἐπιφορέοντες, IV. 183. a. ἁλὸς τρύφεα κατὰ χόνδρους μεγάλους, IV. 181. a. N. κολωνὸς ἁλός, IV. 182. et 184. a. ἁλὸς μέταλλον, Salis fodina, IV. 185. conf. Ἅλινος.

Plur. Ἅλες, οἱ, Sal. ἅλες αὐτόματοι, IV. 53. m. λίμνη ἐν τῇ ἅλες γίγνονται, VII. 30. a. VI. 119. m.

Ἄλσος, εος, τό, Lucus, VI. 75 *extr.* 78 *extr.* 79. *f.*

Ἀλυκτάζειν, Conturbatum, Anxium, Consternatum esse. ἀλυκτάζειν οἷα ἐν ὀλίγῳ χώρῳ κεφοβημένοι, IX. 70. *f.*

Ἅλυσις, ιος, ἡ, Catena. χαλκέῃ ἀλύσι (*contract. ex* ἀλύσει) δεδεμένη ἄγκυρα, IX. 74. a.

Ἄλφιτον, ου, τό, Polenta. ἄλευρα καὶ ἄλφιτα, VII. 119. a.

Ἀλωπέκεος, (*jon. pro* ἀλωπέκειος) Vulpinus. Unde Ἀλωπεκέη, ἡ, *scil.* δορή, Vulpina pellis, VII. 75. a.

Ἁλῶναι, *vide* Ἁλίσκεσθαι.

Ἀλώπηξ, εκος, ἡ, Vulpes. *Gen. plur.* ἀλωπέκων, III. 102. a. ubi quidem ἀλωπέκων *alii*, *alii* ἀλωπεκέων.

Ἁλώσιμος, ὁ, ἡ, Qui capi (expugnari) potest. ἐδόκεε ἁλώσιμος εἶναι ἡ Βαβυλών, III. 153. *f.*

Ἅλωσις, ιος, ἡ, Expugnatio. δρᾶμα, Μιλήτου ἅλωσις, VI. 21. *b.*

Ἅμα, Simul, *Absolute.* ἅμα πάντες, IX. 23. a. *et alibi.* κτίζοντες δ' ἅμα αὐτήν, ἀπιστᾶσι τοὺς Λίβυας, IV. 160. a. *per hyperbaton, pro* κτίζοντες δ' αὐτήν, ἅμα ἀπιστᾶσι etc. ἅμα μὲν - -, ἅμα δέ, IX. 3. a. VI. 104. a. m.

ἅμα ἔπος τε (*scil.* εἶπε,) καὶ ἔργον ἐποίεε, III. 135. a. N. IX. 92. a. *Scilicet formula*, ἅμα τε - - καί, *respondet latinae* Simul atque. ἅμα δὲ ταῦτα ἔλεγε, καὶ ἐπεδείκνυε, I. 112. a. IV. 150. *f.* ταῦτά τε ἅμα ἠγόρευε, καὶ πέμπει ἐπὶ τὰς νέας, VIII. 5. m.

ἅμα *seq. dativo.* ἅμα ἡμέρῃ, Illucescente die, III. 86. a. IX. 45. *f.* etc. τοὺς ἅμα Θόαντι, *scil.* γενομένους, VI. 138. *f.* N. (*quo loco recte quidem adnotasse mihi videor, non diserte scribere Herodotum*, simul cum aliis viris Lemniis interfectum Thoantem esse, *sed silentio praeterire non debueram id, quod apud Apollodorum legitur* III. 6, 4. *ubi* Lemnias mulieres, *ait*, post maritorum caedem, tempore quodam interjecto, quum servatum ab Hypsipylâ Thoantem intellexissent, hunc interfecisse, illam vero extra insulam abducendam vendidisse.) ἅμα πένθεϊ, *scilicet* γενομένῳ, In luctu, II. 36, a. *proprie*, Simul cum luctu, *i. e.* Simul ac luctus incidit.

Ἀμάειν, Metere. ἐκ τοῦ Ἀταρνέος ἀμῶντων τὸν σῖτον, VI. 28. m.

Ἀμαθὴς, ἑος, ὁ, ἡ, Indoctus, Inscitus, Rudis. *Croesus* κάρτα δόξας ἀμαθίᾳ εἶναι (τὸν Σόλωνα), I. 33.

Ἅμαξα, ης, ἡ, Currus. ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι, I. 188. *f.* ἅμαξαν κακοῖς *olim legebatur* IV. 69. *a.* N.

Diminut. Ἁμαξὶς, ἴδος, ἡ, Exiguum plaustrum. ἁμαξίδας ποιεῦντες, τῆς ἑκάστου στῆνος τὴν οὐρὴν ἐπὶ ἁμαξίδα ἑκάστην καταδέοντι, III. 113. *f.*

Ἁμαξεύειν, Plaustris obire, Plaustris permeare. Αἴγυπτον τὸ πρὶν ἐοῦσαν ἱππασίμην καὶ ἁμαξευομένην πᾶσαν, II. 108. m.

Ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ, (*scil.* ὁδὸς,) Via angusta, quâ nonnisi uni vehiculo spatium patet, VII. 176. m. ἁμαξιτὸς μούνη δέδμηται, VIII. 200. *a.*

Ἁμαρτάνειν. ἡμάρτομεν τῆς Βοιωτίης, Boeotiâ frustrati sumus, Occupandae Boeotiae opportunitatem amisimus, IX. 7. *f.*

Vitiose videri poterat scriptum, οὐκ ἄν (τις) ἁμάρτοι τὸ ἀληθὲς VI. 139. *f. ubi* τἀληθέος *correxit Schaef. sed intelligi fortasse poterat* (κατὰ) τὸ ἀληθές.

Ἁμαρτὰς, άδος, ἡ, *Ionicum vocab. monente Suida, i. q.* ἁμαρτία, Peccatum, Delictum, I. 91. *a. et f.* I. 119. *a.* τὰς ἁμαρτάδας τὰς ἐς ἐμὲ ἐξ ὑμέων γενομένας, VIII. 140, 1. *a.*

Ἀμαυροῦν, Obscurare. ὁ ἥλιος ἀμαυρωθῆ ἐν τῷ οὐρανῷ, IX. 10. *f.*

Ἀμαχητὶ, Sine praelio. ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν, I. 174. *extr.* III. 13. m. IV. 11. m. *ubi tollendum comma post* ἀμαχητὶ *parum commode positum* ἀμαχητὶ προσχωρήσουσι, VII. 235 *extr.* IV. 93. ἀμαχητὶ καὶ εὐπετέως παρέλαβε τὰς πόλις, II. 102. *f.* οὐκ ἀμαχητὶ εἶχέ τι παρέλαβε, V. 95. *a.* ὅκως ἀμαχητὶ τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα καταστρέψωνται, IX. 2. *a.*

Ἄμαχος, ου, ὁ, ἡ, Qui oppugnari vel expugnari non potest. ἄμαχός ἐστι ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις, I. 84. *a. et m.* (*oppos.* ἐπίμαχος, *ibid.*) ἄμαχον ἔθνος, Invictus populus, V. 3. *a.*

Ἀμβρᾶν, *vide* Ἀναβαίνειν.

Ἀμβολάδην, *pro* ἀναβολάδην, Exaestuando. τὸ ὕδωρ ζέει ἀμβολάδην, IV. 181. *f.* N. *ut Iliad.* φ'. 364.

Ἀμείβειν τὰς θύρας, Transire per fores, *sive* Intrando, *ut* IV. 72. m. N. *ubi* πρὶν ἢ τὰς θύρας αὐτὸν ἀμεῖψαι, *sive* Exeundo.

Ἀμείβεσθαι, Permutare inter se vices, Reciprocare, *sive* 1) Factis, *ubi latine sonat* Remunerari, Gratiam referre, Rependere. ὀφείλεις γὰρ, ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σὲ, χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι, II. 41 et 42. ἵνα σε ἀντὶ χρηστῆς συμβουλίης χρηστοῖσι ἔργοισι ἀμείψωμαι, IV. 97. *extr. Sive* 2) Verbis, *i. e.* Respondere. *Quâ notione ponitur interdum Absolute:* ὁ δὲ ἀμείβετο. I. 35. m. ἀμείβεται Κροῖσος, I. 40. *a.* I. 42. *a.* ὁ δὲ ἀμείβετο ὧδε, I. 115. m. *Alias cum Accus. rei:* ταῦτα ἀμείψατο, I. 37. *a.* οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἀμειψάμενος, VIII. 58. *a.* ὁ δὲ ἀμείβεται τοιάδε, *non male olim legebatur* I. 9. *a. ubi nunc ex aliis codd.* τοῖσδε. *Nonnumquam cum duplici Accus. altera Personae, altera Rei:* ταῦτα μὲν τοὺς φίλους ἀμείψατο.

Haec amicis respondit, II. 173. extr. ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἀμείβεται τὸν πατέρα, III. 52. f. Aliâs cum Dativo rei ἀμείβεται ὁ νηνίης τοῖσδε, I. 39. a. I. 120. m. 210. a. Frequentius vero cum Accus. pers. et Dativo rei Κροῖσός μιν ἀμείβετο τοῖσδε, I. 35. f. τοιούτοισι ἔπεσι τὸ αὐτὸς ἀμείψατο Κροῖσον, I. 43. a. ὁ δὲ ἀμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε, I. 120. a. ὁ δὲ ἀμείβετο τοισίδε αὐτούς, II. 173. m.

Ἄμεινον, 1) *Adjectivum neutrius generis.* οὐ γὰρ ἄμεινον, I. 187. a. N. III. 71. a. et 82 extr. τὰ ἀμείνω φρονέειν, VII. 145. a.

2) *Adverbium.* νέας ἄμεινον πλεούσας, IV. 10. a. m. ἤν σφι ἄμεινον γίνηται τιμωρέουσι, VII. 169. a. οὐδὲν ἄμεινον πρήσσειν οἰκέοντες, IV. 157. a. πυθομένοισι δὲ ἄμεινον συνοίσεσθαι, IV. 15. f. conf. Συμφέρεσθαι, num. 3. et Not. ad IV. 156. a. *Mira vero constructio*, συγκτίζουσι ἄμεινον πρήξειν, IV. 156. a. ubi vide *Var. Lect. et Not.*

Ἀμήνιτος, ου, ὁ, ἡ, Sine irâ, Non iratus, Non infensus. ἔφη τοῦ λοιποῦ ἀμήνιτος εἶναι, IX. 94. m.

Ἄμητος, ου, ὁ, Messis, Metendi tempus, II. 14. f. et ibi *Var. lect.* IV. 42. f.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, θυγάτηρ ἀμήτωρ, Filia matre orba, IV. 154. a.

Ἀμηχανέειν, i. q. ἀπορεῖν, Inopiâ laborare, Indigere. ἀμηχανέοντες χρήματος οὐδενός. I. 35. f.

Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Virium defectus, Inopia, Impossibilitas, VIII. 112. f. (i. q. ἀδυναμίη, *ibid.*)

Ἀμήχανον, Impossibile, Quod nullâ arte (nullâ μηχανῇ) fieri aut effici potest. τά ἦν ἀμήχανα ἐξευρεῖν, I. 48. f. ἀμήχανος ἦν διαφυγεῖν, I. 204. extr. ὅ τι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπῳ, IX. 16. m. f. τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μή κοτε ἐγγένηται, V. 3. a.

[*Ἄμικτα, *nempe* θηρία, *ex Valckenarii conject. adoptavit Reiz.* III. 108. a. *ubi* ἀνιηρά *ex libris melius revocavit Schaef.*]

Ἀμιξίη, ης, ἡ, Ubi nullum est inter homines commercium. ἀμιξίης ἐούσης πολλῆς χρημάτων, Quum magna in commerciis esset pecuniarum inopia, II. 136. a.

Ἄμμα, ατος, τό, Nodus *lori.* λύετε ἄμμα, IV. 98. m. ἀπάψας ἄμματα ἐν ἱμάντι, *ibid.* a.

Ἀμμοῦν Αἰγύπτιοι καλέουσι τὸν Δία, II. 42. mf.

Ἀμοιβαῖος, η, ον, Mutuus. τὰ ἀμοιβαῖα βιβλία, τὰ ἀντιπεμπόμενα *etc.* Epistolae responsoriae, Responsum vicissim missum, VI. 4. b.

Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, Responsum. οὐ μέντοι, ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, οὔ με ἔπεισας ἀσχήμονα ἐν τῇ ἀμοιβῇ γενέσθαι, VII. 160. a.

Ἀμπαύεσθαι, *pro* ἀναπαύεσθαι, Requiescere. κατίζοντες ἀμπαύονται, I. 181. m. Quiescere, Cubare, Dormire ἀμπαύεσθαι ἐπὶ τῆς κλίνης, I. 182. a.

Ἀμπαυστήριος, Ad requiescendum comparatus. θῶκοι ἀμπαυστήριοι, I. 181. m.

Ἀμπέλινος καρπός, Fructus vitis, i. e. Vinum, I. 212. a. οἶνος ἀμπέλινος, Vinum ex uvis, (*non*

ex hordeo), II. 37. f. N. II. 60. f.

Ἄμπωτις, ιος, ἡ, Recessus maris. γίνεται ἄμπωτις τῆς θαλάσσης μεγάλη, VIII. 129. a. cui opponitur ἐπῆλθε πλημμυρὶς μεγάλη, max ibid. ἄμπωτις καὶ ῥηχίη ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται, VII. 198. a.

Ἀμύνειν (τὸν πολέμιον), Propulsare hostem. *Hinc* τὰ ἀμύνοντα, *scil.* ὅπλα, Arma ad propulsandum hostem comparata, Arma offensiva *quae vulgo vocantur.* μηδὲν τῶν ἀμυνόντων, πλὴν ἐγχειριδίων, III. 155. f.

Ἀμύνειν *cum Dativo casu,* Propulsare hostem ab alio, Opem ferre. αὐτοῖσι ἀμύνειν, VIII. 87. f. ἀμυνέοντες (τῷ πιεζομένῳ τῶν μερέων), Opem laturi *laboranti maxime parti,* IX. 60. b. εἰ μὴ ἀμυνέουσι (*pro comm.* ἀμυνοῦσι) Ἀθηναίοισι, Si opem non laturi essent Atheniensibus, IX. 6. f. *Conf.* Ἐπαμύνειν.

Ἀμύνεσθαι, A se propulsare, Repellere hostem, Sese defendere, Resistere, Repugnare. *Absolute* Κρέσσον μὴ κτείνειν, μηδὲ ἢν συλλαμβανόμενος ἀμύνηται, I. 80. m. IV. 174. V. 26. m. ποιῆσαί τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, IX. 17. f. 22. am. 36. 37. ἀμυνομένους τῇ δυνάμεθα ἄριστα, IX. 60. a. εἰ δὲ ἀντιέχει, καὶ ἀμυνόμενοι κατέβαλλον πολλούς, IX. 63. m.

Cum Accusat. ἠμύνετο τὴν Δηρίου στρατιήν, III. 158. m.

Conf. Ἀπαμύνειν *et* Ἀπαμύνεσθαι.

Ἀμύσσειν, Pungere, Fodicare, Lacerare. *De accipitre vellicante et fodicante vulturem,* III. 76. f. ὁ σκύμνος (*catulus leonis*) ἀμύσσει τὰς μήτρας, Fodicat, Lacerat uterum matris, III. 108. f.

Ἀμφί, Circa, *Cum Genitiv.* ταύτῃ ἀμφὶ ταύτης οἰκέουσι τῆς πόλιος, VIII. 104. ἀμφὶ μὲν κρίσιος τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο, VI. 131. a. *ubi quidem olim* ἀμφὶ μὲν κρίσει, *quod teneri fortasse debuerat.*

Cum Accusat. οἱ ἀμφὶ Ξέρξεα, VIII. 25 *extr.* οἱ ἀμφὶ Μεγαρέας καὶ Φλιασίους, IX. 69. m. *iidem qui max ibid.* οἱ Μεγαρέες καὶ Φλιάσιοι. *Sic* οἱ ἀμφὶ Κορινθίους, Corinthii cum suis, *ibid.* a.

Cum Dativo, i. q. περὶ *cum genit.* ἀμφὶ μὲν τῷ νόμῳ τούτῳ ἐχέτω ὡς καὶ ἀρχὴν ἱδρύθη, I. 140 *extr.* V. 52. a. ἀμφὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς διξὸς λέγεται λόγος, III. 32. a. ἀμφὶ ἀπόδῳ τῇ ἐμῇ (Quod ad discessum meum attinet) πείσομαί τοι, V. 19. *extr.* οὐδὲν φοβηθεὶς ἀμφὶ τῇ γυναικί, VI. 62. a. ἀμφὶ μὲν κρίσει τῶν μνηστήρων τοσαῦτα ἐγένετο, VI. 131. a. *ubi quidem alii* κρίσιος, *quos nos secuti sumus.*

Ἀμφίβληστρον, ου, τό, Verriculum, Rete, quod circumjicitur. λαβεῖν ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν πλῆθος πολλὸν ἰχθύων, I. 141. a. II. 95. b.

Ἀμφιβολίη, ης, ἡ, Dubitatio, Dubius, (Anceps) rerum status. καί περ ἀμφιβολίῃ ἐχόμενοι, V. 74. f. *ubi Portus interpretatur,* Quamvis inopiâ consilii laborarent; *Valla,* Etsi ancipiti bello districti.

Ἀμφιδέη, ης, ἡ, Torques, Armilla, Catena. Ægyptii crocodilo sacro ἀμφιδέας circumponunt περὶ τοὺς προσθίους πόδας, II. 70.

m. Glossae et alii Grammatici Ἀμφίδεας ἀλύσεις. τὰ δὲ ψέλλια. *Conf. Koen ad Gregor. Dial. jon.* § 123. *Perperam Portus nominativum pluralem* ἀμφιδέας *finxit, tamquam a sing.* ἀμφιδεύς.

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, Ambidexter, Ambiguus. Κυψέλῳ ἐγένετο ἀμφιδέξιον χρηστήριον, V. 92. 5.

Ἀμφιδρυφής, έος, ὁ, ἡ, Undique laceratus, Valde laceram vestem gerens *ob luctum.* πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει, VI. 77. *m. in oraculo.*

Ἀμφικτίονες, οἱ, Qui circum habitant, VIII. 104. *m.* iidem περίοικοι I. 175.

Ἀμφιλαφής, έος, ὁ, ἡ, *Proprie de rebus ita* Magnis, *ut ad eas prehendendas tollendasque* utraque manu opus sit· *generatim vero de re qualibet* Grandi et Ingente. *Sic memorat Noster* ἐλέφαντας ἀμφιλαφέας *et* δένδρεα ἀμφιλαφέα, III. 114. *Sic* φοίνικες ἀμφιλαφέες *sunt* Grandes palmae arbores, IV. 172. *a. Quin et* βρονταὶ ἀμφιλαφέες, IV. 28. *mf.* (*ubi nunc maxime animadverto, in latina nostra versione post* ibi nulla sunt; *intercidisse verba*, aestate vero ingentia.) *Portus vero h. l.* crebra, frequentia tonitrua *interpretatur.*

Ἀμφιπολεύειν, Famulari, Famulum *vel* Ministrum esse. ἀμφιπολεύουσαι ἐν Θήβῃσι ἱρὸν Διός, II. 56. *b. ubi olim* Ἀμφιπολεῦσαι, *i. q.* ἀμφιπολέουσαι, *a verbo* Ἀμφιπολέειν.

Ἀμφίπολος, ου, ὁ, ἡ, Famulus, Famula, Ancilla, II. 131. *a.* IX. 76. *a.* τάς τ' ἐλευθέρας καὶ τὰς ἀμφιπόλους, V. 92. 7. *m.*

Ἀμφίρρυτος, ου, ὁ, ἡ, Circumfluus. IV. 163 *extr. in Oraculo, et* 164. *mf.*

Ἀμφὶς, *adverb.* Separatim, Procul. τοῦτι σοι πολὺ λώϊον ἀμφὶς ἔμμεναι, longe tibi melius est, hoc procul a te abesse, *in orac.* I. 85. *m.*

Ἀμφισβασίη, (*sive* Ἀμφισβησίη,) ης, ἡ, Disceptatio, Controversia. ἐγένετο λόγων ἀμφισβασίη, VIII. 81. *ubi olim* ἀμφισβησίη *alii.* ἐς ἀμφισβασίας τοῖσι λέγουσι ἀπικέσθαι, IV. 14. *m. ubi perperam olim* ἀμφιβασίας *edd.* ἀμφισβασίας *vero cod. F. tamquam a sing.* Ἀμφίβασις.

Ἀμφισβατέειν, (*i. q. comm.* ἀμφισβητεῖν) Dissentire, Contradicere, Altercari. *Cum Dativ.* ὁ δ' ἕτερος τῶν λόγων τῷ προτέρῳ λεχθέντι ἀμφισβατέων, IX. 74. *f. ubi olim* ἀμφισβητέων. *Absolute.* καὶ τοῦτον μὲν ἐπισταμένως ἀμφισβητέειν, IV. 14. *m. ubi scripturam per* η *tenent quidem hodie codices Herodotei* (*quod sciam*) *omnes, sed veterem scripturam* ἀμφισβατέειν *ex Herodoto servarunt Origenis codices.*

Ἀμφίστομος, ου, ὁ, ἡ, Duobus orificiis patens. ὄρυγμα ἀμφίστομον, III. 60. *a. ubi de* Fossa *agitur* per transversum montem acta.

Ἀμφορεύς, έος, ὁ, Amphora. κρατὴρ χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους, I. 51. *a. m.* μὴ ἐξοπτήσῃς τοὺς ἀμφορέας, IV. 163. *f. in Orac.*

Ἀμφότεροι, Ambo, Uterque. σκέλεα ἀμφότερα κατακρέμαται μετέωρα, Crura utrimque (*equorum*)

suspensa haerent, IV. 72. m. f. κατ' ἀμφότερα, Utrimque, Utraque parte, VII. 10, 2. ἀπ' ἀμφοτέρων (scil. μερῶν, aut γονέων) ἀδελφεός, Frater Xerxis eodem patre eademque matre natus, VII. 97. m.

ἐπ' ἀμφότερα (scil. μέρη), In utramque partem. καὶ γὰρ ἐπ' ἀμφότερα λέγεται, III. 87. m. ἐπ' ἀμφότερα παρεσκευάδατο, In utramque partem paratierant, IX. 97. extr. ἐπ' ἀμφότερα νοεῖν, Rem utramque in partem deliberans, VIII. 22. f.

Ἀμφοτέρῃ, Utrobique, Utrimque. οὐκ ἀμφοτέρῃ σφι ἐχώρεε, VII. 10, 2. i. q. κατ' ἀμφότερα paulo ante. Non utrimque (terra et mari) res eis successit.

Ἀμωμήτως, Sine reprehensione, Sine culpâ. ἐπιτροπεύοι ἂν ἀμωμήτως τοῦ πλήθεος, III. 82. a.

Ἄμωμος, ου, ὁ, ἡ, In quo nihil reprehendas, Laudabilis. ἄμωμος νόμος, II. 177 extr.

Ἂν particula adhibetur in Actione identidem repetitâ. φοιτέοντα ἐπὶ τὰς θύρας - - κλαίεσκε ἂν καὶ ὀδυρέσκετο· ποιεῦντα δὲ αἰεὶ τὠυτὸ τοῦτο, etc. Ad fores (regis) identidem accedens plorabat etc. III. 119. am. N. Sic III. 148. a. ὁ δὲ ἂν τὸν χρόνον τοῦτον etc. et mox iterum ibidem, ὅκως δὲ ἴδοιτο Κλεομένης τὰ ποτήρια, ἀπεθώμαζέ τε καὶ ἐξεπλήσσετο, ὁ δὲ ἂν ἐκέλευε etc. tum mox, τοῦτο καὶ δὶς καὶ τρὶς etc. ubi post ἐξεπλήσσετο commodius commate, quam puncto distinguetur oratio: sententia enim haec est, Quoties pocula illa vidit Cleomenes, toties miratus est et obstupuit, et toties Maeandrius illum jussit ex illis secum auferre quaecumque voluisset. Praeter caussam utrobique pro ὁ δὲ ἂν Abreschius ὁ δὲ ὧν corrigi voluerat. Sic I. 196. m. εἰ δ' ἂν χρήματά τε - - ἐλάμβανον et mox ibid. ἀνίστη ἄν, et τὸ δὲ ἂν χρυσίον ἐγίνετο, et οὕτω ἂν ἤγοντο· nempe haec omnia quotannis eodem modo peragebantur. Sic IV. 78. mf. ὅκως ἔλθοι ἐς τὸ τεῖχος, - - λάβεσκε ἂν Ἑλληνίδα ἐσθῆτα. ἔχων δ' ἂν ταύτην, ἠγόραζε: ubi postremis in verbis hyperbaton inest, quum proprie sic dictum oportuisset ἔχων δὲ ταύτην, ἠγόραζε ἄν. Rursus, ὅκως ἐντρίψαιτο τὰ ὦτα, - - εἰ δ' ἂν etc. VII. 211. m.

Quae exempla Portus adfert particulae Ἂν verbis in Praes. aut Aor. Infinitivi positis ita junctae, ut videri possit Praesens aut Aoristus notione Futuri positus, in illis verbum non tam in Futuri tempore, quam in modo Potentiali aut Hypothetico est intelligendum. Sic I. 133. a. ἐσθίοντας ἂν οὐ παύεσθαι, non παύεσθαι pro παύσεσθαι positum est; sed, si oratione finitâ exprimere sententiam velles, dicendum erat ἐσθίοντες οὐκ ἂν παύοιντο. Sic παῦσαι ἂν τὸν Ἴστρον II. 26 extr. non valet παύσειν, sed id quod in oratione recta diceretur παύοι ἂν aut παύσειε ἄν. Sic ἐπ' οὐδενὶ ἔρξαι ἂν τοῦτο, III. 38. m. f. non ἔρξαι pro ἔρξειν aut ποιήσειν positum est, sed pro eo quod in oratione rectâ diceres ὅτι οὐκ ἂν ποιήσαιμι τοῦτο.

Idem sentiendum de aliis exemplis ab eodem Porto prolatis, χαλεπῶς ἂν Ἕλληνες Πέρσῃσι μουνοῦσι μάχεσθαι, VII. 103. *f.* οὐκ ἑτέρην ἄγειν τοιαύτην εὑρεῖν ἂν αὐτούς, IX. 90. *m.*, *f. Nonnumquam tacetur conditio, facile subintelligenda, ut* δοκέων μὲν μάλιστα ταύτῃ (*scil. si haec ad eum* mitteretur,) ἂν πείθεσθαι, III. 53. *in.* ἀποστυγέων γαμβρὸν ἄν οἱ ἔτι γενέσθαι Ἱπποκλείδεα, VI. 129. *mf.* Quum odiosum ei esset futurum si posthaec Hippoclidem generum nactus esset.

Unus occurrit locus, ubi Praesens infinitivi pro Futuro videri possit accipiendum, III. 151 *extr.* οὐδαμᾶ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον τίκτειν, Existimans numquam parituram esse mulam: *sed interpretari etiam possis*, Existimans nequaquam parere posse mulam: *sin omnino* τίκτειν *ibi pro* τέξειν *positum cum Porto statuas, referendum fuerit hoc exemplum eorum in numero, ubi Praesens vel Aoristus notione Futuri ponitur, non vi particulae* ἂν *adjectae, sed quoniam ita per se fert usus loquendi etiam ubi abest illa particula; cujus usus frequentia exempla idem Portus proposuit, hoc praefixo titulo:* „Ἂν particula non expressa, „seu subaudita, vim Futuri „denotans.“ *Quo sub titulo Portus, quoniam olim* III. 151 *extr. aberat vulgo* ἂν *particula, eundem hunc locum retulit. Sic* παρθενεύεσθαι, III. 124 *extr. pro* παρθενεύσεσθαι: στρατεύεσθαι, IV. 136 *extr. pro* στρατεύσεσθαι ἐπιτελέειν, IV. 201. *m. pro* ἐπιτελέσειν· ἐπιτελέεσθαι, *pro* ἐπιτελεσθήσεσθαι, VI. 140. *f.* γενέσθαι, VIII. 60, 3. *pro* γενήσεσθαι. *Sed pro* ἀνακτήσασθαι, *quod ex* I. 50. *a. huc retulit idem Portus, alii codices ipsum Futurum* ἀνακτήσεσθαι *dederunt; et pro olim vulgato* βασιλεύειν I. 56. *a. nunc* βασιλεύσειν *legitur.*

Ἂν *particula, in eodem orationis membro non tam pleonastica ratione, quam perspicuitatis causâ, nonnumquam iteratur.* εἰ ταῦτα οὕτω ἔχει, ὁ ἥλιος ἂν - - -, ἤιε ἂν τὰ ἄνω *etc.* II. 26. *b.* καὶ γὰρ ἂν χρηστοὶ τότε ἐόντες αὐτοὶ νῦν ἂν εἶεν φλαυρότεροι; IX. 27. *m.*

ὃς ἂν *cum subjunct.* Quicumque, Si quis. ὃς ἂν λέπρην ἔχῃ I. 138. *a. Var. lect.* ἢ δὲ ἂν τὰ πλεῖστα ἔχῃ, I. 32. *f.*

Pro πολλαχῇ ἂν ἴσχειν I. 42. *m. ex aliis codd.* ἀνίσχειν *edidimus. Particulam* ἂν I. 75 *extr. invitis libris omnibus adjecerunt novissimi editores, ubi nil opus erat.*

Ἀνὰ, *praepos. regens accus. De Loco usurpata, idem fere valet ac* ἐν *vel* κατὰ, In, Per, Passim per. ἀνὰ δώματα, In aedibus, I. 85. ἀνὰ τὴν ἤπειρον, I. 96. *a.* ἀνὰ πᾶσαν τὴν Μηδικήν, *ib. m.* ἀνὰ τὰς κώμας, I. 97. *m.* ἀοίδιμος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, II. 135. *f.*

Ubi de flumine agitur, Ἀνὰ τὸν ποταμὸν πλέειν *est* Adverso flumine navigare, I. 194. *f. Sic est* ἀνάπλοος ἀνὰ τὸν ποταμὸν II. 4 *extr. Cui opponitur* κατὰ τὸν ποταμὸν, Secundo flumine, I. 194. *a. et m.* ἀνὰ τὸν ποταμὸν

μὲν οὖν, -- κατὰ ἕνα δὲ, II. 96. m. *Conf. Valck. Not. ad* III. 13.

ἀνὰ τοὺς πρώτους ἴσαν, IX. 86. *idem valet ac ἐν πρώτοισι, ibid.* In primis, Inter primos erant.

De Tempore vario modo usurpatur. Ἀνὰ χρόνον, Interjecto tempore, Successu temporis, Ad extremum, I. 173. *m.* II. 151. *a.* V. 27. VII. 10, 6. *Sed ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην est* Quotidie, II. 37. *a.* 130. *a.* VI. 61. *m.* IX. 38. *ἀνὰ πάντα ἔτεα*, Quotannis, VIII. 65. *m. et ἀνὰ πᾶν ἔτος*, I. 136. *m.* III. 160. *m.* II. 99. *m.*

Ἀναβαθμός, οῦ, ὁ, Gradus scalae, II. 125. *a.*

Ἀναβαίνειν, 1) Adscendere, Conscendere (*montem*), VII. 218. *a.* *ἀναβὰς ἐπὶ δένδρεον vel ἐπὶ δένδρος*, IV. 22. VI. 79. *Sic de profectione ex regione inferiore in Superiorem* ἀναβὰς ἐς τοὺς Βακτρίους, IX. 113. *Item de* Coitu *animalium, quum mas* inscendit *feminam·* οἱ ἵπποι ἀναβαίνοντες τὰς θηλέας, I. 192. *m. ubi mox αἱ δὲ βαινόμεναι, et dein ἀνέβαινε δὲ ἕκαστος τῶν ἐρσένων etc.* Adscendere *dicitur Fluvius, quum ejus* Augetur altitudo ἢν μὴ ἐπ' ἑκκαίδεκα πήχεας ἀναβῇ ὁ ποταμός, II. 13. *a.*

2) *Aor. 1. act. notione transitiva* ἄνδρας ἐπὶ καμήλους ἀνέβησε, Homines camelis Imposuit, Conscendere jussit camelos, I. 80. *a. m. quod alias ἀναβιβάζειν.*

3) *Nonnumquam pro eo ponitur quod alias est περιελθεῖν. Sic* θέλουσι ἐς τὴν θυγατέρα ἀναβῆναι ἡ τυραννίς, Ad filiam transiturum est regnum, I. 109. *f.* οὕτω ἐς Λεωνίδην ἀνέβαινε ἡ βασιληΐη, VII. 205. *a. Conf.* Ἀναχωρεῖν.

4) *Alibi idem valet ac ἀποβαίνειν*, Evenire, Eventum habere ἢν μὲν τῇ σὺ λέγεις ἀναβαίνῃ βασιλέϊ τὰ πρήγματα, VII. 10, 8. *quemadmodum latine dicimus* Res eo Redit.

Ἀναβάλλεσθαι, Rejicere *in aliud tempus*, Differre. ἀναβάλλομαί τοι ἐς τρίτην ἡμέρην ἀποκρινέεσθαι, V. 49 *extr.* ἀνεβάλλοντο ἐς τὴν ὑστεραίην ὑποκρίνασθαι, IX. 8. *a.* ἐξ ἡμέρης ἐς ἡμέρην ἀναβαλλόμενοι, *ibid.* οὐκ ἔτι ἀνεβάλλοντο μὴ οὐ τὸ πᾶν μηχανήσασθαι, VI. 88.

Ἀναβάλλεσθαι μάχας πρός τινα *est* Pugnas suscipere, Pugnare cum aliquo, V. 49. *extr. nisi ibi ἀναλαβέσθαι legendum. Vide quae in Var. Lect. disputavimus.*

Ἀνάβασις, ιος, ἡ, Adscensus montis. VII. 223. *a.*

Ἀναβιβάζειν, Conscendere jubere, Imponere. ἀναβιβάσας τοὺς παῖδας ἐπὶ ἵππους, I. 63. *f.* ἀνεβίβασε τὸν Κροῖσον ἐπὶ τὴν πυρήν, I. 86. *a. bis.* ἀναβιβάσαντα αὐτὸν ἐπὶ πύργον, III. 75. *a.* ἀναβιβάζουσι αὐτοὺς ἐπὶ τὰς ἁψῖδας, IV. 72. *m.* ἵνα ἕκαστον ἀναβιβάζωσι ἐπὶ τὸν ἵππον, IV. 72. *f. ubi perperam olim ἐπὶ ἵππων.*

Ἀναβλαστάνειν, Repullulare, Regerminare, Renasci. *Metaphorice* οὐ μή τι τοι ἔκ γε ἐκείνου νεώτερον ἀναβλαστήσει, Nihil novarum rerum ex illo quidem tibi renascetur, III. 62. *f.* αἱ Συρηκοῦσαι παραυτίκα ἀνέβλαστον, Rursus floruerunt, VII. 156. *a.*

Ἀναβοᾶν. *et Ionica forma* Ἀμβοᾶν, Exclamare. οὕτω ἀνέβωσε, I. 10.

III. 155. a. IX. 28. a. οὔτε ἀναβώσας, οὔτε ἀπίκλαυσας, III. 14. m. f. ὁ δὲ μέγα ἀμβώσας, I. 8. m. ἀμβώσαντες μέγα, III. 38. f. ἀμβώσας μέγα, VII. 18. a.

Ἀναβολή, ῆς, ἡ, Rejectio in aliud tempus, Dilatio, Mora. οὐκέτι ἐς ἀναβολὰς ἐποιεῦντο τὴν ἀποχώρησιν, Non amplius distulerunt (In longum traxerunt) discessum, Nullam discedendi moram fecerunt, VIII. 21. f. quae λέξις in H. Stephani Thesauro perperam Thucydidi tribuitur.

Ἀνάγειν, Educere. στράτευμα ἀνάξεις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, Educes exercitum adversus Graeciam, VII. 10, 8. Praesertim frequentatur locutio, Ἀνάγειν νῆας, Educere naves in altum, Evehi navibus: cui κατάγειν, Ad littus reducere, Revehi, opponitur. τὰς νέας οἱ ναύαρχοι ἀναγαγόντες ὅσον τε τέσσερα πλέθρα ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ, VII. 100. f. ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς τὸν ἰσθμόν, VIII. 57. a. 79. m. ἀνῆγον τὰς νῆας ἐπὶ τὴν Σαλαμῖνα, VIII. 70. a. 76. m. ἀνῆγον τὰς νῆας ἁπάσας, navibus omnibus evecti sunt, VIII. 83. ἀνῆγον πρὸς τὴν ἤπειρον τὰς νῆας τὰς ἄλλας, Caeteris navibus evecti sunt (scil. a Samo ins.) versus continentem Asiae, IX. 96. a.

Et nude Ἀνάγειν, subintellecto accusativo τὰς νῆας, Evehi navibus. Sic VIII. 76. a. ἀνῆγον μὲν --- ἀνῆγον δὲ, ubi non (ut videtur Aem. Portus accepisse) juncta intelligenda sunt verba ἀνῆγον τὸ ἀπ' ἑσπέρης κέρας, nam accusativus iste a verbo κυκλούμενοι regitur.

Item in Medio, ἀνάγεσθαι, scil. ταῖσι νηυσί, Evehi. ἀναγομένοισι δὲ σφι ἐπεκέατο οἱ βάρβαροι, VIII. 84. a. ἐπὶ τὰς ἄλλας νήσους ἀνάγοντο, VI. 96. extr.

Ἀνάγειν θυσίας Herodotus dicit Sacra facere, Offerre victimas, II. 60. f. an quod altioribus in locis plerumque locata sunt templa deorum, quibus sacra fiunt? (Sonat enim Ἀνάγειν proprie, Ducere in altiorem locum, in superiorem regionem: ut VI. 30. f. εἰ ζώοντα ἀνήγαγόν μιν, nempe ex inferiore Asia in superiorem.) ὁρτάζουσι μεγάλας ἀνάγοντες θυσίας, II. 60. f. VI. 111. m. Similiter ὁρτὴν ἀνάγειν dicit pro eo quod alii ἑορτὴν ἄγειν usurpant. ἀνάγουσι τῇ Ἴσι τὴν ὁρτὴν, Isidi festum agunt, II. 61. a. 40. a. ἄλλην ἀνάγουσι ὁρτὴν τῷ Διονύσῳ, II. 48. a. Et absque dativo casu: ὁρτὴν ἀνάγειν Αἰγυπτίους ἔφασαν, II. 122. a. ὁρτὴν μεγάλην ἀνάγουσι, ἣ κέκληται ὑπὸ Περσέων Μαγοφόνια, III. 79. f.

Ἀναγινώσκειν, 1) Agnoscere. ἀναγνῶναι τοὺς συγγενέας πάντας, Agnoscere cognatos omnes, II. 91. f. Pro eo quod in communi Graecorum et in Attico sermone ἀναγινώσκειν Legere significat, Herodotus verbo ἐπιλέγεσθαι utitur.

2) Ex Ionum usu verbum Ἀναγινώσκειν Herodotus usurpat pro eo quod alii ἀναπεῖσαι dicunt, Persuadere, Impellere, Inducere aliquem ad aliquid faciendum. Conf. Harpoc. et Suid. in Ἀναγνώσεσθαι. et Gregor. Dial. Ion. §. 95. ἀναγνώσειας στρατεύεσθαι βασιλέα, VII. 10 extr. τίς σε ἀν-

θρώπων ἀναγνῶσαι πολέμιον ἀντὶ φίλου μοι καταστῆναι, I. 87. m. ὡς ἀνέγνωσε, sc. αὐτόν, I. 68. f. τοῦτον ἀναγνώσας ὁ Μάγος, ὥς οἱ πάντα διαπρήξει, III. 61. f. τούτους ἀναγνώσας ἅμα ἐκείνοισι ἕπεσθαι, V. 106. a. Similiter, IV. 158. VI. 75. 83. VII. 144. a. 165. m. VIII. 57. 58. 100. a. Item Passivâ cum formâ, tum notione: ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἀναγνωσθείς, ἔργον οὐκ ὅσιον ἐμηχανᾶτο. IV. 154. m. ὡς δὲ ἀνεγνώσθη Ξέρξης στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 7. a. δείσας μὴ ἀναγνωσθῇ Ξέρξης ποιέειν ταῦτα, VII. 236. a. ὡς δὲ οὗτοι οἱ ἀναγνωσμένοι ἦσαν, Postquam hi ab illo Persuasi fuerunt, VIII. 110. a.

Ἀναγκαίη, ης, ἡ, (jun. i. q. comm. ἀνάγκη) Necessitas. Ἀναγκαίη κατέλαβε Ἴωνας ἄνδρας ἀπενειχθῆναι ἐς Αἴγυπτον. II. 152. m. III. 27. m. εἰ δὲ ἀναγκαίη εἴη, VII. 204. m. οὐδεμιῆς ἐούσης οἱ ἀναγκαίης, VII. 99. a. ἀναγκαίην φασὶ εἶναι τὸν ὀφείλοντα καί τι ψεῦδος λέγειν, I. 138. a. ὥρα ἀναγκαίην προκειμένην, ἢ τὸν δεσπότεα ἀπολλύναι, ἢ αὐτὸν ἀπόλλυσθαι, I. 11. f. ἀναγκαίην ἡμῖν οὐδεμίην εἶναί τι ἔστι προσφέρειν, VII. 172. f. (Conf. Ἀνάγκη.) ἔχοντες δύο θεοὺς μεγάλους, Πειθώ τε καὶ Ἀναγκαίην. VIII. 111. a.

ὑπ' ἀναγκαίης ἐμήδισαν, VII. 172. a. IX. 17. a. ὑπ' ἀναγκαίης ἐχόμενοι, Necessitate coacti, VII. 233. a. et m. ὑπ' ἀναγκαίης μεγάλης ἐχόμενος, IX. 15. m. εἰ ὑπ' ἀναγκαίης μέζονος κατέζευχθε, Si graviore necessitate estis adstricti, VIII. 22. m.

ἱκέτευε μή μιν ἀναγκαίῃ ἐνδεῖν, (Ne se necessitati illigaret) διακρῖναι τοιαύτην αἵρεσιν, I. 11. m. f. ἑπόμεθα ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι, Necessitate adstricti sequimur, IX. 16. f. οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι, VII. 96. Conf. Ἐξέργειν, suo loco. ἄνδρας ἐς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας, Homines ad necessitatem redactos, VIII. 109. a.

Ἀναγκαίως ἔχει seq. Accus. et Infinit. Necesse est, I. 89. f. Cum Dativo personae· ἀναγκαίως ἔχει μοι ποιέειν ταῦτα, VIII. 140, 1. a. m. IX. 27. a.

Ἀναγκαστός, Coactus, VI. 58, m. ubi monstrose olim ἀναμαχεθοὺς edd. ante Wess pro ἀναγκαστούς.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, (communis forma nominis pro quâ plerumque juniorem Ἀναγκαίη usurpat Herodotus) Necessitas. εἰ δὲ πᾶσα ἀνάγκη ὀφθῆναι, I. 112. m. πᾶσα ἀνάγκη ἐστὶ ὕσαι, II. 22. m. τρέφειν τοὺς τοκέας τοῖσι μὲν παισὶ οὐδεμία ἀνάγκη, τῇσι δὲ θυγατράσι πᾶσα ἀνάγκη, II. 35. extr. Sic IV. 179. f. V. 52. a. οὐδαμᾶ ἀδυνάτοισι ἀνάγκη κρέσσων ἔφυ, VII. 172. f.

Plur. αἱ ἀνάγκαι, Angustiae. ἐς ἀνάγκας μεγάλας ἀπικνέεσθαι, I. 116. f. Item, Tormenta. ὁ δὲ ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας, ibid. ubi haud multo ante ait, ὥστε τὸν Βουκόλον λαβὼν βασανίζειν. conf. Not. ad l. c. κακότητες ἀνάγκαι in Orac. apud Nostrum, VII. 140. extr. sunt Calamitates necessitate fati impendentes.

Ἀνάγνωσις, ιος, ἡ, i. q. ἀναγνώρισις, Agnitio. τὸν Ἀστυάγεα ἐσῄει ἀνάγνωσις αὐτοῦ, I. 116. a.

Ἀναδαίειν, Dividere, Distribuere. γῆς ἀναδαιομένης, IV. 159. in Orac.

Ἀναδασμός, οῦ, ὁ, Divisio, Distributio, Partitio. ἐπικαλέοντο (αὐτούς) οἱ Κυρηναῖοι ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ, IV. 159. a. συνήγειρε πάντα ἄνδρα ἐπὶ γῆς ἀναδασμῷ, IV. 163. a.

Ἀναδέειν, Religare. Peculiari notione dicitur aliquis ἀναδῆσαι τὴν πατριὴν (vel ἑωυτόν) ἐς ἑκκαιδέκατον θεόν, Familiae suae originem continuâ serie ad sedecimum progenitorem deum referre, II. 143. a. et m. οὔτι ἐς θεὸν οὔτε ἐς ἥρωα ἀνέδησαν αὐτούς, (i. q. ἑωυτούς,) Nec a deo quodam, nec ab heroë, generis sui originem repetebant, II. 143. f. Not.

Ἀναδεικνύναι, vide Ἀναδέξαι.

Ἀναδέκεσθαι, (Ion. pro comm. ἀναδέχεσθαι) Recipere, Polliceri, Promittere. ἀναδεκομένους ὑποχειρίας παρέξειν τὰς Ἀθήνας, V. 91. m.

Ἀναδέξαι, Ion. pro ἀναδεῖξαι, Tollere et Ostendere. ἀνέδεξε σημήιον (signum edidit) τοῖσι ἄλλοισι ἀνάγεσθαι, VII. 128. m. ἀναδέξαι Πέρσῃσι ἐκ συνθήματος ἀσπίδα, Persis ex composito clypeum sublatum ostendisse, VI. 121. a. Sic ὁ ἀναδέξας, VI. 124 extr. Pro ἀναδέξαι, in eâdem re, VI. 115 extr. et 123. a. perperam olim ἀναδέξασθαι legebatur. Passivum ἀναδεχθῆναι, et ἀνεδέχθη ἀσπὶς, habes VI. 124.

Ἀναδιδάσκειν, Dedocere, Meliora docere. Passiv. ταῦτα Θεμιστοκλῆος λέγοντος ἀνεδιδάσκετο Εὐρυβιάδης, Meliora edoctus mutavit sententiam, VIII. 63. bis. ubi vide Not.

Ἀναδιδόναι, active, Edere. Emittere. I. 179. f. Vide in Ἄσφαλτος. Neutraliter. ἵνα αἱ πηγαὶ ἀναδιδοῦσι Μαιάνδρου, Ubi oriuntur fontes Maeandri, VII. 26. m.

Ἀναδραμεῖν, Sursum currere, id est, Exsilire, Subsilire, Raptim surgere. Sic ἀνά τε ἔδραμον οἱ Φωκέες καὶ ἔδυνον τὰ ὅπλα, VII. 218. a. Sic et III. 78. a. τρεῖς ἀναδραμεῖν ἐκ τοῦ θρόνου, VII. 212. a. Sed in Vita Hom. c. 19. est συνέβη ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν ἔνθεν ἀνηγάγοντο, Accidit ut eumdem in locum Recurrerent, (Retro pellerentur a ventis) unde solverant.

Metaphorice, de *Plantarum incremento*, Succrescere, Excrescere, Enasci. ὥρην βλαστὸν ἐκ τοῦ στελέχεος ὅσον τε πηχυαῖον ἀναδεδραμηκότα, VIII. 55. Item *de hominibus vel populis*, Incrementum capere, Viribus et opibus augeri. ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα καὶ εὐθηνήθησαν, I. 66. a. αἱ Συρήκουσαι παραυτίκα ἀνά τ' ἔδραμον καὶ ἀνέβλαστον, VII. 156. a.

Ἀναζευγνύναι. *Pro eo quod alias absolute ponitur hoc verbum, subintelligendo τοὺς ἵππους aut τὰ ἅρματα aut aliquid tale, significatque* Movere castra, Redire vel Abire cum exercitu *aut* cum classe, *Herodotus construit idem verbum cum Accusativo significante* Exercitum *vel* Classem *quam quis* Reducit, *vel* Abducit. *Sic ait* ἀναζεύξαντας πάντα τὸν στρατὸν, IX. 41. a. ἀναζεύξαντας τὸ στρατόπεδον, IX. 58. f. ἢν μὴ ἀναζεύξῃς πρὸς τὸν Ἰσθμὸν τὰς νέας, VIII. 60. 1.

'Ανάθημα, ατος, τό, Res deo dedicata. Κροίσῳ ἐστὶ καὶ ἄλλα ἀναθήματα (scil. ἀνατεθειμένα vel ἀνακείμενα) ἐν τῇ Ἑλλάδι πολλά, I. 92. a. et saepius in eodem cap. et alibi.

'Αναθρώσκειν, Insilire, Saltu conscendere (equum) ἀναθρώσκει ἐπὶ τὸν ἵππον --- καὶ οἱ ἀναθρώσκοντι ἐπὶ τὸν ἵππον, III. 64. a. m. Absolute, Exsilire. Prosilire. ἀμβώσας μέγα, ἀναθρώσκει, VII. 18. a. ubi ἀνθρώσκει praeferunt libri nonnulli.

[Ἀναίνεσθαι, Recusare. Sic olim cum plerisque mstis edebatur καίτοι ταῦτ' ἀναινομένου, IX. 53. f. ubi ex vet. cod. recte Wess. ταῦτα νέυομένου recepit, quod vide in Νεύειν.]

'Αναιρέειν, 1) Occidere. πολλοὺς ἄνδρας ἀναιρηκότες, Qui multos homines occiderunt, IV. 66 extr. ubi quidem Schaef. ex ms. Pass. ἀραιρηκότες recepit, quod significat Qui captivos fecerunt. Sed fortasse ἀναραιρηκότες scripserat Herodotus, quae verbi forma, diversâ quidem notione, exstat V. 102. f. Ibid. paulo ante, pro vulgato ἀραιρημένοι, videtur ἀναραιρημένοι legendum. Vide ibi Var. Lect.

2) 'Αναιρέειν et 'Ανελεῖν, Edere responsum. ἀνεῖλε τὸ χρηστήριον vel τὸ μαντήϊον, Oraculum respondit. ἢν μὲν τὸ χρηστ. ἀνέλῃ, I. 13. ἀνεῖλε δὲ τὸ χρ. ibid. ἀνεῖλε τὸ μαντήϊον, II. 52. f. ἀνεῖλε ἡ Πυθίη, IX. 33. a. οἱ μάντιες ἀναιρέουν, VI. 69. m.

'Αναιρέειν ἀγῶνας vide paulo inferius num. 6.

3) 'Αναιρέεσθαι σῖτα, (i. q. αἱρέεσθαι) Capere, Sumere cibum, IV. 128. bis. ποινὰς ἀναιρέεσθαι τῆς Αἰσώπου ψυχῆς, Poenam capere (repetere) caedis Aesopi, II. 134. f. bis. ἀναιρέεσθαι γνώμην, Suscipere opinionem, VII. 16, 1. ἀναιρέεσθαι φιλοψυχίην, Suscipere cupiditatem vitae, Amore vitae capi, VI. 29. ἀναιρ. πόλεμον, Suscipere bellum, V. 36. a. ἀναιρ. πόνους ὑπέρ τινος, Labores pro aliquo suscipere, VI. 108. a. ἀνελέσθαι (i. q. ἐκδέχεσθαι) τὰ οὐνόματα τὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἥκοντα, Admittere, Recipere, Accipere nomina (deorum) a barbaris adlata, II. 52. f.

4) Foemina dicitur ἀναιρέεσθαι, (quod alias συλλαμβάνειν) Concipere fetum. ἐν γάρ σε νυκτὶ ταύτῃ ἀναιρέομαι, Illa nocte te concepi, VI. 69. m. Sic de lepore femina, ἀναιρέεται, scil. τέκνον. Concipit fetum, III. 108. m.

5) ἀναιρέεσθαι νεκρόν, Tollere, Auferre cadaver. ἔχοντες τὰ πρόσφορα ὡς ἀναιρησομένους (τὸν νεκρόν), IV. 14. f. ἤλαυνον τοὺς ἵππους πάντες ὡς ἂν τόν γε νεκρὸν ἀνελοίατο, IX. 22. extr. οὐδέ σφι ἐξεγίνετο τὸν νεκρὸν ἀνελέσθαι, IX. 23.

6) ἀναιρέεσθαι νίκην, Reportare victoriam. νίκην ἀναιρέεται καλλίστην, IX. 64. ταύτην τὴν νίκην ἀνελόμενοι, VI. 103. a. Inde per metonymiam, ut νικᾶν μάχην, sic et ἀναιρέεσθαι ἀγῶνα, et similia, dicunt. ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ἀναιρήσεσθαι, In maximis certaminibus victoriam reportaturum esse, IX. 33. a. ἀναι-

ἐπειλάμενος γυμνικοὺς ἀγῶνας, ibid. Ὀλυμπιάδα ἀνελόμενος τεθρίππῳ, VI. 70. f. 103. a. et m. bis. Item activâ formâ, στεφανηφόρους ἀγῶνας ἀναιρηκότα, V. 102. extr. Ὀλύμπια ἀναιρηκὼς τεθρίππῳ, VI. 36. a.

Olim Βαβυλὼν - - ἀναίρητο editum erat I. 191 extr. ubi recte ἀραίρητο edidit Wess. jonice pro ᾕρητο, Capta erat.

Ἀναισιμοῦν, (jon. pro comm. ἀναλίσκειν vel δαπανᾶν). Consumere, Insumere, Impendere. μῆκος ὁδοῦ, εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται, scil. ἐς ταύτην τὴν ὁδὸν, I. 72 extr. Similiter μῆκος πλόου, - - - ἡμέραι ἀναισιμοῦνται τεσσεράκοντα, II. 11. a. ὅκως ἐς συμφορήν τι - - - ἀναισιμωθῆ, II. 125. f. ubi mox dein δεδαπανῆσθαι, eâdem notione. (ἐς τὴν πυραμίδα) ταλάντων χιλιάδας - - - ἀναισίμωνται, (praet. pass.) II. 134. m. ἐς τὴν Φρουρέουσαν ἵππον ἑκατὸν τάλαντα ἀναισιμοῦνται, III. 90. f.

ποῦ δῆτα ταῦτα ἀναισιμοῦνται; Ubi ergo haec consumuntur? sive ποῦ Quo valet, id est, ἐς τί, In quidnam, Quem igitur in usum haec impenduntur? III. 6. Similiter δεῖ με ἐπιφράσαι, ἵνα (i. e. ὅπου, vel ἐς τί) ἐκ τῆς τάφρου ἡ γῆ ἀναισιμώθη, Quem in usum insumta sit terra e fossâ egesta, I. 179. a. Alibi, eâdem notione, cum Participio. τὸν χοῦν ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἀναισιμου παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ παρεχέοντες, I. 185. m. τὴν σποδὸν ἀναισιμοῦσθαι ἐπιβαλλομένην ἐπὶ τὴν θήκην τῆς Ὤπιος, IV. 35. f. τοσοῦτοι μῆνες εὑρίσκονται ἀναισιμούμενοι ἐξ Ἐλεφαντίνης πορευομένῳ ἐς τοὺς Αὐτομόλους, V. 31. Similiter V. 53. extr.

σῖτος ἀμπέλινος ἀναισιμοῦται πλέον ἢ etc. II. 60. f. ἵνα μὴ σφίσιν τὰ σῖτα ἀναισιμώσωσι, Ne ipsorum cibaria consumerent, III. 150. f. αὕτη ἡ μελιτόεσσα ἐν τῷ πρόσθεν αἰεὶ χρόνῳ ἀναισιμουμένη, τότε ἦν ἄψαυστος, VIII. 41. f.

Conf. Προαναισιμοῦν et Προσαναισιμοῦν.

Ἀναισίμωμα, ατος, τό, i. q. ἡ δαπάνη, Sumtus, Impensa. χωρὶς τῶν ἀναισιμωμάτων τῇ στρατιῇ, V. 31. a. Conf. 30. f. ubi ἐπισχέσθαι τὴν δαπάνην τῇ στρατιῇ.

Ἀνακαίειν, Accendere. πῦρ ἀνακαίειν, VIII. 19. f. πῦρ ἀνακαυσάμενοι, ibid. πῦρ ἀνέκαιον, IV. 145. a. cum Var. Lect. et Not. Conf. Πυρή.

Metaph. Ἀνακαίεσθαι, Excandescere, Irâ accensum esse, V. 19. f.

Ἀνακάμπτειν, notione intransitivâ, Flecti. ταύτῃ λήγον τὸ ὄρος ἀνακάμπτει ἐς τὰ εἴρηται, II. 8. a.

Ἀνάκανθος, ὁ, ἡ, Spinis carens. κήτεα μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι, IV. 53. m.

Ἀνακάπτειν, Deglutire, Devorare, Absorbere. ἀνακάπτουσι, II. 93. a. N. idem quod ibid. paulo post καταπίνουσι. Conf. Wess. ad Gloss. Herod. ex lib. II. et Koen. et Schaef. ad Gregor. Dialect. jon. §. 117.

Ἀνακεῖσθαι, i. q. ἀνατίθεσθαι aut ἀνατεθεῖσθαι, pro variâ verbi ἀνατίθημι notione. κρητῆρές οἱ χρύσεοι ἀνακέαται, Consecrati, Dedicati ab illo sunt crateres

aurei, I. 14. e. ποίημα ἀνακείμενον ἐν ἱρῷ, Opus in templo dedicatum, II. 135. a. m.

πάντα ἐς τούτους ἀνακέεται, Omnia ad hos (ad horum auctoritatem) Referuntur, III. 31. m. γνοὺς ὁ Δηΐόκης ἐς ἑωυτὸν πᾶν ἀνακείμενον, Omnia ad se Referri, in se Sita esse, a se Pendere, I. 97. a.

Ἀνακηρύσσειν, Proclamare victorem. Passiv. ἀνακηρυχθῆναι, VI. 103. a. m.

Ἀνακινδυνεύειν, Iterum periculum facere, Iterum tentare. *Absolute:* Belli fortunam iterum tentare, VIII. 100. a. *Cum Dativo:* τί δὲ πάντως δέει σε ναυμαχίῃσι ἀνακινδυνεύειν; VIII. 68, 1. *Cum Particip.* μὴ ἀνακινδυνεύειν συμβάλλοντα, IX. 26. a. m. 41. m. f.

Ἀνακινεῖν, Agitare, Ultro citroque movere, Vibrare. ἀνακινήσαντες αὐτὸν μετέωροι ῥιπτεῦσι, Vibrantes illum sursum conjiciunt, IV. 94. m.

Ἀνακλαίειν, Fletum tollere, In fletum erumpere. κακὰ μέζω ἢ ὥστε ἀνακλαίειν, III. 14. f. ἀνακλαύσας μέγα, ibid. m. ὡς τὸν βασιλέα ἴδοι ἀνακλαύσαντα, III. 66. a. *Conf.* Ἀντικλαίειν.

Ἀνακλίνειν, Aperire *fores.* ὅταν τὴν θύρην τὴν καταστεγτὴν ἀνακλίνῃ, V. 16. f. *Not.* ἀνακλίνεσθε θύρας, Aperite vos fores, *Vita Hom.* 33. m.

Ἀνακοινοῦσθαί τινι, Communicare cum aliquo. *Ubi de Hominibus agitur, verbo* ὑπερτίθεσθαι *utitur Noster; sed de* Fluvio, qui aquas suas cum alio miscet, αἱ ἀνακοινοῦται τῷ Ἴστρῳ τὸ ὕδωρ, IV. 48. f.

Ἀνακομίζεσθαι, *Non solum* Retro, *sed et* Sursum ferri, vehi, venire, Adscendere; Ex inferiore loco in superiorem venire. ἀνακομισθέντων δὲ τούτων, Hi quum (*a Nili ostio Memphin*) deportati, adverti fuissent, *nempe,* ἀνὰ τὸν ποταμὸν, adverso flumine vecti, II. 115. a.

Ἀνακοντίζειν, Ejaculari. *Neutraliter,* de Aquâ prosiliente. ἐν κορυφῇσι ἑκάστου τοῦ κολωνοῦ ἀνακοντίζει ἐκ μέσου τοῦ ἁλὸς ὕδωρ ψυχρὸν, IV. 181. a.

Ἀνακρεμᾷν vel Ἀνακρεμαννύναι, Sublimem suspendere. (πρὸς) σανίδα προσπασσαλεύσαντες αὐτὸν ἀνεκρέμασαν, IX. 120. f. τούτου τοῦ ἀνακρεμασθέντος πρωπάτωρ, IX. 122. a.

Ἀνακρίνεσθαι, Disceptare. ἀνακρινομένους πρὸς ἑωυτοὺς νὺξ κατελάμβανε, IX. 56. a.

Ἀνάκρισις, ιος, ἡ, Interrogatio, Disceptatio. οὐδὲ ἀνακρίσιος ἠξίωσε αὐτὸν, Nec Interrogatione (vel disceptatione, disputatione) eum dignatus est, III. 53. a. *ubi quidem ex aliis codd.* ἀνακρίσιος *recepit Schaef. Pro* κρίσι, (i. e. judicio) *quod ex codd. nonnullis recepimus,* VIII. 69. a. *alii vulgo* ἀνακρίσι *habent,* ἐτέρποντο τῇ ἀνακρίσι, Delectati sunt illius disceptatione, *vel* disputatione. *Paulo post ibid.* Ξέρξης κάρτα ἥσθη τῇ γνώμῃ τῆς Ἀρτεμισίης.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνην, *item absque Praepos.* Ἀνακρ. πρύμνην, In puppim remigare. οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ πρύμνην ἀνεκρούοντο,

VIII. 84. a. μέχρι κόσου ἔτι πρύμνην ἀνακρούεσθε, ibid. f. Vide ibi Var. Lect. et Not.

Ἀνακτᾶσθαι, 1) Recuperare. ἀνακτ. ὀπίσω τὴν τυραννίδα, I. 61. m. τὴν ἀρχήν, III. 73. m. εἰ μὴ ἀνακτησαίατο ὀπίσω τὴν ἀρχήν, III. 75. f.

2) Sibi conciliare. ἐλπίζων τὸν θεὸν τούτοισι ἀνακτήσεσθαι, Sperans se hisce Deum Placaturum, Benevolentiam illius sibi Conciliaturum, I. 50. a.

Ἀνακτόριον, sive Ἀνάκτορον, ου, τό, Cereris templum. τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνακτόριον, sive, ut alii, ἀνάκτορον, IX. 65. f. ubi vide Var. Lect. et Not.

Ἀνακύπτειν, Caput tollere, Erigi. δι' ἡμέας ἐλευθερωθεὶς ἀνέκυψε, V. 91. m. f.

Ἀνακῶς, (Ion. i. q. ἐπιμελῶς, φροντιστικῶς, φυλακτικῶς). Vide Gloss. Herod. ex Lib. I. sive Suid. et Gregor. Dial. Ion. §. 84. ἀνακῶς εἶχε τῶν πορθμέων, Curam intendit in nautas, Adventum eorum sollicite observavit, I. 24. f. σπόρου πᾶς τις ἀνακῶς ἐχέτω, De semente faciendâ quisque sit sollicitus, Sementi faciendæ sedulo det operam, VIII. 109. f.

Ἀνακωχεύειν, 1) τὰς νῆας vel νέας, Contractis velis Cohibere, Retinere naves in alto mari, ut leviter fluctuent. ἀνακωχεύειν τὰς νέας, VII. 168. m. id est, τὰ ὀθόνια στείλαντες ἰσάλευον, interprete Suida. Sic VII. 100. f. τὰς νέας οἱ ναύαρχοι -- ἀνακώχευον. Et ὑπὲρ τούτου (τοῦ Φαλήρου) ἀνακωχεύσαντες τὰς νῆας, ἀνέπλωον ὀπίσω, VI. 116. f. ubi perperam Glossator ἀνακωχεύσαντες interpretatus est ἀναχωρήσαντες, quae interpretatio etiam in Hesychii Lexicon voc. Ἀνακωχήσαντες (sic ibi mendose pro Ἀνακωχεύσαντες) intravit, sed recte ibidem Hesychius adjecit μετεώρους κατέχοντες.

2) Etiam ad alia transfertur hujus verbi usus. ἵνα ἀνακωχεύῃ τὸν τόνον τῶν ὅπλων, Ut intentionem retineret (vel sustineret) rudentium, id est, impediret quo minus laxaretur rudentium intentio, VII. 36. a. Item de Homine, ἀνακώχευε (scil. ἑωυτὸν) θέλων εἰδέναι -- ὁκοῖόν τι ποιήσουσι, Retinuit se, Continuit se, Quietum se tenuit, observaturus quid facturi essent, IX. 13. a.

Ἀναλαμβάνειν, 1) In manus sumere, Capere. τὰ τόξα ἀναλαμβ. Sumere, Capere arcum, I. 78. a. m. ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα, IX. 53. a. 57. a. ἀναλαβὼν τὸ παιδίον, I. 111. a.

2) Recipere. Sic ἀναλαβεῖν τὴν ἀρχήν, Recuperare Imperium, III. 73. a. ὡς ἀναλάβοιεν τοὺς θεράποντας τοὺς ἐπὶ τὰ σιτία οἰχομένους, Ut Reciperent famulos, IX. 51 extr. ἀναλαβεῖν τὸν λόγον, Resumere narrationem, Redire ad coeptam narrationem, quae interrupta erat, V. 62. a.

3) Reparare. ἀναλαβεῖν τὴν προτέρην κακότητα, Superiorem Reparare calamitatem, VIII. 109. a. τοῦτο τὸ τρῶμα ἀνέλαβον, Hoc vulnus sarserunt, Hanc cladem repararunt, V. 121. a. (nisi ibi, cum aliis, juncta intelligas verba μετὰ δὲ τοῦτο τὸ τρῶμα, et ἀνέλαβον neutraliter accipias, Receperunt se, Animum

et vires receperunt. *Conf.* Τρῶμα, *et Lexic. Polyb. voc.* Ἀναλαμβάνειν, *num.* 4.) ὁ μὲν ἀνέλαβε πᾶσαν τὴν ἐπενειχθεῖσάν οἱ μέμψιν, Omnem culpam, quae eum presserat, Reparavit, Compensavit, Expunxit, VII. 231.

4) Ἀναλαβέσθαι, Suscipere. δεῖσε κίνδυνον ἀναλαβέσθαι ἐν τῷ ὁ πατὴρ ὑποδύνειν μέλλει, III. 69. a. Sic μάχας ἀναλαβέσθαι, Suscipere pugnas, *utique legendum videtur*, V. 49. *f. ubi vulgo* ἀναβάλλεσθαι.

Ἀναλέγεσθαι, Sublegere sibi *ea quae humum ceciderunt.* τοὺς ἐκπίπτοντας, ἀπὸ τῶν φιαλέων στατῆρας ὁ εἰκέτης ἀνελέγετο, III. 130. *f.*

Ἀναλείχειν, Lambere, Delingere. τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων, I, 74 *extr.*

Ἄναλκις, ιδος ὁ. ἡ. Imbellis, Mollis, Ignavus. δῆλα βουλόμενος πᾶσι ὡς εἴησαν ἀνάλκιδες, II. 103. *extr.*

Ἀναλογεῖν, *vide* Ἐπαναλογεῖν.

[Ἀναλογίζεσθαι *temere olim edd.* VII. 8, 3. *a. et* VII. 194. *m. Vide* Λογίζεσθαι, *num.* 1. *et num.* 3.]

Ἀνάλωτος, ου, ὁ, ἡ. Insuperabilis, Inexpugnabilis. τεῖχος ἀνάλωτον, VIII. 51. Σάρδιας ἀναλώτους, I. 84. *m.*

Ἀναμανθάνειν, Percunctari, Inquirere. δῆλα ἀναμανθάνουσι ἐγίνετο, Sciscitantes liquido cognaverunt, IX. 101. *m.*

Ἀναμάξευτος, ου, ὁ, ἡ, *de terra* Plaustris inhabili, Quae plaustris permeari non potest, II. 108. *m.*

Ἀναμάρτητος, ου, ὁ, ἡ, Qui nihil peccavit. γυναῖκα ἀναμάρτητον ἑωυτῷ, Uxorem quae nihil in ipsum deliquisset, V. 39. *f.* Insons, Nullam culpam habens. πόλιν ἀναμάρτητον, ἐοῦσαν καὶ τῶν πρότερον καὶ νῦν ἐόντων, I. 155. m.

[Ἀναμασθεῦς, *vitiosa olim scriptura pro* ἀνεγκαστοῦ, VI. 58. m.]

Ἀναμάσσειν, Abstergere, Abluere. ταῦτα ἐγὼ ἔπρηξα καὶ ἐμῇ κεφαλῇ ἀναμάξας φέρω, Haec ego feci, et meo capite culpam luo. I. 155. m. *Conf. Odyss.* τ'. 92.

Ἀναμάχεσθαι, Redintegrare praelium, Pugnam instaurare. ἀνεμαχέσαντο οἱ Κᾶρες, V. 121. *a.* ἐπειγομένους ἀναμάχεσθαί τε καὶ ἀναλαμβάνειν τὴν προτέρην κακότητα, VIII. 109. *a.*

Ἀναμένειν. καί οἱ ὑπὸ τῇ Ἴδῃ νύκτα ἀναμείναντι, Et ei sub Ida noctem Agenti, Transigenti, VII. 42. *b.*

Ἀνάμεσος, ον, ὁ, ἡ, (i. q. ὁ ἀνὰ μέσον ὤν) Qui medius (*vel* in medio) est. τὰς ἀναμέσους πόλις *distinguit Herodotus ab illis quae sunt* ἐπὶ τῷ ποταμῷ, *intelligitque* Oppida quae in media *Aegypti* regione sunt *inter flavium et montes*, II. 108. *f.*

Ἀναμιγνύναι, Permiscere, Admiscere. τοῖσι πολλὰ ἔθνεα ἀναμεμίχαται, Quibus multae aliae gentes Admixtae (illis Immixtae) sunt, I. 146. *a. et m. Conf.* Ἀναμίσγειν.

Ἀναμιμνήσκειν *cum dupl. accus.* In memoriam aliquid revocare alicui, VI. 140. *m. Conf.* Ἐπιμιμν.

Ἀναμίξ, Promiscue. ἀναμὶξ ἦν πάντα ὁμοίως ἀναπεφυρμένα, Omnia promiscue pariter erant confusa, I. 103. *a. m.* VII. 40. *a.*

Ἀναμίσγειν, *i. q.* ἀναμιγνύναι. Miscere. ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι, Misceri, Sese miscere, Promiscue versari cum aliis. I. 199. *a.*

Ἀναμνέεται (Commemorat) *edebatur olim ex H. Stephani conjectura*, I. 173. *f. ubi recte* ἀνανέμεται *exhibent veteres libri. Sed ab* Ἀναμνῆσθαι (*jon. i. q.* ἀναμνᾶσθαι) *est* ἀναμνησθέντες, Recordati, V. 109. *f. et alia conjugata.*

Ἄνανδρος, Mollis, Effoeminatus. κακίστους τε καὶ ἀνανδροτάτους ἁπάντων ἀνθρώπων, IV. 142.

Ἀνανέμεσθαι, *idem quod* καταλέγειν, Recensere, *de quo usu hujus verbi apud Herodotum diserte Suidas monuit.* καταλέξει ἑωυτὸν μητρόθεν καὶ τῆς μητρὸς ἀνανεμέεται τὰς μητέρας, Et matris suae matres (ab una ad alteram adscendendo) Recensebit, I. 173. *f.*

Ἄναξ, ακτος, ὁ, Rex, *sigillatim* Apollo. *Hinc vocativus*, ὦναξ, *de quo infra sub Particula* Ὦ *dicetur.*

Ἀναξηραίνειν, Exsiccare, Arefacere. ταύτην (τὴν λίμνην) τὰ ὑποζύγια πιόμενα ἀνεξήρηνε, VII. 109. *f. Conf.* Ἀποξηραίνειν.

Ἀνάξιος, α, ον, Indignus. *Absolute positum videtur nomen* VII. 9. a. ἐόντας ἀναξίους, Indignos homines, *nisi e superioribus intelligendum* ἀναξίους καταγελάσαι ἡμῖν, Indignos qui nobis irrideant: *sed placet* Indignos, Nihili homines. *Conf.* Ἄξιος.

Ἀναξίως, Indigno modo. ἐφθαρμένων ἀναξίως ἑωυτῶν VII. 10, 5.

Ἀναξυρίδες, αἱ, Braccae, Feminalia, Tibialia. περὶ τὰ σκέλεα ἀναξυρίδας gestabant Persae, VII. 61. *a.* Iidem ἀναξυρίδας ἔχοντες ἔρχονται ἐς τὰς μάχας, V. 49. *a. m.* Scythae σκυτίνας ἀναξυρίδας φορέουσι, I. 71. *a. m.* Sacae, Scythica gens, ἀναξυρίδας ἐνεδεδύκεσαν, VII. 64. *a. ubi fortasse* σκυτίνας *adjecerat Herodotus.* τὰς χεῖρας κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι, III. 87. *m.*

Ἀναπαύεσθαι, *Vide* Ἀμπαύεσθαι.

Ἀναπείθειν, Persuadere *ad aliquid faciendum, cum Infinit.* VI. 123. *f.* ὡς δέ οἱ αὐτὸς ἀνεπεπείκεε, VIII. 5. *a.*

Ἀναπειρᾶσθαι, *in re bellica* Ἀναπειρᾶσθαι *est* Experimentum facere, Exercitari, IV. 12. *extr. Conf. Lexic. Polyb. in* Ἀνάπειρα *et* Ἀναπειρᾶσθαι.

Ἀναπείρειν, Superne infigere. ἐπὶ ξύλου μεγάλου ἀναπείρας, Praealto palo infigit *caput* hasti praecisum, IV. 103. *f.* ἢν ἀποθάνῃ ἀναπαρείς, Si moritur infixus *hastis*, (*scil.* is qui sublime conjectus est ut in hastarum spicula incidat) IV. 94. *b.*

Ἀναπεταννύναι, Aperire. ἀναπετάσας τὰς πύλας, III. 147. *m. f.* 158. *m.* μεγάλαι κλισιάδες ἀναπεπτέαται ἐς Πελοπόννησον, IX. 9. *f.* ἐν πελάγεϊ ἀναπεπταμένῳ ναυμαχήσεις, VIII. 60, 1.

Ἀναπέτασθαι et Ἀναπέτεσθαι (*Conf. Moerid. Attic.* p. 311 *seq.*) Subvolare, Evolare. πελειάδας ἐκ Θηβέων ἀναπταμένας, (*syncop. pro* ἀναπεταμ.) V. 55. *a. ubi alii* ἀναπετομένας.

Ἀνάπηρος, Corporis membro quodam captus *vel* mancus, *sigillatim* Caecus, *Vit. Hom.* 23. *f. Not.*

Ἀναπιμπλάναι, Explere. *Peculiari hujus verbi usu dicitur aliquis* πολλὰ κακὰ ἀναπιμπλάναι, *pro* πάσχειν, φέρειν, ἀνατλῆναι: *quasi dicas* μέτρον κακῶν ἀναπλῆσαι φέρειν. *Sic* τὴν δαιμόνων παραβάντες,

τάδε ἀναπίμπλαμεν, VI. 12. a. m. ὥστε μιν δεῖ ἀναπλῆσαι κακά, V. 4. τῶν ὦν γῆ ἡ Βοιωτίη πλέω μὴ ἀναπλήσῃ, Plura porro non patiatur terra Boeotia. IX. 87. ubi alim ἀναπλήσῃ.

'Αναπλάσσειν, Refingere, Reficere, vel Reaedificare. καί τις οἰκίην ἀναπλασσέσθω, VIII. 109. f.

'Ανάπλεως, ω, ὁ, ἡ, Plenus, Repletus. Σκύθαι λέγουσι πτερῶν ἀνάπλεων εἶναι τὸν ἠέρα, IV. 31. a. Pro quo IV. 7. extr. est πτερῶν τὸν ἠέρα εἶναι πλέον.

'Ανάπλοος, et 'Ανάπλους, ου, ὁ, Navigatio adverso flumine. ἀνάπλους ἀπὸ θαλάσσης ἀνὰ τὸν ποταμόν, II. 4. extr. ἔστιν τε ἡμερέων τεσσέρων ἀνάπλοον, II. 8. f.

'Αναπλώειν, (Ion. pro ἀναπλεῖν,) Enavigare, In altum navigare, Navibus solvere, VIII. 70. a. Renavigare, I. 78. m. ubi quidem etiam ὀπίσω adjicitur. Conf. 'Επαναπλώειν.

'Αναπνέειν, Respirare, Recreari. πρὶν ἀναπνεῦσαι ἐκ τῆς ναυηγίης καὶ τοῦ χειμῶνος, VIII. 12. m.

'Αναποδίζειν τινά, Revocare aliquem ut pedem referat, et metaphorice Jubere aliquem repetere ea quae jam semel dixerat. Sic ἀναποδίζων τὸν κήρυκα κατὰ τὰς ἀπὸ Κορίνθου ἄπιξιν, Repetere (Iterum declarare) jubens praeconem causam cur ad se Corintho advenisset, V. 92, 6. m. Sed II. 116. a. ἀνεπόδισε ἑωυτὸν intelligunt vulgo Retractavit sese. Vide ibi Not.

'Ανάπτειν vide 'Εξάπτειν.

'Αναπτεροῦν, Alas addere, Excitare, Instigare. ἀναπτερώσας αὐτὴν (Paris Helenam) οἴχεαι ἔχων ἐκκλέψας, II. 115. m. f.

['Ανάπτεσθαι, Indui. λεοντέας ἀναμμένοι, Leonum pelles induti, alim VII. 69. a. ubi nunc ἐναμμένοι.]

'Αναπτύσσειν, Evolvere, Explicare, Aperire. ἕκαστα τῶν συγγραμμάτων ἀναπτύσσων, I. 48. a. ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, I. 125. a.

'Αναπυνθάνεσθαι, Sciscitari, Percontari. ἀναπυνθανόμενος εὑρίσκω, V. 57. a.

'Ανάπυστος, ου, ὁ, ἡ, Cognitus, Compertus. ἀνάπυστα γενόμενα ταῦτα, Haec postquam innotuerunt, VI. 64. a. 66. f. IX. 109. a.

'Αναραιρημένος vide supra in 'Αναιρέειν et in 'Αναιρέεσθαι.

'Ανάρμοστος, ου, ὁ, ἡ, Incongruus. ἀναρμοστότατον πάντων, III. 80. m. f.

'Αναρπάζειν, Sursum rapere, Abripere, ut aquila praedam e terris sublimem rapit. Metaph. in Med. 'Αναρπάζεσθαι, Subito (Facile, primo impetu) opprimere aliquem. ἀναρπασάμενος τοὺς Φωκέας, VIII. 28. b. IX. 59. extr.

'Αναῤῥηγνῦναι αὔλακας, Findere sulcos, II. 14. m.

'Αναῤῥιπτέειν, In altum projicere. Metonym. κινδύνους ἀναῤῥιπτέειν, pro κύβους κινδύνων ἀναῤῥιπτέειν, Periculorum aleam subire, VII. 50. m.

'Ανάρσιος, ου, Incongruus, Inconveniens, Importunus, Incommodus, Injucundus. οὐδὲν ἀνάρσιον πρῆγμα συνηνείχθη, III. 10. m. Et graviori etiam significatu 'Ανάρσια dicuntur Indigna, Iniqua, Dira, Non ferenda. (Conf.

Hesych. et Suid.) ἀνάρσια πρήγματα πεπονθέναι, I. 114. f. V. 89. extr. 90. m. πεπονθότες πολλά τε καὶ ἀνάρσια ὑπ' αὐτοῦ, IX. 37. a. ὁ δὲ δεινόν τι καὶ ἀνάρσιον ἐποιέετο, Atrocem rem et indignam esse judicavit, IX. 110. f. Possis et Inimica, Hostilia, interpretari ex Homerico usu.

Ἀναρτέεσθαι, (Ion. pro ἀναρτᾶσθαι) Sese parare, Se accingere, Animum inducere, Instituere. ἀναρτημένου τοῦ ἀνδρὸς βασιλέος χρηστὰ ἔργα ποιέειν, I. 90. a. μαθὼν τοὺς Ἀθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς, VI. 88. a. ἀνάρτημαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι, VII. 8, 3. a. Conf. Ἀρτέειν, et Παραρτέειν.

Ἀναρχίη, ης, ἡ, Ubi nemo est qui praesit, Quum duce caret exercitus. ἀναρχίης ἐούσης, IX. 23. f. Scilicet mortuum desiderabant ducem, ὡς σφίσι οὐδεὶς ἦν ὁ τάσσων, ibid. c. 22. f.

Ἀνασκολοπίζειν, E palo suspendere. τούτους ἀνεσκολόπισε, I. 128. III. 159. a. IV. 43. f. IX. 78. f. ubi paula ante est ἀνασταυροῦν eadem notione. τοὺς αἰτιωτάτους ἀνεσκολόπισε κύκλῳ τοῦ τείχεος, IV. 202. τοὺς Αἰγυπτίων ἰητροὺς μέλλοντας ἀνασκολοπιεῖσθαι, III. 132. m. IV. 43. a.

Ἀνασπᾶν, Retrahere, Sursum trahere. κατῆκε (αὐτὴν) ἐς τὸ πέλαγος, ἀνασπάσας δὲ etc. Rursus extraxit eam ex aqua, IV. 154. extr. ἀνασπᾶν τὰς νέας, i. q. ἀνέλκειν, Subducere naves. ἀνασπάσαντες τὰς νέας, VII. 188. m. Extrahere, Evellere. ἐπεὰν ἀνασπάσωσι τὴν βύβλον ἐκ τῶν ἑλέων, II. 92. m.

Ἀνάσπαστος, ου, ὁ, ἡ, Qui e sedibus suis Extrahitur, Evellitur, et in aliam terram (per vim) Transportatur. Παίονας ἀνασπάστους ποιῆσαι ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν Ἀσίην, V. 12. a. τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀνασπάστους ἐποίησαν παρὰ βασιλῆα, IV. 204. ubi olim ἀναστάτους. conf. VI. 32. τὰς παρθένους ἀνασπάστους ποιήσομεν ἐς Βάκτρα, VI. 9. f. ἐν τῇσι (ἐν αἷς νήσοις) τοὺς ἀνασπάστους καλεομένους κατοικίζει βασιλεύς, III. 93. m. VII. 80. a.

Ἀνάστασις, ιος, ἡ, Translatio populi e suis sedibus in aliam regionem. Graeci deliberarunt περὶ ἀναστάσιος τῆς Ἰωνίης, de Ionia in aliam terram transferenda, et id quidem benevolo consilio, non hostili animo, IX. 106. a.

Ἀνάστατος, ου, ὁ, ἡ, 1) Eversus, Subversus. δείσας μὴ ἀναστάτους ποιήσῃ τὰς Σάρδις, Veritus ne funditus everteret Sardes, I. 155. a. m. ubi mox μὴ ἐξαναστήσῃς eadem notione. Νίνου ἀναστάτου γενομένης, Eversa Nino, Babylon sedes regni facta est, I. 178. a. ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα ποιῆσαι, Graeciam funditus perdere, VII. 56. b. πάντα σφι ὑπὸ ὕβριος ἀνάστατα ἦν, Omnia ab iis per contumeliam susque deque versa sunt, I. 106. a. Συρίους ἀναστάτους ἐποίησε, Syrios funditus evertit, (Valla exterminavit, nec ita male,) I. 76. m.

2) Sedibus suis pulsus. ἀνάστατοι ἐκ τῶν οἰκίων ἐγένοντο, Suis laribus expulsi sunt, Suos lares relinquere coacti sunt,

VII, 118. *a.* Sic I. 79. ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι ἐσόμεθα, Ob hominum iniquitatem solum vertere cogemur, I. 97. *f.* *ubi praecessit* οὐ δυνατοὶ εἶμεν οἰκέειν τὴν χώρην. Ἀθηναίοισι οὐκ ἐδόκεε Ἴωνας γενέσθαι ἀναστάτους, Atheniensibus non placuit Ionom alio transferri, Ionas in aliam terram transferendos esse, IX. 106. m. *Conf.* Ἀνάστασις. *Olim* τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀναστάτους ἐποίησε πρὸς Βασιλῆα, IV. 204. *ubi nunc quidem* ἀναστάτους.

3) ἀνάστατον ποιέειν, *idem quod* καταστρέφεσθαι, Subigere, Sub potestatem redigere. τὰ μὲν κάτω τῆς Ἀσίης Ἅρπαγος ἀνάστατα ἐποίεε, τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς αὐτὸς Κῦρος, I. 177. *ubi mox cap.* 178. *a.* ἐπεὶ δὲ τὰ πάντα ὑποχείρια ἐποιήσατο. *Conf.* Ἀνιστάναι.

Ἀνασταυροῦν, (i. *q.* ἀνασκολοπίζειν, IX. 78. *f.*) In crucem tollere, E cruce suspendere. ἀνεσταύρωσε ἐόντα τῶν βασιληίων δικαστέων· ἀνακρεμασθέντα δὲ --- ἔλυσε, VII. 194. *m.* ἐκέλευσε ἀποταμόντας κεφαλὴν ἀνασταυρῶσαι, Jussit eos ut capite praeciso e cruce eum suspenderent, VII. 238. *a.* τὸ μὲν αὐτοῦ σῶμα ἀνεσταύρωσαν, τὴν δὲ κεφαλὴν ἀνήνεικαν παρὰ Βασιλέα, VI. 30. *m.*

Ἀναστενάζειν, Gemitum edere. ἀναστενάξαντα ἐκ πολλῆς ἡσυχίης, I. 86. *m.*

[Ἀναστομοῦν. *Quod Pollux scribit* II. 104. ἀναστομῶσαι τὰς τάφρους φησὶν Ἡρόδοτος, *memoriâ lapsus doctissimus lexicographus* Herodotum *nominavit cum* Xenophontem *debuisset, cujus vide Cyropaed.* VII. 5, 15.]

Ἀναστρέφειν, Invertere, subvertere. ὄρος μέγα ἀνεστραμμένον ἐν τῇ ζητήσει, Ingens mons quaerendis (metalli venis) susque deque versus est, VI. 47. *f.*

Ἀνασχετός, ή, όν, *et* Ἀνάσχετος, ὁ, ἡ, Ferendus, Tolerandus. ἐστὶ οὐδαμῶς ἀνασχετόν, III. 81. *m.* οὐκ ἀνασχετὸν ποιησάμενος, Rem non ferendam ratus, VII. 163. *a.* ὕβριν οὐκ ἀνάσχετον Θεῖσαν, VII. 163. *f. ubi alii quidem* ἀνασχετὸν, *perperam.*

Ἀνασχίζειν, Rescindere, Aperire. ἀνασχίσας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα, I. 123. *f.* τὸν λαγὸν ἀνέσχισε, I. 124. *a.* ἀνασχίζειν αὐτὸν (τὸν νεκρὸν) ἐκέλευε, III. 55. *m.* τὴν νηδὺν ἀνασχισθῆσαν, IV. 71. *a.*

Ἀνασώζειν, 1) Recipere, Recuperare (imperium)· *quâ notione frequentius quidem verbum Medium usurpatur, verum etiam Activum.* μηδ' ἀνασωσαμένοισι τὴν ἀρχὴν μηδ' ἐπιχειρήσασι ἀνασώζειν, III. 65. *f.* ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχὴν, III. 73. *a. idem quod mox* ἀνακτᾶσθαι *ibid.* Sic I. 106. *b.* III. 65. *f.* VI. 107. *a.* τὴν ἡγεμονίην ὀθνεῖα κατὰ τὸ καρτερὸν ἀνασώσασθαι, III. 65. *f.* πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσασθαι, Priusquam Thyreas (oppidum) recepissent, I. 82. *f.*

2) *Etiam* Conservare in gratiam alterius, et ei Restituere. ἀνασωσάμενός μοι δὸς τὴν πατρίδα Σάμον, III. 140. *f.* (*Samum non recuperavit, sed primum ceperat Darius, ibid. c.* 139. *a.*

3) Repetere, in memoriam revocare. ἀνασώζων ἐκεῖνο τὸ ἔπος, Repetens verbum illud, *quod Aristoni olim exciderat,* VI. 63. *m. f.*

Ἀνατείνειν, Sursum tendere. πέδιλα ἐς γόνυ ἀνατείνοντα, Caligae ad genu usque pertinentes, VII. 67. m.

Ἀνατέλλειν, Oriri *de sole* oriente. πρὸς ἥλιον ἀνατέλλοντα, IV. 40. a. 45. a. *Pro quo alibi* ἥλιος ἀνίσχων, ἀνιών, *et* ἐπαντέλλων.

De fluvii ortu *vel* origine. ἐκ ταύτης (τῆς λίμνης) ἀνατέλλων ὁ Ὕπανις, IV. 52. a.

Ἀνατιθέναι, 1) Erigere, Statuere in honorem dei, Dedicare, Consecrare. ταῦτα ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἥραιον, IV. 88. m. 152. f. ἀνέθηκε καὶ ἀναθήματα ὁ Ἄμασις ἐς τὴν Ἑλλάδα, II. 182. a. VIII. 121. m. ταύτην (τὴν ἐσθῆτα) ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι, II. 159. f. I. 92. a. τοῦτο ἀνακέεται ἐς Δελφούς, μνημόσυνον ἑωυτῆς, II. 135. m. τῷ ἡλίῳ ἀνατιθεὶς τὴν φιάλην etc. VII. 54. f.

2) Referre aliquid ad aliquem, Adscribere, Tribuere, Imputare alicui aliquid, tamquam qui illud possideat, vel illius rei sit auctor. οὐδὲν δεῖ μεγάλα οἱ χρήματα ἀναθεῖναι, II. 135. a. m. οὐ γὰρ ἄν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην, II. 134. a.

3) Ἀνατίθεσθαι, Mutare, Alio transferre, Alio loco ponere. ἀνὰ πάντα τίθεσθαι, *ex scriptura quam e nostro cod. F. pro* συνθέσθαι *recepimus* VIII. 77. m. Omnia mutare, Miscere omnia, Susque deque vertere. *Vide ibi Var. Lect. et Not.* et *conf. Xenoph. Mem.* II. 4, 4.

Ἀνατιμᾶν, Augere (Intendere) pretium, Majorem mercedem postulare. ὁ δὲ ὁρέων περιπολλοῦ ποιευμένους Σπαρτιήτας -- ἀνετίμα, IX. 33. *m. f.*

[Ἀνατλῆναι. *Perperam olim* ἀνατλῆναι *legebatur pro* ἀναπλῆσαι, IX. 87. *Vide* Ἀναπιμπλάναι.]

Ἀνατολή, Oriens. *Plurali amat uti* Noster, *v. gr.* ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων, IV. 8. *m. et sic saepe alibi.*

Ἀνατρέπειν, Evertere. πολλοῖσι ὑποδέξας ὄλβον ὁ θεὸς, προῤῥίζους ἀνέτρεψε, Multos Deus, postquam felicitatem eis ostendit, funditus Evertit, Prostravit. I. 32. *extr.*

Ἀνατρίχειν. *Vide supra in* Ἀναδραμεῖν.

Ἀναφαίνειν, Ostendere. *Sed Infin.* Ἀναφῆναι, *neutraliter*, Adparere, Rursus adparere, Emergere *e mari*, I. 165. *f.* (*qua spectare videtur glossa Hesychiana, iniqua loco, post* Ἀναφερεῖν *posita* Ἀναφῆναι· ἀναφανῆναι. *Similiter quidem apud Homerum* φαῖνε *passim neutraliter pro* ἐφάνη *ponitur.*) *Sic et Praeterit.* νεωστὶ ἀναπεφηνός, Quod nuper demum adparuit, recens enatum, II. 15. *m.*

Passiv. ἐξ ὧν ἀνεφάνη μούναρχος, Declaratus, renunciatus est solus imperans, III. 82. *f.*

Ἀναφανδόν, Palam, I. 46. *extr.*

Ἀναφέρειν, et Ἀνενεῖκαι (*Ionice pro* ἀνενεγκεῖν) 1) *i. q.* ἄνω φέρειν, Sursum ferre. ἀνενείκαντες (τὸ αἷμα) ἄνω ἐπὶ τοὺς ὄγκους τῶν φρυγάνων, IV. 62. *f. Hinc* Deferre in superiorem regionem. τὴν κεφαλὴν ἀνένεικαν παρὰ βασιλῆα (*ex inferiore Asia*) ἐς Σοῦσα, VI. 30. *m. Alibi* Egerere *terram vel arenam e cuniculis.* ἡ ψάμμος ἡ

ἀναφερομένη ἐστὶ χρυσῖτις, VI. 102. m. f.

2) *Idem quod* ἀπαγγέλλειν, Referre, Renunciare. ἐκέλευε αὐτοὺς πάντα παρ' ἑωυτὸν ἀναφέρειν, I. 47. a. m. ἐπεί τε ἀνενειχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροῖσος, I. 54. o. οἱ δὲ ἀνήνεικαν ἐς Σάρδις καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Κροίσῳ, I. 91. f. ἀνενείκαντες (ἐς αὐτοὺς) τοῦ Ὀτάνεω τοὺς λόγους, III. 70. a. ἐπεὶ δὲ ἀνηνείχθησαν αἱ γνῶμαι ἐς Ξέρξεα, Ut ad Xerxen relatae sunt sententiae *quas dixerant deliberantes*, VIII. 69. m. ὡς ἤκουσαν τούτων ἀνενειχθέντων ἐς τὰς πόλιας, Ubi audiverunt haec civitatibus renunciata, I. 141. f. (*ubi perperam olim* ἀνενειχθέντες, *quod* Reversi *interpretatus erat Portus cum Valla.*) τῶν ἔπεων τουτέων ἀνενειχθέντων οὐδένα ἐποιέετο λόγον; I. 213. a. (*Eâdem notione subinde* ἀπενεῖκαι *utitur Noster*)

3) Ἀναφέρειν ἐς τινὰ περί τινος, Ad aliquem de aliquâ re Referre, et illius judicio rem permittere. περὶ σπονδέων ἀνοίσειν ἐς τοὺς πλεῦνας, De foedere relaturum se ad multitudinem, VII. 149. m. συμβουλῆς πέρι ἐς θεὸν ἀνῷσαι (*i. q.* ἀνοῖσαι) τὸν ἐν Βραγχίδῃσι, I. 157. f. *ibique Var. Lect. et Not.* ἐπεὶ ὑμῖν ἀναφέρειν (ταῦτα, *aut* περὶ τούτων) ἐς πλεῦνας ἐδόκεε, III. 71. f. βουλεύματα πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει, III. 80. f. *Conf.* Ἀνῶσαι.

4) Ἀναφέρεσθαι, *certe* Ἀνενείκασθαι, Secum (*vel sibi*) sursum ferre, Res suas (in superiorem locum) comportare ibique in tuto locare. ὁ μὲν ἀπικόμενος ἐκ τῆς Σάμου ἐς Λακεδαίμονα, καὶ ἀνενεικάμενος τὰ ἔχων ἐξεχώρησε, III. 148. a. ἐς τὴν (κορυφὴν τοῦ Παρνησσοῦ) ἀνηνείκαντο (*scil.* τὰ ἑωυτῶν χρήματα *vel* κτήματα) καὶ αὐτοὶ ἀνέβησαν, VIII. 32. *et ibi Not.* οἱ ἀνέβησαν ἐς τοῦ Παρνησσοῦ τὰς κορυφὰς, καὶ ἐς τὸ Κωρύκιον ἄντρον ἀνηνείκαντο, Res suas comportarunt, IV. 36. f.

5) Ἀναφέρειν (*scil.* ἑωυτὸν), Sese reficere, Recreare. Vires et animum recipere. εἰ μὴ τῷ πόματι ἀνέφερον, Nisi hoc potu sese Recrearent, III. 22. f. Not. *Alibi vero hac notione Mediam verbi formam* Ἀνενείκασθαι *et Passivam* Ἀνενειχθῆναι *usurpat Noster.* ἐκπλαγεὶς δὲ τοῖσι, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν· μόγις δὲ δή κοτε ἀνενειχθεὶς (*sive* ἀνενεχθεὶς) εἶπε, Aegre tandem Sese recipiens, I. 116. o. *Sic et veteres grammatici et recentioris aetatis Viri docti.* I. 86. a. m. ὁ ἀνενεικάμενος *itidem* Refectum (*id est*, Quum sese recepisset) *intelligunt, ubi nos quidem, Homericum verbi usum secuti interpretati sumus*, Ex imo pectore trahentem vocem. *Vide ibi Not. Eumdem Herodoti locum spectans Aem. Portus ait* · « ἀνενεικάμενος, *Ion. et Poet.* Cum « repetisset (hoc Solonis dictum), παρὰ τὸ ἀναφέρειν, quod « *hic accipitur pro* Aliquid re« petere, et crebro vel saepius « proferre. » *Prorsus extra oleas vagatus Valla* ἀνενεικάμενος Victum *interpretatus erat.*

Ἀναφορέειν, i. q. Ἀναφέρειν, Sursum ferre, Egerere. ἀναφορέουσι τὴν ψάμμον, III. 102. m. (*ubi mox*

ψάμμος ἡ ἀναφερομένη). ἀναφορέειν ἐπὶ τὰς νεοσσιάς, III. 111. *f.*

Ἀναφύεσθαι, de Plantis, Nasci. ἡ ποίη ἀναφυομένη ἐν τῇ Σκυθικῇ, IV. 58. *a.*

Ἀναφῦναι, Renasci, Denuo succrescere. ἀνεῖναι ἀναφῦναι τὰς τρίχας, V. 35. *m.* ὡς δὲ ἀνέφυσαι τάχιστα, *ibid.*

Ἀναφύρειν, 1) Miscere, Permiscere, Confundere. πρὸ τοῦ ἀναμὶξ ἂν πάντα ἀναπεφυρμένα, I. 103. *a. m.*

2) Inquinare. ὁρέοντες ἄνδρα ὑπάστιξί τε καὶ αἵματι ἀναπεφυρμένον, hominem cruore ex flagellis inquinatum, III. 157. *a.*

Perperam olim ἀνέφυρον *editum erat*, III. 22. *extr. pro* ἀνέφυρον.

Ἀναχωρέειν, Redire. ἀναχωρῆσαι ὀπίσω, VIII. 116. *f.* IX. 77. *m.* ἀναχώρεε ὀπίσω, VII. 225. *a. m. Nonnumquam ea notione ponitur, qua dicitur* Regnum ad aliquem Redire, Transire, Devolvi. ἀποθανόντος Δαρείου, ἡ βασιληΐη ἀνεχώρησε ἐς τὸν παῖδα τὸν ἐκείνου, VII. 4. *extr. Similem usum verbi* ἀναβαίνειν *supra adnotavimus.*

Ἀναχώρησις, ιος, ἡ, Receptus, Retrogressio. ἀναχωρήσιος γενομένης καὶ ὑποστροφῆς, IX. 22. *f.*

Ἀναψύχειν, *proprie* Refrigerare, *hinc* Recreare, Reficere, *non solum milites aut jumenta, sed et* naves. τὰς νέας ἀνέψυχον ἀνελκύσαντες, VII. 59. *f. Sic Xenoph. Hellen.* I. 5, 6. τὰς ναῦς ἐπισκευάζων καὶ ἀναψύχων.

Ἀνδάνειν, 1. *q.* ἀρέσκειν, Placere. ὅσον χρόνον ἐκείνῳ ἡμῖν ἥνδανε, VIII. 29. *a.* οὐ σφι ἥνδανε ταῦτα, VII. 172. *a. Et cum Augmento* syllabico, *sive vocali* η *in* εα *resolutâ*) εἴ τι οἱ καὶ ταῦτα ἑάνδανε, IX. 5. *a.* τοῖσι τὰ ἀμείνω ἑάνδανε, IX. 19. *a. Conf. supra* Ἀδεῖν.

Ἀνδραγαθίη, ης, ἡ, Strenuitas, Fortitudo, Virtus *bellica.* ἐς ἀνδραγαθίην οὐ λειπόμενοι, Virtute non inferiores, I. 99. *f.* ἀνδραγαθίη αὕτη ἀποδέδεκται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, ὃς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας, I. 136. *a.* ταύτην ἀνδραγαθίην λέγοντες, IV. 65. *extr.* τὴν βασιληΐην οὐ κατὰ ἀνδραγαθίην σχών, ἀλλὰ κατὰ γένος, V. 39. *a.* 42. *a.* VI. 128. *f.* VII. 166. *b.*

Ἀνδραποδίζειν et Ἀνδραποδίζεσθαι, In servitutem redigere, In servitutem abstrahere; *subinde etiam interpretari possis* Sub coronâ vendere. τὴν Ἄρισβαν (πόλιν) ἠνδραπόδισαν, I. 151. *m.* Frequentius in *Med.* τὴν πόλιν ἠνδραποδίσατο, I. 76. *a.* III. 59. *m.* πάντας ἠνδραποδίζετο, V. 27. *m.* τοὺς λοιποὺς τῶν Βαρκαίων ἀνδραποδισάμενοι ἀπήισαν ὀπίσω - - - τοὺς δὲ ἠνδραποδίσαντο, τούτους ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἀνασπάστους ἐποίησαν, IV. 203. *a. et* 204. μήτε κτείνειν μηδένα Σαμίων, μήτε ἀνδραποδίζεσθαι, III. 147. *a.* Passiv. ἀνδραποδωθέντας πρηθῆναι, I. 156. *a.* ἐπ' ἡμῖν ἐστι τῆς γῆς τε ἐστερῆσθαι καὶ πρὸς ἠνδραποδίσθαι ὑμέας, VIII. 29. *b.* *ubi olim una voce* προσηνδραποδ. Ἐρέτρια ἠνδραπόδισται, VI. 106. *m.*

Ἀνδρεών, ῶνος, ὁ, (*Ion. pro. comm.* ἀνδρών) Virorum habitatio, Pars aedium quam viri habitant, Conclave virile. ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας ἐς τοὺς θαλά-

μενος, I. 34. f. οἱ θάλαμος ἐσέχων ἐς τοὺς ἀνδρεῶνας, III. 78. m. et 77. f. 120. a. 123. a. κατασκευάσασθαι ἀνδρεῶνα, ἐς τὸν πανδοκεύοντα τῶν ἀστῶν τοὺς πρώτους, Construxisse exhedram etc. IV. 95. m.

Ἀνδρηΐη, ης, ἡ, (jon. pro ἀνδρεία) Fortitudo, Animi robur, VII. 99. a.

Ἀνδρήϊος, η, ον, Virilis, ῥώμη ἀνδρηΐη, VII. 153. f.

Ἀνδριάς, άντος, ὁ, Statua, VIII. 121. f. et saepius alibi. ἀνδριὰς δυώδεκα πηχέων χρύσεος στερεός, I. 183. m.

Ἀνδρόγυνοι, Semiviri, Effeminati viri, IV. 67. b.

Ἀνδροκτόνος, ου, ὁ, Homicida, IV. 110. a.

Ἀνδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, Statua partim hominis partim sphingis speciem referens, ἀνδρόσφιγγας περιμήκεας ἀνέθηκε, II. 175. a.

Ἀνδροῦσθαι, Virum fieri, Ad aetatem virilem pervenire, Virilem aetatem ingredi, Κύρῳ ἀνδρευμένῳ, I. 123. a. ἀνδρωθέντι, IV. 10. a. ἠνδρώθη, IV. 156. m. ἀνδρωθέντι. ἀνδρωθέντας, V. 92, 5. VI. 52. f. Ἵνα οἱ παῖδες ἀνδρωθέωσι olim edd. VII. 149. a. nec aliud quidquam a mastis enotatum ubi Aem. Portus „Fortasse, inquit, legendum ἀνδρωθέωσι. „Si codex ...anus, dicamus Jonice ι ante primum ω insertum. Vide ἀνδρεών, „pro ἀνδρῶν." — Nos cum Schaef. ἀνδρωθέωσι, edidimus de qua in Var. Lect. monere obliti sumus.

[Ἀνδροφαγέειν, Humanâ carne vesci. ἀνδροφαγέουσι olim editum erat, IV. 106. ubi nos cum Wess. ex aliis codd. ἀνθρωποφαγέουσι posuimus.]

Ἀνδροφάγοι, Androphagi, nomen populi, IV. 106.

Ἀνέωνται, i. q. ἀνεῖνται ab ἀνίημι. ἀνέωνται ἐς τὸ μάχιμον, Militiae destinantur, Dicuntur, II. 165. extr. Quemadmodum eosdem dicit Noster τοὺς ἐς τὸν πόλεμον ἀνειμένους, II. 167. f. sic superiori loco dicere potuerat ἀνειμένοι εἰσι, aut ἀνέωνται jonice pro ἀνεῖνται, ab ἀνίημι.

Ἀνεθέλητος, ου, ὁ, ἡ, Praeter voluntatem nostram accidens, Ingratus, Injucundus, Tristis. ἐπὶ συμφορῇ ἐνέπεσε ἀνεθέλητον, Tristem in casum incidit, VII. 88. a. ὅ τι αὐτοῖσι συνήνεικε ἀνεθέλητον γενέσθαι οὐκ ἔχω εἶπαι, VII. 133. f.

Ἄνειν, (jon. pro ἀνύειν) Conficere, Perficere, Absolvere. ἤνετο τὸ ἔργον, Perficiebatur, Progrediebatur opus, VIII. 71. f. Sic I. 189. f. ex mstis restitutum, ubi olim ἠνύετο edd. πέμπτῳ ἔτεϊ ἀνομένῳ, Exeunte (sive rectius, Progrediente, Volvente, Currente) quinto anno, VII. 20. a. N.

Ἀνείρειν, Adnectere, Innectere. Intaphernes praecisas hominibus aures et nares ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου περὶ τοὺς αὐχένας σφέων ἔδησε, Circa frenum equi adnexas cervicibus eorum circumdedit, III. 118. extr. Obscurus mihi quidem locus, ubi olim ante χαλινὸν aberant dua verba περὶ τόν. Vide

Var. Lect. et ibi Gronov. Conf. 'Επέρειν.

'Ανειρύειν τὰς νῆας, (i. q. ἀνέλκειν et ἀνελκύειν) Naves in terram subducere. ἀνειρύσαι τὰς νῆας, IX. 96. f. 97. m.

'Ανέκαθεν et 'Ανέκαθε, Antiquitus, A superioribus inde temporibus, Inde a majoribus. ἐόντες ἀνέκαθεν Πύλιοι, V. 65. m. ἀνδρὸς τὸ ἀνέκαθεν ἐόντος Φοίνικος, I. 170. f. τὸ ἀνέκαθε (sic nos ex mstis, ubi alii ἀνέκαθεν) τοῖσι Κυψελίδῃσι ἦν προσήκων, VI. 128. f. ἐόντες τὸ ἀνέκαθεν Γεφυραῖοι, V. 55. b. τὰ μὲν ἀνέκαθεν ἀπ' Αἰακοῦ γεγονώς, VI. 35. a. ἐόντες τὰ ἀνέκαθεν λαμπροί, VI. 125. a. ἐόντα ἀνέκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος, VII. 221.

'Ανελκύειν, In terram subducere naves. ἀνελκύσαντες τὰς νέας, VII. 59. f. ὥρων νῆας ἀνελκυσθείσας ἔσω τοῦ τείχεος, IX. 98. a. Conf. 'Ανειρύειν.

Ἄνεμος, ὁ, Ventus. ἔνθ' ἄνεμοι πνείουσι δύο κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης. Vide I. 67. m. et 68. m. ἀνέμοισι εὔχεσθαι, VII. 178. a.

'Ανενεῖκαι et 'Ανενείκασθαι vide in 'Αναφέρειν.

'Ανεπισκέπτως, Inconsiderate, II. 45. a.

'Ανεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, Ignarus, Imperitus. ἀνεπιστήμονες ἔσαν (οἱ Πέρσαι) καὶ οὐκ ὅμοιοι τοῖσι ἐναντίοισι σοφίην, IX. 62. f. Comparat. ἡ δ' ἑτέρη ἀνεπιστημονεστέρη μέν ἐστι τῆς λελεγμένης, θωμασιωτέρη δέ, Altera (ratio explicandae causae incrementi Nili) inscitior quidem est, etc. II. 21.

'Ανεπιτήδειος, η, ον, Incommodus, Importunus. τοῖσι ὅκως τι μέλλοι ἀνεπιτήδειον ἔσεσθαι, Quibus quoties aliquod Incommodum, aliquid Adversi vel Mali impendet, I. 175. a. De eadem re loquens, VIII. 104. b. ait ἐπεὰν μέλλῃ τι ἔσεσθαι χαλεπόν.

Ἄνεσις, ιος, ἡ, Relaxatio, Remissio, Intermissio. Sic ἄνεσις κακῶν ex doctorum virorum emendatione, V. 28. a. (alias c. 27. extr.) pro vitioso ἄνεως κακῶν. Vide Var. Lect. et Not. Hesychius Ἄνεσις, ἀνάπαυσις.

'Ανεύθυνος, ου, ὁ, ἡ, Rationi reddendae non obnoxius. τῇ (μουναρχίῃ) ἔξεστι ἀνευθύνῳ ποιέειν τὰ βούλεται, III. 80. a. ubi perperam olim ἀνευθύνως.

'Ανευρίσκειν, Reperire, Quaerendo, explorando, vel secum reputando reperire, Comperire. τοσάδε ἀνευρίσκω λογιζόμενος, VII. 8, 3. τῶν ἡμεροδρόμων ἀνευρόντες τὸν ἄριστον, IX. 12. a. Asiae pars australis ἀνεύρηται ὁμοῖα παρεχομένη τῇ Λιβύῃ, Comperta est similia exhibere atque Africa, IV. 44. f.

'Ανέχειν, Eminere, Emergere ex aqua. Urinator δὺς ἐς τὴν θάλασσαν οὐ πρότερον ἀνέσχε πρὶν ἢ ἀπίκετο ἐπὶ τὸ 'Αρτεμίσιον, VIII. 8. m. Promontorium τὸ τῆς Παλλήνης ἀνέχει μάλιστα, quod Prominet maxime in mare, VII. 123. a.

'Ανασχήσειν, Oriturum, Eventurum esse, vide infra, in 'Ανέχειν.

'Ανέχεσθαι, Sustinere, Ferre, Tolerare. Construitur cum Accus. τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι, I. 169. a. τῶν ἵππων οὐ τι ἀνεχομένων τὰς καμήλους, VII. 87.

οὐκ ἀνασχέσθαι τῶν Σπαρτιητέων τὴν πλεονεξίην, VII. 149. *f.* *Frequentius cum Participio.* ἵππος οὐκ ἀνέχεται οὔτε τὴν ἰδέην τῆς καμήλου ὁρέων, οὔτε τὴν ὀδμὴν ὀσφραινόμενος, I. 80. *m.* ἡμέας ἀνέχεο ὁρέων ἄρχοντας, I. 206. *a.* οὐκ ἀνέσχοντο ἀκούσαντες ὅκως χιτὼν οὐκ ἐπισχέει τρηθεῖσα ἔτι, V. 89. *f.* οὐκ ἠνέσχετο βασιλευόμενος, V. 48. ταῦτα ἀκούσας οὐκ ἠνέσχετο, VII. 159. *a.* οὐκ ἠνέσχετο σιγῶν, Non sustinuit silere, Silentium tenere non potuit, VIII. 26. *f.* *Pleonastice dictum,* ἀνεχόμενοι φέρουσι τὸν χειμῶνα, IV. 28. *f.* *sed mox ibid. nude* ἀνέχονται.

Ἀνεψιός, οῦ, ὁ, Frater patruelis, Consobrinus. *De duorum fratrum filiis* VII. 82. IX. 10. *m.* *De eo cujus mater soror fuit patris alterius*, VII. 5. *a.*

[Ἄνεω; κακῶν *corrupte olim*, V. 28. *a.* *ubi* ἄνεω κακῶν *corrigendum suspicatus erat Portus, nos ex aliorum conjectura* ἄνεσις κακῶν *posuimus.*]

Ἀνηγέεσθαι, Enarrare, Recensere. ἀνηγεόμενοι τὰ ἀνθρωπήια πάντα πάθεα, V. 4. *b.*

Ἀνήκειν, Pervenire, Adtingere. αἱμασιή, ὕψος ἀνήκουσα ἀνδρὶ ἐς τὸν ὀμφαλόν, Murum cujus altitudo umbilicum Adtingit viri, VII. 60. *f.* ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκοντι ἀρετῆς πέρι, Ad summum gradum virtutis Pervenistis, Praeter omnes Eminentis, V. 49. *a. m.* χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα, Opibus Eminentes inter primos, VII. 134. *f.* φρενῶν γὰρ ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα οὔ κω ἀνήκω, Ad id prudentiae culmen, quo tendo, nondum Perveni, VII. 13. *m.* οὐκ ἐς τοῦτο θράσεος ἀνήκει, VII. 9, 3. οὐκ ἐς τοσοῦτο εὐηθίης ἀνήκει, VII. 16, 3. πρόσω ἀρετῆς ἀνήκει, VII. 237. *m. f.* ἐς τὰ μέγιστα (*scil.* τῆς πενίης *vel* γινομένης) ἀνήκοντες, Admodum egeni, Ita egeni ut nihil supra, VIII. 111. *f.*

τοῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει, Haec quidem ratio in nihilum Redit, Nihil valet, Nullam vim habet, II. 104. *a.*

Ἀνήκεστος, ου, ὁ, ἡ, Insanabilis, Irreparabilis. ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν τινά, I. 137. *a.* ἑωυτὸν λωβᾶται λώβην ἀνήκεστον, III. 154. *b.* λυμαίνεται ἡμέας λύμῃσι ἀνηκέστοισι, VI. 12. *m.*

Ἀνηκέστως, Insanabiliter, Atrocissime. ἀνηκέστως διεθέωνται ὑπό τινος, VII. 155. *a.* τὴν ἵπποι αὐτέων ἐλυμήναντο ἀνηκέστως, VIII. 28. *a.*

Ἀνηκουστέειν, (i. q. ἀνήκοον εἶναι) Dicto non esse audientem, Non obtemperare. οὗτος δὲ ἀνηκούστεε, I. 115. *f.* ἀνηκουστήσαντες τοῦτο στρατηγοῦντι, VI. 14. *m.* τὰ δι' ἀνηκουστίην παθέειν, VII. 17. *f.*

Ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ, Vir. 1) ἀνὴρ ὅδε, pro ἐγώ. Sic ἀνδρὶ τῷδε, pro ἐμοί, I. 108. *f.*

2) ὡνήρ vel ὡνήρ, pro ὁ ἀνήρ. Sic οὗτος ὡνήρ, II. 51. *m. f.* IV. 161. *m.* V. 104. *a.* οὗτοι ὦνδρες (*al.* ὤνδρες, *vel* ᾧ ἄνδρες.) IV. 134. *m.* *Poterat et* ὦνδρες *vel* ὦνδρες *cum iota subscripto pingi.* *Genit. plural. vulgo quidem* ἀνδρέων *edebatur*, VII. 187. *f.* *sed probatissimi libri* ἀνδρῶν *dederunt.*

3) ἀνήρ, Vir, Qui viri no-

men meretur, Virtute praestans. ἀνὴρ ἐκείνου μᾶλλον ὤν, II. 120. m. f. σὺ γὰρ ἐν ἀνδρὸς (ἀνδρῶν msti fere omnes) λόγῳ; Tune in virorum numero haberre? III. 120. m. N. ὥστε ἐκμάθωσιν ὅτι ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται, --- ἄνδρα εἶναι τὸν πρεσβῦτα, III. 134. a. m. ἀνὴρ λέγεται (scil. γεγονέναι) Μαρδόνιος, IX. 71. a. πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι, ὀλίγοι δὲ ἄνδρες, VII. 210. f.

4) ἀνήρ, Maritus. οὐνόματι βῶσαι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα, I. 146. f.

5) Subinde ἀνήρ pleonastice jungitur cum alio Substantivo; non solum tali quale ἀνὴρ Πέρσης, III. 120. a. et similia, sed et cum hujusmodi, ἀνὴρ μάντις, VI. 83. f. ἦγε δὲ αὐτοὺς στρατηγὸς ἀνήρ, ᾧ οὔνομα Εὐρυβάτης, VI. 93. f. Conf. Ἄνθρωπος.

Ἄνησον, ου, τό, IV. 71. a. alii Anethum intelligunt, quod alias Ἄνηθον, alii Anisum, quod vulgo Ἄνισον. Vide Not.

Ἀνθέειν, Florere. Ἐρετρίης ἀνθεύσης τοῦτον τὸν χρόνον, Eretria per id tempus Florente, VI. 127. f. ἀνθεύσης τῆς Ἀσίης ἀνδράσι, Quum viris floreret Asia, IV. 1. a.

Ἀνθέριξ, ικος, ὁ, Asphodeli caulis, I. 190. f. Vide Foes. Oecon. Hippocr. et Bodaeum a Stapel ad Theophr. aliosve ab Harlesio et Schrebero ad Theocr. I. 52. laudatos.

Ἀνθίζειν, Colore inficere, Colore inducere, Illinere. προμαχεῶνες ἠνθισμένοι φαρμάκοισι, I. 98. f. Simili ratione accipiendum videtur hoc verbum apud Sophocl. Elect. 43. de facie hominis pigmento quodam aut fuco obducta.

Ἀνθιστάναι, vide Ἀντιστάναι.

Ἀνθρωπήϊος, η, ον, (Ion. pro ἀνθρώπειος) Humanus. τὴν ἀνθρωπηΐην ἐπιστάμενος εὐδαιμονίην etc. I. 5. f. ἐπειρωτᾶς ἀνθρωπηΐων πρηγμάτων πέρι, I. 32. a. 207. a. ἀνθρωπήϊα πάθεα, V. 4. b. ἀνθρωπηΐῃ φωνῇ, II. 55. a. ubi ἀνθρωπίνῃ Edd. ante Wess. Sed ἀνθρωπηΐῃ ex mss. reponendum monuerat jam Gronov. in Notis. Sic μέζονα ἀνθρωπηΐων ἔργων, II. 148. m. f. ἐν τῇ ἀνθρωπηΐῃ φύσει, III. 65. a.

ἡ ἀνθρωπηΐη λεγομένη γενεή, III. 122. a. m. est Tempus historicum, Ætas historica, cui opponitur Mythica aetas.

ἡ ἀνθρωπηΐη, scil. δορή, Pellis humana. ἀπέδειρε πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηΐην, V. 25. m. ubi ἀνθρωπίνην legebat Pollux, II. 5. ni fallunt libri.

Ἀνθρώπινος, η, ον, i. q. ἀνθρωπήϊος. Sic πᾶν τὸ ἀνθρώπινον, I. 86. m. f. ubi quidem ἀνθρωπήϊον posuerunt nuperi quidam editores, refragantibus libris omnibus.

Ἀνθρωποειδής, έος, ὁ, ἡ, Hominis figuram referens. ποιεῦνται ξύλινον τύπον ἀνθρωποειδέα, (ἐς δὲ) ἐσεργνῦσι τὸν νεκρόν, II. 86. f. ubi de Mumiis. Larcher „ils „font faire en bois un étui de „figure humaine; ils y renferment le mort.“ ἔλεγον θεὸν ἀνθρωποειδέα οὐδένα γενέσθαι, Deum nullum sub hominis forma exstitisse. II. 142. m.

Ἄνθρωπος, ου, ὁ. ὡς αὐτὸς αὐτίκα λέγοι ταῦτα πρὸς ἀνθρώπους, Ipsum protinus sermonem hunc ad

allos homines retulisse, IX. 16. *f. ubi* πρὸς ἄλλους *corrigendum censuerat Valck.* ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνθρωποι οἰκέουσι Σκύθαι *olim* V. 18. *a. consentientibus fere libris, ubi nos cum Reizio ex Valck. conject.* διω *pro* ἄνθρωποι *posuimus. Vide Var. Lect.* ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀνθρώπου ἀοιδοῦ, I. 24. *m.* πᾶν ἐστι ἄνθρωπος συμφορή, I. 32. *m.* πολλοὶ μὲν ἄνθρωποι *etc. vide in* Ἀνήρ.

Vocativ. sing. ὤνθρωπε, *absorpta vocali* α, *vide infra, in Particula* Ὦ. *Nominativus plural. pro communi* οἱ ἄνθρωποι, ὤνθρωποι *effertur*, VII. 11. *f.* et 49, 1. *extr. ubi. quoniam non absorpta vocalis* ο *est, sed duae breves* α *et* ο *in longum* ω *contractae, satis erat* ὤνθρωποι *absque apostrophi signo scribi; subtilius vero si spectes,* ᾤνθρωποι *cum jota subscripto erat pingendum.*

Ἀνθρωποφαγέειν. *Vide* Ἀνδροφαγέειν.

Ἀνθρωποφυής, έος, ὁ, ἡ, Ex hominibus natus, *sive rectius*, Hominis naturam habens, οὐκ ἀνθρωποφυέας νομίσαι τοὺς θεούς, I. 131. *a.*

Ἀνθρώπινον. *Vide* Ἀνθρώπινος.

Ἀνιᾶν, Molestiâ adficere. ἵνα -- ἀνιώατο, (*jon. pro* ἀνιῷντο, ἀνιῶντο,) Ut multis molestiis adficerentur, premerentur, IV. 130. *a.*

Ἀνιᾶσθαι, (*ex* ἀνὰ *et* ἰᾶσθαι) *jonice* Ἀνιέεσθαι, Rursus sanare, Sarcire, Reparare cladem. τὸ παρεὸν τρῶμα ἀνιεῦνται, (*praesens notione futuri, pro* ἀνιήσονται) Praesentem cladem reparabunt, VII. 236. *extr. nisi ibi* ἀνιήσονται *scribendum. Vide Not.*

Ἀνιέναι. *Vide* Ἀνιέναι *ab* ἀνίημι.

Ἀνιέναι *vel* Ἀνιέναι, (*ab* εἶμι, Eo,) 1) Redire, Retrogredi. ἄνειμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, I. 140. *extr.* ἄνειμι δὲ ἐκεῖσε τοῦ λόγου, τῇ μοι τὸ πρότερον ἐξέλιπε, VII. 239. *a. Sic alibi* ἐπάνειμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, VII. 138. *a.*

2) Sursum ire, Adscendere. ἡ ἀγγελίη ἀνιεῖ παρὰ βασιλῆα, Nuncius Adscendit (ex inferiore Asiâ pervenit) ad regem, V. 108. *a. Hine de Sole adscendente, i. e. oriente* ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι, III. 85. *a.* 87. *m.* VIII. 64. *a.*

Ἀνιέναι, *ab* ἀνίημι, *et* Ἀνιεῖν, 1) *notione Intransitivâ significat*, Desinere, Cessare, Intermittere, (*i. q.* λήγειν, παύεσθαι) *et construitur cum participio.* τοὺς κλέπτας οὐκ ἀνίεσαι κεραΐζοντας, II. 121, 2. *a.* ὕων (*scil.* ὁ θεός) οὐκ ἀνίει, Pluere non Desinit, IV. 28. *m. ubi, ut et saepius alibi,* ἀνιεῖ *scripsit Schaef. invitis libris, et praeter necessitatem. est enim jonica forma* ἀνίει *per syncopen ex* ἀνίεει *orta, ut in Var. Lect. ad* I. 180, 5. *demonstravimus, valetque idem ac attica forma* ἀνιεῖ, *tert. pers. praes. pro communi* ἀνίησι. *Sic* ἐμφῦσα οὐκ ἀνίει, Non Desinit inhaerere et inniti, III. 109. *a. ubi delendum commo post* ἐμφῦσα *vulgo positum.* οὐκ ἀνίει ὕων ὁ Δαρεῖος, IV. 125. *a. Interdum omittitur Participium, facile subintelligendum.* οὐ γὰρ ἀνίει τὰ πνεύματα, *scil.* πνέοντα, II. 113. *a.* οὐ γὰρ ἀνίει τὸ ἐνύπνιον, *sc.* φαινόμενον, IV. 152. *a. ubi fortasse* ἀνίει *scri-*

pserat Herodotus, *sicut* IV. 125. a. *est enim praet. imperfectum.* οὔτε ἡμέρης οὔτε νυκτὸς ἀνιέντα, *scil.* πίνοντα, Nec die nec nocte potare Intermittentem, II. 133. *f.* *Subinde etiam ita absolute ponitur hoc verbum, ut subintelligendo accusativo nullus sit locus.* ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνιέναι τὸ κακόν, (*in oratione infinitâ*) Quum non cessaret, non intermitteret malum, I. 94. *m.*

2) *Transitiva notione* Ἀνιέναι *significat* Dimittere, Sinere, Permittere, Remittere, *et similia.* ὥς μιν ὁ οἶνος ἀνῆκε, Postquam vinum illum dimisit, i. e. postquam ex vino ad se rediit, I. 213. τὸν λεὼν ἀνεῖναι πρός ἔργα τε καὶ θυσίας, *Dicitur rex* Dimisisse populum ad sua negotia et ad sacra facienda, Permisisse populo ut ad sua negotia et ad sacra facienda rediret, II. 129. a. πρὶν ἀνιῶσι αὐτὰς μάχεσθαι, Priusquam illas ad pugnandum Dimittant, Priusquam eas pugnare Sinant, IV. 180. *a. m.* ἀνιεῖσι τὰς τρίχας αὔξεσθαι, Crescere Sinunt capillos, II. 36. *a.* τὸ μέσον τῶν τριχῶν ἀνιέντες αὔξεσθαι, IV. 175. *a.* ἐς παιγνίην ἑωυτὸν ἀνιέναι, Ad lusum et jocos sese Remittere et relaxare, *metaphorâ ductâ a relaxando arcu*, II. 173. *f.*

3) *Passiv.* Ἀνειμένοι ἐς τὸ ἐλεύθερον, Dimissi in libertatem, Suo arbitrio Permissi, VII. 103. *f.* ἀνειμένοι ἐς τὸν πόλεμον, Militiae Reservati, Ad bellum Destinati, II. 167. *b.* *qua notione*, II. 165. *f.* *ait* ἀνέωνται ἐς τὸ μάχιμον. *conf. supra* Ἀνιεν.

Sigillatim vero Ἀνεῖσθαι (*praet. pass.*) *significat* Consecratum, Deo dicatum esse. *Sic de animalibus sacris apud Aegyptios loquens Noster*, II. 65. *a. ait* ἀνεῖται, *nempe* θεῷ τινι, Deo cuidam dicata sunt, Sacra habentur.

Ἀνεῶνται *vide in* Ἀνεῖσθαι.

Ἀνιηρός, ή, όν, (*Jon. pro* ἀνιαρός) Molestus, Noxius, Maleficus. (ζῶα) σχέτλια καὶ ἀνιηρά, III. 108. *a.*

Ἄνιππος, ὁ, ἡ. 1) Qui equo non utitur. ἱππόται εἰσὶ καὶ ἄνιπποι. I. 215. a. 2) Equitatui non idonea *terra. Aegyptus* ἄνιππος καὶ ἀναμάξευτος, Nec equis nec plaustris opportuna est, *sive malueris*, Nec equis nec plaustris utitur, II. 108. *m.*

Ἄνισον, τό, *vide in* Ἄνησον.

Ἀνισοῦν, Aequalem reddere, Exaequare. ἀνισωθέντας πλήθεϊ, VII. 103. *f.*

Ἀνιστάναι, 1) Erigere, Excitare. στήλας ἀνιστάναι, Columnas erigere, *ex Herodoto citavit H. Steph. respiciens* II. 100. *m. sed ibi meliores libri* ἵστη, *pro olim vulgata* ἀνίστη, *dederunt; et alioqui* στήλας στῆσαι, *non* ἀναστῆσαι *usurpat Noster. Sed* I. 165. *a. consentientibus libris legitur* ἀνεστήσαντο πόλιν, Excitaverant, Exstruxerant sibi urbem.

2) ἀνιστάναι τινά, Jubere aliquem surgere et loco cedere, Sede suâ aliquem pellere. τούτους οἱ προτέρῃ ἀνιστέασι, (*Jon. pro* ἀνιστᾶσι) V. 71. *m.* ἀνίστατο τοὺς δήμους, IX. 73. *a.* *Hinc* Ἀναστατος, Sedibus suis pulsus,

de quo supra. Eumdem usum spectantes viri docti, ἐν ἀνεστηκυίῃ τῇ χώρῃ, V. 29. a. intelligunt In vastatâ regione, ubi nos cum aliis Superiorem, Editiorem regionem, interpretati sumus. Vide ibi Not.

3) εἰ οἱ τεθνεῶτες ἀνεστέασι, (ion. pro ἀνεστήκασι vel ἀνεστήκασι) Si mortui resurrexerunt, III. 62. f. οὗτοι ἐπιστέατο Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἀνεστεῶτα, Hi existimabant Smerdin Cyri filium surrexisse regem, i. e. surrexisse et regnum occupasse, III. 66. f. ubi quidem ἐνεστεῶτα corrigunt docti viri. Similiter III. 67. extr. ἀναστάμενος ἐς τὴν ἀρχήν, si vera ibi plerorumque librorum scriptura, ubi nos quidem ἐνστάμενος ex ed. Wess. tenuimus.

Conf. Ἐπανιστάναι et Ἐνιστάναι.

Ἀνίσχειν, 1) de Oriente sole. τὸ πρὸς ἥλιον (sive jonicâ formâ ἠέλιον) ἀνίσχοντα, (quod alibi ἀνιόντα) idem quod τὸ πρὸς τὴν ἠῶ, Versus Orientem, ad Orientem, III. 98. a. IV. 40. m. 116. a. ἀνέμενον τὸν ἥλιον, ἐθέλοντες ἰδέσθαι ἀνίσχοντα, VII. 54.

2) Ἀνασχήσειν, de eo quod Ex aliquâ re Oriturum, Eventurum, Consecuturum est. πρῆγμα, ἐκ τοῦ σοί τι ἢ μέγα ἢ σμικρὸν ἔμελλε λυπηρὸν ἀνασχήσειν, V. 106. a. m. ταῦτά τοι ἐξ αὐτῶν ἀνασχήσει, VII. 14. b.

3) Ἀνίσχειν, Retinere, Continere. πολλαχῇ ἀνίσχω ἐμεωυτόν, Saepe me continui, I. 42. m. ubi quidem alii, nescio an rectius, ἂν ἔσχον. Vide Var. Lect. et Not.

Ἄνοδος, ου, ἡ, Adscensus, Iter ex regione inferiore in superiorem. τριῶν μηνῶν ἄνοδος, a mari ad Susa urbem, V. 50. m. 51. extr. De Viâ quâ in arcem Athenarum adscenditur, VIII. 53. a.

Ἄνοια, ης, ἡ, Stultitia. ὡς ἀνοίῃ τὸ ἔπος ἐκβάλοι, VI. 69. f. ubi ἀγνοίῃ corrigebat Valck.

Ἀνοίγειν, Aperire. τὰς πύλας, III. 117. f. θήκας παλαιὰς ἀνοίγων, III. 37. a. ἀνῷξε αὐτήν, (τὴν σορόν) I. 68. a. οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέῳγες, I. 187. f.

Ἀνοιδέειν, Intumescere, Indignari, Irasci. VII. 39. m.

Ἀνοίειν, antiquatum verbum, unde fut. ἀνοίσειν, et Aor. 1. ἀνῶσαι, quem vide in Ἀναφέρειν.

Ἀνόμωτος, vide Ἀνώμοτος.

Ἀνοικοδομέειν, Exstruere, Exaedificare. τὰς καταβάσιας ἀνοικοδόμησε πλίνθοισι ὀπτῇσι, I. 186. m. Vide ibi Not.

Ἄνοικος, Domo carens, Extorris. ἐκβάλλοντάς τε καὶ ἀνοίκους ποιεῦντας, Ejicientes te et domo pellentes, In exilium agentes, III. 145. f.

Ἀνοστεῦ malebat Valck. pro ἀνώστου, VI. 66. a. Vide ejus Not. ad I. 157. f.

Ἀνόλβιος, η, ον, Infelix, Miser. I. 32. m. ter.

Ἄνολβος, ὁ, ἡ, i. q. ἀνόλβιος. ἐν ἤματι ἀνόλβῳ, I. 85. m. in orac.

Ἄνομβρος, Pluvia carens. ἄνομβρος ἡ χώρη, II. 22. m. IV. 185. m. et f.

Ἄνομος, ου, ὁ, ἡ, Nefarius. τὸν ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, I. 162. a.

Ἄνοπλος, Inermis. Leviter armatus, sigillatim Clypeo non munitus. Sic ἄνοπλοι, IX. 62. *f.* dicuntur *Persae qui* gerra sua (i. e. scuta e cratibus facta) deposuerant *et vallum ex illis exstruxerant. Vide ibi Not. et conf. c. 61. f.*

Ἀνορθοῦν, Rursus erigere, Instaurare. τὰ ἱρὰ σφι ἀνορθώσαν, ὅσα ἐγὼ ἐνέπρησα, VIII. 141, 1. *a. m.*

Ἀνόσιος, ὁ, ἡ, Improbus, Impius. ἀνὴρ ἀνόσιος καὶ ἀτάσθαλος, VIII. 109. *m.* ἔργα ἀνοσιώτατα, VIII. 105. *a.* 106. *m.* ἀνοσιώτατα ἔχων λόγον, IX. 78. *a.*

Ἄνουσος, (i. q. ἄνοσος) ὁ, ἡ, Expers morborum, I. 32. *m. f.*

Ἀνταείρεσθαι τινι χεῖρας, vel πόλεμον, Manus contra aliquem tollere, Resistere, Bellum suscipere. οὔτε εἰς σφι χεῖρας ἀνταείρεται, III. 144. *a.* χεῖρας μοι ἀνταειρόμενοι, VII. 101. *m.* 143. *f.* οὐκ οἵους τε ἔσεσθαι χεῖρας ἀνταείρεσθαι, VII. 212. *a.* οὐδὲ χεῖρας ἀνταειραμένους, VI. 44. *a.* πολέμον βασιλέι ἀνταειρόμενοι, VIII. 140, 1. *m.*

Ἀνταχαῖοι, οἱ, *Piscis genus.* κήτεα μεγάλα ἀνάκανθα, τὰ ἀνταχαίους καλέουσι, IV. 53. *f.* ubi vide Not. *et conf. Animadv. ad Athen.* III. 118. d.

Ἀντέχειν τινός, (i. q. συγχωρεῖν) Accipere aliquid, ξεινίων ἤντησε μεγάλων, II. 119. *a.* τῶν (Jon. pro ὧν) ἀπὸ Κύρου ἤντησε, Quae a Cyro Acceperat, Passus erat, Quae ei a Cyro Acciderant, I. 114. *m. f.*

Ἀντάξιος, ἴη, ιον, Aequivalens, Aequipollens. καίτοι ἕκαστος δίκα ἀνδρῶν ἀντάξιός ἐστι, VII. 103. *a.* ἑκάστη τῶν πυραμίδων Ἑλληνικῶν ἔργων πολλῶν καὶ μεγάλων ἀνταξίη ἦν, II. 146. *a.*

Ἀνταποδιδόναι τὸ ὅμοιον, Par pari referre, Parem referre gratiam, Vicem rependere, I. 18. *f.*

Ἀνταπόλλυσθαι ὑπέρ τινος, Pro altero, *qui interfectus est*, vicissim occidi. ἐδικαίευν, ὑπὲρ ἀνδρὸς ἑκάστου δέκα ἀνταπόλλυσθαι, III. 14. *a. m.*

Ἀντάπτεσθαί τινος, Vicissim prehendere aliquem. οἱ δὲ ἀντάπτοντο, scil. αὐτοῦ, III. 137. *a.* ἀντάπτεσθαι τοῦ πολέμου, Bellum vicissim capessere, *vel* Arma contra capere, VII. 138. *f.*

Ἀντείρεσθαι, Vicissim interrogare. καὶ δή εἴρετό μιν, - - ὁ δέ μιν προσιδὼν ἀντείρετο, I. 129. *a.*

Ἀντέχειν, 1) Contra stare, Resistere, Vim hostium sustinere. μοῦνοι ἀντέσχον Ἀρπάγῳ, I. 175. (*nempe caeteri ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν*, c. 174. *extr.*) ἡ Ἄζωτος ἁπασέων πολίων ἐπὶ πλεῖστον χρόνον πολιορκευμένη ἀντέσχε, II. 157. οὐ γάρ εἰσί τε πολλοὶ χρόνοι εἰσί τοι ἀντέχειν οἱ Ἕλληνες, VIII. 68, *1.* 140, 1. *m.*

2) *Simili notione idem verbum* Ἀντέχειν de Rebus inanimatis usurpavit Noster. *Sic enim dicit* Μέλανα ποταμὸν οὐκ ἀντισχόντα τῇ στρατιῇ τὸ ῥέεθρον, (*scil.* κατὰ τὸ ῥέεθρον, *vide hoc vocab. suo loco.*) ἀλλ' ἐπιλιπόντα, Fluvium qui, quod ad fluentum suum (ad aquam quae in illo fluit) adtinet, non Restitit exercitui Xerxis, vim ejus non Sustinuit, non Dura-

vis, sed defecit, VII. 58. *f.* *Sic de alio flumine ait* οὐδὲ οὗτος ἀντέσχε, VII. 196. *f. scilicet* οὐδὲ οὗτος ποταμὸς ἀντέσχε (i. q. ἀπέχρησε, VII. 43. a.) τῇ στρατιῇ (κατὰ) τὸ ῥέεθρον, *quod ex verbis ibi proxime antecedentibus intelligitur. Pariter* Λίσσος ποταμὸς οὐκ ἀντέσχε τὸ ὕδωρ παρέχων τῷ Ξέρξεω στρατῷ, Vim copiarum Xerxis non sustinuit aquam illi praebens, Non ita validus fuit ut satis aquae praebere posset exercitui, VII. 108. *f. Perperam ibidem edd. vett.* ἀντέσχετο *dederant.*

3) Ἀντέχεσθαί τινος, Firmiter tenere, Adhaerere, Presse sequi. οἱ μὲν τῶν ὄχθων ἀντείχοντο, Ad clivos sese Adplicabant, In itinere suo clivos studiose sequebantur, IX, 56. *f.* ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐντεταμένως, Magna contentione in bellum incumbere, studiose persequi bellum, VII. 53. *m. f.*

Ἀντὶ *praepositionem cum Infinitivo absque Articulo jungere amat Herodotus, ubi atticus scriptor articulum non erat neglecturus.* ἀντὶ δὲ ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἄρχειν ἁπάντων, I. 210. *m.* τοὺς παῖδας ἐποίεε, ἀντὶ εἶναι ἐνόρχιας, εὐνούχους, VI. 32. *ubi vide Var. Lect.* γενέσθαι, ἀντὶ εἶναι ταπεινάς, ἀπηρμένας, VII. 170. *m.*

ἀντὶ *de Pretio emtionis, cum alibi, tum* III. 59. *a. ubi* νῆσον ἀντὶ χρημάτων παρέλαβον *vulgo quidem interpretantur,* pecuniarum loco acceperunt, (*Larcher,* au lieu d'argent) *nos vero, cum Wess. in Notis, intelleximus* pecunia data, pecunia redemtam, *accepisse Samios insulam.*

Ἀντία, 1) *proprie Neutrum plurale Adverbialiter positum, sicut sing.* ἀντίον, *pro* ἐξ ἐναντίας, Ex adverso. *Sic* ἀντία ἰέναι τινί, *ut* ἢν ἴωσι ἀντία Πέρσῃσι ἐς μάχην, Si contra Persas in pugnam progredientur, VII. 236. *f. ubi* ἀντία *non est praepositio regens Dativum, sed integra phrasis* ἀντία ἰέναι, *quae unius Verbi locum tenet, et* Obvium ire, Occurrere *significat, Dativo casui jungitur. Edebatur quidem olim etiam* ἀντία τοῖσι Πέρσῃσι ἵζοντο, V. 18. *a. sed ibi ex aliis codd. recte Wess.* ἀντίοι *adscivit.*

2) *Idem vocab.* Ἀντία, *Praepositionis naturam induens, cum Genit. casu construitur, valetque* Adversus, Contra. τὰς καμήλους ἔταξε ἀντία τῆς ἵππου, I. 80. *m.* IX. 31. *f.* 48. *m.* ἀντία Ἀθηναίων ἐστρατήγησε, III. 160. *f. Sic* στρατηγὸς ἀντία σεῦ, I. 124. *f.* Χαλκιδεῦσι ἀντία Ἐρετριέων ἐβοήθεον, V. 99. *m.* τὴν ἀληθείην ἀσκέειν ἀντία σεῦ, Veritatem colere adversus te, erga te; Verum dicere coram te, VII. 209. *a. m.*

Ἀντιάζειν, Obviam ire, Occurrere. *Jungitur Accusativo.* ἀντιάζων τὸν Ἀραβίων στρατόν, II. 141. *m.* ἀντιάζωμεν τὸν ἐπιόντα, II. 118. *a. m.* οἱ Φωκαιεῖς ἀντίαζον (τοὺς Τυρσηνούς) ἐς τὸ Σαρδόνιον πέλαγος, I. 166. *a.* ἠντίασάν μιν οἱ Θρήικες, IV. 80. *a.* καταπλέουσι δὲ (τούτοις) ἐς τὴν Σάμον Πολυκράτης, νηυσὶ ἀντιάσας, ἐς μάχην κατέστη, III. 45. *a.* *ubi* (*sicuti*

hic fecimus) comma ante νηυσὶ *debuit interponi: structura enim naturalis in hunc modum intelligenda*, Πολυκράτης ἐς μάχην κατέστη αὐτοῖς καταπλέουσι ἐς τὴν Σάμον, ἀντιάσας (αὐτοῖς) νηυσὶ, Navibus (cum navibus) obviam illis profectus. τοῖσι ἀντιάσας δώροισι, Cum donis obviam illis profectus est, I. 105. *a. quem locum Portus praeter rationem, ad verbum* ἀντιᾶν *retulit.*

Ἀντιᾶν, *vide* Ἀντιάζειν.

Ἀντιβαίνειν, Contra ire, Sese opponere, Contradicere, Resistere, Adversari. ὅς δ' ἂν ἀντιβαίνειν πειρᾶται, III. 72. *f.* ταῦτα ποιέειν καὶ μὴ ἀντιβαίνειν τούτοισι, V. 40. *a.* VI. 73. *a.* ἀντιβάντων δὲ τῶν συμμάχων, εἶκον οἱ Ἀθηναῖοι, VIII. 3. *a.*

Ἀντιγενεηλογέειν, Genealogiam alteri opponere, II. 143. *m.*

Ἀντιδάκνειν, Vicissim mordere. τοὺς φθεῖρας τοὺς ἑωυτῆς ἑκάστη ἀντιδάκνει, IV. 168. *m.*

[Ἀντίζεσθαι, *vide* Ἀντικατίζεσθαι.]

Ἀντιθέειν (τινὶ), Concurrere cum aliquo, Curriculo certare cum aliquo. οἱ ἀντιθευσόμενοι, V. 22. *m.*

Ἀντικατῆσθαι, *sive* Ἀντικάτησθαι, Contra, E regione sedere, Castra castris opposita habere. ἡμέραι σφι ἀντικατημένοισι ἐγεγόνεσαν ὀκτώ, IX. 39. *a.* ἑνδεκάτη ἐγεγόνεε ἡμέρη ἀντικατημένοισι, IX. 41. *a. ubi olim* ἀλλήλοισι *adjectum erat, quod ignorant mssti libri.*

Ἀντικατίζεσθαι, *i. q.* ἀντικατῆσθαι. ἀντικατιζόμενοι, V. 1. *a. et paulo post ibidem* ἀντικατιζομένων, *ubi prave olim*, ἀντιζομένων. *Rursus* ἀντικατιζόμενοι, IV. 3. *a. ubi alii quidem* ἀντικατιζόμενοι, *alii* ἀντικαθεζόμενοι, *plures* ἀντικατιεύμενοι: *videtur autem (quoniam futuro ibi non est locus)* ἀντικατιζόμενοι *legendum, idem valens ac* ἀντικαθιζόμενοι, *a themate* ἀντικατίζειν, *pro* ἀντικαθίζειν. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀντικατιστάναι, In alterius locum substituere. ἐν νόῳ ἔχων ἀντικαταστήσειν ἄλλα, IX. 93. *m.* ἐάν τις ἀποθάνῃ, τούτου ὁ παῖς ἀντικατίσταται, II. 37. *extr.*

Ἀντικλαίειν, Vicissim flere. ἀνεβόων τε καὶ ἀντέκλαιον, III. 14. *a. ubi temere olim* ἀνέκλαιον.

Ἀντιλογίη, ης, ἡ. Disceptatio, Causae dictio. ἡμεῖς ἡμέας αὐτοὺς ἐς ἀντιλογίην παρέξομεν, IX. 87. *f.* ἐδόκεον ἀντιλογίης κυρήσειν, Putabant se ad causam dicendam (ad contradicendum accusatoribus) iri admissum, IX. 88. *m. Corruptus locus*, VIII. 77. *f.* Βάκιδι ἀντιλογίης χρησμῶν πέρι -- λέγειν, *ubi aut* ἀντιλογίας *legendum, aut (quod praestare videtur)* δι' ἀλογίης -- ἐλθεῖν. *Similiter quidem* διὰ μάχης ἐλεύσεσθαι *ait Noster*, VI. 9. *f.*

Ἀντιμηχανᾶσθαι, Contra moliri. ἄλλα τι ἀντιμηχανήσεται, VIII. 52. *m.*

Ἀντίξοος, ὁ, ἡ, *i. q.* ἐναντίος, Contrarius, Adversarius. τὰ δὲ τοῖσι Πέρσῃσί τε ἦν σύμμαχα, καὶ τοῖσι Σκύθῃσι ἀντίξοα, IV. 129. *a.* ἐπειρωτώμενος τὸ ἀντίξοον, Quaesiturus quid sit quod illis adversetur, I. 174. *f.* στρατὸν συλλέγειν ἀντίξοον Πέρσῃσι, Contrahere copias quae Opponantur Per-

sis, VI. 7. m. εἰ ἐθέλει τοι μηδὲν ἀντίξοον καταστῆναι, VII. 49, 2. οὐδὲν σφι φανέεσθαι ἀντίξοον, I. 218. a. m. ὑμέας, ἄλλοισι τιμωρέοντας, ἡμῖν ἀντιξόους γενέσθαι, VII. 150. m. ubi codd. nannulli ἀντίξοος praeferunt.

Femininum ἐν μυρίῃσι γνώμῃσι μίαν οὐκ ἔχω ἀντίξοον, VIII. 119. a. ἐλπίσαντες ὀλίγας τινάς σφι ἀντιξόους ἔσεσθαι νῆας, VII. 192. b.

'Αντίον, Coram, In conspectu. *Constr. cum Gent.* οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου, I. 133. *m. f.* E regione, Ex adverso ἀντίον τοῦ μεγάρου, V. 77. *m. f. Conf.* 'Αντία.

'Αντίος, η, ον, (*i. q.* 'Εναντίος) Contrarius, Adversarius, Adversus, Oppositus. ἀντίοι ἵστατο, IX. 18. *a.* οἱ Πέρσαι ἀντίοι, nempe ἐχώρεον, IX. 62. *a. Ibid. sub finem cap.* οὐκ ὁμοῖοι τοῖσι ἀντίοισι *ex uno cod. ms. adoptavit Schaef. ubi quidem* τοῖσι ἐναντίοισι *alii libri omnes.*

Foem. ἀντίαι ἵζοντο τοῖσι Πέρσῃσι, Mulieres ex adverso sedebant virorum Persarum, V. 18. *f. ubi alii* ἀντία *edd. Mox vero iterum ibid.* ἀντίας ἵζεσθαι. *Huc pertinet* ἐκ τῆς ἀντίης, *scil.* μοίρης *vel* ὁδοῦ, Ex adverso, *ut* ἐκ τῆς ἀντίης προσπλώειν, VIII. 6. *b. pro quo cap.* 7. *m. est* ἐξ ἐναντίης.

Neutr. ἢν μὴ τὸ ὑμέτερον ἀντίον γένηται, Nisi vos obstiteritis, VIII. 140. *i. m. ex Valckenarii emendatione, pro vulgato olim* αἴτιον.

'Αντιοῦσθαι, *i. q.* ἀντιάζειν, Obviam ire, Occurrere, *sed praesertim, et constanter apud Nostrum,* hostili animo, *ut idem valeat ac* ἐναντιοῦσθαι. *Constr. cum Dativo* ἀντιώσονταί τοι ἐς μάχην, VII. 102. *f.* οὐδεὶς ἀντιώθη (*al.* ἠντιώθη) αὐτῷ ἐς μάχην, VII. 9, 1. *f.* εὗρον ἀντιουμένην σφι στρατιήν, IV. 1. *f.* ἐνικῶντες μάχῃ τοὺς ἀντιουμένους, IV. 1. *a. Sic* I. 207. *m. ubi alii olim* ἐναντιουμένους. *Similiter* οὐκ ἐθελήσαμεν τοι ἀντιοῦσθαι *ed. Schaef. ex uno msto,* VII. 168. *m. f. ubi alii* ἐναντιοῦσθαι, *quod videri poterat ex glossâ invectum.* Κῦρος ἠντιοῦτο Κροίσῳ, *nempe cum exercitu,* I. 76. *m. Sic* ἠντιοῦντο αὐτοῖσι κατιοῦσι, Obviam profecti sunt redeuntibus, *scil.* prohibituri eos et propulsuri, IV. 3. *a.* μηδεὶς ἠντιοῦτο Ξέρξῃ, VII. 139. *a.* εἰ ἡμῖν ἠντιώθησαν, ἔδοσαν δίκην, VIII. 100. *a. m. vel* οὐδεὶς παρέσται ἀντιωθῆναι, *ibid.* εἰ ἀξιόχρεως δοκέεις εἶναι σεαυτῷ, τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι (*i. q.* ἐμοὶ, *vel* τῇ ἐμῇ δυνάμει) ἀντιωθῆναι, IV. 126. *m. Subinde significat* Adversari alicui, Contendere cum aliquo, *ut* ὑμῖν οὐκ ἀντιούμεθα, ἀλλὰ διδόντες αἵρεσιν - - - παρίεμεν, IX. 26. *m. f.* (*conf.* 'Αντιτείνειν) εἰ ἐνίσπετο τῇ τῶν ἄλλων γνώμῃ, μηδὲ ἠντιώθη, VII. 10, 3. *f. ubi alii* ἠναντιώθη.

Semel cum Accusativo constructum reperitur hoc verbum, quae constructio alioqui verbo ἀντιάζειν *propria est.* συνθέμενοι ἡμῖν τὸν Πέρσην ἀντιώσεσθαι ἐς τὴν Βοιωτίην; Postquam vobis nobiscum convenit, occursuros (obviam ituros) vos esse Persae in Boeotiam, IX. 7, 2. *m. ubi* ἡμῖν *manifeste ad* συνθέ-

μενοι refertur, non (*ut Aem. Porto visum erat*) ad ἀντιώσεσθαι. *Schaeferus ex Valckenarii conjectura* τῷ Πέρσῃ *edidit. Vide Not. Gailus* τὸν Πέρσην ἀντιώσεσθαι *interpretatur* Persam coacturos ut nobis occurrat, *Philolog.* T. IV. p. 245.

Ἀντιπολέμιος, ίου, ὁ, *i. q. simpl.* πολέμιος, Hostis, *si modo vera ista scriptura*, ὥρα ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολεμίων τὸν θόρυβον, IV. 134. *a.* ἐδέξαντο τοὺς ἀντιπολεμίους, IV. 140. *m. f. ubi* ἀντιπολέμους *dant duo veteres libri, quod verum videtur, quo spectat Glossa apud Hesychium*, Ἀντιπολέμους, πολεμίους. *Vide vocab. seq.*

Ἀντιπόλεμος, ου, ὁ, *i. q.* πολέμιος, Hostis. τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα, VII. 236. *f. et* 68, 2. *a. consentientibus utrobique libris. Conf. vocab. praec.*

Ἀντιπρήσσειν, Contra aliquem agere, Adversari. ἐπεί τε ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς ὁ Κροῖσος, τὸν ἄνθρωπον τὸν ἀντιπρήσσοντα -- διέφθειρε, I. 92. *f. Idem homo, paulo ante,* ἀντιστασιώτης *dicitur.*

Ἀντίπρωρος, ου, ὁ, ἡ, Proram alicui obversam habens. ἀντίπρωροι τοῖσι βαρβάροισι γενόμενοι, VIII. 11. *a.*

Ἀντισήκωσις, ιος, ἡ, Æquilibrium, IV. 50. *f.*

Ἀντιστῆναι, Opponere. μή τις ἡμῖν ἄλλος στρατὸς ἀντιστῇ, Ne quis alius exercitus Se nobis opponat, Resistat nobis, VII. 53. *f.* ἀντισταθείσης τῆς βουλῆς καὶ οὐ βουλομένης πείθεσθαι, Quum Resisteret senatus, V. 72. *a.* οὐδ' ἔτι ἀντιστήσονται ὑμῖν, VIII. 75. *f.* ἐκεράϊζον τὰς ἀντισταμένας τῶν νεῶν, VIII. 91. *m.*

Ἀντιστασιώτης, ου, ὁ, Adversae factionis, Contrariarum partium homo. ὅς οἱ -- ἀντιστασιώτης κατεστήκεε, I. 92. *m.* δίκας τοὺς ἀντιστασιώτας αἰτεῖν, IV. 164. *a.* ἐν πολλῷ κατύπερθε τῶν ἀντιστασιωτέων, V. 69. *f.*

Ἀντιστατέω, *i. q.* ἀντίστασθαι *vel* ἀντιστῆναι, Resistere. ἀντιστατέων δὲ καὶ ὀργῇ χρεώμενος, III. 52. *m.*

Ἀντιστρατοπεδεύεσθαι, Opponere castra. Κῦρος ἀντεστρατοπεδεύετο Κροίσῳ, I. 76. *f.*

Ἀντίσχειν *et* Ἀντισχεῖν *vide in* Ἀντέχειν.

Ἀντιτείνειν, In contrariam partem tendere, Repugnare, Adversari. τούτοισι ὦν, ἡγέεσθαι βουλομένοισι, οὐκ ἀντιτείνομεν, VII. 161. *m. f.* (*In eamdem sententiam dixit* ἀντιεύμεθα IX. 26. *m. f.*) οἱ δὲ ἀντέτεινον, VII. 219. *b.* οὐκ ἀντέτεινον, ἀλλ' εἶκον, VIII. 3. *m. f.* ἀντιτεινόντων δὲ τούτων, IX. 106. *m. f.*

Ἀντιτεχνᾶσθαι, Contra machinari, Contra moliri. ὁ δὲ ἐπιστάμενος, ἀντιτεχνᾶται τάδε, V. 70. *a.*

Ἀντιτιθέναι, Opponere, Duas rationes contrarias ita inter se conferre, ut, quid inter eas differat, videamus. ἀντιθεὶς γὰρ ἑκάτερα, VIII. 60, 1.

Ἀντίτυπος τύπος, Ictus ictui ex adverso oppositus *vel* respondens, Ictus repercussus, I. 67. *m. in orac. Conf. c.* 68. *m.*

Ἀντιχαρίζεσθαί τινι, Vicissim gratum facere alicui, Remunerari aliquem, VII. 114. *extr.*

Ἀντιχρᾷν, *i. q.* ἀντέχειν *et* ἀποχρᾷν, (*quae confer,*) Sustinere, Du-

rare, Sufficere. οὗτος ὁ ποταμὸς οὐκ ἀντέχρησε τῇ στρατιῇ πινόμενος, ἀλλ' ἐπέλιπε, VII. 127. *extr.* τὰ σιτία ἀντισχεῖν μυριάσι τοσαύτῃσι, VII. 187. *m.*

'Ἀντλέειν, Haurire. ἀντλέει καὶ ἐγχέει VI. 119. *m. Passiv.* ἀντλέεται, Hauritur. *ibid. Nisi sit Medium verbum, idem significans ac mox* ἀντλέει, Haurit, *scil. aliquis.*

'Ἀντορύσσειν, Contra fodere, Ex adverso cuniculos agere, IV. 200. *f.*

'Ἀνθυποκρίνεσθαι, Contra respondere *et i. q.* ὑποκρίνεσθαι, Respondere. ἀνθυποκρινόμενος τοιάδε, VI. 86, 2. *m.*

'Ἀνθυπουργεῖν τί τινι, Aliquà in re vicissim alteri inservire. ἐξεργάσασθαί μοι, ἢ μὴν οἱ ἀνθυπουργήσειν ἐκεῖνον τοῦτο τὸ ἂν αὐτὸς δεηθῇ, III. 133. *b.*

Ἄνυδρος, Aquâ carens, Aridus. *Aegypti regio circa Pyramides* ἄνυδρος δεινῶς ἐστι, II. 149. *f.* III. 5. *extr. Africae pars mediterranea* ἄνυδρος καὶ ἄνομβρος, IV. 185. *f.* ὅκως τὴν ἄνυδρον διεκπερᾷ, III. 4. *f. ubi de deserto Arabico inter Syriam et Aegyptum. De inferiore Aegypto ubi agitur*, II. 7. *a. vulgo legebatur* ἐοῦσα πᾶσα — ἄνυδρος καὶ ἰλύς, *ubi nos* εὔυδρος *correximus, sed* ἔνυδρος *scripsisse videtur Herodotus.*

'Ἀνύειν, Efficere, Perficere. πολλὰ ἀπαγορεύων, οὐδὲν ἤνυε, IX. 66. *o. Conf.* Ἄνειν.

Ἄνω, 1) Sursum, A mari versus mediterranea. ἀπὸ Ἡλιουπόλιος ἄνω ἰόντι, II. 8. *a.* ἀναπλέοντι ἀπὸ θαλάσσης ἄνω, II. 155. *a.* τὰ κάτω τῆς Ἀσίης Ἅρπαγος ἀνάστατα ἐποίεε, τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς (Superiorem Asiam) Κῦρος, I. 177. *o.* Ἀσσυρίων ἀρχόντων τῆς ἄνω Ἀσίης, I. 95. *m. Hac notione* IV. 18. *o. ex Volck. conject. correximus* ἀπὸ δὲ ταύτης ἄνω οἰκέουσι Σκύθαι γεωργοί, *ubi* ἀπὸ ταύτης ἄνω *idem valet ac* ὑπὲρ ταύτης. *conf. ibid. c.* 17. *Eadem notione idem Adverbium* ἄνω *subinde naturam induit Praepositionis, et construitur cum Genitivo. Sic* Μῆδοι ἄρξαντες τῆς ἄνω Ἅλυος Ἀσίης, Postquam imperaverant Asiae, quae supra Halyn fluvium est, I. 130. *o.*

2) *Proverbialis locutio*, τὰ μὲν ἄνω, κάτω θήσω· τὰ δὲ κάτω, ἄνω, Miscebo ima summis, III. 3. *m.*

3) *Interdum vero* ἄνω *et* κάτω *ita opponuntur ut* ἄνω *esse intelligatur id quod ad* Septemtrionem *vergit,* κάτω *vero quod* ad Meridiem. *Sic quatuor plagae mundi in hunc modum distinguuntur,* οὔτε τὰ ἄνω τῆς Ἰωνίης χωρία, οὔτε τὰ κάτω, οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἠῶ, οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἑσπέρην, I. 142. *o. Sic Halys fluvius dicitur* ῥέων ἄνω πρὸς βορέην ἄνεμον, I. 72. *m.*

4) *Comparat.* Ἀνωτέρω, Altius, Superius, Ulterius. χρόνου τε ἐγγινομένου συχνοῦ, ἀνωτέρω τε οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προκοπτόντων, Quum multum temporis effluxisset, neque eo ulterius res ejus progrederentur, *i. e.* neque eo melius succederent, I. 190. *extr.* οὐ προήισαν ἀνωτέρω Σάμου τὸ πρὸς ἑσπέρης, Non ulterius, quam Samum usque, versus Occidentem progrediebantur, VIII. 130. *m. coll. c.*

132. f. ubi ὥστε τοὺς μὲν βαρβάρους τὸ πρὸς ἑσπέρης ἀνωτέρω Σάμου μὴ τολμᾶν καταπλῶσαι nempe ἀνωτέρω spectat ad profectionem a Jonica ora in altum, quemadmodum ἀνάγεσθαι et ἀναπλώειν (id est ἄνω πλέειν) dicitur qui e portu solvit, καταπλῶσαι vero, si intelligas κάτω πλεῖν, spectabit ad profectionem versus oram Graeciae; sed καταπλῶσαι apud Nostrum plerumque nihil fere aliud atque simplex πλῶσαι sonat.

5) Superlativus. Ἀνωτάτω, In summo. ἐς τοὺς ἀνωτάτω, nempe ἱστιῶτας, VIII. 23. m.

Ἀνώγειν, Jubere. ποιοῦσι τὰ ἂν ἐκεῖνος ἀνώγῃ· ἀνώγει δὲ τωὐτὸ αἰεί, VII. 104. f. *Imperf.* ἐς τὸ πλῆθος ἄνωγε (Jussit) φέρειν τὸ κράτος, III. 81. a.

Ἀνωθέειν, Repellere, Propulsare. οὗτοι ἔσαν οἱ βασιλέα, μετά γε θεούς, ἀνωσάμενοι, VII. 139. f. νέφος τοσοῦτο ἀνθρώπων ἀνωσάμενοι, VIII. 109. a. m.

Ἀνώϊστος, ου, ὁ, ἡ, (*Adjectivum verbale, idem atque* ἀνοιστός, *a themate* ἀνοίω, *i. q.* ἀναφέρω, *unde et Aor.* 1. ἀνῶσαι, *quem vide supra in* Ἀναφέρειν) De quo Relatum est ad aliquem. ἀνωΐστου δὲ γενομένου ἐς τὴν Πυθίην, Qua de re postquam ad Pythiam relatum est, i. e. Qua de re postquam missi sunt Delphos consulturi Pythiam, VI. 66. a. *ubi vide* Not.

Ἀνωμοτί, Sine juramento. Non juratus. τὸν αὐτὸν λόγον λέγειν καὶ ὀμνύντας καὶ ἀνωμοτί, II. 118. m.

Ἀνώνυμος, ὁ, ἡ, Nomine carens. ἡ Εὐρώπη πρότερον ἦν ἀνώνυμος, IV. 45. f.

Ἀωρίη, ης, ἡ, Intempestivitas, Tempus non opportunum. ἔδοξε αὐτῷ ἀωρίην εἶναι τοῦ ἔτεος πολεμέειν, VIII. 113. a.

Ἄωρος, ου, ὁ, ἡ, Intempestivus, Immaturus, Praematurus. ἀποθανόντα ἄωρον θρηνέεσι τιμηθῆναι, II. 79. f. *ubi* ἄωροι *praeferunt nonnulli codd.*

Ἀῶσαι, I. 157. f. *vide in* Ἀναφέρειν, *num.* 3.

Ἀνώτατος, ου, ὁ, Supremus. ἐξεποιήθη τὰ ἀνώτατα αὐτῆς (τῆς πυραμίδος) πρῶτα, II. 125. m.

Ἀξιαπήγητος, ου, ὁ, ἡ, *i. q.* ἄξιος ἀφηγήσιος, Memoratu dignus. πολλά τινα καὶ οὐκ ἀξιαπήγητα, V. 57. f. ἔργα ἀπεδέξατο ἀξιαπηγητότατα, I. 16. *extr. et* 177. ἱρὸν μέγα τε καὶ ἀξιαπηγητότατον, II. 99 *extr.* 137. f.

Ἀξίη, ης, ἡ, (*jon. pro* ἡ ἀξία) Meritum. κατ᾽ ἀξίην ἑκάστου ἀδικήματος, Pro cujusque delicti Merito. *Est autem proprie Adjectivum nomen subintellecto Substantivo* τιμή, *unde ducitur varius vocabuli hujus usus.* ἡ ἀξίη τῶν φορτίων, Pretium quo aestimantur merces, IV. 196. f. ὑποτελέειν ἀξίην, Meritam pendere mulctam, IV. 201. m. τὴν μὲν ἀξίην οὐ λάμψεαι, ἐλάσσω δὲ τῆς ἀξίης, Meritam quidem Mercedem (*sc.* Poenam) non feres, sed minorem quam pro merito, VII. 39. m.

Ἀξίνη, ης, ἡ, Securis. *In Armorum numero refertur* VII. 64. ἀξίνας σαγάρις εἶχον, Secures vel Bipennes habebant, *quas* Sagares *vocant.*

Ἀξιοθέητος, ου, ὁ, ἡ, (*i. q.* θέης ἄξιος I. 25. *b.*) Spectatu dignus. ἰδν-

τα ἀξιωθέντα, I. 14. m. 184. f. II. 111. f. 163. m. III. 128. m. IV. 162. m. 182. a. ἔργα τὰ μέγαθος ἀξιωθέντα II. 176. a. ἰδηλεῦτο τὸν Πέρσην, ἐόντα ἀξιωθέντα, IV. 85. a. Superlat. ἱρὸν ἀξιοθεητότατον, IV. 176. extr.

'Αξιόμαχος, ου, ὁ, ἡ, Idoneus ad pugnam cum aliquo ineundam, Par viribus. Const. cum Infinit. Non erant tum Atheniensibus νέες ἀξιόμαχοι τῇσι Αἰγινητέων συμβαλεῖν, VI. 89. a. νεῶν ἀριθμὸν ἀξιομάχων δέκεσθαι τὸν ἐπιόντα, VII. 138. b. οὐκ ἀξιόμαχοι εἰσι ἐμὲ ἐπιόντα ὑπομεῖναι, VII. 101. m. Cum dativo, obeque infinitivo verbi. ἀξιόμαχοι γινόμεθα τοῖσι ἐπιοῦσι, VII. 157. m. f. οὐκ ἀξιόμαχοί τοι γίνονται, VII. 236. m. f. οὐκ ἀξιομάχους κρίνουσι, IX. 90. f.

Absque regimine ponitur VIII. 63. b. οὐκέτι ἐγίνοντο ἀξιόμαχοι οἱ λοιποί.

'Αξιόνικος, ου, ὁ, ἡ, Victoriâ dignus, Dignus honore vel praemio de quo alius nobiscum contendit. οὐδὲς αὐτέων ἀξιονικότερος ἦν τοῦ Βέλβου ἔχειν τοῦτο κράτος, VII. 187. extr. ἀξιονικότεροί εἰμεν Ἀθηναίων ταύτην τὴν τάξιν ἔχειν, IX. 26. f. 28. a.

'Αξιος, ου, η, ον, Dignus. Est ubi absolute ἄξιος dicitur pro μνήμης vel ἐπαίνου ἄξιος, vel ὀνομασθῆναι ἄξιος. Sic VII. 224. a. ἐτέρους ὀνομαστοὶ Σπαρτιητέων, τῶν ἐγὼ ὡς ἀνδρῶν ἀξίων γενομένων ἐπυθόμην τὰ οὐνόματα. Conf. 'Ανάξιος.

Pro eo quod alioqui graece diceres οὗτος ἀξιός ἐστι ἐπιμνησθῆναι, vel μνήμης ἄξιός ἐστι, subinde adjectivum in Neutro genere usurpat Noster tali modo: τοῦ (jon. pro οὗ) μάλιστα μνήμην ἄξιον ἔχειν ἐστὶ, I. 14. a. Καλλίου τούτου ἄξιον πολλαχοῦ μνήμην ἐστὶ πάντα τινὰ ἔχειν, VI. 122. o.

Interdum ἄξιος idem fere ac ἀντάξιος valet, Par, Aequiparandus. οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας, I. 32. a. αὗται αἱ πᾶσαι μιῆς τῆσδε οὐκ ἄξιαι, VII. 21. ἕκαστός φησι τριῶν ἄξιος εἶναι, VII. 104. m. Pro quo duobus verbis dicitur aliquis ἄξιος συμβληθῆναί τινι, II. 10. m. III. 125. m. Et loco Infinitivi Passivi ponitur etiam Infin. Act. ut οὐδὲ συμβαλέειν ἀξίη φαίνεταί μοι εἶναι, IV. 42. a. ἄξιοι ἔφασαν εἶναί σφιας ζημιοῦσθαι, IX. 77. a. ubi perinde, et quidem (subtilius si quaeras) rectius etiam, ζημιωθῆναι dici potuerant. Conf. 'Αξίη, ή.

'Αξιοῦν, Dignum censere. Seq. Infin. Κύρῳ οὐδεὶς Περσέων ἠξίωσε ἑωυτὸν συμβαλέειν, III. 160. ὅς τις ἑωυτὸν ἀξιοῖ γαμβρὸν αὐτοῦ γενέσθαι, VI. 126. m. Cum Genitivo δῶρας (ut) γερνύμης ἀξιώσας, III. 145. m.

'Αξιοῦσθαι, Dignum judicari. Cum. Infin. πάντων πρὸς σου βουλευμάτων ἐπακούειν ἀξιεύμενος, V. 106. m. Cum Genit. μέγα ποιεῦμαι ἀξιεύμενος θυγατρὸς τῆς σῆς, IX. 111. m f.

Item 'Αξιοῦσθαι notione Reciprocâ. οὐκ ἀξιεύμενοι ἀναμίσγεσθαι τῇσι ἄλλῃσι, Indignum suâ personâ judicantes, Dedignantes, misceri cum aliis, I. 199. a. οὐκ ἀξιεύμενος ἐς τὸν βασιλέϊον θρόνον ἵζεσθαι, Non

dignum sese judicans qui in regio solio sedeat, Sibi non convenire judicans in regio solio sedere, VII. 16. a.

Ἀξιόχρεως, *gen.* ω, *et formâ magis jonicâ* Ἀξιόχρεος, *cum Infin.* Idoneus ad operae pretium faciendum, Viribus pollens, Sufficiens. *εἰ ἀξιόχρεως δοκέεις εἶναι σεωυτῷ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι ἀντιωθῆναι*, IV. 126. *a. ubi alii quidem vulgo ἀξιόχρεως. Vide Var. Lect. ἢν μὴ ἀξιόχρεων περίφασιν σχεῖν*, I. 156. *a. Cum Genitivo*, i. *q.* ἄξιος, Dignus. *ὅσα ἔρξαν ἀξιόχρεα (al. ἀξιόχρεω) ἀπηγήσιος*, Memoratu digna, V. 65. *b. Absolute ponitur*, V. 111. *f. ὑπὸ ἀξιόχρεω καὶ ἀποθανεῖν ἡμίσεα συμφορή*, A viro idoneo, Praestante, Insigni, etiam occidi, dimidiata est calamitas: *nisi ibi ἀξιόχρεως (sicut V. 65.) nonnisi idem atque ἄξιος valet, ut ex praecedentibus intelligitur*, Dignus cum quo rex congrediatur et manum conserat. *Ad sententiam quod spectat, commode Portus Virgilianum illud contulit* : Hoc tamen infelix miseram solabere mortem, Aeneae magni dextrâ cadis. *Aeneid.* X. 830.

Ἀξίως, Digne, Digno modo. *ἐμαχέσαντο ἀξίως λόγου*, Memoratu dignam edidere pugnam, VII. 211. *m. ἀπεκτείνας μιν οὐκ ἀξίως ἀπηγήσιος*, Postquam illum furdo modo et indigno qui narretur occidit, III. 125. *m. ubi vide Not.*

Ἀξίωσις, ιος, ἡ, Dignatio, i. *q.* τὸ ἀξιοῦν, Dignum censere. *τῆς ἀξιώσιος εἵνεκα τῆς ἐξ ἐμεῦ γήμαι*, Eo quod me Dignati estis (Dignum judicastis) cujus ex domo uxorem duceretis, VI, 130. *f. ubi nescio quo casu in nostram editionem ἐς ἐμεῦ irrepsit pro ἐξ ἐμεῦ, quod recte tenent libri omnes edd. et mss. Valla, contra auctoris mentem, interpretatus erat* Tanquam dignis meae filiae nuptiis. *Sententiam recte expressit H. Stephanus in ard. suae edit.* Quod dignum me censueritis cujus filiam uxorem duceretis, *vel*, cujus filiae nuptias ambiretis. *Gronovius, graecis verbis, aliquanto pressius insistere cupiens, a vi verborum τῆς ἐξ ἐμεῦ aberravit*, uxorem petere ex me genitam, *quam in sententiam graece saltem dicendum τὴν (non τῆς) ἐξ ἐμεῦ γῆμαι. Nunc τῆς ad ἀξιώσιος refertur, intelligiturque τῆς ὑμῶν (vel παρ' ὑμῶν) γεγονυίας et ἐξ ἐμεῦ, scil. οἴκου, sonat* e domo meâ, *quemadmodum ἐς ἐμεῦ Graeci dicunt* domum (*vel* in domum) meam. *Conf. infra, voc.* Γαμέειν.

Ἄξυλος, ου, ὁ, ἡ, Lignis carens. *τῆς γῆς τῆς Σκυθ. αὐτῆς ἀξύλου ἐούσης*, IV. 61. *a. ἄξυλός ἐστι ἡ χώρη*, IV. 185. *f.*

Ἀξύνετος, ου, ὁ, ἡ, Insipiens, Stolidus. *ὁμίλου ἀχρηίου οὐδέν ἐστι ἀξυνετώτερον*, III. 81. *a.*

Ἀοιδή, ῆς, ἡ, Cantio, Cantilena, II. 79. *f.*

Ἀοίδιμος, ου, ὁ, ἡ, Cantatus, Cantibus celebratus, Celebris. *Λίνος ἀοίδιμός ἐστι καὶ ἐν Κύπρῳ*, II. 79. *a. Ἀρχιδίκη ἀοίδιμος ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐγένετο*, II. 135. *f.*

Ἀοιδός, οῦ, ὁ, Cantor. I. 24. *m.*

Ἀοίκητος, ου, ὁ, ἡ, Inhabitatus. ἀοίκητος καὶ ἔρημος ἡ Λιβύη, II. 34. a. ἀοίκητα (alii ἀνοίκητα) τὰ πρὸς Βορέω, IV. 31. f. τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον ἀοίκητα, V. 10. b. *Consentientibus libris.* τόποι ἀοίκητοι, *Hom.* 21. *Sed pro* Ἄοικος *est* Ἄοικος *apud Nostrum, quod vide suo loco*

Ἀπαγγέλλειν, Renunciare. ἀπηγγέλλοντο *correxit Schaef.* III. 36. *f. ubi vulgo* ἐπηγγέλλοντο, *nos* ἐπήγγελλον. *Pro vulgato* ἐπαγγέλλεσθαι *Wess. ex ms. Arch.* ἀπαγγέλλεσθαι *laudavit* VI. 9. *m. f.*

Ἀπάγειν, Abducere. τῆς στρατιῆς ἀπάγων τὸ πολλόν, VIII. 100. *f.* ἀπάγειν ὀπίσω, Reducere, IX. 117. Deducere. ἰδεῖν --- ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλήν. ὁ δὲ (αὐτὸν) ἀπήγαγε, *Hom.* 12. *f.* ἐπεί τι ἴδοι σφίας ἀπαχθείσας παρ' ἑωυτόν, VI. 129. *a.*

Praepositione a verbo diremtâ ἀπὸ (*sive* ἄπο *malueris*) πάντα τὰ χρήματα ἄγων, Omnes pecunias (Geloni) Reportans, Rursus adferens, Restituens, VII. 164. *f.*

ἀπάγεσθαι τὴν παρθένον, Secum abducere virginem, I. 196. *m. f.* κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπηγμένας *praefert ed. Schaef. cum codd. nonnullis* VII. 64. *ubi alii vulgo* ἀπηγμ. *Vide ibi not. Valck.*

Ἀπαγής, έος, ὁ, ἡ, Non compactus. *Tiaras Persarum Herodotus dicit* πίλους ἀπαγέας, Pileos non compactos, Non rigentes, VII. 61. *a. ubi vide Not. et conf. c.* 64. *a.* Impenetrabiles (*scil.* valde compactos) *intellexerat Valla, tamquam* α *initio vocis* *intensivum esset. Eamdem in sententiam Larcherus* εὐπαγέας *corrigendum censuit.*

Ἀπαγινέειν, (*Ion. i. q.* ἀπάγειν) *non solum* Asportare. Deportare, Evehere, *ut* ἀπαγινέοντες φορτία Αἰγύπτια, I. 1. *a. Sed et* Adferre *alteri, ut* ἀργύριον, χρυσίον ἀπαγινέειν, *de tributo quod* Adferunt *regi vel in aerarium* Conferunt *tributarii*, III. 89. *m.* 92. *b. Sic* φόρον ἀπαγινέειν, III. 94. *f. Conf.* Ἀπαγωγή.

Ἀπαγορεύειν, Interdicere, Prohibere, Vetare. πολλὰ τῶν μαντίων ἀπαγορευόντων (*scil.* αὐτῷ), πολλὰ δὲ τῶν φίλων, Vetantibus, Dissuadentibus, III. 124. *a.* VII. 149. *a.* πολλὰ ἀπαγορεύων, οὐδὲν ἤνυε, IX. 66. *a.* ἀπαγορεύουσι Σκύθῃσι μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων, Interdixerunt Scythis, Edixerunt eis, ne *etc.* IV. 125. *m.*

Ἀπάγχειν, Suffocare. λέγεται --- ἀπάγξασθαι, Dicitur voluntario Suspendio vitam finiisse, VII. 232.

Ἀπαγωγὴ φόρου, Pensio tributi. τοὺς μὲν κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγήν, I. 6. *m.* 27. *a.* II. 182. *extr. Conf.* Ἀπαγινέειν.

Ἀπαδέειν, Displicere. (*conf.* Ἀδέειν) *Aor.* 2. τῷ τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα ἀπαδεῖν, Huic displicuisse patris facta, II. 129. *a.*

Ἀπαθὴς κακῶν, Malorum expers, Nullas calamitates patiens vel passus. I. 32. *m. f.* VII. 184. *a.* νέος τε ἐὼν καὶ κακῶν ἀπαθής, Malorum inexpertus, V. 19. *a.* χαῖρε ἴσθι ἐὼν ἀπαθής, IX. 79. *f.* ἀπαθὴς ἀεικείης, Nullam indignitatem passus, III.

160. m. ἀπαθέες πόνων τοιούτων, Talium laborum Impatientes, Non adsueti talibus laboribus, VI. 12. a.

Quemadmodum non solum κακῶς, *sed et* εὖ πάσχειν *dicunt Graeci*, sic Noster, *de Massagetis loquens, ait*, εἰνὶ ἀγαθῶν τε Περσικῶν ἄπειροι καὶ καλῶν μεγάλων ἀπαθέες, I. 207. *f. Conf.* Καλός.

Ἀπαιρέειν, *i. q.* ἀφαιρεῖν, Auferre, Demere. *Cum dupl. accus.* ἀπελῶν τὰ ἄχθεα, *sc.* τὰς καμήλους, Detrahens camelis sarcinas, I. 80. *a. m. Sed maxime frequentatur verbum Medium* Ἀπαιρέεσθαι *notione activâ*, Auferre, Eripere, Spoliare. *Cum duplici Accus.* τί σφεας ἀπαιρέεαι, Quid illis auferes? I. 72. *m.* ἀπείλοντο τὴν ἡγεμονίην τοὺς Λακεδαιμονίους, VIII. 3. *extr.* εἴ με γέρεα ἀπελόμενοι πατρώϊα, VII. 104. *a.* τοὺς θεράποντας αὐτὸν ἀπαιρέοντο Famulos ei abstraxerunt, VI. 70. *a. m.* ὡς Σάμιοι ἀπειλέατο (*Jon. pro* ἀπείλοντο) αὐτόν, I. 70. *m. Et subintellecto altero Accus.* ἣν ἀπέλησθε ἡμέας, nempe αὐτόν, III. 137. *a. m.* ἀπελόμενοι τοὺς Ἡρακλείδας (τὴν ἀρχήν), I. 14. *a. Et neglecto Jonismo,* ἀφελώμεθα (αὐτόν) ἃ ἔχων ἦλθε, II. 114. *b.* ἀπαιρεόμενος (*scil.* αὐτοὺς) τὰ χρήματα, I. 89. *f. Et subintellecto utroque Accus.* λεγόντων (*i. e.* λεγέτωσαν) πρὸς τοὺς ἐκφέροντας τὰ χρήματα ἀπαιρεόμενοι, *scil.* αὐτοὺς αὐτά, *ibidem paulo ante.*

Passiv. cum Accus. Spoliari aliquâ re. τὸν γαυλὸν ἀπαιρεθέντες, III. 137. *m.* δείσας μὴ ἀπαιρεθέῃς τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφεοῦ, III. 65. *a.* πυθόμενος Σπαρτιήτας τὴν ἡγεμονίην ἀπαραιρῆσθαι ὑπὸ Γέλωνος, VII. 159. *a.* ἀπαραιρημένοι τὰ ὅπλα, Armis exuti, VII. 103. *m. Et subintellecta Accus.* ὡς ἀπαιρεθείησαν (*scil.* αὐτοί) ὑπὸ Σαμίων, I. 70. *f.*

Futur. Med. notione Passivi. ἔδοξε τὴν βασιληΐην ἀπαιρήσεσθαι, V. 35. *a. ubi quidem* ἀπαιρεθήσεσθαι *praeferunt nonnulli codd. nempe ex scholiis invectum. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀπαίρειν, Amovere, Abducere. ἢν ἀπαίρωσι τὰς νέας ἀπὸ Σαλαμῖνος, VIII. 57. *a.* (*Eadem in re, paulo ante dixerat* ἀνάγειν τὰς νέας πρὸς τὸν Ἰσθμόν.) *Et omisso accusativo,* ἐπεὰν ἀπαίρωσι ἀπὸ Σαλαμῖνος, VIII. 60. *a.* (*conf.* Αἴρειν.) *Imperf.* τὰς δὲ νύκτας τὰ ξύλα ταῦτα ἀπαίρεσκον, Tollebant, Tollere solebant, I. 186. *f.*

Ἄπαις, *gen.* ἄπαιδος, ὁ, ἡ. ἄπαις ἔρσενος γόνου, Prole carens masculâ, I. 109. *m. f.* VII. 205. *a.* ἄπαιδα τὸ παράπαν ἐόντα ἔρσενος καὶ θήλεος γόνου, III. 66. *a.*

[Ἀπαισχυνόμενοι *ed. Gron. cum mss. nonnullis*, IX. 85. *f. prave, pro* ἐπαισχυνόμενοι.]

Ἀπαιτέειν, Reposcere, Deposcere. ἀπαιτέειν Ἑλένην, καὶ δίκας τῆς ἁρπαγῆς αἰτέειν, I. 3. *f. Conf.* Ἐξαιτέειν.

Ἀπαλλαγή, ῆς, ἡ, Discessus, Receptus. ἐβουλεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς, VII. 207. *a.* VIII. 39. *f.* 118. *m.*

Ἀπάλλαξις, ιος, ἡ, *i. q.* ἀπαλλαγή. ἀπάλλαξις οὐκ ἦν ὅτι μὴ κατὰ

στινόν, Receptui non erat locus, IX. 13. *f.*

Ἀπαλλάσσειν 1) *Activâ formâ, notione intransitivâ*, Discedere. ἀπὸ τούτων οὐκ ὡς ἤθελε ἀπήλλαξε, Ab hac urbe non ita uti voluerat discessit, I. 16. *f.*

2) *Sed praesertim Medium* Ἀπαλλάσσεσθαι *frequentatur notione* Abeundi, Discedendi, Redeundi. *Partim Absolute positum*, ἀπαλλάσσονται, II. 93. *f.* et I. 199. *f. ubi quidem intelligitur* ἐς τὰ οἰκία, *quod ibid. paulo ante adjicitur.* οὕτω δὴ ἀπαλλάσσεσθαι, III. 56. *f.* ἀπολιπόντες Λεωνίδην ἀπαλλάξεσθαι, VII. 222. *f.* ἀπαλλάσσοντο ὀπίσω, I. 17. *m. f. Partim seq. praepos.* ἐς *aut* ἐπί. ἀπαλλάσσοντο ἐς Πέρσας, I. 4. *m.* ἐς Πελοπόννησον, III. 56. *a.* IV. 156. *m.* ἀπαλλάσσοντο ὡς εἶχον ἐπὶ Θεσσαλίης, V. 64. *f.* ἀπαλλάσσεσθαι ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ, IX. 11. *a. Alibi cum Praepos.* ἐκ, *ut* ἐκ τῆς Πελοποννήσου, III. 148. *f.* ἐκ τῆς χώρης, IV. 164. *a.* VII. 149. *f.*

3) Ἀπαλλάσσεσθαι *formâ Passivâ*, Liberari. ἀπαλλαχθέντας δουλοσύνης, Servitute liberatos, I. 170. *a.* τῶν παρεόντων κακῶν ἀπαλλαγήσεσθαι, II. 120. *m.* ἔθνος εὐηθίης ἠλιθίου ἀπηλλαγμένον, Populus a stolidâ fatuitate Liber, Abhorrens, I. 60. *a. Semel Passivum* ἀπαλλαχθῆ *simpliciter* Redut *vertitur* VI. 45. *extr.* οὗτος μὲν οὖν στόλος αἰσχρῶς ἀγωνισάμενος ἀπαλλάχθη ἐς τὴν Ἀσίην *sed nimirum innuitur, reliquias istius exercitus, post multas clades et calamitates, ad extremam salvas et e periculis liberatas in Asiam evasisse, secutas Xerxis exercitum, qui fere totus in Europa periit.*

Ἀπαλός, ή, όν, *de fructu* Recenti et Molli, *cui opponitur Siccatus.* τρώγεται καὶ ἀπαλὰ ταῦτα καὶ αὖα, II. 92. *m. f.*

Ἀπαμβλύνειν, Hebetare. γηράσκοντι συγγηράσκουσι αἱ φρένες καὶ ἐς τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνονται, III. 134. *m.*

Ἀπαμελεῖν, Penitus negligere, Sepositum (*vel* Relegatum) negligere. ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι ἀπημελημένον, III. 129. *f.* 132. *f.*

Ἀπαμύνειν, Repellere, Propulsare. ἀπαμῦναι τὸν βάρβαρον, IX. 90. *f.*

Med. Ἀπαμύνεσθαι *cum Accus.* Propulsare a se, Defendere se ab aliquo. ἀπαμύνασθαι ἂν τὰς νῆας, V. 86. *a.* τὴν πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην, VII. 102. *a.* ταῦτα τὰ θηρία ἀπαμυνομένους ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, Has bestias ab oculis abigentes, III. 110. *f.*

Ἀπανιστάναι, Rursus abducere. οὐκ ἀπανιστάναι τὴν στρατιὴν πρὶν ἢ ἐξέλῃ σφέας, VI. 133. *m. ubi male alii* ἀποστῆσαι.

ἀπανίστη, Discessit, Rursus abscessit ------ μὴ πρότερον ἀπανιστῆναι, IX. 87. *a.*

ἀπανίστασθαι ἀπὸ τῆς πόλιος, Abscedere ab urbe, IX. 86. *m.*

Ἀπαντᾶν, 1) *Cum Dativo*, Obviam ire. VIII. 9. *m.* 2) *Absolute*, Occurrere, Accidere, Concurrere. τουτέων ἀπαντώντων, Hæc quum ita acciderint, Hæc quum coincidant, Quae quum ita sint *Sic ex Schaeferi conject. scripsimus, pro vulgato* του-

τίων ἀπάντων, VIII. 142. m. ubi vide Var. Lect. et Not.

Ἀπαντίον, E regione, Ex adverso. ἔστι ἑπτὰ στάδια ἐξ Ἀβύδου ἐς τὴν ἀπαντίον αὐτῆς, Ad oram oppositam, VII. 34. *Conf.* Ἀπαντίον

[Ἀπάξαι *perperam olim legebatur* VII. 96. m. *ubi* ἐπάξαι *corrigendum recte vidit Portus. Vide infra* Ἐπάξιος.]

Ἀπάπτειν, (*Ion. pro* ἀφάπτειν) Nectere. ἀπάψας ἅμματα ἑξήκοντα ἐν ἱμάντι, IV. 98. *a.* Suspendere *unde* ἀπαμμένος, Dependens, Pendulus, II. 121, 4. *a.*

Ἀπαραιρῆσθαι *vide in* Ἀπαιρέειν.

Ἀπαράσσειν, Dejicere. τοὺς ἐπιβάτας ἀπὸ τῆς νεὸς ἀπήραξαν, Propugnatores de nave deturbarunt, VIII. 90. *a. m.* (*Conf.* Καταράσσειν) Decutere, Uno ictu (Violenter) praecidere. δρεπάνῳ πλήξας ἀπαράσσει τοῦ ἵππου τοὺς πόδας, V. 112. *f. ubi vide Not. et conf. Dammii Lexic. Etym. h. v. et Wess. ad Herod.* IV. 63. *f.*

Ἀπαρνέεσθαι, Negare. φαμένη αὐτὸν οὐ καλῶς ποιέειν ἀπαρνεύμενον, VIII. 69. *a. m. Conf.* Ἐξαρνέεσθαι, *et mox* Ἄπαρνος.

Ἄπαρνος, ου, ὁ, ἡ, Negans. ὁ δὲ ἄπαρνός ἐστι μὴ μὲν νοέειν, *sic nos ex mstis edidimus, ubi alii* ἔξαρνόμενός ἐστι. *Conf.* Ἔξαρνος.

Ἀπαρτὶ, Accurate, Exacte, Omnino, Plene, ita ut nihil desit. ἡμέραι ἀπαρτὶ ἐνενήκοντα, V. 53. *f. et ibi Not.* στάδιοι χίλιοι ἀπαρτί, II. 158. *f. ubi alii quidem carent ista voce. Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀπαρτιλογίη, ης, ἡ, Plena, Solida integraque summa, VII. 29. *f.*

Ἀπαρύειν, Desuper exhaurire, Defundere, Delibare. τὸ τοῦ γάλακτος ἐπιστάμενον ἀπαρύσαντες ἡγεῦνται εἶναι τιμιώτερον, IV. 2. *f.*

Ἀπάρξαντες *codd. nonnulli pro* ἀπέρξαντες IV. 62. *f. ubi vide Not.*

Ἀπάρχεσθαί τινος τινί, Primitias alicujus rei offerre alicui. πάντων ἀπαρχόμενοι καὶ θυσίας οἱ προσάγοντες, III. 24. *f.* τῶν σπλάγχνων ἀπαρξάμενος, IV. 61. *f.*

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, Primitiae. τῶν πατρώων χρημάτων ἀπαρχὴ, I. 92. *m.*

Ἅπας, ασα, αν, Omnis, Universus, Totus. ὁ στρατὸς ἅπας, IX. 23. *a.*

Notemus formulas hasce. τοιαῦτα ἔργα οὐ πρὸς τοῦ ἅπαντος ἀνδρὸς νομίζω γενέσθαι, Non a Quolibet homine patrari posse existimaverim, VII. 153. *f.*

περιημεκτέσας τῇ ἁπάσῃ συμφορῇ, Universam suam et cumulatam calamitatem lamentatus, III. 64. *a. Sic* ἀπέκλαιε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πρῆξιν, IV. 65. *extr.*

Ἄργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, Argos per id tempus rebus omnibus (Omnibus modis) eminebat inter eos qui Graeciam habitabant, I. 1. *a. m. ubi perperam vulgo juncta intelligunt verba* ἅπασι τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι, *quasi verbum* προέχειν *dativum casum regeret, ut* προεῖχε ἅπασι *significaret* Praestabat caeteris omnibus. ἤιρθε ἐὼν τοῖσι ἅπασι, Quum rebus omnibus Omni ex parte, Omnibus modis,

Mirum quanto) inferior fuisset, scil. quam uxor ipsius, I. 91. f.

Ἄπεδος, ου, ὁ, ἡ, i. q. ἰσόπεδος, ὁμόπεδος, ὁμαλός, Campestris, Planus. ἄπεδος χῶρος, IX. 102. a. χώρη ἄπεδος, I. 110. m. ἄπεδον χωρίον, IX. 25. extr. τετράγωνον ἄπεδον, Planities quadrata, IV. 62. a.

[Ἀπεικάσαι olim edebatur IX. 32. f. ubi nunc ex aliis codd. ὡς δὲ ἐπεικάσαι, Si conjecturâ uti licet.]

Ἀπειλέειν, 1) Minari. τοῖσι πυλαουρέουσι ἀπείλεε, III. 77. m. ταῦτα ἀπειλέειν, VII. 18. a. ἠπείλησε, III. 124. f. (vide in Πεφοβημένος θαι.) 2) In angustias concludere, Difficultatibus implicare, Ad necessitatem redigere. ἀπειληθέντα τὸν Ἀρίονα ἐς ἀπορίην, I. 24. a. m. II. 141. a. m. ἄνδρας ἐς ἀναγκαίην ἀπειλημένους, VIII. 109. a. ἀπειληθέντες ἐς στεινόν, IX. 35. f.

Ἀπειλητήριοι λόγοι, Minacia verba, VIII. 112. a.

Ἀπεῖπαι, (i. q. ἀπαγορεῦσαι, et ἀπειπεῖν) Interdicere, Vetare. ἀπεῖπας τοῖσι δούλοισι μηδενὶ φράζειν τὸ γεγονός, III. 153. a. ἀπεῖπέ σφι ὅπλα ἀρήϊα μὴ ἐκτῆσθαι, I. 155. f.

Ἀπείπασθαι, Recusare, Denegare. οὐκ ἀπείπατο τὴν ἐπιτροπίην, VI. 100. a. τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμμαχίην, IV. 120. f. ἡ δὲ ἀπείπατο τὴν πρόσοδον, I. 205. m. ἀπειπάμεθα, Repudiavimus conditionem, IX. 7, 1. m.

Ἀπείπασθαι τὸν παῖδα, Abdicare filium, I. 59. a. m. ἀπειπάμενος τὴν στρατηλασίην, Qui consilium suscipiendæ expeditionis Abjecit, VII. 14. a.

Ἀπειπάμενος τὴν ὄψιν, V. 56. f. alii intelligunt Spretâ visione, nos cum Wesselingio Expiatâ visione, Sacris averruncandi causâ factis. Vide Not.

Ἀπείργειν, Sejungere, Separare. ἡ ἵππος (τῶν Περσέων) ἀπέργουσα τοὺς φιλίους φεύγοντας ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, Equitatus (Persarum) intercludens spatium inter suos fugientes et (hostes) Græcos, IX. 68. f. Sed videtur ἀπέργουσα scripsisse Herodot. Vide Ἀπέργειν.

Ἀπείρητος, Inexpertus, notione passivâ, ubi de Re agitur. ἔστω μηδὲν ἀπείρητον, VI. 9, 3.

Ἄπειρος, ου, ὁ, ἡ, Inexpertus homo. γυνὴ ἄλλων ἀνδρῶν ἄπειρος, II. 111. m. ἄπειροι ἐόντες τυράννων V. 92, 1. f. VII. 135. f. IX. 46. m. 58. m. ἄπειροι τῆς ναυτικῆς ἐόντες, VIII. 1. a. Prave olim ἄπειρος δὲ ἐστι legebatur I. 32. m. f. pro ἄπορος.

Ἀπείρως ἔχειν τῶν Αἰγυπτίων νόμων, Ignarum esse, II. 45. m

Ἀπεις, ἐντος, vide in Ἀπιέναι, ab ἀπίημι.

Ἀπελαύνειν, Abigere, Amovere. Inde notione Reciprocâ et Intransitivâ Abire, Discedere, ut ἀπελάσαντος βασιλῆος, Post regis discessum, VIII. 96. f. (ubi olim ἐπελασ.) σὺ δὲ, πυρώσας τὰς Ἀθήνας, ἀπελᾷς, (fut. pro ἀπελάσεις) Discedes, Reverteris. Sic VII. 210. f. commode Wess. ex codd. nonnullis οὐκ ἀπήλαυνον adoptavit, Non discesserunt, Non se receperunt, ubi nos quidem eâdem notione

cum aliis codd. ἀπελαύνοντο tenuimus. Conf. Ἐλᾶν et Ἐλαύνειν.

Passivum Ἀπελαύνεσθαι *vulgo* Proficisci *intelligitur in illis verbis* Ἱππίης δὲ ἐλθὼν ἀπελαυνόμενος, V. 94. *a. sed videndum ne gravius quid significetur, nempe* Hippia inde repulso, *nam repulsam tulerat. Sic fere* VII. 161. *m.* ἐπεί τε δὲ ἀπάσης (*scil.* στρατιῆς, *cujus* ἡγεμονίην *tu tibi initio postulasti*) ἀπελαυνόμενος, δέεαι τῆς ναυτικῆς ἄρχειν: *quae verba haud ita male in hunc modum Gronovius interpretatus erat,* Quoniam vero dejectus ab imperio summo omnium *etc. nos vero leniorem in sententiam,* de universi imperii summâ Concedens.

ἀπελέλαστο τῆς φροντίδος περὶ τῆς βασιληΐης, Remotus erat, Longe aberat, a cogitatione de adipiscendo regno, VII. 205. *a.*

Ἀπέλκειν, Vi abstrahere. ἀπέλκειν τοὺς ἱκέτας ἐκ τοῦ ἱροῦ, III. 48. *m.*

[*Ἄπελκτος. ἐξ ἀπέλκτου cod. Vind.* I. 111. *a. pro* ἐξ ἀέλπτου.]

Ἀπεναντίον, *i. q.* Ἀπαντίον, Ex adverso. αἱ νέες ἀνήγοντο ἐς τὴν ἀπεναντίον, VII. 55. *f.*

Ἀπεχθάνεσθαι, *et conjugata, vide in* Ἀπεχθέσθαι.

Ἀπέργειν, (*ion. pro* ἀπείργειν, *quod vide supra.*) 1) *proprie significat* Arcere, Prohibere, Excludere. σφέας (*scil.* τοὺς Αἰγυπτίους) θυσιέων ἀπέρξαι, Prohibuisse illos sacrificiis, II. 124. *a. Hac notione* I. 160. *f.* ἀπέργετο τὰ πάντα, Arcebantur omnia, *corrigendum censuere viri docti, ubi quidem vulgatum* ἀπείχετο *non debebat solicitari. Eâdem fere notione ponitur hoc verbum* IX. 68. *f. ubi communem formam* ἀπείργουσα, *loco ionicae* ἀπέργουσα, *tenuere libri omnes:* ὁ ἀγκὼν τοῦ Νείλου, ὃς ἀπεργμένος ῥέει, Cubitus (*vel* Inflexio) Nili, qui *prisco alveo* exclusus fluit, Prohibitus *priscum cursum continuare,* II. 99. *m. Paulo post ibid.* τὸ ἀπεργμένον *est ille* Tractus terrae, unde exclusus est fluvius, *vel,* quem perfluere prohibitus est fluvius.

2) *Praesertim vero in re geographicâ frequentatur hoc verbum a Scriptore nostro, ubi Fluvius aliquis aut Mare dicitur* Ἀπέργειν regionem aliquam, *quasi* Excludere, *sive* Includere, et Prohibere eam ne ulterius porrigatur, id est, Finire, Terminare. *Sic* τὰ πρὸς βορῆν ὁ Κεραμεικὸς κόλπος ἀπέργει, I. 174. *a. m.* (*ubi quidem alium* ἀπείργει.) ὁ Ἅλυς ἔνθεν μὲν Καππαδόκας ἀπέργει, ἐξ εὐωνύμου δὲ Παφλαγόνας, I. 72. *m. f.* Ὑπάκυρις ἐς δεξιὴν ἀπέργων τὴν Ὑλαίην, Fluvius qui ad dextram terminat Hylaeam, Hylaeam ad dextram habet et disterminat, Radit, Praestringit, IV. 55. τὰ πρὸς ἑσπέρην τῆς Κασπίης θαλάσσης ὁ Καύκασος ἀπέργει, I. 204. *a.* τὰ πρὸς τὴν ἠῶ τῆς Μέμφιος ὁ Νεῖλος ἀπέργει, II. 99. *f.*

3) *Etiam Homo, iter faciens, dicitur* Ἀπέργειν locum aliquem, *i. e.* Praeter illum praeterire, ita ut illum ab alterutro latere habeat. *Sic* Ξέρξης ἐπορεύετο, ἐν ἀριστερῇ μὲν ἀπέργων Ῥοίτειον πόλιν, ἐν δεξιῇ δὲ Γέργιθας,

VII. 43. *f.* ἐκ δεξιῆς χειρὸς τὸ Πάγγαιον οὖρος ἀπέργων, VII. 112. ταύτας τὰς πόλις ἐξ εὐωνύμου χειρὸς ἀπέργων παρεξῄιε, VII. 109. *extr.* ἐν δεξιῇ τὸν Παρνησσὸν ἀπέργοντες, VIII. 35. *a.*

4) Ἀπέργειν ἐντὸς *vel* ἐν, Includere. αἱ ἐσχατιαὶ περικληίουσαι τὴν ἄλλην χώρην καὶ ἐντὸς ἀπέργουσαι, III. 116. *f.* ἐπολιόρκεε Τάβαλον ἀπεργμένον ἐν τῇ ἀκροπόλει, I. 154. *f.* V. 64. *f.* τοὺς ἐν τῷ ἱρῷ ἀπεργμένους ἐξεκάλεε, VI. 79. *a.*

5) *Singulare est, et ab alio themate repetendum, id quod legitur* IV. 62. *f.* ἔπειτα καὶ τὰ ἄλλα ἀπέρξαντες ἱρήια ἀπαλλάσσονται, Confectis, i. e. Caesis caeteris hostiis, Postquam caedendarum reliquarum victimarum finem fecerunt. *Vide ibi Not.*

Ἀπερέειν, (i. q. ἀπειπεῖν et ἀπείπασθαι) 1) *Cum Accus.* Recusare, Negare. θέλων εἰδέναι οἵ τε συμπέμψουσι, οἵ τε καὶ ἀπερέουσι ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν συμμαχίην, VII. 205. *f.*

2) *Sequente Infin.* Vetare, Interdicere. ἀπειρῆσθαί οἱ ἐκ τῶν γειναμένων μηδενὶ ἐπιδεικνύναι, Vetitum sibi esse a parentibus *puellae*, ne cui *eam* ostenderet, VI. 61. *f.* ἔπεμπον ἐς Σάρδις --- ἀπερέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν, γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν σιναμωρέειν, Miserunt Sardes *legatum*, qui Lacedaemoniorum verbis ediceret Cyro, ne ullam graecam laederet civitatem, I. 152. *f.* πειρᾶσθαι ἀπειρημένου, Tentare rem vetitam, III. 52. *a.*

Ἀπερύκειν, Propulsare, Abigere, Arcere. ταῦτα ἡ εὐτυχίη σφι ἀπερύκοι, I. 32. *m. f.*

Ἄπις *vide in* Ἀπιέναι.

Ἀπεστώ, ἔος *et* οῦς, ἡ, i. q. ἀπουσία, Absentia. ἐπαισχυνομένους τῇ ἀπεστοῖ τῆς μάχης, Quum puderet eos quod a pugna abfuissent, IX. 85. *m. f.*

Ἄπεφθος χρυσὸς, Aurum excoctum, Probe purgatum, Purum, I. 50. *m.* II. 44. *a. Conf.* Ἀπεψεῖν.

Ἀπέχειν, 1) *notione intransit.* Abesse. ἀπεῖχον τῆς ἐξευρέσιος, Aberant ab inventione, Reperire non poterant, I. 68. *f.* εἴκοσι σταδίους ἀπὸ τῆς κρήνης ἀπέχον, IX. 52. *f. et alibi* ἴσον ἀπέχειν, Æque longe abesse, VIII. 132. *f.*

2) *Transitive.* Amovere, Submovere, Non admittere. ἵνα τῶν ναυμαχιέων αὐτοὺς ἀπέχῃ, VIII. 22 *extr.* Εὐβοίης ἀπέχειν πολυμηκάδας αἶγας, *in Baeidis orac.* VIII. 20. *f. Hinc in Passivo.* ἀπείχετο τῶν πάντων ἱρῶν τὰ πάντα etc. Cuncta ista ab omnibus sacrificiis (*sive* templis) procul habebantur, Non admittebantur, I. 180. *f. ubi nil opus erat* ἀπέργοντο *corrigere. Sed in Medio significat* Abstinere, *quasi* Sese amovere. ὥστε, σινομένων τὴν ἄλλην Ἀττικὴν Λακεδαιμονίων, Δεκελέης ἀπέχεσθαι, IX. 75. *f.* οὐδένα χρόνον μευ ἀπέχονται, Nulla tempore a me discedunt, Continenter me obsident, VII. 13. *m.*

Ἀπεχθάνεσθαι *et* Ἀπέχθεσθαί τινι, Odium alicujus incurrere. σύ τε σφι οὐκ ἀπεχθήσεαι, I. 89. *f.*

ἵνα Καμβύσῃ ἀπέχθοιτο, III. 1. a. m.

Ἀπέψειν, (jon. pro ἀφέψειν,) fut. ἀπεψήσειν, Decoquere, Excoquere. τοῦτον (τὸν καρπὸν) θρύψαντες ἀπέψουσι, II. 94. f. χρυσὸν καθαρώτατον ἀπεψήσας, IV. 166. m. (unde ἄπεφθος χρυσός.) τοῦ ὕδατος ἀπεψημένου, I. 188. f. Conf ἝΨειν.

Ἀπηγέεσθαι, (jon. pro ἀφηγεῖσθαι) Narrare, Commemorare, Exponere. ἀπηγέεσθαι πᾶν τὸ γεγονός, I. 24. f. 86. m. τὸ πρῆγμα ἀπηγέετο τῷ Ἁρπάγῳ, I. 118. a. ἀπηγήσατο πᾶν τὸ πρῆγμα, III. 70. a. τὴν ὄψιν διεξῆλθε ἀπηγεόμενος, VII. 18. a. οὐ γὰρ ἔχουσι τοὔνομα (αὐτῶν) ἀπηγήσασθαι, Memorare, Referre nomen illorum non possunt, I. 2. a. χωρὶς τοῦ ἀπηγημένου, Praeter id quod jam exposui, I. 207. m. IX. 26. f.

Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Narratio, Res narrata. τὰ θεῖα τῶν ἀπηγημάτων, Quae narrantur ad res divinas spectantia, II. 3. f.

Ἀπήγησις, ιος, ἡ, Narratio, Commemoratio, Expositio. ἀγρη ἀξιωτάτη ἀπηγήσιος, II. 70. a. ἃ ἔξεστι ἀξιόχρεα ἀπηγήσιος, V. 65. f. ἀπικτῶνας μιν οὐκ ἀξίως ἀπηγήσιος; III. 125. m.

Ἀπῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Ad senectutem vergens, Ætate provectus. Comparat. ἀνὴρ ἀπηλικέστερος, Natu grandior, Aetate jam provectior, III. 24. m.

Ἀπηλιώτης ἄνεμος, Subsolanus ventus, Eurus. πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον, Orientem versus, IV. 22. a. 99. m. ἔπλεον ἐπιφερόμενοι ἀπηλιώτῃ ἀνέμῳ, IV. 152. a. m. ἐπίπεσέ σφι χειμών τε μέγας καὶ πολλὸς ἄνεμος ἀπηλιώτης, VII. 188. m.

Ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, Nil mali passus, Incolumis. παῖδά τοι ἀπήμονα προσδόκα τοι ἀπονοστήσειν, I. 42. extr.

Ἄπηρος, ου, ὁ, ἡ, Integer membris, I. 32. m. f. ubi perperam olim ἄπειρος.

Ἀπιδεῖν, Desuper conspicere. ἐπεὰν δὲ ἀπίδῃ τὸ θηρίον ἀπὸ τοῦ δενδρίου, IV. 22. m. f.

Ἀπιέναι, (ab εἶμι, Eo,) Abire. ἀπίασι (Abeunt) οὐδενὶ κόσμῳ, VIII. 60, 3. ἀπῄεσαν, Abierant, VIII. 138. a. ubi perperam ἀπίεσαν olim. ἄπιτε ἐπὶ τὰ ὑμέτερα, Redite ad vestras sedes, VI. 97. f.

* Huc refer Med. Ἀπιέσθαι, idem fere ac activum significans; quod infra sub Ἀπιέναι jon. pro Ἀφιέναι positum reperies.

Ἀπιέναι, (jon. pro Ἀφιέναι) cum Accusat. Dimittere. Emittere, cum Infin. Sinere, Pati.

Literam φ ex communi forma verbi tenent libri omnes I. 206. m. ἄφες μόχθον, Mitte, Omitte laborem, ubi ἄπες sua auctoritate edidit Schaef. et V. 106. f. ὡς τάχος με ἄφες πορευθῆναι, ubi iterum ἄπες ed. Schaef. Tum ἀφεῖτο VIII. 49. a. non ἀπεῖτο: et Ἀφήσειν, VII. 193. f.

Alibi constanter littera π tenetur. Sic καί μιν ἀπίει, Dimisit vel Dimittit illum, V. 107. ἀπίει ἀπάγεσθαι (αὐτὸν), Passus est illum abduci, VI. 62. extr. Potest autem ἀπίει esse Imperf. ex ἀπίεε contractum, sed talem contractionem non amat Hero-

dotus: quare potius fuerit Praesens historicum per syncopen formatum ex ἀπιέει. *Vide Var. Lect.* ad I. 180, 5. *Valet autem* ἀπίει *idem ac* ἀπίησι, *quod ipsum etiam* VI. 62. *praeferunt plures codices; nec vero opus est ut ibidem cum Schaef.* ἀπιεῖ *corrigatur.*

Habent tamen libri nostri etiam contractam formam Imperfecti Ἀπίει, *pro* ἀπίεε, IV. 157. *m. f.* οὐ σφεας ἀπίει ὁ θεὸς τῆς ἀποικίης, Non dimisit (Non absolvit) eos deus quod ad condendam coloniam adtinet. *Tertia plur. Praes.* τὰ πλοῖα ἀπιεῖσι (*al.* ἀπιεῦσι) κατὰ τὸν ποταμὸν φέρεσθαι, I. 194. *a. m. Plural. Imperf.* Ἀπίεσαν, Dimiserunt, V. 38. *a.* Emiserunt, Projecerunt, VIII. 52. *f. Sed prave olim* ἀπίεσαν VIII. 138. *a. pro* ἀπῄεσαν, Abierunt. *Futur.* τίνα γλῶσσαν ἀπήσουσι, II. 15. *m.*

Subjunct. Praes. ἐπεὰν ἀπίῃ τὴν ψυχὴν, Quando Emittit (Efflat) animam. IV. 190. *a.* ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπιέωσι τὰ τοξεύματα, Quando tela Emiserint, VII. 226. *a.*

Infinit. Praes. τούτων συλλαμβάνειν καὶ μὴ ἀπιέναι, II. 121, 5. τὰ ἄλλα ἀπιέναι, Caetera omittere, VIII. 40. *f. Partic.* τὸ ἔλασσον ἀπιεὶς, Omittens, III. 95. *f.*

Aor. 1. *Act.* Ἀπῆκε (αὐτοὺς), Dimisit *illos*, III. 118. *extr.* 119. *f.* 126. *f.* ἀπῆκαν, V. 38. *a.* ἀπῆκε ἀπ' ἑωυτοῦ περιέεσθαι τὰς νέας, VII. 121. *a.* ἀπῆκε βέλος, Emisit telum, IX. 18. *a.*

Aor. 2. *Imperat.* Ἄφες, *et quidem praeferunt libri, non* ἄπες, *vide supra, sub initium hujus articuli. Particip. Aor. sec.* Ἀπεὶς τὸν πάντα στρατὸν, I. 77. *f. ubi quidem* ἀφεὶς *praeferunt libri fere omnes.* ἀπέντα (Dimittentem, Repudiantem) ταύτην τὴν γυναῖκα, V. 39. *f.* ἀπέντες τοὺς μυρίους, VII. 60. *m.* τὰ ἄλλα ἀπέντας, Omittentes alia omnia, VIII. 142. *m.* ἀπέντες τὴν ἑωυτῶν φυλακὴν, VIII. 70. *extr. Infinit.* τὴν Ἰωνίην ἀπεῖναι τοῖσι βαρβάροισι, Joniam barbaris relinquere, IX. 106. *a. m.*

Futur. Ἀπήσω *unde Particip.* ἐντείνοντο τὰ βέλεα ὡς ἀπήσοντες, IX. 18. *a.*

Notanda vero dictio Ἀπιέναι (*i. q.* μετιέναι) τὰς ἀμαξίδας, VIII. 140, 2. *f. coll.* 140, 1. *a.*

Passivum. Praesens Ἀπιέεσθαι *non passivâ notione usurpatum apud Nostrum, sed eâ quae verbo Medio propria est, de quâ mox. Aor.* 1. *Pass.* ὁ στρατὸς ἀπείθη ὑπὸ Ξέρξεω, Dimissus est a Xerxe, VII. 122. *a.* ὡς ἀπείθησαν Ἀθηναῖοι, δρόμῳ ἴεντο ἐς τοὺς βαρβάρους, Athenienses ut (*signo dato*) emissi sunt ad *pugnam*, cursu contenderunt in barbaros, VI. 112. *a. Plusquamperf. pass.* ἡ Ἀττικὴ ἀπεῖτο ἤδη, Attica jam Abdicata, Derelicta erat, VIII. 49. *a. ubi aspiratam literam* φ *libri tenent omnes.*

Medium Ἀπίεσθαι, Ex sese emittere; *ut* ἡ γονὴ τὴν ἀπίενται (οἱ Αἰθίοπες) ἐς τὰς γυναῖκας, III. 101. *a.* τοιαύτην ἀπίενται θορὴν, ibid. *b.* ἀπιεμένου *tamquam a praes.* ἀπίεμαι) τοῦ ἔρσενος τὴν γονὴν, III. 109. *a. Dein, quemadmodum verbum* ἧμαι (*leni spi-*

ritu) *idem fere sonat ac* εἶμι, Eo, Propere eo, Contendo, (*conf.* VII. 122. *a.*) *sic et* Ἄπιμι *significat* Abeo, Propere obeo, Abire contendo, *scilicet proprie* Emitto me, Projicio me. *Sic* VII. 122. *m.* ἔπλει ἀπιέμενος ἐς τὸν Θερμαῖον κόλπον, Abire Properans, Progredi et Persequi iter Contendens. (*Sed haec quidem commodius ad* Ἀπίεναι, *ex* ἀπὸ *et* ἰέναι *compositum referentur. Conf. infra,* Ἴεσθαι, *sub verbo* Ἴεναι, Ire.) *Similiter* ὡς δὲ ἀπίεσθαι μέλλειν τοὺς ἵππους, Quum in eo essent equi ut Abirent, ut Abire contenderent, III. 87. *b. ubi quidem etiam passive intelligi potest ut* Emitterentur.

Ἀπικνέεσθαι, (*jon. pro* ἀφικνεῖσθαι) Venire, Advenire, Pervenire. ἐς ἔχθεα μεγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνέονται, III. 82. *m.* ἐς τοῦτο ἀπικνέεσθαι, Eo venire, IV. 127. *o.* (*conf.* ἐπαπικνέεσθαι.) *Imperat.* ἀπικνέο μοι πάντως, Fac omnino me convenias, V. 24. *a. ubi* ἀπικνέο *per syncopen ex* ἀπικνέεο, *i. q. commune* ἀφικνέου, ἀφικνοῦ. *Vide quae notavimus in Var. Lect. ad* I. 180, 5.

Praesertim frequentatur Aor. sec. Ἀπικέσθαι, *et Praet. Perf. et Plusq.* Ἀπῖχθαι. *Quod ad varias hujus verbi formationes spectat, notandum, in 3 plur. Aor. 2. pro communi forma* ἀφίκοντο *et jonicâ* ἀπίκοντο, *passim usurpare Nostrum* ἀπικέατο, *in Praet. Perf. autem et Plusq. pro eo quod vulgo graece dicunt* ἀφιγμένοι εἰσὶ *et* ἦσαν, *frequentare eumdem cum Jonibus omnibus* ἀπίχαται *et* ἀπίχατο. *Vide Adnot. nostram ad* I. 2, 11.

De constructione ejusdem verbi notemus hasce formulas. ἐς νίκεα ἀπιγμένους τοὺς πρώτους αὐτῶν, IX. 55. *a.* ἀπικέσθαι τινὶ ἐς λόγους, II. 28. *a.* 32. *n.* (*ubi mox etiam* ἀπικ. ἐς λέσχην.) III. 52. *f.* IV. 128. *a.* ἐς ἀμφισβασίας, IV. 14. *m.* ἀπικ. ἐς διάπειράν τινος, Experimento cognovisse aliquid, II. 28. *m. f.* 77. *a.* οὐ γὰρ ἄν κοτε ἐς τοσοῦτο τύχης ἀπίκευ, I. 124. *a.* ἐς ἐσχάτην πενίην ἀπῖκται, I. 193. *m. f.* ἐς τοσοῦτον θόρυβον, VIII. 56. *a.* ἐς πᾶν κακοῦ ἀπικέατο, Ad extremam redacti sunt miseriam, VII. 118. *n.* ἐς τὸ ἔσχατον (τοῦ) κακοῦ ἀπιγμένοι, VIII. 52. *m.* ἐς πᾶσαν βάσανον, VIII. 110. *a. m.* ἐς πᾶσαν ἀβλαβίην, IX. 7, 2. *o.* ἐς ὠθισμόν, IX. 62. *m.* διὰ μάχης ἀπικέατο Ἁρπάγῳ, Praelium cum Harpago commiserunt, I. 169. *a. Eadem notione dicitur aliquis* ἐς χειρῶν νόμον ἀπικέσθαι, IX. 48. *a.*

Et de rebus inanimatis. οὔρεα ἐς ὀξὺ τὰς κορυφὰς ἀπιγμένα, Montes cacuminibus in acutum desinentes, II. 28. *a. m.* κυρβασίας ἐς ὀξὺ ἀπιγμένας ὀρθάς, VII. 64. *a. ubi quidem* ἀπηγμένας *praeferunt codd. nonnulli et ed. Schaef. Vide ibi Valck.*

Ἄπιξις, ιος, ἡ, Adventus, (*jon. i. q.* Ἄφιξις.) *Communis forma superest* (*per librariorum, ut videtur, incuriam*) I. 69. *m. f.* τῇ ἀφίξι τῶν Λυδῶν, *ubi* ἀπίξι *correxit Schaef.* ἀπίξει *Borh. Etiam in Vit. Hom. c.* 23. *m. est* τῆς ἀφίξιος. *Alibi constanter jonica tenetur*

forma. τῆς ἀπίξιος, III. 69. *f.* (*ubi de* Congressu *vel* Concubitu *mulieris cum viro.*) III. 145. *f.* etc. V. 49. *a.* τὴν ἄπιξιν, II. 116. *a.* VIII. 41. *a.* IX. 77. *a.* τὴν ἀπὸ Κορίνθου ἄπιξιν, V. 92, 6. τὴν ἄπιξιν τὴν ἐς Θήβας, IX. 17. *a.* ἐπὶ Σαρπηδονίης ἄκρης τὴν ἄπιξιν ποιεύμενος, Iter faciens, Cursum dirigens, VII. 58. *a.* τὴν ἐς Λακεδαίμονα ἄπιξιν προθέμενοι, VIII. 125. *a.*

Ἀπιποῦν, Exprimere. κόψαντες ἀπιποῦσι, Exprimunt *grana, ut prodeat oleum*, II. 94. *m.*

Ἀπίπτασθαι, (*jon. pro* ἀφίπτασθαι) Avolare. τὸν μὲν (ὄνειρον) ταῦτα εἰπόντα ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἀποπτάσθαι, Avolasse, VII. 12. *extr.*

Ἄπισος, *i. q.* ἱκανῶς ἴσος, *si vera Wesselingii conjectura ad Herodot.* II. 7. *Conf. Koen ad Gregor. Dial. jon.* §. 115.

Ἀπισοῦν, Exaequare, Aequalem reddere, πρὶν ἂν σφι ἀπισωθῇ (ὁ χρυσός) τῇ ἀξίῃ τῶν φορτίων, IV. 196. *f.*

Ἀπιστάναι, 1) *notione transitivâ*, Facere ut quis deficiat, Ad defectionem solicitare. Κῦρος ἐπειρᾶτο τοὺς Ἴωνας ἀπὸ Κροίσου ἀπιστάναι, *sive, ut nos cum Wess. et aliis edidimus*, ἀπιστάμεναι, I. 76. *m.* ἀπιστᾶσι ἀπὸ τῶν Κυρηναίων τοὺς Λίβυας, IV. 160. *a.* ἀπιστὰς τοὺς Αἰγυπτίους ἄλλω. III. 15. *f.* τοὺς Λυδοὺς ἀπέστησε ὁ Πακτύης ἀπὸ Κύρου, I. 154. *a.* ἀποστήσειν νομὸν τὸν Βάκτριον (*scil.* ἀπὸ τοῦ βασιλῆος), IX. 113. *m.*

2) *Reperitur vero Aor. 1. Act. etiam notione Reciprocâ vel Intransitivâ*, Recedere, Discedere. ἀποστήσαντες ὦν (*scil.* ἑωυτούς) ὅσον τε δύο στάδια, IX. 23. *f. Not.*

3) Ἀποστῆναι (*Aor. 2.*) *et* Ἀπεστάναι (*per sync. ex* ἀπεστηκέναι) Defecisse. ἀπέστησαν ἀπὸ Μηδέων, ἀποστάντες δὲ etc. I. 130. *a.* πάντες ἀπὸ τοῦ Ψαμμιτίχου ἀποστάντες, II. 30. *m.* ἢν καὶ σφίων ἀποστέωσι, III. 15. *a.* I. 155. *extr.* Ἀπεστᾶσί μοι, (*pro* ἀπεστάσι ἀπ' ἐμοῦ.) A me defecerunt, I. 155. *a. m.* ἀπεστασαν ἀπὸ τῶν Βαρβάρων, (*syncop. ex* ἀπεστήκεσαν) Defecerunt, IX. 126. *f.* ἀποστεώντων τῶν συμμάχων, Quum defecissent ab eo socii, I. 102. *f.* ὡς τοὺς Ἴωνας ἐπύθετο ἀπεστάναι, V. 104. *m.*

4) Ἀπίστασθαι, Deficere ab aliquo. ἀπ' αὐτῶν Μῆδοι ἤρξαντο ἀπίστασθαι, I. 95. Πέρσας ἀναπείσας ἀπίστασθαι, I. 124. *m. f.* Sic I. 125. *a. et m.* 141. *m.* VIII. 24. *m.* τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπιστέαται (*jon. pro* ἀφίστανται, *praes. historicum*) θεράποντες, II. 113. *m.* ἀπιστέατο (*praet. imperf. pro* ἀφίσταντο) πρὸς τοὺς ἑτέρους, Defecerunt ad caeteros, II. 162. *f.*

Ἀπιστέειν, 1) Non credere, Fidem non habere, Diffidere. ἀπιστέειν γάρ (*scil.* αὐτοῖς) τὸν Ἀδείμαντον, VIII. 94. *m. f. in oratione obliquâ.* εἴ μοι ἀπιστέεις τὰ περὶ τῶν χρημάτων, III. 122. *f.*

2) *i. q.* ἀπειθεῖν, Inobedientem esse. εἰ δὲ οὐκ ἠπίστησαν, non inobedientes fuerunt; Obtemperarunt *illis*; Consilium *illorum* secuti sunt, VI. 108. *m. Not.*

3) *Controversus est locus* III. 15. *a.* εἰ δὲ καὶ ἠπιστήθη μὴ πολυπραγμονεῖν, *ubi, si verbum*

ἠπιστήθη non ad thema ἐπίσταμαι, Scio, sed cum H. Steph. (in Verborum Anomalorum thematibus) ad Ἀπιστέω referas, statuendum fuerit, duarum negationum (quarum una in α privativo inest, altera in μὴ particula) alterutram ex graecae linguae idiotismo abundare. Vide Not. ad loc. cit. et conf. infra sub verbo Ἐπίστασθαι dicenda.

Ἀπιστίη, ης, ἡ, Incredulitas, Diffidentia, Fides non adhibita. ὑπὸ ἀπιστίης, Quia fidem nuncio non habuit, III. 153. a. ὑπὸ ἀπιστίης τὸν ἄγγελον εἶχον ἐν φυλακῇ, VIII. 23. a. V. 41. m. ὑπὸ ἀπιστίης μὴ μὲν γενέσθαι μηδαμᾶ μέζονας ἀνθρώπους τῶν νῦν, Quum neutiquam persuadere mihi potuissem etc. I. 68. a. ubi duarum negationum (quarum una in α privativa inest, altera in μὴ particula) alterutra abundat.

τὰ εἰρημένα ἐς ἀπιστίην πολλοῖσι ἀπῖκται, Quae dicta sunt, multis incredibilia videntur, I. 193. m. f. τοῖσι παρεοῦσι ἀπιστίη πολλὴ ὑπεκέχυτο, III. 66. a.

Ἄπιστος, ου, ὁ, ἡ. Passiva notione, Cui nulla fides habetur, Cui non fidimus, Suspectus. ἵνα ἀπίστους ποιήσῃ τοὺς Ἴωνας, scil. πρὸς Ξέρξεα, ut suspectos redderet Jonas apud Xerxem, VIII. 22. f. 2) Activa notione. ἔμελλε ποιήσειν (τοὺς Βαρβάρους) ἀπίστους τοῖσι Ἕλλησι, Facturus erat ut Barbari diffiderent Graecis, Suspectam haberent Graecorum fidem, IX. 98 extr.

Ἄπλετος, ου, ὁ, ἡ, Immensus. χρυσὸς ἄπλετος, Immensa vis auri, I. 14. a. 50. a. 215 extr. III. 106. m. IX. 109. f. ἅλες ἄπλετοι, IV. 53. m. οἰμωγῇ διαχρέωνται ἀπλέτῳ, VI. 58. f. οἰμωγῇ ἐχρέωντο ἀπλέτῳ, VIII. 99. m. IX. 24. ὕδωρ ἄπλετον, VIII. 12. a.

Ἀπλοίη, ης, ἡ, (comm. ἄπλοια) Tempus quo navigari non potest. πλεῦνας ἡμέρας ὁρμεόντων αὐτῶν δι' ἀπλοίην, Vit. Hom. 39. b.

Ἀπὸ, Praepositio regens Genitivum, Latinorum A, Ab.

1) Proprie locum habet ubi indicatur Progressio ab uno ad alterum, jungiturque ei Rei vel Personae unde fit progressio. Verbi gr. Nuncius veniens ἀπὸ βασιλῆος, (i. q. παρὰ βασιλῆος,) ἀπ' Αἰγύπτου, i. q. ἐξ Αἰγύπτου. Quo referri possunt formulae hujusmodi: οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου, Qui sunt ex Peloponneso, i. e. Peloponnesii, VIII. 70. 79. m. οἱ ἀπὸ Σπάρτης, Spartani, VIII. 114. m. ἀπ' ὅτευ (jon. pro ἀφ' οὗ τινος) ὁ δῆμος Λυδίος ἐκλήθη, I. 7. m. IV. 45. m. ποταμὸς ἀπ' ὅτευ τὸ ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστι, III. 115. m. ἀπ' οὗ ἡμεῖς γεγόναμεν, A quo nos orti sumus, generis originem ducimus, VII. 150. a.

2) Inde denotat Distantiam vel Intervallum loci: ut ἡ θάλασσα ἀπέχει ὡς τέσσερα στάδια ἀπὸ λίμνης, IV. 195. f. quo usu nihil frequentius. Eodem referri possunt exempla hujusmodi ἀπὸ πέντε πηχέων ἐπέλιπε τέσσερας δακτύλους, VII. 117. m.

3) Temporis intervallum. ἀφ' οὗ, A quo tempore, Ex quo, II. 44. a. τὸ ἀπὸ τούτου, Ab hoc tempore, Postea, I. 4. a. 130. m. f. et contracte τὠπὸ (vel τώ-

πὸ) τούτου, I. 199. *f.* πέμπτῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τούτων, Post haec, III. 42. *a.* ἀπὸ δείπνου, Post coenam I. 133. *a. m.* (*Pro quo quidem alibi est* ἐπεί τε ἀπὸ δείπνου ἦσαν *aut* ὡς ἀπὸ δείπνου ἐγένοντο, Absoluta coena, Postquam coenandi finem fecerunt, I. 126. *m.* II. 78. *a.* V. 18. *a.* VI. 129. *a.*) ἀπὸ τῆς πέμψιος τοῦ κήρυκος δευτέρῃ ἡμέρῃ, VIII. 54. *a.* δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς ἐμπρήσιος, VIII. 55. *f.*

4) *Interdum non nuda Progressio temporis aut Profectio unius ab altero significatur; sed simul indicatur, Prius esse causam alterius, ut* ἀπὸ τούτου *idem valeat ac* ἐκ τούτου, παρὰ τοῦτο. *Sic* ἀπὸ τούτου II. 42. *m. non nude significat* Ab hoc tempore, *sed simul* Hanc ob causam, Inde factum est ut *etc. Similiter* ἀπὸ τῆς ὄψιος ταύτης, I. 209. *f. non solum* Post hanc visionem; *sed* Propter hanc visionem. *Sic* τὰ ἔμελλε ἀποβήσεσθαι ἀπὸ τῆς μάχης, IX. 66. *m. Huc referendae et illae locutiones, ubi* ἀπὸ *videri possit pro* ὑπὸ *poni.* οὐδὲν μέγα ἔργον ἀπ' αὐτοῦ ἄλλο ἐγένετο, I. 14. *f. ubi* ὑπ' αὐτοῦ *malles; sed intellige* Ab illo profectum. *Sic* τὰ ἀπὸ Πρηξάσπεω γενόμενα, III. 78. *a.* πλέω κακὰ τῇ Ἑλλάδι -- τὰ μὲν ἀπὸ τῶν Περσέων γενόμενα, τὰ δὲ ἀπ' αὐτέων τῶν κορυφαίων, VI. 98. *m.* τὸ ἀπ' ἡμέων, Quod a nobis proficiscatur, A nobis praestari potest, IX. 7, 1. *f.*

5) *Est ubi* ἀπὸ *idem atque* ἐκ *valet, ut latine commodissime per* De *vel* E *numero reddatur.* ἀπ' ἑκατὸν καὶ εἴκοσι παίδων εἷς μοῦνος ἀπέφυγε, VI. 27. *m.*

6) *Alibi latine* De *redditur ea notione, qua alias praepositionem* περὶ *vel* ἐπὶ *cum genit. ponunt Graeci.* ταῦτα μὲν τὰ ἀπὸ τουτέων τῶν ποταμῶν, Haec sunt quae de his fluviis memoranda habui; (*intellige*, Quae ab his fluviis pervenerunt ad nostram notitiam,) IV. 53. *f.* τὰ ἀπὸ τῆς νήσου -- οἰκότα ἐστὶ ἀληθέα, IV. 195. *f.* τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι ἀπὸ τῆς Ξέρξεω στρατιῆς, VII. 195. *f.*

7) *Ubi significatur Vitae sustentandae ratio, eadem propositio* ἀπὸ *ponitur.* ζώουσι ἀπὸ θήρης, Venatione vitam sustentant, IV. 22. *a.* ζῶντες μὴ ἀπ' ἀρότου, ἀλλ' ἀπὸ κτηνέων, IV. 46. *f.* ζῶσι ἀπὸ λῃίης καὶ πολέμου, IV. 103. *extr.* V. 6. *extr. In Vita Hom. cap.* 3. *extr.* ἀφ' ὧν ἐδύνατο *idem valet ac* κατὰ τὴν δύναμιν, *Pro facultatibus.*

8) *Pleonastice interdum praeponitur Genitivo, ubi solus etiam per se stare Genitivus poterat. Sic* ἀπὸ τῆς ἐλαίης τοὺς κλάδους, VII. 19. *a. non aliud sonat nisi* τοὺς τῆς ἐλαίης κλάδους, Oleae ramos.

9) *Notanda Tmesis, qua praepos.* ἀπὸ *a verbo, cum quo componi debuerat, sejuncta reperitur* VIII. 89. *a.* ἀπὸ μὲν ἔθανε ὁ στρατηγός, -- ἀπὸ δὲ ἄλλοι πολλοί.

Ἀποβάθρη, ης, ἡ, Scala nautica; Pons quo e navi in bostilem aut in littus descendimus. ἀποβάθρας παρασκευάσασθαι ἐς ναυμαχίην, IX. 98. *a.*

Ἀποβαίνειν, 1) Abire, *Praet. infin.* ἀποβεβηκέναι, Abiisse. 2) Accidere, Evenire, Exitum habere. γενομένου τέρατος, φυλάσσουσι τὸ

'ποβαῖνον, etc. Observant eventum, II. 82. f. σκοπέειν χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτὴν κῇ ἀποβήσεται, Quonam in partem (Quo modo) res sit exitura, I. 32. f. ὥστε αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκοι τῇ περ ἐκεῖνος εἶπε, I. 86. m. πυνθανόμενοι τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ ἴσον, I. 97. a. παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα τῶν βαρβάρων ἀπέβαινε, VIII. 4. a. ἔμελλέ σφι τοιοῦτο ἀποβήσεσθαι, VII. 23. m. οἷόν περ ἀπέβη, VIII. 86. m. εὖ ἐξεπιστάμενος τὰ ἔμελλε ἀποβήσεσθαι ἀπὸ τῆς μάχης, IX. 66. m. ἐπαρκέειν τὸν πόλεμον κῇ ἀποβήσεται, VIII. 67. a. τῇ δ' ἐγὼ δοκέω ἀποβήσεσθαι τὰ τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα, VIII. 68, 2. a. Participium τοὐποβαῖνον vel τὸ 'ποβαῖνον, pro τὸ ἀποβαῖνον. II. 82. b.

Impersonaliter positum verbum videri posset III. 82. m. ἐκ δὲ τοῦ φόνου ἀπέβη ἐς μουναρχίην *nempe intellige* τὸ πρῆγμα *aut* τὰ πρήγματα, Res redit ad unius imperium.

'Αποβάλλειν, Amittere. τὴν τυραννίδα ἀπέβαλε, I. 60. a. τὰ πατρῷα ἀπέβαλον, III. 53. o. τοὶ στρατοὶ ἀποβαλέειν, VIII. 65. m. ἀποβαλέειν τὴν κεφαλήν, ibid. m. f. *Omitto plura.*

'Αποβάπτειν, Intingere. IV. 70. b.

'Αποβιβάζειν et 'Αποβιβάσασθαι, Jubere *aliquem* descendere (*e navi in terram*). ἐς τὴν νησῖδα πολλοὺς τῶν Περσέων ἀπεβιβάσαντο, VIII. 76. a. *et mox* ἀπεβίβασαν, *eadem notione, ibid. m.* τούτους ἀπὸ τῶν νεῶν ἀποβιβάσαντα, IX. 32. m. *Media verbi forma significatur, eo consilio illos in terram excendere jussisse imperatorem, ut ibi illorum operâ uteretur.*

'Απογεφυροῦν, Aggeribus munire *et a fluvii inundatione defendere.* τὸν Μῆνα ἔλεγον ἀπογεφυρῶσαι τὴν Μέμφιν, II. 99. *a. Not.*

'Απογίνεσθαι, 1) *i. q.* ἀπεῖναι, Abesse. τοῖσι ἀπογενομένοισι τῆς μάχης, Qui praelio non interfuerant, IX. 69. *a.*

2) Denasci, Mori. τοῖσι ἂν ἀπογένηται ἐκ τῶν οἰκίων ἄνθρωπος, II. 85. *a.* μηδένα τῶν ἑωυτοῦ ἀπογενομένων θάψαι, II. 136. *m.* κατὰ τὸν γινόμενόν σφι καὶ ἀπογινόμενοι ποιεῦσι τοιάδε, V. 4. *a. et mox iterum* ibid. *Etiam de mutis animalibus:* βοῶν καὶ ὄνων τῶν ἀπογινομένων, III. 111. *m.*

'Απόγονος, ου, ὁ, ἡ, *Adjective,* Oriundus. Γλαύκου νῦν οὔτι τι ἀπόγονόν ἐστι οὐδέν, Glauci nulla nunc propago superest. VI. 86, 4. *Substant.* 'Απόγονοι, οἱ, Posteri. οὕτω εἴημεν ὑμέτεροι ἀπόγονοι, VII. 150. *m.*

'Απογράφειν, Scripto consignare, In tabulas referre. ἴδοιεν ἂν ἕκαστοι ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί, VII. 100. *a. mox ibid. m.* Ξέρξης ἑκάστης ἀπογραψάμενος, In tabulas referri jubens. *vide ibi Not.* αἰεὶ ἀπογραψάμενοι τὰ ἔτεα, Constanter notasse sibi (in tabulas suum in usum retulisse) annos, II. 145. *m.* τὰ παραθαλάσσια τῆς Ἑλλάδος ἰθηεῦντο καὶ ἀπεγράφοντο, sibi descripserunt, Delinearunt, III. 136. *a.*

'Αποδάσασθαι, Partem aliquam de toto Sejungere, divellere. Σέσωστρις ἀποδασάμενος τῆς ἑωυτοῦ στρατιῆς μόριον, II. 103. *f.*

'Απόδασμιος, ου, ὁ, ἡ, (ob ἀποδάσ-

σθαι) Divisus, Separatus, A caeteris divulsos et sejunctos. Φωκέες ἀποδάσμιοι, Phocenses a popularibus suis divulsi et sejuncti, Pars Phocensium sejuncta, I. 146. o. *Not.*

Ἀποδεικνύειν et Ἀποδεικνύναι, *Aor.* 1. ἀποδέξαι, *jon. pro* ἀποδεῖξαι: 1) Ostendere, Monstrare, Demonstrare. τῷ ἐγὼ ἀποδέξω, *nempe* τὰ χρήματα, Cui ego pecunias illas ostendam, III. 122. *extr. coll. c.* 24. *extr.* ἀπέδεξε τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου τετελεσμένα, Demonstravit insumta et persoluta fuisse 400 talenta, VII. 118. *f.* οἱ ἐπιστάτες ἀπεδέξαντο τὸν λόγον, Rationes ostenderunt. Exhibuerunt, VII. 119. *a.* ἀποδεικνύουσι μαρτύρια τουτέων τάδε Proferunt testimonia, V. 45. o. ἀπεδέκνυσαν - - ἕως οὗ ἀπέδεξαν ἅπαντας, Demonstrarunt mihi, II. 143. *m.* ὃς ἂν πολλοὺς ἀποδέξῃ παῖδας, Si quis multos filios (*a se procreatos*) Ostendere, Repraesentare possit, I. 136. *a.* τῷ δὲ τοὺς πλείστους ἀποδεικνύντι, ibid.

2) *Non solum* Monstrare, *aut simpliciter* Repraesentare, *verum etiam* Tradere alteri, *aut certe* Offerre. ἀποδεικνύντα ἐνέχυρον, τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν, Qui patris cadaver pignori daret, II. 136. *a. ubi mox dein*, τῷ δὲ ὑποτεθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον. *Sic* ὅκως βασιλέϊ Ξέρξῃ ἀποδέξειαν τὰ χρήματα, VIII. 36. *m. non solum significat*, Ut regi Monstrarent pecunias, *Sed* Ut ei Repraesentarent et Traderent. *Similiter*, πολλὰ μὲν κλέπτοντες ἐπώλεον, - - - πολλὰ δὲ καὶ ἀπεδείκνυσαν, ὅσα αὐτέων οὐκ οἷά τε ἦν κρύψαι, IX. 80. *f.* Αἰακῷ τέμενος ἀποδέξαντες, Aeaco delubrum statuentes, V. 89. *m.* Πακτύην ἔχειν ἐν φυλακῇ, θέλοντες Κύρῳ ἀποδέξαι, Tradere eum Cyro volentes, I. 160. *f. nec enim satis esse videtur quod olim in vers. lat. ponebatur*, ut Cyro eum monstrarent.

3) *Cum dupl. accus. non solum denotat* Ostendere aliquem talem, *sed et* Efficere, Reddere talem. ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ ὑγιέα μιν ἐόντα ἀπέδεξε, III. 130. *m. Et absque participio* ἐόντα *cap.* 134. o. ὡς δέ μιν ἰησάμενος ὑγιέα ἀπέδεξε, Sanum praestitit. *Sic* θέλων τὸ μαντήιον ψευδόμενον ἀποδέξαι, II. 133. *f. non solum significat* Ostendere *aut* Demonstrare volens mendax esse oraculum, *Sed* Efficere cupiens ut mentitum esse comperiretur.

4) Ἀποδέξαι βασιλέα *est* Nominare, Constituere, Creare regem, VII. 2. o. *Sic* ἀποδέξαι μυριάρχας καὶ χιλιάρχας, VII. 81. *Inde cum dupl. Accus.* τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίων ἀπέδεξε, III. 63. *a. m.* στρατηγὸν τοῦ πεζοῦ Ἄμασιν ἀπέδεξε, IV. 167. *a.* στρατηγὸν τῆς στρατιῆς ἀποδέξαντες Κλεομένεα, V. 64. *a Item cum Accus. et Infin.* Ὀτάνεα ἀπέδεξε στρατηγὸν εἶναι τῶν παραθαλασσίων, V. 25. *a. Similiter in Passivo* ἦν ἐγὼ ὑπὸ Ἀστυάγεος ἀποδεχθῶ στρατηγός, I. 124. *m. f.* οὗτος ὑπὸ Κύρου στρατηγὸς ἀποδεχθείς, I. 162. *m.* Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπεος βασιλεὺς ἀπεδέδεκτο, III. 88. *a.* ἀπεδέχθη πάσης τῆς ἵππου εἶναι ἵππαρχος, VII. 154. *a.*

m. μελεδωνοὶ ἀποδεδέχαται, (*Ion.* pro ἀποδεδειγμένοι εἰσί,) Constituti sunt qui curam gerant, II. 65. *a.* τροφὴ αὐτοῖσι τοιαύτη ἀποδέδεκται, ibid. *e.* ὁκόσοι σφι ἱροὶ ἀποδεδέχαται, Qui ipsis sacri constituti (declarati) sunt, II. 77. *f.* (*conf.* ἀποδείκνυσθαι.) τοῖσι ἀποδεδέχθαι, His constitutum, Designatum, Mandatum fuisse negotium, II. 124. *a.* τοῖσί ἐστι χῶρος ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἀποδεδεγμένος ἐς ὃ συλλεγόμενοι etc. I. 153. *a.*

5) Ἀποδέξαι τινὶ τέμενος vel βωμόν, Dicare, Dedicare alicui fanum vel aram, V. 89. *m. et f.* VII. 178. *m. f. Conf. Plutarch. Lucull. c.* 29. *laudatum Schneidero in Lex. crit.*

6) *Frequenti in usu apud Nostrum est* Medium *verbum* Ἀποδείκνυσθαι, *significans*

(1) *idem quod* ἀποφαίνεσθαι, Proferre, Exponere, Explicare, Dicere *suam sententiam.* ἀποδείκνυσθαι γνώμην, IV. 97. *a.* ἀπεδείκνυτο ἐναντίην γνώμην, I. 207. *a.* (*ubi mox dein,* γνώμας ἀποφαίνεσθαι.) εἰ δεῖ περὶ ἀφανέων γνώμην ἀποδέξασθαι, II. 24. *a.* τρίτος Δαρεῖος ἀπεδείκνυτο γνώμην, λέγων etc. III. 82. *a.* λέγεται γνώμην τήνδε ἀποδέξασθαι, ὡς etc. III. 160. *a.* πολλάκις ἀποδεξάμενος γνώμην, ὡς etc. III. 74. *f.* Θεμιστοκλέης γνώμην ἀπεδείκνυτο, *sequente Accus. cum Infin.* VIII. 108. *a.* ἀποδέξασθαι γνώμην δηλοτάτην, IX. 58. *f.* ἐπίφθονον, VII 139. *a.*

Et cum Dativo: γνώμην ἀποδέξασθαι Ἴωσι χρησιμωτάτην, I. 170. *a.* οὕτω σφι γνώμας τοιάσδε ἀπεδέξαντο, ibid. *f.* ἀποδεξάμενος ὑβρίσματα ἐν τῷ λόγῳ, Quum contumeliosa verba protulerit, VII. 150. *a. Similiter in Passivo.* ἐμοὶ ἡ περὶ αὐτέων γνώμη ἀποδέδεκται, II. 146. *a. Similiter Passivâ verbi formâ et notione* αὕτη μὲν Δαρείῳ γνώμη ἀπεδέδεκτο. IV. 132. *m. idem quod* Δαρείου ἡ γνώμη ἦν, ibid. *a.*

2) Edere *facinora, quasi dicas* A se facta ostendere. ἔργα ἀποδεξάμενοι μεγάλα, I. 59. *f.* II. 36. *f.* VII. 139. *m.* VIII. 17. *m.* IX. 71. *f.* 155. *f.* ἀποδέξασθαι μνημόσυνα, II. 101. *a.* λόγου ἄξια, VIII. 91. ἀξιαπηγητότατα. I. 16. *f.* οὐδὲν λαμπρὸν ἔργον ἀποδεξάμενοι, I. 174. *a.* (*conf.* Ἀρετή.) *Et cum Dativo:* ἀποδεξάμενοί τε καὶ αὐτοὶ ἔργα βασιλεῖ, VIII. 89. *f. Item cum alio Accusativo* αὕτη ἀπεδέξατο (Fecit, Ostendit a se confecta, exstructa) χώματα ἀξιοθέητα, I. 184. *f.* ἀποδέξασθαι οὐδεμίην στρατηίην, Nullam fecisse (suscepisse) expeditionem, II. 111. *a.* ἀπεδείκνυντο ῥώμης ὅσον εἶχον μέγιστον ἐς τοὺς βαρβάρους, VII. 223. *f.* (*ubi quidem* ἐπεδείκνυντο *ex duobus codd. edidit Schaef.*) *Inde Passivum.* ἡμῖν εἰ μηδὲν ἄλλο ἐστὶ ἀποδεδεγμένον, IX. 27. *m. f.* οὐδέν ἐστί οἱ ἀποδεδεγμένον ἔργον ἑωυτοῦ ἄξιον, VII. 72. *f.* ἔργα μεγάλα τε καὶ θωμαστά, τὰ μὲν Ἕλλησι, τὰ δὲ βαρβάροισι ἀποδεχθέντα, Prooem. libri I.

Ἀποδείρειν, (*Ion.* pro ἀποδέρειν) Excoriare, Pellem detrahere. ἀποδείρει τὴν κεφαλήν, Caput occisi hostis pelle nudat, IV. 64. *a. Aor.* 1. ἀποδείρας (τὸ ἱρήιον),

IV. 60. *f.* 64. *f.* ἐπεὰν ἀποδείρωσι, IV. 61. *a.* ἀποδείρας πᾶσαν τὴν ἀνθρωπηΐην, V. 25. *m. Conf.* Δείρειν.

'Αποδέκεσθαι (jon. pro 'Αποδέχεσθαι) Accipere, Recipere, Admittere. τοὺς ἀποπεμφθέντας μὴ ἀποδέκεσθαι, Non Recipere (Non recuperare, Non revertentes videre) eos qui a se missi essent, (*scilicet, quod ab his, ad quos missi fuissent, retinerentur*) IV. 33. *m. f.* εἴ οἱ φίλον εἴη γνώμην ἀποδέκεσθαι παρὰ τοῦ etc. An ei gratum esset Recipere (Admittere) consilium ab eo qui dicere voluisset quid sentiat, IV. 97. *a.* μέγιστον θῶμα ἐρέω τοῖσι μὴ ἀποδεκομένοισι Ἑλλήνων, *sequente Accus. cum Infin.* Rem maxime miram dicam eis Graecis qui non Admittunt, non Credunt, *unum e septem Persis suasisse populare institui imperium*, VI. 43. *m.*

Passivum. ἀνδραγαθίη αὕτη ἀποδέδεκται, μετὰ τὸ μάχεσθαι εἶναι ἀγαθόν, Post bellicam virtutem hoc tamquam virtus et boni strenuique viri argumentum Accipitur, Admittitur, I. 136. *a.* οὐδὲ σφι θεοὶ οὗτοι ἐν τοῖσι ἄλλοισι θεοῖσι ἀποδεδέχαται, (jon. pro ἀποδεδεγμένοι εἰσί,) Neque hi dii in reliquorum deorum numerum sunt ab illis Recepti, I. 43. *m. nisi forte et istud* ἀποδέδεκται, I. 136. *et hoc* ἀποδεδέχαται *rectius a themate* 'Αποδεικνύναι *repetantur, illisque accenseantur exemplis quae sub isto verbo num. 4. retulimus.*

'Απόδεξις, ιος, ἡ, (jon. pro 'Απόδειξις) *duos habet significatus, illis respondentes quos supra in verbo* 'Αποδείκνυσθαι *retulimus.*

1) Expositio, Explicatio, Demonstratio. Ἡροδότου ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε, Haec est Expositio, Explicatio, earum rerum quas Herodotus vel ipse vidit, vel percunctando cognovit, *Prooem. libri* I. βουλομένοισί σφι γένοιτ' ἂν ἀπόδεξις, Volentibus ipsis fieret demonstratio, *i. e.* Libenter *ejus rei* documentum essent daturi, VIII. 101. *m.*

2) ἀπόδεξις ἔργων, Confectio operum, Edere facta, *et per metonym.* Facta edita, Opera confecta. ἡμῖν λείπεται ἀπόδεξις ἔργων μεγάλων, I. 207. *extr.* τῶν ἄλλων βασιλέων ἔλεγον οὐδεμίην ἔργων ἀπόδεξιν, II. 101. *a.* εἴ τις τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεά τε καὶ ἔργων ἀπόδεξιν συλλογίσαιτο, II. 148. *a.*

['Απόδειξιν, *vide* 'Απόδεξιν.]

'Απόδερμα, τος, τό, (i. q. δέρμα,) Detracta pellis. ἐκ τῶν ἀποδερμάτων χλαίνας ποιεῦσι, IV. 64. *m. ubi et* δέρματα *paulo ante, et post iterum.*

'Αποδημέειν, Domo abesse, I. 29. *m.* IV. 1. *m.* κατὰ τοὺς Αἰακίδας ἀποδεδημήκεε, Profecta erat, VIII. 83. *f.*

'Αποδημίη, ἡ, Peregrinatio. εἵνεκα τῆς ἐξ οἴκου ἀποδημίης, VI. 130. *b.*

'Αποδιδόναι, Reddere. ἐκεῖνοι τὴν δίκην ὑμῖν ἀποδιδοῦσι, IV. 119. *f.* ἀποδιδοῦναι ὀπίσω ἐς 'Ηρακλείδας τὴν ἀρχήν, Restituere regnum Heraclidis, I. 13. *b.* εἰ τὸ ὅμοιον ἀποδιδοῖ ἐς αὔξησιν, II. 13. *m. ubi si sincera scriptura, idem valebit* ἀποδιδοῖ *ac* ἐπιδιδοῖ, *quod ibidem praecedit.*

Ἀποδόσθαι, Vendere. ἀπέδοντο τὸν κρητῆρα ἐν Σάμῳ, I. 70. f. et mox οἱ ἀποδόμενοι ibid. διδοῦσι νέας, πενταδράχμους ἀποδόμενοι, VI. 89. b. ubi pro eo quod in latina versione commodantes posuimus, rectius vendentes reponetur, et in Adnot. ad eumdem locum. pro vocab. minae, quod imprudentibus nobis excidit, drachmae sunt reponendae.

Ἀποδιδρήσκειν et Ἀποδρῆναι, (comm. ἀποδιδράσκειν et ἀποδρᾶναι) Aufugere, Profugere. ὡς δὴ ἀποδεδρηκότων (τῶν Ἑλλήνων) IX. 69. a. ἀπεδίδρησκον τοὺς Αἰγυπτίου παῖδας, II. 182. f. ἀποδρῆναι, III. 45. a. ἀπέδρη ἐς Σάμον, IV. 43. f. IX. 37. m. ἐπὶ θάλασσαν, VI. 2. o. οἴχοντο ἀποδράντες, IX. 118. o. Futur. ἀποδρήσεσθαι, VII. 210. a.

Ἀποδινέειν τὸν σῖτον, Proterere, Triturare frumentum, II. 14. extr.

Ἀποδοκέειν, Displicere, Non placere. μετέπειτα ὥς σφι ἀπέδοξε (ταῦτα), Dein postquam haec eis displicuere, I. 172. m. Et sequente particulâ negativâ μὴ abundante, et Infinitivo. ἀπέδοξέ σφι μὴ τιμωρέειν Ἴωσι, Displicuit (Non placuit) eis opem ferre Jonibus, I. 152. a. m. Similiter ὅτι σφι ἀπέδοξε μέτι ἐπιδιώκειν ἔτι etc. VIII. 111. a.

Ἀποδοκιμᾶν et Ἀποδοκιμάζειν, Reprobare, Rejicere, Repudiare. τῷ πρώτῳ ἐμβαλόντι ἕπεται, οὐδὲ ἀποδοκιμᾷ οὐδένα, I. 199. m. f. μήτι τοὺς λοιποὺς ἀποδοκιμάζειν, VI. 130. a.

Ἄποδος, ου, ἡ, (comm. Ἄφοδος) Abitus, Discessus, Reditus, V. 19. extr. IX. 55. extr. ἥγε ἄποδος ἡμῖν ἀσφαλής, Tutus nobis Reditus est. IV. 97. m.

Ἀποδρῆναι, vide Ἀποδιδρήσκειν.

Ἀπόδρησις, ιος, ἡ, Fuga, Profugere. διὰ τοιούτων (τόπων) τὴν ἀπόδρησιν ποιέεσθαι, IV. 140. f.

Ἀποδύειν, Exuere, cum duplici Accusativo, ut apud Poetam, Iliad. β. 261. εἰ μὴ σε ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω, sic apud Herodotum, ἀπέδυσί σφεας (nempe τὸν κόσμον), συμφορήσας δὲ (αὐτὸν) κατέκαιε, V. 92, 7. m. Conf. Ἐκδύειν.

Ἀπόζειν, Spirare odorem. ἀπόζει τῆς Ἀραβίης ἡδύ, Suavis odor ex Arabiâ spirat, III. 113. a.

Ἀποθανέαι, Morieris, Moriturus es, sec. pers. fut. per syncopen ex ἀποθανέεαι formata, pro comm. ἀποθανῇ.

Ἀποθέειν, Cursu discedere, Celeriter abire. ἱστία ἀείροντο ὡς ἀποθευσόμενοι, VIII. 56. a.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, Repositum, et metonym. Res reposita tum per metaphoram, Beneficium in aliquem collatum (et apud illum velut depositum) ad gratiam ab eo in futurum tempus ineundam. ταῦτα ἔλεγε, ἀποθήκην μέλλων ποιήσεσθαι ἐς τὸν Πέρσην, ἵνα - - - ἔχῃ ἀποστροφήν, VIII. 109. f. ubi olim ὑποθήκην edd. Vide Not.

Temere olim et prorsus importune IX. 27. m. *edebatur* ἐς Ἀμαζονίδας, τὰς ἀποθήκας τὰς ἀπὸ Θερμώδοντος ἐμβαλούσας, *ubi otiosa duo verba* τὰς ἀποθήκας *scripti libri omnes, qui ad hunc diem excusi sunt, penitus ignorant.*

Ἀποθνήσκειν, *non solum* Mori, *ut*,

ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων, II. 63. *f.* sed et Interfici. ὑπὸ τοῦ ἑωυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκει, I. 137. *extr.* ἀπέθανε ὑπὸ Συβόλλου, VII. 154. *a.* Sic VII. 213. *f.* IX. 64. *m.* 75. *f.*

Ἀποθορέειν, Desilire, Exsilire. (*Comm.* ἀποθρώσκειν, ἀποπηδᾶν.) ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, I. 80. *f.* (ἀπὸ τῆς νεός, *de navi*,) VII. 182. *m.*

Ἀποθρώσκειν, Desilire. ἀποθρώσκοντι ἀπὸ ἵππου, III. 129. *a.*

Ἀπόθυμιος, ου, ὁ, ἡ, Ab animo alicujus alienus, Molestus, Ingratus. οὐκ ἐθελήσαμέν τοι ἐκπεσοῦσθαι, οὐδέ τι ἀποθύμιον ποιῆσαι, VII. 168. *m. f.*

Ἀποθωμάζειν et Ἀπεθωμάζειν, i. q. simplex θωμάζειν et comm. θαυμάζειν. ἀπεθώμασε (vel ἀπεθωμ.) ὁρέων, I. 88. *a.* μαθὼν μιν ἀποθωμάζοντα, I. 68. *a.* ἀπεθώμασε καὶ ἐξεπλήσσετο, III. 148. *m.* ἀποθωμάζειν τὸν κονιορτὸν ὅτεών κοτε εἴη ἀνθρώπων, Mirari, quorumnam tandem hominum esset ille pulvis, VIII. 65. *a.* ἀπεθώμασε (vel ἀπεθωμ.) τὸ λεγόμενον, (τὸ λεχθέν,) I. 11. *m.* 30. *m.* IX. 111. *a.* *Conf.* Θωμάζειν.

Ἀποικίη, ης, ἡ, Colonia. ἐς ἀποικίην ἄγειν, In coloniam deducere. εἴ τε ἐς Σαρδὼ ἄγοι (σφέας vel αὐτούς) ἐς ἀποικίην, εἴ τε ἐς etc. V. 124. *b.* ἔστελλε ἐς ἀποικίην ἐκ Λακεδαίμονος, IV. 147. *a.* *Conf.* Στέλλειν, *num.* 3.

Ἀποικίζειν, Coloniam condere, Colonis frequentare. *Seq. Accusat.* Λυδοὶ λέγουσι Τυρσηνίην ἀποικίσαι, Dicunt Lydi, se Tyrrheniam colonis frequentasse, coloniam duxisse in Tyrrheniam, I. 94. *a.* *ubi vitiose olim* ἀποικῆσαι.

Ἄποικος, ου, ὁ, Colonus. *Hinc Fœm.* Ἀποικίς, ίδος, ἡ. *Unde* ἀποικίδες πόλιες, Civitates colonis Frequentatae, Quae sunt coloniae a populo aliquo conditae. Καρχηδόνιοι Ἀμίλκᾳ μνήματα ἐποίησαν ἐν πάσῃσι τῇσι πόλισι τῶν ἀποικίδων, *scil.* πολίων, VII. 167. *f.*

Ἀποικτίζεσθαι, Deplorare, Misericordiam alicujus implorare, Misere conqueri. ὁ παῖς πρὸς τὸν πατέρα ἀποικτίζετο (ταῦτα, *sive* τούτων ἵνεκα) τῶν ὑπὸ Κύρου ἤντησε, I. 114. *f.* *Conf.* Κατοικτίζ.

Ἄποινα, τά, Multa, quâ redimitur culpa, *proprie*, quâ persolutâ aliquis a reliquâ poenâ liberatur. τῶν δὲ ἄποινά οἱ τάδε ἐθέλω ἐπιθεῖναι, IX. 120. *a. m.* *ubi*, *pro* ἄποινά οἱ, *videtur utique* ἄποινά μοι *legendum.* *Vide Var. Lect. et Not.* *Sigillatim usurpatur de* Pretio redemtionis captivorum, VI. 79. *a.* φὰς αὐτῶν ἔχειν τὰ ἄποινα. ἄποινα δέ ἐστι Πελοποννησίοισι δύο μνέαι τεταγμέναι κατ' ἄνδρα αἰχμάλωτον ἐκτίνειν.

Ἀποκατῆσθαι, (*comm.* ἀποκαθῆσθαι,) Scorsim sedere. ἀτιμώμενοι ἀποκατέαται, IV. 66. *m.* *Jonice pro* ἀποκάθηνται.

Ἀποκείρειν, Tondere, Radere. ἀπεκείραντο τὰς κεφαλάς, VI. 21. *a.*

Ἀποκηδεύειν τινά, Justa persolvere alicui, *proprie*, Finem facere τοῦ κήδους, parentandi et justa persolvendi mortuo. Βάρβαροι ὡς ἀπεκήδευσαν Μασίστιον, IX. 31. *a.* *Not.*

Ἀποκηρύσσειν, Per praeconem ven-

dere. τὴν καλάμην ἀπ' ὧν ἐκήρυξαν, I. 194. m. f.

Ἀποκλάειν vel Ἀποκλαίειν, Fletum edere, Ejulare. οὔτε ἀνέβωσε, οὔτε ἀπέκλαυσε, III. 14. m. f. ubi paulo ante est ἀνακλαύσας, et paulo post ἀνακλαίειν eadem notione. ἀπέκλαε sive ἀπέκλαιε ex Herodoto citat Pollux II. 64.

Ἀποκληΐειν, (comm. ἀποκλείειν) Excludere, Intercludere, Claudere. τὰ ἀποκληΐοντα τὴν ὄψιν, Quae prospectum Intercludunt, Intercipiunt, IV. 7. extr. ἀποκληΐσαντες τὰ ἱρά, Claudentes templa, II. 133. a. νῦν ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληΐσας ἔχεις, Nunc me utroque horum exclusum tenes, I. 37. a. ἀποκληΐει αὐτὸν τῶν πυλέων, Exclusit eum portâ, V. 104. f.

Passivum ἀποκληΐεται ἡ Σκυθικὴ ὑπὸ Ἀγαθύρσων, Excluditur, Clauditur, i. e. Terminatur Scythia ab Agathyrsis, Conterminos habet Agathyrsos, (scil. Agathyrsi excludunt Scythiam ne ulterius porrigatur,) IV. 100. b. δειμαίνοντες μὴ ἡ αὐτέων νῆσος ἀποκληϊσθῇ, nempe τοῦ ἐμπορίου, Veriti ne ipsorum insula mercatu Excluderetur, I. 165. a. ἀποκληϊσθέντες τῆς ὀπίσω ὁδοῦ, III. 55. a. πολλοὶ ἀπεκληΐσθησαν τοῦ ἄστεος ὑπὸ τῶν Σαμίων, III. 58. f. ἀποκεκλήϊατο ὑπὸ τῆς ἵππου, Interclusi tenebantur ab equitatu, IX. 50. f. jonice pro ἀποκεκλεισμένοι ἦσαν.

Ἀποκλίνειν, Declinare, Inclinare. ἀποκλίνοντι πρὸς ἀπηλιώτην ἄνεμον, IV. 22. a. idem quod πρὸς τὴν ἠῶ ἀποκλίνοντι ibid. f. Si ad orientem declines, te convertas, progrediaris. ἀποκλινομένης τῆς ἡμέρης, Inclinante die, IV. 181. f. ἀποκλινομένης τῆς μεσαμβρίης, Post meridiem, Sole de medio coelo inclinante, III. 104. f. Sed et de Plagâ mundi eadem usurpatur formula, ἀποκλινομένης μεσαμβρίης πρὸς δύνοντα ἥλιον, Ubi meridiana coeli plaga versus occidentem solem inclinat, III. 114. a. cum Var. Lect. et Not. Conf. Κλίνειν.

Ἀποκορυφοῦν, In brevem summam contrahere. ἀπεκορύφου σφι τάδε, Brevibus verbis hoc responsum eis dedit, V. 73. m. Not. Commode Portus contulit illud Hesiodi, Ἔργ. κα. 106. ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω.

Ἀποκρατέειν, apud Nostrum i. q. κρατέειν, Superiorem, Potiorem esse, Superare. ὁ Νεῖλος (cum Istro collatus) πλήθεϊ κρατέει, IV. 50. a. ubi alii quidem ἐπικρατέει. Sed consentientibus libris legitur idem verbum eâdem notione, et quidem cum Accusat. casu constructum, IV. 75. a. ὥστε Ἑλληνικὴ οὐδεμία ἄν μιν πυρίη ἀποκρατήσειε.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ, ἡ, Praeruptus. ὄρος ἄβατον καὶ ἀπόκρημνον, VII. 176. a. m. πρὸς ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, I. 111. m. ἀποκρήμνου ἐόντος τοῦ χώρου, VIII. 53. m.

Ἀποκρίνειν, 1) Distinguere, Diversum facere. οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες, οὔτε πρῴρην συνάγοντες, Neque puppim distinguentes, diversam facientes, (a prorâ), neque proram in angustius contrahentes, I. 194. a. Hinc in Passivo: τοῖσι ἀλ-

λοισι ἀνθρώποισι χωρὶς θηρίων δίαιτα ἀποκέκριται, Aliis hominibus diversa, distincta, habitatio ab animalibus est, (*Aegyptii una cum animalibus degunt,*) II. 24. a. ἀπεκρίθη ἐκ παλαιτέρου τοῦ βαρβάρου (vel βαρβαρικοῦ) ἔθνεος τὸ Ἑλληνικόν, Jam a priscis temporibus Distinctum, Multis modis diversum fuit, Graecum genus a barbaro, Magnum inter Graecos et Barbaros discrimen interfuit, I. 60. m.

2) Seligere. ἕνα ὑμέων ἐξαίρετον ἀποκρίνων, Unum e vobis prae caeteris seligens, VI. 130. a. ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ ὡς πέντε μυριάδας, III. 25. a. m. τῶν πασέων ἀποκρίναντες διηκοσίας, VIII. 7. a.

Loco verbi Medii Ἀποκρίνεσθαι *significante* Respondere, *Herodotus ex Ionici idiomatis more* Ὑποκρίνεσθαι *usurpat. Irrepsit tamen communis forma* Ἀποκρίνεσθαι *in codices nonnullos* I. 2. *f. Tenentque eamdem libri omnes* V. 49. *extr. in Cleomenis Spartani verbis, et* VIII. 101. *a. ubi Xerxes inducitur loquens.*

Ἀπόκρισις, ιος, ἡ, Responsio, Responsum: *pro quo alibi quidem* ὑπόκρισις *ex Ionum more, sed agnoscunt veteres libri omnes* τὴν τοῦ μαντηίου ἀπόκρισιν, I. 49. *et* τῆς ἀποκρίσιος V. 50. *a. Praeferunt etiam codd. nonnulli* ἀποκρίσιος III. 55. *a. ubi plerique* ἀνακρίσιος.

Ἀποκρούεσθαι, Propulsare. τὰς προσβολὰς ἀπεκρούοντο, IV. 200. *f.* οὐδαμοὺς γὰρ αὐτοὺς ἐπιόντας ἀποκρούεσθαι, VIII. 61. *extr.*

Ἀποκρύπτειν, 1) Occultare. τὸν ἥλιον ὑπὸ τοῦ πλήθεος τῶν ὀϊστῶν ἀποκρύπτουσι, VII. 226. *a.* 2) Celare, *cum dupl. Acc.* οὔτε σε ἀποκρύψω -- τὴν ἐμὴν οὐσίην, VII. 28. *a.*

Ἀποκτείνειν, Occidere. *Futur. particip.* πέμπει Πρηξάσπεα ἀποκτενέοντά μιν, Qui illum occideret, III. 30. *f.*

Ἀποκωλύειν, Prohibere. εἴ σ' ἀποκωλύσουσι, I. 66. *m. in orac.*

Ἀπολαγχάνειν *et* Ἀπολάχειν, Sortiri, Sorte accipere, Accipere. ἀπολάγχανε (*Imperat. Praes.*) τῶν κτημάτων τὸ μέρος, IV. 114. *f.* ἀπολαχόντες (*Aor.* 2.) τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, IV. 115. *a.* ἀπολαχόντες τὴν Ταναγρικὴν μοῖραν, V. 57. *m.* ἀπολαχ. μόρον ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, VII. 23. *m.* μοῖράν τι τιμέων μετέχοντες, καὶ τῆς γῆς ἀπολαχόντες, IV. 145. *f.*

Ἀπολαμβάνειν, 1) Accipere. τὸν μισθὸν, Ferre, Auferre mercedem, VIII. 137. *m.*

2) Recipere, Recuperare *regnum, urbem et simil.* ἀπολαβὼν τὴν τυραννίδα, I. 61. *a.* τὴν Αἴγυπτον, III. 18. *a.* τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχὴν, ibid. *m.* οὐκ ἀπέλαβε τὸ ἱρὸν ἅρμα, VIII. 115. *f. Futur.* ἀπολάμψεσθαι τὴν πόλιν, III. 146. *a.*

3) ἀπολαμβάνειν μοῦνον, Seducere aliquem, solum cum solo, Semotis arbitris cum illo agere. καλέσας Ὑστάσπεα καὶ ἀπολαβὼν μοῦνον, I. 209. *m.*

4) *Med.* ἀπολαμβάνεσθαι, Intercipere, Intercludere. λέγων ὡς ἀπολάμψοιτο συχνούς, Dicens se multos esse intercepturum, IX. 38. *extr.* (Recipiendi *notione idem Fut. Med. paulo ante*

num. 2. vidimus) Inde Passivum, ἐν ὀλίγῳ ἀπολαμφθέντες, In exiguum spatium conclusi, In angusto intercepti, VIII. 11. a. ubi ἀπολαμφθέντες idem valet ac περιεχόμενοι, cap. 10. m. ἀπολαμφθέντες πάντοθεν, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐξήλυσιν, V. 101. a. m. VIII. 76. m. 97. a. Rursus, εἰ ἀναγκασθείη ἀπολαμφθεὶς ὁ Πέρσης μένειν ἐν τῇ Εὐρώπῃ, VIII. 108. m. ὑπ' ἀνέμων ἀπολαμφθέντες, Ventorum vi circumventi, Intercepti et praepediti quo minus cursum, quo vellent, tenere possent, II. 115. m. Not. IX. 114. a.

Ἀπολαμπρύνεσθαι ἔργοισι, Inclarescere rebus gestis. ἰέναι ἔνθα ἀπολαμπρύνεαι ἔργοισι, Eo ire ubi rebus gestis inclarescas, I. 41. f. ubi videtur ἀπολαμπρυνέαι pingendum, ut sit Futurum, ex ἀπολαμπρυνέεαι decurtatum. Λακεδαιμονίοισι ἔργοισί τε καὶ γνώμῃσι ἀπολαμπρυνθείς, Qui et factis et consiliis inter Lacedaemonios inclaruit, VI. 70. f.

Ἀπολαύειν, Frui. ἥκω τῆς σῆς βουλόμενος δικαιοσύνης ἀπολαῦσαι, VI. 86, 1. m.

Ἀπολέγειν (i. q. ἐκλέγειν) Seligere. ἀπολέξαντες τοὺς ἀρίστους, V. 110. τριήκοντα μυριάδας ἀπολεξάμενος τοῦ στρατοῦ, VIII. 101. m. f.

Ἀπολείπειν, 1) Transitivâ notione, Relinquere, Deserere. cum Accusat. ἐς δὲ μιν ἀπολιπόντες οἴχοντο ἐς ἄλλον χῶρον, IV. 160. a. ἀπολιπόντες Λεωνίδην ἀπαλλάχθαι, VII. 222. b. τῆς θεοῦ ἀπολελοιπυίης τὴν ἀκρόπολιν, VIII. 41. f. μὴ σφέας ἀπολίπωσι (οἱ Ἀθηναῖοι) VIII. 63. Et subintellecto Accusat. ᾤχετο ἀπολιπὼν (scil. τὴν Πυθίην vel τὸ χρηστήριον) ἐς τὴν Θήρην, IV. 155. extr. Sic ἀπολίποιεν γὰρ (scil. αὐτοὺς) Ἀθηναῖοι, VIII. 63. ἐς δὲ οἱ Κορίνθιοι, τῶν παίδων οἱ φύλακες οἴχοντο ἀπολιπόντες, scil. αὐτούς, III. 48. f. λέγεται -- Κρῆτας -- πολιορκέειν ἐπ' ἔτεα πέντε πόλιν Καμικόν, τέλος δὲ --- λιμῷ συνεστεῶτας, ἀπολιπόντας (nempe αὐτὴν) οἴχεσθαι, VII. 170. a.

2) Interdum videri potest absolute, absque regimine, poni hoc verbum, reddendum Abesse, Deficere, Desinere: ubi tamen, verum si quaeris, obtinet primitiva notio Relinquendi, et aut diserte adest Accusativus, aut e propinquo subintelligitur. γυνὴ μέγαθος ἀπὸ τεσσέρων πηχέων ἀπολείπουσα τρεῖς δακτύλους, I. 60. m. Mulier quae tres digitos Abest a quatuor cubitis, proprie, Quae a mensura quatuor cubitorum Relinquit tres digitos, scil. quos statura ejus non complet. Sic ἀπὸ πέντε πηχέων βασιληΐων ἀπέλειπε τέσσερας δακτύλους, VII. 117. m. ἐπεὰν ἀπολίπῃ ὁ Νεῖλος, II. 93. f. interpretatus sum Postquam deficere coepit Nilus, Wess. cum Valla, Postquam Nilus abscessit: proprie, Postquam Reliquit Nilus ista loca, nempe τὰ κοῖλα τῆς γῆς καὶ τὰ τέλματα. Sic ἐπεὰν σφι ὁ ποταμὸς ἐπελθὼν ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ ἀπολίπῃ (αὐτάς) ὀπίσω, II. 14. f. nempe ἀπολίπῃ αὐτάς, Irrigata arva rursus Relinquit. ὁ Νεῖλος -- ἐπίσω ἀπέρχεται ἀπολείπων τὸ ῥέεθρον, II. 19. m. Intelligebam olim cum Porta et

αἰεὶ κατὰ τὸ ῥέεθρον, Deficiens quod ad fluentum suum attinet, sed rectius (*ut quidem nunc mihi videtur*) *et propius ad verbum*, *Wess. cum Valla*, *nec tamen satis perspicue*, Relinquens fluenta, *nempe* Relinquens cursum quem adhuc tenuit et loca quae adhuc inundaverat. (*cf.* Ῥέεθρον) ἰκτῖνοι καὶ χελιδόνες δι' ἔτεος ἐόντες οὐκ ἀπολείπουσι, II. 22. *f. Vertunt*, Non Deficiunt, Non Desinunt esse perennes: *sed vide num vel ex praecedentibus vel ex continuo sequentibus intelligi debeat* οὐκ ἀπολείπουσι τὰ χωρία ταῦτα *aut* τούτους τοὺς τόπους. *Conf.* Ἐκλείπειν.

3) *Medium verbum legitur* VII. 221. *f.* οὐκ ἀπελίπετο, Non discessit, *ubi quidem alii codd.* οὐκ ἀπέλιπε *praeferunt. Vide Not.*

4) *Passivum.* πολὺ τῆς ἀληθηΐης ἀπολελειμμένοι, II. 106. *extr.* Longe a veritate Aberrantes.

Quod apud H. Steph. in Thes. Gr. Ling. ex Herodoto citatur ἀπολείπεσθαι περὶ ἑωυτόν *vitiosa ea olim scriptura legebatur*, II. 25. *m. ubi recte* ὑπολείπεσθαι *meliores libri dederunt.*

Ἀπολέοντες, *Particip. Fut.* (*comm.* ἀπολοῦντες) Perdituri, Interfecturi, VI. 91. *a. et m. Et* ἀπολεῦντες, IX. 18. *a.* Ἀπολεόμενοι, Perituri, VII. 218. *f.* IX. 69. *m.*

[Ἀπολῃΐζεσθαι, Latrocinari, Per vim eripere. *Pro* ἀπελοίατο, *quod e mstis restitutum est, temere olim* ἀπεληΐσαντο *editum erat* I. 70. *m. Vide ibi Var. Lect.*]

Ἄπολις, ὁ, ἡ, *Gen.* ἀπόλιδος, *Ion.* ἀπόλιος, *Dat.* ἀπόλιδι, *Ion.* ἀπόλι *et* ἀπόλι, Qui civitatem (patriam) non habet, VIII. 61. *a. ibique Var. Lect.*

Ἀπολλῦσι, *Tertia pers. plur.* ἀπολλῦσι, *pro* ἀπολλύουσι, IV. 69. *a. sicut mox ibid.* κατεργνῦσι *pro* κατεργνύουσι. *Confer. supra* Ἀπολέοντες.

Ἀπολογέεσθαί τινι ὑπέρ τινος, Respondere alicui, Causam apud aliquem dicere pro aliquo. ὁ Λάκων ἱκανός τε ἔμελλε ἔσεσθαι καὶ ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀπολογεύμενος, VII. 161. *m. Absolute* Μιλτιάδης, αὐτὸς μὲν παρεὼν, οὐκ ἀπελογέετο, Caussam non dixit, VI. 136. *a. Conf.* Ὑπεραπολογέεσθαι.

Ἀπολύειν, Absolvere. ἀπέλυσαν αὐτὸν μὴ φῶρα εἶναι, II. 174. *m.* (*ubi mox e contrario*, ὅσοι δέ μιν κατέδησαν φῶρα εἶναι). παῖδας δὲ αὐτοῦ ἀπέλυσε τῆς αἰτίης, IX. 88. *a.*

Pro Ἀργείους ἀποστείλας ἐς Σοῦσα, *codd. Arch. et Vind. praeferunt* Ἀργ. ἀπολύσας ἐς Σοῦσα.

Ἀπολύεσθαι, Excusare culpam, Sese purgare, Diluere crimen. ὁ δὲ, ἀπολυόμενος, ἔφη, VIII. 59.

Ἀπομαστιγοῦν, Flagellis caedere. τὴν θάλασσαν ἀπεμαστίγωσε, VIII. 109. *m. f.*

Ἀποματαΐζειν, Crepitum ventris edere. ὁ δὲ ἐπάρας (*sc.* τὸ σκέλος) ἀπεματάϊσε, II. 162. *m. Not.*

Ἀπομάχεσθαι, Repugnare, Recusare. *Absolute* ὁ μὲν δὴ, ταῦτα λέγων, ἀπεμάχετο, Repugnavit, Recusavit, *scil. facere id quod alter ab eo postulaverat*, I. 9. *a. Cum Accusat.* τοῦτο ὡς δὲ ἀπεμάχ-

χέσαντο τοῦτο, VII. 136. *m.* id est (*ut paulo ante ibidem ait scriptor,*) οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα οὐδαμά. *Conf. ibi* Not.

Ἀπομνημονεύειν, In alicujus memoriam aliquid facere. ἐπὶ τούτου τοῦτο οὔνομα ἀπεμνημόνευσε Ἱπποκράτης τῷ παιδὶ θέσθαι, V. 65. *f.*

Ἀπομνησικακεῖν τινι, Acceptarum injuriarum memoriam alicui servare. τούτων εἵνεκα ἀπεμνησικάκεον τοῖσι Σαμίοισι οἱ Κορίνθιοι, III. 49. *m.*

Ἀπομνύναι, Abjurare, Dejerare, Interposito jure jurando negare. χρῆν ἐμέο μή μιν ἐκεῖσε ἐλθεῖν, ἀπομόσαντα δὲ etc. II. 179. *m.*

Ἀπόνασθαι, Frui aliquâ re. τῆς (*scil.* ἣν πόλιν) πρότερος … κτίσας, οὐκ ἀπόνητο (αὐτῆς), Civitate, quam condiderat, non fruitus est, *mox a Thracibus ejectus*, I. 168. *f.*

Ἀπονητί, Nullo labore. ἀπονητὶ ἔμελλε ἀπολάμψεσθαι τὴν πόλιν, I. 146. *a.*

Superlat. Ἀπονητότατα (Minimo labore) καρπὸν κομίζονται ἐκ γῆς, II. 14. *a.* τίνι τρόπῳ ἀπονητότατα τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐπικρατήσομεν, VII. 234. *f.*

[Ἀπονικέσαι, *vitiosa olim scriptura pro* ἀπονεῖκαι, I. 91. *a.*]

Ἀπονοστεῖν, Reverti. ἀπήμονα ἀπονοστήσειν, I. 42. *extr.* 111. *a.* II. 33. *a.* 161. *f.* ἀπονοστέειν ἐς Σπάρτην, I. 82. *extr.* ὀπίσω οὐκ ἀπονοστέειν, IV. 33. *m. f.* ἢν σῶς ἀπονοστήσῃ, III. 124. *b.* IV. 76. *a.* VI. 136. *a. etc. Conf.* Νοστεῖν *et* Ὑπονοστεῖν.

Sed pro ἀπονοστήσειν τὴν στρατιήν, VI. 133. *m. recte alii libri* ἀπαναστήσειν *dedere.*

Ἀποξηραίνειν, Exsiccare, Arefacere. ἀπεξηρασμένου τοῦ ἀρχαίου ῥεέθρου, I. 186. *m.* τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον ἀποξηρασμένον, VII. 109. *a. Conf.* Ἀναξηραίνειν.

Ἀποξυρεῖν, Tondere, Detondere. τῶν δούλων τὸν πιστότατον ἀποξυρήσας τὴν κεφαλήν, V. 35. *m. Conf.* Ξυρεῖν.

Ἀποπαύειν, Sedare, Finem facere. *Cum Accus. pers. et Genit. rei* ταῦτα πένθεος Κροῖσον ἀπέπαυσε, I. 46. *a.*

Ἀπόπειρα, ης, ἡ, Tentamen, Experimentum *vel* Periculum quod facimus. ἀπόπειραν τῶν βαρβάρων ποιήσασθαι βουλόμενοι τῆς μάχης, Experimentum (Specimen) capere volentes generis pugnae quo usuri essent Barbari, VIII. 9. *f. Conf.* Διάπειρα.

Ἀποπειρᾶσθαι, Tentare, Periculum facere, Explorare. ἀπεπειρᾶτο γνώμης (ἑκάστου) Sententiam exploravit uniuscujusque, III. 119. *a. Et eâdem notione, absque vocab.* γνώμης, ἀποπειρώμενος ἑκάστου, VIII. 67. *extr.* τῶν μαντηΐων, I. 46. *a.* (*Conf. ibid. f.*) τῶν δορυφόρων, III. 128. *m.* τῆς Ἑλλάδος, III. 134. *f.* τῶν Ἑλλήνων, εἴ τινες ἐθέλουσι *etc.* IX. 21. *f.* ἀποπειρώμενος τῆς Θεσσαλίης ἵππου Experimentum (Specimen) capere cupiens equitatus Thessalici, VII. 196. *m. Aor.* 1. *Pass. notione activâ.* ἐπεὶ ἀπεπειρήθη, Postquam fecit experimentum, II. 73. *f. Conf.* Ἐκπειρᾶσθαι.

Ἀποπέμπειν, Mittere, *praesertim in locum longinquiorem*, Emit-

tere, Ablegare. ἀποπέμπει (Ex Samo in Asiam) Μαιάνδριον, III. 123. a. Κροῖσος ἀπέπεμψε (τινὰς) ἐς τὰ μαντήια, I. 46. f. 47. a. 51. a. ἀποπέμπει τὸν Κῦρον (ἐς Πέρσας), I. 122. a. coll. 121. f. Similiter III. 44. f. 130. m. IV. 9. m. f. V. 51. a. 63. m. VII. 220. a. 221. f. Etiam de rebus missis, ut ἀναθήματα ἀπέπεμψε ἐς Δελφούς, I. 51. f. 52. a. Alibi significat Dimittere, Remittere. ἀποπέμπειν ξεινίας, VII. 146. extr. 147. f.

Passiv. ὁ δὲ ἀποπεμπόμενος, VII. 221. f. II. 32. m. ἐς τὰ ἀπεπέμφθησαν, I. 53. a. ἀποπεμφθέντες ἐς Πελοπόννησον, IX. 50. f.

Medium 'Αποπέμψασθαι, A se dimittere τὸν δὲ παῖδα τοῦτον ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπόπεμψαι ἐς Πέρσας, I. 120. f. Etiam in Praes. ἀποπέμπεταί μιν, I. 33. a. Not.

'Απόπεμψις, ιος, ἡ, Missio, Emissio, item Dimissio, Remissio. μετὰ τὴν ἀπόπεμψιν τῶν κατασκόπων, VII. 148. a. potest significare Postquam emiserunt speculatores sive Praeterquam quod Speculatores in Asiam miserunt. Sed ex cap. 146. extr. et 147. extr. intelligi videtur, recte sententiam scriptoris expressisse Vallam, interpretantem Post Reditum (scil. proprie Post dimissionem vel remissionem) speculatorum.

'Αποπιμπλάναι τὸν θυμὸν, Explere, Mitigare iram, I. 129. m. ὥστε ἀποπλῆσαι τὸν χρησμὸν, Ut ea res impleret oraculum, VIII. 96. m. Not. (Conf. 'Εκπιμπλάναι). τὰς τετρακοσίας μυριάδας τοι ἀποπλήσω παρ' ἐμεωυτοῦ, Complebo tibi de meo, VII. 29. m.

'Αποπίνειν, Ebibere. ἔπειτα ἀποπίνουσι (τὴν κύλικα?) IV. 70. f.

'Αποπίπτειν, Decidere. οἱ ἀποπίπτοντες ἀπὸ τῶν φιαλέων σταγῆες, III. 130. f.

'Αποπλέειν, Navi proficisci. Fut. ἀποπλεύσεσθαι, IV. 147. m. Conf. 'Αποπλώειν.

'Απόπληκτος, ου, ὁ, ἡ, 1) Apoplexiam passus, Membris captus, I. 167. a. 2) Stupidus, II. 173. f.

'Απόπλοος, ου, ὁ (comm. ἀπόπλους) Discessus classis. λέγειν περὶ τοῦ ἀποπλόου τοῦ ἐνθεῦτεν, VIII. 79. f.

'Αποπλώειν, Navibus abire, Navi discedere. ὀπίσω ἀπέπλωον, Retro navigantes discesserunt, IV. 156. f. (ubi alii quidem communem formam ἀπέπλεον tenent) VIII. 25. f. ἀποπλωόντων ἑκάστων ἐς τὴν ἑωυτῶν, VIII. 124. a. Sed IX. 91. f. σὺ δὲ πάλιν ὅκως .. ἀποπλεύσεαι, consentientibus libris, ab 'Αποπλέειν.

'Αποπνέειν, i. q. πνέειν ἀπὸ, Flare ex aliquo loco. αὖραι οὐκ ἀποπνέει ἀπὸ θερμῶν χωρέων, II. 27.

'Αποπνίγειν, Suffocare, Strangulare. τὰς γυναῖκας συναγαγόντες ἀπέπνιξαν, III. 150. f.

'Αποπρίειν, Serrà abscindere, Serrà praecidere. ἀποπρίσας ἕκαστος πᾶν τὸ ὄρθιον τῶν ὀφρύων, IV. 65. a.

'Αποπτάσθαι, vide 'Αποπτέσθαι.

'Αποπυνθάνεσθαι, Sciscitari. προσελθὼν Δαρεῖον ἀπεπυνθάνετο (αὐτοῦ) εἰ etc. III. 154. a.

'Απορᾶν, (comm. ἀφορᾶν) Prospicere, Procul conspicere, In conspectu habere. ἐπεὶ δὲ ἀγχοῦ τε ἔσαν ἰόντες, καὶ ἀπώρων τὸ ἱρόν, VIII. 37. a.

'Απορέειν, (comm. ἀπορεῖν) Dubitare,

Incertum esse, Inopiâ consilii laborare. *Absol.* ἄλλος εἰ ἀπορέοντι ὑπεθήκατο, I. 191. a. *Similiter* VI. 134. a. *Sequente* ὅκως *particulâ*: ἀπορέοντι Κροίσῳ ὅκως οἱ διαβήσεται ὁ στρατός, I. 75. m. *Seq. Accusat. casu, subintellectâ* κατὰ *praepositione*: ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν, III. 4. f. *ubi quidem continuo adjicitur* ὅκως τὴν ἄνυδρον διεκπερᾷ: *sed et absque tali additamento*, καὶ οἱ ἀπορέοντι τὴν ἐξαγωγὴν λόγος ἐστὶ φανῆναι Τρίτωνα, IV. 179. m.

Etiam in Medio eâdem notione ponitur, ἀπορεύμενόν μιν, τάδε ποιῆσαι, Animo haerentem illum, haec fecisse, V. 121, 3.

Ἀπόρθητος, ου, ὁ, ἡ, Non expugnatus. Θάσον (Thasum *urbem*) ἀπόρθητον λιπεῖν, VI. 28. a. Inexpugnabilis, VII. 141. *m. f. in Orac.*

Ἀπορίη, ης, ἡ, Dubitatio, Inopia consilii, Angustiae, Difficultas. ἐς ἀπορίην πολλὴν ἀπιγμένος, I. 79. m. ἀπειλημένος, II. 141. a. m. I. 24. a. m. ἀπορίῃσι ἐνείχετο, I. 190. f. VIII. 52. *extr.* ἐν ἀπορίῃσι εἴχετο, IV. 131. a. ἐν ἀπορίῃ εἴχοντο, IX. 98. a.

Ἄπορος, ου, ὁ, ἡ, 1) Inops, Egenus. ἄπορος τοῦ βίου, *Vit. Hom.* IX. 7. (*Conf.* Ἀπόρως.) 2) Admodum difficilis. τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μή κοτε ἐγγένηται, V. 3. a. *Sagittarii equites Persarum* προσφέρεσθαι ἄποροι, Perquam difficiles accessu ut cominus cum eis congrediaris, IX. 49. a. m. Βορῆς ἄνεμος ἄπορος, *i. e.* πρὸς ὃν οὐδένα πόρον εὑρεῖν ἦν, Boreas ventus contra cujus vim nullâ arte eluctari poterant, VI. 44. *m. Not.*

τὰ ἄπορα, *i. q.* αἱ ἀπορίαι, Difficultates. ἐκ τῶν ἀπόρων, VIII. 53. a. *coll.* 52. *f.*

Ἀποῤῥαίνειν, Spargere, Emittere. ἀποῤῥαίνοντες τοῦ θοροῦ, *scil.* μέρος, Spargentes partem seminis genitalis, II. 93. a. *Et paulo post*, τῶν ᾠῶν ἀποῤῥαίνουσι κατ' ὀλίγους τῶν κέγχρων. *Vide ibi Not.*

Ἀποῤῥάπτειν, Rursus consuere. Ἀποῤῥάψας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα, I. 123. *f. ubi paulo ante dixerat* ἀνασχίσας τὴν γαστέρα.

Ἀποῤῥηγνύναι *vel* Ἀποῤῥήσσειν, Avellere, Divellere, Abstrahere. εἰ ἀποῤῥαγείη ἀπὸ τοῦ Βαρβάρου τὸ Ἰωνικὸν φῦλον, VIII. 19. a. ἀποῤῥαγῆναι δύο κορυφαί, VIII. 37. *f.*

Ἀπόῤῥητος, ου, ὁ, ἡ, Non dicendus, Arcanus. ἀπόῤῥητα ποιεύμενοι ταῦτα, Clam habentes haec *oraculi responsa*, IX. 94. a. *eâdem notione dicitur* εἶχε σιγῇ *cap.* 93. m. ἀπόῤῥητα ὑμῖν ποιεύμενος πρὸς μηδένα λέγειν ὑμέας ἄλλον, Rogans ut arcana haec habeatis, nec ulli alii enunciatis, IX. 45. a.

Ἀποῤῥίπτειν, 1) Projicere, Jactare dicteria *in aliquem*. ταῦτα Πολύκριτος ἀπέῤῥιψε ἐς Θεμιστοκλῆα, VIII. 92. *f.* ταῦτα Σκύθῃσι (*i. q.* ὑπὸ Σκυθῶν) ἐς Ἴωνας ἀποῤῥίπτεται, IV. 142. *extr. Similiter* I. 153 *a. m.*

2) Abjicere, Contemnere. ἡ ἡμετέρη εὐδαιμονίη οὕτω τοι ἀπέῤῥιπται ἐς τὸ μηδέν, I. 32. a.

Ἀπορχήσασθαι. ἀπορχήσαο τὸν γάμον, Saltando perdidisti (amisisti) nuptias, VI. 129. *f.*

Ἀπόρως κείμενος, καὶ μόλις τὴν τροφὴν ἔχων, Omnium rerum egenus, *Vit. Hom.* 11. a.

[Ἀποσάξαντο *temere tamquam ex*

Herodoto adfertur apud Harpocrationem. Vide Wess. ad VI. 13.]

Ἀποσείειν, Excutere, Deiicere. ὁ ἵππος ἀπεσείσατο αὐτόν, IX. 22. *a.* ἀπεσείσατο, VII. 88. *m.*

Ἀποσημαίνειν, Significare, Declarare, Demonstrare. τούτου πέρι αὐτοὶ ἀποσημαίνετε, V. 20. *a.* ἄλλῳ μὲν οὐδενὶ ἔχω ἀποσημήνασθαι, Nullo alio indicio (*aut* argumento) Demonstrare possum. IX. 71. *a.*

Ἀποσιοῦσθαι, (*Ion. pro comm.* Ἀφοσιοῦσθαι) Religione sese absolvere. ἀποσιωσόμενος τὴν ἐξόρκωσιν, Iurisiurandi religione sese exsoluturus, IV. 154. *f.* λογίου τι ἀποσιεύμενοι, Oraculi cuiusdam religione se soluturi, IV. 203. *a.* ἀποσιωσαμένη τῇ θεῷ, Postquam religioni adversus deam satisfecit *mulier*, I. 199. *f.*

Ἀποσκήπτειν, 1) *Activa notione*, Eiaculari. ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ καὶ δένδρεα τὰ τοιαῦτα, ἀποσκήπτει (ὁ θεὸς) τὰ βέλεα. VIII. 10. 5. *a. ubi olim quidem* ἐπισκήπτει *edd. Conf.* ἐνσκήπτειν *et* ἐπισκήπτειν.

2) *Notione intransitiva*, Excidere, Exire, Exitum habere. νῦν δὲ ἀποσκήψαντος τοῦ ἐνυπνίου ἐς φαῦλον, Nunc quum in rem exilem exierit insomnium, Exitum nullius momenti habuerit, I. 120. *f. pro quo ibid. med. cap. ait* ἐς ἀσθενὲς ἔχωρησε.

Ἀποσοβεῖν, Abigere. ἀποσοβέοντες κύνας ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου, *Vit. Hom.* 21. *a.*

Ἀποσπᾷν, Abstrahere, Avellere. οἰκήματα οὔτι κατέβαλε, οὔτι θύρας ἀπέσπασε, I. 17. *m.* (*ubi alii* κατίσχε.) Darius, Babylone potitus, τὰς πύλας πάσας ἀπέσπασε, III. 159. *a.*

Ἀποσπεύδειν, Dissuadere, Deterrere. ὁ ἀποσπεύδων Ξέρξεα στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 17. *m. ubi max* ἀποτρέπων τὸ χρεὸν γενέσθαι. ὃς πρότερον ἀποσπεύδων ἐφαίνετο, τότε ἐπισπεύδων φανερὸς ἦν, VII. 18. *extr.* ἀποσπεύδειν τὴν συμβολήν, Dissuadere praelium, VI. 109. *f.*

Ἀποστείχειν, Abire, Discedere, *de exercitu qui iuxta ordine incedit*, IX. 56. *m.*

Ἀποστέλλειν. ταῦτα ἀπέστελλε, IX. 4. *a. ubi* ἐπέστελλε *maluisses: nempe* ταῦτα *intellige* τούτους τοὺς λόγους *ex proxime praecedentibus*. ἐπὶ τοὺς Αἰακίδας νέα ἀπέστειλαν, Ad advehendos Aeacidas navem miserunt, VIII. 64. *f.*

Ἀποστερέειν, Privare, Fraudare, Spoliare. ἦρχε αὐτός, ἀποστερήσας τοὺς Ἱπποκράτεος παῖδας, *scil.* τῆς ἀρχῆς, VII. 155. *m.*

Ἀπόστολον, ου, τό, *scil.* πλοῖον, Vectoria navis. ἐκ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόστολον, *scil.* ἐς Χίον, *Vit. Hom.* 19. *a. Not.*

Ἀπόστολος, ου, ὁ, Legatus. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν, I. 21. *a. ubi idem paulo ante* κῆρυξ *adpellatur*. αὐτὸς ἐς Λακεδαίμονα τριηρέϊ ἀπόστολος ἐγίνετο, V. 38. *b.*

Ἀποστρέφειν, Avertere, Retrovertere. *Opponitur* συνάγειν τὰ τέρματα *et* ἀποστρέφειν, IV. 52. *extr.* αἱ νέες ἦσαν ἄχρηστοι· ἀπεστράφατο γὰρ τοὺς ἐμβόλους, Inutiles erant naves, retorta enim habuere rostra, I. 166. *m.*

Ἀποστρέφεσθαι, Aversari. ἀπεστραμμένοι λόγοι VII. 160. *a. sunt* Aversantes Sermones, et eum

indignatione Repudiantes conditionem oblatam. *Conf. Not.*

Ἀποστροφή, ῆς, ἡ, Confugium, Perfugium quo quis se convertit. ἵνα ἔχῃ ἀποστροφήν, VIII. 109. *f.* οὔ σφι ἔστι ὕδατος οὐδαμόθεν ἄλλη ἀποστροφή, Non est illis aliud Perfugium unde aquam petant, II. 13. *f.*

Ἀποστυγέειν, Abominari, Aversari. ἀποστυγέων γαμβρόν οἱ γενέσθαι Ἱπποκλείδην, VI. 129. *m. f.*

Ἀποσφάζειν, Jugulare. ἀποσφάζουσι τοὺς ἀνθρώπους, IV. 62. *f.* τῶν ἀποσφαγέντων ἀνδρῶν, *ibid.* ἀποσφαγέντες, IV. 84. *extr.*

Ἀποσφακελίζειν, *Intransitive*, Tabescere, Tabe consumi. ἵπποι ἐν κρυμῷ ἑστεῶτες ἀποσφακελίζουσι, IV. 28. *f. Conf.* Σφακελίζειν.

Ἀποσχίζειν, Abscindere, Separare, Disjungere, Dirimere. τοὺς ἑωυτοῦ πολιήτας ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμαχικοῦ. VI. 9. *m.* τὸ Ἑλληνικὸν (ἔθνος) ἀποσχισθὲν ἀπὸ τοῦ Πελασγικοῦ, I. 58. *a.* ἀποσχίσθησαν ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἰώνων οὗτοι, I. 143. *a.* ἀποσχισθέντες, IX. 61. *a. m. Et absque* ἀπὸ *praepositione* ἀποσχισθέντες τουτέων, VII. 233. *a.* τῆς ἄλλης στρατιῆς, VIII. 35. *m.*

De Fluvio: Γέῤῥος ποταμὸς ἀπέσχισται ἀπὸ τοῦ Βορυσθένεος κατὰ τοῦτο τῆς χώρης, Separatus a Borysthene, Exit ex illo, IV. 56. *a.* ἕτερα στόματα (τοῦ Νείλου) ἀπὸ τοῦ Σεβεννυτικοῦ ἀποσχισθέντα, Duo alia ostia quae a Sebennytico Dirimuntur, Ex illo effluunt, II. 17. *f.*

Ἀποσχολάζειν παρά τινι, Vacare alicui, Otium apud aliquem consumere audiendo eum. ὁκότε πυθοίατο τῶν ἔργων, ἀποσχολάζειν παρὰ τῷ Μελησιγένεϊ ἐγκαθίζοντες, *Vit. Hom.* 5. *extr.* ἀποσχολάζειν παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, καὶ ἐν θωύματι εἶχον αὐτόν, ἀκούοντες αὐτοῦ, *ibid.* 33. *a.*

Ἀποσώζεσθαι ἐς τινὰ τόπον, Se aliquo recipere, Salvum aliquo pervenire. ἀποσωθῆναι ἐς Σπάρτην, VII. 229. *a.* ἐς Ἀσίην, VIII. 118. *f. Similiter* σωθῆναι ἐς Σπάρτην, VII. 232.

Ἀπότακτος, ου, ὁ, ἡ, *sive (quod nos ex msstis nonnullis praetulimus)* Ἀποτακτός, ή, όν, Ad certum usum sepositus, Certus, Constitutus, Definitus. ἀποτακτὰ σιτία, Certa, Demensa cibaria, II. 69. *m.*

Ἀποτάμνειν, (*comm.* ἀποτέμνειν) 1) Abscindere, Praecidere. ἀποτάμνουσι τὴν κεφαλήν, II. 39. *a.* II. 80. *f.* VII. 35. *f.* σκέλεα, II. 40. *m.* τὰ αἰδοῖα, VIII. 106. *f.* τοὺς μαζοὺς (αὐτῆς vel αὐτῇ) ἀποταμοῦσα, IX. 112. *b.* ἀποταμὼν ἑωυτοῦ τὴν ῥῖνα, III. 154. *f.* τὰ ἄνω αὐτῆς (τῆς βύβλου) ἀποτάμνοντες, II. 92. *m. f. Hinc in Medio*, Abscindere sibi. τοῦ αὐτὸς (*scil.* μέρος) ἀποτάμνονται, IV. 71. *a. m.* πλοκάμους ἀποταμνόμεναι, IV. 34. *a.* τὴν χώρην ἀπετάμοντο, τάφρον ὀρυξάμενοι εὐρέαν, IV. 3. *a.*

2) *In re geographica.* Halys fluvius ἀποτάμνει σχεδὸν πάντα τῆς Ἀσίης τὰ κάτω, Resecat, Disterminat totam fere inferiorem Asiam a Superiore, I. 72. *f.* οὔρεα ὑψηλὰ ἀποτάμνει (αὐτούς, vel τὴν χώρην) IV. 25. *a. Inde verbum Medium:* ὡς εἰ τῆς Ἰηπυγίης ἄλλο ἔθνος, καὶ μὴ Ἰήπυγες, ἀρξάμε-

νος ἐκ Βρεντεσίου λιμένος, ἀποταμοίατο μέχρι Τάραντος καὶ νεμοίατο τὴν ἄκρην, Perinde ac si extremitatem Japygiae, inde a Brundusio et Tarento, non Japyges habitarent, sed alius populus sibi Resecuisset et incoleret, i. e. a reliquâ Japygiâ abscissam et disterminatam incoleret. IV, 99. *f.*

3) *In re bellicâ.* Abscindere *partem regionis* et Praeripere *justo possessori.* τὰς Θυρέας, ἐούσας τῆς Ἀργολίδος μοίρης, ἀποταμόμενοι (verba Medio) ἔσχον οἱ Λακεδαιμόνιοι, I. 82. *a.* *Inde Passivum* βεβοηθηκότων δὲ Ἀργείων τῇ σφετέρῃ ἀποταμνομένῃ, ibid. *paulo post.*

Ἀποτειχίζειν τὸν Ἰσθμόν, Muro intercipere Isthmum, VI. 36. *m.* *Passiv.* οὔ κω ἀπετετείχιστο (ὁ Ἰσθμός), IX. 8. *f.*

Ἀποτελεῖν, 1) Persolvere. τῷ θεῷ τὰ πάτρια ἀποτελέειν, IV. 180. *a.* 2) Perficere, Consummare. ὅσα Κύψελος ἀπέλιπε, --- Περίανδρός σφεα ἀπετέλεσε, V. 92. 7. *a.*

Ἀποτίμνειν. *Vide* Ἀποτάμνειν.

Ἀποτίλλειν, Evellere, *praesertim plumas vel pilos.* ἀνασχίσας τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα, καὶ οὐδὲν ἀποτίλας, I. 123. *m. f.* *ubi vitiose olim* ἀποτίλλας. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀποτιμᾶσθαι, (*verb. Med.*) Aestimare *mulctam vel pretium redemtionis ab aliquo nobis pendendum.* ἔλυσαν σφέας, διμνέως (*sive* διμναίους) ἀποτιμησάμενοι, V. 77. *m.*

Ἀπότιμος, *i. q.* ἄτιμος, *ut ajunt Glossatores; habere tamen videtur significatum paulo lenio*rem, Parum honoratus. ἀτιμοτέρους τῶν ἄλλων πολιητέων, Minus honoratos, Ignobiliores, quam reliqui cives, II. 167. *a.*

Ἀποτίνειν, Luere, Persolvere *poenam.* ἡ θήλεα τίσιν τοιήνδε ἀποτίνει τοῦ ἔργου, III. 109. *m.*

Ἀποτίνυσθαι (τινά), Ultionem capere, Poenas *ab aliquo* repetere. VI. 65. *a.*

Ἀπότομος, ου, ὁ, ἡ, Abscissus, Praeruptus. ἀπότομός ἐστι ταύτῃ ἡ ἀκρόπολις, I. 84. *a.* χωρίον ἀπότομον, ibid. *m.* τὰ μοι τρία τῶν κώλων ἐστὶ ἀπότομα, IV. 62. *a.*

Ἄποτος, ου, ὁ, ἡ, 1) *Activa notione*, Non bibens, Inpotus, Qui nunquam bibit. εἰσὶ ἄποτοι, IV. 192. *a.* 2) *Passiva notione*, Inpotabilis. ὕδωρ ἄποτον, IV. 81. *a.*

Ἀποτρέπειν, *cum Accus. rei.* ἀποτρέπων τὸ χρεὸν γενέσθαι, Avertens, Avertere et irritum reddere cupiens id quod fieri oportet, V. 17. *b.* ὅτι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπῳ, IX. 16. *m. f.* τὰ ἐπιόντα (κακά) ἀποτρέψαι, VIII. 29. *f.*

Ἀπότροφος, ου, ὁ, ἡ, Alibi (Procul a patriâ) educatus, II. 64. *a.*

Ἀποτύπτεσθαι, Feriendi sui (*i. e.* Plangendi) finem facere. ἐπεὰν ἀποτύψωνται, II. 40. *extr. Conf.* Τύπτεσθαι.

Ἀποφαίνειν, Pronunciare, Declarare, Demonstrare. γνώμην ἀποφαίνειν (τινὶ) περί τινος, I. 40. τοσοῦτο ἀπέφηνάν μοι ἐς ὄψιν, Hoc saltem mihi Declararunt, oculis meis rem ipsam subjicientes, Ad oculum mihi De-

monstrarunt, IV. 81. a. οἱ δὲ ἀπέφαινον λόγῳ ὡς οὐδὲν ἀδικοῖεν, Illi vero ratione Demonstrarunt nullam se injuriam facere, V. 84. a. Ἀστυάγης δέ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγῳ σκαιότατον ἐόντα. Pronunciavit esse eum re vera ineptissimum, I. 129. m. *Conf.* Λόγος, *num.* II. 3. n.

Med. ταῦτα ἑκάτεροι μαρτύρια ἀποδείκνυνται, Haec testimonia utrique proferunt, V. 45. *extr. In eamdem sententiam initio ejusdem cap. ait,* μαρτύρια ἀποδεικνῦσι. *Sic* ἀποφαίνεσθαι γνώμην, VIII. 49. *a. idem quod* ἀποφαίνειν γνώμην.

Ἀποφέρειν, 1) Auferre, Asportare. *Inde Med.* ἀπαγαγὼν ἕκαστος αὐτῶν ἀποφέροιτο ὀπίσω τὰ ἐπενείκαιτο, Quilibet illorum jubens Reportaturus esset ea quae adtulisset, VII. 152. a. *m.*

2) Referre *nuncium, dictum, factum*, Renunciare. *Inde Passiv.* ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, I. 66. m. 158. *a.* 160. *a.* (*Conf.* Ἀψαφέρειν.) πάντες τῶν ἡμεῖς πέρι λόγους ἀποφερομένους ἀκούομεν, Omnes de quibus Relatos sermones audimus, Quorum ad nos fama pervenit, IV. 183. *f.*

3) ἀποφέρειν, Ferre, Pendere, Solvere tributum, IV. 35. *a. et* V. 84. *m. ubi paulo ante est* ἐπιτελέειν. *Sic* ἀποφέρειν τὸ χρυσίον, Pendere aurum, Solvere pecuniam, I. 196. *f.*

4) Abripere, *ubi ventus* Abripit *navem; aut ubi morbus* Abripit, Aufert, *hominem.* ἄνεμον Βορῆν ἀποφέρειν αὐτὸν πρὸς τὴν Λιβύην, IV. 179. *a.* ὑπ' ἀνέμων ἐς γῆν τὴν σὴν ἀπενειχθείς, II. 114. *m.* τούτους Κνίδιοι ἀπενειχθέντας πρὸς τὴν σφετέρην ἐῤῥύσαντο, IV. 164. *a. Similiter fortasse* ἀπενειχθέντας *legendum pro vulgato* ἐπανειχθέντας, IV. 103. *a.* τοὺς δὲ - - - λοιμὸς ὑπολαβὼν ἀπήνεικε, Insecuta pestis hos Abripuit, Absumsit, VI. 27. *m.* (ἡ νοῦσος *aut* ταῦτα τὰ κακὰ) ἀπήνεικε Καμβύσεα, III. 66. *a.*

Ἀποφεύγειν, Effugere, *i. q.* ἐκφεύγειν. *Cum Accusat.* ἀποφυγὼν τούτους (τοὺς ἐπιδιώξαντας), Hos quum effugisset, VI. 104. *m. Metaphor.* Non convinci criminis *vel* delicti, Absolvi. πολλὰ μὲν καὶ ἐλέγετο ὑπὸ τῶν μαντηΐων, πολλὰ δὲ καὶ ἀποφεύγεσκε, II. 174. *m.* (*conf. Var. Lect.*) ἀπέφυγε πολλὸν τοὺς διώκοντας, Longe effugit accusatores, *i. e.* Longe majore parte suffragiorum est absolutus, VI. 82. *f. Not.*

Ἀποφλαυρίζειν, Vilipendere, Contemnere. ὡς τὸν ἑωυτοῦ ὄλβον ἀποφλαυρίσειε, I. 86. *m. f.*

Ἀποφορή, ῆς, ἡ, *i. q.* ὁ φόρος, Tributum. ἀποφορὴν ἐπιτελέειν, II. 109. *a.* ὅκως κατὰ λόγον τῆς τεταγμένης ἀποφορῆς τελέοι, II. 209. *b. Conf.* Ἀποφέρειν, *num.* 3.

Ἀποχειροβίωτος, ου, ὁ, ἡ, Qui suis manibus victum quaerit. III. 42. a. *m.*

Ἀποχρᾶν, 1) *Proprie habere videtur Activam significationem*, Satis facere. Satis dare, Sufficienter copiâ Commodare, Suppeditare: *quare construi potest cum Dativo personae et Accusativo rei. Sic* Ὀάρχιος ποταμὸς οὐκ ἀπέχρησε τῇ στρατιῇ τὸ ῥέε-

ῥέεθρον πινόμενος, Onochonus fluvius fluentum suum (aquam suam) exercitui non sufficiente copiâ Commodavit, Praebuit, ad bibendum, VII. 196. *f.* (*Nam* ῥέεθρον *elliptice pro* κατὰ ῥέεθρον *positum intelligi non placet. Conf.* Ἀντέχειν, Ἀντιχρᾶν *et* Ἀπολείπειν.) *Eademque intelligenda constructionis ratio* VII. 43. *a.* ὃς πρῶτος ποταμῶν - - - ἐπέλιπε (*i. q.* ἀπέλιπε) τὸ ῥέεθρον οὐδ' ἀπέχρησε (*scil.* αὐτό) τῇ στρατιῇ πινόμενος.

2) *Sed plerumque prorsus abest Accusativus rei, et* Τοῦτο ἀποχρᾷ μοι, *quod proprie significat* Hoc mihi facit satis, Hoc mihi suppeditat *scil.* id quod volo, *commodissime redditur hac formulâ,* Hoc mihi Sufficit. *Sic* ἑκατὸν νέες ἀποχρέωσι, V. 31. *m. f.* ἤδη ταύτην τὴν δίκην γενομένην ἀποχρᾶν οἱ, IX. 94. *m. f.* ἤδη Κνιδίους μούνους ἀποχρᾶν οἱ, III. 138. *m. Et absque Dativo personae,* εἰ δοκέει ἡμέας μούνους ἀποχρᾶν, IX. 48. *f.*

In eodem usu verbi Ἀποχρᾶν *frequenter, loco Nominativi sive Subjecti orationis, adest aliud verbum in Infinitivo positum. Sic* I. 66. *a.* καὶ δὴ σφι οὐκέτι ἀπέχρα (*al.* ἀπέχρη) ἡσυχίην ἄγειν *idem valet ac si diceres* τὸ ἡσυχίην ἄγειν οὐκέτι σφι ἀπέχρα. *Similiter,* λέγων, - - - ταῦτα σφίσι οὐκ ἀποχρᾶν ποιέειν, VI. 137. *f. id est,* τὸ ποιέειν ταῦτα οὐκέτι ἀποχρᾶν σφίσι. *Sic* ἀποχρήσειν σφι τὴν ἑωυτῶν φυλάσσειν, VIII. 130. *m. f.* ἀποχρᾷ ἐμοὶ ἕνα παῖδα, IX. 79. *m. Semel loco Infinitivi reperitur Participium ad Dativum personae relatum:* σφι ἀποχρᾶν κατὰ τὸ ἥμισυ ἡγεομένοισι, VII. 148. *f. quod idem valet ac si esset,* τὸ ἡγέεσθαι κατὰ τὸ ἥμισυ ἀποχρᾶν σφι, *aut* εἰ ἡγεοίατο κατὰ τὸ ἥμισυ, τοῦτο ἀποχρᾶν σφίσι.

In omnibus istis locis quamquam videri potest verbum Ἀποχρᾶν *absolute et intransitive positum, tamen, nativum verbi significatum si spectes, vere intelligi videtur aliquis Accusativus rei, scilicet* τοῦτο ἀποχρᾷ μοι (τὸ δέον, τὸ ἀρκοῦν, τὸ ἀρεσκόμενον), Haec res mihi Suppeditat, Praestat id quod praestare debet, quod satis est, quod volo. *Quin etiam nonnullis in locis aut diserte quodammodo adjicitur aliquis Accusativus rei, aut e proximis verbis facile repeti potest. Sic* V. 31. *m f.* ἑκατὸν νέες ἀποχρέωσι (τὸ) πάντας ταύτας χειρώσασθαι, *proprie* Ducentae naves Praestant hoc ut istis omnibus potiri possimus. *Sic* III. 138. *m.* Κνιδίους μούνους γίνεσθαι τοὺς κατάγοντας ἀποχρᾶν οἱ, *intelligi e proximis,* ἀποχρᾶν οἱ (*praes. pro fut.* ἀποχρήσειν) τὸ κατάγειν τὸν Γίλλον *aut* τὴν κάθοδον τοῦ Γίλλου. *Conf.* Καταχρᾶν.

3) *Passivum,* Ἀποχρέομαι, *vel* Ἀποχρέωμαι (*jon. pro* ἀποχράομαι, ἀποχρῶμαι) τούτῳ, Hac re mihi praestatur id quo opus est, Hac re mihi fit satis, Ego hac re abunde fruor, Hoc contentus sum, Hoc mihi sufficit. *Sic* ἀποχρεωμένοι τούτοισι τῶν Μυσῶν, I. 37. *a. Item sequente Infinitivo* Φραόρτης οὐκ

ἀπεχρᾶτο μούνων ἄρχειν τῶν Μήδων, I. 102. a. *scilicet* οὐκ ἀπεχρᾶτο (τῷ) ἄρχειν μούνων τῶν Μήδων, Non contentus erat solis imperare Medis

4) *Denique, quemadmodum complura verba in Medio genere eâdem fere notione usurpantur quam habet Activa verbi forma, sic reperitur etiam haec formula,* τοῦτο ἀποχρᾶταί μοι, *idem fere valens ac* τοῦτο ἀποχρᾷ μοι. *veluti* VIII. 14. *a.* καὶ σφι ἀπεχρέετο — ἡσυχίην ἄγειν ἐν τῷ παρεόντι, Et contenti erant, Satis commodum eis videbatur, Bene secum agi existimabant, si quietem in praesenti rerum statu agere possent.

Ἀποχρυσοῦν, Deaurare, *a proba scriptura* ἀποχρυσοῦσι, *quae olim* IV. 26. *m. legebatur, ubi* καταχρυσοῦσι *ex aliis codd. merito recepit Wess.*

Ἀποψιλοῦν, Nudare, Evacuare. τὸν Κῦρον εἶχε ἀποψιλώσας, III. 32. *f. Conf.* Περιψιλοῦν.

Ἄποψις, ιος, ἡ, Adspectus, Prospectus. πεδίον, πλῆθος ἄπειρον ἐς ἄποψιν, I. 204. *a. Vocab. hoc ex Herodoto adnotavit Pollux* II. 58.

[Ἀπρίξ, Mordicus, Tenaciter. *Vocem hanc restituendam esse Herodoto* VI. 91. *m. f. existimarunt docti nonnulli viri; sed vide quae in Var. Lect. monuimus.*]

Ἀπρόθυμος, ου, ὁ, (*contrarium* τοῦ προθύμου) Minime promtus. ἐπεὶ ἤσθετο τοὺς συμμάχους ἐόντας ἀπροθύμους καὶ οὐκ ἐθέλοντας συνδιακινδυνεύειν, VII. 220. *a.*

Ἀπροσδόκητος, ὁ, ἡ, Inexspectatus, Inopinatus. ἐξ ἀπροσδοκήτου, I. 191. *m. f.* VII. 204. *f.*

Ἀπρόσμικτος, ὁ, ἡ, Nullum commercium habens. ξείνοισι ἀπρόσμικτοι, I. 65. *a.*

Ἅπτειν, Accendere, Incendere. ἀφθεὶς δ' ὁ νηὸς κατεκαύθη, I. 19. *a.* πυρῆς ἤδη ἁμμένης, I. 86. *m.*

Ἄπτερος, ου, ὁ, ἡ, Non alatus. ὀϊστοὺς καλαμίνους ἀπτέρους, VII. 92. *a.*

Ἅπτεσθαί τινος, Manum alicui injicere, Prehendere aliquem. ἅπτοντο αὐτοῦ, III. 157. *a.* VI. 70. *a. Metaph.* ἅπτεσθαί τινος, *nempe* λόγῳ *aut* ἔπεσι, Reprehendere, Vituperare, Objurgare. ἀλλήλων ἅπτοντο καταιτιώμενοι, VI. 92, 3. *f. Conf. Thom. Mag. v.* Καθάπτ.

[Ἀπύειν, Sonare, Vocem edere. τινα γλῶσσαν πρώτην ἀπύσουσι *olim* II. 15. *m. ubi quidem meliores codices* ἀπήσουσι *dederunt.*]

Ἄπυρος, ου, ὁ, ἡ, Ignem non expertus. χρυσίου ἀπύρου, Auram ignem non expertum, *i. e.* Nativum, III. 97. *m.*

Ἀπωθεῖν, Repellere, *unde Med.* Ἀπώσασθαι, A se repellere, Propulsare, Repudiare. ἀπωσάμενοι τὴν δουλοσύνην ἠλευθερώθησαν, I. 95. *f.* ἀπωσάμενοι τοὺς ἀγγέλους, I. 152. *m.* οὐ γὰρ μὴ ἀπώσηται τὸ ἀργύριον, Non detrectabit *pecuniam, sive* Non repudiabit *offerentem*, I. 199. *m.* ἡ Ἀμαζὼν οὐκ ἀπωθέετο (αὐτόν), IV. 113. *a.* τοὺς μὲν δὴ καιομένους τὸν χρυσὸν ἀπώσασθαι, IV. 5. *f. Not. ubi ambiguum videri potest, utrum* τοὺς μὲν, *an* καιόμενον τὸν χρυσὸν *intelligendum sit orationis subjectum sed ad sententiam*

nihil interest, sive intelligas hos repudiasse candens aurum, sive candens aurum hos deterruisse et a se abegisse.

Passivum. ἀπωσθέντες, Expulsi (insulâ), I. 173. a. τὸν δῆμον πρότερον ἀπωσμένον. V. 69. m. *dubitari potest utrum dixerit Scriptor* Populum antea Alienatum, *an* ἀπωσμένον πάντων, Omnibus liberae civitatis juribus Depulsum. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἀπωστός, ή, όν, 1) Expulsus. ἀπωστὸς τῆς ἑωυτοῦ γίνεται, VI. 5. m. 2) Qui Abigi potest. οὐδὲ ἀπωστοὶ ἔσονται, I. 71. *f.*

Ἆρα, ἢν ἄρα, Si nempe, Si quidem, Si modo, *elliptica formula, ellipsi ex adjunctis supplendâ. Sic* IV. 64. *f.* ἢν ἄρα *intellige* ἢν ἄρα ᾖ λευκοῦ ἀνθρώπου δέρμα. *Vide ibi Var. Lect.*

Ἀρά. *Vide* Ἀρή.

Ἀράβιοι, οἱ, *apud Nostrum sunt qui alias* Ἄραβες, I. 198. *f.* III. 8. *a.* 88. *a.* 91. *a. et alibi.*

Ἀρέομαι *et conjugata vide supra in* Αἱρέω.

Ἀρᾶσθαι *et* Ἀρέεσθαι, *i. q.* εὔχεσθαι, Precari. ἀρᾶσθαί τινι ἀγαθά, Bene precari alicui, I. 132. *m.* τὰ ἐναντίᾳ τούτοισι ἀρέομαι ὑμῖν γενέσθαι, III. 65. *f.*

ἀρᾶσθαι *libri nonnulli dabant* I. 27. *m. f. ubi plerique edd. et mssti* ἀρώατο, *nos vero* αἰρέμενοι *correximus. Vide Var. Lect.*

Ἀργιλώδης, ὁ, ἡ, Argillosus. τὴν Συρίην ἴδμεν ἀργιλωδεστέρην γῆν ἐοῦσαν, II. 12. *extr.*

Ἄργος, εος, τὸ, Urbis nomen. *Sed* Ἄργος, ου, ὁ, Argus *heros*, cui sacer erat lucus in Argolide, VI. 75. 78 *et seq. De hoc (cujus mentionem facere in Indice Rerum et Personarum obliti sumus) consuli potest Pausanias lib.* II. *c.* 16. *p.* 145. *c.* 22. *p.* 161. *c.* 34. *p.* 191. *et lib.* III. *c.* 4. *p.* 211.

Ἀργύρεος, Argenteus, *sed et i. q.* ἐπάργυρος, Argento obductus, IX. 82. *m. coll. cap.* 80. *a.*

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ, ἡ, Pretio emtus. ἀργυρώνητοι θεράποντες, IV. 72. *a.*

Ἄρδω, 1) Rigare, Irrigare. τοιαῦτα ἄρδουσι τοὺς κήπους, IV. 180. *f.* ἐπεὰν ὁ ποταμὸς ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, ἄρσας δὲ etc. II. 14. *f.* *Praet. Imperf.* ὅκως ὁ ποταμὸς ἄρδοι τὴν Αἴγυπτον, II. 13. *a.* οὗτος (ὁ ποταμὸς) πρότερον μὲν ἄρδεσκε τὰς χώρας, III. 117. *a. Passivum.* ἡ χώρη τῶν Ἑλλήνων οὐ ποταμοῖσι ἄρδεται, II. 13. *m. f.* ἀρδόμενος ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἁδρύνεται τὸ λήιον, I. 193. *a.* παραγίνεται ὁ σῖτος --- οὐ χερσί τι καὶ κηλωνηίοισι ἀρδόμενος, *ibid.*

2) *i. q.* ποτίζειν, Adaquare, Aquatum ducere *equos, jumenta.* ἦρσε τὸν ἵππον, ἄρσαντα δὲ etc. V. 12. *f.* ταύτην (τὴν λίμνην) τὰ ὑποζύγια μοῦνα ἀρδόμενα ἀνεξήρηνε, VII. 109. *f.*

Ἀρδεύειν, *i. q.* ἄρδειν. *Sic pro* ἀρδόμενον *et* ἀρδόμενος, I. 193. *a. olim* ἀρδευόμενον *et* ἀρδευόμενος *edebatur.*

Ἄρδις, ιος, ἡ, Cuspis sagittae. ἄρδιν ἕκαστον μίαν ἀπὸ τοῦ ἑωυτοῦ κομίσαι, IV. 81. *f.* κομισθῆναί το χρῆμα πολλὸν ἀρδίων, *ibid.* *Accus. plur.* ἄρδις, (*per contractionem pro* ἄρδιας, *comm.* ἄρ-

διος) I. 215. a. b. et ibi Var. Lect. et Not.

Ἀρέσθαι, vide supra in Ἀρᾶσθαι.

Ἀρέσκεσθαι, i. q. ἀρέσκειν. Ut τοῦτό μοι ἀρέσκεται significat Hoc mihi placet, sic μὴ ἄδοιμι τοῖσι ταῦτα ἀρέσκεται, Non gratus acceptusque sim eis quibus haec placent, IX. 79. m. Σπαρτιήτῃσι ἀρεσκόμενα, Spartanis placentem, ibid. μάλιστα ἠρέσκετο (αὐτῷ) ὁ ἀπ' Ἀθηνέων, VI. 128. f.

Sed frequentior est alia hujus verbi constructio, nempe hujusmodi ἐγὼ ἀρέσκομαι τούτῳ, Ego in hac re mihi placeo, Hac re delector, Mihi hoc placet; Hac re contentus sum. οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ κρίσι, III. 34. f. διαίτῃ οὐδαμῶς ἠρέσκετο Σκυθικῇ, IV. 78. a. m. τοῦτοισι ὑμέας χρέων ἐστὶ ἀρέσκεσθαι, VII. 160. f. *ubi nonnulli quidem* ἀρκέεσθαι *exhibent, sed id ex παραδιορθώσει aut ex scholio.* οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖσι πρήγμασι, IX. 66. a. *Loco Dativi reperitur etiam Genitivus participii absolute positus. Sic paulo ante verba modo citata ex* IX. 66. a. *ait*, οὐκ ἀρέσκετο λειπομένου Μαρδονίου.

Aoristus pr. Activ. ἐπεί οἱ ἤρεσε τὰ ὑπέσχετο ὁ Ἐπιάλτης, VII. 215. a. ταῦτα ἤρεσέ σφι ποιέειν, VIII. 19. f. κάρτα αὐτῷ ἤρεσε ἡ ὑποθήκη, VIII. 58. a.

Ἀρεστός, ή, όν, Placens. ἢ δὲ ἂν τῷ βασιλέϊ ἀρεστὴ γένηται, IV. 168. f. ἀρεστὰ εἶναι πᾶν τὸ ἂν βασιλεὺς ἔρδῃ, I. 119. f. λελάβηκε ἀρεστὰ τὰ ἀκροθίνια, VIII. 122.

Ἀρεστῶς, Placente modo. ἑωυτῷ μὲν ἀρεστῶς ὀρχέετο, Sibi quidem placebat saltans, VI. 129. a. m.

Ἀρετή, ῆς, ἡ, Virtus bellica, Fortitudo. ἀρετῆς εἵνεκα -- ἐκπαγλεόμενοι (αὐτοί), VIII. 92. a. m. ἀρεταί, Virtutis Specimina, Fortia facta, ἀρετὰς ἀπεδέξαντο, I. 176. a. IX. 40. extr. ἀρετὴ γῆς, Praestantia, Fertilitas soli. δοκέει μοι οὐδ' ἀρετὴν εἶναί τις ἡ Λιβύη σπουδαίη, IV. 198. a. Sic χώρη ἀρετὴν ἄκρη, VII. 5. f.

Ἀρή, ἡ, (comm. ἀρά) Preces, praesertim publicae, cum Voto conjunctae. πανδημεὶ Σπαρτιῆται -- ἀρὴν ἐποιήσαντο παῖδα γενέσθαι Ἀρίστωνι, VI. 63. f. Thomas Mag. Ἀρά, οὐ μόνον ἡ κατάρα, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐχή. Ἡρόδοτος ἔχει.

Ἀρήγειν, Opem ferre, Praesidio esse. ὁ ναυτικὸς τῷ πεζῷ ἀρήξει, καὶ ὁ πεζὸς τῷ ναυτικῷ, VII. 236. m. f.

Ἀρήϊος, Bellicus. ἀρήϊοι ἀγῶνες, οὐ γυμνικοί, IX. 33. m. Ἀρήϊος πάγος, Martius collis Athenis, e regione arcis, VIII. 52. a. *Substantive* μέγας ἀρήϊος, Magnus Bellator, VI. 98. f.

Ἀρηρομένος vide in Ἀρόειν.

Ἄρθμιος, ἀρθμίη, ἄρθμιον, proprie Adaptatus, Adcommodatus, inde Amicus, Concors. μὴ ἐόντες ἄρθμιοι, Nisi fuerint inter se Concordes, VII. 101. m. Ἀθηναίων ἡμῖν ἐόντων μὴ ἀρθμίων, IX. 9. m. καταδεῦναι ἐς Τεγέην ἐοῦσαν οὐκ ἀρθμίην Λακεδαιμονίοισι, IX. 37. m. f.

Inde Neutr. plur. Ἄρθμια, (τά), Res pacatae, Concordia, Pax. τέως μὲν δή σφι ἦν ἄρθμια ἐς ἀλλήλους --- ἐκ τούτου δὲ πόλεμός σφι ἦν, VI. 83. m. *Quo ex loco*

temere in Lexica Graeco-latina, atque etiam in Schneideri, viri doctissimi, Lexicon Criticum, receptum videtur vocabulum Ἀρθμία, ἡ, *quod apud nullum (quod sciam) veterem Scriptorem reperitur. Nempe, in Sylloge quidem junctarum vocum, Editioni Londinensi Musarum subjectà, sic legitur,* Ἀρθμία, φιλία, *quo etiam modo scribitur in Fragmento Lexici Herodoti quod in nostro codice F. superest. Sed recte Wesselingius ex codice Sangermanensi (in vocabulis jonicis ex Musarum libro VI. excerptis) edidit* Ἄρθμια, φίλια, *cum accentu in antepenultima. Pariterque apud Suidam recte legitur* Ἄρθμια· φίλια, Ἡρόδοτος. *Sed, quod ibidem veluti exemplum hujus vocabuli istà notione usurpati continuo adjicitur,* Ἀθηναίων μὴ ἰόντων ἅμμιν ἄρθμιον, *facile intelligitur intercidisse ibi aliquo verbo hujus modi* καὶ Ἄρθμιοι· φίλοι. ὁ αὐτὸς Ἡρόδοτος. *Bene Hesychius* Ἄρθμιοι· φίλοι. παρὰ τὸ ἡρμόσθαι καὶ συμφωνεῖν ἡμῖν.

Ἄρθρον, ου, τὸ, Articulus. ὁ γὰρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων, Astragalus ei ex articulis (pedis) exierat, III. 129. *a.*

Plural. τὰ ἄρθρα, Partes genitales, IV. 2. *a.* III. 87. *b.* (*Utrobique agitur de animalibus sexus foeminini.*) *Conf. Adnot.* ad III. 103.

Ἀρίδηλος, ου, ὁ, ἡ, ον, Prorsus manifestus. ταῦτα γὰρ ἀρίδηλα, VIII. 65. *a. m.*

Ἀριθμός, οῦ, ὁ, Numerus. ἀριθμὸν ποιέεσθαι τῆς στρατιῆς, Numerum inire copiarum, VII. 59. *extr.* τῶν νεῶν, Navium, VIII. 7. *extr.* et 8. *c.* ὅσον ἕκαστοι παρεῖχον πλῆθος, ἐς ἀριθμὸν οὐκ ἔχω εἰπεῖν τὸ ἀτρεκές, (*sic enim rectius ante* ἐς ἀριθμὸν, *quam post haec verba, inciditur oratio*) Quantum copiarum quisque populus contulerit, non possum Ad numerum exacte definire, VII. 60. *a.* πλεῖστα συνελθόντα ἐς τὸν ἀριθμὸν ἐξάκις τρισχίλια, Ter mille numero, VII. 97. *f. Quemodmodum pleonasticà quadam formulà dici solet* πολλοὶ ἀριθμῷ, Multi numero, *similiter etiam* οὐδὲ εἷς ἀριθμῷ *dicit Noster*, Ne unum quidem numero, III. 6. *a. Absolute positum vocab.* ἀριθμῷ *interpretantur viri docti* Certo (Definito) quodam numero: δεῖ ἀριθμῷ τῶν περιοίκων ἀναγκαστοὺς ἐς τὸ κῆδος ἰέναι, VI. 58. *m. Not.*

Ἄριμα, Scythica vox, Unum significans, *unde* Arimaspi, Monoculi, IV. 27. *extr.*

Ἄριστα, *adverb.* Optime. I. 193. *m.* III. 125. *a.*

Ἀριστερός, ἡ, ὁν, Sinister. τὰ ἐπ' ἀριστερὰ ἐσπλέοντι τοῦ Ἑλλησπόντου πάντα, Hellesponti omnia quae intro naviganti sunt ad sinistram, VI. 33. *Conf.* Δεξιός.

Ἀριστεύειν, Prae caeteris optime rem gerere, Primas ferre; *in bello* ὁ Σωφάνης, ἀριστεύσας τότε Ἀθηναίων, IX. 74. *a. ubi cum genit. pers. construitur, valet enim idem ac* ἄριστος γενόμενος, VII. 226. *a. coll.* 227. *a.* IX. 71. *a. In consilio* γνώμη (αὕτη) ἠρίστευσε, Haec sententia

vicit, Optima judicata est, VII. 144. a.

Ἀριστήϊον, ου, τὸ, Praemium virtutis sive bellicae sive civilis. ἀριστήϊα διδόντες τῷ ἀξιωτάτῳ, VIII. 123. a. ἀριστήϊα μὲν (nempe ἀρετῆς πολεμικῆς vel ἀνδραγαθίης) ἔδοσαν Εὐρυβιάδῃ, σοφίης δὲ καὶ δεξιότητος (ἀριστήϊα ἔδοσαι) Θεμιστοκλέϊ, VIII. 124. m. Delphicus deus ἀπαίτεε τοὺς Αἰγινήτας τὰ ἀριστήϊα τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίης, VIII. 122. Not. τὰ ἀριστήϊα ἔλαβε οὗτος, VIII. 11. m.

Ἄριστος, η, ον, Optimus. Absolute ponitur VII. 226. a. λέγεται ἀνὴρ ἄριστος γενέσθαι, ubi de Virtute bellicâ. De bonitate soli: χωρέων ἁπασέων μακρῷ ἀρίστη, I. 193. a. m. Etiam in malam partem: διαβολὰς ἄριστος ἐνδέκεσθαι, Optimus, i. e. Facillimus, Promtissimus ad admittendas calumnias, III. 80. m. Superlativus pro Comparativo: διδάξει ὅσῳ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον, III. 82. f.

Adverbialiter Ἄριστα, Optime. ἐπεὰν (ἡ Βαβυλωνίη χώρη) ἄριστα αὐτὴ ἑωυτῆς φέρῃ τὸν τῆς Δήμητρος καρπὸν, I. 193. m. (conf. Αὐτός.) ἠπίσταντο Ἑλλήνων ἄριστα, VIII. 93. a. (conf. Ἀκούειν.)

Ἀρκέειν, Sufficere, Satis esse. βίος ἀρκέων ὑπῆν (αὐτοῖς), I. 31. a. τοῦτό τοι οὐκ ἤρκεσε, II. 115. m. f. Conf. Καταρκέειν.

Ἀρκέεσθαι, Contentum esse. ἐγὼ ἀρκέομαι τούτῳ, Hoc mihi sufficit. ἴσαν οὐκέτι ἀρκέεσθαι τούτοισι μούνοισι, IX. 33. f. Conf. Ἀπαρκέεσθαι.

Ἀρκεόντως, Sufficienter, Satis. τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε, Vit. Hom. 7. m.

Ἄρκτος, ου, ἡ, Ursus bestia, II. 67. b. Ursus constellatio coeli. τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον οἰκημένα, V. 10. b.

Ἄρκυς, υος, ἡ, Rete, Laqueus. ἐν ἄρκυσι, olim edebatur VII. 85. f. ubi ἐν ἄρκυσι saltem scriptum oportebat, sed meliores quique libri ἐν ἕρκεσι dederunt.

Ἅρμα, τος, τὸ, Currus. ἅρμα ἱρὸν τοῦ Διὸς, VIII. 115. f.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, Carpentum mollissimae vectionis, quo mulieres praesertim vehebantur. VII. 83. a. IX. 76. a. Xerxes in itinere identidem ἐκ τοῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν μετεκβαίνεσκε, VII. 41. a. Not.

Ἁρματηλατέειν, Currum agere, Plaustris vehi, V. 9. m.

Ἁρμόζειν τινὶ τινὰ, Desponsare aliquam alicui. ἁρμόσας τῷ ἑωυτοῦ παιδὶ τὴν θυγατέρα τῆς γυναικὸς ταύτης, IX. 108. m.

Med. Ἁρμόζεσθαι, Desponsare sibi *filiam alicujus*. τοῦ τὴν θυγατέρα ἡρμόσατο Παυσανίης, V. 32. m. f. ἁρμοσάμενος Τέλλεω τοῦ Συβαρίτεω θυγατέρα, - - ψευσθεὶς δὲ τοῦ γάμου, V. 47. a. ἁρμοσαμένου Λευτυχίδεω τὴν Χίλωνος θυγατέρα, VI. 65. a.

Pass. ἅρμοσται (jon. pro ἥρμοσται) τὴν Μίλωνος θυγατέρα γυναῖκα, Desponsatam sibi Milonis filiam habet uxorem, III. 137. f.

Ἁρμονίη, ης, ἡ, Compages, Commissura, in nave. ἔσωθεν τὰς ἁρμονίας ἐπάκτωσαν τῇ βύβλῳ, II. 96. a.

Ἀρνέεσθαι, Negare, Recusare. ἀρνεομένους εἶναι χρηστοὺς, VI. 13. m. f. ubi olim οὐ βουλομένους, ex

scholia. Vide Nat. οὐκ εἶχε οὔτε δεῦσαι οὔτε ἀρχέσασθαι, III. 1. m.

Ἀρόειν, Ἀροῦν, Arare. Hinc Particip. Praet. Pass. cum reduplicatione, ἀρηρομένην οὐδέν, Nihil aratum, IV. 97. m. Not.

Ἀροτήρ, ῆρος, ὁ, Arator, I. 125. f. Σκύθαι ἀροτῆρες, IV. 17. qui γεωργοί, ibid. c. 18. ἐπ' ἀροτῆρας, καὶ οὐ νομάδας, στρατευόμεθα ἄνδρας, VII. 50. extr.

Ἄροτος, ου, ὁ, Aratio. ζῶντες μὴ ἀπ' ἀρότου, IV. 46. f. ubi alii ἀπ' ἀρότρου.

Ἄροτρον vide infra in Αὖλαξ.

Ἄρουρα, ης, ἡ, Ager, Jugerum. Apud Aegyptios ἡ ἄρουρα ἑκατὸν πηχέων ἐστί, II. 168. a. ἄρουραι ἐξαίρετοι δυώδεκα, ibid. et II. 141. a.

Ἀρουραῖος μῦς, Mus agrestis, II. 141. f.

Ἁρπάζειν (τινὰ) μέσον, Medium arripere aliquem, IX. 107. m. Not.

Ἀρπεδόνη, ης, ἡ, alias Funis, Laqueus, apud Nostrum, Filum. ἀρπεδόνη ἑκάστη τοῦ θώρηκος, ἐοῦσα λεπτή, ἔχει ἀρπεδόνας ἐν ἑωυτῇ τριηκοσίας καὶ ἑξήκοντα, III. 47. f. Manent Pollux VII. 31. καὶ ἀρπεδόνας δὲ τὰ νήματα ὕφη Ἡρόδοτος.

Ἄρρηκτος, ου, ὁ, ἡ, Infractus, Qui frangi vel perrumpi non potest. τὸ δέρμα τοῦ κροκοδείλου ἄρρηκτον ἐπὶ τοῦ νώτου, II. 68. m.

Ἀῤῥωδέειν, Timere, Formidare. Absolute positum: ἀῤῥωδήσας, III. 1. m. V. 98. m. f. VII. 49. f. Varie constructum verbum ἀῤῥωδέειν, τοῦ στρατοῦ πρήξαντος κακῶς, καὶ Μεγαβάζῃ διαβεβλημένος, V. 35. a. ἀῤῥωδέων δὲ, ἔτι etc. VIII. 70. m. ἀῤῥωδέων μή τι οἱ γένηται κακόν, I. 9. a. (conf. ibi Var. Lect.) 156. a. III. 119. a. 130. a. IX. 46. f. ἀῤῥωδέων ἕκαστα τούτων, V. 35. a. ἀῤῥωδέειν οὐδὲν πρῆγμα, VII. 51. a. ὁ μὲν τοῦ τόκου (ἕνεκα) τῆς γυναικὸς ἀῤῥωδέων, I. 111. a. Conf. Καταῤῥωδέειν.

Ἀῤῥωδίη, ης, ἡ, Metus, Formido, Trepidatio. τοὺς Ἕλληνας εἶχε δέος τι καὶ ἀῤῥωδίη, VIII. 70. m. ἦν ἀῤῥωδίη σφι οὐ περὶ σφέων αὐτῶν, IX. 101. m. ἀῤῥωδίη ἦν τὸ πιθέσθαι, VII. 173. f. ἐς πᾶσαν ἀῤῥωδίην ἀπίκετο, μὴ etc. IV. 140. f. VIII. 36. a. IX. 7, 2. a.

Ἀρτάβη, ης, ἡ, vox Persica, mensura aridorum, I. 192. m.

Ἀρτοξέρξης, Persicum nomen, idem significans ac μέγας ἀρήϊος, VI. 98. f.

Ἀρταφέρνης et Ἀρταφρένης idem, V. 25. a. cum Var. Lect. et Nat.

Ἀρτέειν, (jon. pro. ἀρτᾶν) 1) Suspendere, unde in Passivo, Pendere ex aliquo. ἐξ ὧν ὦλλοι πάντες ἀρτέαται (jon. pro ἤρτηνται) Πέρσαι, E quibus Pendent reliqui Persae omnes, Qui praeter alios omnes Persas longe sunt Praecipui, I. 125. m. f. πᾶς ἐκ Φοινίκων ἤρτητο ὁ ναυτικὸς στρατός, III. 19. f. αἱ ἐκ ταύτης ἠρτημέναι νῆσοι, V. 31. m. πάντα ἐκ σέο ἄρτηται, VI. 109. f. πάντα ἤρτητο (alii ἤρτητο) ἐκ Περσέων, IX. 68. a.

2) Parare, Praeparare, unde in Passivo, Sese comparare vel praeparare. Paratum esse. οἱ δὲ αὐτοὶ πολεμεῖν ἐξ ἀρχῆς ἀρτέοντο, V. 120. m. ἀρτέετο ἐς πόλεμον, Ad pugnam se comparavit, VIII. 97. f. εἰ οὐκ ἴσῃ ναυμαχίην

ἀρτέεσθαι, VII. 143. *f. ubi scribere auctor potuerat* ἐς ναυμαχίην ἀρτέεσθαι, Qui nolebant ut Graeci ad pugnam navalem sese compararent · *sed in eamdem sententiam perinde absque praepositione* ναυμαχίην ἀρτέεσθαι *scribere potuit, quemadmodum cap.* 142. *f. ait* ναυμαχίην παρασκευάζεσθαι, *pro qua cap.* 143. *paulo ante verba supra adposita hac constructione usus est,* παρασκευάζεσθαι ὡς ναυμαχήσοντας.

Conf. Ἀναρτέεσθαι *et* Παραρτέεσθαι.

Ἄρτημα, ατος, τό, Quod suspensum est, Pendens. *Apud Nostrum* II. 69. *a.* ἀρτήματα *sunt* Inaures, *nempe* ex auribus Pendentes.

Ἀρτίμπασα, Veneris Uraniae nomen *apud Scythas*, IV. 59. *f.*

Ἄρτιος, ου, Paratus. ἄρτιοι ἐόντες ποιέειν ταῦτα, IX. 48. *m. idem quod* ἑτοίμως ποιέειν ταῦτα, *cap.* 46. *extr. Sic* ἄρτιοί εἰμεν πείθεσθαι ὑμῖν, IX. 27. *f. et* IX. 53. *a.*

Ἀρτίπους, οδος, ὁ, ἡ, Pedibus integer, Pedibus valens ad incedendum. χωλὸς ἐὼν, καὶ οὐκ ἀρτίπους, IV. 161. *a.* οὐδαμᾶ ἔτι δυνήθητα ἀρτίπουν ἵστασθαι, IV. 150. *m.*

Ἄρτυσις, ιος, ἡ, Instructio. ἡ περὶ τὸ σῶμα ἄρτυσις, Cultus corporis, I. 195. *f.*

Ἀρτοκόπος, ου, ὁ, Pistor, IX. 82. *a.* ἡ ἀρτοκόπος. Pistrix, I. 51. *f.*

Ἄρτος, ου, ὁ, Panis. ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἰπνὸν Περίανδρος τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε, V. 92, 7. *m.*

Ἀρτοφαγέειν, Pane vesci, II. 77. *m.*

Ἀρτύνειν *et* Ἀρτύειν, Parare, Moliri, Struere. ὡς δὲ ἤρτυσαν τὴν ἐπιβουλὴν, I. 12. *a. Conf.* Ἐξαρτύειν.

Ἀρύειν *et* Ἀρύεσθαι, Haurire. ἐς τὸν κόλπον τρὶς ἀρυσάμενος τοῦ ἡλίου, VIII. 137. *f. Ab eodem themate derivant* ἀρύσονται, *quod legebatur* VI. 119. *m. ubi quidem Futuro tempori non erat locus, sed Praesens requirebatur. Vide mox* Ἀρύσσειν.

Perperam ἀρύονται *olim legebatur pro* ὠρύονται IV. 75. *m.*

Ἀρύσσεσθαι, *i. q.* Ἀρύεσθαι, Haurire. (*Unde etiam substantivum* ὁ ἀρυστὴρ, *quum ab* ἀρύεσθαι *sit* ὁ ἀρυτήρ) καὶ γὰρ ἄσφαλτον καὶ ἅλας καὶ ἔλαιον ἀρύσσονται ἐκ τούτου τοῦ φρέατος, VI. 119. *m. ubi vide Var. Lect.*

Ἀρυστήρ, ῆρος, ὁ, Haustrum, *Sigillatim* Mensura quaedam liquidorum. *Corporis custodibus regum Aegyptiorum in singulos dies distribuebantur cuique* οἴνου τέσσερες ἀρυστῆρες, II. 168. *f.*

Ἀρχαῖος, *non solum* Antiquus, *ut* ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου (*i. q.* ἀρχῆθεν) A *Priscis* temporibus, IV. 117. *a.* πάντων ἀρχαιότατον ἱρῶν, I. 105. *m. Sed et idem sonat atque* πρότερος, Prior, Superior. ἡμεῖς τι ὑπείξομεν τοῦ ἀρχαίου λόγου, Nos de Superioribus conditionibus de eo quod Prius postulavimus) nonnihil concedemus. VII. 16. *f.*

τὠρχαῖον, (*pro* τὸ ἀρχαῖον) Antiquitus, I. 173. *a.* IX. 45. *a. Exserte* τὸ ἀρχαῖον *aut una voce* τοὐρχαῖον, *scribitur* IV. 108. *f. pro quo praeter necessitatem* τὠρχαῖον *suo arbitratu posuit Reiz, qui quidem* VII. 144. *extr. cum aliis* τοὐρχαῖον *tenuit, ubi nos* τὸ ἀρχαῖον *divisis vocibus praetulimus.*

Ἀρχαιρεσίη, ης, ἡ, *proprie* Electio

magistratuum, Comitia; *sed et*, *per metonymiam*, Magistratus ipsi. ἀγορὴ δέκα ἡμερέων οὐκ ἵσταταί σφι, οὐδ' ἀρχαιρεσίη συνίζει, Neque ullus Magistratuum est consessus, VI. 58. *f. nisi et ibi intelligas*, Nec habentur Comitia.

Ἄρχειν, 1) *idem ac* βασιλεύειν, Summum imperium tenere, Regnare. τῆς ἄνω Ἀσίης ἦρξαν Σκύθαι, IV. 1. *a. conf.* III. 130. Μῆδοι ἦρχον τῆς Ἀσίης, IV. 1. *m.* πάντα ἔθνεα τῶν ἦρχε, IV. 87. *a.* V. 36. *a.* βασιλήϊη τῆς ἦρχε Ἰδάνθυρσος, IV. 120. *m.* Μιλησίων ἄρχειν, IV. 137. *m. Et sic frequenter.*

2) *i. q.* ἡγέεσθαι. Praeesse cum imperio *ut Dux aut Imperator praeest exercitui aut parti copiarum.* τῶν ὁ Μεγάβαζος ἦρχε, V. 1. *a. Sic* VII. 62. 63. 64. 66. *etc.*

3) Magistratum *quemcumque gerere.* πλῆθος ἄρχειν --- πάλῳ μὲν ἀρχὰς ἄρχει, Populus Summum imperium tenens --- Gerit magistratus qui sorte obtigerunt, III. 80. *f.* Demaratus, regia dignitate exutus, ἦρχε αἱρεθεὶς ἀρχήν, VI. 67. *a. Dein per contumeliam aliquis ex eodem quaerit*, ὁκοῖόν τι εἴη τὸ ἄρχειν μετὰ τὸ βασιλεύειν, ibid.

4) Ἄρχειν, Incipere, Initium facere. *Const. cum Genit.* Κροῖσον ἄρξαντα ἀδικίης, III. 130. *f.* ἄρξαι τῶν ἀδικημάτων, I. 2. *a. Item cum Participio*· ἦν ἄρξῃ ἀδικέων, IV. 119. *f. Conf.* Ὑπάρχειν.

5) *Passivum* Ἄρχεσθαι ὑπό τινος *et* ὑπό τινι, Imperio alicujus esse subjectum, Regi, Gubernari ab aliquo. ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι, I. 127. *a.* ἀντὶ τοῦ ἄρχεσθαι ὑπ' ἄλλων, ἄρχειν ἁπάντων, I. 210. *m.* IV. 147. *a.* ὑπ' ἑνός, V. 3. *a.* VII. 103. *m.* ὑπ' ἀνδρὸς ἄρχονται, III. 134. *a.* ὑπ' ἀνδρὸς μεγάλου, II. 173. *m.* ὑπὸ Συλόσεος, III. 74. *f.* ὑπὸ τῶν βαρβάρων, VII. 149. *f.* ὑπὸ Λακεδαιμονίων, VII. 163. *a.* ὑπὸ Ἀργείων, VIII. 73. *f. Eadem notione Passivâ, Attico et Ionico more, etiam Futurum Medii usurpatur.* ἴσθι ἀρξόμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, Scito sub Lacedaemoniorum te fore imperio, VII. 159. (*Vide quae laudavit Wess. ad* V. 35, 5.)

ἀρχόμενος ὑπ' ἐκείνων, Imperio illorum subjectus, I. 91. *f.* συλλέξας τοὺς ὑπ' ἑωυτῷ ἀρχομένους πάντας, I. 103. *m. Quin impersonaliter ponitur idem verbum* III. 97. *m. f.* ἐς τοῦτο γὰρ τὸ οὖρος ὑπὸ Περσέων ἄρχεται, Ad hunc usque montem pertinet Persarum imperium *scilicet intellige* τὰ ἐς τοῦτο τὸ οὖρος, Quae pertinent usque ad hunc montem, ea subjecta sunt Persarum imperio, *quemadmodum continuo adjicitur*, τὰ δὲ πρὸς βορῆν ἄνεμον τοῦ Καυκάσιος Περσέων οὐδὲν ἔτι φροντίζει.

Reperitur etiam Participium Praeteriti Passivi notione Incipiendi, *quae alias Medio propria est.* ἀργμένης δὲ τῆς Κνιδίης ἐκ τῆς χερσονήσου τῆς Βυβασσίης, Quum Initium capiat Cnidiorum ditio a Bybassiâ peninsulâ, I. 174. *a.*

6) *Medium.* Ἄρχεσθαι *et* Ἄρξασθαι, Incipere. ἄρχεται ῥέων ἐκ λίμνης, IV. 51. *Not. Praet.*

Imperf. ἤρχετο τὸ δεύτερον ἐκ Νάξου Ἴωσι γίνεσθαι κακά, V. 28. *a.* Et *absque augm.* ἄρχετο ἐκ δέκα ταλάντων ὑπισχνεόμενος, V. 51. *m.* ἄρχετο ἐκ τῶν κνημέων ἑωυτὸν λωβώμενος, VI. 75. *m.* *Aor.* 1. ὁ Νεῖλος ἀρξάμενος ἐκ τῶν Καταδούπων ῥέει *etc.* II. 17. *a. m.* *Sic de Istro* II. 33. *m. f.* *et* IV. 49. *f.* *Participium Aor. pr. absolute positum* ἀρξάμενοι ἀπὸ ταύτης τῆς πόλιος, Incipiendo ab hac urbe, III. 91. *a. Not.*

Sed Futur. Med. ionico more etiam Passivae notione usurpatur, ἴσθι ἀρξόμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, Scito sub Lacedaemoniorum te fore imperio, VII. 159. *f. coll. c.* 163.

Ἀρχή, ῆς, ἡ, 1) Initium, Principium. αὗται αἱ νέες ἀρχὴ κακῶν ἐγένοντο Ἕλλησι, V. 97. *f.* ἡ ἀρχὴ τοῦ στρόφου, IV. 60. *a.* est Principium, *vel* Extremitas funis. ἀπ' ἀρχῆς, Ab initio, Antiquitus, II. 113. *m.* (*Conf. mox* Ἀρχήν.) *Notetur formula*, ἐξ ἀρχῆς γενόμενος *idem sonans ac* ἐξ οὗ ἐγένετο, Ex quo natus est. εἶναι θνητὸν οὐδένα, οὐδὲ ἔσεσθαι, τῷ κακὸν ἐξ ἀρχῆς γινομένῳ οὐ συνεμίχθη, VII. 203. *f.* 2) Imperium, Regnum, Regia dignitas et potestas, *cum frequenter alibi, tum* IV. 147. *a.* ἐπετροπεύσατο ἀρχῆς, *et paulo ante*, ἐπιτροπαίην εἶχε τὴν ἐν Σπάρτῃ βασιληίην· αὐξηθέντων δὲ τῶν ἀδελφιδέων καὶ παραλαβόντων τὴν ἀρχήν. 3) Magistratus quilibet. *Vide supra, voc.* Ἄρχω, *num.* 3.

Accusativus Ἀρχήν, *per ellipsin pro* κατ' ἀρχὴν *adverbialiter positus, proprie significat* Initio, Principio, Ab initio. τῷ φίλῳ ἴσθι χαριεῖσθαι μᾶλλον ἀποδιδοὺς τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχὴν μηδὲ λαβών, III. 39. *m. f.* περὶ τῆς ὑμετέρης ἀρχὴν ὁ ἀγὼν ἐγένετο, VIII. 142. *m.* ὅτεῳ τρόπῳ ἀρχὴν (συνετίθετο προδοσίην), οὐκ ἔχω ἀτρεκέως δὲ *etc.* VIII. 128. *a.* τὴν τάξιν ἐς τὴν ἦλθον φυλάξοντες ἀρχήν, VII. 220. *a.* ταῦτα μέν νυν ἔστω ὡς ἔστι τε καὶ ὡς ἀρχὴν ἐγένετο, II. 28. *a. Not.* (*al.* 27. *f.*) *ubi quidem* ἀρχὴν *posse etiam* Reverâ, *interpretari, sicut* I. 140. *f. Not. et* VII. 218. *f.* *Primitivo usui hujus vocabuli adfinis ille est, ubi commode* Olim *redditur, ut in his*, ἔλεγε δὴ ὡς ἦλθε ἀρχὴν ὁ Σόλων, I. 86. *m. Not.* *Rursus primitivae notioni locus est in istis verbis* IX. 57. *a.* ἀρχήν τε οὐδαμὰ δοκέων Παυσανίην τολμήσειν σφέας ἀπολιπεῖν, (*ubi quidem incommodat adjecta* τε *particula, nescio an ex* γε *detorta*) Initio quidem ratus non ausurum Pausaniam se suosque deserere, *sed nimirum deinde reverâ se ab illo desertum existimans. Similiter* I. 203. *f.* κατάπερ ἐνυφανθέντα ἀρχήν, Quasi (*non* Quales, *quod temere in nostram versionem irrepsit*) initio intexta fuissent.

Et in duobus quidem locis, quae postremo commemoravi, ἀρχὴν *vulgo* Omnino *interpretantur, ne sic quidem male: frequenter enim rectissime, et unice commode, latino sermone ita redditur hoc vocabulum, sed praecertim ubi jungitur Negativae particulae.* τὰ γὰρ ἄλλα δίζημαι οὐδὲ πειρᾶται ἀρχὴν φέρειν, Ne con-

tur quidem omnino, I. 193. m. II. 95. extr. οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν ἐς κρίσιν τούτου πέρι ἐλθεῖν οἶδα, VII. 26. m. Sine οὐ sequente ἀρχὴν significat Omnino non, Prorsus non, Nequaquam, III. 16. extr. V. 16. a. Etiam adjecto articulo, τοῦτο οὐκ ἐνδέκομαι τὴν ἀρχήν, IV. 25. m. τὸν χειμῶνα τοῦτον οὐκ ἀνέχονται τὴν ἀρχήν, IV. 28. f. (Conf. Hermann ad Viger. Not. 67.) Referunt huc etiam exempla quaedam ubi nulla adest negativa particula. ἀρχὴν γὰρ ἐγὼ μηχανήσομαι οὕτω, I. 9. a. ubi tamen haud incommode intelligere possis Inde a principio. Tum ἐόντες ἀρχὴν ἑπτά, Qui erant omnino Septem, VIII. 132. a. nisi fortasse adjectâ istâ voce significare Noster voluit, Septem fuisse conjurationis principes.

Ἀρχηγετεύειν, Principatum tenere. ἀρχηγετεύειν τῶν κάτω λέγουσι Δήμητρα καὶ Διόνυσον, II. 123. a.

Ἀρχῆθεν, i. q. ἀπ' ἀρχῆς aut ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου. τούτοισι θύουσι ἀρχῆθεν, His sacra faciunt a priscis inde temporibus, I. 131. m. ὡς ἀρχῆθεν ἐποιήθη, Sicut initio constructum erat (templum), II. 138. m. φθόνος ἀρχῆθεν ἐμφύεται ἀνθρώπῳ, A primo inde ortu, III. 80. m. ἀρχῆθεν ἡ ἔχθρη πρὸς τὸν βάρβαρον ἀπ' ὑμέων ἡμῖν γέγονε, Primum originem a vobis traxerunt inimicitiae, VIII. 22. f. ἀρχῆθεν ἐπιστάμενοι ὅτι etc. Ab initio, jam pridem noverant, VII. 104. a. κρέσσον γὰρ ἀρχῆθεν μὴ ἐλθεῖν, ἢ etc. V. 18. f. In simili sententiâ ait ἀρχήν, III. 39. m. f.

Ἀρχεῖον, ου, τό, Curia, Locus ubi vel magistratus vel cives populi liberi convenirent, de re publicâ acturi, IV. 62. a.

Ἀρχίρεως, ὁ, Princeps sacerdos; rarior vocabuli forma pro ἀρχιερεύς, II. 37. f. Not. (Conf. Valck. ad IV. 53. f.) Communem formam ἀρχιερεύς, quam ibi codd. nonnulli praeferunt, agnoscunt libri omnes II. 143. a. V. 151. a. et Acc. plur. ἀρχιρέας, II. 142. a.

Ἀσᾶν, Molestiâ, Moerore adficere. ἐδίζετο ἐπ' ᾧ ἂν μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀσηθείη, III. 41. a. idem quod ἀλγήσει sup. 40. f.

Ἄσβεστος, Vit. Hom. 32. m. Not.

Ἄση, ης, ἡ, Molestia, Dolor. ἵνα μηδεμίαν ἄσην τῷ πατρὶ προσβάλῃ, I. 136. extr.

Ἄσημος, ου, ὁ, ἡ, 1) Obscurus, Non intellectus. ἄσημα φράζειν I. 86. m.

2) ἄσημος χρυσός, Aurum non signatum, (oppos. ἐπίσημος) IX. 41. m.

Ἀσθενής, Infirmus, Invalidus. οἱ χρήμασι ἀσθενέστεροι, Quibus res familiaris est tenuior, II. 88. a. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα τελέως ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, Prorsus in Exile (in Tenue) quiddam solent exire, I. 120. m. (In eamdem sententiam ἐς φλαῦρον ait ind. cap. extr.) Ἑλλήνων οὐ τῷ ἀσθενεστάτῳ σοφιστῇ Πυθαγόρῃ, IV. 95. m.

Ἀσθενίη, ης, ἡ, (Comm. ἀσθένεια.) Debilitas, Tenuitas. ὑπ' ἀσθενίης βίου, VIII. 51. f. Not. ὑπ' ἀσθενείης βίου vulgo legitur II. 47. f. ubi fortasse pariter ἀσθενίης scripserat Herodotus.

Ἀσινής, ές, ὁ, ἡ, 1) Activâ notio-

νε, Non laedens, Innoxius, Nullum maleficium committens, I. 105. a. m. 2) *Passivâ notione* Illaesus, Incolumis. ἐῶμεν ἀσινέα ἐκπλέειν, II. 114. m. ἀπέπεμψε ἀσινέα, II. 181. f. VII. 146. extr. IX. 5. f. ἀσινέας ἀπικέσθαι ἐς τὴν Ἑλλάδα, VIII. 19. f. ἀνεχώρησαν ἀσινέες, VIII. 116.

Ἀσιτίη, ης, ἡ, Inedia. ἀλουσίῃσί τε καὶ ἀσιτίῃσι συμπεπτωκώς, III. 52. a.

Ἀσκεῖν, 1) Exercere. τὴν τέχνην, Artem (*medicam*), III. 125. a. πεντάεθλον, quinquertium, IX. 33. a. m. τὴν ἀληθείην, Exercere, Colere veritatem, VII. 209. a. m. τὴν δικαιοσύνην ἤσκεε, I. 96. m. οὐ ταὐτὰ ἀσκέοντες, Diversas vias sequentes, *scil. alter veritatem colens, alter mendax*, III. 72. *f.*

2) Instruere, Exornare. ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψε, III. 1. *f. ubi paulo ante ait* κοσμήσας ἐσθῆτί τε καὶ χρυσῷ. *Conf. Gregor. Dial. jon.* §. 144. *et ibi Interpp.* παστὰς ἠσκημένη στύλοισι, II. 169. *f.* ἡ ἀγορὴ καὶ τὸ πρυτανήϊον Παρίῳ λίθῳ ἠσκημένα, III. 57. *extr. Et nude* ἐν οἰκήματι ἠσκημένῳ, In conclavi eleganti, II. 130. *a. Not.*

Ἀσκευής, έος, ὁ, ἡ, Carens instrumentis *ad exercendam artem necessariis.* ἀσκευὴς ἐὼν καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλήϊα, III. 131. *a. m.*

Ἀσκός, οῦ, ὁ, Uter. Ἀσκοὺς πλήσαντα οἴνου, II. 121, 4. *a. ubi mox dein etiam* τῶν ἀσκῶν οἱ ποδεῶνες *memorantur.* ἀσκοὺς καμήλων (Utres ex pellibus camelorum) πλήσας ὕδατος, III. 9. *a.* ὁ τοῦ Σιληνοῦ Μαρσύεω ἀσκός, VII. 26. *f. ubi alii* ipsam Pellem s. Cutem, *alii rectius* Pellem in utrem formatam, Cutem utris formâ, *intelligunt. Vide Not.*

Ἀσμάχ, *vocabulum Aethiopicum aut Aegyptiacum, significans* Regi a sinistrâ manu Stantem, II. 30. *a.*

Ἄσμενος, Lubens, Cupidus, Laetus. ἔφευγον ἄσμενοι τὴν ἵππον, IX. 52. *m. f.* ὥς σφι ἀσμένοισι ἡμέρη ἐπέλαμψε, VIII. 14. *a.* ἀποδεξάμενοι ἄσμενοι τοὺς λόγους, VIII. 106. *a. m.*

Ἀσπάζεσθαι, Amplexari, Salutare. μεγάλως ἀσπάζοντο (αὐτόν), Ingenti cum amoris affectu amplexati sunt, I. 122. *a.* παρὰ τὸν πότον φιλοφρόνως μιν ἠσπάζοντο, Inter bibendum comiter illum salutarunt, II. 121, 4. *m. f.*

Ἀσπαίρειν, Palpitare. ἐπάλλοντό τε καὶ ἤσπαιρον, ὅκως περ ἰχθύες νεάλωτοι, IX. 120. *a. ubi alii quidem* ἔσπαιρον: *vide Var. Lect. et Not. et conf. Not. ad* VIII. 5. *a. ubi metaphorice positum verbum* ἤσπαιρε Reluctabatur *cum Valla intelligebat Valck. sed rectius (puto) Wess. cum Porto,* Prae metu Palpitabat, Trepidabat.

Ἀσπασίως, Lubenter, I... *Conf.* Ἀσπαστῶς.

Ἀσπαστός, ἡ, όν, Placens. Gratus, Acceptus. ταῦτα ἀκούσαντες, κάρτα ἀσπαστὸν (*scil.* πρῆγμα) ἐποιήσαντο, Admodum gratum habuerunt, V. 98. *m.* οἷσι ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἦν ἀσπαστότερον, I. 62. *a.*

Ἀσπαστῶς, Lubenter. οἱ δὲ ἀσπαστῶς ὑπήκουσαν, IV. 201. a. m.

Ἀσπίς, ίδος, ἡ, Scutum, Parma. ἀσπίδος τρόπον κυκλοτερέα ποιήσαντες, I. 194. a. ὀκτακισχιλίη ἀσπίς, Octies mille Scuta, i. e. Scutati, Cetrati, V. 30. m. Persae militantes ἀντὶ ἀσπίδων γέῤῥα habebant, VII. 61. a. ἀσπίδας ἴτυς οὐκ ἐχούσας, VII. 89. a. ἀσπίδας κοίλας, τὰς ἴτυς μεγάλας ἐχούσας, VII. 89. f. *Conf.* Ὄχανον.

Ἄσσα, i. q. *comm.* ἅτινα, Quaecumque. I. 47. a. 138. a. 179. b. ἄσσα εἴδομεν, κατελίπομεν *etc. Aenigma, Vit. Hom.* 35. a.

Ἄσσον, Propius. ἤιε ἄσσον, III. 52. a. m. ἄσσον ἰέναι, IV. 3. m. *Et cum Genit.* ἰέναι ἄσσον αὐτῶν, IV. 3. f.

Ἀσταχύς, ύος, ὁ, Spica. ὅκως τινὰ ἴδοι τῶν ἀσταχύων ὑπερέχοντα, V. 92, 6. m. f.

Ἀστή. *Vide* Ἀστός.

Ἀστήρ, έρος, ὁ. *Vide* Ἄστρον.

Ἀστιβής, έος, ὁ, ἡ, Non calcatus, Desertus. ἀστιβέα χωρία, *Vit. Hom.* 21. m.

Ἄστικτος, ου, ὁ, ἡ, Punctis non notatus. *Apud Thraces* τὸ μὲν ἐστίχθαι, εὐγενὲς κέκριται· τὸ δὲ ἄστικτον, ἀγεννές, V. 6. f.

Ἀστός, οῦ, ὁ, i. q. πολιήτης, ἐγχώριος, ἐγγενής, Civis, Indigena. *Opponuntur* ἀστὸς *et* ξεῖνος, II. 160. f. *et* III. 8. m. *Caeterum vide* I. 158. b. 161. f. II. 118. b. ἄνδρες τῶν ἀστῶν δόκιμοι, VI. 101. f. VIII. 46. f. 119. a. 156. a. ἀνὴρ ἀστός, I. 173. f. ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, I. 173. a. τῶν ἀστῶν ἄνδρες πάντι, IV. 33. m. ἄνδρες δοκιμώτατοι τῶν ἀστῶν, IX. 93. a. *Legitur etiam genit. plur.* ἀστέων, *pro* ἀστῶν, IX. 94. a. *Pro* αὐτέων IX. 86. a. ἀστέων *edidit Borh. ex Koenii et Valck. conjecturâ. Vide ibi Not. Et* τῶν, *quod* II. 102. m. *post* στρατιὴν πολλὴν *temere olim insertum legebatur, in* ἀστῶν *mutatum maluerat Valck. Confer* Αὐτός, *num.* 1.

Foemininum Ἀστή, ῆς, ἡ, Mulier civis, Indigena et libera. ἣν γυνὴ ἀστὴ δούλῳ συνοικέῃ, I. 173. f. γυναῖκες, ἐοῦσαι ἀσταί τε καὶ τῶν πρώτων Σπαρτιητέων θυγατέρες, IV. 146. m. ἦν δὲ αὕτη ἡ Ὀπίη ἀστή, (i. q. ἐγχωρίη,) IV. 78. a.

Ἀστράγαλος, ου, ὁ, Talus. III. 129. a. *Vide supra in* Ἄρθρον.

Ἄστρον, ου, τό, Astrum. ταῦτα ἐξευρέειν ἐκ τῶν ἄστρων ἔλεγον, II. 4. a. *ubi alii* ἀστέρων, *ab* ὁ ἀστήρ.

Ἄστυ, εος, τό, Urbs, non modo major, sed et minor. σμικρὰ καὶ μεγάλα ἄστεα, I. 5. f. Κολοφῶνος τὸ ἄστυ I. 14. f. *videtur distingui ab arce.*

Ἀστυάγης, *genit.* Ἀστυάγεος, *sed in aliis codd.* Ἀστυάγεω, I. 46. a. 73. a. 91. f.

Ἀστυγείτων, ονος, ὁ, ἡ, Vicinus, Finitimus. ἐπὶ πόλις ἀστυγείτονας στρατεύεσθαι, VI. 99. m. γίνει πολλαὶ μὲν ἀστυγείτονες, πολλαὶ δὲ ἑκαστέρω, IX. 122. a.

Ἀσφαλείη, ης, ἡ, Securitas. δεηθεὶς τῆς ἀσφαλείης ἔτυχε, Tutum transitum petiit et nactus est, III. 7. f.

Ἀσφαλές, τό, i. q. ἡ ἀσφάλεια. τοῦ ἀσφαλέος εἵνεκα, Securitatis, Salutis causâ, I. 109. f.

Ἀσφαλέως, Tuto, Constanter, Firmiter. ἀσφαλέως ἑωυτῷ ἱδρῦσθαι

ἱδρῦσθαι ἡ βασιληΐη, II. 169. o. ἀσφαλέως σημῆναι (vel τινί), Tuto significare aliquid alicui, V. 56. a.

οὐδὲν (ἐστι) τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλέως ἔχον, I. 86. f.

Ἄσφαλτος, ου, ἡ, Bitumen, Asphaltus. τέλματι χρεώμενοι ἀσφάλτῳ θερμῇ, I. 179. a. ὁ ποταμὸς ἅμα τῷ ὕδατι θρόμβους ἀσφάλτου ἀναδιδοῖ πολλούς, *ibid. f.* πίσσα ὀδμὴν ἔχουσα ἀσφάλτου, IV. 195. m. *Ex uno fonte hauriunt* ἄσφαλτον καὶ ἅλας καὶ ἔλαιον. --- καὶ ἡ μὲν ἄσφαλτος καὶ οἱ ἅλες πήγνυνται παραυτίκα, VI. 119. m.

Ἀσχάλλειν, Dolere, Aegre ferre. ὁ Δαρεῖος ἤσχαλλε, III. 152. a. *ubi* ἤσχαλε *alii, in Aor. sec.* ἤσχαλλον οἱ Ἀθηναῖοι, IX. 117. a.

Ἄσχυ, *Scythicum vocab. significans* Succum ex fructu quodam expressum, *quem lacte mixtum potant Scythae*, IV. 23. m.

Ἀτᾶν, *vide* Ἀτέειν.

Ἀταξίη, ης, ἡ, Contemtus disciplinae militaris. Tumultuatio, VI. 11. m. 13. a.

Ἀτάρ, Caeterum, Sed, At, Autem. II. 92. o. 135. a. 175. m. III. 29. m. IV. 18. a. 176. a. 188. *ubi respondet praecedenti particulae* μέν. *Sic et* V. 66. o. *et* V. 92, 2. a. *Ex hac particula* ἀτάρ *per apocopen derivatam esse latinam* At *censuit Aem. Portus.*

Ἀτάσθαλος, ου, ὁ, ἡ, Improbus, Flagitiosus. ἄνδρα εἶναι αἴσιον τε καὶ ἀτάσθαλον, VIII. 109. m. ἀνὴρ δεινὸς καὶ ἀτάσθαλος, IX. 116. a. ἔρδειν πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα, III. 80. m. λέγειν βάρβαρά τε καὶ ἀτάσθαλα, VII. 35. m.

Ἅτε, 1) Utpote, Quippe, *sequente Participio.* I. 108. f. 123. m. 154. m. 171. a. 190. f. VII. 87. 138. b. 188. a. VIII. 86. a.

2) Ceu, Veluti, Tamquam. δίκτυα δοὺς (αὐτῷ) ἅτε θηρευτῇ, I. 123. f. ἅτε μάζας μαξάμενος, I. 200. f.

Ἀτέειν, (*Ion. pro* ἀτᾶν) Insanire, Furere. παραχρεώμενοί τε καὶ ἀτέοντες, Desperati ac veluti Furiosi, VII. 223 *extr. ubi vide Not.* „Ἀτέοντα λέγει (ὁ ποιητής) „τὸν βεβλαμμένον εἰς φρένας ὡς „ἀπὸ τῆς Ἄτης.“ *Eustath. ad Iliad.* υ΄. 332. Laedere, Damnum dare *interpretatus est Portus.*

Ἀτέκμαρτος, Obscurus, Non intellectus. χρηστήριον ἀτέκμαρτον, V. 92, 3. o.

Ἀτελείη et **Ἀτελίη**, ης, ἡ, (*comm.* ἀτέλεια) Immunitas. προεῖπε ἀτελείην στρατηΐης καὶ φόρου, III. 67. b. ἔδοσαν Κροίσῳ προμαντηΐην καὶ ἀτελείην (*sive* ἀτεληΐην *malis; perperam olim* ἀγγελίην) καὶ προεδρίην, I. 54. f. *Sic* ἀτελείη τε καὶ προεδρίη, IX. 73. f. *Cur vocalis finalis* α, *licet in* ἀτέλεια *et similibus vulgo corripiatur, tamen sicut* α *longum ionice in* η *mutari potuerit, rationem docet Eustathius eo loco quem supra, ubi de vocab.* Ἀληθηΐη *et* Ἀληθείη, *agebatur, laudavimus.*

Ἀτελής, έος, ὁ, ἡ, Immunis tributorum, III. 91. a. ἀτελέα Πέρσαι νέμονται χώρην, III. 97. a. τὴν Βαβυλῶνά οἱ ἔδωκε ἀτελέα νέμεσθαι, III. 160. f. τέσσερες κῶμαι τῶν ἄλλων ἐοῦσαι ἀτελέες, Quatuor vici, aliorum tributorum immunes, I. 192. f.

Θωσίουσι ἰοῦσι καρπῶν ἀτελέα, VI. 46. *f. Not.*

Ἄτερος, i. q. ὁ ἕτερος, Alter. ἔστι δὲ καὶ ἄτερος λόγος *edebatur olim* IV. 11. *a. contra codicum ad unum fere omnium consensum, e quibus* ἄλλος λόγος *merito recepit Wess.*

Ἄτη, ης, ἡ, Calamitas, Damnum. ἄτην μεγάλην προσπταίσουσι ἐνέδυσε, I. 33. *m.*

Ἀτιμάζεσθαι πρός τινος, Contemni, Contumeliâ adfici, Ludibrio haberi ab aliquo, I. 61. *a.*

Ἀτιμίη, ης, ἡ, Ignominia, Infamia. ἀτιμίην εἶχε, VII. 231. *a. de eo cui nemo nec lumen accendere, nec cum eo colloqui dignatur.* ἐμὲ ἐν ἀτιμίῃ ἔχει, Me aspernatur. III. 3. *m.*

Ἀτιμοῦν, Ignominiâ, Infamiâ notare. ἠτίμωτο, VII. 231. *a.* ἠτιμωμένοι, IV. 66. *m. Conf.* Ἀτιμίη.

[Ἀτιμωρητί, *tamquam vox Herodotea citatur in Glossis Herodoteis secundam seriem literarum digestis sed falso. Vide Herodotum nostrum T. VI. Part. II. p.* 339. *et* 349.]

Ἀτιμώρητος, ου, ὁ, ἡ, Non punitus, Inultus. ὅκως ἀτιμώρητος γένηται, Quo vindictam effugeret, II. 100. *extr.*

Ἄτοκος, ου, ἡ, Quae non peperit, Quae liberos non habet, V. 41. *a. Ex Herodoto adnotavit Pollux III.* 49.

Ἄτρακτος, ου, ὁ, Fusus. στρέφουσα τὸν ἄτρακτον, V. 12. *extr. i. q.* κλώθουσα λίνον, ibid. *m.* ἐξέπεμψέ οἱ δῶρα ἄτρακτον χρύσεον καὶ ἠλακάτην, IV. 162. *f.*

Ἀτραπός, ἡ, Semita, Collis, VII. 175. *m.* 212. *f.* 213. *a. et cet.*

Ἀτρεκέως, Certo, Pro certo, Liquido, Adcurate. οὐκ ἔχω ἀτρεκέως εἶπαι, I. 57. *a.* 160. *a.* II. 103. *b.* VIII. 8. *m.* ἀτρεκέως οἶδα, I. 140. *a.* 209. *m.* II. 54. *m.* 119. *f.* πρὶν ἂν ἡμῖν δηλωθῇ ἀτρεκέως, I. 159. *a. m.* οὐκ ἀτρεκέως τὸν λόγον ἔφησε, II. 49. *a.* ἀτρεκέως διακρῖναι, I. 172. *a.* τὴν τέχνην οὐκ ἀτρεκέως ἐπίστασθαι, III. 130. *a.* πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμαθῃ, VII. 10, 7. *f.* φέρε μοι τοῦτο ἀτρεκέως εἰπέ, VII. 47. *m.*

Ἀτρεκής, έος, ὁ, ἡ, Verus, Certus, Adcuratus. τῶν καὶ πέρι ἀτρεκές τι λέγεται, De quibus quidem certi quidpiam traditur, III. 98. *a.* οὐδεὶς ἔχει φράσαι τὸ ἀτρεκές, V. 9. *a.* εἰ δέ τις τὸ ἀτρεκέστερον τουτέων ἔτι δίζηται, V. 54. *a.* τὸ ἀτρεκέστατον πυθόμενοι, VII. 214. *m.*

Ἀτρεκίη, ης, ἡ, Certa veritas, Certum et Adcuratum quidpiam. τῶν ἡμεῖς ἀτρεκίην ἴδμεν, IV. 152. *m.* εἰδὼς τὴν ἀτρεκίην τῆς ἀποστάσιος, VI. 1. *f.*

Ἀτρέμα et Ἀτρέμας, Sine motu, Quiete. ἀτρέμα τε (*alii* ἀτρέμας τε) εἶχον πρὸς τῷ Ἀρτεμισίῳ, VIII. 16. *a.* ἀτρέμας εἶχον τὸ στρατόπεδον, IX. 53. *f.* ἀτρέμας εἶχον σφέας αὐτούς, IX. 54. *a.*

Ἀτρεμίειν, Loco se non movere, Quietum esse, Otiosum sedere. οὐδαμᾶ κω ἠτρεμήσαμεν, VII. 8, 1. *a.* οὔτε αὐτοὺς εἰκὸς ἀτρεμέειν, VIII. 68, 2. *f. ubi nos quidem cum aliis* ἀτρεμιεῖν.

Ἀτρεμίζειν, i. q. ἀτρεμίειν. ὁρῶσα ἀρχὴν μεγάλην τε καὶ οὐκ ἀτρεμίζουσαν, I. 185. *a.* ἐξεπιστάμενοι τὸν Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, I. 190. *m.* VII. 18. *a. m.* οὔτε

εἰκὸς αὐτοὺς ἀτρεμιεῖν, VIII. 68, 2. f. ὑδὶ αἰὲν ἀτρεμέειν. ἐπ' ἀσπίδος αἰεὶ περιθεούσης καὶ οὐδαμῆ ἀτρεμιζούσης, IX. 74. f.

Ἄτρυτος, ου, ὁ, ἡ, Indefessus, Vehemens, Immensus. ἔχον (jon. pro εἶχον) πόνον ἄτρυτον, IX. 52. a.

Ἀττέλεβος, ου, ὁ, Attelabus, Locustarum genus quoddam sine pennis; conf. Plin. XXIX. 4, 29. ἀττελέβους ἐπεὰν θηρεύσωσι, αὐήναντες πρὸς τὸν ἥλιον, etc. IV. 172. a.

Ἀτυχέειν, Non consequi id quod volumus, Repulsam ferre. ἀτυχῆσαι τὸν χρῄζοντα οὐ δυνατόν ἐστι, IX. 111. a.

Αὖ, Rursus, Iterum. Vulgatum olim αὐτοῦ IV. 1. a. ex conject. in αὖ τοῦ mutavi, divisis vocibus. Vide Var. Lect. et Not.

Αὐαίνειν, Siccare. αὐήναντες πρὸς τὸν ἥλιον, IV. 172. a. Conf. Ἐξαυαίνειν.

Αὐδάζεσθαι, Loqui, Vocem emittere. αὐδαξαμένην φωνῇ ἀνθρωπηΐῃ, II. 55. a. m. 67. a. Exclamare. καὶ τὸ παιδίον αὐδάξατο. πάτερ etc. V. 51. m. f.

Αὐθάδης, εος, ὁ, ἡ, Sibi placens, Pertinax. οὔτε συγγινώσκοντες ἴσως τι αὐθαδέστεροι, VI. 92. m.

Αὐθέντης, ου, ὁ, Qui propriâ manu aliquem occidit, Carnifex, I. 117. m.

Αὐθιγενής, εος, ὁ, ἡ, Ibi natus, Indidem oriundus. τὸ ὕδωρ ἐν τῇ λίμνῃ αὐθιγενὲς μὲν οὐκ ἔστι, ἐκ τοῦ Νείλου δὲ ἐσῆκται, II. 149. f. τῇ αὐθιγενέϊ θεῷ (Indigenae deae) τὰ πάτρια ἀποτελέειν, IV. 180. a. Conf. Αὐτιγενής.

Αὖλαξ, ακος, ἡ, Sulcus. οὔτε ἀρότρῳ ἀναῤῥηγνύντες αὔλακας, II. 14. m.

Αὔλειος, είη, ειον, Ad aulam pertinens. ἡρώϊον παρὰ τῇσι θύρῃσι τῇσι αὐλείῃσι (ad aulae fores) ἱδρυμένον, VI. 69. m. Not.

Αὐλή, ῆς, ἡ, Aula, in descriptione Labyrinthi, II. 148. f. αὐλαὶ κατάστεγοι, ibid. a. m.

Αὐλίζεσθαι, Versari, Morari, Manere in aliquo loco. καταδύνουσι ἐς ὕλην καὶ (ἐν αὐτῇ) αὐλιζόμενος, IX. 37. m. περὶ τὴν λίμνην αὐλίζεται θηρία πτερωτά, III. 110. τὰ πρόβατα ἐν ἄντρῳ αὐλίζεται, Stabulantur, IX. 93. a. αὐτοῦ μείναντάς τε καὶ αὐλισθέντας, In statione manentes cum navibus, VIII. 9. a.

Αὖλις, ἡ, Cubile, Diversorium. τὴν αὖλιν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποιήσατο, Vit. Hom. 18. a. Not.

Αὐλών, ῶνος, ὁ, 1) Vallis. αὐλὼν στεινός, VII. 128. a. 129. m. 130. m. 2) αὐλὼν οἰκοδομημένος, Canalis, Aquaeductus, murario opere constructus, II. 127. m. Not.

Αὐξάνειν, Augere. γνώμης ἔθελε αὐξανούσης, VII. 16, 1. f. Passiv. Αὐξάνεσθαι, Succrescere, Adolescere. αὐξανομένου τοῦ σώματος etc. III. 134. m. ὁ παῖς αὐξάνετο, (absque augm. verbi) V. 92, 5. a. et ibi Var. Lect. δόξαν φύσιος αὐξάνεται, V. 91. m. (cf. Δόξα.) τὸ Ἑλληνικὸν αὔξηται ἐς πλῆθος, Adcrevit in multitudinem, I. 58. m. μεγάλως αὐξηθῆναι, I. 58. f.

Αὔξεσθαι, i. q. αὐξάνεσθαι, Incrementum capere. αὐτίκα τοῦ Πολυκράτεος τὰ πρήγματα αὔξετο, III. 39. m. Μιλτιάδης τότε μᾶλλον

αὔξεσ, VI. 132. a. *Conf.* Συναὔξεσθαι.

Αὔξησις, ης, ἡ. Δαμίης τε καὶ Αὐξησίης ἀγάλματα, V. 82. a. *Not.* 83. *m.*

Αὖος, Siccus, *vide in* Ἀπαλός.

Αὔρη, ης, ἡ, Aura. αὔρας ἀποπνεούσας ὁ Νεῖλος μοῦνος οὐ παρέχεται, II. 19. *f. Not. Cf.* II. 27.

Αὐτάρκης, ὁ, Sibi sufficiens, Omnibus numeris absolutus, Cui nihil deest, I. 32. *f.*

Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ, ἡ, Ultro offerens. αὐτεπάγγελτος ἐς τὸν πόλεμον ἐὼν ἤθελησε συμβαλέσθαι χρήματα, VII. 29. *a.*

Αὐτημερόν, i. q. Αὐθημερόν, Uno eodemque die, II. 122. *m.* VI. 139. *f.*

Αὐτογενής, i. q. αὐθιγενής, quod vide supra. αὐτογενέες (alii quidem codd. αὐθιγενέες) ποταμοὶ Σκυθικοί, IV. 48. *f. Conf.* Ἰθαγενής.

Αὐτίκα, vide Παραυτίκα.

Αὖτις, i. q. comm. αὖθις, Iterum, Rursus, I. 54. *a.* 56. *f.* 60. *a.* 67. *m. et saepius alibi.*

Αὐτόθι, i. q. αὐτοῦ, Ibi. IV. 29. *f.*

Αὐτοκελής, ἑος, ὁ, ἡ, Sua sponte, Non ab alio jussus. (αἱ γυναῖκες) ἦισαν αὐτοκελέες, IX. 5. *f.* N.

Αὐτόματος, Spontaneus. τὰ ἐν Ἕλλησι αὐτόματα ἄγρια φύεται, Quae sponte nascuntur, II. 94. *m.* N. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, Ultro, Casu. ὁ αἰέλουρος ἀποθάνῃ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, II. 66. *f.* ἐπεάν σφι ὁ ποταμὸς αὐτόματος ἄρσῃ τὰς ἀρούρας, II. 14. *f.* ὅπλα ἱρὰ αὐτόματα ἔξω κείσθαι τοῦ νηοῦ, VIII. 37. *m.* φύεται αὐτόματα ῥόδα, VIII. 138. *m.*

Αὐτομολέειν, Transfugere, Transire (ad hostem). οἱ δὲ αὐτομολέοντες πρὸς τοὺς Πέρσας, I. 127. *f.* οἱ αὐτομολήσαντες ἐς αὐτούς, III. 154. *m.* 156. *a.* αὐτομολήσω ἐς τὸ τεῖχος, III. 155. *m.* ἐς Ἀθήνας αὐτομολῆσαι (alii αὐτομολήσαντα) ἐκ Περσέων, III. 160. *extr. Adde* VIII. 4. *a.* 11. *f.* 82. *a. et m. ubi* τριήρης αὐτομολέουσα, *ut et* VIII. 87. *f.*

Αὐτόμολος, ὁ, ἡ, Transfuga. III. 156. *a.* VI. 38. *f.* 80. *m.* VII. 219. *a.* αὐτόμολοι ἄνδρες, VIII. 26. *a.* VI. 79. *a.* γυνὴ αὐτόμολος, IX. 76. *a.*

Αὐτόνομος, Qui sui juris est. ἐόντες αὐτόνομοι, VIII. 140, 1. *a. m.*

Αὐτόπτης, ου vel εω, ὁ, Qui suis oculis aliquid videt vel vidit. οὐδενὸς αὐτόπτεω γενομένου, III. 115. *f.* IV. 16. *a.* ἐγὼ γὰρ τοι αὐτόπτης λέγω γενόμενος, VIII. 79. *f.* 80. *a.*

Αὐτός, ἡ, ό, 1) Ipse. αὐτὸς ὁ Ἀρίστων, Ariston ipse, VI. 69. *m. et f. et absque articulo*, καὶ δὴ καὶ αὐτὸς Κῦρις τελευτᾷ, I. 214, *m.* κέκτησο αὐτὸς τάκην αὐτὸς ἐκτήσαο, VII. 29. *f.* αὐτὸς ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι, III. 82. *a. m. Not.* αὐτὸς ἕκαστος δοκέων ἄριστος γενέσθαι, VIII. 123. *f.* αὐτὸς ἕκαστος πρῶτος, VIII. 10. *f.* εἰ μὴ αὐτοὶ ἐβουλέατο, Nisi ipsae voluissent, I. 4. *m. ubi perperam* αὗται *olim.* αὐτοῦ τούτου εἵνεκεν ἤκω, III. 71. *a.* αὐτέων τουτέων εἵνεκα, II. 3. *m.* (*Sic nempe plerumque* αὐτέων, *et frequenter* τουτέων, *pro* αὐτῶν *et* τούτων, *usurpat Noster. Similiterque* αὐτέῳ *pro* αὐτῷ, I. 133. *f. Pro* αὐτέων *vero* IX. 86. *a.* ἀστέων *corrigunt viri docti.*) συντροφα αὐτοῖσι τοῖσι ἀνθρώποισι, Quae cum ipsis hominibus vivunt,

II. 65. a. αὐτοῖσι τοῖσι ἱματίοισι, Cum ipsis vestibus in flumen se immergit. sic olim II. 47. a. sed vide ibi Var. Lect. et mox num. 2. Pro αὐτῷ βασιλέι VII. 210. f. videndum ne αὐτῷ τῷ βασιλέϊ scriptum oportuerit. αὐτῷ οἱ ἄμεινον ἔσται, Ei ipsi hoc proderit, III. 72. f.

2) Solus. ἀνακομισθῆναι αὐτὸν ἐς Φάληρον, Rediisse solum, V. 85. extr. ἤν τις ψαύσῃ ὑὸς αὐτοῖσι ἱματίοισι, Si quis vel solis vestibus suem tetigisset, II. 47. a.

3) αὐτοῦ, αὐτῷ, αὐτὸν, saepe idem significant ac ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτόν: sic etiam plurales αὐτῶν, αὐτοῖς, αὐτοὺς, i. q. ἑαυτῶν etc. ὁ ἥλιος διακαίων τὴν διέξοδον αὐτοῦ, Sol exurit suum transitum, i. e. exurit omnia quà transit, II. 26. a. Not. οὐδενὶ λόγῳ αὐτῷ δόντα, Nullâ secum ratione initâ, II. 162. f. λέγει πρὸς αὐτὸν, Ait secum ipse, III. 140. a. οὐδὲ ἐς ἥρωας ἀνέθεσαν αὐτοὺς, Neque ab heroë genus suum repetierunt, II. 143. f. Et, quemadmodum ἑαυτοῦ non solum de tertiâ persona usurpatur, sed subinde etiam de primâ, similiter αὐτῶν ἐπαναβῆναι III. 85. a. valet ἡμῶν ἐπαναβ. et ἐν αὐτοῖσι, III. 62. m. idem valet ac ἐν ἡμῖν. Vide Not. ad III. 62, 16. τὸ δὲ αὐτοῖσι ἔνεστι δεινὸν, Quid vero nobis timendum insit (in tuo consilio) VII. 10, 1. f. Sic etiam cum cod. Arch. forsan legendum VII. 8, 3. ἀγαθὰ δὲ αὐτοῖσι (i. e. ἡμῖν) τοσαῦτα ἀνευρίσκω, ubi ἐν αὐτοῖσι parum commode. (Habes tamen ἐν αὐτοῖσι fere idem valens ac ἐν τούτοισι, VII. 10, 7. VIII. 60, 2. item ἐξ αὐτέων i. q. ἐκ τούτων VII. 14. f.) et ἀντὶ αὐτέων VII. 129. f. ubi τουτέων maluisses.) αὐτῷ - - οἱ olim legebatur I. 86. m. f. ubi nos, codicum vestigia secuti, posterius pronomen delevimus. Vide Var. Lect. et Not. ad I. 86, 29. ἰδίοισι αὐτοῖσι σφίσι λέγουσ legebatur III. 76. a. sed ibi pro αὐτοῖσι probati codices αὐτις dedere. Vide Var. Lect. et Not. ad III. 76, 6.

4) Amat Herodotus jungere αὐτὸς ἑαυτοῦ cum Comparativo quidem aut Superlativo, in hunc modum. τοῦτοι σὺν χρόνον αὐτὸς ἑωυτοῦ ἐὼν (ὁ ποταμὸς) πολλῷ ὑποδεέστερος ἢ τοῦ θέρεος, II. 25. f. τῇ βαθυτάτη (ἐστὶ ἡ λίμνη) αὐτὴ ἑωυτῆς, II. 149. a. τῇ εὐρυτάτη ἐστὶ αὐτὴ ἑωυτῆς, Quo loco omnium latissime patet (mare Caspium), I. 203. a. ἐπεὰν ἄριστα αὐτὴ ἑωυτῆς ἐνίκη I. 193. m. ubi perperam olim αὕτη pro αὐτὴ. Vide Var. Lect. et Not. ad I. 193, 17. Confer infra voc. Ἑωυτοῦ, num. 4.

5) Pro ὁ αὐτὸς, οἱ αὐτοὶ et τὸ αὐτὸ, usurpat Noster ὡυτὸς ὡυτοὶ et τὠυτὸ (quae vide infra sub litera T. et Ω.) sed in casibus obliquis in foeminino genere et in neutro plurali communis forma servatur. ἡ δ' αὐτὴ αὕτη βασίλεια, I. 187. a. ταὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ Ἀράβιοι ποιεῦσι, I. 198. f. Βουδῖνοι δὲ τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρέωνται καὶ Γελωνοί, IV. 109. a. et ibi Not. ἐκ τῶν αὐτέων γεγονότες καὶ οἱ ἀμφὶ Κόδρον, V. 65. m. f. ὁμοίως πάσχειν καὶ κατὰ

τὰ αὐτὰ τῷ Νείλῳ, II. 21. m. f. ubi, ut in communi sermone, sic et apud Nostrum, Dativus τῷ Νείλῳ ab Adjectivo similitudinem indicante regitur. Sic τὠυτὸ ἂν ὑμῖν ἐπρήσσομεν, Idem, quod vos, faceremus, id est, Vobiscum faceremus, IV. 119. m. ubi corrigenda latina versio quae imprudenti mihi ibi exciderat.

Αὐτόσε, adverb. Eo. ἐστέλλετο αὐτόσε, Eo proficisci paravit, III. 124. a. ubi quidem pro αὐτόσε codd. nonnulli αὐτὸς ἀπιέναι praeferunt.

Αὐτοῦ, adverbium, non modo Ibi significat, ut μένειν αὐτοῦ, I. 94. m. f. αὐτοῦ τάξιος ὑπομείνας, III. 25. a. sed et Hic, hoc in loco, ut εἶτε αὐτοῦ κατοικίζω, IV. 9. m. f. ubi αὐτοῦ idem valet ac ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ. Sic ἦν ἐμοὶ πεῖθη ναυμαχίην αὐτοῦ μένων ποιέεσθαι, VIII. 60, 1. a.

αὐτοῦ ταύτῃ, Ibidem, Eo ipso in loco, Eodem loco, In vestigio. αὐτοῦ ταύτῃ διεφθάρη, I. 214. m. τούτους μὲν αὐτοῦ ταύτῃ συγκεντέουσι, III. 77. f. Σκύλεω δὲ αὐτοῦ ταύτῃ ἀποταμεῖ τὴν κεφαλήν, IV. 80. f. τοὺς ὄνους κατέλιπε αὐτοῦ ταύτῃ ἐν τῷ στρατοπέδῳ, IV. 135. a. Not. Similiter vero etiam nudum αὐτοῦ interdum commodissime Eodem in loco interpretaberis, ut καί μιν ἔθαψαν αὐτοῦ τῇπερ ἔπεσε, I. 30. f.

Αὐτόφωρον, τὸ, Ipsum furtum, Ipsum factum. ἐπ' αὐτοφώρῳ ἁλούς, VI. 72. m. VII. 6. m. ἐπιβουλεύοντας ἐπεχείρησεν φανῆναι ἐπ' αὐτοφώρῳ, VI. 137. f.

Αὐτοχειρίῃ, Suâ manu, Manu propriâ. αὐτοχειρίῃ κτείνει τινά, I. 140. m. f. III. 66. extr. 74. a. Nec vero solum de caede, sed etiam de re quâlibet quam quis suâ manu facit, usurpatur. Sic ταύτας (quingentas argenti minas) δρησσόμενος αὐτοχειρίῃ δίδοσκε τῇ στρατιῇ, III. 13. extr. ubi αὐτοχειρίῃ perinde sive ad δρησσόμενος sive ad δίδοσκε possis referre. Perperam vero olim αὐτοχειρίῃ ποιῆσαι edebatur III. 154. m. pro ὑποχειρίην ποιῆσαι.

Αὐτόχθων, Indigena, In eâdem terrâ natus. ἐόντι αὐτόχθονι, IX. 73. m. f. αὐτόχθονες ἠπειρῶται, I. 171. f. αὐτόχθονες et αὐτόχθονα ἔθνεα, IV. 147. VIII. 73. a.

Αὐχέειν, Gloriari, Jactare. αὐχέοντες δικαιότατα τιθέναι etc. II. 160. a. αὐχέετε τοσοῦτον, Tantopere gloriamini, VII. 103. m.

Αὐχὴν, ένος, ὁ, Cervix, Collum: metaphorice, Angustior sive terrae sive maris tractus. Sic τὸν αὐχένα τῆς Χερσονήσου dicit Noster Isthmum, qui Thracicam Chersonesum cum continente jungit, VI. 37. a. coll. 36. m. Sic terrae tractum illum angustiorem, quo Asia minor majori jungitur, αὐχένα τῆς χώρης ἁπάσης vocat I. 72. f. scilicet Asia minor veluti caput est, quod per Cervicem istam Asiae majori, veluti corpori, jungitur. Vide Not. ad l. c. Similiter Angustias sive Fauces Thermopylarum, quibus ex Thessaliâ in reliquam Graeciam via patet, αὐχένα nominat VII. 223. a. m. Rursus eidem Nostro Bosporus, nempe Fretum illud,

quo Propontis cum Ponto Euxino jungitur, αὐχὴν *est*, IV. 85. m. *conf.* IV. 118. a. *Denique* τοῦ ποταμοῦ (τοῦ Ἴστρου) τὸν αὐχένα, Istri Collum vel Fauces, *illam dicit fluvii partem ubi ille in diversa ostia (quae velut plura rapita sunt, uni fluminis corpori imposita) dividitur*, IV. 89. m.

Αὐχμός, οῦ, ὁ, Siccitas coeli, *quum nullâ pluviâ rigatur solum*. I. 13. *extr.* IV. 198. m.

Αὐχμώδης, εος, ὁ, ἡ, Siccus. τῷ ψυχρῷ καὶ ὑγρῷ *opponitur* τὸ θερμὸν καὶ αὐχμῶδες, I. 142. a.

Ἀφαιρέεσθαι, *vide* Ἀπαιρέειν.

Ἀφανής, έος, ὁ, ἡ, In conspectum non cadens. χάσμα ἀφανές, Caeca vorago, VI. 76. a.

Ἀφανίζειν, Ex hominum conspectu removere. ἀποκτείνας δέ μιν, ἠφάνισεν αὐτοῦ ἵππῳ, III. 126. *extr. ubi videtur significare* In terram defodere. ἀφανισθέντων δὲ τούτων τὸ παράπαν, Hi quum prorsus ex conspectu illorum Evanuissent, IV. 124. *b.* ὡς αἱ ἐπὶ Ἀκάμου ἐπικείμεναι νῆσοι ἀφανιζοίατο κατὰ τῆς θαλάσσης, VII. 6. m. *f.* ὥστε ἑωυτὸν ἐς τὸ πῦρ· οὕτω κατακαυθέντα ἀφανισθῆναι, VII. 167. m.

Ἀφάνισις, ιος, ἡ, Quum quis e conspectu hominum evanescit, nec amplius adparet. μετὰ τὴν ἀφάνισιν τοῦ Ἀριστέω, IV. 15. a.

Ἀφάσσειν, *fut.* ἀφάσω, Tangere, Contrectare. ἄφασον αὐτοῦ τὰ ὦτα, Palpa ejus aures, III. 69. a. m. *et ibi Var. Lect. et Not.* ἀφάσσουσα, ibid. m. ἤφασσε τὰ ὦτα, ibid. *f.* *u*

Ἄφατος, ου, ὁ, ἡ, Ineffabilis. χρήσιν ἄφατα χρήματα, VII. 190. *f.*

Ἀφειδέως, Non parce: *id est* 1) Largiter, Copiose. ἰδόντω ἀφειδέως, I. 163. *f.* 207. *f.* 2) Sine misericordia. ἀφειδέως ἐφόνευον, οὐ φειδόμενοι οὔτε ὑποζυγίου οὐδενός, οὔτε ἀνθρώπου, IX. 39. *f.*

Ἀφέται, *Locus ita nominatus, quia Argonautae ἐνθεῦτεν ἔμελλον ἐς τὸ πέλαγος ἀφήσειν, inde emissuri erant navem* (*i. e.* soluturi erant) in altum, VII. 193. *f.*

Ἀφή, ῆς, ἡ, Accensio. περὶ λύχνων ἀφάς, Circa lucernarum accensionem, i. e. Ingruente nocte, VII. 215. a.

Ἄφθογγος, ου, ὁ, ἡ, Nullam vocem edens. ἐκπλαγεὶς δὲ, ἐπὶ χρόνον ἄφθογγος ἦν, I. 116. a.

Ἄφθονος, ου, ὁ, ἡ, Non invidus. *Sic activa notione, pro* ὁ μὴ φθονῶν *parat hoc vocab. apud Herodotum monuit Thomas Magister et* ἄνδρα τύραννον ἄφθονον ἔδει εἶναι, III. 80. m.

Ἀφιέναι. *Hinc* ἄφες, Mitte, Omitte, I. 206. m. *et* V. 106. *f.* ἀφεῖτο (ἡ Ἀττική,) Derelicta erat Attica, VIII. 49. m. *Et* ἀφήσειν, *quod paulo ante vidimus in* Ἀφέται. *Reliqua vide sub* Ἀπιέναι *jon. pro* Ἀφιέναι.

Ἀφικνέεσθαι *et* Ἄφιξις, *vide* Ἀπικνέεσθαι, *et* Ἄπιξις. *Sic et* Ἀφιστάναι *vide in* Ἀπιστάναι *et* Ἄφοδος, *in* Ἄποδος.

[Ἄφιππος. *Imperite* Ἀφίππων *pro* ἀπ' ἵππων *edidit Gronov.* I. 79. *f. ubi vide Not.*]

Ἄφλαστον, ου, τό, Aplustre navis, Ornamentum in extrema puppi. ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων νεός, VI. 114. N.

Ἀφόρητος, ου, ὁ, ἡ, Intolerabilis. ἀφόρητος χρησμός, IV. 28. a. χω-

μῶνος χρῆμα ἀφόρητον, VII. 188. *f.*

Ἀφοσιοῦν, *Vide* Ἀποσιοῦν.

Ἄφραστος, ου, ὁ, ἡ, De quo non cogitatur, Qui non animadvertitur: ἀπροσδόκητοι ὥστε μηδένα νοῆσαι, *interprete Hesychio.* κατακρύπτει ἐς τὸ ἀφραστότατόν οἱ (*scilicet* χωρίον) ἐφαίνετο εἶναι, V. 92, 4.

Ἀφύκτως, Citra spem effugii, Sine fugae spe, Inevitabili ratione, *interprete Aem. Porto. Scilicet* ἀφύκτως δέ κως αὐτῷ ἐπίπτεν *olim edebatur* IX. 116. *extr. ubi pro* ἀφύκτως *probati codices* ἀφυλάκτῳ *dederunt.*

Ἀφύλακτος, ου, ὁ, ἡ, 1) Qui sibi non cavet, Securus. IX. 116. *extr. quo de loco modo diximus.* 2) Non custoditus, sine praesidio. ἀπίντες τὰ ἑωυτῶν ἀφύλακτα, VIII. 70. *extr.*

Ἄχαρις, ιτος vel ιος, ὁ, ἡ, Ingratus, Parum jucundus, Molestus. πείσονται ἄχαρι οὐδέν, VI. 9. *m.* II. 141. *m.* οὐδὲν ἄχαρι πρὸς Ἀθηναίων παθεῖν, VIII. 143. *f.* οὐδὲν ἄχαρι παρεῖδες ἐμοί, Nihil in me vidisti quod ingratum, molestum, tibi fuisset, I. 108. *f.* οὐδὲν ἄχαρι παρέξω τοι, I. 38. *a. Not.* ἐνέδωκαν ἄχαρι οὐδέν, Nihil quod nobis ingratum fuisset commiserunt, VII. 62. *m.*

Sed praesertim in Casu graviore, tristi, et acerbo, *ponit hoc vocabulum Noster.* τὸ τέλος σφι ἐγένετο ἄχαρι, VIII. 15. *a. ubi vide Not.* ἄχαρις συμφορὴ παιδοφόνος, VII. 190. *extr.* συμφορῇ πεπληγμένοι ἀχάρι, (*contr. ex* ἀχάρι, *jon. pro* ἀχάριτι) I. 41. *a. ibique Var. Lect. et Not.* ἄχαρις τιμή, Tristis honor, VII. 36. *a. Confer mox* Ἀχάριτος.

Ἀχάριστος, ου, ὁ, ἡ, Ingratus, Qui gratiam, quum possit, non refert. εἰ ἀχαρίστοισι τοῖσι (ἐστὶ) εἶναι θεοῖσι, An fas sit diis Graecorum esse ingratis, I. 90. *extr.*

Ἀχάριτος, i. q. ἄχαρις, *quod vide supra.* νομίζων δῆμον εἶναι συνοίκημα ἀχαριτώτατον, Existimans, unà cum plebe habitare rem esse molestissimam, taediosissimam, VII. 156. *f.* τὰ δέ μοι παθήματα, ἐόντα ἀχάριτα, μαθήματα γέγονε. Quae mihi acciderunt Tristia, Acerba, I. 207. a.

Possint quidem haec duo exempla perinde etiam ad ipsum vocab. ἄχαρις *referri verum tamen ab* ἄχαρις *pluralem neutrius generis non* ἀχάριτα, *sed* ἀχάρια, *formaturus fuisse videtur Herodotus.*

Ἄχθεσθαι περί τινος *i. q. aliàs* ἄχθεσθαι τινί. περὶ τῶν ἐκεῖ ἀχθόμενοι, VIII. 99. *b.* ἀχθόμενος τῷ ἔργῳ, II. 175. *f. ubi nos cum aliis* κατάχθόμενοι. *Vide Var. Lect. et Not.* οἱ στρατιῶται τῇ ἁλώσῃ ἀχθεσθέντες, II. 103. *f.* ὁ Ἄμασις τῇ δυνάμει τῶν Περσέων ἀχθόμενος, III. 1. *m.* VI. 55. *f.*

Ἄχθος, εος, τὸ, Onus, *quod imponitur jumento.* ἀπελῶν τὰ ἄχθεα (τῶν καμήλων), I. 80. *a.* ἄχθεα φέρειν, III. 102. *extr.*

Ἀχθοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Onere, Sarcinas ferens. κτήνεα ἀχθοφόρα, VII. 187. *a.*

Ἀχλυόεις, εντος, Caliginosus. δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι, V. 77. *f. in Epigr.*

Ἀχρήϊος, Inutilis, Qui nullum usum praestat. τὸ ἀχρήϊον τοῦ στρατοῦ, I. 191. a. 211. a.

ἐμῖλον ἀχρηΐων οὐδέν ἐστι ἀξυνετώτερον, III. 81. a.

Ἀχρήματος, ου, ὁ, ἡ, Pecunia carens, Inops, Pauper. I. 89. a.

Ἄχρηστος, ὁ, ἡ, 1) i. q. ἀχρήϊος, Inutilis. αἱ περιεοῦσαι αὗται ἦσαν ἄχρηστοι, I. 166. f. τά ἐς πόλεμον ἄχρηστα, VIII. 142. m. f. 2) Sicut χρηστός est Bonus, Benignus, Benevolus, sic Ἄχρηστος, Pravus, Inmitis, Malevolus. Sic apponuntur θεοὶ χρηστοί et θεοὶ ἄχρηστοι, VIII. 111. m. et f. Et λόγος ἄχρηστος, IX. 111. m. videtur gravius quiddam sanare quam Inutilem sermonem, nempe Malum, Importunum, Infelicem, Damnosum.

Ἄχρι οὗ, probati libri dederunt I. 117. f. pro eo quod olim editum erat ἄχρις οὗ. Eumdem scribendi morem ex Thucydide adnotavit Thomas Mag. p. 135 seq.

Ἄχυρα, τά, Paleae. ἐμπιπλᾶσι (αὐτούς) ἀχύρων, IV. 72. a.

Ἄψαυστος, ὁ, ἡ, Intactus. ἡ μαλιστά ποτε ἦν ἄψαυστος, VIII. 41. f.

Ἀψευδέως, Vere, Revera. τοὺς ἀψευδέως ἀρίστους ἀνθρώπους, IX. 58. m.

Ἀψευδής, ὁ, ἡ, Non mendax, Veridicus. μαντήϊον ἀψευδές, II. 49. f.

Ἀψίς, ῖδος, ἡ, Circulus rotae, IV. 72. m.

Ἄωρος. Vide Ἄωρος.

B.

B et Φ interdum invicem permutantur. Βρύγες iidem qui Φρύγες, VII. 73. a. Literas β et κ temere a librariis inter se permutatas vide infra in voc. Θρηΐκιος.

Βάδην, Pedetentim, Lento gradu, Militari gradu. ἦγε βάδην, IX. 57. a. Conf. Lexicon nostrum Polybianum h. v.

Βάθος, εος, τό, Profunditas. ταῦτα μέν ἐκ βάθεος περιεβάλλετο, I. 186. a. τὸ βάθος τῶν τριχῶν, Longitudo pilorum, V. 9. a.

Βάθρακος, ου, ὁ, i. q. βάτραχος, Rana. Vide Not. ad IV. 131. a.

Βάθρον, τό, 1) Scabellum, Gradus qua in thronum adscenditur. καὶ τὰ βάθρα καὶ ὁ θρόνος χρύσεός ἐστι, I. 183. a. Hinc τὰ βάθρα sunt scalae. ἄλλοισι ὑπερθε ἑστεῶσι ἐπὶ βάθροισι, VII. 23. a. 2) Basis statuae, V. 85. a. 86. m. ἐπὶ τῷ αὐτῷ βάθρῳ ἑστᾶσι, II. 176. m.

Βαθύγειος, (sive Βαθύγεος,) ὁ, ἡ, Humilis. Βαθυγείως γῆ, IV. 23. a.

Βαθύκληρος, ὁ, ἡ, Profundam hæreditatem habens, Opulentus, Vit. Hom. 35. f.

Βαθύς, Profundus, Altus. In forma Femin. variant libri. τάφρος βαθέα editur I. 178. f. ubi quidem plures codd. βαθεῖα præferunt, unus βαθέη. Sed in βαθεῖα ἡ διώρυξ, VII. 23. a. consentiunt libri, quod sciam, omnes. At διώρυχα βαθέαν, I. 75. m. ubi βαθεῖαν unus Arch. λίμνη βαθέη, III. 110. m. Conf. Βαρύς, Εὐρύς, Ἰθύς, Θῆλυς, Ἥμισυς, et Maittaire Dialect. p. 112.

ἤθεα βαθύτερα ἢ κατὰ Θρήϊκας, Mores cultiores, liberaliores, quam pro Thracibus, IV. 95. a. N. (conf. Lexic. Polyb. v. Βάθος et Βαθύς.)

τοῦ λῃΐου τὰ βαθύτατα V. 92, 6. Densissimam segetem inter-

pretatus est Valla, Profundissimam *Wess.* cum *Gron. nos* Pinguissimam segetis partem: *videtur autem intelligi* Altissima, Longissima, *nempe* τὸ ὑπερέχον, *quod paulo ante dixit. Similiter* βάθος τῶν τριχῶν de Longitudine *dictum supra vidimus.*

Βαίνειν, *in Aor.* 1. *notione transitivâ. Sic* ἄνδρας ἐπ' αὐτὰς ἔβησε *olim edd.* I. 80. *a. ubi nunc quidem* ἀνέβησε.

βεβηκέναι *est* Stare. *Hinc* τὸ βεβηκέναι, Firmiter stare, Bene stabilitum esse. παραδεξάμενος τὴν τυραννίδα εὖ βεβηκυῖαν, VII. 164. *a.*

αἱ βαινόμεναι ἵπποι, I. 192. *m. f. sunt* αἱ ἀναβαινόμεναι, Quae a maribus Conscenduntur.

ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβηκώς, *Vit. Hom.* cap. 33. *m. Vide* Ἐπιβαίνειν, *et* Ἤλεκτρον.

Βακχεῖος, *Epitheton* Dionysi. Διονύσῳ Βακχείῳ τελεσθῆναι, IV. 79. *m. et mox* ibid. *m.* ἐτελέσθη τῷ Βακχείῳ.

Βακχεύειν, Bacchari, IV. 79. *saepius.*

Βαλανάγρη, ης, ἡ, Claustrum, Clavis. ἐπιτράψονται ἐπὶ τῶν πυλέων τὰς βαλανάγρας, III. 155. *f.* *Vide Schneideri Lexic. Etym.*

Βαλανηφάγος, ου, ὁ, ἡ, Qui glandibus vescitur. βαλανηφάγοι ἄνδρες, I. 66. *m.* in *Orac.*

Βαλανηφόρος φοῖνιξ, Palma arbor palmulas ferens, I. 193. *f.*

Βάλανος, ου, ἡ, *Sic vocat noster* Palmulam *i.e.* fructum palmae arboris, I. 193. *f.*

Βάλλειν, 1) Jacere. ἡ ναυμαχίη ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε, *Infelix* pugna navalis In genu projecit urbem, Oppressit, In servitutem redegit, VI. 27. *f. Not.*

2) Ferire, Telo jacto attingere. οὔτε πληγέντα, οὔτε βληθέντα, Nec cominus percussum, nec Eminus telo ictum, VI. 117. *m.*

3) βάλλεσθαι τι ἐς θυμόν, Animo aliquid mandare et agitare, Reputare secum. ἐς θυμὸν βαλεῦ τὸ παλαιὸν ἔπος, VII. 51. *f.* τάδε ἐς θυμὸν βαλεῦ ὡς etc. VIII. 68. *f.* ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ἐβάλετο (τοῦτο), I. 84. *f.* ἐς θυμὸν ἔβαλε τὸ ῥηθὲν *activâ verbi formâ est in Vita Hom.* cap. 30. *a. Eâdem notione Homerus* ἐνὶ φρεσὶ *(dativo casu)* βάλλεο σῇσι *dixit Iliad.* α, 297. *et alibi: quam ad formam Reiskius pro* τῷ θυμῷ βουλόμενοι, V. 49. *m.* τῷ θυμῷ βαλόμενοι *corrigendum censuit, ubi tamen constantem librorum scripturam merito tuiti sunt viri docti. Perperam quidem* βουλόμενοι *vulgatum etiam olim erat pro* βαλόμενοι, III. 71. *f. sed ibi in* βαλομ. *aut* βαλλομ. *recte consentiunt scripti libri omnes.*

4) ἐπὶ ἑωυτοῦ βάλλεσθαι *Gronovius in Notâ ad* III. 71. *f. interpretatus est* In se ipsum aliquid recipere: *quam sententiam et aliis viris doctis probatam video. Rectius Portus*, Secum solo deliberare, Consultare, Rem in animo suo ultro citroque Jactare. *Sic* ἐπ' ἐμεωυτοῦ βαλόμενος ἔπρηξα (sc. τοῦτο), III. 155. *a. m.* Re mecum solo deliberatâ feci hoc; *scilicet*, tecum non communicavi. *Sic* ὠφείλετε ἐπ' ὑμέων αὐτῶν βαλόμενοι ποιέειν ταῦτα, Debebatis hoc facere Re cum nemine alio communicatâ, Proprio consi-

llo, III. 71. f. ἐπ' ἑωυτῶν βαλλόμενοι ἔκτισαν τὴν πόλιν, Consilio privatim inter se inito, re non communicata cum fratre, IV. 160. a. οἱ ἄγγελοι ἐπὶ σφέων αὐτέων βαλλόμενοι, Re privatim inter se deliberatâ. de quâ nempe ad Senatum Populumque debuerant referre, V. 73. f.

5) ἐς γαστέρα βάλλεσθαι (vel βαλέσθαι) γόνον, de vaccâ Foetum utero concipiente legitur III. 28. m. ubi contra librorum consensum, et praeter necessitatem, ἐς γαστέρα λαβέσθαι edidit Schaef. Caeterum βαλέειν vel βαλεῖν ἐσθῆτα pro λαβεῖν, II. 37. m. perperam plures praeferunt libri.

6) ἄγκυραν βαλλέσκετο, (Imperf. jonicum pro ἐβάλλετο) In terram defigere solitus erat ancoram, quam e loricae cingulo aeneâ catenâ religatam gestabat, IX. 74. a. De jonicâ verbi formatione Βαλλέειν, et de antiquâ formâ Βαλέειν, vide quae ad compositum verbum Συμβάλλειν infra notamus.

Βαναυσίη, ης, ἡ, Opificium, Ars sellularia, II. 165. f. idem quod χειρωναξίη, cap. 167. m.

Βάπτειν, Tingere. εἵματα βεβαμμένα, Pictae vestes, VII. 67. m.

Βάραθρον, τό, Fossa profunda Athenis, in quam praecipitabantur ad hoc supplicium condemnati, VII. 133. a. N.

Βαρβαρίζειν, Barbare loqui, II. 57. m.

Βαρβαρικός, ή, όν, Extraneus, Barbaricus. οὔνομα Ἑλληνικὸν καὶ οὔτι βαρβαρικόν, III. 115. m. ubi quidem codd. nonnulli βάρβαρον, quod vide ne verum sit.

Βάρβαρος, ὁ, ἡ, Barbarus, Barbaricus, Extraneus. ἔθνος βάρβαρον, I. 58. ἀποῤῥαγὲν ἀπὸ τοῦ βαρβάρου τὸ Ἰωνικὸν φῦλον, VIII. 19. a. (ubi alii βαρβαρικοῦ.) κράνεα πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον οὐκ εὐαπήγητον, VII. 63. a. Conf. Ξεῖνος.

Βαρβαρόφωνος, ὁ, ἡ, Barbarâ linguâ loquens. Φράζευ βαρβαρόφωνον, VII. 20. m. in Orac. βαρβαρόφωνος ἰϋγή, Barbarus clamor, IX. 43. m. in Orac.

Βᾶρις, ιος, ἡ, Navigii genus quo utuntur Aegyptii, cujus structura describitur lib. II. c. 96. ἀπικνέεται ἐς ἑκάστην πόλιν βᾶρις, II. 41. m. ἐν ἑκάστῃ βάρι, II. 60. a. τὴν βᾶριν, Ibid. m. Plural. αἱ βάρις, (contract. ex βάριες) II. 41. m. τὰ φορτία ἔδεε περιάγειν ἐν βάρισι περὶ τὸ Δέλτα, II. 179. f. Ex II. 96. f. intelligi videtur, non tam Jonicum esse hoc vocabulum, ut perhibent Grammatici, quam Aegyptiacum.

Βαρύς, έα, ύ, Gravis. βαρὺς ἀείρεσθαι, IV. 150. m. (vide Ἀείρ.) ἔλαιον ἐδωδὸν παρεχόμενον βαρέαν, VI. 119. f. ubi βαρέην unus cod. Pb. Conf. Βαθύς.

Βαρυσύμφορος, ὁ, ἡ, Gravi calamitate pressus. ἀνθρώπων βαρυσυμφορώτατος, I. 45. f.

Βασανίζειν, Quaestionem habere, Inquisitionem instituere, non utique admotis tormentis, verum etiam nude interrogando et audiendo dicentem causam, II. 151. f. VII. 146. a. N.

Βάσανος, ου, ἡ, Inquisitio, Quaestio, Tormentum. ἐς πάντα βάσανον ἀπικνεόμενος, VIII. 110. a. m.

Βασίλεια, ης, ἡ, Regina. I. 11. a. 185. a. 187. a. et f. βασιλείη,

contra codicem consensum, pro βασίλεια, edidit Borh. I. 205. a. sed errorem ipse retractavit. At in Genitivo, (cujus terminatio in communi sermone α longum habet) τῆς βασιλείης recte edebatur I. 211. f. et 213. a. ubi nos quidem, praeeuntibus tribus codicibus, τῆς βασιλείας edidimus. Ferri quidem utrumque potest; sed prius, utpote magis Ionicum, Herodoto restitutum velim, quum praesertim Dativum τῇ βασιλείῃ, Reginae, IV. 33. f. communi consensu teneant libri omnes. Vide Gregor. Dial. Ion. §. 45. et conf. infra voc. Βασιληίη.

Βασιλεύειν, Regnare, Regem esse. Ponitur vel absolute, ut II. 137. a. vel constructum cum Genit. ut βασιλεύειν Αἰγύπτου, ibid. paulo post. βασίλευε τῶν σεωυτοῦ, I. 206. a.

Βασιλεύς, έος et ῆος, ὁ, Rex. Per ellipsin subinde subintelligendum nomen. ὁ Λυδός, I. 80. m. f. τὰ ἐμπόρια - - ἐστὶ τοῦ Ἀραβίου, III. 5. a. m. πέμψας παρὰ τὸν Ἀράβιον, III. 7. b. ibique Var. Lect. ἐναυμάχησε τῷ Τυρίῳ, II. 161. a. Sic τὸν Κόλχον I. 2. f. ubi vide Var. Lect. et Not.

In casibus obliquis hujus nominis variant non solum libri qui hodie supersunt, sed ipse etiam Herodotus non constanter unam eamdemque formam secutus videtur. Vide Var. Lect. ad I. 94, 9.

Genitivi formam Atticam βασιλέως tenent libri (quod sciam) omnes I. 192. m. Sic et F. III. 1. m. ubi alii vulgo βασιλῆος, quod tenet idem F. cum aliis omnibus II. 142. a. VII. 138. a. Item βασιλῆος vulgo omnes VII. 145. m. 146. a. et f. nisi quod in his locis duae postremae vocabuli literae non dilucide expressae sunt. βασιλῆος edebatur I. 94. a. et f. ubi nos cum aliis βασιλέος, F. vero βασιλέως. Denique servavi vulgatum βασιλῆος VII. 101. f. et 137. a. ubi quidem utrobique βασιλέως vel βασιλέος tenet F.

Dativ. βασιλέϊ omnes II. 162. f. IV. 201. m. V. 2. f. VII. 139. a. IX. 24. f. et saepius alibi quae adeo forma teneri etiam potuerat III. 137. a. et f. ubi Homericam formam βασιλῆϊ, ex codd. Arch. et Vind. enotatam, adscivi.

Accusat. βασιλέα I. 13. m. 114. a. III. 85. m. et alibi. Contra βασιλῆα I. 14. m. III. 86. extr. Sic et olim I. 94. m. ubi nos ex aliis codd. βασιλέα recepimus. Vide ibi Var. Lect. Rursus vero, Καρχηδονίων ἐόντα βασιλῆα, VIII. 165. m.

Plural. Nominat. οἱ βασιλέες, I. 13. f. Accus. τοὺς βασιλέας, II. 169. m. f. Genit. τῶν βασιλήων edd. sed βασιλέων mssti, vide Var. Lect. VI. 58. ubi sic quater in eodem capite.

Βασιληΐη, ης, ἡ, idem quod comm. ἡ βασιλεία, Regnum, I. 11. m. 12. f. 13. a. et passim alibi. Genitivus et Dativus, τῆς βασιληΐης, τῇ βασιληΐῃ, tam ad Nominat. βασιλεία, Regnum, quam ad βασίλεια, Regina, possunt pertinere. Vide supra, voc. Βασίλεια.

Βασιλήϊος, η, ον, Regius. ὁ βασιλήϊος θρόνος, I. 14. m. III. 61. f. ὁ βασιλήϊος πῆχυς, I. 178. f. βασιληΐ

τε καὶ καλλίστη πόλις, VII. 209. *f.*
τὰ βασιλήϊα, *scil.* ταμιεῖον, Aerarium regium, Regius fiscus, II. 149. *f. N.*

τὰ βασιλήϊα, *scil.* οἰκία, Regia, Regium palatium, Regia sedes. ἐξετρέφετο ἐν τοῖσι βασιληΐοισι ὑπὸ τοῦ Κροίσου, I. 30. *a.* ἔνθα σφι τὰ βασιλήϊα κατεστήκεε, I. 178. *a.* *Ad* ἐπιχείρησε τοῖσι βασιληΐοισι, III, 61. *m. non videtur significare* Regiam occupare instituit *jam enim erat ille* τῶν οἰκίων μελεδωνὸς *a Cambyse relictus. Itaque Gronov. vertit,* inhiavit regiis opibus *commodius Henr. Stephanus,* invadendum regnum sibi putavit.

Βασσάριον, τό, Vulpes, *Bestia Libyca*, IV, 192. *a.*

Βάττος, ὁ, *Libycâ linguâ* Regem *significat*, IV. 155.

Βδέλλα, ης, ἡ Hirudo, II. 68. *f.*

Βέβαιος, α, ον, Firmus, Stabilis, Certus. εἰδέναι τὸ βέβαιον, Certam veri cognitionem habere, VII. 50, 2. εἰ, ἐρίζων πρὸς πᾶν τὸ λεγόμενον, μὴ τὸ βέβαιον ἀποδέξεις, ibid. *paulo ante.*

Βεκὸς vel Βεκκὸς, *Phrygum linguâ* Panis, II. 2.

Βέλος, εος, τό, Fulmen. ἐς ταύτην (τὴν οἰκίην) ὁ Θεὸς ἐνέσκηψε βέλος καὶ κατεκάη πᾶσα, IV. 79. *a.* ὁρᾷς, ὡς ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα ---ἀποσκήπτει (ὁ Θεὸς) τὰ βέλεα, VII. 10, 5.

Βῆμα, τό, Gressus, Vestigium Pedis. ἴχνος Ἡρακλέος ἐν πέτρῃ ἐνεόν, τὸ οἶκε βήματι ἀνδρός, IV. 82. *a.*

Βήσσειν, Tussire. πταρεῖ τε καὶ βήξει, VI. 107. *m.*

Βιάζεσθαι τὰ σφάγια, Vim inferre hostiis, Cogere velle victimas ut vel invitae litent, IX. 41. *f. N.*

Βιᾶσθαι, *i. q. comm.* βιάζεσθαι. 1) *Verbum medium, notione activâ,* Vim adferre, Vi uti. *Nonnunquam absolute ponitur.* ἵνα οἱ Σκύθαι μὴ πειρῴατο βιώμενοι, Ne tentarent vim adferre, IV. 139. *a.* τὸ δὲ μηδαμῶς βιῶ, IX. 111. *m. f. Alibi construitur cum Accusat.* θυγατέρα Ζωπύρου ἐβιήσατο παρθένον, IV. 43. *a.* βιῶνται γυναῖκας, II. 80. *f.* βιᾶσθαι σφέας, *sc.* τὰς σφετέρας θυγατέρας, VI. 137. *m. f.*

2) *Passivum passivâ notione.* τὸ λήϊον ἀνέμῳ βιώμενον, Seges (*incensa et*) violento vento agitata, I. 19. *a.* ἢ θανάτῳ βιηθεὶς ἢ νούσῳ, Sive morte sive morbo coactus, VII. 83. *a. ubi quidem* βιασθεὶς *olim edd.*

Βιβλίον vel Βυβλίον, τό, *parum constante librariorum scripturâ*, (diminutivum vocabuli βίβλος vel βύβλος) *Herodoto dicitur* Chartula scriptoria, *proprie* ex Aegyptiaco papyro, *sed et* qualibet ex materiâ *parata*; Libellus, Tabella, in quâ, quae vel memoriae mandare vel absenti cuidam significare volumus, scripto consignamus; *tum vero etiam, per metonymiam,* Scriptum, *nempe* brevius Scriptum, (*non, longior Liber*) *praesertim* Literae ad aliquem missae, Epistola.

Harpagus ἐνέθηκε (ἐς τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα) βυβλίον, γράψας (*scil.* ἐς αὐτὸ) τά οἱ ἐδόκεε, I. 123. *f.* Cyrus εὗρε τὸ βυβλίον ἐνεόν, I. 124. *a.* γράψας ἐς βυβλίον (*sive ut apud Polluc.* VII.

211. legitur ἐν βιβλίῳ) τὰ ἐβεβούλευτο·--μετὰ δὲ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, I. 125. a. γράφει ἐς βιβλίον πάντα·-- γράψας δὲ, ἐς Αἴγυπτον ἐπέθηκε, III. 42. f. ἐπιλεξάμενος δὲ ὁ Ἄμασις τὸ βιβλίον τὸ παρὰ τοῦ Πολυκράτεος ἧκον, III. 43. a. βιβλία γραψάμενος πολλὰ, --- σφρηγῖδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δαρείου. -- τῶν βιβλίων δὲ ἕκαστον περιαιρεόμενος, ἐδίδου τῷ γραμματιστῇ ἐπιλέγεσθαι. --- ὁρέων δέ σφεας τά τε βιβλία σεβομένους μεγάλως, καὶ τὰ λεγόμενα ἐκ τῶν βιβλίων ἔτι μεζόνως, etc. III. 128. Δαρεῖος γράφει γράμματα πρὸς Μεγάβαζον·--- αὐτίκα δὲ ἱππεὺς --- διδοῖ τὸ βιβλίον τῷ Μεγαβάζῳ, V. 14. Ἱστιαῖος δι' ἀγγέλου -- τοῖσι ἐν Σάρδισι ἐοῦσι Περσέων ἔπεμπε βυβλία·-- ὁ δὲ -- φέρων ἐνεχείρισε τὰ βυβλία Ἀρταφέρνεϊ, VI. 4. a. ὅκως βυβλίον γράψαι --- τοξεύματος περὶ τὰς γλυφίδας περιειλίξαντες τὸ βυβλίον ἐτόξευον. --- ὡς ἔμαθε τὸ βυβλίον etc. VIII. 128. a. m.

De diversâ scribendi nominis ratione diversimode tradunt Grammatici. Vix audiendus videtur Moeris, si modo ita scripsit ut hodie editum legimus, Atticam esse scripturam βιβλία *διὰ τοῦ ι, Communem* βυβλία, *per υ, quâ tamen usum esse Demosthenem.* Βυβλίον *per υ dici* Chartam non scriptam (τὸ ἄγραφον), βιβλίον *vero* Scriptam chartam, Scriptum ipsum (τὸ γεγραμμένον), *statuit Etymologus p.* 316, 39. *quam quidem rationem, cum Biseta ad Aristophanis Aves vs.* 1037, *merito explosit Lederlinus ad Polluc. VII.* 211. *ubi monuit quidem Pollux, τὸ βιβλίον dixisse Herodotum περὶ ἀγράφου· at ibi non de diversa ratione scribendi hujus vocabuli loquitur Grammaticus, sed de diverso usu vocabulorum* χάρτης *atque* βιβλίον *sive* βυβλίον. *Probabilior eorum ratio est, quos in Var. Lect. ad. V.* 58, 14. *laudavi, qui scripturam per ι Atticorum esse tradunt, per υ vero Jonum; aut earum qui cum Aelio Dionysia apud Eustath. ad Odyss. p.* 765, 38. *statuunt, ex priscorum more* βύβλιον *per υ scribi, recentiorem scripturam* βιβλίον *esse. conf. Wess. ad V.* 58. *et Sturz ad Maittaire p.* 131.

Ad Herodotum *quod adtinet, facile credas, et satis priscum hunc scriptorem, et Ionico utentem idiomate, scripturam per υ in hac vocabula praetulisse. Sed quis est qui pro certo nobis confirmet constanter eum hanc rationem esse secutum? Apud* Pollucem, *vocabulum hoc ex Herodoto citantem,* βιβλίον, *non* βυβλίον *scribitur: eamdemque scripturam non modo editiones ante* Schoef. *omnes, quibuscumque in locis hoc vocab. in Musis occurrit, pertinaciter tenent, sed et plerisque in locis in eamdem scripti omnes libri, qui hodie supersunt, consentiunt. quare hisce in locis cum eodem Schaefero vulgatum tenui. Sicubi vero scripturam* βυβλίον *a nonnullis saltem scriptis codicibus oblatam vidi, ut* VI. 4. *et* VIII. 128. *ibi eam cum eodem doctissimo Editore adsciscere non dubitavi eamdemque scripturam per υ etiam* lib. I. cap. 123. 124. *et* 125. *adoptaturus eram*

ει in tempore animadvertissem, quod sero demum ex Addendis Wesselingii intellexi, tribus etiam istis in locis codicem Pass. cum nostro F. in hanc consentire scripturam.

Βίβλος, *vide* Βύβλος.

Βίη, ης, ἡ, Vis. οὐδὲ βίην προσεφέρε (αὐτῇ), IX. 108. *a.*

Βῖκος, ου, ὁ, Dolium. βίκους φοινικηίους οἴνου πλέους, I. 194. *m.*

Βίος, ου, ὁ, 1) Vita. τελευτὴ τοῦ βίου, I. 31. *m.* 2) Aevum. μνημόσυνα λείπεσθαι ἐς τὸν ἅπαντα ἀνθρώπων βίον, VI. 109. *m.* 3) Victus, Facultates, res familiaris. βίος ἀρκέων (αὐτοῖς) ὑπῆν, I. 31. *m.* μετρίως ἔχοντες βίου, I. 32. *m.* τοῦ βίου εὖ ἥκοντι, I. 30. *f.* βραχέα τοῦ βίου ἔχων, Vit. Hom. 1. *m.* χαίρειν εὖ ἔχων τοῦ βίου, ibid. 2. *f.* τοῦ βίου ἀρμοδίως εἶχε, ib. 7. *m.* ἄπορος ἐὼν τοῦ βίου, ib. 9. *a.* ἀπὸ τῆς ποιήσιος τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων, ib. 10. βίου δεόμενος, VIII. 26. *a.* ὑπ' ἀσθενείης βίου, VIII. 51. *b.* ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τὸν βίον κτώμενος, VIII. 106. *m.*

Βιοτεύειν, Vitam sustentare, Victum sibi parare. τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβιότευσε, *Vit. Hom.* 15. *a.*

Βιοτὴ ἀνθρωπηίη, Vita humana, VII. 47. *a.*

Βιοῦν vel Βιῶναι, Vivere. οὐ πολλὸν χρόνον τινὰ βιούς, IX. 10. *m.* Βιοῦσθαι, Vitam sustentare. νόμον καταστήσας, ἀποδεικνύναι πάντα τινὰ Αἰγυπτίων ὅθεν βιοῦται, II. 177. *f.*

Βιώσιμον, Vivendum. λέγων ὡς -- οὐδὲ εἴη βιώσιμον, I. 45. *a. Sic et in Plur. pro Sing.* οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποις, Non esset vivendum hominibus, III. 109. *a.*

Βλάβος, εος, τό, *i. q. comm.* ἡ βλάβη, Damnum, Detrimentum. μή τι τοι ἐξ αὐτῆς γίνηται βλάβος, I. 9. *a.*

Βλαστός, οῦ, ὁ, Germen. πίτυς ἐκκοπεῖσα βλαστὸν οὐδένα μετίει. VI. 37. *f.* βλαστὸς ὅσον τε πηχυαῖος, VIII. 55. *f. conf.* Ἀναδραμεῖν.

Βλῆμα, τό, Jactus, Ictus, Vulnus ex misso telo. σκέψασθαι τὸ βλῆμα, Inspicere vulnus, III. 35. *m.* Not.

Βοᾷν, Clamare. *Ea in temporibus ubi vulgo concurrunt vocales* οη, *contrahuntur illae in* ω, *sicut et pro* βοηθέω, βωθέω *dicere amant Iones. Cum Accus. constructum verbum significat* Compellare aliquem, Inclamare alicui. μηδὲ οὐνόματι βῶσαι τὸν ἑωυτῆς ἄνδρα, I. 146. *f.* ὀνόματι βώσαντες αὐτούς, V. 1. *a.* βώσαντα δὲ τὸ οὔνομα τοῦ Φειδιππίδεω τὸν Πᾶνα, VI. 105. *a.* βώσας τὸν Θεμιστοκλέα, VIII. 92. *f.* εἴρεσθαι βώσαντα τὸν κυβερνήτεα, VIII. 118. *m.*

Pass. βωσθῆναι, (*pro comm.* βοηθῆναι) Celebrari. ἐβώσθη ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, VIII. 124. *a.* ἐβώσθησαν, VI. 131. *a.* πρήγματα βεβωμένα ἀνὰ τὴν Ἰωνίην, III. 39. *m.*

Βόεος, η, ον, Bovinus. κρεῶν βοέων δύο μνέαι II. 168. *f.*

Βοή, ῆς, ἡ, Clamor. βοῇ τε καὶ πατάγῳ, III. 79. *a.* βοῇ τε καὶ ὁμίλῳ, IX. 59. *f.*

Βοηθέειν, *et vocalibus* ο *et* η *in* ω *contractis* Βωθέειν, Adcurrere, Concurrere ad opem ferendam amicis, *sive* ad defendendos

anos fines, et ad propellendum hostem. *Ponitur subinde Absolute, absque regimine* οὐκ ἐμεῦ ἕνεκα ἤλθετε βωθήσοντες, VII. 158. *a. m.* ἐν ᾧ δὲ ὁ πεζὸς ὅκως ἐβώθεε, IX. 23. *a.* (*ubi proxime ante*, τὴν ἄλλην στρατιὴν ἐπεβώσαντο, Reliquum exercitum auxilio advocarunt. *Alii quidem ibidem* ἐπεβώθη *cum edd. vett. nempe ex Scholia. Conf. Wess. Not. ad* VIII. 1, 12.

Plerumque cum Dativo construitur. βοηθεῖ τοῖσι ἐλευθεροῦσι τὴν Ἑλλάδα, VII. 157. *m.* ἐβοήθεον αὐτῇ, *nempe* τῇ ἑωυτῶν πόλι VI. 23. *m. et mox ibidem*, ἐπεί τε δὲ αὐτοῖσι καὶ ὁ Ἱπποκράτης ἧκε βοηθέων. *Et sic frequenter.*

βοηθέειν ἐς τόπον τινὰ *idem valet ac* βοηθέοντα χωρεῖν ἐς τόπον τινὰ παραγίνεσθαι. *Sic* Ἀθηναῖοι ἐβοήθεον ἐς Μαραθῶνα, VI. 103. *a.* οἱ δὲ βωθήσοντες ἐς τὸν Ἰσθμόν, VIII. 72. *a. ubi vide Var. Lect. et conf. iterum Wess. ad* VIII. 1. *Reperitur etiam* βοηθέειν παρά τινα, Ire ad aliquem defendendum, protegendum, ἵνα βοηθέοι ὀπίσω παρ' ἐκείνους, Ut ad illos rediret eisque succurreret, IX. 57. *m.*

βοηθέειν ἐπί τινα, Proficisci contra hostem, Occurrere hosti. ἐπεί τε ἐπύθοντο αὐτὸν προϊέναι ἐπὶ τὸ ἄστυ, οὕτω δὴ βοηθέουσι ἐπ' αὐτόν, I. 62. *m.*

Βοιωτάρχαι, οἱ, Magistratus Boeotiae, IX. 15. *a.*

Βόλος, ου, ὁ, Jactus, *et per metonym.* Rete jactum, Sagena, Verriculum. Ἔῤῥιπται ὁ βόλος, I. 62. *f. in orac. Conf. Hesych. h. v. ibique Interpp.*

Βορέης, *contracte* Βορῆς, ὁ, *pro comm.* Βορέας, Boreas ventus, *et* Plaga mundi septentrionalis. ἐμπεσὼν σφι Βορῆς ἄνεμος, VI. 44. *m. Genit.* πρὸς Βορέω (*per sync. pro* Βορέεω) ἀνέμου, III. 102. *a. ubi olim* Βορέου *edd.*) *et* IV. 37. *a.* (*ubi olim* Βορέω ἀνέμου.) *Accus.* πρὸς Βορέην τε καὶ πρὸς ἑσπέρην, II. 99. *f.* πρὸς Βορέω ἀνέμου τετραμμένα προπύλαια, II. 101. *f.* (*ubi alii* πρὸς Βορέην). πρὸς Βορῆν τε (*alii* Βορέην τε) καὶ νότον, II. 149. *a.*

Βορή, ῆς, ἡ, (*comm.* Βορά) Cibus, Pabulum, Pastus. τῷ Ἁρπάγῳ ἐδόκεε ἅλις ἔχειν τῆς βορῆς, Satis pastus ille cibo sibi visus est Harpagus, I. 119. *m.*

Βορήϊος, ΐη, ϊον, Borealis, Septentrionalis. Βορηΐη θάλασσα *Nostra dicitur* Pontus Euxinus, IV. 37. *m.*

Βορῆς, έω, ὁ, 1) *i. q.* Βορέης, VI. 139. *f. scil.* Boreas ventus. ὁρμέουσι ὁ Βορῆς ἐπέπνεε, VII. 189. *f.* 2) *Nomen proprium*, Boreas, maritus Orithyae, VII. 189. *a. m.*

Βόρυς, υος, Bestia *quaedam* Libyca, *cujus nemo, praeter Herodotum, fecit mentionem.* θῶες καὶ πάνθηρες καὶ βόρυες καὶ κροκόδειλοι ὅσον τε τριπήχεες χερσαῖοι, IV. 192. *a. m.*

Βόσκειν, *non modo* Pascere pecora, *sed et* Alere homines. φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων, I. 44. *f.* πεντακοσίους βόσκων ἐπικούρους, VI. 39. *f.*

Passiv. Pasci. πρόβατα τὰ βόσκεται παρὰ τὸν ποταμόν, IX. 93. *a.*

Βούβαλις, ιος, ἡ, Animal Libycum, *de genere caprino aut cervino.* ζορκάδες καὶ βουβάλιες, IV. 192.

a. Consule Bochartum, Hierozoic. I. I, col. 910.

Βούκερως, ὁ, ἡ, ων, Bubulis cornibus instructus. τῆς Ἴσιος ἄγαλμα βούκερων, II. 41. a.

Βουκολίη, Boum armentum, sive Stabulum bovium. κώμη ἐν τῇ ἦσαν αἱ βουκολίαι, I. 114. a.

Βουκόλιον, τό, Boum grex, Armentum boum. τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα συναλίσας ἐς τωυτὸ ἔθυε, I. 126. a.

Βουκόλος, ου, ὁ, Boum pastor, Bubulcus, I. 110-114 saepius.

Βουλαῖον, τό, i. q. βουλευτήριον, Curia. βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλαῖον, Vit. Hom. 12. f.

Βούλεσθαι, Velle. μὴ βούλευ, Noli, VII. 10, 4. Βούλεσθαι sequente particula ἤ, Malle, III. 124. f. Pro ἐβούλοντο passim ἐβουλέατο usurpat Noster, quae est formatio Ionibus propria. εἰ μὴ αὐτοὶ ἐβουλέατο, οὐκ ἂν ἡρπάζοντο, I. 4. m. οὐ γὰρ ἐβουλέατο εἶναι ἐλεύθεροι, III. 143. f.

τά, θυμῷ βουλόμενοι, αὐτοὶ ἂν ἔχοιτε, Quibus, si serio volueritis, ipsi potiri potestis, V. 49. m. Nat. ἅμα τοῖσι μετ' ἑωυτοῦ βουλομένοισι, Qui cum ipso sentiebant. Similiter in Lachete Platonis p. 189. a. ed. Steph. συμβούλομαι τἀνδρί, Cum illo consentio. βουλομένοισί σφι γίνοιτ' ἂν ἀπόδεξις, Libenter se id re ipsa esse demonstraturos, III. 101. m.

Nescio an pro βούλομαι etiam βουλέομαι olim fuerit usurpatum, unde certe Futurum βουλήσομαι derivatum est. Pro ἐβούλοντο, quod inde a Gron. I. 165. a. legitur, ἐβουλέατο olim editum erat, non ἐβουλεύοντο, ut apud Wess. in Var. Lect. traditur. Similiter II. 87. a. pro βουλομένους non βουλευομένους ut est in Var. Lect. apud Wess., sed βουλεομένους dederant edd. veteres. Denique, eodem spectat, quod noster codex F. pro vulgata βούλεαι, I. 90. a. βουλέαι penacute scriptum a prima manu exhibeat, nempe per ionicam syncopen pro βουλέεαι.

Βουλεύειν, 1) Absolute positum, In senatu sedere, Deliberare. παρίζειν βουλεύουσι τοῖσι γέρουσι, VI. 57. f. βουλεύειν περί τινος, Deliberare super aliquo. Κύρου πέρι βουλεύων, I. 120. a. In concilio sententiam suam dicere. IX. 106. m. ubi Πελοποννησίοισι ex conject. pro vulgato Πελοποννησίων correxi.

2) Cum Accusat. Animo agitare, Meditari, Moliri aliquid. τὸν ταῦτα βουλεύσαντα, I. 11. m. (ubi quidem olim βουλευσάμενον edd. nempe ex sequiorum Auctorum usu. Confer quae infra ad voc. Δρησμός notamus) δρησμὸν ἐβούλευε, V. 124. a. VIII. 4. a. (ubi vide Var. Lect.) 18. f. 97. a. 100. a. ἐβούλευσε πρῶτος τὸ πρῆγμα, III. 84. m. ubi in latina versione, pro rem proposuerat, repositum malim ex Vallae interpretatione rem agitaverat. νεώτερα βουλεύειν περὶ σέο, I. 210. f. Cum Dativ. personae et Accus. rei. τῇ Μασίστεω γυναικὶ ἐβούλευσε ὄλεθρον, IX. 110. a.

3) Cum Infinitivo, et subinde simul etiam cum Accusativo constructum, significat Consilium capere, Decernere. ἐβούλευσε τὸν Δημάρητον παῦσαι τῆς βασιληίης,

VI. 61. a. Λακεδαιμονίους βουλεῦσαι βασιλέα τῶν παίδων τὸν πρεσβύτερον ποιήσασθαι, VI. 52. a. m. ταῦτα ἐς τὸ κοινὸν ἐβούλευσαν, παρεῖναι - - -, γαμέειν δὲ μὴ ἐξεῖναι, III. 84. m. f. In tribus istis locis Activi verbi formam tenent libri omnes. Alibi verbum Medium, loco Activi, invexerant librarii nonnulli et editores, ubi Activum firmant alii probati libri, quos secutus sum. ἐβούλευσαν παῖδων ἕνα κατακόψαι, I. 73. m. f (ubi vide Var. Lect. et pro III. 87. in Var. Lect. corrige III. 84.) ἐβούλευσαν εἰ δίδοσθαι ταῦτα, III. 84. a. m. ibique Var. Lect. περὶ δὲ τῆς βασιληΐης ἐβούλευσαν τοιόνδε - - τοῦτον ἔχειν τὴν βασιληΐην, III. 84. f.

4) Verbum Medium Βουλεύεσθαι et βουλεύσασθαι notione Deliberandi secum, Consilium capiendi, Decernendi, passim quidem a libraris nonnullis loco Activi invectum supra vidimus, rarius vero hac notione usurpatum apud Nostrum consentientibus libris reperitur. τὸ γὰρ εὖ βουλεύεσθαι, κέρδος μέγιστον εὑρίσκω ἐόν. - - ὁ δὲ βουλευσάμενος αἰσχρῶς etc. VII. 10, 4. οἱ μὲν αὐτέων ἐβουλεύοντο ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, VI. 100. a. Sed βουλεύεσθαι ἅμα τινὶ est Deliberare cum aliquo. ἔφη, βουλευσάμενος ἀποκρινέεσθαι. - - ὡς δὲ ἐβουλεύσατο ἅμα Περσέων τοῖσι ἐπικλήτοισι, ἔδοξέ οἱ etc. VIII. 101. a. πρὸς ταῦτα ὤν συγκαλέσας τοὺς συστασιώτας, ἐβουλεύετο, V. 124. a. Adde quae infra ad voc. Δρόμος notamus.

5) Passivum, notione Activâ vel Reciprocâ. βεβούλευμαι ἐπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι, Decrevi, Mecum constitui, III. 134. m. Passivâ notione βεβούλευταί σοι, Recte (ab illo) consultum fuit. VII. 10. 4. f. et mox ibid. ἥσσον δὲ οὐδέν οἱ κακῶς βεβούλευται, Nihilo minus male ab eo consultum fuit, Malum fuit consilium ab illo captum. κατὰ τὰ βεβουλευμένα, Prout ab illis decretum (constitutum) erat, IV. 125. a. ἐποίευν τὰ βεβουλευμένα, IV. 128. m. οὔτε ἡμῖν κακῶς βεβουλευμένα (plur. neutr. pro sing.) ἔσται, I. 112. f. τῷ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίγνεσθαι, VII. 157. f.

Βούλευμα, τό, Captum consilium. ἔσσωται ὑπὸ τῆς τύχης τὸ βούλευμα, VII. 10, 4. f. Ἐρετριέων ἦν οὐδὲν ὑγιὲς βούλευμα, VI. 100. a.

Βουλευτήριον, τό, Curia, et per Metonym. Senatus. ἐπελθεῖν ἐπὶ τὸ βουλευτήριον - - τοὺς δὲ, scil. βουλευτάς, VII. 148. m. f.

Βουλή, ἡ, Consilium. νυκτὶ βουλὴν διδούς, scil. ἑωυτῷ, Noctu secum deliberans, Consilium iniens, VII. 12 a. N. ἐν βουλῇ ἔχοντες τὰ γινόμενα, Deliberantes, III. 78. a. οἱ Ἐρετριέες μάχεσθαι οὐκ ἐποιεῦντο βουλήν, De committendâ pugnâ non cogitabant, ac deliberabant quidem, VI. 101. a. Similiter ἐπὶ τοῦτο πρήγματι βουλὴν ποιήσασθαι, VIII. 40. m. ἐκ βουλῆς ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, De consilio viri Aegyptii, III. 1. a. ubi quidem libri nonnulli ἐκ συμβουλίης praeferunt, quod adoptavit Wess. et seqq.

Βουνός, οῦ, ὁ, Collis, Tumulus. τῶν ὑπερθαλασσίων χώρων τὰ μέσα (οἱ Κυρηναῖοι) βουνοὺς καλέουσι, IV. 199. m. Quo sane ex loco

colligi non potest id quod Eustathius citatus Valckenario ad Herod. IV. 158.) scribit „Libycum „esse hoc vocabulum." Multo vero magis temere idem Eustathius alibi ait. „Herodotum „ipsum dixisse, Libycum esse „hoc vocabulum." Quod plane contra est: nam eodem libro IV. cap. 192. idem Noster de Murium quodam genere loquens, qui a Collibus nomen habent, ζεγέριες quidem ait, οὔνομα ἐστι Λιβυκὸν, δύναται δὲ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν βουνοί. Jam Atticis quidem non frequentatum fuisse vocab. βουνός, et barbarum eis visum esse, facile credas Aelio Dionysio (apud Eustath. ad Iliad. p. 231, 34. ed. Bas.) et Phrynicho p. 156. ex Philemonis comici auctoritate hoc docentibus. At, Graecum tamen fuisse vocabulum, Herodoto ut credamus fas est, cujus praesertim testimonium alus etiam firmatur documentis. Certe, ne Aeschylo quidem barbarum visum fuisse novimus el βουνοῖσιν ὑπωτάμασι tamquam graecâ lingua trito vocabulo usus est Diodorus Sicul. V. 40. extr. et ἦν δ' ἐπὶ βουνὸς ὑψηλὸς στῦμα ait epigrammaticus poeta in Brunckii Anal. T. II. p. 355. Denique, ut alia mittam, Graecam etiam originem vocabuli tradit Etymologus, qui col. 208, 3. βουνοὶ δέ εἰσιν ait, οἱ ὑψηλοὶ καὶ ὀχώδεις καὶ γεώλοφοι τόποι, παρὰ τὸ βουνὸν ἄιω.

Βουπόρος, ὁ, ἡ, Transfigendo bovi aptus. ὀβελοὶ βουπόροι, Ingentia veru, quibus assandus bos transfigi possit, II. 135. m.

Βοῦς, βοός, ὁ, ἡ, Bos, Vacca. Accus. sing. βοῦν, II. 29. a. IV. 192. a. et alibi sic et II. 40. a. et VI. 67. f. quibus quidem duabus in locis doricam formam βῶν praeferunt edd. vett. et ed. Schaef. repugnantibus cunctis aut certe probatissimis quibusque mstis. Nominat. plur. οἱ βόες, I. 31. a. Accusat. τοὺς βοῦς τοὺς ἔρσενας, II. 38. a. τὰς βοῦς, IV. 8. a.

Βράχεα, έων, τά, (tamquam a sing. τὸ βράχος) Brevia, Vada, Vadosus locus. θάλασσα οὐκέτι πλωτὴ ὑπὸ βραχέων, II. 102. a. ἐν τοῖσι βράχεσι γενέσθαι λίμνης, IV. 178. m. et mox ibid. τὸν διέκπλοον τῶν βραχέων διαπνόσαι.

Βραχίων, ὁ, Brachium. ἐκ τοῦ βραχίονος ἵππον ἐπέλκοντα, V. 12. m. βραχίονας περιτάμνονται, IV. 71. d. m.

Βραχύς, Brevis. ἐν βραχεῖ, Brevi, Protinus. V. 24. m. Foem. βραχέα, (pro comm. βραχεῖα). αἰχμὴ βραχέα, V. 49. a. m. αἰχμὰς βραχέας, VII. 61. a.

Βρέφος, εος, τό, etiam de Animalium foetu, Pullus, III. 153. f. N.

Βρέχω, Madefacere. ἐν ὕδατι βρέχεσθαι, III. 104. m. interpretantur vulgo In aquâ se abluere, vel madefacere. Larcherus, Pendant ce tems-là ils se tiennent dans l'eau. Equidem Aquâ madere de vehementi Sudore intelligendum conjectavi.

Βροντή, ῆς, ἡ, Tonitru, et per metonym. i. q. ἐμβροντησία, Stupor, Vesania. ἐπεάν σφι ὁ θεὸς φθονήσας φόβον ἐμβάλῃ ἢ βροντὴν, VII. 10, 5. ubi vide Larch.

Βρώσκειν, Comedere. ὅσω θηρίων κρέα βεβρώκοι, I. 119. *f.*

[Βρωτὰ *olim legebatur* IV. 43. *f.* *ubi meliores codices τρίβειν dederunt.*]

Βύβλινος, η, ον, Papyraceus, Ex papyro, *frutice Aegyptiaco*, *praesertim ex ejus libro vel interiore cortice*, confectus. *Βύβλινα ἱστία*, Papyracea vela, II. 96. *m.* βύβλινα ὅπλα, Papyracei rudentes, VII. 25. *a.* 36. *m. f.* βύβλινα ὑποδήματα, II. 37. *m.* βύβλινος ζυγός, Pons rudentibus ex papyro junctus, VIII. 20. *b.* in orac. *Quibus cunctis in locis scripturam* βυβλ. *per υ communi consensu tenent edd. et mssti libri omnes.*

Βυβλίον, τό, *vide supra in* Βιβλίον.

Βύβλος, ου, ἡ, *per υ scriptum vocabulum consentientibus apud* Herodotum (*uno loco* V. 58. *f.* *excepto*, *ubi vide Var. Lect.*) *libris omnibus; non per jota*, *ut apud Theophr. Hist. Plant.* IV. 9. *editur. Hoc vocabulo apud Nostrum tria significantur:*

1) Tota planta *sive* Frutex ille Aegyptius, variis usibus inserviens, *qui latine*, *Aegyptiaco nomine*, Papyrus, *et apud* Theophr. *Hist. Plant.* IV. 9. *etiam graece πάπυρος vocatur quam plantam describit Noster* lib. II. c. 92. *f. cum quo conf. Theophr. l. c. et Plin. Hist. Nat.* lib. XIII. *cap.* XI. *et* XII. *sect.* 22 *et seqq. Hujus plantae notitia, aut certe charta scriptoria, quae ex illa contexebatur, videtur priscis temporibus simul cum literarum usu,* (coll. Herod. V. 58.) *a Phoenicibus, et quidem ex* Byblo, *Phoenices oppido maritimo, ad Jonas fuisse delata; indeque et ipsam plantam et chartam ex illius membranis confectam, nomen βύβλος apud Jonas invenisse, suspicari licuerit ex his quae apud Stephanum Byz. voc.* Βύβλος, *in alium quidem sententiam detorta, e prisca famâ traduntur; quae eadem repetit Eustathius ad Dionysii Perieg. vs.* 912. *ubi quidem vitiose vulgo κεφαλὴν pro βυλλικὴν legitur.* Theophrastus, *totam plantam, quam βύβλον Herodotus vocat, τὸν πάπυρον appellans, τὴν βίβλον (sive βύβλον scripserat auctor) nonnisi interiorem* illum corticem, *quem latine* Librum *vocamus, intelligit, e quo et vela et vestimenta quaedam texuntur, et funes nectuntur, maxime vero charta scriptoria conficitur.*

2) Charta papyracea, Charta scriptoria, ex papyri libro, *id est*, interiore cortice et tenuibus illius membranis contexta. *Sic memorat Noster* II. 38. *f.* bovem immolandum, postquam a sacerdote exploratus et mundus compertus fuisset, notari solitum ab eodem sacerdote fuisse βύβλῳ, Chartâ papyraceâ, circum cornua ejus circumvolutâ et annulo signatorio obsignatâ. *Memorat idem* V. 58. in raritate τῶν βύβλων Jonas olim pelles caprinas aut ovillas ad scribendi usum adhibuisse: *ubi τὰς βύβλους (plurali numero) dicit* Singulas plagulas chartae scriptoriae ex papyri membranis contextae. *Ibi vulgo quidem*

τὰς βύβλους et βίβλων legebatur, sed scripturam per υ probatissimi codices nobis obtulerunt.

3) Denique, per metonymiam, Βύβλος Nostro dicitur etiam Charta conscripta, Scriptum, Scriptus libellus. κατέλεγον οἱ ἱρέες ἐκ βύβλου ἄλλων βασιλέων -- οὐνόματα, De scripto, Ex scripto libello, recensuerunt sacerdotes etc. II. 100. a.

Confer quae supra sub voc. Βιβλίον monita.

Βύειν et Βύζειν, Replere, Farcire, Obturare. τοῦ τὸ στόμα ἐβέβυστο, scil. χρυσοῦ, VI. 125. f.

Βύρσα, ης, ἡ, Corium, praesertim bubulum. ἐπεὰν καταδέωνται βύρσην καὶ δέρματα ἄλλοισι πᾶν τὸ σῶμα, IV. 110. a.

Βύσσινος, η, ον, Ex bysso contextus. κατειλίσσουσι πᾶν τὸ σῶμα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι, Syndonis byssinae fasciis totum corpus involvunt, II. 86. f. N. ubi de Aegyptiorum more condiendi cadavera. Similiter vero VII. 181. f. ubi de obligandis vulneribus.

Βυσσός, οῦ, ὁ, i. q. Βυθός, Fundus, Imum, Profundum. πάντα χωρέειν ἐς βυσσόν, III. 23. m. f. ὁ λίθος ἐὼν ἐν βυσσῷ, II. 96. f.

Βωθέειν, vide supra in Βοηθέειν.

Βῶλος, ου, ὁ, Gleba, Solum, Terra. Ἐρυθρὴ βῶλος, nomen oppidi Aegyptiaci, II. 111. f.

Βωμὶς, ῖδος, ἡ, quasi dicas Arula; Gradus. ἀναβαθμῶν τρόπον, τὰς μετεξέτεροι κρόσσας, οἱ δὲ βωμίδας ὀνομάζουσι, II. 125. a. N.

Βῶσαι, et alia conjugata, vide in Βοᾶν.

Γ.

Γαλαθηνός, ή, όν, Lactens. θύειν γαλαθηνὰ πρόβατα, I. 183. a. m.

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, Lacte potu utens, Lactis potu vivens, I. 216. f. νομάδες εἰσὶ, κρεοφάγοι τε καὶ γαλακτοπόται, IV. 186. a.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, Mustela. γαλαῖ ἐν τῷ σιλφίῳ γινόμεναι, IV. 192. f.

Γαμβρός, ὁ, (pro γαμερός) Affinitate (Per initas nuptias) alicui conjunctus: itaque non modo Gener, ut V. 30. a. 67. m. f. et alibi; verum etiam Affinis, veluti Sororis maritus, ut I. 73. a. coll. 74. f. Gener intelligitur in illo Oraculi responso, τὸν γαμβρὸν ἐπίκουρον καλέσασθαι, VII. 189. a. m.

Γαμέειν, Uxorem ducere. ἄλλην (γυναῖκα) γῆμον, Aliam duc uxorem, V. 39. m. f. οἰκία δείματο ἐν Βορυσθένεϊ, καὶ γυναῖκα ἔγημε ἐς αὐτὰ (scil. ἐς ταῦτα τὰ οἰκία) ἐπιχωρίην, IV. 78. f. N. Simili ratione dicitur ἐξ ἐμεῦ (scil. ἐκ τῶν ἐμεῦ οἰκίων, vel ἐξ ἐμοῦ οἴκου) γῆμαι, Ex mea domo (id est, filiam meam) uxorem ducere, VI. 130. b. ubi pro ἐξ, quod veteres libri et scripti et editi tenent omnes, temere ἐς in nostram editionem irrepsit: quod erratum jam supra sub voc. Ἀξιοῦν notavimus. Conf. Γάμος. Passiv. γαμέεται παρθένος, Nubit virgo, IV. 117.

Γαμόρος, ου, ὁ, Siculorum sermone, id est, Dorica dial., i. q. comm. γημόρος, aut atticum et ionicum γεωμόρος, Agrorum possessor,

Praedii rustici vel Praediorum rusticorum dominus. τοὺς γαμόρους καλεομένους τῶν Συρηκοσίων, VII. 155. m. Vide Valckenar. ad VI 22. et Valesium ad Diodor. T. II. p. 549. laudatum a Wess. ad h. l. Monuit Portus, vocem γαμόρος usurpasse etiam Aeschylum in Ἱκέτισι vs. 328.

Γάμος, ου, ὁ, Nuptiae. οἱ δὲ αὐτίκα γάμους ἔγημαν, Nuptias contraxerunt, IV. 145. f. γάμους τοὺς πρώτους ἔγημε Πέρσῃσι ὁ Δαρεῖος, Uxores duxit nobilissimas inter Persas, III. 88. a. m. Nat.

Γάρ, conjunctio causalis, quâ frequenter per hyperbaton ita utitur Herodotus, ut Causam rei enunciet ante Rem ipsam cujus redditur ratio. Vide quae adnotavimus ad I. 24, 17. ad IV. 149, 8. seqq. denique ad IV. 200, 4 seq. et confer quae a Valcken. monita sunt ad VIII. 137, 9 seq. In eâdem Valckenarii Notâ, quae in nostrâ editione T. VI. P. II. p. 211 seq. exhibetur, ubi p. 212. lin. 1. paginas editionis Gronovianae a Valck. citatas ad suum quemque Librum et Caput, quo spectant Valckenarii citata, retuli, pro VI. 57, 5. oportebat VI. 87, 5. et pro IV. 96, 7. corrigi velim IV. 76, 7.

Γαυλός, οῦ, ὁ, 1) Situla, Haustrum. ἀντὶ δὲ γαυλοῦ, ἥμισυ αὐτοῦ οἱ προσδέεται, VI. 119. m. ubi in oxytonam scripturam libri omnes consentiunt.

2) Navis oneraria, praesertim Phoenissa. καταβάντες - - Φοίνικες ἐς Σιδῶνα πόλιν, τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, καὶ γαυλὸν μέγαν, III. 136. a. τὸν γαυλὸν τὸν ἅμα ἄγοντο, III. 137. m. γαυλούς τε Φοινικηίους ποιῆσαι, VIII. 97. a. m. Quamvis Grammatici, quos in Var. Lect. ad III. 136. citavi, (quibus Suidas etiam adjici poterat) γαῦλος penacute, ubi de Navi agitur, efferri maneant, tamen tribus istis locis apud Nostrum Acutum accentum in ultimâ tenent scripti et editi libri omnes. Pariter VI. 17. m. (ubi vide Var. Lect.) ex codicum mstorum et veterum edd. consensu γαυλοὺς scriptum volueram, ubi temere γαύλους ex ed. Schaef. in nostrum propagatum est.

Γε. De hujus particulae vi et elegantiâ videndus Valckenarius, laudatus a Wess. ad III. 73. De eâdem partic vide Var. Lect. et Nat. ad I. 112, 10. Eadem paucis interjectis verbis, repetita in probis nonnullis codicibus vide Var. Lect. et Not. ad III. 29, 6 seq.

γε μὲν, Certe vero. ἀπορχήσαό γε μὴν τὸν γάμον, VI. 129. f. Cf. Herm. ad Vig. not. 298.

Γελᾶν, Ridere. γελῶ ὁρῶν γῆς περιόδους γράψαντας πολλούς, - - - καὶ τὴν Ἀσίην τῇ Εὐρώπῃ ποιεύντων ἴσην, IV. 36. m. ubi Wess. cum Gron. ποιεύντων idem ac ποιεῖσθαι valere censuit, equidem ποιεύντων pro genitivo absolute posito accepi et (rideo) quum Asiam nonnulli Europae aequalem faciunt. Γελᾶν et Γελεῖν alim Splendere significaverat, unde Γελέοντες V. 66. b. forsan sunt Splendidi, Illustres. Vide ibi Notata.

Γέλως, ωτος, ὁ, Risus. γέλωτά με θήσεσθε, Ludibrio me habebi-

tis, III. 29. m. γέλωτα τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι, Talia ludibrio habere, III. 38. a. ἐπὶ γέλωτι, Ludibrii causâ, IX. 82. m.

Γενεή, ῆς, ἡ, 1) Generatio, Aetas hominum. γενεαὶ τρεῖς ἀνδρῶν ἑκατὸν ἔτεά ἐστι, II. 142. a. m. τρίτῃ γενεῇ μετὰ Μίνων τελευτήσαντα, VII. 171. a. Genit. plur. τῶν γενεῶν, ibid.

2) Nativitas. ἐκ γενεῆς νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν, III. 33. ἐκ γενεῆς φαλακροὶ γινόμενοι, IV. 23. a. ubi olim γενετῆς.

3) ἡ ἀνθρωπηΐη λεγομένη γενεή, Humana quae vocatur aetas, i. e. Tempus historicum, a quo distinguitur Mythica vel Heroica aetas, III. 122. a. m. ibique Not.

Γενεηλογέειν, (pro comm. γενεαλογεῖν, scilicet idem quod καταλέγειν τοὺς ἄνω αἰεὶ πατέρας, VI. 53. f.) Generis originem recensere. ἀπὸ τούτου γενεηλογέειν αὐτέων τὴν γένεσιν, II. 146. f. ἀρξάμενος ἀπὸ Ἀχαιμένεος, ἐγενεηλόγησε τὴν πατριὴν τὴν Κύρου, III. 75. a. Ἑκαταίῳ γενεηλογήσαντι ἑωυτὸν, II. 143. a. et m. ἐμοὶ οὐ γενεηλογήσαντι ἐμεωυτόν, ibid. a. ἀπὸ τούτων γενεηλογέοντες κατέβαινον ἐς τὸν Περσέα, II. 91. f. ταῦτα μέν νυν -- γεγενεηλόγηται, Haec igitur illorum genealogia (generis recensio) est, VI. 53. f.

Γένειον, τὸ, Barba, VI. 117. f. ἀνιεῖσι τὰς τρίχας αὔξεσθαι τάς τε ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ γενείῳ, II. 36. a. γένεια μεγάλα, IV. 23. a. cum aliis interpretibus de Mento praelongo accepi. videndum vero, ne Barbas prolixas dixerit Scriptor, quae magis mira res fuisset, quod capita quidem calva, sed prolixas barbas homines isti habuissent. Nec vero existimandum est, in hanc sententiam βαθέα potius quam μεγάλα, γένεια dicturum fuisse Herodotum: nam, licet βαθὺν πώγωνα vulgo Graeci prolixam barbam dicant, tamen μέγαν πώγωνα Noster dixit I. 175. et VIII. 104.

Γενέσια, τὰ, Dies quo quis e vivis excessit, IV. 26. f. N.

Γένεσις, ιος, ἡ, Nativitas, Ortus. γενεηλογέειν αὐτέων τὴν γένεσιν, II. 146. f.

Γενετή, ῆς, ἡ, Nativitas, Ortus. Vide Γενεή, num. 2.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, Genitor, Progenitor. τοῦ Ἀλεξάνδρου ἕβδομος γενέτωρ, VIII. 137. a.

Γένος, εος, τὸ, 1) Genus. Λυδὸς ἦν γένος, non τὸ γένος, I. 6. a. ibique Var. Lect. Γένος et ἔθνος subinde ita distinguuntur, ut γένος intelligatur Pars τοῦ ἔθνεος. Sic τὸ Μηδικὸν ἔθνος plura comprehendit γένεα, I. 101. Sic Aegyptiorum septem memorantur γένεα, II. 164. Persarum plura γένεα recensentur I. 125. Similiter τὸ Δωρικὸν γένος I. 56. est pars τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνεος, et τὸ Ἰωνικὸν γένος, pars τοῦ Πελασγικοῦ ἔθνεος.

2) Proles, Soboles. ἵνα σφι γένεα ὑπογίνηται, ut illis subnasceretur soboles, III. 159. m.

Γεραίρειν, Honorare, Honore prosequi. τὰ πάθεα αὐτοῦ τραγικοῖσι χοροῖσι ἐγέραιρον, V. 67. f.

Γέρας, αος, τὸ, Honor, Privilegium. τῷ Δαρεῖος κοτὲ ἔδωκε γέρας, Cui aliquando singularem honorem habuit, scil. honori-

ficentissimis verbis eum laudans, IV. 143. *a.* τοῖσι καὶ κηρυκηίαι πᾶσαι γέρας δέδονται, Quibus hic honos habetur, Qui hoc privilegio fruuntur, ut omnes legationes obeant, VII. 134. *a.*

Plur. τὰ γέρεα, (*ion. pro* γέρα *vel* γέρατα). γέρεα δὲ τῷδε ἦν τάδε ἐξαραιρημένα, II. 168. τὰ τῶν προγόνων γέρεα, IV. 162. *a.* ἡ δὲ εἶχε αὐτὴ τοῦ παιδὸς τὰ γέρεα ἐν Κυρήνῃ, IV. 165. *a.* τὰ τῶν βασιλέων γέρεα, VI. 57. *f.* αἵ με τιμαί τε καὶ γέρεα ἀπολόμενοι πατρώϊα, VII. 104. *a.*

Γέῤῥα, τὰ, Crates viminea, Clypeus ex viminibus contextus. Πέρσαι εἶχον, -- ἀντὶ ἀσπίδων, γέῤῥα, VII. 61. *a.* φράξαντες τὰ γέῤῥα οἱ Πέρσαι, IX. 61. *m. N.* ἐγένετο περὶ τὰ γέῤῥα μάχη, IX. 62. *a. m.* συνεφόρησαν τὰ γέῤῥα ἕρκος εἶναί σφι, IX. 99. *extr.* ἕως μὲν ὄρθιά ἦν τὰ γέῤῥα, IX. 102. *a.* διωσάμενοι γὰρ τὰ γέῤῥα οὗτοι, ibid. *m.*

Γέρων, Senex. *Compar.* Γεραίτερος, Natu major, VI. 52. *f. Not.*

Γέροντες, Senatores *apud Spartanos*. I. 65. *f.* οἱ ἔφοροι καὶ οἱ γέροντες βουλευσάμενοι, V. 40. *a.* παρίζειν βουλεύοντας τοῖσι γέρουσι, VI. 57. *f.*

Γεύω, Gustandum dare. ὁ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, VII. 46. *f.* Γεύεσθαι, Gustare. *Vitiose autem olim* II. 14. *a. m. legebatur* εἰ μή τι γεύσεταί σφι ἡ χώρη τὰ ἀπὸ Διὸς, *pro* εἰ μήτε γε ὕσεταί σφι ἡ χώρη.

Γέφυρα, (*non* Γεφύρη) ας, ἡ. Pons, I. 186. *extr.* IV. 85. *a.* γέφυραι ζευγνύναι, Struere pontem, IV. 97. *m.* (*ubi vide Var. Lect.*) IV. 118. *a. et alibi. Conf. Not. ad* VII. 36. *a.*

Γεφυροῦν, *absolute*, Struere pontem, VII. 34. *a.* *Cum Accus.* Ponte jungere. Βόσπορον γεφυρώσας, IV. 88. *m.* γεφυροῖ ποταμὸν Ἴστρον, IV. 118. *a.* τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ζεύξαντας γεφυρῶσαι, VII. 24 *extr.* ἐγεφυρώθη ὁ πόρος, VII. 36. *f.* ὅταν Ἀρτέμιδος ἀκτὴν ἱερὴν γεφυρώσωσι, *in orac.* VIII. 77. *a.* *Metaphorice dicitur* γεφυρῶσαι τὸ καιόμενον, Igni veluti pontem imponere, *quo transiri possit*, II. 107. *f. Conf.* Ἀπογεφυροῦν.

Γεώπεδον, τὸ, Fundus, Praedium, Ager. *Et Diminutivum*, Γεωπέδιον, τὸ, Agellus, Praediolum. ἐμοὶ ἀπ' ἀνδραπόδων τε καὶ γεωπεδίων (*sive* γεωπέδων) ἀρκέων ἐστὶ βίος, VII. 28. *extr. ibique Var. Lect. et Not. Conf. Schaef. ad Gregor. p.* 518.

Γεωπείνης, ου, ὁ, Qui parum terrae, parum agri, possidet. ὅσοι μὲν γεωπεῖναί εἰσι τῶν ἀνθρώπων, -- οἱ δὲ πολλὴν ἔχοντες, II. 6. *a.* Ἀνδρέας εἶναι γεωπείνας, ἐς τὰ μέγιστα (*scil.* τῆς γεωπεινίης) ἀπήκοντας, VIII. 111. *m.* *Glossa Herod. ex lib.* II. Γεωπεῖναι· οἱ γῆς πενόμενοι καὶ ἀπορούμενοι. *Sic et Hesych. et Suidas, et Gregor. Dial. ion.* §. 114. *Equidem istud vocab. non tam a verbo* πεινῆν, Esurire, *quam ab adjectivo* πένης, Pauper, *aut a verbo* πένεσθαι, Pauperem esse, *derivatum arbitror. Itaque commodius apud eumdem Suidam et apud Timaeum in Lexic. Plat. p.* 68. *definiuntur* Γεωπεῖναι, οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν γῆν ἔχοντες. *Ac disertius etiam*

Etymologus Sorbon. a Bastio ad Gregor. p. 519. laudatus : Γεωπεῖναι, παρὰ τὸ γῆς πίνεσθαι.

[Γεώπεους, οδος, ὁ, *Vocabulum nihili, temere fictum ex vitiosâ olim lectione* γεωπέδων VII. 28. *f. pro* γεωπέδων *vel* γεωπεδίων.]

Γεωρυχέειν, Terram fodere, Cuniculos agere, IV. 200. *f. quod ibid. paulo ante,* ὀρύσσειν ὀρύγματα ὑπόγαια.

Γῆ, ἡ, Terra. γῆν πολλὴν ἐπιλέλυθας, Multas terras (*sive*, Magnam terrae partem) obiisti, I. 30. *m. N.* γῆς πολλῆς θεωρίης, IV. 76. *a.* αἰτέοντες γῆν τε καὶ ὕδωρ τῷ Βασιλῆϊ, V. 17. *a. et* 18. *a.* διδοῖς Βασιλῆϊ Δαρείῳ γῆν τε καὶ ὕδωρ, V. 18. *m.* 73. *m.* VI. 94. *m.* ἀπέπεμψε ἐπὶ γῆς αἴτησιν κήρυκας, VII. 133. *a.* γῆν τε καὶ ὕδωρ φέρειν παρὰ Βασιλῆα, VII. 133. *m. Conf. Indic. Rerum et Pers. voc.* Terra.

Genit. plural. αὕτη ἡ γῆ ὁμοίη τῇ ἀρίστῃ γεῶν, IV. 198. *a.*

Γηγενής, Terrâ genitus, Terrae filius. Ἐμιχθῆναι τοῦ γηγενέος λεγομένου εἶναι, VIII. 55. *a.*

Γηοχέειν, Agrum *vel* Agros (Praedium *sive* Praedia) possidere. ἀνδρὶ Μάγνητι, γηοχέοντι περὶ Σηπιάδα, VII. 190. *a.*

Γῆρας, αος, τὸ, Senectus. ἐς ὃ γῆρας μέγα ὄλβιος ἐὼν ἐτελεύτησε, VI. 24. *f. Quod H. Steph. ait, Thes. T. I. col.* 847. *c.* „γῆρας ὄφεις ἐκδύνουσι *legi apud Herodotum,“ id nusquam in Musis legere meminі.* Exteriorem cutem, *quam verno tempore serpentes et cancri exuere solent, ut Romanis* Senectam, *sic Graecis* τὸ γῆρας *dici, satis notum est. Quâ de re et alii auctores, et Aristoteles cum alibi, tum Hist. Anim. lib. V. cap.* 15. (*aliis* 17.) *extr. his verbis mentionem facit,* ἐκδύουσι δὲ (οἱ κάραβοι) τὸ κέλυφος τοῦ ἔαρος, ὥσπερ οἱ ὄφεις τὸ καλούμενον γῆρας.

Γίνεσθαι, Nasci, Fieri, Esse. *Tertia pers. plur. Imperf.* ἐγινέατο, Fuerunt, I. 67. *a. m. pro* ἐγίνοντο *vel* ἐγένοντο, *quod habent ibi alii. Pro* ἐγεγόνεε, IX. 128. *extr. et* 139. *a. alii* ἐγένετο *praeferunt. Notemus varios verbi hujus usus hosce.*

1) Gigni, Nasci. ἡμέρη τῇ ἕκαστος ἐγένετο, I. 133. *a.* II. 82. *a.* ἡμέρη τῇ ἐγένετο Βασιλεύς, Natalis dies, IX. 110. *f. Praet. Med.* γέγονα, Natus sum. ἔτεα τρία καὶ δέκα γεγονώς, XIII annos natus, I. 119. *a. et similiter alibi.* ἀπ' ἡμέων γεγόνατε, A nobis estis progeniti, A nobis oriundi, VIII. 22. *m. f.* (*non, ut Portus interpretatur,* A nobis stetistis.) ἀπὸ τούτου τοῦ Περδίκκεω Ἀλέξανδρος ὧδε ἐγεγόνεε, IX. 139. *a. Referri huc etiam illa phrasis potest,* ἐξ οὗ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι, Ex quo primum exstiterunt, ex quo ortum cœperunt Athenienses, VI. 109. *a. m.* IX. 110. *m. N. Aoristus pr. Med. habet Activam significationem.* οἱ γεινάμενοι, Qui genuerunt, Parentes, I. 120. *extr.* 122. *a.* ἡ γειναμένη, Quae peperit, Mater. IV. 10. *m. f.*

2) Fieri, Effici, Perfici. τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων, Quae ab hominibus facta, gesta sunt, Exord. lib. I. *ubi vid. Not.* ὕβρισμα ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων

γενόμενοι, Ad hos pertinebat contumelia a Samiis patrata, III. 48. a.

Cum Dativo maxime casu constructum hoc verbum commode interdum reddas per latina Accidere, Obvenire, Evenire, *Bene aut male* Cedere, *et similia.* χρῆν γὰρ Κανδαύλῃ γενέσθαι κακῶς, I. 8. *a. N.* τῇ δὲ κακῶς γὰρ ἔδεε πανοικίῃ γενέσθαι, IX. 109. *m.* ἡ ἁμαρτὰς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε, Delictum bene ei cessit, Exitum habuit eum quem habere debebat, I. 119. *a.* τὸ ὀρυχθὲν -- ἐς δέον ἐδόκεε γεγονέναι, I. 186. *f.* οὔ σφι ἐγίνετο τὰ σφάγια χρηστά, Non contigerunt illis boni ominis victimae, IX. 61. *m.* ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστά, IX. 62. *a. Et omisso vocabulo* χρηστά, *sed subintellecto:* καὶ τῶν σφαγίων οὐ γινομένων, IX. 61. *f. Not. et* ὡς δὲ χρόνῳ κοτὲ ἐγένετο, IX. 62. *a. conf. Not. ad* VII. 134. *Eodem pertinet istud:* οἰκότα βουλευομένοισι ἀνθρώποισι ὡς τὸ ἐπίπαν ἐθέλει γίνεσθαι, VIII. 60. *f. ubi possis intelligere* ἐθέλει χρηστὰ γίνεσθαι, *quemadmodum* VII. 157. *f. at* τῷ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι: *at ibi* (VIII. 60.) *multo commodius repetitum intelligetur vocab.* οἰκότα, *nempe* τοῖς οἰκότα βουλευομένοισι ἐθέλει οἰκότα γίνεσθαι.

3) Esse. Γίνεσθαι *Nostro tantumdem ac* εἶναι *valere recte* *Wess. ad* VII. 11, 21. *monuit, provocans potissimum ad* VII. 21. *ubi frequens hoc verbum recurrit. Jungit tamen Herodotus* VIII. 86, *b. utrumque verbum ita, ut majorem quamdam vim habere* γίνεσθαι *quam* εἶναι *videatur:* ἦσαν γε καὶ ἐγένοντο ἀμείνονες, Fuerunt et ipso facto sese praestiterunt fortiores, *nisi forsan nil aliud dicere voluit nisi* Fuerunt et facti sunt isto die fortiores, *scil. Regis praesentia fortiores illos reddiderat.*

οἱ ἐν ποιήσει γενόμενοι, Qui in poësi fuerunt, *i. e.* Qui in poësi versati sunt, Qui poësin tractarunt, II. 82. *m.* ἦν γεγονώς, VI. 37. *a. idem quod alibi* ἐγεγόνεε. *Similis periphrasis est ista,* ἐπεὰν -- δεξιὸν γίνωμαι, Quando exponam, Quando in expositione mea eo pervenero, VII. 77. *a.*

4) *Ubi agitur de* Tempore *elapso, frequenter verbum* γίνεσθαι *adhibet, praesertim cum Dativo constructum; quibus in locis* γίνεσθαι *idem fere ac* διαγίνεσθαι, Interesse, Interjectum esse, *valet.* ὡς γὰρ δύο ἔτεας χρόνος ἐγεγόνεε ταῦτα τῷ ποιμένι πρήσσοντι, II. 2. *m. N.* ὡς δὲ τρίτη ἡμέρη τῷ παιδίῳ ἐκκειμένῳ ἐγένετο, I, 113. *m. Similiter* III. 56. *a,* IX. 39. *a.* **Conf. Wess. ad* II. 175, 22. *ubi commode compositum occurrit verbum,* χρόνου ἐγγεγονότος πολλοῦ.

Γινώσκειν, Cognoscere. οὐ γινώσκεται τούτων (*id est* περὶ τούτων) εἰ μὴ ὅσα αὐτῶν λεγόντων, *nempe* γινώσκεται, IV. 25. *f.* Decernere. Ἀλυάττεα ἔγνωσαν δοῦναι τὴν θυγατέρα Ἀστυάγεϊ, Decreverunt ut Alyattes filiam suam daret Astyagi, I. 74. *f.* Judicare, Censere, Pronunciare. οἱ Τελμησσέες τάδε ἔγνωσαν, στρατὸν ἀλ-

λέθριον etc. Telmessenses vates consulti censuerunt, pronunciarunt, I. 78. m. ἔγνωσαν Ἀριστόδημοι ἔργα ἀποδέξασθαι μεγάλα, IX. 71. m. ταὐτὰ γινώσκειν, i. q. ὁμοφρονεῖν, Idem sentire, Concordes esse, IX. 2. m.

Γλαυκός, ή, όν, Glaucus, Caesius, Caeruleus. ἴδοις γλαυκὸν τι πᾶν ἰσχυρῶς καὶ πυῤῥὸν, IV. 108. a. N. Alii ad oculorum et ad pilorum colorem referunt, alii caeruleo et rubro colore pictum corpus intelligunt.

Γλίχεσθαι, Cupidum, Studiosum esse. Semel junctum habet περὶ praepositionem: ὅπως γλιχόμενοι περὶ τῆς ἐλευθερίης, II. 102. m. ubi quidem aut μαχεσάμενοι corrigendum, aut delendam vocculam περὶ censuerunt nonnulli interpretes. Alibi quidem abest praepositio. ἐλευθερίης γλιχόμενοι legitur VIII. 143. a. τοῦ αὐτοῦ γλιχόμεθα, III. 72. m. γλιχόμενοι Αἰγύπτου. Aegyptum petentes, IV. 152. a. ὡς στρατηγέεις τῆς Ἑλλάδος γλίχεαι, Imperator esse Graeciae cupis, VII. 161. a.

Γλοιός, οῦ, ὁ, Viscum, Gluten, Viscida, Mucosa materia, III. 112.

Γλουτοί, οἱ, Nates, Clunes. τὰ ἄνω ἀπὸ τῶν γλουτῶν, IV. 9. a.

Γλυκύς, Dulcis. Vide in Γεύειν.

Γλυκύτης, Dulcedo, IV. 177.

Γλύφειν, Scalpere, Insculpere. τύπους οὐ γεγλυμμένους olim legebatur II. 136. a. ubi rectius nunc ἐγγεγλυμμένους (conf. Ἐγγλύφειν.) λίθος ὀξὺς, τῷ τὰς σφρηγῖδας γλύφουσι, VII. 69. a. m.

Γλυφίς, ίδος, ἡ, proprie, Crena sagittae, sed et Tota sagitta, certe Inferior sagittae pars, γλυφὶς dicitur, ut apud Eurip., (Orest. 274.) οὐχ ὁρᾶθ' ἐκβόλων τόξων πτερωτὰς γλυφίδας ἐξορμωμένας, ubi τὰς γλυφίδας Scholiastes τὰ βέλη interpretatur. Et apud Nostrum τοξεύματος περὶ τὰς γλυφίδας περιειλίξαντι βυβλίον, VIII. 128. a. N. conf. omnino Πτερωτὸς.

Γλῶσσα, ης, ἡ, Lingua, Sermo, βάρβαρον γλῶσσαν ἱέντες, Barbarâ linguâ utentes, Barbare loquentes, I. 57. m. Sic Ἑλλάδα γλῶσσαν ἱέντες, IX. 16. a. ἥντινα γλ. ἵεσαν οἱ Πελασγοί, I. 57. a. Περσίδα γλῶσσαν μαθεῖν, VI. 29. extr. κατὰ γλῶσσαν τὴν σφετέρην, Suâ linguâ, Suo Sermone, VI. 98. f. χαρακτῆρες γλώσσης τέσσερες, I. 142. extr. τὸν τῆς γλώσσης χαρακτῆρα ἔχουσι ἐν φυλακῇ, I. 57. extr.

τὴν αὐτὴν γλῶσσαν οὗτοι νομίζουσι, Eâdem linguâ utuntur, I. 142. a. idem quod ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν, ibid. m. f. τῇ αὐτῇ γλώσσῃ χρέωνται, IV. 109. a. γλῶσσαν οὐδεμιῇ ἄλλῃ παρομοίην νενομίκασι, IV. 183. f. δι' ἑπτὰ γλωσσέων διαπρήσσονται, IV. 24. extr.

ἐσθῆτα δὲ φορέουσι τῇ Σκυθικῇ ὁμοίην, γλῶσσαν δὲ ἰδίην. Sic olim edd. et mssti IV. 106. et ferendum hoc censuere Wess. et Schaef. bene quidem intelligentes, graece vix dici posse γλῶσσαν φορέειν, sed accusativum γλῶσσαν referri ad aliud verbum quod in scriptoris mente haesisset. Nos cum Reizio verbum ἔχουσι adjecimus; cujus facti rationem reddidimus in Var. Lect. ad h. l.

ἀπὸ γλώσσης, Ore, Oretenus; nempe Non scripto aut per lite-

τας. ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης, I. 123. *f. ubi hoc* ἀπὸ γλώσσης *opponitur ei quod praecessit,* ἐνθεὶς βιβλίον, γράψας τά οἱ ἐδόκεε. *Sed nunc maxime animadverto, parum commode hoc loco incisam vulgo esse orationem, quasi* ἀπὸ γλώσσης *ad* ἐντειλάμενός οἱ *pertineret. Immo ante* ἀπὸ γλώσσης *incidenda erat oratio· nam verum si quaeris, structura naturalis verborum in hunc modum fuerit intelligenda,* ἐντειλάμενός οἱ, διδόντα τὸν λαγὸν Κύρῳ, ἐπειπεῖν αὐτῷ ἀπὸ γλώσσης.

Γνάθος, ου, ἡ, Maxilla. γνάθος ἔχουσα ὀδόντας μονοφυέας, IX. 83. *f.*

Γνῶμα, τος, τὸ, *i. q. alias* γνώρισμα, Id quo quid cognoscitur, Indicium, Documentum. τῶν ἔχομεν γνῶμα μέγιστον, VII. 52. *a. N.*

Γνώμη, ης, ἡ, 1) Notitia. ἦν δὲ ὁ Μιλτιάδης Κροίσῳ ἐν γνώμῃ γεγονώς, In Croesi notitiam venerat Miltiades, Notus, Familiaris fuerat Croeso, VI. 37. *a. N.*

2) Sententia, Opinio. κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν, II. 26. *a.* V. 3. *m.* κατὰ γνώμας τὰς ἡμετέρας, Ut mea fert sententia, IV. 53. *m.* τήνδε ἔχω γνώμην, II. 27. *m.* τήνδε ἔχω τὴν γνώμην, Hanc habeo sententiam, IV. 31. *a. Sed ubi absque articulo ponitur* ἔχω γνώμην, *ut* III. 82. *f. ibi haec dictio ita accipienda videtur, ac si esset* ἔχω οὕτως κατὰ γνώμην, *certe adjectum etiam diserte adverbium habes,* ἐγὼ γνώμην ἔχω -- τὰ ἔμπαλιν ἢ οὕτω, I. 207. *a.* γνώμην ἀποδείκνυσθαι, I. 40. *f. a. sed frequentius* ἀποφαίνεσθαι, Dicere sententiam, I. 207. *a.* II. 120. *f.* III. 71. *a.* VII. 152. *a. Item* γνώμην ἀποδείκνυσθαι, I. 207. *a.* III. 82. *a.* 160. *a. m.* IV. 79. *m.* ἐκφαίνειν τὴν ἑωυτοῦ γνώμην, V. 36. *a. Et* ἐκφέρεσθαι τὴν γνώμην, *unde mox* ibidem, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες γνώμην κατὰ τωυτὸ ἐξεφέροντο, κελεύοντες etc. τίθεσθαι γνώμην, Sententiam aliquam in medium proponere, III. 80. *f.* VII. 82. *m. Item* ἐνδέειν γνώμην, *quod latine reddere possis* Sententiae alicujus esse auctorem, III. 80. *f.* 81. *f.* γνῶμαι τρεῖς προεκέατο, Propositae erant, III. 83. *a.*

τῶν δὲ κατὰ τωυτὸ αἱ γνῶμαι συνεξέπιπτον, κελευόντων etc. Horum sententiae in hoc consentiebant, I. 206. *f.* ἀμφοτέρων ἐς τωυτὸ αἱ γνῶμαι συνέδραμον, I. 53. *f.*

Ἀρισταγόρῃ ἡ πλείστη γνώμη ἦν *seq. infinitivo,* Aristagorae sententia eo maxime inclinabat, *sive* Aristagoras id maxime urgebat et in hoc persistebat sententià, (*coll. infra voc.* Πολλός *num.* 4.) ut etc. V. 126. *a.* πλέων μέντοι ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη καταστρέψασθαι τὴν Ἑλλάδα, VIII. 100. *a.* (*ubi* ἔφερέ οἱ ἡ γνώμη *idem valet ac* ἡ γνώμη αὐτοῦ ἔφερε, *sicut* τῶν ἡ γνώμη ἔφερε συμβάλλειν.) *Et inversâ constructione* ταύτῃ πλεῖστος γνώμην (*i. q.* κατὰ γνώμην *vel* γνώμῃ) εἰμί, I. 120. *m. ubi conf. Var. Lect.* ταύτῃ καὶ μᾶλλον τῇ γνώμῃ πλεῖστός εἰμι, VII. 220. *a.*

3) Γνώμη, Consilium, Voluntas. γνώμην ἱκανὸς ἀνήρ, Consilio praestans, Plenus consilii vir, III. 4. *a.* (*eidem mox*

ibid. *σοφίη tribuitur.*) τίνα ἔχουσα γνώμην, Quo consilio? Quid spectans? Quid tibi volens? III. 119. *m. f.* ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρεωμένη ἔλεξε ταῦτα, ibid. *f.* γνώμην ἔχε *seq. infinit.* Hunc indue animum, Hoc tibi stet consilium, Hoc tibi sit propositum, VII. 236. *f.* οὐ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ, Non ego consilio ejus me adjungam, Non ad illius voluntatem me componam, Non ei morem geram, I. 109. *n. m. Alibi quidem* προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ τινός *nil aliud significat, nisi* Ad sententiam alicujus accedere, ut III. 83. *n.* VI. 109. *f. At* I. 109. *γνώμη non nuda* Sententia, *sed* Consilium, Voluntas, Jussum et imperium *regis, intelligitur. Similiter* παρέστησαν ἐς τῶν Περσέων τὴν γνώμην, VI. 99. *f.* Voluntati, Imperio Persarum se subjecerunt.

Γνώμων, ονος, ὁ, Gnomon, Horologium solare, II. 109. *f. N.*

Γνωσιμαχέω, Mutare sententiam, Meliora docere, Melius sibi consulere. *Recte H. Steph. Thes. T. I. col.* 1831. *monuit, nimis restrictum esse significatum illum,* τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, καὶ τε τῶν ἐναντίων ἰσχύι, *qui verbo isti cum apud alios Grammaticos tum in Glossis Herodoteis ex libro III. tribuitur. Nempe* γνωσιμαχέειν, *apud Herodotum quidem, proprie nil aliud sonat nisi* τῇ γνῶσει *i. e.* τῇ γνώμῃ (*nempe* τῇ προτέρῃ ἑαυτοῦ γνώμῃ) μάχεσθαι, Priori suae sententiae repugnare, Mutare sententiam, Melius consilium capere, μετανοῆσαι, μεταγνῶναι. *Sic* ἐμαθὼν ταῦτα ὁ Καμβύσης ἐγνωσιμάχεε, καὶ ἀπῆγε ὀπίσω τὸν στρατόν, -- ἦν ἂν σοφὸς ἀνήρ, III. 25. *m. Sic item* VIII. 29. *a.* ἤδη τι μᾶλλον γνωσιμαχῆτε μὴ εἶναι (*nempe* καὶ γνώσεσθε μὴ εἶναι) ὁμοῖοι ἡμῖν, Nunc saltem meliora edocti intelligite pares vos nobis non esse. *Neque aliter accipiendum istud* γνωσιμαχέοντες, VII. 130. *a. ubi in latinâ versione, pro eo quod Valla posuerat,* Suae sibi imbecillitatis conscii, *aut quod nos eamdem in sententiam posuimus,* Pares se nobis non esse intelligentes, *nil aliud positum oportebat nisi* mutatâ sententiâ, *aut* melius sibi consulentes. *Scilicet Thessali olim, quum a Graeciae populis Darius terram et aquam petisset,* (VI. 48.) *sese ei non tradiderant: deinde vero, quum Aleuadae se Xerxi tradidissent, putavit rex,* (*ut docet Noster sub finem hujus cap.* 130. *coll.* VII. 6.) de communi gentis consilio id esse factum; *adeoque laudat eos, quod* mutassent sententiam et melius sibi consuluissent.

Γόη, ης, ἡ, Incantatio, *i. q.* γοητεία, *si modo vera est scriptura, quam olim editi libri praeferebant* VII. 191. *m.* καταείδοντες γόησι τῷ ἀνέμῳ: *ubi* γοῇσι *saltem malles, sed accentum in antepenult. tenent libri omnes, itaque* γοῦσι *probabili ratione corrigunt nonnulli Interpretes, a sing.* ὁ γόος, Ululatus, *quum praesertim* τὴν γοητείαν ἀπὸ τῶν γόων *nomen invenisse tradant Grammatici.* (*Vide*

Suidam in Γοητεία, ab Aem. Porto citatum.) Nos cum nostro cod. F. qui jota subscribendum aut ad latus ponendum raro negligit, γόησι absque jota scripsimus, quo significetur per praestigiatores, a sing. ὁ γόης. Vide Not. ad l. c.

Γόης, ητος, ὁ, Praestigiator, Incantator. γόητας εἶναι πάντας, II. 33. a. κινδυνεύουσι δὲ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι γόητες εἶναι, IV. 105. f. Conf. vocab. praeced. Γόη.

Γόμος, ου, ὁ, (a verbo γέμειν) i. q. ὁ Φόρτος, Onus quo oneratur navis. τὰ μέγιστα (τῶν πλοίων) πεντακισχιλίων ταλάντων γόμον ἔχει, I. 194. m.

Γόμφος, ου, ὁ, Clavus ligneus. περὶ γόμφους πυκνοὺς καὶ μακροὺς περιείρουσι τὰ διπήχεα ξύλα, II. 96. a. N. Conf. Περιείρειν.

Γονεύς, έος, ὁ, Progenitor, cui ex adverso respondet ὁ ἀπόγονος, I. 17. f. Κροῖσος δὲ πέμπτου γονέος ἁμαρτάδα ἐξέπλησε, I. 91. a. N. Pater, Parens. τῷ γονέϊ τιμωρέοντα τὰ τέκνα, Liberi ulciscuntur patrem, III. 109. m. ubi de Serpentibus agitur. οἱ γονέες, Parentes. Sic τοῦ δὲ Ταργιτάου τοὺς γονέας praeferunt plures libri IV. 5. a. ubi nos cum aliis τοὺς τοκέας.

Γονή, ῆς, ἡ, Semen genitale. ἡ γονὴ τῶν Αἰθιόπων τὴν ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας, III. 101. a. ubi mox dein τοιαύτην ἀπίενται θορήν. Item de Serpente mare, ἀπιεμένου αὐτοῦ τὴν γονήν, III. 109. a.

Γόνος, ου, ὁ, 1) Proles, Soboles. ὁ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ γόνος, I. 108. m. τὸν μέλλοντα Ἠετίωνι γενέσθαι γόνον, V. 92, 3. a. et 92, 4. a. ἄπαις ἔρσενος γόνου, I. 109. m. ἄπαιδα τὸ παράπαν ἐόντα ἔρσενος καὶ θήλεος γόνου, III. 66. m. μαντευομένῳ περὶ γόνου, Consulenti oraculum de sobole, IX. 33. a. πρεσβύτατος παντὸς τοῦ γόνου, Natu maximus universae familiae, omnium Darii filiorum. VII. 2. f.

2) Sexus. τὰ ἐς ἔρσενα γόνον ἄρρητα ἱρὰ ἐκφήνασαν, VI. 135. f.

Γόνυ, τό, Genu. ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε, In genu projecit civitatem, i. e. Misere eam adflixit, adtrivit, VI. 27. f. coll. 26. f.

Plur. Γούνατα. II. 80. f. ἐς γούνατά σφι αὐτὰ πεσέειν, V. 86. m. λαβομένη τῶν γουνάτων, Genua illius complexa mulier, IX. 76. m. κολοσσοὶ τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένοι, Genubus innixi, IV. 152. f. Camelum, ait Herodotus, habere ἐν τοῖσι ὀπισθίοισι σκέλεσι τέσσερας μηροὺς καὶ γούνατα τέσσερα, III. 103. N. ubi γούνατα, cum Gesnero (a Schneid. ad Aelian. Hist. Anim. III. 3. laudato) Articuli videntur intelligendi. Sic et Equo, qui herum excusserat, famuli illius ἐν τοῖσι γούνασι ἀπέταμον τὰ σκέλεα, crura in Genubus (in Articulis) praeciderunt, VII. 88. f. Conf. Σκέλος.

Γόος, ου, ὁ, vide Γόη.

Γοργύρη, ης, ἡ. Glossae ex lib. III. δεσμωτήριον, Subterraneus carcer. ἐν γοργύρῃ ἐδέδετο, III. 145. a. ἐλάσας (με) γοργύρης ἠξίωσας, ibid. m.

Γουνός, οῦ, ὁ, apud Homerum quidem vulgo Fertile solum intelligitur: apud Nostrum vero IV.

99. m. est Extremus terrae cujusdam angulus in mare prominens. Ibi nempe ὁ γουνὸς ὁ Σουνιακὸς dicitur ille Atticae tractus angularis, qui inter duo maria excurrens, in Suniacum desinit promontorium. Vide Notas ad locum citatum, et conf. voc. Ἄκρη et Γωνίη.

Γράμματα, τά, 1) Literae, Elementa scripturae, Scriptura. οἱ Φοίνικες ἐσήγαγον ἐς τοὺς Ἕλληνας -- καὶ γράμματα, οὐκ ἐόντα πρὶν Ἕλλησι, V. 58. a. λίθος γραμμάτων Ἀσσυρίων πλέος, IV. 87. f.

2) i. q. ἐπιγραφή, Inscriptio. ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον γράμματα, λέγοντα τάδε, I. 187. a. et f. IV. 91. a. στήλας ἔστησε δύο, ἐνταμὼν γράμματα, ἐς μὲν τὴν Ἀσσύρια, ἐς δὲ τὴν Ἑλληνικά, IV. 87. a. Not.

[Γραμματεύς, ὁ, Scriba. In Zonarae Lexico, sub voce Ἐπελέξαντο leguntur haec: Ἡρόδοτος· ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα· quae verba nusquam apud Herodotum reperiuntur, apud quem vocab. γραμματεὺς ne semel quidem occurrit. Leguntur quidem in Musis (III. 128. a. m.) verba hujusmodi, ἐδίδου (ἓν ἕκαστον τῶν βιβλίων vel βυβλίων) τῷ γραμματιστῇ τῷ βασιληΐῳ ἐπιλέγεσθαι: sed ista, quae Herodoto Zonaras tribuit, ex alio petita Scriptore esse videntur. Hauserit ista suo Zonaras, ut fere omnia, e Suidae Lexico, in quo (sub eadem voce Ἐπελέξαντο) ῥήσει eadem ex Herodot. VII. 239. ductae subjiciuntur haec verba Καὶ αὖθις· ὁ δὲ γραμματεὺς ἐπελέγετο τὰ γράμματα. At ista formula, καὶ αὖθις, Et rursus, nil aliud significat, nisi „Idem verbum ἐπιλέγεσθαι notione Legendi etiam in sequente ῥήσει positum reperiri; non utique indicat, ῥῆσιν hanc ex eodem Auctore esse ductam.]

Γραμματιστής, οῦ, ὁ, (i. q. alias ὁ γραμματεύς, monente Polluce IV. 19.) Scriba, Notarius. ὁ γραμματιστὴς τῶν ἱρῶν χρημάτων τῆς Ἀθηναίης, Scriba rerum pretiosarum Minervae dedicatarum in templo Saitano, II. 28. a. Not. Maeandrius γραμματιστὴς fuit Polycratis, III. 123. a. Apud Persas, γραμματιστὰς βασιληΐους οἱ πάντες ὕπαρχοι ἔχουσι, III. 128. a. m. Xerxe copias suas lustrante, singulorum populorum nomina ἀπέγραφον οἱ γραμματισταί, VII. 100. a. In pugnâ Salaminiâ οἱ γραμματισταὶ regis ἀνέγραφον πατρόθεν unumquemque trierarcham qui bene rem gessisset, VIII. 90. f.

Γράφειν, 1) Pingere. 2) Scribere, τοῦτον αὐτὸν γράφω, VII. 214. extr.

Medium. Γράφεσθαι, Sibi notare, suum in usum scripto consignare. γενομένου τέρατος, φυλάσσουσι γραφόμενοι τὠποβαῖνον, II. 82. f. ubi olim interpretabatur Adnotari curantes. Sic ζῶα γραψάμενος, et ταῦτα γραψάμενος, Haec postquam pingenda curavit, IV. 88. a. Verum tamen συγγράφεσθαι (itidem verbo Medio) I. 47. m. dicitur etiam is qui ipse aliquid scripto consignat, idque non suum in usum, sed in usum alterius.

Γραφὴ, ἡ, 1) Pictura. ἐγὼ μέν μιν (phoenicem avem) οὐκ εἶδον, εἰ μὴ ὅσον γραφῇ, II. 73. a. et mox ibid. αἱ τῇ γραφῇ παρόμοιος.

2) Descriptio, Delineatio. δηλώσω μέγαθός τε ἑκάστης αὐτέων (*nempe* Europae et Asiae), καὶ οἵη τίς ἐστιν ἐς γραφὴν ἑκάστη, Declarabo -- qualis fere sit utraque quoad descriptionem, *i.e.* quoad figuram; qualis fere sit utriusque figura, IV. 36. *f.* *Simili quodam modo* IV. 99. *a.* αἴτ' ἔρχομαι σημανέων τὸ πρὸς θάλασσαν τῆς Σκυθικῆς χώρης ἐς μέτρησιν.

Γρὺψ, υπὸς, ὁ, Gryphus. χρυσοφύλακας γρῦπας, IV. 13. *a.* 27. *a.* III. 116. *a.* Circa Scylae aedes, Scytharum regis, λευκοῦ λίθου, σφίγγες τε καὶ γρῦπες ἕστασι, IV. 79. *a.* γρυπῶν κεφαλαὶ πρόκροσσοι, IV. 152. *f.* N.

Γυμνάζεσθαι, Gymnasticis exercitationibus vacare. τοὺς μὲν γυμναζομένους τῶν ἀνδρῶν, VII. 208. *m.*

Γυμνάσιον, Exercitatio gymnica. προσεῖχε γυμνασίοισι, IX. 33. *a.*

Γυμνὴς, ῆτος, ὁ, Leviter armatus. πρὸς ὁπλίτας ἐόντες γυμνῆτες ἀγῶνα ἐποιεῦντο, IX. 63. *f.* *Conf.* Γυμνός.

Γυμνικὸς, ἡ, ὸν, Gymnicus. ἀναιρεόμενος γυμνικοὺς ἀγῶνας, IX. 33. *a. m.*

Γυμνοπαιδίαι, αἱ, Solenne ludicrum *sic nominatum* apud Lacedaemonios. ἦσαν μὲν δὴ Γυμνοπαιδίαι, VI. 67. *a.*

Γυμνὸς, ἡ, ὸν, Nudus. παρὰ τοῖσι Λυδοῖσι -- καὶ ἄνδρα ὀφθῆναι γυμνὸν ἐς αἰσχύνην μεγάλην φέρει, I. 10. *f.* γυμνοὶ ὅπλων, Armis nudati, Nudi armis, *praesertim* Clypeis non tecti, II. 141. *f.* N. *qui* ἄνοπλοι *dicuntur* IX. 62. *f.* *Conf.* Γυμνής.

Γυμνοῦν, Nudare. γυμνωθὲν τὸ ξίφος, III. 64. *m.*

Γυναικήϊον, ου, τὸ, Gynaeceum, Conclave mulierum. ἐξελθοῦσας ἀπίκεσθαι ἐς τὸ γυναικήϊον, V. 20. *m.*

Γυναικήϊος, Muliebris. δόλῳ γυναικηΐῳ ἐπισπώμενος, Mulieris dolo obsecutus, I. 91. *a.* ἰδόντες τὴν γυναικηΐην ἐσθῆτα. IV. 146. *f.* ἔργα γυναικήϊα οὐκ ἐμάθομεν· αἱ δὲ ἔργα γυναικήϊα ἐργάζονται, IV. 114. *m. et f.*

Γυνὴ, αικὸς, ἡ, 1) Mulier. ταχέως σφέας γυναῖκας ἀντ' ἀνδρῶν ὄψεαι γεγονότας, I. 155. *extr.* οἱ μὲν ἄνδρες, γεγόνασί μοι γυναῖκες· αἱ δὲ γυναῖκες, ἄνδρες, VIII. 88. *f.* γυναικὸς κακίω ἀκούσεται, IX. 107. *a.* 2) Uxor. γυναῖκα ἄγεσθαι τῷ παιδὶ, Filio sua dare uxorem, I. 34. *m. f.* γυναῖκα τεκνοποιὸν μὴ ἄγεσθαι ἐς τὰ οἰκία, I. 59. *a.* (*Conf.* Ἄγειν, *num.* 1.) τὴν γυναῖκα ἀπίεναι, ἄλλην ἐσαγαγέσθαι, V. 39. *f.* ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναῖκα τεκνοποιόν, V. 40. *f.*

Γύψος, ου, ἡ, Creta. τοῦ σώματος τὸ ἥμισυ ἐξηλείψαντο γύψῳ ἰόντες ἐς μάχην, VII. 69. *m.*

Γυψοῦν, Cretâ obducere, illinere. γυψώσας ἄνδρας ἑξακοσίους, VIII. 27. *m.*

Γῶν, (*jon. pro* γοῦν) 1) Saltem, Certe. δοκέων δευτερεῖα γῶν οἴσεσθαι, I. 31. *a.* 2) Igitur, Enim, *interprete Aem. Porto, qui huc refert istud*, παύσει γῶν τὰ ἂν ἐκεῖνος (ὁ νόμος) ἀνώγῃ, VII. 104. *f.* *ubi tamen* γῶν *haud minus commode* Certe, Certe quidem, *reddidero.*

Γωνίη, ης, ἡ, (*comm.* γωνία) Angu-

lus. *Argenteus crater a Croeso Delphis dedicatus*, positus est ἐπὶ τοῦ προνηίου τῆς γωνίης, In atrii Angulo, I. 51. *a.* VIII. 122. *f.* *quasi in illo atrio nonnisi unus fuisset* angulus. *Vide* Not. *ad* I. 51. *Similiter vero etiam* ait *Noster* τῆς δὲ γωνίης τελευτῶντος τοῦ λαβυρίνθου ἔχεται πυραμίς, II. 148. *f.* *An* γωνίη *forsan non semper utique* Angulum, *verum etiam* quamlibet Extremitatem *significat? Et quoniam vocab.* Γῶνος, *cujus diminutivum* γωνίη *est, per* γωνίας *exponit Hesychius, forsan vocabulum* Γωνίη *etiam nil aliud nisi* Extremitatem *Nostro significaverit.*

Δ.

Δ *ion. et dor. pro comm.* σ. *ut* ὀδμή *pro* ὀσμή, Odor, I. 80. *m.* ἴδμεν *pro* ἴσμεν, Scimus, I. 142. *a.* 178. *f.* II. 68. *a.*

Δαέω, Discere. βαναυσίης οὐδεὶς δεδάηκε οὐδέν, II. 165. *f.*

Δάζω, *et in Med.* Δατέεσθαι, Dividere, Partiri, Distribuere. δυώδεκα μέρεα δατεομένους τῶν ὡρέων ἐς τὸν ἐνιαυτόν, Duodecim partes succedentium invicem temporum distribuentes per annum, *i. e.* Annum in duodecim partes dividentes, II. 4. *a.* δύο ὅπλα - - - δατεόμενοι ἐς ἑκατέρην γέφυραν, Binos rudentes utrique ponti tribuerunt, VII. 36. *m.* δυώδεκα μοίρας (*non*, ἐς δυώδ. μοίρ.) δασάμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν. II. 147. *a. m. ubi vide Var. Lect.* τριξὰς μοίρας ὁ Ξέρξης δασάμενος πάντα τὸν στρατόν, VII. 121. *m.* N.

Notione reciproca, Distribuere inter se, Partiri cum alio. δασάμενοι σῖτον, Frumentum inter se partiti, VII. 119. *a.* τριχῇ δασάμενος τὴν πόλιν ἀδελφεοῖσι Πανταγνώτῳ καὶ Συλοσῶντι ἔνεμε, Trifariam divisam (In tres partes distributam) civitatem cum duobus fratribus administravit, III. 39. *a.* πρὶν τῶνδ' ἕτερον δαὶ πάντως δάσηται, Priusquam horum alterutrum quocumque modo (*sive* omnino, utique) Participaverit, Sortitus fuerit, VII. 220. *f.* *in Orac.*

Praet. Pass. Δέδασμαι. ἡ ἰατρικὴ κατὰ τάδε σφι δέδασται, Ars medica apud illos in hasce partes divisa est, II. 84.

Δαίω, (*i. q.* ἑστιάω) Convivio, Epulo excipere. τὸν Ἀστυάγης ἀνόμῳ τραπέζῃ ἔδαισε, I. 162. *a.*

Δαιμόνιος, 1) Miser. δαιμόνιε ἀνδρῶν, Miserrime hominum, Male feriate homo, IV. 126. *a.* Sed VII. 48. *a. videtur significare* O hominum optime, *aut* O vir mirifice. ὦ δαιμόνιε, VIII. 84. *f.* *Sed* 2) δαιμονίη τις ὁρμή, Impetus quidam divinitus immissus, VII. 18. *m.*

Δαίμων, ονος, ὁ, 1) Deus. ἄγαλμα δαίμονος, Dei cujusdam simulacrum . . . . . τίνα δαιμόνων παραβάντες, Quo numine laeso, VI. 12. *m.* εἴ τις μιν δαιμόνων ῥύσεται, I. 86. *a. m.* εἰ δαίμων ἐθέλοι, III. 119. *f.* ταῦτα δαίμοσι φίλον ἦν γενέσθαι. I. 87. *extr.* Sic et ἡ Δαίμων, Dea. τὴν μεγίστην δαίμονα ἥγηνται, *nempe Isin*, II.

40. a. 2) Heros, Semideus. οὔτε δαιμόνων οὔτε θεῶν ὅπο ἔχειν, IX. 76. m. f. 3) Fortuna. κατὰ δαίμονα, (i. q. alibi κατὰ τύχην, et θείῃ τύχῃ, conf. Valck. ad III. 153.) Forte fortunâ, I. 111. a.

Δαινύειν, i. q. δαίνυν. Hinc Δαίνυσθαι, Epulari, Vesci. κλιθέντες δαίνυντο, I. 211. m. δαινυμένοισι ἐπῆναι τὸν ποταμόν, II. 100. f. τὰ κρέα δαίνυσθαι τὸν βουλόμενον, III. 18. f.

Δαίς, τός, ἡ, Epulum. τὴν προκειμένην ἰδόντες δαῖτα, I. 211. m.

Δαιτυμών, όνος, ὁ, Conviva. οἱ παρεόντες δαιτυμόνες, I. 73. f. 119. m. II. 172. a. IV. 172. m. τοῖσι δαιτυμόνεσι, VI. 57. a.

Δάκρυμα, τος, τό, (i. q. comm. δάκρυον) Lacryma. μηνίων ὑμῖν ἔπεμψε δακρύματα, Iratus vobis misit lacrymas, i. e. lacrymarum materiem, VII. 169. m.

Δάκρυον, ου, τό, Lacryma. τῆς ἀκάνθου τὸ δάκρυον, Lacryma ex spinâ arbore stillans, II. 96. a.

Δακτύλιος, ὁ, Annulus, II. 38. f.

Δάκτυλος, ὁ, Digitus. ἐπὶ δακτύλων συμβαλλόμενος τοὺς μῆνας, Digitis computans, VI. 63. m.

Δαμίης (deae sic nominatae) ἄγαλμα, V. 82. a. Not. 83. m.

Δαπανᾷν, Consumere, Impendere. *Med.* οὔτε τι τῶν οἰκηΐων δαπανέωνται, Nihil de suo impendunt, consumunt. II. 37. m. (*Loco verbi istius plerumque verbum ἀναισιμοῦν usurpat Noster.*)

Δαπάνη, ης, ἡ, Sumtus. οἰκηΐῃ ἀνδρῶν δαπάνῃ, Cum militibus suo sumtu comparatis, V. 47. m.

Δάπεδον, ου, τό, Solum, Pavimentum, IV. 200. m. f.

Δαρεῖος, Persicum nomen, idem valens ac graecum Ἑρξίης, id est Coërcitor, VI. 98. f. N. Coërcere cupiens *interpretari maluit Portus. Nam, ut* ὀψείω (*inquit*) *valet* Videre cupio, *et* τυψείω, Verberare cupio, *sic ab* ἔρξω, *Futuro verbi* εἴργω, *formatur* ἐρξείω, Coërcere cupio.

Δάσασθαι vide in Δάζεσθαι.

Δασμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, Tributarius. III. 97. a. V. 106. *extr.* δύνημαι ἐς τὰς ἑωυτοῦ δασμοφόρους πόλιας, VI. 48. f. πρῆξαι ταῦτα ἑωυτοῦ δασμοφόρους, VI. 95 a. m. Ἰωνίην πᾶσαν κατεστρέψατο δασμοφόρους εἶναι Πέρσῃσι, VII. 51. a. m. ἡ πᾶσα (χώρη) ἦν ὑπὸ βασιλέα δασμοφόρος, VII. 108. a.

Δατέεσθαι, 1) Tribuere. τῶν θεῶν τῷ ταχίστῳ πάντων τῶν θνητῶν τὸ τάχιστον δατέονται, I. 216. *extr.* 2) Comedendi, Vescendi *notione legebatur olim* κυάμους οὔτε τρώγουσι οὔτε ἕψοντες δατέονται, II. 37. *f. ubi nunc* πατέονται. *Sic et* δατέονται *praeferunt probi codices* II. 66. *a. m. ubi alii cum editis* πατέονται.

Δαψιλέως, Largiter, Abunde. *Vit. Hom.* 5. *f.*

Δαψιλής, έος, ὁ, ἡ, Largus. ἐδωρέετο αὐτὸν οὕτω δαψιλεῖ δωρεῇ, III. 130. f.

Δὲ *particula,* 1) *In exceptione, quae subjicitur Negationi, ponitur loco particulae* πλήν, Nisi, *aut* πλὴν ὅτι, Nisi quod. ἄλλῳ μέν νυν οὐκ ἐθρηΐζετο ἔργῳ δυνατὸς εἶναι ---, εἰ δ' ἑωυτὸν λωβησάμενος αὐτομολήσει, III. 154. *m. ubi* δὲ *idem valet ac* πλὴν εἰ, Nisi

σι. κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, ἀσθενέος δὲ ἐόντος etc. I. 143. a. ubi δὲ idem valet ac πλὴν ὅτι, Non aliam ob caussam, nisi quod etc. κατ' ἄλλο μὲν οὐδὲν, φοβεόμενος δὲ etc. IX. 109. m. f. id est, πλὴν ὅτι ἐφοβέετο, Nisi quod metuebat. ἄλλῳ μὲν οὐδενὶ ἔχω ἀποσημήνασθαι, --- ὅτι δὲ etc. Nullo alio indicio confirmare possum, --- nisi eo quod etc. IX. 71. a.

2) *Pleonastica quadam ratione ponitur* δὲ *particula initio apodoseos, repetita ex protaseos initio.* ἐπεὶ δὲ αὐτὸν εἴρετο ὁ Ἀστυάγης, --- ὁ δὲ ἐξ ἑωυτοῦ τε ἔφη etc. Postquam vero ex eo Astyages quaesivit, -- tum ille dixit, I. 116. *m.* ἣν δὲ μὴ ἔχων ὦτα φαίνηται, σὺ δὲ τῷ μάγῳ συνοικέειν, I. 69. *m.* ἐπεὶ δὲ --- ἐδέοντο τῶν στρατηγῶν, --- οἱ δὲ οὐκ ἔφασαν, Quum vero -- rogarent imperatores, --- negarunt hi id se facturos, IX. 117. *a.* ὅσοι δὲ -- ὁμόγλωσσοι τοῖσι Καρσὶ ἐγένοντο, τοῖσι δὲ οὐ μέτα, (*nempe* οὐ μέτεστι τοῦ ἱροῦ τοῦ Καρίου Διός.) I. 171. extr. ὅσοι δὲ τοῦ δήμου ἔσαν ἐπίγαμοι, οὗτοι δὲ etc. I. 196. *a. m. Sic et* IV. 66. *f. Similiter*, τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι ---, τούτους δὲ etc. IX. 85. *m. ubi quidem vulgo* τούτους δὴ *legebatur, sed* τούτους δὲ *probati libri dederunt.*

3) *Etiam ubi in protasi non adest* δὲ *particula, adhibetur illa interdum in Apodosi, quando idem subjectum orationis in Apodosi est quod in protasi.* καὶ ἐπεὰν μὲν (ἡ λίμνη) ἐκρέῃ ἔξω, ἡ δὲ τότε etc. II. 149. *f.* εἰ μὲν τοῖς Κορινθίοισι φίλα ἦν πρὸς τοὺς Κερκυραίους (*id est,* εἰ οἱ Κορίνθιοι φίλοι ἦσαν τῶν Κερκυραίων), οἱ δὲ οὐκ ἂν συνελάβοντο etc. III. 49. *a.* εἰ μὴ αὐτὴ (σὺ) Σμέρδι γινώσκεις, σὺ δὲ παρὰ Ἀτόσσης πύθευ, III. 68. *f.* τοῖσι (jon. pro οἷσι) μὲν ἂν ᾖ ἀγορὴ, --- οἱ δὲ etc. II. 39. *m. Eadem intelligenda videtur orationis structura et ratio* I. 126. *m. ubi post* ἀπὸ Μήδων *non nisi leviter incidi debebat oratio.* καὶ τά μιν αὐτέων (*jonice pro* ἃ μὲν αὐτέων) ὁ Κῦρος συνάλισε καὶ ἀνέπεισε ἀπίστασθαι ἀπὸ Μήδων, ἔστι δὲ τάδε: Persarum, *inquit,* plures sunt gentes: quorum quas in concionem vocavit Cyrus et ad defectionem a Medis solicitavit, eae hae sunt *quae deinde enumerantur.*

4) δὲ *particula sub initium orationis posita, nonnumquam post interjectam parenthesin, ita repetitur, ut latino sermone commodissime per verbum* Inquam, *aut per conjunctionem* Igitur, *reddi possit.* χρόνου δὲ ἐπιγινομένου, καὶ κατεστραμμένων σχεδὸν πάντων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ οἰκημένων· πλὴν γὰρ ---- Παμφύλοι· κατεστραμμένων δὲ τούτων etc. I. 28. *a. et* 29. *a.* ἡ δὲ μήτηρ Φερετίμη, τέως --- κακόν, ἡ δὲ εἶχε αὐτὴ etc. IV. 165. *a.* δευτέρα σφι λέγουσι τάδε, ---- λέγουσι δὲ αὐτοῖσι ταῦτα Ξέρξης ἔφη, VII. 136. *m. et f. ubi vide Not.* πειθόμενοι δὲ ταῦτα Ἀθηναῖοι, καὶ λέγοντι „Ὦναξ ---- τελευτήσομεν." ταῦτα δὲ λέγουσι ἡ πρόμαντις χρᾷ δευτέρα τάδε, VII. 141. *a. et m. Eodem perti-*

nere videtur I. 127. *a.* ἐκ δὲ τοῦ κόλπου τοῦ Ἰσίου Ἀμφίμνηστος, Ἐπιστρόφου, Ἐπιδάμνιος· οὗτος δὲ ἐκ τοῦ Ἰονίου κόλπου, Hic igitur (*vel* Hic, inquam,) ex Jonio sinu.

Δέειν, (Δέω, δήσω, δέδεκα) Ligare, Vincire. τοὺς χαλινοὺς ἐκ πασσάλων δέουσι, Freno paxillis (ad paxillos) adligant, et ex eis suspendunt, IV. 72. *f.* (*conf.* Ἐκδέειν.) ἐς πέδας δήσαντες (αὐτούς), Compedibus eos vincientes, V. 77. *m.* ἔδησαν αὐτὸν ἐπὶ θανάτῳ, IX. 37. *a.* συλλαβὼν σφεας ἔδησε τὰς ἐπὶ θανάτῳ (*scil.* δέσιν) III. 119. *a.* N. αἱ πέδαι ἐν τῇσι ἐδεδέατο, (*jon. pro* ἐδέδεντο) Compedes quibus vincti erant, I. 66. *f.* V. 77. *m.* εἰ μὲν δὴ ἐδεδέατο, III. 143. *m.* δεθέντος δὲ τοῦ Σκύλακος, V. 33. *m.* δεδεμένοι, III. 39. *extr.* *ubi* δεδεσμένοι *praefert noster cod.* Pb.

Δέειν, *contracte* Δεῖν, *fut.* δεήσειν, *quasi praesens* δέειν *per syncopen ex* δεέειν *esset formatum. In Activo non nisi Impersonaliter usurpatur, significatque*

1) Oportere, Debere; *ut* εἰ πάντως ἔδει σφαλῆναι, VII. 9, 2. *m.* ἑτέρης τῆμας ἔδει προσκυνησέεσθαι, VII. 144. *f.* ἐπεί σφεας ἔδει μάχῃ διακριθῆναι, IX. 58. *a. m.* *Hoc sensu, auctore Valckenario,* I. 155. *extr.* *correxi* ἐμοὶ -- μέλλειν τὰ δεῖ ποιεῖν, pro eo quod olim erat τάδε ποιεῖν. *Hinc derivatum particip.* δέον *vide infra suo loco. Imperfectum* ἔδει, Oportebat, Debuit, *ita usurpare amat Herodotus ut significet* Hoc erat in fatis, In fatis erat ut hoc fieret. οὐ γὰρ ἔδει Ναξίους ἀπολέσθαι, V. 33. *a.* ἔδει ἀνάπυστα γνώματα ταῦτα κατασκευῶν etc. VI. 64. *a.* ἐπεί τε δὲ ἔδεέ οἱ κακῶς γενέσθαι, IV. 79. *a.* IX. 109. *a. m.* ἔδει κατὰ τὸ θεοπρόπιον πᾶσαν τὴν Ἀττικὴν γενέσθαι ὑπὸ Πέρσῃσι, VIII. 53. *a.* *Conf.* Δέον.

2) Abesse, Deesse, *eâ sententiâ quâ dicitur* πολλοῦ δεῖ, Multum abest. ἢν μὴ τῶν σῶν δεήσῃ, Nisi tu mihi defueris; proprie, Nisi ea, quae tuorum sunt partium, mihi defuerint, III. 155. *m.* τοῦ πλεῦνος αἰεὶ ἔδει, Semper major pars (*itineris*) adhuc deerat, *i. e.* nondum confecta erat, IV. 43. *m.* *Conf.* Ἐπιδέειν.

3) *Huic usui verbi* δεῖ *adfinis ille est quo dicimus* δεῖ μοι τούτου, Hoc mihi deest. *id est*, Hac re indigeo, Hac re mihi opus est. *Cujus ex formulae analogiâ* V. 58. *extr.* (*ubi legitur* ἔδει γὰρ δὴ συμμαχίης τινὸς οἱ μεγάλης ἐξευρεθῆναι) satis fuerat dicere ἔδει -- - μεγάλης, *et prorsus abundans videri potest verbum* ἐξευρεθῆναι, *nisi aut subintelligas* ὡς *aut* ὥστε ἐξευρεθῆναι. *aut statuas duas diversas verbi* δεῖ *constructiones in unam esse confusas, alteram hanc,* ἔδει γάρ οἱ συμμαχίης τινὸς μεγάλης, *alteram hujusmodi,* ἔδει συμμαχίην μεγάλην ἐξευρεθῆναί οἱ. *Nec vero sollicitari librorum scriptura debuit. Certe similiter dictum habes apud Aeschylum,* Prometh. vs. 876. μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς· *nempe* ὥστε ἐπεξελθ. τορῶς. *Simillimum item istud Platonis ex Repub. libro V. ab H. Steph.*

et Budaeo citatum, ὡς σφόδρα ἡμῖν δεῖ ἄκρων εἶναι τῶν ἀρχόντων.

Passivum Δέεσθαι, 1) Indigere, Cupere, Desiderare. μετρίων δεομένῳ, Modica desideranti, IV. 84. a. ἐδέοντο δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, Vehementer eum desiderabant, Cupiebant eum sibi adjungere, IX. 35. c. ἐπεὰν δέωνται χρῆσθαι αὐτοῖς, Quando illis cupiunt uti, II. 173. m.

2) Rogare, Orare, Petere ab aliquo. ἐδεήθη Δαρείου, ἵνα αὐτῷ καταλειφθῇ, IV. 84. a. δεόμενος Πολυκράτεος πέμψαι ἑωυτῷ στρατόν, III. 44. b δέεσθαι (scil. αὐτέων) τὴν ταχίστην βοηθέειν, I. 81. f. δεόμενος (*nempe* αὐτῶν) Κροίσῳ βοηθέειν, I. 83. a. καί σευ δέομαι μὴ δέεσθαι ἀνόμων, Et te rogo (te oro) ne petas (ne postules) illicita, I. 8. extr. ἐδεήθη (scil. αὐτοῦ) ὡς καὶ παρ' ἑωυτὸν πέμψας δέοιτο στρατοῦ, Rogavit eum ut etiam ad se mitteret et copias peteret, III. 44. a. οἷα κάρτα δεόμενος VIII. 59. m. *possis perinde aut* quippe enixe flagitans *interpretari*, *nempe* Enixe rogans duces ut resciderent decretum ante captum, *aut* quippe vehementer cupiens, *nempe* irritum reddere superius decretum, διαχέαι τὰ βεβουλευμένα, *ut ait Noster cap.* 67. *f.*

3) *Vexatus locus est* IV. 11. a. m. N. τὴν τοῦ δήμου φέρειν γνώμην, ὡς ἀπαλλάσσεσθαι πρῆγμα εἴη, μηδὲ πρὸς πολλοὺς δεόμενον κινδυνεύειν; *ubi in verbo* δεόμενον *haerent Interpretes*; *nec tamen obscura sententia est hujusmodi*, Neque necesse esse adversus plures adire periculum. *Nec vero cum Larchero aut cum Corayo (apud eumdem Larcherum) statuendum fuerit, in isto verbo* δεόμενον, *quum praecesserit vocab.* πρῆγμα *tautologiam inesse*, *quam tautologiam ferendam Corayus judicavit*, *Larcherus autem*, *illà offensus*, *delendum verbum* δεόμενον *censuit. Quin potius videndum*, *ne hoc loco plena locutione usus sit Herodotus pro ellipticà quam alibi usurpavit. Nempe quum aliàs apud Scriptorem nostrum* (I. 79. a. 207. a. VII. 12. a.) *haec formula*, πρῆγμά ἐστι (οὐ πρῆγμά ἐστι) τοῦτο ποιέειν, *significat* Necesse est (Non necesse est) hoc facere, *videtur subintelligendum* πρῆγμα δεόμενόν ἐστι, Res debita (necessaria) est hoc facere, *aut* Res desiderat (petit, requirit) ut hoc fiat. *Denique*, *etiam si* δεόμενον *non ad praecedens* πρῆγμα *referretur*, *ne sic quidem statuendum foret*, *tautologiam ibi inesse*; *sed*, *vel sic*, *locum suum commodissime tueri hoc verbum potuerit*, *et* δεόμενον *idem ac* δέον *valuerit*.

Δείδειν, *sive* Δεῖσαι, *fut.* δείσειν, Timere, Metuere. *Absolute positum verbum* δείσας ᾤχετο φεύγων. *Sequente* μὴ *particulà* οὐ γὰρ ἴδμεν μὴ ἀσθενέστεροι ἔωμεν, IV. 97. m. δείσας μὴ etc. III. 135. *f. Seq. Accus.* δείσας τὸ μῆκος τοῦ πλόου, IV. 43. a. δείσαντα τὴν νοῦσον, I. 86. *f.* δειδοικὼς τὴν ὄψιν, I. 107. b. *Seq.* περὶ *cum Genit.* δείσας περὶ ἑωυτοῦ, μή μιν ἀποκτείνας ὁ ἀδελφεὸς ἄρχῃ, Sibi (De se) timens, III. 30. *m. f. Seq.* περὶ *cum Dativo*

δείσας περὶ τοῖσι Ἕλλησι (Metuens Graecis) μὴ οὐ δυνέωνται τὸν βάρβαρον ὑπερβαλέσθαι, VII. 163. a. N.

Δείκηλον, τὸ, Imago, Species, Simulacrum. τὰ δείκηλα τῶν παθέων αὐτοῦ νυκτὸς ποιεῦσι, τὰ καλέουσι μυστήρια, II. 171. a.

Δεικνύειν et Δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. δεικνύασι παραδείγματα νεκρῶν ξύλινα, II. 86. a. εἰ δὲ τῷ βασιλέϊ δεικνύασι ἑωυτούς, III. 119. a. δεικν. ἐς τὸ vel ἐς τινά, Digito monstrare, Digitum intendere. ἅμα τε ἔλεγε ταῦτα καὶ ἐδείκνυε ἐς τὸν Βάττον, IV. 150. f. δεικνὺς ἐς τὴν γῆς περίοδον τὴν ἐφέρετο ἐν τῷ πίνακι ἐντετμημένην, V. 49. m. δεικνύντα ἐς ἱκετείην τοῦ δείπνου τὴν παρασκευήν, IX. 82. f.

Aor. 1. Δέξαι (*jon. pro* δεῖξαι.) Sic δέξαι ἕκαστα *cum Aldo agnoscunt proboti libri* III. 134. *f. ubi quidem alii* δεῖξαι *praeferunt. In* δεῖξαι *vero cum edd. vett. bis consentiunt scripti libri omnes* VI. 61. *f. ubi nulla necessitas urgebat ut* δέξαι *corrigeretur. Vide ibi Var. Lect. In compositis quidem plerumque exulat jota*, ἀποδέξας, ἐπιδέξας, διέδεξαν, καταδέξας. *Tamen etiam in* ἐπιδεῖξαι VI. 61. *f. consentiunt veteres libri omnes.*

Δείλη, ἡ, Vespera. περὶ δείλην, Sub vesperam, IX. 101. *m. ubi opponitur* πρωὶ ἔτι τῆς ἡμέρης. περὶ δείλην πρωΐην, *non*, Circa matutinum crepusculum *aut* Circa diluculum, *ut cum aliis Portus vertit; sed*, Post meridiem, Horâ pomeridianâ, VIII. 6. *a.* N. δείλην ὀψίην γινομένην φυλάξαντες, Exspectantes illius diei vesperam, Sub occasum solis, VIII. 9. *b.*

Δειλός, ἡ, ὁ, Timidus. *De animalibus*, ἔστι μὲν ψυχὴν δειλά, III. 108. *a.*

Δεῖμα, τος, τὸ, i. q. φόβος, Metus. Κλεομένεα δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων, VI. 74. *a.* χρηστήρια ἐς δεῖμά σφεας βαλόντα, VII. 139. *f.* ἐν δείματι μεγάλῳ κατεστεῶτες, VIII. 36. *a.* ἐς δεῖμα πεσόντα τὸν βασιλῆα, VIII. 118. *m.* δείματος μεγάλου ἐπικρεμαμένου (αὐτοῖς), IX. 33. *f.*

Δειμαίνειν, Metuere, Timere. *Cum Accus. ut* τὴν Περσέων δύναμιν, I. 159. *a.* τὸν θάνατον, IV. 164. *m.* τοῦτον, VIII. 103. *m f.* τὸ ἀπὸ Ξέρξεω, VIII. 15. *a.* *Sequente* μὴ *particulâ*, I. 165. *a.* V. 16. *m.* VIII. 68, 3. *Cum Praepos.* περί. περὶ ἑωυτῷ δειμαίνοντα, III. 35. *f.* περὶ σφίσι αὐτοῖσι δειμαίνοντες, VIII. 74. *a.* περὶ αὐτῷ τῷ Ξέρξῃ, VIII. 99. *f.* περὶ πάσῃ τῇ Ἀθηναίων χώρῃ, IX. 73. *m.* *Cum* ὑπὲρ *Praepositione*: δειμαίνω ὑπὲρ ὑμέων, VIII. 140. *f.*

Absolute ponitur IV. 136. *f.* δειμαίνοντες ἔμενον, Metu moestis. δειμαίνων, III. 72. *m.* *ubi quidem* ἡμᾶς *subintelligitur.* καίπερ δειμαίνοντες (*nempe* δέχεσθαι), ὅμως ἐδέκοντο, III. 51, *extr.* *Vitiose olim legebatur* δειμαινούσης τῆς στρατιῆς, VI. 26. *m.* *pro* λιμαινούσης.

Conf. Ὑπερδειμαίνειν *et* Ὑποδειμαίνειν.

Δειματοῦν, *i. q.* φοβεῖν, Timorem incutere, Terrere. ἐδειμάτου τοὺς Ἴωνας, VI. 3. *extr.*

Δεῖν, *vide supra in* Δέω.

Δεινολογέεσθαι, (*i. q.* δεινὸν ποιεῖσθαι) Graviter ferre, Lamentari. Κροῖσος μᾶλλόν τι ἐδεινολογέετο (τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον) ὅτι μιν ἀπώλεσεν etc. I. 44. *a. Hoc verbum, ut Herodoteum, adnotavit Pollux II.* 124.

Δεινός, ἡ, όν, 1) Acer. ἀνὴρ δεινός τι καὶ σοφός, Vir acri ingenio et multae scientiae, Acer (Solers) et callidus, V. 23. *a. m. Ubi de Re agitur, commode* Validus, Vehemens, *redditur; ut* δεινὸς ἵμερος, Vehemens cupido, IX. 3. *a.*

2) Durus, Dirus, Saevus. ἀνὴρ δεινὸς καὶ ἀτάσθαλος, IX. 116. *a. Et in Neutro genere* Δαρείῳ δεινὰ ἐδόκεε εἶναι *seq. Infin.* Durum, Grave, Indignum, Non ferendum videbatur Dario, I. 187. *m. Eodem referri potest formula,* δεινὰ *vel* δεινὸν ποιεῖσθαι, *de quâ mox.*

3) Timendus, Formidabilis, Periculosus. καί μοι τὸν παῖδα τοῦτον εἶναι δεινὸν οὐδέν ἔτι, I. 120. *m. ubi sub fin. cap.* Φοβερὸν *pro* δεινὸν *habes.* οὐδέν δεινόν τοι ἔσονται μὴ ἀπονοστήσωσι, Non est quod verearis ne a te deficiant, I. 155. *extr. et ibid. paulo ante,* ὡς -- μένει δεινόν τοι ἴωσι. *Similiter* οὐδὲν δεινόν τοι ἔσονται μὴ --- βασιλεύσωσι ταύτῃ, VII. 236. *m. Et in Neutro genere:* τοῖσι νικώντεσσι ἦν δεινὸν οὐδέν, (*i. q. paulo ante,* ἥκον ἐν σκέψῃ τοῦ δέβου) Nihil eis Timendum erat, Nullum imminebat Periculum, I. 143. *a.* 151. *b.* καί σφι οὐκ ἦν δεινὸν οὐδέν, Nihil eis esse metuendum, VII. 203. *m.* οὐ γάρ ἦν δεινὸν μὴ etc. Non erat verendum ne etc. Nullum erat Periculum, I. 84. *a.* τοῦτο ἤδη δεινὸν γίνεται μὴ etc. VII. 157. *m. f.* τὸ δεινὸν τὸ πίσυνος, VII. 11. *f. Denique per Metonymiam* δεινόν τι *intelligitur* Metus ipse, *aut* Cogitatio periculi. καί σφι βουλευομένοισι δεινόν τι ἐσῆλθε, -- τί δὴ ἀνδρωθέντες (οἱ παῖδες) ποιήσουσι, VI. 138. *m. ubi vide Not.*

4) *Frequentata Nostro formula est* Δεινὰ ποιεῖν *vel* ποιεῖσθαι, Grave, Durum, Indignum, Dirum, Non ferendum sibi aliquid judicare, Graviter, Aegre, Indigne ferre; *subinde etiam commode reddas* Indignari, Quiritari, Lamentari. τὸν δὲ Βασιλέα --- δεινὰ ποιέειν, *scil.* ταῦτα, II. 121, 5. *a.* τῶν ἄλλων -- κλαιόντων καὶ δεινὰ ποιεύντων, III. 14. *m.* δεινὰ δὲ ποιεύντων αὐτέων, V. 41. *a. m.* πολλῷ δεινότερα ἐποίεε (ταῦτα), VII. 1. *a. Sic etiam ferri potuerat, ac fortasse debuerat, id quod olim* IX. 33. *f. vulgatum erat,* ἀκούσαντες (nempe ταῦτα) δεινὰ ἐποίευν τι καὶ etc. *ubi duobus ex codd.* ἐποιεῦντο *recepit West. quod alius Scriptor haud dubie fuerat praelaturus, sed Nostri stylus non necessario requirebat, ut superiora exempla ostendunt. Alibi quidem utique in Medio etiam genere usurpat hoc verbum eâdem in formulâ.* δεινὸν γὰρ χρῆμα ἐποιεῦντο ὑπὸ τῶν ὀλίγων ἐς φυγὴν τράπεσθαι, VIII. 16. *f. ubi nunc maxime animadverto vitiosum esse quod vulgo scribitur* τραπέσθαι *quod erratum fraudi non fuit adcura-*

tissimo Schaefero. οἱ Λυδοὶ δεινὸν ἐποιεῦντο τὸ Κανδαύλεω πάθος, I. 13. a. δεινὸν ποιεύμενοι ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι, I. 127. a. δεινόν τε ποιεύμενος καὶ οὐκ ἀξιῶν ὑπὸ Κλεομένεος βασιλεύεσθαι, V. 42. m. τὸν δὲ, δεινὸν ποιησάμενον (τοῦτο), II. 133. a. ταῦτα δὲ δεινὰ ποιεύμενοι οὗτοι, II. 161. f. δεινόν τι ποιεύμενος Ἀσσυρίους Πέρσησι καταγελᾶν, III. 155. a. ubi adjectum τι pronomen immerito suspectum habuit Valck. δεινὰ ποιευμένους τέ σφεας αἰεὶ καταλάμψεσθαι, IV. 33. m. f. ὁ δὲ δεινόν τι ποιησάμενος (τοῦτο), V. 33. a. δεινόν τι ποιησάμενοι τίνες οὕτω σφι ὀλίγας λαμπάνεσθαι, VIII. 15. a. N. Sic et V. 87. a. m. Similiter δεινὸν γάρ τι (sic scribendum cum nostro cod. F. non γάρ τοι) ἐποιεῦντο γυναῖκα ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεύεσθαι, VIII. 93. b. Loco formulae οὗτος δεινὸν ποιέεται reperitur etiam τοῦτον δεινόν τι ἔχειν. Sic τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε ἀτιμάζεσθαι πρὸς Πεισιστράτου, I. 61. a. m.

Δεινῶς, 1) verbis junctum, Acriter, Studiose, Vehementer. δεινῶς ἦσαν ἐν φυλακῇσι, Diligenter, Studiose custodias agebant, III. 152. f. ἐδέοντο δεινῶς τοῦ Τισαμενοῦ, Acriter, Vehementer cupiebant Tisamenem sibi adjungere, IX. 35. a. δεινῶς γλιχόμενοι περὶ τῆς ἐλευθερίας, II. 102. m. Sed δεινῶς φέρειν, Graviter, Aegre ferre, Vehementer dolere, II. 121, 3. m. Sic περιημεκτέων τῇ συμφορῇ δεινῶς, I. 44. a. 2) Cum Adjectivis, Valde, Admodum. μέλανα δεινῶς, II. 76. a. et f. ἄνδρες δεινῶς ἐστὶ ταύτῃ, II. 149. f. III. 6. extr. Similiter πικρὸς δεινῶς praeferunt edd. ante Wess. cum pluribus msstis IV. 52. a. m. ubi nunc αἰνῶς. Vide Var. Lect. et Not.

Δειπνίζειν, Coenam praebere, Coena excipere. δειπνίζοντες Ξέρξεα, VII. 118. a. τὴν Ξέρξεω στρατιὴν δειπνίσαντι, ibid. m.

Δέρειν, (Jon. pro δέρειν) Excoriare. σῶμα τοῦ κτήνεος δέρουσι, II. 39. a. Sic et ἀποδέρειν.

Δειρή, ῆς, ἡ, Collum. τὰ ἀπὸ τῆς δειρῆς, id est, Collaria, Monilia uxoris suae Delphos misit Croesus, I. 51. f. N.

Δεκαέτης παῖς, Decennis puer, I. 114. a.

Δεκάμηνος, ου, ὁ, ἡ, Decem mensium. ἡ βασιλῆος αἵρεσις ἐς τὴν ὑστερηίην τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατηίην δεκάμηνος ἦν, Decimo mense postquam Darius urbem ceperat, hanc expeditionem suscepit Mardonius, IX. 3. f.

Δεκάπηχυς, εος, ὁ, ἡ, Decem cubitorum. δεκάπηχυν χάλκεον Διὸς ἀνέθηκαν, IX. 81. a.

Δεκατεύειν, Decimare. τούτους δεκατεῦσαι τῷ ἐν Δελφοῖσι θεῷ, Hos Delphico deo esse decimandos, VII. 132. f. N. ubi alii intelligunt ipsos homines esse decimandos, ut eorum decima pars sive occideretur ad placandum deum, sive venderetur ita ut emtionis pretium deo consecraretur; alii intelligunt, bona eorum esse decimanda. ἀναγκαίως ἔχει τὰ χρήματα δεκατευθῆναι τῷ Διί, I. 89. f.

Δεκάφυλοι, In decem Tribus distributi Athenienses, V. 66, b.

K*

Δεκελίη, Pagus Atticus, *qui olim* ἡ Δεκέλεια. *Vide Ind. Rer. et Person. voc.* Decelea. *Notemus hic formulam istam*, ἐκ δήμου Δεκελεῆθεν, IX. 73. *a.*

Δέκεσθαι, (*Ion. pro* δέχεσθαι) Accipere, Recipere, Excipere. 1) Accipere *Donum, oblatum, omen.* Δεξάμενος, ἀντὶ τοῦ λαβών, Ἡρόδοτος, *ait Suidas.* δεκόμενος δῶρα παρ' ἐκείνου, III. 39. *m.* τὸ διδόμενον ἐξ ἐκείνου δέκεσθαι, VIII. 114. *a. N.* δεκόμεθα τὰ διδοῖς, VIII. 137. *f.* δέκομαι τὸν οἰωνόν, IX. 91. *f. Conf.* Δεξαμενός. 2) Recipere *urbe, domo*, Hospitio excipere. δέκεσθε ἀγαθῷ νόῳ Πεισίστρατον, - - - καὶ ἐδέκοντο αὐτόν, I. 60. *f.* Περιάνδρου παῖδα ἐδέκοντο, III. 51. *extr.* ὁ δεκόμενος, Hospes, IV. 26. *a.* δίς εἰ δεκόμενοι, VII. 119. *f.* 3) Admittere, Probare *dictum alicujus*, Accipere *conditionem propositam.* οὐ δεκόμενοι παρ' αὐτοῦ ἀπὸ θεοῦ γενέσθαι ἄνθρωπον, II. 143. *m.* δεξαμένους τὸν λόγον τόν σφι Μουρυχίδης προσέφερε, IX. 5. *a.* 4) Excipere, Manere. Exspectare hostem. δεξάμενοι ἐπ' ὀλίγον χρόνον τοὺς Λακεδαιμονίους ἔφευγον ὀπίσω, III. 54. *f.* ἐδέκοντο τοὺς Θεσσαλοὺς ἐσβάλλοντας. VIII. 28, *b.* 5) *Idem quod* ἐκδέκεσθαι, Excipere, *ea notione quâ v. gr. nox diem* Excipere *dicitur*, i. e. Sequi. ἐκ δὲ τοῦ στεινοῦ - - - τὸ Ἀρτεμίσιον δέκεται, Angustias illas excipit Artemisium, VII. 176. *a. ubi quidem nonnulli* ἐκδέκεται *praeferunt, quod nimirum ex scholio huc invectum videtur.*

Reperitur etiam Praeteritum Passivum notione Medii. δεδεγμένος χρήματα, Qui pecunias accepit, IX. 5. *a. m.*

Δελεάζειν, Escam imponere. ἐπεὰν νῶτον ὑὸς δελεάσῃ περὶ ἄγκιστρον, II. 70. *a.*

Δελτίον δίπτυχον, Tabella duplicata, Pugillares, VII. 239. *m.*

Δέλτος, ἡ, Tabula, Tabella. τὰς ἐφέροντο δέλτους, VIII. 135. *f.*

Δελφός, οῦ, ὁ, Civis, Delphus vel Delphicus: *et* οἱ Δελφοὶ Delphi, Delphenses, Incolae urbis cui olim nomen Pytho, I. 54. *Perperam olim* ἀδελφεὸν *pro* Δελφὸν *legebatur* V. 72. *f.*

Δέμειν, Construere, Munire. ἔδειμε τῆς τάφρου τὰ χείλεα, I. 179. *m. f. et mox ibid.* οἰκήματα ἔδειμαν. τῆς στρατιῆς τῆς δειμάσης τὸ τεῖχος, IX. 10. *m.* τὸ τεῖχος ἐδέδμητο, VII. 176. *f.* τῆς ὁδοῦ - - - τὰς ἔδειμαν, II. 124. *m.* ἁμαξιτὸς μὴ μούνη δέδμηται, VII. 200. *a. N.*

Δένδρεον, τό, (*Ion. pro comm.* δένδρον) Arbor. ἐπὶ δένδρεον ἀναβάς, - - - ἀπιδὼν δὲ ἀπὸ τοῦ δενδρέου, IV. 22. *m. et f.* ποντικὸν οὔνομα τῷ δενδρέῳ, I. 23. *a.* ὑπὸ δενδρέῳ, IV. 23. *f. et ibid. mox rursus* τὸ δένδρεον. *Nominativum, Accus. et Genitivum plur. vide mox sub voc.* Δένδρος.

Communis forma δένδρον *superest* I. 193. *m. sed ibi pro* ὅσον τι δένδρον *videtur* ὅσον τι δένδρεον *aut* δένδρος *legendum. Superest tamen eadem forma communis et alibi fortasse apud Nostrum et* III. 107. *f. ubi consentientibus libris omnibus habes* περὶ δένδρον ἕκαστον, *licet ibidem paulo ante iidem libri omnes* τὰ δένδρεα

et paulo post τῶν δενδρέων *agnoscunt.*

Δένδρος, εος, τό, *i. q. praecedens* δένδρεον, Arbor. κατάβας ἐπὶ δένδρος, VI. 79. *f. ubi vide Var. et Not.* διώρυξ δένδρεσι κατάσκιος, II. 138. *a.*

Nominat. Accus. et Genit. plur. Δένδρεα *et* δενδρέων *perinde ad sing.* δένδρεον *et* δένδρος *referri possunt.* δένδρεα *habes*, I. 193. *a.* 202. *a.* II. 64. *m.* 156. *m.* III. 106. *f.* 107. *m.* IX. 97. *m.* δενδρέων II. 138. *m.* III. 106. *extr.* 107. *f.* IV. *cap.* 19. *et* 21. *et* 23. *a.* τῶν δενδρέων τόν φλοιόν καί τά φύλλα τῶν τε ἡμέρων καί τῶν ἀγρίων, VIII. 115. *a. m.*

Δέννος, ου, ὁ, Opprobrium, Contumelia. γυναικός κακῶς ἀκοῦσαι, δέννος μέγιστός ἐστι, IX. 107. *a.*

Δεξαμενή, ῆς, ἡ, Receptaculum aquarum, Cisterna. δεξαμενάς ὀρύξασθαι, ἵνα δεκόμεναι τό ὕδωρ σώζωσι, III. 9. *f.* ἀντλέει καί ἔπειτα ἐκχέει ἐς δεξαμενήν, VI. 119. *m.*

Δεξιός, Dexter. *Formula* ἐπί δεξιά *vel* ἐπί τά δεξιά *intelligitur* 1) *de motu Ad locum*, Ad dextram, Versus dextram. ἀπό τῶν ἀριστερῶν ἐπί τά δεξιά φέροντες τήν χεῖρα, -- ἀπό τῶν δεξιῶν ἐπί τά ἀριστερά -- ἐπί δεξιά ποιέειν, -- ἐπ' ἀριστερά, II. 36. *f. ubi vide Var. Lect.* 2) *de situ In loco*, Ad dextram, A dextra. τά ἐπί δεξιά τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 33. *a. conf. Var. Lect. Sic* τά ἐπ' ἀριστερά τῶν κεφαλέων, *et* τά ἐπί δεξιά, II. 93. *m. N. et* IV. 191. *a. coll. utrobique Var. Lect. Consentientibus libris* I. 51. *a. habes* ἐκεῖνα ἐπί δεξιά ἐσιόντι ἐς τόν νηόν. *Adde* VI. 33. *a.* *ibique Nat.* (*Eadem notione* πρός δεξιά, VII. 69. *a.*) *Similiter* ἐπί ταῦτα *et* ἐπί θάτερα, Hinc et illinc, In (*vel* Ab) hac parte, In (*vel* Ab) illa parte, *cum apud alios*, *tum apud Polyb. Conf. Lexicon Polyb. p.* 243. *col. b.*

Δέον, (*Neutrum partic. verbi* δεῖ.) Id quod oportet, Necessarium, Opportunum. ὥστε ἐς τό δέον (Quando opus foret, Opportuno tempore) οὐκ ἂν ἔχοιεν αὐτοῖσι χρῆσθαι, II. 173. *f.* αἱ ὧραι παραγινόμεναι ἐς τό δέον, Justo tempore, I. 32. *a. m.* ταύτησι ἐν τῷ δέοντι ἐχρᾶτο, II. 159. *a.* ἡ ἁμαρτάς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνει, Peccatum cessit ei in id quod debuit, quod oportebat, id est, Commode, Recte ei cessit, I. 119. *m.* τό ὀρυχθέν ἕλος γενόμενον, ἐς δέον ἐδόκεε γεγονέναι, Videbatur factum esse id quod fieri debuit, Commode et opportune factum esse, Recte successisse videbatur, I. 186. *f.* *Pro* δέον *est* δεόμενον, IV. 11. *a. m. de quo vide in* Δέεσθαι *num.* 3. *notata.*

Δέος, εος, τό, Metus. *Moneas Ammonius p.* 39. δέος *esse* πολυχρόνιον κακοῦ ὑπόνοιαν, φόβον *vero* τήν παραυτίκα πτόησιν, *provocat ad haec Herodoti verba* IV. 115. *a.* ἡμέας ἔχει φόβος τε καί δέος.

Δέρμα, τος, τό, Pellis. *vide* Τρίψις. δέρματα *olim in Praemiis victorum*, II. 91. *m. N.*

[Δέσις, (*sive* Δῆσις) ἡ, Ligatio. Vinciendi actio. *Hoc vocab. subintelligendum suspicatus sum in illa phrasi* ἔδησε σφέας τήν ἐπί θανάτῳ, III. 119. *a.*]

Δεσμώτης, ὁ, Vinctus, Captivus, III. 143. *f.*

Δεσποσύνη, ης, ἡ, Dominatus. τῇ (ἀρετῇ) διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς τήν τε πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην, VII. 102. *m.*

Δεσπότης, ὁ, Dominus. δεσπότης (*invisum nomen*) *apud Persas audivit Cambyses*, I. 89. *f. N.* In libera republica civibus ἔπεστι δεσπότης, νόμος, VII. 104. *m. f. Accusat. sing.* δεσπότεα τὸν ἐμὸν, I. 11. *f. et* 91. *a. tamquam a nomine tertiae declin.* ὁ δεσπότης, τοῦ δεσπότεος. *Similiter in plur.* δεσπότεας τοὺς ὑστέρους *plures codd et edd.* I. 111. *m. et* 112. *f. ubi alii quidem* δεσπότας. *Conf. Not. ad* I. 111, 13.

Δεύτερα. *Neutr. plur. adverbialiter positum,* 1) Iterum. Denuo, Iterato, I. 146. *f.* II. 158. *a.* III. 55. *a.* IX. 3. *a.* 2) Secundo loco, Deinde. συνεβούλευε πρῶτα μὲν, - - δεύτερα δὲ, I. 59. *a. m.* Sic III. 65. *m.* 74. *m.* 80. *f.* VIII. 136. *m. Similiter* δεύτερον, *pro* ὕστερον, *habent codd. nonnulli* II. 123. *f. Conf. mox* Δευτεραῖος, *et* Δεύτερος.

Δευτεραίη, *scil.* ἡμέρη, *i. q.* ὑστεραίη, Posterus dies. τῇ δὲ δευτεραίῃ, IV. 113. *f.* (*ubi nonnulli* ὑστεραίῃ. *Vide Var. Lect.*) Hinc, Δευτεραῖος (i. e. τῇ δευτεραίῃ) ἦν ἐν Σπάρτῃ, Postridie ejus diei *qua Athenis erat profectus*, fuit Spartae, VI. 106. *a.*

Δευτερεῖα, τὰ, Secundae partes. οὐδαμοῖσι δευτερεῖα ἔνειμε τούτοισι, I. 32. *a.* Θεμιστοκλέης δευτερείοισι ὑπερεβάλλετο πολλὸν, VIII. 123. *extr. Eadem notione etiam* τὰ Δεύτερα *reperitur,* φερόμενοι οὐ τὰ δεύτερα τῶν εὐνούχων παρὰ βασιλεῖ, VIII. 104. *a.*

Δεύτερος, έρη, ον, 1) Secundus, Proxime sequens. γενεῇ δευτέρῃ ὕστερον, VI. 126. *a.* κιθαρῳδὸς τῶν τότε ἐόντων οὐδενὸς δεύτερος, Nulli secundus, I. 23. *b.* δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπ᾽ ἧς ὁ χειμὼν ἐγένετο, VII. 192. *a.* 2) Solus cum uno socio. εὗρε δευτέρην αὐτὴν, IV. 113. *f. N.*

Neutrum, adverbialiter positum, Τὸ δεύτερον, *Sive una voce,* Τὸδεύτερον, Iterum, Rursus, I. 79. *a.* 120. *m.* III. 159. *m.* IV. 14. *f.* 140. *a.* 142. *a.* 145. *m.* V. 28. *a.*

[Δέχεσθαι. *vide* Δέκεσθαι.]

Δὴ *particula, ex* δῆλον *decurtata. Quid sit quod Portus ait,* Δὴ, ἀντὶ τοῦ δε, 133, 2. (*i. e* V. 130. *f. ubi est* οὕτω δή τι ἀχθεσθεὶς ὀργῇ) *haud video. Sed pro* ἄτε δὴ, VIII. 90. *a. m. atque* ἄτε δὲ *malles, nisi* ἄτε δὲ δὴ *scripsit Auctor.* καὶ δὴ, Et sic nimirum, Atque adeo, VII. 49, 2. 184. *f.* Atque, At nimirum, Attamen, VII. 10, 2. 186. *m. Alium usum formulae* καὶ δὴ *adnotavit Valck. ad* VII. 184, 13. *et Herman. ad Viger. Nat.* 331. *nempe,* Fac. Fingamus ita esse: *quae notio fortasse locum habere possit* VII. 10, 2. *scilicet subintelligendo* εἰ *post* καὶ δὴ, *et in fine subintelligendo* ἄρα τί; Et quid, si acciderit ut inferiores discedamus?

Θεῷ ὅτεῳ δὴ, (*i. q.* ᾧ τινι οὖν) Deo cuipiam quisquis ille fuerit, Nescio cui deo, I. 86. *a. Jungere Noster amat* δὴ ὦν, I. 58. *b.* 59. *a.* 75. *a. Sic et*

ἀμείβεται δὴ ὡς praeeuntibus libris nostris edidi I. 210. a. Pro vulgato olim δὴ, IX. 85. m. δὲ ex libris nostris recepi, ut supra sub voce Δὲ num. 1. monui. Et alibi quidem etiam saepius apud Nostrum, ex aliorum usu Scriptorum (de qua Hemsterhusius monuit ad Lucian. p. 322. et in Observ. Misc. III. p. 419. laudatus Valckenario ad Herod. V. 119.) possit aliquis suspicari δὴ legendum, ubi particulam δὲ praefert Herodoti usus loquendi, quem sub. voc. Δὲ num. 2. 3. et 4. exposuimus.

Formulam δή τι vide infra in Τίς.

Δῆθεν, Nimirum, Scilicet, nempe Ut falso aliquis perhibet. ὡς ἐπεζευγμένους τοὺς ἰχθύας, εἴ μιν θέλονται - - ἀπολέσαι δῆθεν, I. 59. m. Κυαξάρῃ δῶσιν φέροντες ὡς ἄγρην δῆθεν, I. 73. f. ὡς ἐς μάχην ἤϊε δῆθεν τὸν στρατὸν, VI. 66. m. f.

Δηιοῦν, vide in Δηϊῶν.

Δηλαδὴ, Nempe, Scilicet. πυρφόρος ἕνεκα τοῦδε δηλαδὴ, αὐτὸς μὲν - - μέλλοι etc. IV. 135. m. N.

Δηλέεσθαι, Laedere, Nocere, Damnum inferre. σφέας δηλέεσθαι, VI. 36. b. πλεῖστον σφέας ἐδηλέετο ἡ ἐσθής, IX. 63. f. ὡς μὴ σφέας δηλῆται, IV. 187. m. δηλέεσθαι τὴν στρατιὴν, VII. 51. f. τὴν γῆν δηλησαμένας, IV. 115. b.

Passivum, passivâ notione. δεδήληται, Laeditur, Damnum accepit, IV. 198. m. οὐδὲν τῶν χρημάτων δεδήληται, VIII. 100. f. Etiam Praesens δηλέεσθαι passivâ notione accepit Portus, Laedi Latine reddens, respiciens ista verba, ὥστε καὶ τὰς πυραμίδας δηλέεσθαι, II. 12. a. At ibi intelligendum ὥστε αὐτὴν (scil. τὴν ἅλμην) καὶ τὰς πυραμίδας δηλέεσθαι, et commode Valla interpretatus est, ut etiam pyramidas corrumpat.

Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, Nocens, Laedens. ὄφιες ἀνθρώποισι οὐ δηλήμονες, II. 74. III. 109. f.

Δήλησις, ιος, ἡ, Nocendi actio, Laesio. ἐπὶ δηλήσει, Nocendi caussâ, Laedendi consilio, I. 41. f. ἐπ' οὐδεμιῇ δηλήσι ἀπιγμένους, Qui nullo nocendi consilio advenerunt, IV. 118. a.

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, Maleficus daemon, Vit. Hom. 32. m.

Δῆλος, Manifestus. Hinc Δῆλα, neutr. plur. pro sing. δῆλα, Manifestum est. δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι etc. IX. 11. m. pro quo est δῆλοι, ὅτι etc. IX. 117. a. et alibi.

Δηλοῦν, Declarare, Manifestum reddere. ὅτι δὲ χειροποίητός ἐστι - - αὐτὴ δηλοῖ, II. 149. a. Λιβύη δηλοῖ ἑωυτὴν ἐοῦσα περίῤῥυτος. IV. 42. a. Sic etiam accipi potest, δηλοῖ - - ἡ ἐσηγείη ὡς ἐστι χρῆμα σπουδαῖον, V. 78. a. (quae de loco confer quae infra monemus sub voce πανταχῇ) Sed non solum personaliter et Activâ notione positum hoc verbum reperitur, verum etiam Impersonaliter et Passivâ vel Neutrali significatione, Manifestum fit, Patet, Perspicuum est. Δηλοῖ τε ἐμοὶ ὅτι πάντα τὰ πρήγματα etc. IX. 68. a. Similiter II. 117. a. consentientibus mstis olim edebatur et a nobis quoque edi debuerat, Κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεα - - δηλοῖ (id est, δῆλόν ἐστι) ὅτι οὐκ

Ὀυήρου etc. Vide ibi Not. et conf. infra Διαδεκνύειν.

Δημητηρ. In Accus. olim Δημητρα pro Δήμητρα edebatur II. 123. a. qua de formâ vide Not.

Δημιουργός, ου, ὁ, Opifex, sed præsertim Qui mel artificiale et varia bellariorum genera conficit. ἄνδρες δημιουργοὶ μέλι ἐκ μυρίκης τε καὶ πυροῦ ποιεῦσι, VII. 31. m. Communem nominis formam, δημιουργοὺς ἄνδρας, eàdem notione habes IV. 194. ubi vide Not.

Δῆμος, ου, ὁ, 1) non solum Populus universus, sed subinde sigillatim Plebs, Plebs egena, cui opponuntur Locupletes, I. 196. a. m. Sic et τοῦ Λυδῶν δήμου αἱ θυγατέρες, I. 93. m. et V. 30. a. sunt Filiae plebis Lydiae. τὸν δῆμον προσεταιρίζεται, Plebis favorem sibi conciliavit, V. 66. m. τὸν δῆμον προσθέμενος, V. 69. m. et f.

2) Ubi de Pago Attico agitur, notanda formula hujusmodi, ἐκ δήμου Δεκελεῆθεν, VII. 93. a. cujusmodi in formula praepositionem ἐκ omittere consuevit sequior aetas. Similiter vero etiam ipse Herodotus III. 55. b. δήμου γὰρ τούτου ἦν ἀεί, de Pitane loquens, pago Laconico. Clisthenes τοὺς δήμους (τῶν Ἀθηναίων) κατένειμε ἐς τὰς δέκα φυλάς, V. 69. f.

3) Sigillatim δῆμος intelligitur Populus liber, suis utens legibus et institutis. Sic I. 170. f. κατάπερ εἰ δῆμοι εἶεν, Perinde ac si singuli populi liberi essent.

Δημόσιος, ου, ὁ, Minister publicus. τὰ χρήματα αὐτοῦ κηρυσσόμενα ὑπὸ τοῦ δημοσίου, VI. 121. f. (δημόσια χρήματα, quæ ex Herod. I. et VII. citat. H. Stephanus, non apud Herodotum, sed apud Herodianum leguntur.)

Δημόσιον, τό, i. q. ὁ δῆμος, Populus, Civitas, Commune, Respublica. οὐ Κορινθίων τοῦ δημοσίου ἐστὶν ὁ θησαυρός, ἀλλὰ Κυψέλου, I. 14. a. m. ubi nonnulli codd. δήμου præferunt. Vide Var. Lect. et Not. ὅστις τι τῷ βασιλεῖ ἢ τῷ δημοσίῳ ὤφειλε, VI. 59.

Δημοτικός, ή, ὁ, ἡ, Publicus. ἥντις θυσίην δημοτικὴν ποιηται, VI. 57. a. N.

Δημότης, ου, ὁ, Plebejus, Privatus homo. II. 172. a. V. 11. f.

Δῃοῦν. et formâ magis jonicâ Δηϊοῦν, Vastari, Populari. ἐδήϊουν τῆς Αττικῆς τὰ παραθαλάσσια, V. 89. a. N. ubi alii quidem ἐδῄουν, istud vero quasi a δηίω, inusitatiori verbi formâ. ἐδηΐουν πάντα, VIII. 33. a. ubi alii ἐδῄουν πάντα ἐκεῖνα ἐδηΐουν, VIII. 50. f. δηϊώσαντες αὐτῶν τὴν χώρην, VIII. 121. a. δηϊώσας τὸν νῆσον, VI. 135. a.

Διὰ praepositio. Cum Genit. Per, In, Inter. Usurpatur 1) ubi agitur de eo Cujus operâ aliquid fit. Vide supra in Ἄγγελος. 2) de Tempore continuo sive Duratione. διὰ παντὸς τοῦ χρόνου, IX. 13. a. δι' ἡμέρης, (i. q. δι' ὅλης τῆς ἡμέρης, Per totum diem, VI. 12. a. I. 97. a. m. II. 173. m. VII. 210. extr. δι' ἔτεος, Per totum annum, II. 32. f. 3) de Intervallo temporis. διὰ τρίτου ἔτεος, Tertio quoque anno, II. 4. a. διὰ πεντετηρίδος, Quinto quoque anno, III. 97. f. διὰ

τρίτης ἡμέρης, II. 37. a. δι᾽ ἐτέων εἴκοσι, Vigesimo post anno, VI. 118. f. διὰ ἑνδεκάτου ἔτεος ἀπίκοντο ὀπίσω, I. 62. a. *Et subintellectâ praepositione*, τρίτου μηνός, Tertio quoque mense, IV. 180. *f. Sed* τριῶν ἡμερέων, Intra triduum, II. 115. *f.* 4) *de Loco vel Spatio continuo, frequenter, verbi caussâ* ἰέναι δι᾽ Εὐρώπης *aut* διὰ πάσης Εὐρώπης, II. 33. *f. Sed et de Intervallo spatii accipiunt vulgo* διὰ τριήκοντα δόμων πλίνθων, I. 179. *a. ubi intelligunt* Trigesimo quoque strato laterum *sed vide quae ad h. l. notavimus.* 5) *de Eminentiâ* Inter alios, *ubi commode interdum per* Prae *latine redditur.* διὰ πάντων ἀξίη θωυμάσαι μάλιστα, VIII. 37. m. ὑμεῖς διὰ πάντων ἥκιστα, VIII. 142. a. *Et absque Superlativo* ἐν πρώτοισι τετιμημένη διὰ πάντων τῶν συμμάχων, VIII. 69. a. εὐδοκιμέων διὰ πάντων τῶν βασιλήων, VI. 63. *f.* θέης ἄξιον διὰ πάντων τῶν ἀναθημάτων, I. 25. *b.* 6) *Nonnunquam* διὰ *idem ac* ἐν *vel* ἐς *valet. Sic* διὰ πάντων *in exemplis proxime adlatis possis cum Aem. Porto pro* ἐν πᾶσι *accipere. Sic* διὰ μέσου *i. q.* ἐν μέσῳ *in illâ phrasi* ἐν τῷ διὰ μέσου χρόνῳ, VIII. 27. a. διὰ μάχης ἐλεύσονται, VI. 9. *f. idem quod* ἐς μάχην. *Sic* διὰ μάχης ἀπικέατο Ἀστυάγῃ, I. 169. a. 7) *Singularis loquendi formula est* ἀγὼν γυμνικὸς διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχων, II. 91. *f. Not. (conf. supra vocab.* Ἀγωνίη.) διὰ τῆς θαλάσσης *non solum significat* Per mare; *sed et* Secundum, Juxta, Propter mare. παρήκει διὰ τῆσδε τῆς θαλάσσης ἡ ἀκτὴ αὕτη, IV. 39. m.

Διὰ *cum Accus.* Propter, *frequenter sed* διὰ πάντα *in orac.* VII. 220. *f. videtur valere* διὰ παντὸς *vel* πάντως, Quovis modo, Omnino, Utique.

De vi hujus praepositionis in Compositione verborum vide Valck. ad V. 18. *a.*

Διαβαίνειν, Transire. τὸν ποταμόν, I. 75. m. 189. a. 208. a. IV. 139. a. τὸν Βόσπορον, IV. 88. a. Ξέρξης διαβήσεταί σε, (τὸν Ἑλλήσποντον.) VII. 56. m. χρῆν πλοίῳ διαβαίνειν, I. 186. a. IX. 89. *f.* διέβη ἐς τὴν Ἀσίην, V. 12. a. διαβέβηκα ἐς τήνδε τὴν ἤπειρον, IV. 118. a. *Sed et absque* ἐς *praepos.* ἐπεί τε τάχιστα διέβη τήνδε τὴν ἤπειρον, IV. 118. *f.* N. *et similiter* διαβάντες τὴν Εὐρώπην κατὰ Βόσπορον *dant vett. libri omnes* VII. 20. *f. ubi* ἐς *ante* τὴν Εὐρώπην *ex conjecturâ inseruit H. Stephanus.* τῷ λόγῳ διέβαινε ἐς Εὐρυβιάδεα, In sermone suo transiit ad Eurybiadem; Ad Euryb. convertit sermonem, VIII. 61. a.

Διαβάλλειν, 1) Trajicere *naves.* ἐπεί τε διέβαλε ἐκ τῆς Χίου τὰς νέας ἐς τὴν Νάξον, V. 34. *m.* ἔσχε τὰς νέας ἐς Καύκασα, ὡς ἐνθεῦτεν ἐς τὴν Νάξον διαβάλοι, *scil.* αὐτάς, V. 33. *a. Et prorsus omisso accusativo,* Navigio *vel* Navibus trajicere *ex uno loco in altum oppositum.* ἐκ μὲν Θάσου διαβαλόντες πέρην, V. 44. a. m. ἐκ τῆς Ἀβύδου διαβαλόντες ἐς τὴν Χερσόνησον, IX. 114. *f. ubi alii* διαβάντες, *ex scholio.*

2) Traducere *aliquem apud*

alium, Deferre nomen alicujus; Accusare aliquem, falso praesertim crimine, Calumniari, Falso crimine adducere aliquem in invidiam aut odium alterius. ἐλθόντες παρὰ βασιλέα διέβαλλον τοὺς Ἴωνας, ὡς δι' ἐκείνους ἀπολοίατο αἱ νέες, VIII. 90. a. et mox ibidem, τοὺς διαβάλλοντας λαβεῖν τοιόνδε μισθόν. Rursus, ἵνα μή, αὐτοὶ κακοὶ γενόμενοι, τοὺς ἀμείνονας διαβάλλωσι, ibid. m. f. διαβάλλειν τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τὸν Ἀρταφέρνεα, V. 96. a.

Hinc Passivum, passivâ notione. Θηβαίους διαβληθέντας (Accusatos apud regem, Insimulatos) ὑπὸ τῶν ἀντιστασιωτέων, ὡς ἀπόστασιν μηχανῴατο, VI. 46. a. διαβεβλημένους ὑπὸ Θεσσαλῶν, IX. 17. m. f. διαβεβλημένοι ἐς τοὺς Πέρσας. Accusati, Insimulati, In odium adducti, apud Persas, V. 97. a. (non, ut haud ita pridem Vir doctus in Diario Eruditorum Parisiensi contendit, Infensi Persis: nam manifeste haec verba referuntur ad ea quae cap. praeced. leguntur, Ἱππίης διαβάλλων τοὺς Ἀθηναίους πρὸς τὸν Ἀρταφέρνεα, et ἐς τοὺς Πέρσας idem valet ac πρὸς τοὺς Πέρσας.) ἐπεί τε (τὰ γράμματα) ἀνενειχθῇ καὶ διαβληθῇ πρὸς Ξέρξεα, Si literae istae ad Xerxem relatae, et in calumniam et criminationem apud eum fuissent adductae, VIII. 22. f. διαβληθῆναί τῳ dicitur is qui Odium alterius incurrit, qui Odiosus et Invisus illi est, Cui ille Infensus est. Sic Aristagoras dicitur Μεγαβάτῃ διαβεβλημένος, V. 35. a. quum paulo ante (cap. 33.) legamus, Iratum fuisse Megabaten Aristagorae. Κλεομένεϊ διεβλήθη μεγάλως ὁ Δημάρητος, Cleomeni valde exosus erat, Magnum in odium Cleomenis incurrerat Demaratus, VI. 64. Versa quidem vice in Platonis Phaedone διαβεβλῆσθαί τινι dicitur is qui Odio habet aut certe Aspernatur alterum.

3) Circumducere, Decipere, Fallere. διαβάλλων ἐκεῖνον εὖ, Pulcre illum circumveniens, V. 50. a. N. πολλοὺς οἶκε εὐπετέστερον διαβάλλειν ἢ ἕνα, V. 97. m. f. λέγων ταῦτα, διέβαλλε, V. 107. ubi aut subintelligitur accusativus Δαρεῖον, aut absolute reddi potest, Fraudibus, Dolo usus est. Sic et VIII. 110. a.

Eâdem notione Activâ usurpatur etiam verbum Medium Accusativo junctum: λέγων δὲ ταῦτα, Ξέρξεα διεβάλετο, IX. 116. m.

Passivum passivâ notione habes III. 1. f. διαβεβλημένος ὑπὸ Ἀμάσιος οὐ μανθάνεις, Deceptum te esse nescis ab Amaside. καταπαιχθεὶς καὶ γελασθεὶς interpretatur Gregorius, Dialect. Ionic. §. 143.

Διάβασις, ιος, ἡ, Transitus. I. 208. b. ἐπὶ ξύλων πεπηγνυμένων τὴν διάβασιν ἐποιεῦντο, I. 186. m. f.

Διαβατὸς ποταμός, Fluvius qui (vado) transiri potest, Permeabilis, I. 75. f. νῆσον διαβατόν (διάβατον aut διαβατὴν malebam) ἐκ τῆς ἠπείρου, Insulam in quam e continente transiri (vado) potest, IV. 195. a. et ibi Var. Lect.

Διαβιβάζειν, Transducere. κατὰ τὰς

γεφύρας διαβιβάσαι τὸν στρατόν, I. 75. a. m.

Διαβολή ἐστι δεινότατον, VII. 10, 4. m.

Διαβύνειν et Διαβυνέειν, Trajicere, Transfigere. *Pass.* τὸ πηδάλιον διὰ τῆς τρόπιος διαβύνεται, II. 96. *m. N. Medium. notione reciproca.* διὰ τῆς ἀριστερῆς χειρὸς διαβυνέονται, Sibi transfigunt, IV. 71. *m.*

[Διάγγελος, Internuncius. *Vocab. hoc Herodoto obtrudere voluit* Reiskius VI. 4. *a. ubi vide Not.*]

Διάγειν, Transigere, *hac notione, quâ dicimus* Transigere vitam, aevum, otium. *Sic igitur* διάγειν τὴν σιτοδείην, I. 94. *m. est* Penuriam rei frumentariae, i. e. tempus quo durat illa penuria. *Conf.* Λιπαρέειν.

[Διαγίνεσθαι, Durare, In vita permanere: *hac notione Reiskius, pro* ἐγίνετο III. 109. *a.* διεγίνετο *corrigendum censuit, praeter necessitatem.*]

Διαγινώσκειν, Διαγνῶναι, 1) Dignoscere, Internoscere, Cognoscere. τῇδέ τις διαγνοίη εἰ etc. I. 134. *o.* 2) Consilium capere. Constituere, Decernere. εἰ διαγνώσκοιεν σφέας βοηθέειν, VI. 138. *m. Conf.* Ἐπιδιαγινώσκειν.

Διαγορεύειν, Diserte, Libere eloqui. καὶ διαγορεύειν ἐκέλευε ὅτεν δέοιτο, *sic* VII. 38. *m. pro vulgato* καὶ δὴ ἀγορεύειν *cum cod. Pb. scribendum putat. Vide Budaei Comment. Ling. Gr. p.* 75 *seq.*

Διαδατέεσθαι, Distribuere. διεδάσαντο τὴν ληΐην, VIII. 121. *m.* ἐς φυλὰς διεδάσαντο (αὐτούς), IV. 145. *f.*

Διαδέειν, Utrimque adligare. τὰ πλεῦνα διαδέοντες ἀμφοτέρωθεν, II. 29. *a.*

Διαδεικνύειν, Ostendere, Declarare, Manifestum reddere. καὶ τῷ οὔ κως ἀεικέως ἐγίνετο, ὡς διεδείκνυε, II. 162. *a.* διέδεξε (Ion. pro διέδειξε) ἐν τούτοισι ὁ θεὸς ὡς etc. I. 31. *m.* ὡς διέδεξε, *nempe* ὁ Κυαξάρης, I. 73. *m.* ὡς διεδείκνυε, *scil.* ὁ Ἄμασις, I. 162. *a.* ὡς διέδεξαν, VIII. 3. *f.* διαδέξαι τε ὅτι etc. IX. 58. *m.* ὡς διέδεξαν ὅτι etc. VII. 172. *a.* νῦν τις διαδεξάτω ὑμέων βασιλῆος κηδόμενος, VIII. 118. *f.*

Pass. (οὗτος) διαδεικνύσθω ἐὼν πολέμιος, Is declaratus esto hostis, III. 72. *f. ubi, contra quam volueram, simplex verbum* δεικνύσθω *e superioribus editionibus in nostram irrepsit. Vide Var. Lect.*

Sed, sicut verbum δηλοῖ *sic et activum* διέδεξε *nonnumquam Impersonaliter et Intransitivè sive Passivâ notione usurpatur, ut significet* Manifestum fit, Clarum est, Patet. *Sic,* ὡς διέδεξε τῇδε οὐκ ἥκιστα, II. 134. *f.* ἐν τούτῳ διέδεξε ἴσῃ ἐστὶ τοῦτο ἄριστον, III. 82. *m. Sic formula ista* ὡς διέδεξε *fortasse etiam* V. 124. *o. aliisque in locis supra adlatis recte accipietur, licet ibi, si necesse fuerit, e proximis verbis Nominativus repeti possit. Caeterum vide supra voc.* Δηλοῦν *et quae ad* II. 117. *a. adnotavimus.*

Διαδέκεσθαι, *scil.* τὸν λόγον, Excipere sermonem alterius, Post alterum verba facere. VIII. 142. *a.*

Διαδέξιος, α, ον, Fausti (laeti) omi-

nis. διαδέξων ποιεύμενος τὸν ἴδιον τῶν Ἑλλήνων πρῶτον καὶ κάλλιστον, VII. 180. Not.

[Διαδοκεῖν. *Si hujusmodi verbum agnosceret graecus sermo, derivaretur inde* διάδοξε *perperam olim editum* V. 124. *a. pro* διέδεξε.]

Διαδρῆναι *vel* Διαδιδράναι, Diffugere, Dilabi, Profugere. μὴ περιίδητε διαδράντας αὐτούς, VIII. 75. *f.* IX. 58. *m.* 60. *a. m.* ὅκως μὴ διαδρήσεται σφέας ὁ Δημοκήδης, III. 135. *a.* διαδρήσονται, VIII. 60. *m.* 80. *f.*

Διαδρηστεύειν. *i. q.* διαδρῆναι, Profugere. *Nempe* διαδρηστεύοντες *legendum videtur* IV. 79. *m. ubi antea vulgo* διαπρήστευον τῶν τις Βορυσθενειτέων. *Vide Var. Lect.* et *Not.*

Διαζώειν. Vitam sustentare. ποιηφαγέοντες διέζωον, III. 25. *f.*

Διαθέτης, ου, ὁ, Disponens, Digerens, Administrans. (ὁ καθιστῶν καὶ οἰκονομῶν, *interprete Thoma Mag. voce* Διατίθεμαι.) Ὀνομάκριτον, χρησμολόγον τε καὶ διαθέτην χρησμῶν τῶν Μουσαίου, VII. 6. *m.* N. *Sed ubi* διαθέτης *rectius fortasse, cum Valla et Gronovio* Edissertatorem *aut* Venditorem *intelliges; ego quidem lubens* Musaei oracula venditantem *redderem.*

Διαιρέειν, 1) Dividere *quocumque modo.* τὸν βασιλέα δύο μοίρας διελόντα Λυδῶν πάντων, Lydos omnes in duas partes dividentem, I. 94. *m.* σφέας αὐτοὺς ἓξ μοίρας διελεῖν, IV. 148. *f. ubi vide Var. Lect.* σφάξας τὸν παῖδα καὶ κατὰ μέλεα διελών, Concedens, dissecans membratim, I. 119. *a. m.* ἀνασχίσας μιν (*scil.* τὸν λαγὸν) διελεῖν, Resecare, Aperire, Exenterare leporem propria manu, I. 123. *f.* τοῦτον διὰ θαλάσσης διελόντας τῆς νεός, Hunc trajicientes, *quasi* dividentes, *nempe* medium intercipientes, V. 33. *m. ubi quidem* διελῶντας *maluerat Wess. vide Not. Praet. Passivum:* βασιλέϊ . . ἐς τροφὴν . . διαραίρηται γῆ πᾶσα ὅσης ἄρχει, Universa terra in partes distributa est, I. 192. *a. Conf.* Διχοῦν.

2) Διαιρέειν τὰς διαφορὰς, Dirimere controversias. τοῖσι περιοικέουσι οὗτοί εἰσι, οἱ τὰς διαφορὰς διαιρέοντες, IV. 23. *f.* N.

3) διαιρέειν, *et verbo Medio* διαιρέεσθαι, Mente discernere, Judicare, Statuere, *item* Verbis explicare, Disserere, Contendere. εἰ μή ἐστι τοῦτο οἷον ἐγὼ διαιρέω, VII. 16, 3. *a.* ἐούσης τοιαύτης οἵην περ σὺ διαιρέεαι εἶναι, VII. 47. *a.* πᾶν ἐστι τοιοῦτον οἷον σὺ διαιρέεις, VII. 103. *a.* οἰκότως σὺ τουτέων ἕκαστα διαιρέεαι, VII. 50. *a. Sic apud Aristot. Rhet.* I. 15. (*citante Aem. Porto*) διαιρεῖν περί τινος, De re aliqua distincte verba facere, Disserere.

Διαΐσσειν, Prosilire et citato cursu transire. λαγὸς ἐς τὸ μέσον διήϊξε, IV. 134. *a.* N.

Δίαιτα, ης, ἡ, Vitae ratio. *Adrastus* δίαιταν εἶχε ἐν Κροίσου, Degebat, Habitabat et alebatur, Vitam agebat in Croesi aedibus, I. 35. *extr. Crocodilus* ἐν ὕδατι δίαιταν ποιεύμενος, In aqua degens, II. 68. *m.* ἄλλοισι ἀνθρώποισι χωρὶς θηρίων δίαιτα ἀποκέκριται, Αἰγυπτίοισι δὲ ὁμοῦ θη-

φέρει δίαιτά ἐστι, II. 36. c. Ἀνδρὶ τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζόης μετιβάλον, Universum vitae institutum mutarunt, I. 157. m. conf. ibi cap. 153. f. Coenae Persicae universum adparatum, non cibos solum, sed et vasa et reliquam pretiosam supellectilem spectabat Pausanias, quum de Mardonio loquens ait, ὃς τοιαύτην δίαιταν ἔχων, IX. 82. f.

Διαιτᾶσθαι ἐπ' ἀγροῦ, Rure vitam agere, I. 120. a.

Διαιτητής, ὁ, Arbiter. τούτῳ γὰρ διαιτητῇ ἐπετράποντο, V. 95. f.

Διακαρτερέειν, Perseverare, Constanter sustinere. διεκαρτέρεε (scil. πολιορκεύμενος) ἐς τὰ ἔσχατον, VII. 107. m.

Διακεῖσθαι, Tali quodam modo Adfectum esse. ἐρέω ὡς διακέαται (jon. pro διακεινται) τούς (i. e. οὕτοι οὕς) καλέουσι ἐνάρέας οἱ Σκύθαι, I. 105. extr.

τὰ διακείμενα, Conditiones in medium propositae, de quibus inter utrosque convenit. μουνομαχῆσαι ἐπὶ διακειμένοισι, IX. 26. a. m.

Διακελεύεσθαι, (Med.) 1) cum dativo, Jubere, Praecipere, Hortari. διακελεύομαι τοῖσι ἰοῦσι, I. 36. f. ἴσως ὡς καὶ τοὶ διακελευσάμεθα, VII. 16, 3. c. διακελευσαμένη δὲ γυνὴ γυναικί, IX. 5. f. 2) Absolute, subintellecto dativo ἀλλήλοις vel ἑωυτοῖς, Se invicem cohortari, I. 1. f. III. 77. f. Pro διακελευόμεθα, quod olim I. 120. f. legebatur, nunc ex meliorum librorum consensu παρακελ. legitur.

Διακινδυνεύειν, Discrimen pugnae subire. Hinc συνδιακινδ. VII. 220. a.

Διακλέπτειν τινά, Surripere aliquem periculo; quasi furtim conservare aliquem, I. 38. f.

Διάκορος, ου, ὁ, ἡ, Satiatus, Expletus. ἐπεὰν διάκορος ἡ γῆ γένηται πιοῦσα τὸ ὕδωρ, III. 117. f.

Διακοσμέειν, Ordinare. ἐπεί τε ταῦτα διακόσμησε, His ita ordinatis, I. 100. a.

Διακριδὸν, Exquisite, Eximie. ἰχθύες ἄριστοι διακριδὸν, Pisces longe optimi, IV. 53. a. Not.

Διακρίνειν, 1) Discernere. τὴν στρατιὴν διέκρινε, Discrevit copias et delectum instituit militum, scil. fortissimos seligens, reliquos domum mittens, VIII. 114. a. coll. cap. 113. Sic διακρινομένη ἡ στρατιὴ ἐσχίζετο, Delectu militum instituto discretus est exercitus et bifariam divisus, VIII. 34. c. ἔφερε καὶ ἦγε πάντας διακρίνων οὐδένα, Agebat ferebatque omnes, nullo discrimine; Discernens, Eximens neminem, III. 39. m. f. διακρίνας, VII. 156. f. Discernens, scil. plebem a locupletibus.

2) Dijudicare. οὐκ ἔχω ἀτρεκέως διακρῖναι, VII. 54. m.

3) Passivum διακριθῆναι saepe notione reciproca usurpatur, Se separare. Digredi. Sic διακριθέντες, VII. 219. f. Digressi e concilio, Soluto concilio. ubi alii Dissidentes interpretantur, minus commode. διακριθέντες ἐκ τῆς ναυμαχίης, Digressi e pugnâ navali, Diremtâ pugnâ, VIII. 18. a. ubi paulo ante est ὡς διέστησαν eadem notione.

4) μάχῃ διακριθῆναι πρός τινα,

Acie decernere cum aliquo, *quasi dicas*, Mutuas controversias armis dirimere, IX. 58. *m.* διακρῖναι τὸν πόλεμον, Dirimere, *i. e.* Finire, Perficere bellum. *Sic* οὐκ ὦν ἐδόκεον κατὰ τάχος οὕτω διακριθήσεσθαι τὸν ἐν Θερμοπύλῃσι πόλεμον, Rati non tam cito perfectum iri bellum ad Thermopylas, VII. 206. *f.*

Διακρούεσθαι, Dispellere, Propulsare a se *accusationem vel criminationem alterius; praesertim* Falsâ excusatione Eludere accusatorem. οὕτω διεκρούσαντο τοὺς Ἕλληνας, VII. 168. *f.* N. *ubi proxime ante*, αἰτιωμένων γὰρ τῶν Ἑλλήνων ὅτι οὐκ ἐβοήθεον, ἔφασαν *etc.*

Διακύπτειν, Prospicere per *fenestram.* διακύψας διὰ τῆς γεφύρης, Per carceris fenestram prospectans, III. 145. *a.*

Διακωλυτής, οῦ, ὁ, Qui prohibet. τούτου μηδένα εἶναι διακωλυτήν, VI. 56. *a.*

Διαλαγχάνειν, Sortiri, Inter se partiri. τὰ χρήματα αὐτοῦ διαλαγχάνουσι οἱ μάντιες, IV. 68. *f.*

Διαλαμβάνειν, 1) Medium corripere, Prehendere, Intercipere. ἐκέλευε τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν αὐτόν, I. 114. *m.* διαλαβόντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας -- μετέωρον ῥιπτεῦσι, IV. 94. *m.* αὐτίκα διαλελαμμένος ἄγεται, IV. 68. *m.* N.

2) Διαλαμβ. ποταμόν, Fluvium in plures alveos Diducere, Dividere. τὸν ποταμὸν ἐς τὰς διώρυχας τὰς ἑξήκοντά τε καὶ ἑκατὸν διέλαβε ὁ Κῦρος, I. 202. *m.* V. 52. *f.* ποταμὸς διαλελαμμένος πενταχοῦ, III. 117. *a. cum Var. Lect. et Not.*

Διαλέγειν, Seligere. τοῖσι εἴδεα ὑπῆρχε διαλέγων, VIII. 113. *f.*

Διαλέγεσθαι, *Tali quodam* Sermonis charactere uti, *Tali* Dialecto (*tali* χαρακτῆρι γλώσσης) loqui. πόλιες κατὰ ταὐτὰ διαλεγόμεναι σφι, Civitates eâdem Dialecto utentes, I. 142. *m.* Χῖοι καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τὠυτὸ διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἑωυτῶν μοῦνοι, I. 142. *f.*

Διαλείπειν, Intervallum (Medium spatium) relinquere. *In Passivo absolute ponitur.* ἐνθαῦτα διελέλειπτο, Ibi relictum erat spatium, Intererat intervallum, VIII. 40. *a.* μετὰ τὴν ἵππον διαλέλειπτο καὶ (*puto* κατὰ *legendum*) δύο σταδίους, VIII. 41. *f. et ibi Var. Lect.*

Διαλλάσσειν, Differre. διαλλάσσοντες εἴδεα μὲν οὐδὲν τοῖσι ἑτέροισι, VII. 70. *a. In Medio*, Inter se permutare. διηλλάσσοντο τὰς τάξις, IX. 47. *a.*

Διαλογή, ἡ, Colloquium. ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγεγόνεσαν αὐτῷ, *Vit. Hom.* 36. *m.*

Διαλοιδορεῖσθαι πᾶσι, Vehementibus conviciis incessere cunctos, II. 121, 4. *m.*

Διαλύειν, 1) Solvere, Persolvere, *stipendium militibus*, V. 30. *f.* 2) Dirimere. τοὺς ἀγωνιζομένους νὺξ ἐπελθοῦσα διέλυσε, VIII. 11. *m. f. Passiv.* διαλύεσθαι ἐκ τοῦ συλλόγου, Discedere ex conventu, III. 73. *f.* διαλυθέντες ἐκ τοῦ συνεδρίου, VIII. 56. *extr. Medium:* διαλύσασθαι τὴν ξεινίην, Solvere mutuum hospitium, IV. 154. *f.*

Διαλυμαίνεσθαί τινα, Saeviter et ignominiose, (Foede et Indigne) tractare aliquem. *διαλυμαίνεαι τὴν γυναῖκα*, IX. 112. *Passiv. ἐς εἰκός μιν ἀποπέμπει διαλελυμασμένην*, ibid. *Conf.* Λυμαίνεσθαι.

Διάλυσις, ιος, ἡ, Dissolutio. Digressus. *μίξιός τε τῆς ἀγορῆς διαλύσιος*, III. 104. n. m. *Vide supra in* Ἀγορή.

Διαμάχεσθαι, Dimicare, Armis contendere, strenue pugnare. *διαμάχεσθαι περὶ τῆς χώρης τοῖσι ἐπιοῦσι*, IV. 11. m. *διαμαχεσάμενος αὐθι*, IX. 67. *f. Et absolute, ἡμεῖς διαμαχησόμεθα*, IX. 48. *f.*

Διαμείβεσθαι, Permutare. *ὁ δὲ, διαμειψάμενος*, (Mutans interim amorem) *ἤρα τῆς Ἀρτάϋντου γυναικός*, IX. 108. *f.*

Διαμιστύλλειν, In frusta concidere. *διαμιστύλας κατὰ μέλεα τὸ ἱρήϊον*, I. 132. *m.*

Διαναυμαχέειν, Navali praelio contendere. V. 86. n. VIII. 63. *extr.*

Διανέειν, Transnatare. *ἐς τὴν Σαλαμῖνα διένεον*, VIII. 89. *m.*

Διανέμειν, Distribuere. *διενέμοντο τὰς ψήφους*, Calculos inter sese distribuebant, VIII. 123. *a. τὴν πόλιν διένειμε, codd. Arch. et Vind.* III. 39. *a. ubi alii vulgo ἔνειμε.*

Διανοέεσθαι, *cum Infin.* Cogitare, Consilium capere, Constituere *aliquid facere. τοὺς δὲ αὐτοῦ -- κατακλιθέντας πίνειν διανοέεσθαι*, II. 121, 4. *m. Praet. Plusq. οὕτω διενένωντο ποιέειν*, (*Ion. pro διενενόηντο conf.* Βεβλέω.) Ita facere constituerant, VII. 206. *extr.*

Διάνοια, ας, ἡ, Consilium, Quod quis mente agitat. *ἔμπαλιν ἰόντα τῆς ἐκείνου διανοίης*, VIII. 97. *f.*

Διαπαρθενεύειν, *cum Accus. pers.* Virginitatem eripere, Vitiare *virginem. Hinc Passiv. ἢ ἂν τῷ βασιλεῖ ἀρεστὴ γένηται, ὑπὸ τούτου διαπαρθενεύεται*, IV. 168. *f.*

Διαπασσαλεύειν, Clavis, Paxillis adfigere. *ζῶντα πρὸς σανίδα διαπασσάλευσαν, ne commode probati codd. et ed. Schaef.* VII. 33. *f. ubi alii προσδιεπασσάλευσαν. quod ex duabus scripturis* (*coll.* IX. 120. *f.*) *temere junctis ortum videtur. Praefixa διὰ ubiter significat.* Expansum, Passis manibus adfixum hominem tabulae fuisse.

Διαπάσσειν, Spargere, Interspergere. *ἐς τὰς τρίχας διαπάσας τοῦ ψήγματος*, VI. 125. *m. f.*

Διαπειλέειν, Interminari, Minas intentare. *Absolute ponitur* VII. 15. *m. f. Seq. ὡς cum Fut.* II. 121, 3. *f.*

Διάπειρα, ης, ἡ, Tentatio, Tentamen, Periculum quod quis facit. *ἀπέπεμπε ἐς τὴν διάπειραν τῶν χρηστηρίων*, I. 47. *a. ἐς διάπειραν τούτου ἀπικέσθαι*, Experimento cognovisse hoc, II. 28. *m. f. λογιώτατοί εἰσι μακρῷ τῶν ἐγὼ ἐς διάπειραν ἀπικόμην*, Quorum ego periculum feci, *scil.* cum quibus ego congressus sum, II. 77. *a. Conf.* Ἀποπειρα.

Διαπειρᾶσθαι, *cum Genit.* Tentare, Explorare. *διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς*, III. 14. *a. Sic alibi διεπειρᾶτο τῆς αὐτέων ἀνδραγαθίης. In re bellica*, Periculum facere

hostium, Congredi cum hoste. εἰ βούλεσθε Πέρσῃσι διαπειρᾶσθαι, - - - εἰ δὲ Φοίνιξι μᾶλλον βούλεσθε διαπειρᾶσθαι, V. 109. a. et m. conf. Πειρᾶσθαι et Ἀποπειρ.

Διαπέμπειν, Dimittere, Huc illuc emittere. διαπέμψας ἱππέας, I. 84. a. διεπέμποντο, I. 81. a. διαπέμψας ἄλλους ἄλλῃ, I. 46. a. Σπαρτιητέων τῷ κοινῷ διαπεμπομένους ἄλλους ἄλλῃ, I. 67. f.

Διαπεραιοῦσθαι, Trajicere mare. πολλοὶ διαπεραιωθέντες, VIII. 26.

[Διαπερισσεύειν, διεπερίσσευσε ex conject. edidit Reiz. IV. 79. m. intelligens Nimiâ loquacitate rem effutivit. Conf. supra Διαδρηστεύειν.]

Διαπίνειν, Compotare, Bibendo certare, Poculis sese largiter invitare, V. 18. a. N. IX. 16. a.

[Διαπλέειν, Transnavigare. διαπλεύσαντες τὸν βίον εὖ, edd. vett. V. 92, 6. a. ubi meliores libri διαπλέξαντες dedere. Conf. Διαπλέκειν.]

Διαπλέκειν, Plectere, Contexere. τὴν Φιλύρην διαπλέκων - - καὶ διαλύων, Contexens et retexens, IV. 67. f. Pertexere, Finire vitam. ἄρξαντες ἐπὶ τριήκοντα ἔτεα, καὶ διαπλέξαντες τὸν βίον εὖ, V. 92, 6. a. N. ubi olim διαπλεύσαντες. Conf. Καταπλέκειν.

[Διαπλώειν, Transnavigare, Navigare per fossam. διέπλωσε τὴν διώρυχα τὴν ἐν τῷ Ἄθῳ γενομένην, olim edd. VII. 122. a. ubi nunc διεξέπλωσε.]

Διαπολεμεῖν, Conficere bellum, Debellare. ἔστ' ἂν διαπολεμήσωμεν, VII. 158. f.

Διαπορθμεύειν, 1) Transducere, Trajicere copias. τὰς νέας παρεῖχε διαπορθμεύειν τὸν στρατόν, IV. 141. f. τὸν στρατὸν ἐκ Χερσονήσου διεπόρθμευσε ἐς Ἄβυδον, VIII. 130. a. 2) Transire. ποταμοὶ νηυσὶ περατοὶ, τοὺς πᾶσα ἀνάγκη διαπορθμεῦσαί ἐστι, V. 52. f. 3) Metaphorice, Mandata, conditiones propositas ad aliquem Perferre, Transferre. ἄνδρα φέροντα τοὺς αὐτοὺς λόγους τοὺς καὶ Ἀλέξανδρος τοῖσι Ἀθηναίοισι διεπόρθμευσε, IX. 4.

Διαπρήσσειν, (ion. pro διαπράσσειν,) Conficere negotium, Agere cum aliquo pro alio. οἱ δὲ - - προσέθεσαν τῶν ἀστῶν ἀνδράσι διαπρῆξαι. ὁ δέ σφι διέπρηξε ὧδε, IX. 94. a.

Med. Διαπρήσσεσθαι, Res suas peragere, Negotium suum conficere. *Absolute* κατ' ἡσυχίην ἐξομένους διαπρήσσεσθαι, IX. 41. a. m. δι' ἑπτὰ ἡμερέων διαπρήσσονται, IV. 24. extr. *Cum Accusat.* διαπρηξαμένους καὶ τἄλλα τῶν εἵνεκεν ἀπίκατο, I. 2. m. τἄλλα διαπρήσσεσθαι, II. 2. m.

[Διαπρηστεύειν, mendosum verbum. Vide Διαδρηστεύειν.]

Διαρραγῆναι vide in Διαιρέειν.

Διασκεδάζειν, Dissipare. ὥστε οὐ μὴ διασκεδασθῆναι τὸν στρατόν, VIII. 57. f. τὸν στρατὸν αὖτις διασκέδασε, I. 77. f.

Διασμᾶν, Diligenter abstergere, Extergere, Eluere. διασμῶντες (τὰ ποτήρια) ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, II. 37. a. Conf. Ἐκσμᾶν.

Διασπᾶν, Distrahere, Distractum tenere. τὸ Ἀττικὸν ἔθνος κατεχόμενον καὶ διεσπασμένον ὑπὸ Πεισιστράτου, I. 59. a.

Διασπείρειν, proprie Disseminare, tum Distribuere cum significa-

tione contemtus vel indignationis, Distribuendum projicere. ταύτας (πεντακοσίας μνέας) δηχθέμενος αὐτοχειρίῃ, διέσπειρε τῇ στρατιῇ, III. 13. extr.

Διάστασις, ιος, ἡ, Distantia, Diremtio, Disjunctio duorum montium qui olim juncti fuerant, VII. 129. extr.

Διαστοιβάζειν, Interstipare. ταρσοὺς καλάμων διαστοιβάζοντες, I. 179. a. m.

Διάστροφος, ὁ, ἡ, Distortus. (ζῶα) διάστροφα, ἔμπηρα, ἀπόπληκτα, I. 167. a.

Διασφάξ, άγος, ἡ, τοῦ οὔρεος, Divortium montis, Fauces, Vallis, III. 117. a. et m. II. 158. m. VII. 199. bis. VII. 216. a. ubi olim in genit. διασφᾶγος edd. penultimâ circumflexâ, sed rectius διασφάγος ed. Wess. et al. cum multis et sic alibi constanter apud Nostrum acuitur penultima in casibus obliquis. Conf. quae notarunt Viri docti ad Gregor. Dial. p. 558. ed. Bast.

Διασώζειν, Conservare, Ab anni periculo tutum praestare. Sic de portu idoneo (πρός τε) διασῶσαι τὰς νέας, VII. 49, 1. m.

Διατάμνειν, (Ion. pro διατέμνειν,) Discindere. μέσους διαταμεῖν, de supplicii genere. II. 139. a. μέσον διαταμεῖν, διαταμόντας δὲ etc. VII. 39. f.

Διάταξις, ιος, ἡ, Dispositio, Ordinatio, IX. 26. a.

Διατάσσειν, Ordinare, Disponere, Constituere, suas cuique partes tribuendo, Distribuere. τοὺς βαρβάρους διέτασσε, Ordinabat. VI. 117. m. ὡς σφι διετέταχτο, Acie ordinatâ, VI. 112. a. ὁ δὲ αὐτέων διέταξε τοὺς μὲν, οἰκίας οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ, δορυφόρους εἶναι, etc. I. 114. a. δορυφόρους καὶ θυρωροὺς καὶ ἀγγελιηφόρους καὶ τὰ λοιπὰ πάντα διατάξας εἶχε, Omnia (quodque pro suâ parte) constituta habebat, I. 120. a. m. Inde Passivum: ἐπορᾶν δὲ ἐκκείμενον διατέταγμαι ἐγώ, (Exponere puerum tuae sunt partes;) inspicere vero expositum, (sive curare et providere ut exponatur,) ad hoc Constitutus ego sum, Hae sunt partes mihi tributae, I. 110. f. ubi miratus sum Portum διατέταγμαι active interpretantem, Ego impero. τὰς δὲ πόλις αὐτέων ἄνδρες Μακεδόνες διατεταγμένοι ἔσωζον, Oppida illorum milites Macedones, in illis dispositi, locati, per illa distributi, tutabantur, VIII. 34. b. Similiter διατεταγμένοι, VII. 124. extr. de eis Quibus imperatum erat ut alii huc, alii illuc, annonam conveherent. οἱ μὲν δὴ Ἕλληνες κατὰ τάχος ἐβοήθεον διαταχθέντες, Graeci igitur hostibus occurrunt Bifariam distributi, Bifariam divisis partibus, nempe, Alii ad Thermopylas, alii navibus ad Artemisium stationem capientes, VII. 178. a. coll. cap. 177. extr. Aberrantes ab Herodoti sententiâ Interpretes verbum διαταχθέντες, Ut cuique praeceptum erat, aut ex jussu, interpretati sunt. Simpliciter de Ordinandâ acie sive Disponendis militibus agitur in illis verbis ὡς δέ οἱ πάντα διετέτακτο, I. 80. m.

Διατείνεσθαι τὰ βέλη, Intendere,

Intentare tela in hostem. διατείνοντο τὰ βέλεα ὡς ἀπήσοντες, IX. 18. a.

Διατελέειν cum Participio, Perseverare, Permanere. διατελεῦσι τὸ μέχρι ἐμεῦ αἰεὶ ἐόντες ἐλεύθεροι, VII. 111. a. VI. 117. m. f.

Διατετραίνειν, i. q. διατιτραίνειν, Perforare. κεφαλὴ ἀσθενὴς οὕτω, ὥστε ψήφῳ μούνῃ διατετρανέειν, III. 12. a. Sic et συντετραίνειν, II. 11. m. pro συντετρ.

Διατιθέναι, 1) Disponere, Huc et illuc ponere. διαθεῖναι τὸ μὲν ἐπὶ δεξιά, τὸ δὲ ἐπ' ἀριστερά, VII. 39. f. 2) Adficere, Accipere, Tractare aliquem tali quodam modo. ἐμὲ ὧδε διαθεῖναι, et paulo post, σεωυτὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι, III. 155. a.

Medium Διατίθεσθαι τὸν φόρτον, Venum exponere, Vendere merces, I. 1. m. ἐπεὰν διαθέωνται τὸν φόρτον, I. 194. m. f.

Διατρίβειν, 1) Commorari, Degere, Vitam agere. διατρίβοντα παρὰ Περιάνδρῳ, I. 24. a. 2) Atterere, Adfligere, Perdere. Inde Passiv. κάκιστα πάντων ἀνθρώπων διατριβῆναι, VII. 120. f.

Διατρώγειν, Perrodere. III. 109. a. et m.

Διαφαίνειν, Illucescere, Dilucescere. ἤδη διαφαινούσης ἡμέρης, VII. 219. m. ἠὼς διέφαινε, VIII. 83. a. IX. 47. a.

Διαφανής, ὁ, ἡ, non solum Perlucidus, sed et Ardens, Candens igne. λίθους ἐκ πυρὸς διαφανέας, IV. 73. f. τοὺς διαφανέας λίθους τῷ πυρί, IV. 75. a. ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ πνίξαντες, In ardente furno torrentes, II. 92. f.

Διαφαύσκειν, i. q. διαφαίνειν. ἅμα ἡμέρῃ διαφαυσκούσῃ, IX. 45. f. sic et ἅμ' ἡμέρῃ διαφαυσκούσῃ ed. Wess. et seqq. ex codd. Arch. et Vind. III. 86. a. ubi nos ex superioribus edd. διαφωσκούσῃ revocavimus. Vide ibi Var. Lect. et Notas.

Διαφέρειν τὸν αἰῶνα, Traducere vitam, Aevum transigere. I. 40. m. διαφέρειν τὸν πόλεμον, Bellum, diuturnum praesertim et anceps, gerere, tolerare. (Conf. Συνδιαφέρειν.) διαφέρουσί σφι ἐπὶ ἴσης τὸν πόλεμον, τῷ ἕκτῳ ἔτεϊ συμβολῆς γενομένης, συνήνεικε etc. I. 74. a. τὸν πρὸς Μιλησίους πόλεμον διενείκας, Post diuturnum illud bellum cum Milesiis gestum, I. 25. a. coll. cap. 18.

οἱ τὰν ψῆφον διαφέροντες, Suffragia ultro citroque (pro suâ quisque sententiâ) ferentes, IV. 138. a. τοῦτο τοὔνομα διήνεγκαν, Hoc nomen divulgarunt, Vit. Hom. 13. f.

οὐδέ τι οἱ διέφερε ἀποθανέειν, Nihil quidquam illius intererat obire mortem, Aequo prorsus animo mortem expectabat, I. 85. f.

Διαφέρεσθαι, Dissentire, Dissidere. διενειχθέντων περὶ τῆς βασιληΐης τῶν Εὐρώπης παίδων, I. 173. a.

Διαφεύγειν, Effugere. δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Πέρσας, III. 19. f. VI. 45. a. διέφυγε πολλὸν τοὺς διώκοντας olim edd. VI. 82. f. ubi nunc ἀπέφυγε. Pro Fut. διαφεύξεσθαι est periphrasis διαφυγὼν ἔσεσθαι, VII. 194. f. ubi vide Var. Lect.

Διαφθείρειν τὰ ἔργα, Vastare agros I. 36. a. m. Imperf. διαφθείρεσκε,

ibid. a. διαφθερέει σε ὁ ξεῖνος, Largitionibus te corrumpet, V. 51. m. N. διέφθειρε σφέας, Interfecit illos, IX. 88. f. διαφθερέονται, Perdentur, Perituri sunt, IX. 42. a. ἔρριπτον ἑωυτοὺς κατὰ τοῦ τείχεος κάτω, καὶ διεφθείροντο, Perierunt, VIII. 53. m. f. διεφθάρησάν σφι νέες τεσσεράκοντα, xl naves eorum perierunt, (et reliquae inutiles factae sunt) I. 166. f. τῶν διαφθαρεισέων νεῶν τοὺς ἄνδρας captivos fecerunt, I. 167. a. Alter filiorum Croesi διέφθαρτο, Gravi corporis vitio laborabat, I. 34. a. διεφθαρμένος τὴν ἀκοὴν, Auribus captus, Audiendi sensu destitutus, I. 38. f. δι' ὧν ἐφθάρησαν, VII. 10, 5. f.

[Διαφθορέω vide Διαφορέω.]

Διαφοιτᾶν, Permeare (*urbem*). οἱ δὲ ταῦτα διαφοιτέοντες ἔλεγον, Permeantes urbem haec edicebant, I. 60. *f*

Διαφοραὶ, αἱ, Dissidia, Lites. καταλαμβάνειν τὰς διαφορὰς, VII. 9, 2. m.

Διαφορέω, i. q. διαρπάζειν, Diripere. χρήματα τὰ σὰ διαφορέει, I. 88. *f.* ubi vitiose olim διαφθείρει edd. τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς διαφορηθέντα, III. 53. m. Etiam, Discerpere. ὑπό κυνῶν τε καὶ ὀρνίθων διαφορεύμενος, VII. 10, 8. *f.*

Διάφορος, ου, ὁ, ἡ, Diversus, Diversi generis. αἱ μαντικαί σφι διάφοροί εἰσι, Differunt, Diversa illorum ratio est, II. 83. *f.* διάφορός τινι, Dissidens ab aliquo, Discors, Adversarius, Inimicus. ἦσαν οἱ διάφοροί τινες γεγονότες τῶν Αἰθιόπων, II. 30. *f.* ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν Ἐπιδαυρίων· ἅτε δὲ ἐόντες διάφοροι, ἐδηλέοντο αὐτούς. V. 83. a. m Not. οὐκ ἐὼν διάφορος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ Κλεομένεϊ, V. 75. a. ἐὼν διάφορος τοῖσι Ζαγκλαίοισι, VI. 23. a.

Διαφυλάσσειν, Custodire, Conservare, Diligenter observare et curare, VIII. 107. m.

Διαφῦναι, Interesse, Interjectum esse. χρόνος διέφυ, καὶ πάντα σφι ἐξήρτυτο, Interjecto tempore, I. 61. *f.*

Διαφώσκειν. *Vide* Διαφαύσκειν.

Διαχέειν, Diffundere, Transfundere, VI. 119. m. *Metaphorice*, διαχέαι τὰ βεβουλευμένα, Disturbare, Irrita reddere decreta, VIII. 57. *f.*

Διαχοῦν χῶμα ἐς Σαλαμῖνα, Aggerem ducere per *fretum*, VIII. 97. m.

Διαχρᾶσθαι, 1) *i. q. simplex* χρᾶσθαι, Uti, *accedente interdum (sed rarius id quidem) vi praepositionis* διά, *durationis cujusdam vel* constantiae *aut* perseverantiae *significatione.* αἰεί κοτε τῇ αὐτῇ γλώσσῃ διαχρᾶται, vel διαχρέεται, I. 58. a. οὐκ οἴνῳ διαχρέωνται, I. 71. m. N. (conf. *infra*, Νὴ Δία.) οἴνῳ ἐκ κριθέων πεποιημένῳ διαχρέωνται, II. 77. m. τοιούτῳ μόρῳ διεχρήσαντο, I. 167. m. *f.* συμφορῇ μεγάλῃ διαχρέωνται, III. 117. m. τῷ οὐνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ διαχρεωμένους, I. 171. *f.* εἰ μὴ ἐθελήσῃ σφι ὕειν ὁ θεὸς, ἀλλ' αὐχμῷ διαχρᾶσθαι, II. 13. *f.* τῷ αὐτῷ τρόπῳ διαχρᾶσθαι, II. 127. a. τρόπῳ οὐ χρηστῷ διαχρεώμενοι, VII. 9, 2. *f.* τῇ ἀληθηίῃ διαχρεώμενοι, III. 72. m. VII,

102. a. ἐσθῆτι Φοινικηῒ διαχρεώμενοι, IV. 43. m. f. ξυνκοῖσι ἔθεσι διαχρέωνται, IV. 77. m. ἀγνωμοσύνῃ, ἀβουλίῃ, διαχρέωνται, VI. 10. VII. 210. a. εἰμωγῇ ἀφθόνῳ, ἀπλέτῳ, διαχρέωνται, III. 66. m. VI. 58. f. ὀρθῷ λόγῳ χρεώμενος, VI. 53. f. τῇ (ἀρετῇ) διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς, VII. 102. a. οὐκέτι ὁδοιπορίῃσι διεχρέετο, VIII. 118. a.

2) Διαχρᾶσθαι cum Accus. Conficere, Interficere, Occidere. αὐτὸν διαχρᾶσθαί μιν, Se ipsum e medio tollere, Mortem sibi consciscere, I. 24. a. m. τάδε τοι ἐκέλευσε (ὁ μὲ) εἰπεῖν, ἢν μὴ ἀποκτείνῃς τὸ παιδίον, -- ὀλέθρῳ τῷ κακίστῳ σε διαχρήσεσθαι, I. 110. f. ubi possis σὲ pro subjecto orationis accipere, ut διαχρᾶσθαι ὀλέθρῳ similiter hic dicatur ac τοιούτῳ μόρῳ διαχρᾶσθαι I. 167. m. f. et συμφορῇ μεγάλῃ διαχρ. III. 117. a. Sed fortasse rectius intelligetur αὐτὸν διαχρήσεσθαι σε, Jussit me tibi dicere, pessimo supplicio eum te Perditurum, Necaturum. Conf. Διεργάζεσθαι.

[Διαχρῆναι vitiose olim edd. VII. 54. f. pro διακρῖναι.]

Διδασκαλεῖον, τὸ, Ludus literarius, Schola. διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος, ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπεα, Vit. Hom 25. a.

Plur. τὰ διδασκαλεῖα, Minervalia, Merces magistro debita. ἀπέδωκε τῷ ἑωυτοῦ διδασκάλῳ τροφεῖα καὶ διδασκαλεῖα, Vit. Hom. 26. a. m.

Διδασκαλίη, ης, ἡ, Doctrina, Institutio puerorum, Docendi munus. οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἐν τῇ διδασκαλίῃ, Vit. Hom. 5. a. ἐπὶ τῇ διδασκαλίῃ κατεστήκει, ibid. m. καταλύσας τὴν διδασκαλίαν, ibid. cap. 6. a. et f.

Διδασκάλιον, τὸ, i. q. μάθημα, Doctrina, Disciplina, Scientia, Cognitio rerum scitu utilium. ἄλλα τε πολλὰ διδασκάλια ἐς τοὺς Ἕλληνας ἐσήγαγον, καὶ δὴ καὶ γράμματα, V. 58. a. N.

Διδάσκειν δρᾶμα, Docere (In scenam producere, Agere) fabulam. ποιήσαντι Φρυνίχῳ δρᾶμα Μιλήτου ἅλωσιν καὶ διδάξαντι, VI. 21. f. διθύραμβον πρῶτον ἀνθρώπων ποιήσαντα καὶ ὀνομάσαντα καὶ διδάξαντα, Qui primus dithyrambum --- docuit, i. e. publice decantavit et peregit, I. 23. a. οὐδ᾽ ἐδιδάχθη οὐδὲ οἶδε καλὸν οὐδὲν, III. 81. m. N. cf. Valck. ad VII. 102, 4.

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, Doctrina, τὸ Docere, Institutio, Disciplina. ἡ μὲν δὴ ταῦτα ἐκ διδαχῆς ἔλεγε, Haec ista dixit ut erat edocta, III. 134. m. παραλαβόντες διδαχῇ παρὰ τῶν Φοινίκων τὰ γράμματα, V. 58. m.

Διδοῦν et Διδόναι, Dare, Tradere, ταύτην Μήδων οὐδενὶ διδοῖ γυναῖκα, ὁ δὲ Πέρσῃ διδοῖ, I. 107. b. Et eadem notione, prorsus omisso γυναῖκας, sed subintellecto ἐδίδοσαν τε καὶ ἤγοντο ἐξ ἀλλήλων, V. 92, 2. a. παιδία δύο διδοῖ ποιμένι τρέφειν, II. 2. a. Sic et alibi διδοῖ, pro δίδωσι, ut II. 65. f. III. 119. m. etc. παρ᾽ ἑωυτοῦ διδοὺς, De suo dans, VIII. 5. a. Aor. 2. Opt. οὔτε ἄν τοι δῴην (alii quidem δοίην) θυγατέρα τὴν ἐμὴν γῆμαι, IX. 111. f. Commodius interdum διδοῦν vel διδόναι

reddetur per Offerre, Tradere velle. Sic Ἱππίῃ ἐδίδου Ἀμύντης Ἀνθεμοῦντα, ἐδίδοσαν δὲ Θεσσαλοὶ Ἰωλκόν· ὁ δὲ τουτέων οὐδέτερα αἱρέετο, V. 94. *a.* πόλις τε ἐδίδου (αὐτῇ) καὶ χρυσὸν ἄπλετον, ἀλλ' οὐκ ἔπειθε, IX. 109. *f.* λαβεῖν διδόμενα οὐκ ἐδέκετο, III. 148. *m.*

Διδόναι δίκην, *vide* Δίκη

Adjectivum verbale Δοτέον *vide infra suo loco.*

Διδρήσκειν vide Ἀποδιδρ. et Ἐκδιδρ.]

Δίδυμα, scil. τέκνα, Gemelli. ταύτην λέγουσι τεκεῖν δίδυμα, VI. 52. *a.*

Διειρύειν, *cum dupl. Accus.* Trahere per vel trans etc. τὸν ἰσθμὸν τὰς νέας διειρύσαι, Transducere naves per Isthmum, VII. 24. *m.*

Διεκπερᾶν, Transire, Trajicere. τὸν ποταμόν, V. 52. *a.* τὴν ἄνυδρον, III. 4. *f.* Ἡρακλῆος στήλας, IV. 152. *m.*

Διέκπλοος, ου, ὁ, Transitus, Exitus navigio patens. διέκπλοον τῶν βραχέων δεικνύναι, Monstrare viam quâ per brevia transiri et ex illis exiri potest, IV. 179. *m.* διέκπλοον κατέλιπον, Transitum reliquerunt, *id est*, Spatium, Viam quâ transiri *minoribus navigiis* posset, VII. 36. *m.*

Sigillatim διέκπλοος *intelligitur* Pugnae navalis genus, quo singulae naves per binas naves hostiles discurrunt. (*Conf. Lexic. Polyb. h. v.*) διέκπλοον ποιεύμενοι τῇσι νηυσὶ δι' ἀλλήλων, VI. 12. *a. N. cf. Larcher. ad h. l.* ἀπόπειραν αὐτέων ποιήσασθαι βουλόμενοι τῆς τε μάχης καὶ τοῦ διεκπλόου, VIII. 9. *f.*

Διεκπλώειν, *cum Accus.* Navi transire, Navigare per *Hellespontum.* πλεῖν ἐκ τοῦ Πόντου διεκπλώοντα τὸν Ἑλλήσποντον, VII. 147. *m.* ὁ ναυτικὸς στρατὸς διεξέπλωσε τὴν διώρυχα, VII. 122. *a.* ubi alii διέπλωσε. ὡς δὲ ταύτας διεξέπλωσε, Postquam praeter has *naves*; (*scil.* lustrans eas) pernavigasset, VII. 101. *a.*

Sigillatim διεκπλώειν in pugnâ navali *intelligitur* Eo genere pugnae uti quod διέκπλοος vocatur. διεκπλώοντες ἐναυμάχεον, VI. 15. *f.*

Διέκροος, ου, ὁ, Effluxus aquarum per *fauces montis.* οὐκ ἐόντος κω τοῦ αὐλῶνος καὶ τοῦ διέκρου τούτου, VII. 129. *m.*

Διελᾶν, i. q. Διελαύνειν, Trajicere, Transfigere. ἐπεὰν παρὰ τὴν ἄκανθαν ξύλον ὀρθὸν διελάσωσι μέχρι τοῦ τραχήλου, IV. 72. *f.*

διελῶντας *legendum conjecerat Wess. pro* διελόντας, V. 33. *m.* *Vide* Διαιρέειν.]

Διενθῶντι vide in Διεκτίθεσθαι.

Διενιαυτίζειν, Transigere annum. οὕτως λέγεται ὑπὸ Σκυθέων οὐ διενιαυτίζειν, IV. 7. *m.*

Διεξελᾶν, i. q. διεξελαύνειν, Transire (*equo vel vehiculo*) per *portum.* τὰς πύλας διεξελάσαι ἀνάγκη, V. 52. *a.* διεξὰς πύλας διεξελᾷς. -- καὶ ταῦτα διεξελάσαντι *etc.* ibid. *a. m.* διεξελαυνόντων δὲ κατὰ τὸ προάστειον, Dum *urbe egressi* vehuntur per suburbium, III. 86. *a.* διεξελάσαντες πᾶσαν τὴν χώρην, V. 29. *m.* idem quod διεξελθόντες et διεξιόντες, ibid. *a.* διεξήλαυνε ἐπὶ ἅρματος παρὰ ἔθνος ἓν ἕκαστον, VII. 100. *a.*

Διεξελίσσειν, Dissolvere et Explicare *id quod implicitum et involutum erat.* φακέλους ῥάβδων

διεξελίσσουσι, IV. 67. *a.* *ubi apponitur* συνειλέουσι.

Διεξέρχεσθαι, Transire *ab uno ad alterum*, Ordine per singulos transire. διὰ πάντων διεξελθόντες τῶν παίδων, scil. σφάζοντες καθ' ἕνα ἕκαστον, III. 11. *f.* οὕτω δὴ διεξῆλθε διὰ πάντων τῶν δέκα, V. 92, 3, *m.* Sic ὡς γὰρ δὴ διεξελθεῖν τὸν κήρυξ πωλέων τὰς εὐειδεστάτας, I. 196, *m.* N. *ubi vitiose olim* ὡς δὴ οἱ ἐξελθεῖν.

Διεξιέναι, *a praes.* διέξειμι, 1) Transire. διεξιόντα ἄν μιν (τὸν ἥλιον) διὰ πάσης Εὐρώπης, Si sol (*de cursu, quem nunc tenet, depulsus*) super universam Europam transiret, II. 26. *f.* διεξιόντες πᾶσαν τὴν Μιλησίην, V. 29. *a.* *idem quod* διεξελθόντες *et* διελάσαντες, ibid. *a.* *et m.* δι' ὧν (*sive* ὁδῶν, *sive* γυναικῶν) οἱ ξεῖνοι διεξιόντες, I. 199. *a.* Ξέρξης διεξῄει διὰ τῶν νεκρῶν, Per caesorum cadavera transivit, VII. 238. *a.* διεξιούσης δὲ τῆς στρατιῆς, *scil.* διὰ τοῦ ἄστεος, IV. 203. *a.* *Item* Digredi, Cedendo regredi νῦν μοι διεξιέναι περιελθεῖν ὅσον ἂν ἐκεῖνοι διεξίωσι, I. 208. *m.*

2) *Metaphorice*, Oratione persequi, Narrando percurrere, Exponere. ἐπεὰν κατὰ τὴν Κιλικίων τάξιν διεξιὼν γένωμαι, Quando in narrationis ordine ad Cilicum aciem pervenero, VII. 77. *a.* *Conf.* Διεξέρχεσθαι.

Διεξιέναι, (*a Praes.* Διεξίημι) Transitum dare, Transire pati *aliquem*. διεξῆκαν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἄστεος, Transire illos passi sunt per urbem, IV. 203. *a.*

Διέξοδος, ου, ἡ, Via quâ transitus et exitus patet. διέξοδοι ὁδῶν, Viae e transverso alias vias secantes et exitum ex illis praebentes, IV. 199. *m.* *ubi scriptura* ὁδῶν *bene habet, nec sollicitari debebat*, (*Conf.* Τρίοδος.) ἀποκεκλημένης τοῦ ὕδατος τῆς διεξόδου, III. 117. *m.* ἡμάρτανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου, Aberrarunt a totâ viâ (totо itinere) quâ isti transierant, IV. 140. *a.* ἡ τοῦ ἡλίου διέξοδος, Cursus solis, Via quam sol in coelo percurrit, II. 24. *item* Tractus terrae super cujus Zenith transit sol; *quâ notione dicitur* Sol διωκαίων τὴν διέξοδον αὐτοῦ, II. 26. *a.* *Metaphorice* αἱ διέξοδοι τῶν βουλευμάτων, Viae ac rationes consiliorum, III. 156. *extr.* VII. 234. *extr.*

Διέπειν, Administrare, Moderari, Gubernare, Praeesse *rebus*. τὰ πρήγματα ἐπορᾶν καὶ διέπειν, III. 53. *a.* καὶ οἱ ταῦτα διέποντι, VI. 107. *m.* οἱ τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ διέποντες ἀγῶνα, V. 22. *a.* ὁρῶσα πάντα ἐκεῖνα διέποντα Παυσανίην, IX. 76. *a.*

Διεργάζεσθαι, (*i. q.* διαχρᾶσθαι *num.* 2.) Conficere, Perdere, Interficere. διεργάζεται ἑωυτόν, Se ipse interfecit, I. 213. *b.* διεργάζοντο αὐτούς, Illos interfecerunt, V. 20. *extr.* οὐδενός βουλομένου διεργάσασθαι (τὸ παιδίον), V. 92, 3. *f.* τοῖσι ξίφεσι διεργάζοντο τοὺς Πέρσας, VII. 224. *a.* *Passiv.* διέργαστο ἂν τὰ Περσέων πρήγματα, Perditae fuissent res Persarum, VII. 10, 3. *f.*

Διέτης, ου, *sive rectius* Διετής, οῦ, ὁ, ἡ, Biennis. διέτης (*s.* διετὴς) χρόνος, II. 2. *m.* *Vide Var. Lect. et Not.*

Δίεχω, 1) *notione transitivâ*, Distinere, Dirimere, Separare. *σχιζόμενος ὁ ποταμὸς -- ῥέει -- διέχων ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα ὅσον περ τρία στάδια*, IX. 51. *a.* 2) *Intransit.* Pertingere, Pertinere *ab uno loco usque ad alium quemdam.* διεξέπλωσε τὴν διώρυχα τὴν ἐν τῷ Ἄθῳ γενομένην, διέχουσαν δὲ ἐς κόλπον *etc.* VII. 122. *a.* διώρυχα --- τὴν ἐκ τοῦ Νείλου διέχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, IV. 42. *a. m. ubi alii quidem simpl.* ἔχουσαν, *i. e.* tendentem, directam.

Δίζειν, *sive rectius* Διζεῖν, Διζῆν, *i. q.* ζητεῖν, Quaerere. δίζω (*al.* δίζω) ἤ σε θεὸν μαντεύσομαι, *in Orac.* I. 65. *m.*

Suo nomine Herodotus verbo Medio utitur, Δίζησθαι, *pro quâ quidem verbi formâ frequenter olim* Δίζεσθαι *edebatur. Cum Accusat. constructum, aut sequente* εἰ *particulâ, significat* Quaerere; *sequente Infinitiva, commode redditur* Cupere, *aut* Postulare. ἄκεα δίζησθαι. I. 94. *a. ubi vide Var. Lect. et Not. In* πλέον τι δίζησθαι ἔχειν *consentiunt edd. et mssti* II. 147. *m. Sic meliores libri* IV. 9. *a. ubi alii* δίζεσθαι, *quam formam* IV. 139. *f. tenuere editores omnes, etiam novissimi, sed nos ex probata cod.* F. (*quem unum nobis nostris inspicere oculis licuit*) δίζησθαι *edidimus.* διζήμενοι *et* διζήμενος *edd. et mssti* I. 67. *f.* 139. *f.* II. 66. *a.* III. 53. *m.* IV. 147. *m. f. Sic* ἀγγέλους διζημένους εἴ τις *etc.* IV. 151. *a.* εἰ δίζημαι εἴκοσι εἶναι ἀντάξιον, Te postulo parem esse viginti, VII. 103. *a.* δίζηται *recte ex msstis ed. Wess.* II. 38. *a. ubi olim* δίζεται. *Et* δίζησθε, V. 92, 1. *m. ubi olim* δίζεσθε. *Similiter* ἐδίζητο, I. 214. *f.* III. 41. *a. ubi olim* ἐδίζετο. *Sic* προσθήκας γάρ μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἐδίζητο, IV. 30. *a. Conf.* Ἐπιδίζησθαι.

Διηθέειν, 1) Percolare, Perluere, Eluere, Extergere. διηθήσαντες (τὴν κοιλίην) οἴνῳ φοινικηΐῳ, αὖτις διηθέουσι θυμιήμασι τετριμμένοισι, II. 86. *m.* 2) Per colum, *vel*, Quasi per colum, transire et penetrare. διηθέοντος τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἐς τὰ κοῖλα τῆς γῆς τὰ παρὰ τὸν ποταμόν, II. 93. *f.*

Διήκειν, *i. q.* Δίεχειν *num.* 2. ἐκ θαλάσσης τῆς Βορηίης ἐς τὴν νοτίην διήκουσι, Pertinent, Pertingunt, VI. 32. *m.*

Διηκονέειν, (*Jon. pro* διακονεῖν) Ministrare, Operam *alicui* navare. ἐξορκοῖ ἦ μέν οἱ διηκονήσειν ὅ τι ἂν δεηθῇ, IV. 154. *m.*

Διήκονος, ου, ὁ, Minister, Famulus, IV. 71. *f.* 72. *a.* IX. 82. *m.*

Διηκόσιοι, Ducenti. διηκόσια ἀποδιδοῖ, I. 193. *m.*

Διθύραμβος, ὁ, Carmen dithyrambicum. I. 23. *a. Vide supra in* Διόνυσος.

Διΐστάναι, Dirimere, Separare.

Aor. 2. *notione passivâ aut intransitivâ*, Dirimi, Discedere *e praelio.* τέλος, οὐδέτεροι νικήσαντες, διέστησαν, I. 76. *f.* οὕτω ἀγωνιζόμενοι διέστησαν χωρὶς ἑκάτεροι. VIII. 16. *extr.* ὡς δὲ διέστησαν, VIII. 18. *a. Conf.* Δίεχω.

Δικάζειν. Judicare, Jus dicere. *Absolute:* ἀνὴρ κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων, I. 96. *f.* προκατίζων ἐδίκαζε, I. 97. *a.* δίκας διδόναι ταύτας τὰς ἂν αὐτοὶ Ἀθηναῖοι δικά-

ευσι, VI. 139. o. m. *Cum Dativo* τοῖσι πέλας δικάζειν, I. 97. a. κατὰ μέγαθος ἀδικήματος ἑκάστῳ δικάζω, II. 137. o. m. τοῖσι Πέρσῃσι δίκας δικάζουσι, III. 31. m. *Nec vero* Judices *solum*, *sed et* Augures et Vates, Sententiam suam pronuntiantes, δικάζειν *dicuntur*· Τελμησσέες δικάσαντες -- ἔσονται Σαρδιες ἀνάλωτοι, I. 84. o. m. *Not. Conf. Eurip. Orest.* 164. *ubi* ἐδίκασε *idem valet ac* ἐθέσπισε, Pronunciavit.

Infin. δικᾷν, *pro* δικάζειν *vel* δικάσειν, *ut* ἐλᾷν *pro* ἐλάσειν. οὔτ' ἔθη δικᾷν ἔτι, I. 97. a. N.

Δίκαιος, Justus, Aequus. 1) *Pervulgato vocabuli usu.* δικαιότατος ἀνδρῶν, III. 148. m. 2) *Ubi de* Mensurâ *agitur.* αἱ ἑκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαι εἰσι στάδιον ἑξάπλεθρον, Centum justae orgyiae sunt stadium sex jugeris constans, *sive* Centum orgyiae aequant (exacte efficiunt) stadium sex jugera continens, II. 149. m.

3) δίκαιός εἰμι ποιεῖν *vel* πάσχειν τοῦτο, *i. q.* ἄξιός εἰμι, *vel* δίκαιόν ἐστι ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν *aut* πάσχειν, Aequum est ut hoc faciam *vel* patiar, Dignus sum cui hoc accidat. οὗτος οὔνομα τοῦτο δίκαιός ἐστι φέρεσθαι, Hic dignus est, Hic meretur *etc.* I. 32. *f.* δίκαιοί ἐστε ὑμεῖς πρὸς τὴν πεπρωμένην μάλιστα τῶν μοιρέων ἀμυνέοντες εἶναι, Aequum est ut vos *etc.* IX. 60. *f.* οἱ δὲ τὸν μισθὸν, ἔφασαν, δίκαιοι εἶναι ἀπολαβόντες, οὕτω ἐξιέναι, Hi ajebant. Aequum esse ut ita exeant (ut tum demum exeant) si mercedem accepissent, VIII. 137. m. *Alteram vocabuli constructionem habes* I. 39. m. ἐμοί τοι δίκαιόν ἐστι φράζειν.

4) *Neutrum*, τὸ Δίκαιον, *substantive positum*, Aequitas. τὸ δίκαιον οὕτω ἔφερε, VII. 137. a.

Δικαιοῦν (II. 172. *f.* VI. 86. a.) *et* Δικαιοῦν (V. 82. m. *ubi quidem praesens notione praeteriti*) 1) Aequum censere, *et commode subinde reddi potest* Faciendum censere, Velle, Secum constituere, *aut simili aliâ formulâ.* δικαιῶ, εἴ τι πλέον ἐνορῶ, σημαίνειν σοι, I. 89. a. ἐν ταύτῃ ἡμέρῃ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων δικαιεῦσι προτίθεσθαι, I. 133. a. προσηγάγετο τοὺς Αἰγυπτίους ὥστε δικαιοῦν (αὐτοὺς) δουλεύειν (αὐτῷ), II. 172. *f.* ἐδικαίωσε δὲ καὶ γῆμαι αὐτόθεν, II. 181. o. ἐδικαίωσε Κροῖσος νουθετῆσαι αὐτόν, III. 36. a. ἐδικαίευν καὶ αὐτοὶ ἕτερα τοιαῦτα ποιέειν, Idem sibi faciendum censuerunt, III. 79. *m.* τοσάδε δικαιῶ γέρεα ἐμεωυτῷ γενέσθαι, III. 142. *m.* ἄρχειν τῶν παίδων ἐδικαίευν, Aequum censebant, Ad se pertinere existimabant, imperare pueris, VI. 138. m. τούτου οὕτω δικαιεῦντος, Ita illo censente, Quum ille ita faciendum censuisset et pro suâ sententiâ dixisset, IX. 42. a. *Similiter, adjectâ Negatione*, οὐκ ἐδικαίωσα φέρειν (τὸν ἰχθὺν) ἐς ἀγορὴν, Aequum censui ut piscem non ferrem in forum rerum venalium, *sed tibi offerrem*, Nolui in forum ferre, III. 42. a. ἐδικαίευ οὐδένα οἱ ἐσαγγέλλειν, Noluit ut quisquam (Postulavit ut nemo) ipsum intus nunciaret, III. 118. *m.*

λαβεῖν διδόμενα οὐκ ἐδικαίου, Noluit, Nefas duxit, III. 148. m. f. βοῶν θηλέων οὐ δικαιοῦσι πατέεσθαι, IV. 186. f. οὐκ ἐδικαίου γενέσθαι τοῦτο κακιόνων ὅμοιον, VI. 15. f. οὐκ ἐδικαίου (sive ἐδικαίευ) -- μὴ οὐκ ἐξανδραποδίσεσθαί σφεας, Rem sese indignam judicavit, Male se facturum judicavit, si hos in servitutem non redigeret, VIII. 126. m. οὐκ ἐδικαίευν ἔτι ἀντιβαίνειν, Non amplius resistendum existimarunt, VI. 73. a. οὐ δικαιοῦν (praesens notione praet.) πειρᾶν τῆς πόλιος, Se non tentandam sibi existimasse urbem, VI. 82. m. οὐ δικαιοῦν -- ἀποδιδόναι, Aequum sibi non videri etc. VI. 86. a.

2) Verbo Δικαιοῦν vel Δικαιῶν etiam pro κολάζειν, Punire, Mulctare, utitur Herodotus, quemadmodum gallico sermone dicimus faire justice de quelqu'un. τοῦτον μετ' ἀξίην ἑκάστου ἀδικήματος ἐδικαίευ, I. 100. f. αἱ δὲ ἱρέες ἐδικαιεῦντο, III. 29. f. Sic et in Orac. δικαιώσει Κόρινθον, V. 92, 2. m. N.

De duplici istâ notione, quâ verbo Δικαιοῦν utitur Herodotus, monuit Suidas, dicens Δικαιοῦν δύο δηλοῖ, τό τε κολάζειν, καὶ τὸ δίκαιον νομίζειν· οὕτως Ἡρόδοτος. Ibi perperam vulgo, majore interpunctione post νομίζειν positâ, verba ista οὕτως Ἡρόδοτος ad sequentia referunt; quasi ea quae ibi subjiciuntur, Δικαιῶν τοῖς αὐτοῖς etc., essent Herodoti verba, quae nihil profecto ad Herodotum pertinent. Idem error in Zonarae Lexicon propagatus est.

Δικαστήριον, τό, Tribunal, Judicium, Consessus judicum. ὑπὸ δικαστήριον αὐτὸν ἀγαγόντες, VI. 104. f. ubi ὑπαγαγόντες edd. vett. ὑπὸ δικαστήριον ὑπαχθείς, VI. 72. f. Conf. Ὑπάγειν.

Δικαστής, οῦ, ὁ, Judex. οἱ βασιλήιοι δικασταί, III. 31. m. VII. 194. m.

Δίκη, ης, ἡ, 1) Lis, Caussa de quâ disceptatur. τοῖσι Πέρσῃσι τὰς δίκας δικάζουσι, III. 31. m.

2) Jus, Justitia. ταῦτα τοῦτον ἐποίησα σὺν δίκῃ, Jure, Merito, Non injuriâ, ita cum illo egi, I. 115. m.

3) Satisfactio, Poena, Meritum. αἰτέειν δίκας, τῆς ἁρπαγῆς, Poenas, Satisfactionem repetere, I. 2. f. 3. a. τῆς ἑωυτοῦ φυγῆς, IV. 164. a. τοῦ Λεωνίδεω φόνου, VIII. 114. a. m. εἰρώτων τίνα δίκην ἂν ἕλοιτο, Quaesiverunt ex eo, quam satisfactionem postularet, IX. 94. a. δίκας διδόναι, Poenas, Satisfactionem dare, I. 2. f. 3. a. IV. 164. a. VIII. 114. f. IX. 94. a. Ἁρπάγῳ Ἀστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκε, Poenam inflixit, I. 120. a. ταύτην δίκην τῆς ἐκτυφλώσιος ἐκτίνουσί τοι, Hanc tibi poenam luunt, Satisfactionem dant, IX. 94. f. ἐνθαῦτα ἡ δίκη τοῦ φόνου τοῦ Λεωνίδεω τοῖς Σπαρτιήτῃσι ἐκ Μαρδονίου ἐπετελέετο, IX. 64. a. οἱ Αἰγινῆται δίκας ἐδίδοσάν τε καὶ ἐλάμβανον παρ' ἀλλήλων ἐν Ἐπιδαύρῳ, Aeginetae poenas (satisfactionem) invicem dabant et accipiebant in Epidauro, id est, Lites suas in Epidauro coram judice Epidaurio disceptabant, Jurisdictioni Epidauriorum erant subjecti, V. 83. a. ubi δίκας

λαμβάνειν *significat* Satisfactionem accipere. Sed I. 115. *f.* ἔλαβε τὴν δίκην *significat* Meritum accepit, *id est*, Meritam poenam luit.

Δίκτυς, *plur.* δίκτυες, Bestia *nescio quae* Libyca, IV. 192. *a.*

Διμναῖος, Duarum minarum pretio. διμναίου ἀποτιμησάμενοι, V. 77. *m. ubi quidem vulgo* διμνέως, *sed vide Var. Lect. et Not.*

Διξός, ή, όν, (*Ion. pro* δισσός) Duplex, Geminus, *Plural.* Bini, Gemini, Duo. περὶ τούτου διξὸς λέγεται λόγος, Duplex fama fertur, III. 32. *a. ubi* ἐκφέρεται *olim edd.* οὗτος διξοὺς λόγους λεγομένους ἔχει, De hoc *homine* duplex fama fertur. IX. 74. *a.* διξὰ Ἡρακλήϊα, Duo genera templorum Herculis, *alterum Herculi Deo consecratum, alterum heroi*, II. 44. *f.* διξαὶ γάρ εἰσι αἱ ἴβιες, Duo sunt genera ibium, II. 76. *a.* διξοὶ Αἰθίοπες ἐστρατεύοντο, Duo genera Aethiopum, VII. 70. *m.* διξὰς ἱστίας οἴκεε, Duas domos incolebat, V. 40. *f.* διξαὶ πύλαι, Duae portae, V. 52. *a. m.* διξὰ φυλακτήρια, ibid. διξὰ θυρώματα *quaenam dicat* II. 169. *f. haud satis liquet.* (*conf.* Θύρωμα.) ἡμίονος διξὰ ἔχουσα αἰδοῖα, τὰ μὲν ἔρσενος, τὰ δὲ θηλέος, Duplex pudendum, VII. 57. *f.* διξῶν οἱ ἐόντων πρεσβυτέρων ἀδελφεῶν, Quum duo ei essent fratres natu majores, VII. 205. *a.* καρπῶν ἐστερήθητε διξῶν ἤδη, Duorum annorum fructibus (*quasi dicas*, Duobus proventibus) frustrati fuistis, VIII. 142. *m. f.*

Διοδοιπορέειν, Conficere viam. ὡς δὲ τὰς δύο μοίρας (τῆς ὁδοῦ) διοδοιπορήκεσαν, VIII. 129. *a. ubi alii* διοδεῦσαι.

Δίοδος, ου, ἡ, Transitus, Via qua transitur. ἐστρατοπεδεύοντο ἐν τῇ διόδῳ, (*ad Thermopylas*) VII. 201. *a.* τὰς διόδους φυλάσσειν, τηρεῖν, IX. 99. *m.* 104. *a.*

[Διοικοδομέειν. *Vulgatum olim* διοικοδομημένου δὲ αὐλῶνος II. 127. *m. cum Viris doctis in* δὲ οἰκοδομημένου *mutavimus. Vide Var. Lect. et Not.*]

Διοιχέσθαι, (*vel* Διοιχέεσθαι,) Praeterire *unde Praet. Pass.* αἱ ἡμέραι ὑμῖν τοῦ ἀριθμοῦ διοίχηνται, IV. 136. *f. Sic ibi per Enallagen scripsit Noster, ubi maluisses fortasse* ὁ τῶν ἡμερέων ἀριθμὸς διοίχηται.

Διόργυιος, ου, ὁ, ἡ, Duarum orgyiarum, *i. e.* Duodecim pedum mensura. λίμνη (κατὰ) βάθος διόργυιος, Lacus cujus altitudo pedum XII est, IV. 195. *m.*

Διότι, Quoniam, *cum Infinitivo construitur in oratione obliqua.* τιμᾷν Σαμίους, ἔφη, διότι ταφῆναί οἱ τὸν πάππον δημοσίῃ ὑπὸ Σαμίων, Colere se, ait, Samios eo quod avus ipsius publice sepultus fuisset a Samiis, III. 55. *f.*

Δίπηχυς, εος, Bicubitalis, II. 78. *a.* ξύλα ὅσον τε διπήχεα, II. 96. *a.*

Διπλήσιος, (*Ion. pro* διπλάσιος) Duplus. μετεπέμπετο ἄλλους διπλησίους μάντιας, Arcessit duplum numerum aliorum vatum, Alios vates duplo numero, IV. 68. *m.* διπλήσια οἱ μοῦνοι ἑκατέρῳ τὰ πάντα ἢ τοῖσι ἄλλοισι, VI. 57. *a.* τὸ διπλήσιον, Du-

plus numerus, Alterum tantum; VII. 103. *a.*

Διπλόος, Duplex. *ἐκπεφευγὼς διπλόον θάνατον*, VI. 104. *a. In fœm. pro communi διπλῆ, non διπλόη, sed διπλὴ legitur* III. 42. *m. ubi χάρις διπλὴ consentientibus (quod sciam) libris.*

Δίπους, Bipes. *δίποδες μῦς*, IV. 192. *f.*

Δίπτυχος, ὁ, ἡ, Duplicatus. *δελτίον δίπτυχον* (Duplicatam tabellam, Pugillares) *λαβών, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησε*, VII. 239. *m.*

Δισχίλιοι, Bis mille. *Etiam in Singulari usurpatur cum nomine collectivo διαχιλίην ἵππον*, VII. 158. *f.*

Διφάσιος, α, ον, Bifarius. *i. q. διξός*, Duplex, Bifarius, *et plerumque pluralis διφάσιοι idem fere ac δύο valet. τρώματα διφάσια*, Duo vulnera, Duæ clades, I. 18. *a. ἔστι δὲ καὶ ἕτερα διφάσια στόματα*, Alia duo ostia *Nili*, II. 17. *f. εἰκόνες διφάσιαι*, Duae imagines, II. 182. *m. αἰτίαι διφάσιαι λέγονται τοῦ θανάτου*, Duplex caussa memoratur, Caussa mortis bifariam traditur, De caussâ mortis duplex fama est, III. 122. *a. ἀκταὶ διφάσιαι*, Duae diversae orae, IV. 38. *a. διφασίοισι γράμμασι χρέωνται*, Duplici scripturae genere utuntur, II. 36. *f. ἐφρόνεον διφασίας ἰδέας*, VI. 100. *a.*

Διφθέρη, ἡ, Pellis. *διφθέραι αἰγέαι καὶ οἴιαι*, V. 58. *f. οἱ Ἴωνες τὰς βύβλους διφθέρας καλέουσι*, ibid. Not.

Διφρὰς, άδος, ἡ, *i. q. ὁ δίφρος*, Currus, Bigae. *κατὰ διφράδα*, *Vit. Hom.* 35. *m.* in carmine, *vide Not.*

Διφροφορεῖν, Sellâ *vel* Lecticâ gestare. *Περσέων τοὺς διφροφορευμένους καὶ λόγου πλείστου ἐόντας*, III. 146. *f.* N.

Διφυής, έος, ὁ, ἡ, Duplicis naturæ. *μιξοπάρθενον ἔχιδναν διφυέα*, IV. 9. *a.*

Δίχα, Bifariam. *δίχα διαστᾶσαι μάχονται πρὸς ἀλλήλας*, Duas in partes divisae et contra se invicem stantes, Duabus a partibus stantes *virgines*, IV. 180. *a. τοῖσι στρατηγοῖσι ἐγίνοντο δίχα αἱ γνῶμαι*, Bifariam divisae erant sententiae, VI. 109. *a. et m. f.*

Διχῆ, *vide* Διχοῦ.

Διχοῦ, i. q. *δίχα. διχοῦ σφέας διαλόντες*, Bifariam sese partientes, IV. 120. *a. ubi olim διχῆ.*

Διωθέειν, Dejicere. *τὸ σῶμα ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ διωθέουσι κάτω*, IV. 103. *a.*

Med. Διωθέεσθαι. 1) *Idem fere quod Activum.* Disjicere. Dejicere. *διωσάμενοι τὰ γέῤῥα*, Disjecerunt et perruperunt scuta *vel* crates *e quibus vallum erat factum*, IX. 102. *m.* 2) A se propulsare, Amoliri, Repellere. *διώσασθαι τὸν Δαρείου στρατόν*, IV. 102. *a. τὴν εὔνοιαν διωθέεσθαι*, Respuere benevolentiam *alicujus*, VII. 104. *m. ὁ δὲ διωθέετο*, At ille recusavit, Repulit a se *postulatum, sive postulantem*, Repulsam dedit, VI. 86, 2. *m. χρήμασι ἐπιπείθοντο διωθέεσθαι*, (*praesens notione futuri διωθήσεσθαι*,) Confidebant pecunia a se amoliri posse *periculum*, *nempe τὴν αἰτίην*, culpam

et condemnationem, IX. 88. m.

Διώκειν, 1) Insequi, Celeriter sequi, non hostili animo. τὴν ταχίστην διώκοντες (αὐτούς), IX. 11. f. Ἅρμα Συρηγνὸν ἅρμα διώκων, Currum pone urgens, VII. 140. f. Sed διώκειν ἐκ τῆς γῆς, Pellere patriâ, Exsilio multare, IX. 77. f. 2) Jure persequi, Accusare. ἐδίωξαν (αὐτὸν) τυραννίδος, VI. 104. f. θανάτου ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὸν δῆμον Μιλτιάδεα ἐδίωκε, (scil. θανάτου δίκῃ ἐδίωκε) Capitis crimine accusavit, VI. 136. a.

Διωκτέος, η, ον, Persequendus. διωκτέοι εἰσὶ ἐς ὃ καταλαμφθέντες etc. IX. 58. f.

Διῶρυξ, υχος, ἡ, Fossa, Canalis. διώρυχα βαθέαν ὀρύσσειν, I. 75. m. 185. a. 189. f. ἐς τὸν κόλπον τὸν Ἀράβιον Δαρεῖος ἐκ τοῦ Νείλου διώρυχα ἐσήγαγε, IV. 39. m. 42. m. VII. 23. a. 117. a. Conf. Διεκπλώειν.

Δοκέειν, 1) Videri. οὔτι ἔδοξε μαθεῖν, Neque visa est animadvertere illum, I. 10. f. ἐγὼ μοι δοκέω κατανοέειν τοῦτο, Videor mihi hoc intelligere, II. 93. f. δοκέειν ἐμοί et ἐμοὶ δοκέειν, Ut mihi videtur, I. 172. a. II. 77. m. III. 45. m. 135. m. f. V. 69. a. VII. 229. f. VIII. 22. f. δοκέειν δέ μοι, sive δοκέειν δ' ἐμοί, VII. 173. f. ὡς ἐμοὶ δοκέειν, II. 124. m. VI. 95. f. (ubi alii quidem δοκέει.) VIII. 30. m. Sed ὡς ἂν ἐμοί γε (sive ἐμοί γε) δοκέειν, seq. Infin. I. 58. f. ubi vide Var. Lect. et Not. et conf. Ὡς num. III. καί σφι μνημόσυνα ἔδοξε λιπέσθαι δόξαν δέ σφι, etc. Quod quum illis visum fuisset, Quod quum decrevissent, II. 148. a.

2) i. q. νομίζειν. Existimare, Opinari, Putare, Statuere. εἴ τι περὶ τῶν θείων πρηγμάτων δοκέειν δεῖ, IX. 65. a. οὐ γάρ σε δοκέω πείθεσθαί μοι, I. 8. m. οὐδὲν δοκέων αὐτὴν ἐπίστασθαι, I. 11. a. ἐπειρώτας τί δοκέεις εὔχεσθαι ἄλλο, I. 27. m. f. δοκέων διοτρεφέα γῶν ἀπέσθαι, I. 31. a. κάρτα δόξας (αὐτὸν) ἀμαθέα εἶναι, I. 33. a. δοκέων τοὺς θεοπρόπους οὐ λέγειν ἀληθέως, I. 158. f. ἐδόκεε ὁ Ξέρξης ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα νικᾶν, VII. 18. a. ἐδόκεε ὁ Ἵππαρχος ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα αἰνίσσεσθαι etc. V. 56. a. (Conf. Δόκησις.)

3) Decernere, Constituere. Hinc Praet. Pass. δέδοκται τὰ πείσονται, Decretum est quid hi passuri sint, VI. 109. m. N. δέδοκται τοῖσι πρώτοισι τῶν μαντίων ἀπόλλυσθαι, Decretum, Constitutum est ut priores vates morte plectantur, IV. 68. f. δέδοκτο, scil. αὐτῷ, Constitutum ei erat, Consueverat, IX. 74. m. Item δεδόκηται, ut VII. 16. f. εἰ δὲ τοι οὕτω δεδόκηται γίνεσθαι, Si tibi stat decretum ut ita fiat, Si tu utique vis ut ita faciamus, VII. 16. f.

Δόκησις, ιος, ἡ, Opinio, Aestimatio ex probabili conjecturâ, non ex certa ratione. δόκησιν δὲ δεῖ λέγειν, VII. 185. a. ubi paulo post, τουτέων τῶν ἐθνέων τριήκοντα μυριάδας δοκέω γενέσθαι.

Δόκιμος, ου, ὁ, ἡ, Probatus, Spectatus, Clarus. Λυκοῦργον, τῶν Σπαρτιητέων δόκιμον ἄνδρα, I. 65. a. m. ἀνὴρ τῶν ἀστῶν ἐὼν δόκιμος, I. 158. m. II. 162. m. III. 135. a. VII. 118. f. ἐὼν ἐν τοῖσι ἀστοῖσι

δόκιμος, III. 143. *a.* τὰ πολέμια κάρτα δόκιμος, V. 111. *a.* δόκιμον ἐόντα παρὰ Ξέρξῃ, VII. 117. *a.* ἔπεμπον τὸν δοκιμώτατον σφίων αὐτέων, I. 152. *f.* II. 162. *f.* συγκαλέσας τῶν Περσέων τοὺς δοκιμωτάτους, III. 127. *m. ubi alii* λογιμωτάτους. *Conf.* Λόγιμος.

Δολερός, Dolosus. δολερὸς καὶ ἁλμυρὸς ποταμός, *Hellespontus*, VII. 35. *f.*

Δόλος, ου, ὁ, Dolus. μὴ δόλῳ αὐτοὺς προέχοιεν, IX. 90. *f.*

Δολοῦν, Fraudulenter agere, Decipere. τοιούτῳ φαρμάκῳ δολώσας, I. 212. *p.*

Δόμος, ου, ὁ, Ordo, Stratum, Compages *lapidum vel laterum in aedificio.* ἐπὶ τριήκοντα δόμους πλίνθου, I. 179. *a. m.* ὑποδόμας τὸν πρῶτον δόμον λίθου Αἰθιοπικοῦ, II. 127. *f. Conf. Lexic. Polyb. h. v.*

Δονεῖν, Agitare, Vehementer commovere. δονέουσι τὸ γάλα, IV. 2. *f.* ἡ Ἀσίη ἐδονέετο ἐπὶ τρία ἔτεα, VII. 1. *m.*

Δόξα, ης, ἡ, Opinio. *Notemus singularem pleonasmum quo utitur Noster, dicens* ὡς εἰ παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πρήγματα ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, I. 79. *m.* N. *Sic iterum,* ἐπεὶ οὐ συνῆκε παρὰ δόξαν τὰ πρήγματα ἀπέβαινε ἢ ὡς αὐτοὶ κατεδόκεον, VIII. 4. *a. Etiam illa dictio,* ἐπιστέατο (*jon. pro* ἐπίσταντο *vel* ἠπίσταντο) δόξῃ, VIII. 132. *f. pleonastica quodam modo videri potest, quoniam ipsum verbum* ἐπίστασθαι *per se, non solum* Scire, *sed et* Existimare, *apud Nostrum significat; ut ita dictum sit quasi latine dicas* In opinione suâ existimabant.

Δόξα, Opinio aliorum de nobis, Gloria. *Sic* δόξαν φύσας (populus Atheniensis) αὐξάνεται, V. 91. *m. f. possis intelligere* Gloriam nactus augescit, *sive* auget illam. *sed vide ne rectius ibi* δόξα *intelligatur* Opinio quam quis de se habet, *ut ea fere sit sententia quam in latina versione expressimus,* Majores quotidie sibi spiritus sumit. *Conf. Not. et voc.* Φύειν. ἀπὸ τῆς δόξης πεσεῖν, Opinione, Gloriâ excidere, VII. 205. *f. ubi quidem et* Spe excidere *possis intelligere cum* Larchero, *nempe* Opinione quam de se habet et de rebus suis.

Δοξόω, δοξοῦν, Existimare. *Unde* Pass. Existimari, *praesertim in* bonam partem. ἐβώσθη καὶ ἐδοξώθη εἶναι ἀνὴρ σοφώτατος, VIII. 124. *a.* δεδόξωσθε εἶναι ἄριστοι, IX. 48. *f. Sic* δεδόξωσθε πρὸς αὐτοῦ ἄνδρες εἶναι ἀγαθοί, VII. 135. *m. ubi perperam olim* δεδόξασθε.

Δοράτιον, τό, *diminut.* τοῦ δόρυ, δόρατος, Hasta, Hastula. ἀκόντια καὶ δοράτια, I. 34. *f.*

Δοριάλωτος, ου, ὁ, ἡ, Bello captus. χώρη δοριάλωτος, VIII. 74. *f.* IX. 4. *b. Utrobique quidem olim* δορυαλ. *edebatur.*

Δορκάς, άδος, ἡ, Dorcas, Fera ex cervino genere. κέρας δορκάδος, VII. 69. *m. Sed* IV. 192. *a. pro* δορκάδες *libri fere omnes in* ζορκάδες *consentiunt.*

Δορπία, ἡ, τῆς ὁρτῆς, Vespera quae festum antecedit, *sive* Primus Apaturiorum (*sive* Dionysiorum apud Aegyptios) dies,

II. 48. a. Nat.

Δόρυ, ατος, τό, Hasta, Lancea. δόρατα τοῖσι πλεῖστον ἐτύγχανε κατηγότα, VII. 224. a. τὰ δόρατα ἐπιλαμβανόμενοι κατέκλων οἱ Βάρβαροι, IX. 62. m. δόρατα ναύμαχα, Hastae ad pugnam navalem comparata, VII. 89. f. *Aemilio Porto Herodotus visus erat ita vocare* Nauticos contos, *qui sunt* Oblongae perticae cuspide ferreâ munitae, *quibus nautae naves impellunt et saepe pugnant cum hoste. Conf.* Δοῦρας.

Δορυάλωτος, *vide* Δοριάλωτος.

Δορυφορέειν, Hastatum esse, Satellitem esse et corporis custodem *regis vel principis.* ἐδορυφόρεον τὸν Βασιλέα, II. 168. b. τοὺς χιλίους Περσέων ἐδορυφόρεον, III. 127. a. δορυφορέειν Ὀροίτεα, III. 127. m.

Δορυφόρος, ου, ὁ, Hastatus, Satelles, Custos corporis. δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο, κορυνηφόροι δέ, I. 59. f. Gyges, priusquam regno potitus est, δορυφόρος fuerat Heraclidarum, I. 91. a. προτεῖναι αὐτοῖ (τὸν Βασιλέα) δορυφόρεσι, I. 98. a. πέμψας τῶν δορυφόρων τοὺς πιστοτάτους, I. 113. f. *Omitto plura colligere.*

Δοσίδικος, ου, ὁ, Qui caussam suam judici judicandam permittit, Qui se judicis judicio submittit, VI. 41. a. *ubi* Δωσίδικ. *per* ω μέγα *ed. Wess. et seqq. Vide Var. Lect. et Not.*

Δόσις, Donum, Beneficium. αἴτεε δόσιν τήν τινα βούλεαί τοι γενέσθαι, I. 90. a.

Δοτέον, *adjectivum verbale, a verbo* διδόναι, Dandum. οὕτω δὴ ἐφικαίρια δοτέα εἶναι χρήματα, VIII. 111. m.

Δουλόειν, *vide* Δουλοῦν.

Δουληΐη, ης, ἡ, (*Ion. pro* δουλεία) Servitus. τὴν δουληΐην ὑπομεῖναι, VI. 12. f.

Δουλήϊος, η, ον, (*pro comm.* δούλειος) Servilis. στείλας τὴν θυγατέρα ἐσθῆτι δουληΐῃ, III. 14. a.

Δούλιος, i. q. δουλήϊος, Servilis. ἕξουσι δούλιον ζυγόν, VII. 8, 3. f.

Δουλοπρεπής, έος, ὁ, Servo conveniens, Servilis. οὐδένα πόνον δουλοπρεπέα ἔχουσι, I. 126. f.

Δοῦλος, η, ον, *Adjective usurpatur* VII. 7. m. Αἴγυπτον πᾶσαν πολλὸν δουλοτέρην ποιήσας ἢ ἐπὶ Δαρείου ἦν.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, i. q. δουληΐη, Servitus, I. 129. a. περιημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ, I. 164. a. τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι, I. 169. a. ἀπαλλαχθέντες δουλοσύνης, I. 170. m. *Adde* IV. 118. m. f. VIII. 142. m. IX. 27. a. 76. m. 90. m. f. *Raris quibusdam in locis ut* I. 95. f. VII. 102. m. *olim* δουλωσύνη *per* ω *editum erat, sed jam pridem correctus error est. Etiam in nostro cod. F.* δουλωσύνη *per* ω *perperam scribitur* IX. 76. m. *quem ad locum, quod in Var. Lect.* adnotavi, non spernendum esse ibi nomen in Accusativo positum, δουλοσύνην quippe ibi idem ac δούλην posse valere, *dormitasse me, quum illa scriberem, intelligo, nam, alia ut taceam, opinioni isti ab ipso limine obstat adjectus Genitivus* αἰχμαλώτου.

Δουλοῦν, In servitutem redigere. *Passiv.* δουλοῦσθαι ὑπό τινος, *et* ὑπό τινι. εἰ Κᾶρες ἐδουλώθησαν ὑπὸ

Ἁρπάγου, Cares ob Harpago in servitutem redacti sunt, scil. non ut ipsius Harpagi, sed ut Cyri imperio, Harpago operam suam in hoc navante, essent subjecti, I. 174. a. Δοῦλοι ὑπὸ Πέρσῃσι ἐδεδούλωντο, Scilicet Sub Persarum potestatem erant redacti, I. 94. f.

[Δουλωσύνη, vide Δουλοσύνη.]

Δοῦρας, sive Δοῦρυ, ατος, τὸ, i. q. δόρυ, Hasta, Lustis. τύπτοντες δούρασι τὸν κίρκα, I. 172. f.

Δραμεῖν, Currere, vide in Τρέχειν.

Δράμημα, ατος, τὸ, idem fere ac ὁ δρόμος, Cursus: sive potius, Curriculi genus quoddam, Cursuum institutum. τοῦτο τὸ δράμημα τῶν ἵππων καλέουσι Πέρσαι ἀγγαρήϊον, VIII. 98. extr.

Δράσσεσθαι, Prehendere, Manu capere, III. 13. f.

Δρέπανον, ου, τὸ, Falx, I. 105. m. Ensis falcatus, V. 112. f.

Δρέπειν, Metere, Demetere. δρέπειν τὴν καρπὸν, III. 110. extr.

Δρησμὸς, οῦ, ὁ, (jon. pro δρασμὸς) Fuga. δρησμὸν ἐβούλευε, De fuga cogitavit, V. 124. a. VIII. 97. a. 100. a. Sic in Plur. δρησμὸν ἐβούλευον, VIII. 4. a. et 18. f. ubi alii ἐβουλεύοντο, quod et ipsum quidem teneri potuerat, quum praesertim de Pluribus agatur inter se deliberantibus: et sic consentientibus (quod sciam) libris omnibus scribitur οἱ Ἕλληνες δρησμὸν βουλεύονται, VIII. 75. m. f. δρησμῷ ἐπιχειρέειν, VI. 70. a. ἀγγέλλων τὸν δρησμὸν τὸν ἀπ' Ἀρτεμισίου τῶν Ἑλλήνων, VIII. 23. a.

Δρόμος, ου, ὁ, Cursus. Notemus formulam, περὶ τοῦ παντὸς ἤδη δρόμον θέοντες, De rerum summa jam periclitantes, VIII. 74. a. Conf. Var. Lect. et Not.

Δρῦς, υὸς, ἡ, Quercus. Δρυὸς κεφαλαί, Loci nomen, IX. 39. a. m.

Δῦναι, Subire aquam, Descendere in mare. δὺς ἐς τὴν θάλασσαν, VIII. 8. f. Possiv. vel Med. Δύεσθαι, de Occidente sole. ἐς τὸ δύεται ὁ ἥλιος, IV. 181. f. πρὸ δύντος ἡλίου, Ante solis occasum, VII. 149. f.

Δύναμις, ιος, ἡ, Vis, Copiae. σὺν δυνάμει, (δυνάμι fors.) IV. 155. f.

Δύνασθαι, Posse. Tertia plur. δυνέαται, jon. pro δύνανται, II. 142. a. IV. 30. a. Imperf. promiscue ἠδύνατο, ut I. 10. a. et ἐδύνατο, ut in illa, τοῖσι Σπαρτιήτῃσι (τὰ σφάγια, vel τὰ ἱρὰ) καλλιερῆσαι θυομένοισι οὐκ ἐδύνατο, VII. 134. a. N. ὡς δὲ οἱ προσκείμενοι οὐκ ἐδύνατο (scil. τὸ πρῆγμα) κατεργασθῆναι, IX. 108. a. Plural. ἐδυνέατο, jon. pro ἐδύναντο, Poterant, IV. 114. a. Subjunct. praes. δυνώμεθα, pro δυνώμεθα. IV. 97. m. δυνέωνται, pro δύνωνται, VII. 163. a. et ibi Var. Lect. Aor. 1. ἐδυνάσθην, pro ἐδυνήθην, II. 19. a. m. 43. a. ἐδυνάσθη, II. 140. b. δυνασθέωσι, VII. 106. f. δυνασθῆναι, Potuisse, II. 110. f.

Notemus formulas quosdam. δύναται τοῦτο τὸ ἔπος κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν, Valet (significat) hoc vocabulum etc. II. 30. a. VI. 98. f. τριηκόσιαι ἀνδρῶν γυναῖκες δυνέαται (Valent, Aequiparant) μυριάδας ἔτεα, II. 143. a. m. ἀνὴρ μέγα δυνάμενος, Potens, Multum pollens, Vit. Hom. 33. a. δυνάμενος παρ' αὐτῷ μέγιστον Περσέων, VII. 5. a. δυνάμενος ἐν Λακεδαίμονι μέγιστα ξείνων,

IX. 9. *a. ubi plerique quidem* μέγιστοι.

Δυναστεύειν, Potentem esse, Multum posse. ἔχει μὲν τὸ πᾶν κράτος Πεισίστρατος, ἀτὰρ ἐδυνάστευέ καὶ Μιλτιάδης, VI. 35. *a. ubi* ἐδυνάστευέ τι καὶ *habent probi nonnulli codd. qui fortasse* τι, *non* τε, *debuerant in hanc sententiam*, Sed nonnihil etiam poterat Miltiades. πέμπε χρήματα ἐς τοὺς δυναστεύοντας ἄνδρας ἐν τῇσι πόλεσι IX. 2. *f.*

Δυνάστης, ου, ὁ, Dynasta, Dominus, Vir potens. ἀνδρῶν δυναστέων παῖδες, II. 32. *a.*

Δυνατός, Potens. *Comparat.* τοὺς Ἑλλήνων δυνατωτάτους, I. 53. *f.* 56. *a.*

Δυνατὸν (*ait Aem. Portus*) *interdum accipi videtur pro eo quod est* Decorum, Honestum, Quod facere licet ac fas est. ἀτυχῆσαι τὸν χρήζοντα οὔ σφι δυνατόν, Ipsis nefas est orantem pati repulsam; Apud ipsos turpe censetur ac nefas esse judicatur si *etc.* IX. 111. *a.*

Δυνατῶς ἔχει ἐμοὶ, Possum, Mihi licet, In potestate meâ est. ἐξαναχωρέειν οὐδετέροισι δυνατῶς ἔχει, VII. 11. *m. ubi codd. nonnulli* ἱκανῶς, *quod vide infra suo loco.*

Δύο, Duo, *non* Δύω *scribitur apud Herodotum*, II. 44. *a.* IV. 87. *a.* V. 56. *a.* 57. *m.* 58. *a.* VIII. 73. *a. etc. Genit.* δυῶν, *non* δυοῖν, δυεῖν *aut* δυῶν, *ut habent subinde mssti aut editi nonnulli libri. Vide* I. 14. *f. cum Var. Lect. et Not.* I. 94. *m. lin.* 20. *nostræ edit. et ibi Var. Lect.* I. 130. *a.* III. 131. *m.* IV. 1. *m. etc. Dativus* δυοῖσι I. 32. *m.* (*lin.* 31. *nostræ edit.*) VII. 104. *m. quo spectat etiam* δυοῖς, *quod est apud Hesych. Usurpatur vero* δύο *etiam tamquam* indeclinabile. δύο ζεύγεσι, III. 130. *m.* μετὰ δύο τῶν σφετέρων, VII. 149. *f.* δύο νεῶν, VIII. 82. *extr.*

Δυσειδής, ἐος, ὁ, ἡ, Defoemis, VI. 61. *m.*

Δυσεντερίη, ης, ἡ, Dysenteria, VIII. 115. *m.*

Δυσθανατέειν, Aegre mori, Graviter (Iniquo animo) ferre mortem, IX. 72. *b. Conf. Pollue.* III. 106. *et Foem Oecon. Hippocr. voc.* Δυσθάνατος.

Δυσθυμέειν, Despondere animum. μὴ δὲ δυσθύμεε, Nec vero desponde animum, VIII. 100. *m.*

Δυσμενής, ἐος, ὁ, ἡ, Male animatus. ἐπὶ ἄνδρας δυσμενέας, III. 82. *a.*

Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ, ἡ, Tractatu difficilis, Difficilis ad oppugnandum, VII. 236. *m.*

Δυσμή, ῆς, ἡ, Occasus. ἦσι ἀπὸ ἑσπέρης τε καὶ ἡλίου δυσμέων, II. 31. *b.*

Δυσμορφίη, ης, ἡ, Deformitas. ἐδέετο τὴν θεὸν ἀπαλλάξαι τῆς δυσμορφίης τὸ παιδίον, VI. 61. *m.*

Δύσοδμος, Male olens. ἐν δυσοδμοτάτῳ γινόμενον, εὐωδέστατόν ἐστι, III. 112. *Conf.* Δυσώδης.

Δυσπετέως, Difficulter, Cum magno labore. ταῦτα δυσπετέως κτέωνται, III. 107. *a. m. ubi alim* εὐπετέως *edd.*

Δύσριγος, ου, ὁ, ἡ, Frigoris impatiens. ζῶα δύσριγα, V. 10. *m.*

Δυσχείμερος χώρη, Rigidam hyemem habens, IV. 28. *a.*

Δυσχείρωτος, ὁ, ἡ, Superatu, Ex-

pugnatu difficilis. τῇ ἑκάτεροι ἦσαν δυσχειρωτότατοι, VII. 9, 2. f.

Δυσχεραίνειν, Indignari. δυσχεράναντα τῇ ὄψει, Vit. Hom. 30. a.

Δυσώδης, i. q. δύσοδμος, quod vide supra. καρπὸν φέρει δυσώδεα, II. 94. m.

Δύτης, ου, ὁ, Urinator. δύτης τῶν τότε ἀνθρώπων ἄριστος, VIII. 8. a. Conf. supra Δύειν, δύναι. Vide Pollux. VII. 137.

Δυώδεκα, Duodecim, I. 16. a. II. 147. m. 151. a. 175. m. f. et alibi. Galeus quidem ad I. 16. m. praecepit: „Lege δυώδεκα: id „enim est Ιωνικώτερον: itaque „perpetuo scribit codex Arch. „quod semel monuisse sufficiat." At talis Ionismus nobis incompertus est: et, quod ad codicem Arch. spectat, pro olim vulgato δώδεκα, II. 175. m. f. (ubi in plerisque codd. vocabulum hoc cum aliis nonnullis verbis desideratur) ex eodem cod. Arch. δυώδεκα adscivit Wesselingius. Illud mirari possis, quum simplex vocab. δύο constanter per o breve scribatur apud Nostrum, quid sit quod δυώδεκα per ω aeque constanter efferatur. Sic quidem etiam apud Appianum, sedulum Herodoti imitatorem, constanter δυώδεκα scribitur. et apud Nostrum VIII. 121. f. etiam δυωκαίδεκα habemus, ubi alii quidem codd. δυώδεκα praeferunt. Subinde etiam divisis vocibus δύο καὶ δέκα scribitur, ut III. 91. m. f. ubi tamen variant libri.

Δυωδεκάπολις, ιος, ὁ, ἡ, Ad duodecim oppida pertinens, Per duodecim oppida distributus. οἱ δυωδεκάπολις Ἴωνες, VII. 95. ubi vide Vor. Lect. et Not.

Δῶμα, ατος, τό, Domus. λύχνα καίουσι περὶ τὰ δώματα κύκλῳ, II. 62. a.

Δωρέεσθαι, verb. Med. Donare. Cum Accus. pers. et Dativo rei: δωρέεται δύο στατῆρσι ἕκαστον, I. 54. δωρέονται μιν πεδίων χρυσέων δύο ζεύγεσι, III. 130. m. ἐδωρέετο Δημοκήδεα βασιλεὺς δωρεῇ, III. 130. f. Μανδροκλέα ἐδωρήσατο πᾶσι δέκα, IV. 88. a. Similiter VI. 125. f. VII. 27. f. 28. f. 54. f. 116. m. Sed et cum Dativo personae et accusat. rei: ἑκάστου δέοιτο ὅκως ἂν αὐτῇ ἕνα λίθον δωρέοιτο, II. 126. f. τῷ Δωριῆος Μιτυλήνην ἐδωρήσατο, V. 37. a. καί οἱ ἐκεῖνα δέδεξ καὶ πρός, ἕτερα δωρέεται, VI. 125. f. ubi olim quidem ἐνέησι, subintellecto accusativo personae μιν vel αὐτόν. Denique etiam cum solo casu Personae (sive Accusativo, sive Dativo) constructum reperitur hoc verbum IX. 110. m. ubi Πέρσας ἐδωρέετο codices Wess. et nostri dedere omnes, olim vero Πέρσῃς ἐδωρέετο editum erat ut apud Athenaeum IV. 27.

Aoristus primus Passivi, passivâ notione, occurrit VIII. 85. f. Φύλακος εὐεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη, καὶ χώρῃ οἱ ἐδωρήθη πολλή, ubi olim, omisso dativo οἱ, praeferunt καὶ χώρῃ ἐδωρήθη πολλῇ.

Δωρεή, ῆς, ἡ, (Ion. pro δωρεά) Donum, V. 23. a. VI. 125. f.

Δωροδοκεῖν, i. q. δῶρα δέχεσθαι, Dona accipere, Donis corrumpi. ἐδωροδόκησε ἀργυρίῳ πολλῷ, VI. 72. m. φάμενοι (αὐτὸν) δωροδοκήσαντα οὐκ ἑλεῖν τὸ Ἄργος, VI. 82. a.

Δωτινάζειν, Dona colligere, Stipem corrogare. *πλανώμενοι οἱ Δελφοὶ περὶ τὰς πόλις ἐδωτίναζον*, II. 180. *m.*

Δωτίνη, ης, ἡ, i. q. δωρεή, Donum, Munus. *ἤγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολίων*, I. 61. *m.* *δωτίνην δοῦναί τι*, Aliquid alicui dono dare, Gratis dare, I. 69. *extr.* VI. 62. *a.* *Sic* *δωτίνην δοῦναι νέας*, Naves dono dare, VI. 89. *m.* *ubi* *δωρεὴν* *dabant alii.*

E.

Ἔα, Eram; *vide in* Εἶναι.

Ἕαδε, Placuit, *vide in* Ἁδεῖν.

Ἐάειν, **Ἐᾷν**, Sinere, Pati, Non impedire. *ἐᾷν Βοιωτοὺς τοὺς μὴ βουλομένους ἐς Βοιωτοὺς τελέειν*, Eos ex Boeotis, qui Boeotorum communi adtribui nollent, nil impedire; Pati ut illi a Boeotorum communi se sejungerent, VI. 108. *f.*

οὐκ ἐᾷν non utique significat Pro imperio vetare, *aut* Per vim impedire et prohibere ne aliquid fiat, *sed* Dissuadere, Dehortari; Jubere *vel* Hortari *aliquem ne id faciat de quo* agitur. *ἴδιοντο, πολλὰ λέγων, καὶ σφέας θεοὺς πατρῴους ἀπολιπεῖν οὐκ ἔα*, II. 30. *m.* *Not.* *οὐκ ἐῶντες τοὺς Πέρσας πείθεσθαι Ἀθηναίοισι τοῖσι φυγάσι*, Hortantes Persas ne morem gererent exsulibus, V. 96. *m.* *Alter ἀπέλεγε, alter vero οὐκ ἔα*, IV. 203. *a.* VI. 109. *a. et* V. 36. *a. ubi Hecataeus quidem οὐκ ἔα (Μιλησίους) πόλεμον τῷ βασιλέϊ ἀναιρέεσθαι, sed id civibus suis persuadere non potuit. Similiter* VIII. 101. *f.* XI. 77. *m. et Pythia non pro imperio jubet, sed* hortatur, *aut* dissuadet, IV. 164. *m.* V. 82. *m.* *Ex isto usu formulae οὐκ ἐᾷν intelligitur ratio illius loquendi generis elliptici, ubi verbum κελεύειν supplendum lectori relinquitur, ut* VII. 104. *m. f.* *οὐκ ἐῶν φεύγειν, -- ἀλλὰ μένοντας ἐν τάξι ἐπικρατέειν ἢ ἀπόλλυσθαι: et* IX. 2. *a.* *οὐδὲ ἔων ἰέναι ἑκαστέρω, ἀλλ' αὐτοῦ ἱζομένους etc. Vide utrobique Not.*

Ἔαρ, ἔαρος, τό, Ver. *ἀγγέλλοντες τῇ Ἑλλάδι, ὅτι ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ αὐτῇ ἐξαραίρηται*, Nunciantes Graeciae, ver ei exemtum esse ex anno, VII. 162. *m.* *quae dicto quid valeat, mox ibidem docetur.*

Ἐατέος, *adjectivum verbale*, Sinendum, Non impediendum. *ἐατέον ὦν εἶναι φεύγειν τὸν Πέρσην*, Permittendum igitur esse ut fugiat Persa, VIII. 108. *f.*

Ἔβενος, ου, ἡ, Ebenus arbor. *φάλαγγας ἐβένου*, III. 97. *m.*

Ἐγγενής, έος, ὁ, ἡ, Indigena. *ἐόντας Αἰγυπτίους ἐγγενέας*, II. 47. *a.*

Ἐγγίνεσθαι, 1) Innasci, Inesse. *ἐν τούτῳ (τῷ κάλυκι) τρωκτὰ ἐγγίνεται συχνά*, II. 92. *m.* *Similiter*, Intra *domum vel regionem aliquam aut populum* Nasci. *βουλόμενοι ἐξ ἐκείνων παῖδας ἐγγενήσεσθαι*, Cupientes ut ex illis (*Amazonibus*) liberi sibi nascerentur, (*qui nimirum essent ἐγγενέες*) IV. 111. *extr. ubi poteras ἐκγενήσεσθαι suspicari, sicut* IV. 155. *a. est ἐξεγένετό οἱ παῖς, sed in ἐγγίνεσθαι consentiunt libri.*

2) Interesse, Interjectum

esse, Intercedere. *Sic, ubi de Tempore agitur*: χρόνου ἐγγινομένου συχνοῦ, Quum multum temporis intercederet, Quum longa mora traheretur, I. 190. *extr. Sed eâdem fere notione* II. 175. *f. habes* χρόνου ἐκγεγονότος πολλοῦ. *Rursus vero*, χρόνοι ἐγγενέσθαι τριβομένῳ τῷ λαῷ, II. 124. *m.*

3) Accidere, Contingere. τοῦτο ἀμήχανον μὴ κοτε ἐγγένηται σφι, Fieri non potest ut hoc umquam illis contingat, Inter (*vel* Penes) illos existat et obtineat, *scil. ut omnes aut unius pareant imperio, aut saltem inter se sint concordes*, V. 3. *m.* ὅσα ἐν ἀνθρώπου φύσι καὶ καταστάσι ἐγγίνεται, Quaecumque in hominis naturam et conditionem cadunt, VIII. 83. *m.* ἐγγενέσθαι μοι, Contingat mihi, *praefert cod. Arch.* V. 105. *f. ubi alii* ἐκγενέσθαι *vel* ἐκγενέσθω.

4) Ἐγγίνεται *seq. Infinit.* Licet, Licitum est. τῷ θύοντι ἰδίῃ μούνῳ οὔ οἱ ἐγγίνεται ἀρᾶσθαι ἀγαθά, I. 132. *m.* Λαμψακηνῶν οὐδενὶ ἐγγίνεται ἀγωνίζεσθαι, VI. 38. *m.*

Ἐγγλύσσειν, Dulcem, Subdulcem esse. *Loti radix esculenta* ἐγγλύσσει ἐπιεικέως, Sat dulcis est, II. 92. *m. Hesychius*, Ἐγγλύσσει· ἐγγλυκαίζει *quod active vulgo accipiunt*, Indulcat, Dulcedinem infert ori: *nos cum Schneidero neutraliter accipimus.*

Ἐγγλύφειν, Insculpere. ζῶα ἐν λίθοισι ἐγγλύψαι, II. 4. *m.* ἀνὴρ ἐγγέγλυπται, II. 106. *m.* ζῶα ἐγγέγλυπται, II. 148. *f.* ζώοισι ἐγγεγλυμμένοι, II. 124. *m. f.* τύπων ἐγγεγλυμμένων πλέοι, II. 148. *f. Sic* τύπους ἐγγεγλυμμένους *ex Arch. et Vind. correctum* II. 136. *a. ubi alii vulgo* εὖ γεγλυμμ.

[Ἔγγονος, Nepos. ἐγγόνοισι *praefert unus cod. Reg. b.* VII. 106. *m. ubi alii vulgo* ἐκγόνοισι, Posteris.]

Ἐγγράφειν, 1) Inscribere. γράμματα ἐγγράψαι στήλῃ, IV. 91. *a.* II. 102. *f.* 2) *de Picturâ.* ζῶα ἐωυτοῖσι ἐς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν, Varios figuras in vestibus suis pingere, Coloratas figuras vestibus imprimere, I. 203. *f. Conf.* Προσεγγράφειν.

Ἐγγυᾶν, Despondere. *Pater dicit sponso*, ἐγὼ ἐγγυῶ σοι τὴν ἐμὴν παῖδα· *Sponsus respondet*, Ἐγγυῶμαι, Accipio desponsionem, VI. 130. *m.*

[Ἔγερσις. *Vide* Ἄγερσις.]

Ἐγκάειν *et* Ἐγκαίειν, Accendere. κάμινον ἐγκαύσαντες (*al.* ἐγκαίοντες) κεράμου λεπτοῦ, *Vit. Hom.* 32. *a.*

Ἐγκατακοιμηθῆναι αὐτόθι, *scil.* ἐν τῷ ἱρῷ, Cubare, Pernoctare in templo, VIII. 134. *extr.*

Ἐγκαταλείπεσθαι (ἐν τοῖσι ἀγῶσι), Pone relinqui *in stadio*, Cursu superari. οἱ ἐγκαταλειπόμενοι οὐ στεφανοῦνται, VIII. 59. *extr.*

Ἐγκατιζόμενος ἐς τοῦτον τὸν θρόνον, Sedere jussus in hac sellâ, V. 26. *a. Conf.* Κατίζειν.

Ἐγκεῖσθαι, Instare, Urgere. πολλὸς ἐνέκειτο, λέγων τοιάδε, VII. 158. *a. Perperam olim* τὰς ἐγκειμένας ἡμέρας, III. 157. *f. pro* συγκειμ.

Ἐγκεράσαι, Immiscere, Miscere, Turbas excitare. ἐγκεράσαντες πρήγματα μεγάλα, V. 124. *a.*

Ἐγκεχρημένος *vide in* Ἐγχρίειν.

Ἐγκληΐειν, (Jon. pro ἐγκλείειν) Intus claudere, Occludere. ὅκως τὰς πύλας ἐγκληΐσειε, IV. 78. m.

Ἐγκοιλαίνειν, Intus excavare. *Hinc* ἐγκοιλήνας, III. 73. *f. ubi nonnulli quidem libri* ἐκκοιλήνας *praeferunt. Conf.* Κοιλαίνειν.

Ἐγκολάπτειν, i. q. ἐγγλύφειν, Insculpere, Incidere *saxo*. (*Videtur quidem* ἐγγλύφειν *exquisitiorem quamdam artem significare.*) καί σφι γράμματα ἐνεκεκόλαπτο, I. 93. *m.* ἐνεκόλαψε ἐς τὸν τάφον γράμματα, I. 187. *a.* γράμματα ἐν λίθῳ ἐγκεκολαμμένα, II. 136. *m. f.* γράμματα ἐπὶ τρίποσί τισι ἐγκεκολαμμ. V. 59. *a.* δύο τύπους ἐν πέτρῃσι ἐγκεκολαμμ. II. 106. *a.* *Pro* ἐγκολάπτειν *habes* ἐντάμνειν ἐν τοῖσι λίθοισι, VIII. 22. *a.*

Ἔγκοτος, ου, ὁ, Ira *contra aliquem* concepta, Simultas. ἔγκοτον ἔχοντες Σαμίοισι, Infensi Samiis, III. 59. *f.* (*pro quo est* αἰεί σφι ἐνέχοντες χόλον, VIII. 27. *a.*) τῇ γυναικὶ οὐκ ἔχει ἔγκοτον, IX. 110. *a.* δεινόν τινά σφι ἔγκοτον διὰ τὸν κρυπτηλακισμὸν ἔχων, VI. 73. *a.* τινὰ ἔγκοτον ἔχει Παρίοισι διὰ Λυσαγόρεα, VI. 133. *a.* τουτέων δή σφι ἀμφοτέρων (*id est*, διὰ ταῦτα ἀμφότερα) ἔχοντες ἔγκοτον, VIII. 29. *a.*

Ἐγκρατής, έος, ὁ, ἡ, In suâ potestate habens. τῶν (*Jon. pro* ὧν) αὐτοὶ χωρίων ἐγκρατέες εἰσί, VIII. 49. *a.* τῆς αὐτοὶ ἐγκρατέες ἔσαν, IX. 106. *a.*

Ἐγκτᾶσθαι, Possessionem acquirere *in aliqua regione*. αἰτέει Ἐδωνοῖς δοὺς ἐγκτήσασθαι πόλιν ἐν Θρηΐκῃ, V. 23. *m. ubi alii quidem* ἐγκτίσασθαι. *Vide Var. Lect. et Not.*

[Ἐγκτίζειν, Condere *urbem* in *aliquâ regione. Inde derivant* ἐγκτίσασθαι, *quod olim pro* ἐγκτήσασθαι *legebatur* V. 23. *m. Vide praec.* Ἐγκτᾶσθαι.]

Ἐγκύπτειν, Intueri, Inspicere *proprie* Propendere ad inspiciendum, Prono capite (Attentius) inspicere. ἐγκύψαντες ἐς τὰ τῶν πέλας κακά, VII. 152. *m. ubi alii* ἐσκύψαντες, *ne id quidem male. Conf.* Κύπτειν.

Ἐγκύρειν, et Ἐγκυρέειν, i. q. ἐντυγχάνειν, Incidere in *aliquid, aut* in *aliquem*. ὁτέοισι ἐγκυρήσει, Quaenam in fata incidet, II. 82. *a.* ἐνέκυρσαν τοῖσι εὐνούχοισι, III. 77. *m.* ἐνέκυρσε ἀμφοτέρῃσι τῇσι μοίρῃσι, IV. 125 *a. Sunt autem (ait Aem. Portus.)* ἐνέκυρσαν *et* ἐνέκυρσε *per syncopen dicta pro* ἐνεκύρησαν *et* ἐνεκύρησε. *At a praes.* ἐγκύρω *formatum fuerit Fut.* ἐγκύρσω, *et Aor.* 1 ἐνέκυρσα. *Sed ab* ἐγκυρέειν *formatum habes* ἐνεκύρησε στρατῷ, VII. 218. *m. et* ἀλογίῃσί τε ἐνεκύρησε πολλῇσι, VII. 208. *f. ubi quidem* ἀλογίῃσι -- πολλῇσι *aut* ἀλογίῃ πολλῇ *malles; sed vide infra* Ἐντυγχάνειν.

Ἐγχαλινοῦν, Frenum injicere. παῖδας, τούς τε αὐχένας κάλῳ δεδεμένους, καὶ τὰ στόματα ἐγκεχαλινωμένους, III. 14. m.

Ἐγχειρέειν, Adgredi, Manum admovere. *Hinc derivatum videtur Partic. praet. perf. Pass.* ἐγκεχειρημένος *in illa phrasi*, ἦσαν δὲ πρός τινας καὶ ἄλλους ἐγκεχειρημένοι, *nempe* πόλεμοι, Erant vero in manibus (*sive*, Suscepta vero erant) etiam adversus alios

nonnullos bella, VII. 145. a. Ibi Aem. Portus, participium ἐγκεχρημένος eamdem fere nobiscum in sententiam accipiens, scil. ut idem valeat ac ἐν χερσὶν ὤν, ad Praesens Ἐγχρέομαι refert: at tale verbum, istâ notione usurpatum, neutiquam agnoscere videtur Graecorum sermo. Eamdem in sententiam ἐγκεχειρημένοι apud Nostrum l. c. scriptum maluerunt Wess. et Valck. cui consentaneum est quod Henr. Stephanus, Thes. T. IV. col. 455. b. monuerat „Passive Ἐγχειρεῖσθαι dicitur Id cui manus admovetur, Id quod aggreditur. Synesius, οὕτω δὴ τότε φόνος ἐνεχειρεῖτο." Quidni vero ipsa librorum scriptura, eamdem in sententiam locum suum possit tueri? Nihil profecto impedit quo minus ἐγκεχρημένοι per syncopen ab Herodoto pro ἐγκεχειρημένοι dictum fuisse statuamus. Scil. pro ἐγκεχείρημαι potuit statim brevius ἐγκεχείρμαι dici, ac deinde, elisâ brevi vocali ι, ἐγκέχρημαι. Superest certe apud Suidam simillima ejusdem verbi forma in Glossa quadam, quae in Kusteri quidem editione temere praetermissa est, sed in superioribus omnibus editionibus servata, ita tamen ut verba nonnulla, a Lexicographo olim adposita, intercidisse videantur. Glossa ista, ut hodie legitur, hujusmodi est. Ἐνέχειρα· ἐγκεχείρημαι πάντα Τιμολέοντι. In mediâ glossâ intercidisse nonnihil adparet: suspicari autem licet, tali quodam modo scripsisse olim Glossatorem. Ἐνέχειρα· ἐγκεχείρηκα. Ἐνέχειρα· ἐγκεχείρημαι. ἐνέχειρα πάντα Τιμολέοντι.

Ἐγχειρίζειν, In manus tradere. τοῖσι στασιώτῃσι τὰς ἀρχὰς ἐνεχείριζε. V. 72. a.

[Ἐγχειρεῖσθαι vide in Ἐγχειρέειν.]

Ἐγχραύειν, Infligere, Impingere. ἐνέχραυσε (τῷ ἐντυχόντι) ἐς τὸ πρόσωπον τὸ σκῆπτρον, VI. 75. a. ubi ἐνέχρισε legebat Eustath. Vide Var. Lect. et Not.

Ἐγχρίμπτειν, et Ἐγχρίπτειν, Admovere. ἐγχρίμπτων τὸν ἵππον τῇ θηλέῃ, III. 85. f. ubi ἐγχρίπτων habent nonnulli. ἐγχρίμψαντες (al. ἐγχρίψαντες) τὴν βάριν τῇ γῇ, II. 60. m–N. ἐγχρίμψας (τὴν νέα) τῷ αἰγιαλῷ, IX. 98. m. ubi rursus ἐγχρίψας praeferunt alii: conf. ibi Not.

Passiv. vel Med. Ἐγχρίμπτεσθαι, Adpropinquare. ἐγχριμπτόμενοι, scil. τῇ γῇ, II. 93. m. καί τις τοι ἐνεχρίμπτετο, IV. 113. a. ubi simpl. ἐχρίμπτετο ms. Arch. ἐγχρίμπτεται γυναιξὶ θυούσαις, Vit. Hom. 30. a.

Ἐγχώριος, ου, ὁ, ἡ, ιον, Indigena, Domesticus, In terrâ quadam usitatus. ἐγχωρίη ἐσθής, VI. m. 35.

Ἐγώ, Ego. Genit. ἐμέο et ἐμεῦ. Hinc ἐξ ἐμεῦ, i. q. ἐκ τῆς ἐμοῦ οἰκίης, E meâ domo. Ex meâ familiâ, VI. 130. m. ubi temere ἐς ἐμεῦ in editionem nostram irrepsit pro ἐξ ἐμεῦ. Vide supra in vocab. Ἀξιοῦν.

Ἐδεστής, οῦ, ὁ, Edens, Qui edit. κρεῶν ἐδεσταὶ ὠμῶν, III. 99. a.

Ἕδρη, ης, ἡ, 1) Sedes, Sessio, Mora. περιημέκτεε τῇ ἕδρῃ, Moram aegerrime tulit, IX. 41. a. 2) Porro Ἕδρη, ut apud Hippocratem, ita apud Nostrum, dicitur etiam Anus, ἡ ὀπίσω

ἐδός, Posteriora. κατὰ τὴν ἕδρην (τοῦ σκιμποῦ) ἐνιθέντες τὸ ἀπὸ κέδρου ἄλειφαρ, II. 87. m.

Perperam olim ἐπ' ἕδρης, I. 17. *f. pro* ἐπίδρης.

Ἐδώδιμος, ου, ὁ, ἡ, Esculentus. ἡ ῥίζα τοῦ λωτοῦ ἐδωδίμη, II. 92. *m.* ὅσα ψυχήν τε δειλὰ καὶ ἐδώδιμα (ζῶα), III. 108. *a.*

Ἑδώλια, τά, Sedilia, Transtra *navium*, in quibus remiges sedeat, Fori, Tabulata, Pons *navis*. στάντα ἐν τοῖσι ἑδωλίοισι ἀεῖσαι, I. 24. *m.* Stans in summae puppis foro, *ut A. Gellius XVI. 19. In Glossa Herodotea, a Suida etiam repetitis, pro* ὑποστρώμασι *videndum ne* καταστρώμασι *scriptum oportuerit.*

Εἴκοσι, *subinde pro comm.* εἴκοσι, Viginti. II. 121. *a.* 122. *f.* 130. *f.* III. 23. *a.* *Vide ubivis Var. Lect.*

Εἷσα, Collocare, Statuere. εἷσε ἄγων ἐς τὸν Βασιλῆος θρόνον, III. 61. *f.* ἱρὸν εἱσάμενοι, I. 66. *a.* *Conf.* ὑπείσας. *Hinc Passiv.* ἱρὸν ἧσται, Collocatum est templum, IX. 57. *m. idem valens ac* ἱδρυμένον ἐστί, *ibidem paulo ante.* πεφυλαγμένος ἧσο, Sede VII. 148. *m. in Orac.*

Εἴργω, *vide in* Ἔργω.

Ἕζεσθαι, Sedere. ἐκ τοῦ μέσου ἡμῖν ἕζεσθε, VIII. 22. *m. N. cum Var. Lect. conf.* Μέσος.

Ἐθέλειν et Θέλειν, (*Imperf.* ἐθέλεσκον, VI. 12. *f.* *Fut.* θελήσειν, I. 109. *m. f.* *Aor.* 1. θελῆσαι, I. 24. *a.* ἠθέλησαν, I. 59. *m. f.*) 1) Velle, Cupere. *Qua notione positum hoc verbum redundans videri poterat in illa phrasi,* IX. 14. *a.* ἐβουλεύετο θέλων εἴ κως τούτους πρῶτον ἕλοι: *nec vero abjici debuit, licet e codicibus nonnullis exsulet (vide Var. Lect. et Not.) nempe idem est ac si dixisset,* θέλων ἑλεῖν τούτους πρῶτον εἴ κως δύναιτο. *Conf.* VI. 52, 15. *seq. et vide infra sub voc.* Εἰ *conjunct. condition. num.* 2.

2) *Idem fere quod* μέλλειν. *ut Infinitivo verbi, cui hoc jungitur, addat vim Futuri temporis.* εἰ θελήσει ἐς τὴν θυγατέρα ἀναβῆναι ἡ τυραννίς, I. 109. *m. f.* (*Vide supra,* Ἀναβαίνειν.) εἰ ἐθέλοι τοι μηδὲν ἀντίξοον καταστῆναι, VII. 49, 2. *f. N.* εἰ (ὁ Νεῖλος) ἐθελήσει ἐκτρέψαι τὸ ῥέεθρον, II. 11. *f.* εἰ σφι ἐθελήσει ἡ χώρη *etc.* II. 14. *a.*

3) *Ut* φιλεῖν, *sic et* Ἐθέλειν *interdum idem valet ac* εἰωθέναι, Solere, Consuesse. συμβάσιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν, I. 74. *f.* μεγάλα πρήγματα μεγάλοισι κινδύνοισι ἐθέλει καταιρέεσθαι, VII. 50. 2. τῷ εὖ βουλευθέντι πρήγματι τελευτὴ ὡς τὸ ἐπίπαν χρηστὴ ἐθέλει ἐπιγίνεσθαι, VII. 157. *f.* εἰκότα βουλευομένοισι ἀνθρώποισι ὡς τὸ ἐπίπαν ἐθέλει γίνεσθαι· μὴ δὲ εἰκότα βουλευομένοισι οὐκ ἐθέλει οὐδὲ ὁ θεὸς *etc.* VIII, 60, 3. *f.*

4) τί θέλει τὸ ἔπος εἶναι; Quid sibi vult hoc verbum? Quid significat? VI. 37. *m. f.* γνῶναι τὸ ἐθέλει τὰ δῶρα λέγειν, *idem est ac,* γνῶναι τὸν νόον τῶν διδόντων, IV. 131. *f.*

Ἐθελοκακέειν, Ultro (Deliberato) ignaviter et male rem gerere, VIII. 69. *f.* ἐθελοκάκεόν τε καὶ ἔφευγον, I. 127. *extr.* V. 78. *b.* VIII. 85. *a.* ἀποδεικνύμενοί τε ἔργα λαμπρὰ καὶ οὐκ ἐθελοκακέον-

τις, VI. 15. a. ὑμέας ἐν τῷ ἔργῳ ἐθελοκακέετε, VIII. 22. m. τῶν δὲ ἄλλων ἐθελοκακεόντων, IX. 67. a.

Ἐθελοντήν, *Adverb.* Ultro, Suâ sponte. οὕτω δὴ ἐθελοντὴν αὐτὴν (Φυήν) συνεκπλῶσαι, I. 5. a. m. τάς μὲν ἐθελοντὴν τῶν πολίων ὑποκυψάσας, VI. 25. *f. ubi alii quidem* ἐθελοντί, *ne sic quidem male.*

Ἐθελοντής, οῦ, ὁ, Voluntarius; Ultro (Suâ sponte) aliquid faciens. Κύπριοι δὲ ἐθελονταὶ σφι προσεγένοντο, V. 104. a. Ἀρυβίῳ ἐθελοντὴς ἀντετάσσετο Ὀνήσιλος, V. 110. *extr.* ἐθελονταὶ ἐς χιλίους (ἐθελόντων), VI. 93. *m.* ἐθελονταὶ Φωκέες, VII. 217. *f.* εἴ τινες ἐθέλουσι ἄλλοι ἐθελονταὶ ἰέναι, IX. 21. *f.*

Ἐθελοντί, *Adverb. vide in* Ἐθελοντήν.

Ἔθνος, τό, *vide in* Γένος.

Ει *diphthongus et simplex vocalis* ι *producta saepe permutantur a librariis. Vide Var. Lect.* I. 73, 8. 123, 17. 164, 6. VII. 235, 6. IX. 85, 4 *et* 6.

Εἰ, I. *Conjunctio conditionalis,* Si.

1) *Plerumque construitur cum Indicativo, quem ex codd. nostris restituimus auctori* I. 89. *m.* εἴ τοι ἀρέσκει τὰ ἐγὼ λέγω, *ubi alim* ἀρέσκῃ *edd. Sic* VIII. 140. 1. *m. f. scripti libri omnes dederunt* εἰ περ εὖ φρονέετε, Si bene sapitis, *ubi alim edd.* ἤν περ εὖ φρονέητε, Si bene saperetis. *Conf. Var. Lect.* II. 14, 3. *Rarius cum Subjunctivo jungitur, quem constanter particula* ἐὰν *vel* ἢν *postulat. Sic pro* ἢν νοσήσωσι, *quod* VIII. 49. *f. alii libri dederunt, in aliis* εἰ νοσήσωσι *erat, ubi particulam* εἰ *tueri poterat Homericus usus, Iliad.* I. 340. *V.* 258. *etc.*

2) *Saepius etiam cum Optativo sive Potentiali modo construitur, nempe in locutionibus hujusmodi* ὡς, εἰ φρονέοντα τὴν ἀληθηίην εὑρεθείη, ἐπείρηται σφισι *etc.* I. 46. *f.* εἰ γὰρ δὴ ἐπιφανέστατοί γε συντυχίας, φαίνεσθαι ἂν καὶ αὐτὸς θεῖον εἶναι, VII. 16, 3. *f.* τέῳ δὲ λαβών, ὡς, εἰ ἀπαρέοιτο τὸ Ἰωνικόν, - - εἴσί τε εἴησαν *etc.* VIII. 19. a. ἢν μὲν δοκέῃ, - - - εἰ δὲ καὶ μὴ δοκέοι, IX. 48. *f. Huc pertinet usus ellipticus particulae* εἴ κως, *cujus exemplum paula ante, sub verbo* Ἐθέλειν *num.* 1. *retulimus ex* IX. 14. a. *Aliud simillimum habes* VI. 52. *a. m.* εἰδυῖαν μὲν, - - - βουλομένην δὲ εἴ κως ἀμφότεροι γενοίατο βασιλῆες· *id est,* βουλομένην ἄμφω γενέσθαι βασιλῆας εἴ κως δυνατὸν εἴη. *Cui loquendi formae adfinis illa est,* ἐδέοντο τοῦ Ἀρισταγόρεω εἴ κως αὐτοῖσι παράσχοι δύναμιν, V. 30. a. *id est,* ἐδέοντο αὐτοῦ παρασχεῖν αὐτοῖσι δύναμιν εἰ δύναιτο *vel* εἰ βούλοιτο.

3) εἰ *particula conditionalis per Ellipsin subintelligitur* IV. 118. *m.* εἴ δὲ μὴ ποιήσετε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν *etc.* Hoc nisi feceritis, nos quidem *etc. nisi interrogative accipi placet,* Annon hoc facietis?

4) *Interdum* εἰ *ita ponitur ut Latinorum* Siquidem, Quandoquidem, *ut fere idem valeat ac* Quoniam. *Sic* V. 97. *m. f.* εἰ Κλεομένεα μὲν *etc.* *Et* VI. 138. *m.* εἰ δὴ διαγινώσκοιεν *etc.* *Adde* IX. 68. a. *Quod in Valckenarii Notâ ad* VII. 5, 9. *legitur,*

quasi formulam εἰ γὰρ posuisset Herodotus, I. 27. m. pro εἴθε γὰρ, Utinam, id per typographi lapsum in ed. Wess. (in Not. p. 507. col. 1. et b.) accidit: nec enim εἰ γὰρ, sed αἰ γὰρ praeferunt libri omnes I. 27. m.

5) *Elliptica formula* εἰ δὲ μὴ, *ubi praecedens phrasis negative expressa est, positive accipitur*, Sin quis id fecerit. *Vide* VI. 56. *m. et Not. ad h. l.*

II. Εἰ, *Dubitationem aut Interrogationem indicans, idem fere ac* πότερον *valet*, An, Utrum. 1) *Construitur plerumque quidem cum Indicativo, sed subinde etiam cum Subjunctivo; ut* ἐστέλλετο Κροῖσος ἐπειρωτᾶν εἰ στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, I. 53. a. et m. *et rursus* I. 75. a. ἐχρηστηριάζοντο εἰ ἀνέλωνται τὰ οὐνόματα, II. 52. *f.* N. *Aliàs cum Optativo sive Potentiali modo, ut* ὡς ἐπείρηται, εἰ ἐπιχειρέοι ἐπὶ Πέρσας στρατεύεσθαι, I. 46. *f.* ἐπειρωτῶντας ὅ τι ποιέων τυγχάνοι Κροῖσος, I. 47. a. οὐ λέγει ἴδη αὐτὸ, εἰ θεός τις χαρακτῆρας ἀπογμένος ἐὼν Αἰγυπτιστί, III. 28. a.

2) *Particula* εἰ, (*sive* πότερον,) *ut Latinorum* Utrum, *interdum omissa subintelligitur.* εἴτ' ἐν . . – διαγνοίη, λίνου ἢ καννάβιός ἐστι, IV. 74. *f.*

3) εἴ τι, εἴ τινα, (*sive* εἰ τί *et* εἰ τίνα *scriptum oportuit*) *ita posita reperiuntur, ut abundare videatur particula* εἰ, *et* εἴ τι *idem valeat ac* nudum pronomen interrogativum τί; Quid? *et* εἴ τινα *valeat* τίνα; Quem? Quemnam? *quemadmodum Latinorum* Ecquis, Ecquid, *tantundem fere ac nudum* Quis? Quid? *valent. Sic* εἴ τι λέγοιεν περὶ Ἀρίονος, Ecquid (Quidnam) dicerent de Arione, I. 24. *f.* *Similiter* εἴ τινα στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο, I. 53. *a. et m. non quaesivit Croesus*, An aliquem exercitum socium sibi adjungeret, *sed* ECQUEM, QUEMNAM, *itaque rectà respondet oraculum*, τοὺς Ἑλλήνων δυνατωτάτους, Graecorum populum potentissimum sibi adjungeret. *Sic denique* I. 30. *m.* εἴ τινα ἤδη πάντων εἶδες ὀλβιώτατον; *non quaerit*, An aliquem, *sed* Quemnam vidisset Solon hominum beatissimum? *Cui ille respondit*, Tellum Atheniensem: *et loco formulae* εἴ τινα, *quâ h. l. utentem Croesum inducit Herodotus, paulo post in simillimâ interrogatione* τίνα *dicentem facit*, cap. 31. a. τίνα δεύτερον μετ' ἐκεῖνον ἴδοι. *Similiter*, εἰρομένου Κροίσου εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, I. 27. *a.* *Conf.* II. 32. *a.* *Eodem pertinet* εἴ κως, Ecquo modo. εἴ κως διαφυλάξουσι τὰ τείχεα, τούτου σφι ἔμελε πέρι, VI. 101. *m.*

III. Εἰ *interdum idem fere ac* ὅτι, Quod, *valet, ita quidem ut simul* Dubitatio *aliqua significetur.* τοῦτο ἐσῆλθε ἡδονή εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀοιδοῦ, I. 24. *m.* θωυμάζω εἴ μοι ἀπιστέεις, I. 155. *a. m.*

Εἴδειν, Videre. *Aor. 2. act.* εἴ τινα πάντων εἶδες, I. 30. *m. nullà varietate. Sic* εἶδον, Vidi, III. 12. *a. et f. et* 13. *a. quibus quidem in locis* ἴδον *ed. Schaef. cum mss. Arch. et Vind. Sed et* ἴδον,

Vidi, II. 148. *a. edd. omnes et mssti, excepto F. qui* εἶδον, *ut alibi. Aor.* 2. *Med.* εἴδεσθαι, Videre, *passim.* ὁκόταν ἴδωνται μάστιγας, IV. 3. *f. Passivum* Εἴδεσθαι *vide paulo post.*

Εἰδέναι, Scire, Nosse. II. 28. *a. et alibi.* οἶδα, Novi, IV. 15. *a.* ἴδμεν, Novimus, I. 142. *a.* II. 68. *a.* III. 60. *f.* VII. 111. *a. et alibi; interdum quidem* ἴσμεν *praeferunt codd. nonnulli, ut* I. 178. *f.* IV. 197. *m. et sic vett. libri (quod sciam) omnes* IV. 152. *f. nempe ex librariorum usu, non ab Herodoti manu. Plusquamperf.* ᾔδεα, Noveram, *Ion. pro* ᾔδειν· ᾔδεα γὰρ ἀκοῇ, II. 150. *a. m. Item* ᾔδεε, *unde* ᾔδεε, Noverat, I. 45. *f. ubi alii quidem* εἰδώς. *Subjunct.* ἵνα εἰδῶ, *(tanquam ex* εἰδέω *contract.)* Ut sciam, II. 114. *f. ubi olim* ἰδῶ *edd. Optat.* εἰδεῖεν, Nossent, Cognitum haberent, IX. 42. *a. ubi perperam* εἰδεῖεν *vulgo.* εἰδείησαν, III. 61. *m. ubi quidem non* Nossent *significat, sed* Arbitrarentur, Existimarent, *quemadmodum etiam verbum* ἐπίστασθαι *apud Nostrum subinde idem ac* νομίζειν *valet. (Etiam Praet.* οἶδα *apud Nostrum non semper* Certam scientiam *significat, sed nonnumquam idem fere valet ac* Audivi, Novi id quod narratur, Nota mihi fama est. *Sic* IV. 16. *a.* οὐδεὶς οἶδε *etc. nil aliud valet nisi id quod max ibid. sequitur,* Μεταπυνθάνεσθαι) *Imperat.* ἴσθι, Sciat. IV. 76. *f. N.* χάριν ἴσθι (Gratias habe) ἰδὼν ἀπαθής, IX. 79. *f.*

Εἴδεσθαι, Similem esse. φάσμα εἰδόμενον Ἀρίστωνι, VI. 69. *a.* Ζεὺς ἀνδρὶ εἰδόμενος Πέρσῃ, Jupiter sub specie hominis Persae, VII. 56. *b.*

Εἶδος, εος, τὸ, Species, Forma, Adspectus. ὄφιες ποικίλοι τὰ εἴδεα, Serpentes variegati adspectu, Variegatâ specie, III. 107. *b. Sigillatim usurpatur de* Eximiâ et praestanti formâ hominis. τοῖσι εἶδεα ὑπῆρχε, Quibus egregia forma erat, Praestanti formâ homines, VIII. 113. *f.* ὅσαι εἴδεός τε ἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγάθεος, Quaecumque et praestanti formâ praeditae sunt et staturâ, I. 199. *f. N.* παιδὸς εἴδεος ἐπαμμένου, VIII. 105. *a. Sed et de* Formâ adspectu foedâ *sic de puellâ loquens Noster, quae* δυσειδὴς *erat, memorat* τοὺς γονέας συμφορὴν τὸ εἶδος αὐτῆς ποιευμένους, VI. 61. *m.*

Εἴδωλον, ου, τὸ, Imago, Simulacrum, Signum. γυναικὸς εἴδωλον χρύσεον τρίπηχυ, I. 51. *f.* ὃς δ' ἂν ἐν πολέμῳ τῶν βασιλέων ἀποθάνῃ, τούτῳ δὲ εἴδωλον σκευάσαντες, (*an* εἰκάσαντες? *coll.* II. 182. *a.*) ἐν κλίνῃ εὖ ἐστρωμένῃ ἐκφέρουσι, VI. 58. *f.*

Εἰκάζειν, 1) Similem facere, Ad similitudinem *exemplaris* effingere. ἀνέθηκε εἰκόνα ἑωυτοῦ, γραφῇ εἰκασμένην, II. 182. *a.* ὁ Ἆπις ἐπὶ τοῦ νώτου αἰετὸν ἔχει εἰκασμένον, III. 28. *f.* 2) Conferre, Comparare *inter se duas res tamquam similes.* ὡς εἰκάσαι βασιλήιόν τε καὶ πολιτικόν, Quatenus licet regiam dignitatem cum jure civitatis conferre, IX. 34. *a.* τὰ πτερὰ εἰκάζοντας, τὴν χιόνα τοὺς Σκύθας δοκέω λέγειν,

Puto Scythas, quas plumas dicunt, eas nivem intelligere, scilicet nivem cum plumis conferentes, IV. 31. *f.* 5) Conjectare. ὡς εἰκάσαι, Ut conjicere licet, I. 34. *f.* εἰκάζοντες τὰ δῶρα λέγειν, ἢν μὴ etc. IV. 132. *f.* et *mox ibidem*, Πέρσαι μὲν δὴ οὕτω τὰ δῶρα εἴκαζον. *Pro* δικαιεῦντων, I. 84. *m.* εἰκασάντων *malunt Valck.*

Εἴκειν, Cedere. εἴκειν τοῦ τῆς ὁδοῦ, II. 80. *a.* τῇ ἡλικίῃ εἴκειν, Indulgere juvenili aetati, VII. 18. *a. m.* ἀντιβάντων τῶν συμμάχων, εἶκον οἱ Ἀθηναῖοι, VIII. 3. *a.* οὐκ ἀντέτεινον, ἀλλ' εἶκον, ibid. *m.* ἀντιτεινόντων τῶν τινων, εἶξαν οἱ Πελοποννήσιοι, IX. 106. *f.* εἶξαν τοῖσι Λακεδαιμονίοισι, IX. 63. *f.*

Εἴκειν, *verbum in Praes. inusitatum, sed in Praet.* Οἶκα *vel* Ἔοικα. 1) Similis sum. ἴχνος τὸ οἶκε θήματι ἀνδρὸς, IV. 82. *b. ubi plerique quidem libri* ἔοικε *praeferunt.* αὕτη οἶκε (*sic omnes*) οὐδὲν τῇ ἄλλῃ Λιβύῃ, IV. 198. *m.* οἶκε αὕτη ἡ γνώμη τῇ ἄλλῃ, VII. 147. *m. ubi* ἔοικε *nonnulli.* τῷ ἂν οἴκῃ τὸ παιδίον, Cui similis videatur puer, IV. 180. *f.* 2) Videor. ὡς οἴκασι, Ut videntur, I. 155. *a.* (*ubi male olim* εἴκασι *edd.*) et III. 143. *f. ubi* ἐοίκασι *olim.* αἱ ἐσχατιαὶ οἴκασι τὰ κάλλιστα ἔχειν, III. 116. *f.* (*ubi nonnisi unus cod.* εἴκασι *praefert.*)

Particip. Οἰκὼς, ότος, Similis. οἰκὼς μάλιστα τὸ εἶδος Σμέρδι, III. 61. *m.* παντί τεῳ οἰκὼς μᾶλλον ἢ ἀνθρώπῳ, VI. 125. *f.* *Neutrum*, Οἰκὸς, Consentaneum, Probabile, Verisimile. *Plerumque quidem* Εἰκὸς *olim edebatur, raro etiam* ἐοικὸς *habent libri nonnulli, sed ex meliorum librorum plerisque in locis consensu colligi par est, scripturam* Οἰκὸς *ab Herodoti manu esse: vide, si placet, ad quemque locum Var. Lect.* Similiter IV. 79. *m.* VII. 161. *m.* οἰκότα ἐλπίζων, I. 27. *m.* ἔθαψε ὡς οἰκὸς ἦν τὸν ἑωυτοῦ παῖδα, I. 45. *m. f.* οὐ φασι οἰκὸς εἶναι τὸν ἀληθέως τοκέα ὑπὸ τοῦ ἑωυτοῦ παιδὸς ἀποθνήσκειν, I. 137. *f.* τὰ μὲν οἰκότα εἰρηκώς, I. 155. *m.* οἰκότα λέγοντες, VII. 179. *f.* ἢν τὰ οἰκότα ἐκ τοῦ πολέμου ἐκβαίνῃ, VIII. 60, 2. *a.* οἰκότα βουλευομένοισι etc. VIII. 60, 3. *f.* θειότερον τοῦ οἰκότος, Quam ut commune quiddam videri posset, (*interprete H. Steph.*) I. 174. *m. f.* κῶθεν δὴ οἰκὸς αὐτοὺς γίνεσθαι, II. 93. *f.* οὐκ οἰκός ἐστι οὐδὲν ἀποπνέειν, II. 27. *f. ubi veteres quidem edd.* εἰκὸς *dabant, sed in* οἰκὸς *cum ed. Wess. consentiunt F. et Paris. Semel nos scripturam* εἰκὸς *tenuimus* II. 22. *a. ubi alteram scripturam nullo e codice notatam reperimus. Notemus praeterea formulas hujusmodi:* τὸ οἰκὸς ἐμοὶ συμμαχέεται, Probabilis ratio mecum militat, VII. 239. *a.* λόγῳ οἰκότι χρεώμενοι, III. 111. *a.* φέρε ἴδω παντὶ τῷ οἰκότι, Age, videamus probabili quaque ratione quid effici possit, III. 103. *m.* ἔστι Καρχηδονίων ὅδε ὁ λόγος λεγόμενος, οἰκότι χρεωμένων, VII. 167. *a. N. ubi perperam olim* εἰκότι *libri omnes.*

Εἴκελος, η, ον, Similis. λέγεται δὲ

καὶ ἄλλα ψεύδεα εἴκελα περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, VIII. 8. *f.*

Εἰκώ, όος et οῦς, ἡ, *i. q.* εἰκών, Imago, Effigies. εἰκοὶ χρυσέην ἐποιήσατο, VII. 69. *f.* N. *Sed* ἕστατι εἰκόνα ἑωυτοῦ, II. 143. *a.*

Perperam εἰκόνι *legebatur olim* VII. 167. *a. pro* εἰκόνι *aut* εἰκοῖ.

Εἰλαδόν, Catervatim. εἰλαδὸν συγγίνεσθαι ἐς πίνειν, I. 172. *m. ubi alii* ἰλαδόν.

Εἰλεῖν, Volvere. εἰλέεσθαι, Versari. τῶν ἐν ποσὶ εἰλευμένων (ἰδίων) τοῖσι ἀνθρώποισι ὕδε ἰδεῖν, II. 76. *a.*

Εἰλειθυίη, ἡ, Lucina dea, IV. 35. *a.*

Εἴλη, ης, ἡ, (*i. q.* ἴλη,) Ala, Turma, Cohors, Caterva. Σκυθέων τῶν νομάδων ἀνδρῶν εἴλη, I. 73. *a. ubi* ἴλη *alii.* ἐπεί τε ἂν συνέλθωσι κατὰ εἴλας, Catervatim, I. 202. *a. ubi nonnulli* ἴλας, *sed* εἴλας *olim edd*

Εἱλίσσειν, et **Εἰλίσσειν**, *i. q.* ἑλίσσειν, Circumvolvere, Circumplicare. σημαίνεται βύβλῳ περὶ τὰ κέρεα εἱλίσσων, (*Bovem purum sacerdos* Signat (notat) papyro circum cornua circumvoluto, II. 38. *m. ubi olim* ἱλίσσων *edd. sed* εἱλίσσων *alii edd. et mss. quod teneri potuerat.* πλόκαμοι ἀποταμνόμεναι καὶ περὶ ἄτρακτον εἱλίξασαι, IV. 34. *a. et* περὶ χλόην τινὰ εἱλίξαντες τῶν τριχῶν, Circa herbam quamdam capillos circumvolvunt, ibid. *b. ubi utrobique Asperum spiritum tenent libri* (*quod sciam*) *omnes.* τὰς κεφαλὰς εἵλιχατο (*pro* εἱλιγμένοι *vel* εἱλιγμένοι ἦσαν) μίτρῃσι, VII. 90. *a. ubi* εἰλιχ. *leni spiritu praefert noster cod. F. qui et* εἰλίσσων *dedit* II. 38. *m. Conf.* Διεξιλίσσειν *et* Κατειλίσσειν.

Εἵλως, ωτος, ὁ, Hilota, Servorum genus apud Lacedaemonios. *Inde Accusat.* τὸν εἵλωτα, VII. 229. *m.* τοὺς εἵλωτας, VI. 81. *b. et Genit. plur.* τῶν εἱλώτων, IX. 10. *a. ubi quidem temere* εἰλώτων (*leni spiritu*) *in nostram editionem irrepsit. Vide Var. Lect. ad* IX. 10, 6.

Εἱλώτης, ου vel εω, ὁ, *i. q.* εἵλως. *Inde genit. plur.* τῶν εἱλωτέων, VI. 58. *m.* 75. *m.* 80. *a.* IX. 28. *a.* (*ubi* εἰλωτέων *cod. F.*) *et* IX. 80. *f. ubi* εἱλώτων *ms. Ask.* εἰλώτων *F.*

Εἷμα, τος, τὸ, *i. q.* ἱμάτιον, Pallium, Vestis longa. ἡ δὲ βοῦς κατακέκρυπται φοινικέῳ εἵματι, II. 132. *a.* Induitur super κιθῶσι, II. 81. *a.* κιθῶνας ὑποδύνει τοῖσι εἵμασι, I. 155. *f.* εἱμάτων οὐ κατακαυθέντων, V. 92, 7. *a. m.* εἵματα ἐνεσκευασμένα, VII. 77. τὸ εἷμα, III. 139. *extr. de eadem veste quae* χλανὶς ibid. *m.* εἵματα λίνεα, II. 37. *a.*

Εἶναι, Esse. 1) *Notabiliores flexiones hujus verbi apud Herodotum occurrentes hae sunt. Indicat. Praes.* εἶ, *i. q.* εἶς, Es, IX. 76. *f.* εἰμὲν, *pro comm.* ἐσμὲν, Sumus. δυνατοὶ εἰμεν, I. 97. *f.* ἑτοῖμοί εἰμεν, VII. 172. *m.* ἀξιονικότεροί εἰμεν, IX. 26. *f. etc. Tertia plur.* ἔασι, *pro* εἰσί. Sunt, I. 66. *m. in orac. Sic vero etiam pro* ἀρωτῆρες εἰσί, I. 125. *f. codex noster F.* ἀρωτῆρες ἔασι *praefert, quod videndum an in aliis etiam codd. reperiatur. Imperf.* ἔα, *pro comm.* ἦν, Eram. πρόθυμος ἔα τάδε πυθέσθαι, II. 19. *a. m.* ἔας, *pro* ἦς, Eras, Eses εἰ μὴ ἄπλαστος ἔας χρημάτων, I. 187. *f. Tertia pers.*

ἔσκε, Erat: ἡ ἔσκε εὐειδεστάτη, I. 196. a. τῇ μάλιστα ἔσκε ἐπίμαχον τοῦ τείχεος, VI. 133. f. σκηνὴ ἔσκε ἐοῦσα, VII. 119. f. et mox ibidem, ἡ ἄλλη στρατιὴ ἔσκε ὑπαίθριος. (Perperam vero ἔσκε olim edd. pro ἔσχε VI. 36. m. ubi vide Var. Lect.) Item ἦε, Erat: εἴτις αὐτέων ἱμερτὸς ἦε, I. 196. m. ubi vide Var. Lect. ἐν τῷ μὲν ἦιν τὰ βασιλήια, I. 181. a. ubi ad veterem scripturam ἦι litera ν ex scholiis, quo indicabatur idem valere ἦι atque ἦν, accessisse videtur. Sic etiam pro ἦι ταύτην αἰτίαν, I. 122. m. f. fortasse ἦι ταύτην αἰτίην legendum. Alibi est ἔην, pro ἦν, Erat. τῷ οὔνομα ἔην Θεμιστοκλέης, VII. 143. a. et in composito, οὐκ ἐνέην ἀριθμός, VII. 170. f. Plural. ἔατε, pro ἦτε, Eratis, Essetis: εἰ μὴ ὑμεῖς ἔατε οἱ πρότερον ἀδικήσαντες, IV. 119. a. m. εἰ δὲ αὐτοὶ ἔμπειροι ἔατε, V. 92, 1. f. Tertia plur. pro comm. ἦσαν passim ἔσαν praeferunt edd. ut I. 70. a. 72. a. 74. m. et f. 79. f. etc. sed plerique mssti constanter ἦσαν tenent. (vide Var. Lect. I. 30, 20. et 31, 7.) Item ἔσκον, Erant: ἐν θώματι ἔσκον, IV. 129. f. ἐόντι ἔσκον εὐδαίμονες, I. 196. a. m. μᾶλλον ἔσκον etc. IX. 40. extr. A sing. ἦα, ἦας, ἦε, potuit etiam tertia plur. formari ἤεσαν, unde olim ἐπήεσαν edd. pro ἐπῆσαν, I. 180. f. ubi vide Var. Lect. Optat. ἔοιμι, pro εἴην vide in Ἐεῖναι. Tertia Imperat. ἴστω IV. 76. f. videri poterat pro ἔστω posita, sed ad ἴσημι, Scio, referenda est.

2) *Infinitivus* εἶναι *saepe ita ponitur ut vel prorsus abundare videatur, vel certe citra damnum sententiae et constructionis potuerit abesse. Sic non solum in nota formula* ἑκὼν εἶναι, *quam habes* VII. 104. m. 164. a. VIII. 116. a. IX. 53. m. *et in plur.* ἑκόντες εἶναι, VIII. 30. f. IX. 7, 1. f. *verum etiam in hujusmodi constructione*, ἱρὸν Ἡρακλέους, ἐπωνυμίην ἔχοντος Θασίου εἶναι, II. 44. m. τὰς ὀνομάζουσι Δήλιοι εἶναι Ὑπερόχην τε καὶ Λαοδίκην, IV. 33. m. τοὺς Ἴωνας ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιεύμενος τὴν πρώτην εἶναι, I. 153. f. *ubi vide Not. Item in his et similibus formulis*, κατεστήσας τὸν ἀδελφεὸν ὕπαρχον εἶναι, V. 25. a. ἀπέδεξε δικαστὴν εἶναι τὸν παῖδα, ibid. f. κατέστησε τύραννον εἶναι, V. 94. a. στρατηγοὺς ἄλλους ἀπέδεξε Μιλησίων εἶναι, V. 99. f. ἀπεδέχθη πάσης τῆς ἵππου εἶναι ἵππαρχος, VII. 154. m. *Conf. Var. Lect. ad* V. 3, 8. *Quibus in locutionibus Infinitivus* εἶναι *pendet a subintellectà particulà* ὡς *vel* ὥστε, *quae alibi diserte adjicitur: ut*, ὡς Σκύθας εἶναι, IV. 81. a. μεγάλα ἐκτήσατο χρήματα ὡς ἂν εἶναι Ῥοδῶπιν, II. 135. a. *ubi nil opus erat sollicitare postremi vocabuli terminationem*. ὡς εἶναι σμικρὰ μεγάλοισι συμβαλεῖν, IV. 99. f. ὥστε εἶναι σμικρά etc. II. 10. m. οὐκέτι πολλὸν χωρίον ὡς εἶναι Αἰγύπτου, II. 8. m. f. *Vide* Ὡς, num. IV.

3) *Particip.* ἐών, ἐοῦσα, etc. ἐόντα τῶν ἔτι ἐόντων οὐδενὸς δεύτερον, I. 23. a. τὸν ἐόντα (i. q. ἀληθέα) λέγειν λόγον, I. 95. a.

Hinc τὸ ἐὸν, i. q. τὸ ἀληθές, Verum τῷ ἐόντι χρησάμενος, I. 30. m.

4) *Alios nonnullos verbi hujus usus notemus.* τοῦ θείου ἡ προνοίη ἐστὶ ἐοῦσα σοφή, Est profecto sapiens *etc.* III. 108. *a.* ἔσαν καὶ ἐγένοντο --- ἀμείνονες αὐτοὶ ἑωυτῶν, Fuerunt et sese praestiterunt, *sive* Fuerunt profecto, VIII. 86. *m.* εἰσὶ οἳ Ἑλλήνων, Nonnulli e Graecis, II. 123. *f.* εἰ ἐν τούτῳ τοι ἐστὶ ἢ βασιλέα εἶναι ἢ μή, Si in hoc tibi situm est, (Si ab hoc pendet,) ut tu rex sis aut non sis, III. 85. *m.* Ἠλείοισι μηδενὶ εἶναι (Nulli licitum esse) ἀγωνίζεσθαι, II. 160. *extr.* ἔστι --- τὸ οὖρος ὑπερβάντα εἶναι ἐν Μακεδονίῃ, Licet (Potes) --- esse in Macedonia, *sive* Jam revera eris in Macedonia, V. 17. *f.* N. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μίλητον ἦν, I. 21. *o. ubi* ἦν *idem valet ac* παρῆν *vel* ἧκε, *nec opus erat ut contra librorum consensum in* ἧκε *mutaretur. Periphrastice dictum est* ἔμελλε οὐ τὸ δεύτερον διαφυγὼν ἔσεσθαι, VII. 194. *f. pro* ἐκφεύξεσθαι.

5) *Particip.* ἐών, *pro comm.* ὤν, Qui est, Non fictus. τὸν ἐόντα λέγειν λόγον, Verum dicere, I. 95. *o.* ἔφαινε τὸν ἐόντα λόγον, I. 116. *f. Neutrum,* τὸ ἐόν, Id quod res est. οὐκ εἶχε συμβαλέσθαι τὸ ἐόν, VII. 209. *a.* κατὰ τὸ ἐόν, Ex vero et justo. τὰς δίκας ἀποδιδόναι κατὰ τὸ ἐόν, I. 97. *o.*

6) ἔστι οἳ, Nonnulli. τὰ ῥέεθρα ποταμῶν ἔστι τῶν, VII. 187. *m. cum Var. Lect.*

Εἰνακόσιοι, Nongenti. ἔτεα εἰνακόσια, II. 13. *a. ubi olim* ἐννακόσια. *Sed* εἰνακόσια, *absque varietate praeferunt omnes,* II. 145. *f.*

Εἵνεκα *et* **Εἵνεκεν**, (*utrumque tam ante vocalem, quam ante consonam*) *pro comm.* ἕνεκα. *Sic* τῶνδε εἵνεκα ὅκως *etc.* I. 17. *f.* τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, I. 141. *m.* τοῦ δὲ εἵνεκα (*i. q.* τούτου δὲ εἵνεκα) τοῦτο οὕτω ποιέεται ἔχω *etc.* I. 136. *f. conf.* VIII. 85. *m. f. et ibi Var. Lect.* τῶν εἵνεκεν ἀπικέατο, I. 2. *m.* σοφίης εἵνεκεν τῆς σῆς, I. 30. *a. m.* τῶνδε εἵνεκεν ὅκως *etc.* I. 22. *a. ubi olim quidem* εἵνεκα, *ut* I. 17. *f.* εἵνεκεν τουτέων, VIII. 55. *o.* τοῦ φυλάσσοντος εἵνεκεν προσδόκιμόν τοι ἀπονοστήσειν, Quod quidem penes custodem fuerit *etc.* I. 42. *f.* Καρυστίοισι οὐδὲν, τούτου εἵνεκα τοῦ κακοῦ ὑπερβολὴ ἐγένετο, Non idcirco ulla illis mora fuit calamitatum, VIII. 112. *f. Not.*

Εἵνυσθαι, *pro comm.* ἕννυσθαι. *Inde Compos.* ἐπιείνυσθαι, *quod vide.*

Εἶπα, *Εἶπαι et Εἶπας usurpat Noster pro comm.* εἰπεῖν, εἰπὲ *et* εἰπών. *Sic* εἶπαν, Dixerunt, I. 120. *ter eod. cap.* IV. 158. *f.* V. 1. *f.* 39. *m. Infin.* οὐκ ἔχω εἶπαι, III. 116. *a. Variant quidem in hac forma libri, passim* εἰπεῖν *praeferentes: vide Var. Lect.* I. 49. *a.* 57. *o.* IV. 187. *a.* VII. 60. *a.* 152. *a. Sed* εἶπαι *tenent omnes* I. 61. *f. et* II. 53. *a. Sic et* εἶπέ, Dic, VII. 47. *m. De Participio* εἴπας, *pro comm.* εἰπών *diserte monuit Gregor. Dial. Ion.* §. 52. *Vide Nostrum* I. 22. *o. cum Var. Lect. tum* I. 31. *o.* 41. *a.* 122. *a.* 128. *a.* οἱ δὲ εἴπας, I. 86. *m.* εἴπας ἐς τὸ μέσον ἔπεα, VII. 15. *a.* καὶ τὸν,

εἴπαντα ταῦτα, IV. 15. m. *Genit. plur.* εἰπάντων, III. 22. a. *et m.*

Εἴργειν *vide* Ἔργειν.

Εἰρέσθαι, Interrogare, *i. q.* εἴρεσθαι et ἔρεσθαι *unde Compos.* Ἐπειρόμενος, III. 64. *f.*

Εἴρειν, Dicere. *in Praes. inusitatum, unde Fut.* ἐρῶ, *jonice* ἐρέω *apud Nostrum, ut* μέγιστον δῶμα ἐρέω, VI. 43. *m. Est vero etiam Futur.* εἰρήσεται, Dicetur, IV. 16. *extr. tamquam a praesente* Εἰρέω, Εἴρειν, *formatum.* εἰρέθη *et* εἰρέαται *vide infra in* Πλεῦρ.

Εἰρεσίη, ης, ἡ, Remigatio, Remigium. εἰρεσίῃ χρεωμένῳ, I. 203. a.

Εἴρεσθαι, *i. q.* ἔρεσθαι et ἐρωτᾶν, Interrogare. εἰρόμενον Κροίσου, I. 27. a. ἐκεῖνο τὸ εἴρεό με, Istud quod ex me quaeris, I. 32. m. *Subjunct.* ἤν τις εἴρηται περὶ Ἀναχάρσιος, IV. 76. m. *f. Imperf.* εἴρετο ὁ Κροῖσος, I. 30. a. *Conf.* Ἐπείρεσθαι.

Εἰρήν, ένος, ὁ, *vide* Ἰρήν.

Εἰρηναῖος, Pacificus, Pacatus, Amicus. Ad pacem pertinens. ὁ τροχίλος εἰρηναῖόν οἱ (*nempe τῷ κροκοδείλῳ*) ἐστί, II. 68. *f. Scilicet* Crocodilus οὐδὲν σίνεται τὸν τροχίλον, *ut ait* ibid. *paulo post.* ταῦτα αὐτοῖς εἰρηναῖα ἦν, VI. 42. *extr. nempe* οὐδὲν ἐς νεῖκος φέρον αὐτοῖς, *ut ait initio ejusdem cap. Rursus* τὰ εἰρηναῖα VI. 57. *a. sunt commoda et honores quibus* In pace, Dum pax est, *fruitur Rex Spartanorum; a quibus distinguuntur* τὰ ἐμπολέμια, *cap.* 56. *f. quibus* In bello *fruitur.*

Εἰρίνεος, ἐη, εον, Laneus. εἰρίνεα κιθῶνα, I. 195. a. *ubi perperam olim* ἐρίνεον *edd.* πίλους εἰρινέους, IV. 73. *f.* κιθῶνας εἰρινέους, VII. 91. a. *ubi prave olim* εἰρεσιοὺς *edd.*

Εἴριον, τὸ, *et Plur.* τὰ Εἴρια, *i. q. comm.* ἔριον *et* ἔρια, Lana. *eodemque nomine significatur* Gossypium. τὰ δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι (*in India*) φέρει εἴρια, καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν οἴων, III. 106. *f. Hinc* εἴρια ἀπὸ ξύλου, III. 47. *f. unde intelligitur quaenam dicantur* εἵματα ἀπὸ ξύλων VII. 65.

Εἰρύειν, *pro comm.* ἐρύειν, Trahere, Ducere. εἰρύσαι τὸ τόξον, *i. q.* διατείνεσθαι, Adducere, Tendere arcum, IV. 10. a. *coll. cap.* 9. *f.* πλίνθους εἴρυσαν, Duxerunt lateres, II. 136. *f. Conf.* Διειρύειν, Παρειρύειν *et* Ἕλκειν.

Εἰρωτᾶν, *i. q. comm.* ἐρωτᾶν, Interrogare. εἰρωτᾶν ἱκέτην αὐτέων, V. 87. m. εἰρωτᾷ σε Θεοκλῆς. III. 129. *m.* εἰρωτῶσι ταῦτα τοῖσι ἐπεχρέωνται, I. 67. *m.* εἰρώτα, Interrogabat, III. 22. a. *et m.* V. 13. *f.* I. 88. *m. ubi noster quidem cod. F.* ἠρώτα *praefert, contra Nostri usum, de quo monuit etiam Gregor. Dial. jon.* §. 73. εἰρωτέων, *jon. pro* ἐρωτῶν, *olim* I. 75. a. *ubi id verbum prorsus ignorant alii.* εἰρωτέοντες τοῦ Δαρείου, (*jon. pro* ἐρωτῶντες) V. 13. a. εἰρωτεόμενος, VI. 3. a. II. 32. a. *Conf.* Ἐπειρωτᾶν.

Εἰρωτέειν, *i. q.* εἰρωτᾶν *et* ἐρωτᾶν. *Hinc* εἰρώτεον τί θέλοντες ἥκοιεν, IV. 145. *m. ubi olim* ἠρώτεον *edd.* εἰρώτεον οἱ ἑρμηνέες τίς εἴη, III. 140. *m.* τῷ ἀγγέλῳ εἰρωτέοντι ἔλεγον, IV. 145. *m.* ἐξετάζειν εἰρωτεῦντας, III. 62. *f.*

Εἰς, In, *jonice* Ἐς, *quod vide.* Se-

mei Εἰσάγεται scriptum occurrit III. 70. m. pro quo alibi constanter ἐσαγ-.

Εἷς, μία, ἕν, Unus, a, um. ὃς ἐπὶ πλεῖστον δὴ χλιδῆς εἷς ἀνὴρ ἀπίκετο, Unus omnium maxime, VI. 127. a. (εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνήρ Proverb. vide Not. ad III. 140. a. m.) ἑνὶ καὶ τριηκοστῷ ἔτεϊ, Primo et trigesimo anno, V. 89. m. Junguntur εἷς μὲν καὶ πρῶτος, IX. 35. m. Foem. μία, et in Accus. μίαν, non μιῆν aut μίην: vide Var. Lect. I. 164, 8. Nempe, quoniam in μια ultima brevis est, α non in η mutatur. Itaque etiam III. 150. m. et f. IV. 81. f. pro vulgato μιῆν reponi μίαν velim, quod ibi etiam, ut constanter alibi, praefert cod. F. ἓν πρὸς ἓν συμβάλλειν, Alterum cum altero conferre, IV. 50. a. ἓν οὐδέν, Prorsus nullum. ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὔταρκές ἐστι, I. 32. f.

Εἰσάγειν, vide Ἐσάγειν.

Εἴσω, ion. ἔσω, Intra, Intus, Introrsum. εἴσω τὸν προβόλαιον ἔχων, VII. 148. m. in Orac. Etiam in Herodoti verbis I. 116. m. olim τὸν δὲ Κῦρον ἄγειν εἴσω legebatur, ubi nos ex mstis ἔσω adscivimus. Sed εἴσω, Introrsum, tenent libri omnes VI. 36. f. Conf. Ἔσω.

Εἶτεν. Aelius Dionysius, teste Eustathio ad Iliad. p. 1158, 38. ed. Rom. (p. 1215, 33. ed. Bas.) ait: Ἀττικὰ μὲν τὸ Εἶτα καὶ Ἔπειτα· τὰ δὲ Εἶτεν καὶ Ἔπειτεν Ἰωνικά· διὸ καὶ παρ' Ἡροδότῳ κεῖνται. Ego vero Εἶτεν quidem pro Εἶτα apud Herodotum usquam positum nec in commentariolis meis enotavi, nec umquam reperire memini. De ἔπειτεν vide infra, suo loco.

Ἐκ et Ἐξ, praepos. Ex. ἐξ ἐμεῦ vide supra in Ἐγώ.

1) Interdum idem valet ac ἔξω, Extra. τετράκις ἐλέγετο ἐξ ἠθέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι, Extra consuetam sedem, II. 142. f. N. ἐκ τοῦ μέσου κατῆσθαι vel ἕζεσθαι, Extra medium sedere, id est, Rei, quam agunt alii, sese non immiscere, Otiosum procul sedere, Neutrarum esse partium, III. 83. f. IV. 118. a. m. VIII. 22. a. m. Not. VIII. 73. f.

2) Materiam indicat ex qua quid conficitur. οὐκ ἐκ ξύλων ποιεῦνται τὰ πλοῖα, I. 194. f. ξυστὰ ποιεῦνται ἀκόντια ἐξ αὐτοῦ (τοῦ δέρματος τοῦ ἱπποποτάμου) II. 71. f. Sic ἐκ ξύλων κορύνας ἔχοντες olim 73. a. edd. ubi nos cum aliis ἐκ subintelligendum omisimus. Similiter enim ξύλων κορύνας ἔχοντες (subintellecta ἐκ praepos.) dedere I. 59. f. edd. et msti omnes. Sic στῆλαι δύο, ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθου, ἡ δὲ σμαράγδου λίθου, II. 44. a. μηχανῇσι ξύλων βραχέων πεποιημένῃσι, II. 125. a. πότερα χαλκοῦ ποιέονται τὰ ἀγάλματα, ἢ λίθου, V. 82. a. m. [illegible] πεποιημένα, VII. 91. a. νέας τουτέων τῶν χρημάτων ποιήσασθαι, VII. 144. m. νόμισμα κόψας πολλὸν μολύβδου, III. 56. m. νόμισμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, I. 94. a. ἐπειδὴ στήλην λίθου ἐπέθηκαν, VII. 183. a. Eodem pertinere videntur θῆκαι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, I. c. χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι, IX. 83. a. Conf. infra voc. Θήκη.

3) Inde ab hoc Loco, Ab

hoc Tempore, Hac caussâ, Hac occasione. Νεῖλος ἀρξάμενος ἐκ τῶν Καταδούπων, II. 17. a. m. τοῦτο πρωτοιμάζετο ἐκ τριῶν ἐτέων, VII. 22. a. ἐκ γενεῆς, III. 33. IV. 25. a. ἐξ οὗ ἐγένετο Ἀθηναῖοι, VI. 109. a. ἐκ πολλῆς ἡσυχίης, Post longum silentium, I. 66. m. ἐκ τούτου -- ἔκ τε τόσου, sic ex msstis restituendum VI. 84. f. ubi vide Var. Lect. et Not. et conf. V. 88. f. ἐξ αὐτῶν θωμάζεται οὗτος, Eo fit ut etc. III. 82. m. f. τὴν πανήγυριν ταύτην ἐκ τοῦδε νομίζει φασί, Hac caussâ, Hac occasione, II. 64. a. II. 55. f. ἀποθνήσκουσι ἐκ τῶν τρωμάτων, II. 63. f. IV. 180. a. Referri quodammodo huc potest istud, ὡς δὲ ἐκ τῆς θυσίης ἐγένετο, Post peractum sacrificium, I. 50. a. m. ubi quidem ἐκ ita ponitur uti alias ἀπὸ, quod vide.

4) Saepe idem sonat ac ὑπὸ, A, Ab. τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων, Res ab hominibus gestae, I. Procem. ubique Not. (Sed οἱ ἐξ αὐτοῦ, scil. γενόμενοι, I. 56. a. sunt οἱ ἔκγονοι, Nepotes, Posteri ipsius. Eademque ratione fortasse in loco controverso VI. 127. m. pro Φιλάονος δὲ scriptum olim fuerat ἐκ Φιλάονος δὲ, Ab illo Philone genus derivans. Eodem pertinet istud, μὴ γὰρ εἶναι ἐκ Δαρείου, VII. 11. a. m.) τὸ ποιηθὲν ἐκ Ψαμμιτίχου, II. 151. m. τὸ ποιούμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου, III. 14. m. τὰ λεχθέντα ἐξ Ἀλεξάνδρου, VII. 175. a. Not. τὸ προσταχθὲν ἐκ τοῦ Κύρου, I. 114. a. m. τρόπῳ τῷ εἰρημένῳ ἐξ Ὀτάνεω, III. 71. m. τὰ διδόμενα ἐξ ἑκάστου, VIII. 114. a. ἐκ βασιλέως ἔχοντι τὸν νομὸν τοῦτον, I. 192. m. Nonnumquam subintellectum omittitur verbum, ut in illo οἱ ἐξ αὐτοῦ I. 56. a. Sic τὰ ἐξ Ἑλλήνων τείχεα, scil. ποιηθέντα, οἰκοδομηθέντα, aut ἀποδεχθέντα, quod verbum in proximis καὶ ἔργων ἀπόδεξιν latet, II. 148. a.

5) Notemus insuper formulas quasdam hujusmodi ἐκ τοῦ ἐμφανέος, De professo, Aperte, Palam, III. 150. a. ἐξ ἴσου, Ex aequo, VII. 135. f. ταῦτα ἐκ τῆς ὁδοῦ ὑπολαβόμενος, I. 167. a. pro ἐν τῇ ὁδῷ ait Portus, sed et latine recte dixeris Ex itinere. ἐκ τῆς ἀντίης, vide in Ἀντίος. ἐκ τῆς ἰθέης, vide Ἰθύς. ἐκ νηός, vide Νηῦς. ἐξ ὑστέρης, vide Ὕστερος. Quid sit quod ait Noster προηγόρευε εὖ ἔχοντα ἐκ πάντων, VIII 83. a. haud satis liquet: Ex omnibus vulgo tenent cum Valla, equidem Prae caeteris ducibus interpretatus sum.

6) Ἐκ per ellipsin subintelligitur cum alibi (vide supra, num. 2.) tum in hujusmodi dictione, ἀριστερῆς χειρὸς ἔστηκε, V. 77. f. pro quo alias dicunt Graeci ἐξ ἀριστερῆς χειρός, ut VII. 115. a. vel ἐπ' ἀριστερά, A sinistrâ manu.

Ἑκάς, adverb. i. q. πόῤῥω, Procul, Longe. οὐκ ἑκὰς χρόνου παρέσται, Non longo post tempore, Brevi tempore, aderit, VIII. 144. f.

Comparat. Ἑκαστέρω (codd. nonnulli constanter ἑκατέρω, male.) ἑκαστέρω ἐστὶ τοῦ μεγάρου, ἢ etc. Longius abest ab aede sacrâ quam etc. II. 169. f. ἔθνεα τὰ ἑκαστέρω, Gentes remotiores, Ulterius habitantes,

III. 89. a. m. ἑκαστέρω τῶν Περσέων οἰκέουσι, Longius a Persis habitant, III. 101. f. VI. 108. a. N. ubi olim ἑκατέρω edd. ὅσῳ ἂν προβαίνῃς ἑκαστέρω, VII. 49, 2. οὔτε προβήσονται ἑκαστέρω τῆς Ἀττικῆς, Nec ultra Atticam progredientur, VIII. 60, 3. ἰέναι ἑκαστέρω, IX. 2. a. εἰσὶ δὲ πολλαὶ μὲν (χῶραι) ἀστυγείτονες, πολλαὶ δὲ καὶ ἑκαστέρω, IX. 122. a.

Superlat. Ἑκαστάτω, i. q. πορρωτάτω, Longissime, Remotissime. τοὺς ἑκαστάτω οἰκέοντας ἀπ' ἑωυτῶν, I. 134. f. (ubi opponitur ἄγχιστα.) ἀπίκεσθαι αὐτὰ τὸ πρὸς ἑσπέρης ἑκαστάτω ἐπὶ τὸν Ἀδρίην, Usque ad Adriam nec vero ulterius, IV. 33. a. οὗτος ὁ στρατὸς τῆς Λιβύης ἑκαστάτω ἐς Εὐεσπερίδας ἦλθε, IV. 204. a. ἐς ταύτην (τὴν Μεγαρίδα) ἑκαστάτω τῆς Εὐρώπης τὸ πρὸς ἥλιον δύνοντος ἡ Περσικὴ αὕτη στρατιὴ ἀπίκετο, In hanc igitur regionem, neque ulterius in Europa versus Occidentem, pervenit hic Persarum exercitus, Extrema haec est Europae versus Occidentem regio in quam pervenerit hic Persarum exercitus, IX. 14. f.

Ἕκαστος, η, ον, Quisque. 1) αὐτὸς ἕκαστος βουλόμενος κορυφαῖος εἶναι, Quisque cupit ipse esse princeps, III. 82. m. ὡς εἰ μὲν αὐτὰ ἕκαστα ἔλεγον, Valla, Haec singulatim illi referebant, Larcher, Telle fut leur réponse à chacune de ses questions, nos, nescio quam recte. Haec illi singula ex rei veritate dixerunt, V. 13. f. ταύτας (τὰς πόλιας) ἐπ' ἡμέρης ἑκάστης αἱρέων, Harum (urbium) singulas singulis diebus cepit, V. 117. m. Praemisso Articulo, διὰ τὸν μὲν δήμαρχον ἕκαστον, Tenetur unusquisque praefectus populi, III. 6. m. ubi τῶν μὲν δημάρχων ἕκαστος corrigebat Reiskius, invitis libris omnibus.

2) Pluralis Ἕκαστοι locum obtinet, ubi Singuli, de quibus agitur, sunt Plures collective sumti. κατοικημένοι ἕκαστοι, scil. Cujusque oppidi incolae, II. 41. m. ἕκαστοι (scil. cum qui ab hac parte stant, tum qui ab illa) ἔχοντες ξύλα, II. 63. a. ἔμενον κατὰ χώρην ἕκαστοι, nempe Unusquisque populus, I. 169. m. ubi olim ἕκαστος, minus recte. Singularis Ἕκαστος perinde cum verbo Singulari et Plurali construi potest. ἔνθεν ἐγένετο ἕκαστος τῶν θεῶν, II. 53. a. ubi nonnulli ἐγένοντο praeferunt. τουτέων τῶν ἀνδρῶν, οἱ Ἑλλήνων ἕκαστός φησι τριῶν ἄξιος εἶναι, VII. 104. m. ὡς τάχεος εἶχε ἕκαστος, VIII. 107. m. sed et ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον, IX. 59. b. ubi male ἕκαστοι plures codd. Vide Not. περὶ τῆς ἑωυτοῦ ἕκαστος (scil. ἀνὴρ) μαχόμενος, I. 169. m.

3) Notandae formulae hujusmodi ἀπικνέονται ἐς Σάρδις οἵ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, ὡς ἕκαστος αὐτέων ἀπικνέοιτο, proprie, Ut quisque eorum adveniebat, id est, Seorsim quisque, Ut cuique commodum erat, Non omnes simul, sed alias hic, alias ille, I. 29. a. Ex istâ locutione plenâ intelliguntur locutiones ellipticae, qualis est illa, ὡς ἑκάστῳ ἔργον

προστάσσειν, idem valens ac προστάσσειν ἑκάστῳ ἔργον ὡς ἑκάστῳ προστάσσοι, Mandans cuique opus faciendum ut cuique mandabat, id est, Suum cuique opus faciendum, ut ei commodum videbatur, adsignans, I. 114. a. m. Similiter ὡς ἑκάστην αἱρέοντες οἱ βάρβαροι ἐσαγήνευον τοὺς ἀνθρώπους, id est, οἱ βάρβαροι αἱρέοντες τὰς νήσους, ὡς ἑκάστην αἱρέοιεν, ἐσαγ. τοὺς ἀνθρ. VI. 31. a. Similiter, κατὰ συντέλειαν τῶν Ἀργείων, ὡς ἑκάστους ἐκκαλεύμενος, ἔκτεινε, VI. 79. m.

Ἑκάστοτε, Quovis tempore. τεύξεαι παντὸς τοῦ ἂν ἑκάστοτε δέῃ, Impetrabis, quidquid quoque tempore a me petieris, I. 91. m. f. Sonat autem idem ac si dicas ἑκάστοτε τεύξεαι τοῦ ἂν δέῃ. Conf. Ἀεί.

Ἑκάτεροι, Utrique. ἐδικαίευν αὐτοὶ ἑκάτεροι ἔχειν τὸ ἕτερον κέρας, Utrique aequum censebant ut ipsi obtinerent alterum cornu, IX. 26. a. N. οἰκήματα διπλᾶ, -- τρισχίλια ἀριθμόν, πεντακοσίων καὶ χιλίων ἑκάτερα, corruptus (ut videtur) locus, II. 148. m. Vide Var. Lect ad II. 148, 17 seq.

Ἑκατοντάς, άδος, ἡ, Centuria, Numerus centenarius, Centum. ἑκατοντάδες ἕξ, VII. 184. f. 185. f.

Ἐκβαίνειν, Evenire, Accidere. ὥρων τὰ ἐκβησόμενα πρήγματα ταῦτα, VII. 209. a. τὰ μέλλοντά σφι ἐκβαίνειν, VII. 221. m. ἢν τὰ εἰκότα ἐκ τοῦ πολέμου ἐκβαίνῃ, VIII. 60, 2. a. ἢν συμβαλοῦσι οἱ μὴ ἐκβαίνῃ ἐκεῖνό τι ἐθέλει, IX. 15. m.

Ἐκβάλλειν ἔπος, Ejicere (Temere projicere) verbum: ὡς ἀνίῃ τὸ ἔπος ἐκβάλοι τοῦτο. VI. 69. f. ὑπολαβόντα σφέας χειμῶνα μέγαν ἐκβαλέειν ἐς τὴν γῆν, Ad terram eos Ejecisse, Ingenti vi adpulisse, VII. 170. m. In Medio αὐτίκα ἵππους ἐξεβάλλοντο, Protinus equos e navibus raptim Exposuerunt, VI. 101. a.

Ἐκβιβάξαι τὸν ποταμὸν ἐκ τοῦ αὐλῶνος χώματι, Aggere jacto Educere, (Expellere) fluvium (Cogere ut exeat) ex hac convalle, VII. 130. m.

Ἐκβοηθέειν ἐς τὸν Ἰσθμόν, Egredi (Proficisci) cum armis ad Isthmum, ad opem ibi ferendum suis, IX. 26. a. m.

Ἐκβολή, ῆς, ἡ, Exitus. ἡ ἐκβολὴ τοῦ Πηνειοῦ, Ostium Penei fluvii, VII. 128. a. et f. αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Κιθαιρῶνος, Fauces per quas e Cithaerone monte exitus patet, IX. 38. f. 39. a.

Ἐκβράσσειν, Ebullire, Ejicere sicut mare agitatum navem ad littus allidit, aut alias res in littus ejicit. αἱ νέες ἐς Κασθαναίην ἐξεβράσσοντο, VII. 188. extr. χρύσεα ποτήρια ἐκβρασσόμενα, VII. 190. m.

Ἐκγίνεσθαι, 1) Nasci ex tali matre. ἐξεγένετό οἱ παῖς, Natus ei est ex illâ (ex pellice) filius, IV. 155. a.

2) Ubi de Tempore agitur, Exire, Elabi. οὐδέ τι χρόνου ἐκγεγονότος πολλοῦ, II. 175. f. nisi ἐγγεγονότος ibi legendum. Conf. Ἐγγίνεσθαι.

3) τοῦτό μοι ἐξεγένετο, Hoc mihi Evenit, Contigit. οὐκ ἐξεγένετο (αὐτοῖς) Κροίσῳ ἀπαγγεῖλαι, Non contigit eis ut renunciare

Croeso possent, I. 78. a. οὐδέ οἱ ἐξεγίνετο Ἀθηναίους τιμωρήσασθαι, VII. 4. b. 8, 2. a. οὐδέ σφι ἐξεγίνετο τὸν ἱρὸν ἀπελέσθαι, IX. 13. b. οὐδέ οἱ ἐξεγίνετο ἐπὶ πλέον ἔτι σημῆναι, V. 51. f. ubi haud commode Neque ei licuit redditur. τῷ (Ion. pro ᾧ) δυναστάτῳ ἀνδρῶν βουλομένῳ γενέσθαι, οὐκ ἐξεγένετο, Non respondit eventus, Perficere propositum non potuit, III. 142. a. ὦ Ζεῦ, ἐκγενέσθαι μοι (scil. εὔχομαι, vel δίδοθι aut δός μοι) Ἀθηναίους τίσασθαι, V. 105. f. ubi nonnulli ἐκγενέσθω μοι, ex scholio.

Ἔκγονοι, οἱ, Nepotes, Posteri. VII. 106. m.

Ἐκδέειν, Adligatum aliquid Suspendere. ἐκδησάμενος ἀγάλματα, Suspensas e collo suo imagunculas gestans, IV. 76. m. Sic simplex verbum Δέειν cum praepos. ἐκ construitur IV. 72. m. τοὺς χαλινοὺς ἐκ πασσάλων δέουσι.

Ἐκδέκεσθαι, (Ionice pro ἐκδέχεσθαι) 1) Excipere, Accipere ab alio, vel post alium. τὰ ἐς πόλεμον παρὰ πατρὸς ἐκδεκόμενος, Artem bellicam puer quisque a patre Accipit, id est, Ediscit, II. 166. extr. τελευτήσαντος Ἀλυάττεω, ἐξεδέξατο τὴν βασιληίην Κροῖσος, Mortuo Alyatte, Excepit vel Accepit regnum Croesus, I. 26. a. Sic, Κυαξάρης μὲν - - τελευτᾷ· ἐκδέκεται δὲ Ἀστυάγης οἱ βασιληίην, I. 106. extr. et 107. a. ἐκδεξάμενοι Ἐρεχθέος τὴν ἀρχήν, VIII. 44. f. Et per ellipsin omisso accusativo ex praecedente verbo βασιλεύσαντος subintelligendo Φραόρτεω δὲ τελευτήσαντος, ἐξεδέξατο Κυαξάρης, I. 103. a. Ἄρδυος βασιλεύσαντος - - πεντήκοντα ἔτεα, ἐξεδέξατο Σαδυάττης, I. 16. a. ubi Suidas quidem τὴν ἀρχὴν adjicit, quae verba ignorant Herodotei libri. Similiter, Ψάμμιος ἓξ ἔτεα βασιλεύσαντος, - - ἐξεδέξατο Ἀπρίης, Postquam Psammis sex annos regnasset, - - - Successit (in regnum) Apries, II. 161. a. ubi quidem rursus invitis vetustis libris τὴν βασιληίην adjecerant olim Editores.

2) Quemadmodum in elliptica locutione modo citata verbum Ἐκδέκεσθαι latino sermone perinde Excipere, Succedere, Proxime sequi, reddi potest; sic aliis in locutionibus idem verbum subinde simili quadam notione usurpatur. τοὺς δὲ Σκύθας, ἀποδημήσαντας ὀκτὼ καὶ εἴκοσι ἔτεα, - - - ἐξεδέξατο οὐκ ἐλάσσων πόνος τοῦ Μηδικοῦ, Scythas (postquam etc.) Excepit labor non minor etc. IV. 1. m. ἥ τε Περσική, καὶ ἀπὸ ταύτης ἐκδεκομένη (hanc Excipiens, Proxime sequens) Ἀσσυρίη, IV. 39. a. ἡ Σκυθικὴ ἐκδέκεται, (Thraciam) Excipit, Succedit ei, Proxima post eam est, Scythia, IV. 99. a. ὡς - - - ἐκ τῶν πλεόνων ἐκδέκοιτο περίοδος τῆς λίμνης μακρή, Ut navigationes illas Exciperet longus circuitus hujus lacus; id est, Ut post illas navigationes Succederet hostibusque abstaret amplius hic lacus, pedibus circumeundus; I. 185. f. Conf. supra Διεκδέκεσθαι, num. 5.

Ἔκδεξις (ἡ) τῆς βασιληίης, Successio in regnum. VII. 3. m.

Ἐκδημεῖν, (i. q. ἀποδημεῖν), I. 29. m.

— et alibi) Peregre proficisci, I. 30. a.

Ἐκδιδόναι, 1) Dedere, Tradere. οὐ γὰρ ὁ Ἀλυάττης ἐξεδίδου τοὺς Σκύθας ἐξαιτέοντι Κυαξάρῃ, I. 74. a. οὐδὲ ἐκδόντες (ἐκεῖνον) ἀπαιτεόντων αὐτῶν, I. 3. f. τὸν ἱκέτην ἐκδιδόναι, I. 159. a. et eodem cap. saepius, et cap. 156. m. et 160. m. IV. 80. f. IX. 86. f. 88. a.

2) Ἐκδιδόναι et Ἐκδίδοσθαι, Elocare filiam, In matrimonium dare. ἐκδοῦναι τὴν ἑωυτοῦ θυγατέρα ὅτεῳ βούλοιτο ἕκαστος οὐκ ἐξῆν, I. 196. m. f. οἱ δὲ γάμους ἔγημαν, τὰς δὲ ἐκ Λήμνου ἤγαγον, (quas uxores ex Lemno secum adduxerant,) ἐξέδοσαν ἄλλοισι, II. 146. extr. οὐδὲ σφι ἐκδίδοσθαι θυγατέρα οὐδεὶς ἤθελε — ἀλλ' ἐκδιδόασι οἱ συβῶται ἐξ ἀλλήλων, II. 47. a. ἐκδιδόασι αὐταὶ (τοῦ Λυδῶν δήμου θυγατέρες, Lydorum filiae de plebe) ἐκδιδοῦσι ἑωυτάς, I. 93. f. αἱ εὔμορφοι τὰς ἀμόρφους ἐξεδίδοσαν, I. 196. m. f.

3) Ἐκδιδόναι vel Ἐκδιδοῦν, i. q. μισθοῦν, Certa mercede locare. (cf. Pollux. I. 75.) ἐμισθοῦτο παρ' οὐκ ἐκδιδόντος (alii ἐκδιδοῦντος, ab ἐκδιδόω) τὴν αὐλήν, Mercede conduxit (conducere voluit) aulam ab illo homine, qui statim eam Elocare noluit, I. 68. f.

4) Ἐκδιδόναι vel Ἐκδιδοῦν dicitur Fluvius in mare Sese exonerans, aut in alium fluvium, aut ex aliqua regione in aliam Influens. Ἕρμος ἐκδιδοῖ ἐς θάλασσαν, I. 80. a. ὁ Γύνδης ἐκδιδοῖ ἐς ἕτερον ποταμόν, I. 189. a. ποταμῶν ἄλλων ἐς αὐτὸν ἐκδιδόντων, IV. 48. a. ubi quidem nonnulli ἐσδιδόντων praeferunt. Sic ἐκδιδοῖ et ἐκδιδοῦσι, IV. 49. a. m. et f. ubi item alii ἐσδιδοῖ et ἐσδιδοῦσι. ἐκδιδοῖ ἐς Αἴγυπτον, II. 22. a. 34. m. ἐς τὴν λίμνην ταύτην ἐκδιδοῖ, II. 30. m. ἐς τὴν Σύρτιν ἐκδιδοῖ ἡ λίμνη αὕτη, II. 150. a. ἐκδιδοῖ ἐς τὴν ἐρυθρὴν θάλασσαν, III. 9. f. 115. a. ἐς τοῦτο ἕλος ἐκδιδοῖ, IV. 55. f. ἐς τὸν Μαίανδρον ἐκδιδοῖ, V. 118. a. VII. 113. b. Conf. Ἐνδιδόναι.

Ἐκδιδρήσκειν, (Ion. pro ἐκδιδράσκειν) Effugere, Profugere. ἐκδιδρήσκει ἐκ τοῦ ἄστεος, IX. 88. a. ἐκδιδρήσκει πλοίῳ ἐξ Αἰγύπτου, III. 4. a. Conf. Ἐκδρῆναι.

Ἔκδοσις, ιος, ἡ, τῶν ἱκετέων, Deditio, Extraditio supplicum. I. 159. f.

Ἔκδοτος, ου, Deditus, Traditus. ἔκδοτον ἄγεσθαι ἐς Αἴγιναν, VI. 85. m. ἔκδοτον γενόμενον ὑπὸ τῶν πολιητέων, VI. 85. m. f. ἔκδοτόν μιν ἐποίησε ἐς Πέρσας, Tradidit illum Persis, Amandavit eum veluti captivum in Persiam, III. 1. a.

Ἐκδρῆναι, i. q. ἐκδιδρήσκειν, quod vide supra. ἐκδράντες ἐκ τῆς ἑρκτῆς, IV. 148. a.

Ἐκδύειν et Ἐκδύνειν, vide in Κιθών, et in Γῆρας

Ἔκδυσις, ιος, ἡ, i. q. ἔξοδος, Exitus, Egressus. οἴκημα οὐδὲ ἔσοδον οὔτε ἔκδυσιν ἔχον, II. 121, 3. a. οὕτω τὴν ἔκδυσιν ποιεῦνται (τὰ τέκνα τῆς ἐχίδνης) Ita in lucem Exeunt, III. 109. f. ἰδὼν ἑωυτῷ ἀσφαλέα ἔκδυσιν (tutum Effugium) λοῦται ἐκ τῆς νήσου, III. 146. m. οὐ γάρ ἐστι Ἕλλησι οὐδεμία ἔκδυσις — μὴ οὐ εἶναι σφέας δούλους, Effugere non possunt

Graeci quin servi fiant tui, VIII. 100. m.

'Ἐκδωριεῦσθαι, sive 'Ἐκδωρίζεσθαι, sive 'Ἐκδωριοῦσθαι, Ex Ionicâ gente in Doriensem degenerare. οἱ Κυνούριοι δοκέουσι εἶναι Ἴωνες, ἐκδεδωρίευνται δέ, sive ἐκδεδωρίδαται, sive ἐκδεδωρίωνται legendum, VIII. 73. m. ibique Var. Lect. et Not.

'Ἐκεῖ, vide mox 'Ἐκεῖσε.

'Ἐκείνῃ, adverb. Ibi, Illic. ἢν — οἰκέῃ ἐκείνῃ. Si habitare ibi vellet, VIII. 106. a.

'Ἐκεῖνος, η, ο, Ille. Genit. Plur. foem. πλησίον ἐκεινέων, In illarum viciniâ, IV. 111. m. f.

'Ἐκεῖσε, Illuc. ἄνειμι δὲ ἐκεῖσε τοῦ λόγου, VII. 239. a. τῇ ἂν κελεύῃ ὁ θεός, ἐκεῖσε στρατεύονται, II. 29. extr. Sic olim edd. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖσε ἀπίκετο, καὶ ἤγγελτο etc. IX. 108. m. f. ubi nos quidem, praeeuntibus mstis, ἐκεῖ τε pro ἐκεῖσε edidimus, ut ἐκεῖ ibi idem atque ἐκεῖσε sonet.

'Ἐκζέειν, Effervescere, Ebullire. ζῶσα εὐλέων ἐξέζεσε, Etiam nunc vivens Scatuit vermibus, IV. 205. ubi simplex ἔζεσε praeferunt plures codd.

'Ἔκθεσις, ιος, ἡ, Expositio infantis. ὁ χρόνος τῆς ἐκθέσιος (τοῦ Κύρου) I. 116. a.

'Ἐκθύσασθαι ἄγος, Sacrificiis expiare crimen, VI. 91. a. N.

'Ἐκκαίειν τὰ πυρά, idem fere quod simplex καίειν, Accendere ignes, scilicet, qui e castris late splendeant et eminus conspiciantur, IV. 134. m.

'Ἐκκεῖσθαι, Expositum esse. ἐποψεῖν ἐκκείμενον, Inspicere expositum infantem, I. 110. f. ἐκκείμενον Κῦρον κύων ἐξέθρεψε, I. 122. f.

'Ἐκκηρύσσειν, Per praeconem edicere ut aliquis urbe vel regione excedat. οἱ Σπαρτιῆται ἐξεκήρυξαν Μαιάνδριον, III. 148. f. N.

'Ἐκκληΐειν (sive 'Ἐκκληΐζειν), i. q. ἐκκλείειν, Excludere. ἐκκληϊόμενοι τῇ ὥρῃ, Tempore exclusi, i. e. Quos nihil temporis eis reliquum esset, Urgente horâ, I. 31. a. m. ubi olim ἐκκληϊζόμενοι edd.

'Ἐκκνᾷν, Eradere. τὸν κηρὸν αὐτοῦ (τοῦ δελτίου διπτύχου) ἐξέκνησε, VII. 239. m. N.

'Ἐκκολάπτειν, vide 'Ἐγκολάπτειν.

'Ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, Exportatio. πρὸς ἐκκομιδὴν ἐτράποντο τῶν οἰκετέων, Ad Exportandos (Educendos e domibus et in tuto collocandos) suos se converterunt, VIII. 44. m. Vide mox 'Ἐκκομίζεσθαι.

'Ἐκκομίζειν, Exportare, Educere. σὺ νῦν ἐμὲ ἐκκομίσας αὐτὸν καὶ χρήματα, etc. Tu igitur fac ut et me ipsum ex hac terrâ educas et pecunias meas exportes, III. 122. f. ἐκκομίσαι ἄνθρωπον ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι (αὐτῷ) πρήγματος, Educere, Eripere hominem e casu futuro, e calamitate quae ei fato destinata est, III. 43. a.

'Ἐκκομίζεσθαι, Exportare res suas et in tuto collocare, ne praeda fiant hostibus. Cum Accusat. οὔτε τι ἐξεκομίσαντο οὐδέν, VIII. 20. a. Et absolute ἐς τοὺς Ὀζόλας Λοκροὺς ἐξεκομίσαντο (scilicet τὰ ἑωυτῶν, res suas), VIII. 32. m.

'Ἐκκόπτειν, Excidere, Exstirpare. δένδρεα ἐκκόψαντες ἥμερα, IX. 97.

b. *Et metaph.* E medio tollere, Cunctos interficere. *τὰς δὲ, ἐπιθεμένας, ἐκκόψαι τοὺς ἄνδρας,* Hos invasisse viros cunctosque interfecisse, IV. 110. *m. et mox ibid. ἐπεὶ δὲ ἐξέκοψαν τοὺς ἄνδρας.*

Ἐκλαμβάνειν ἔργον, Conducere opus faciendum, Operam suam alteri locare. *ἐξελάμβανε ἐπιὼν τὴν Ἑλλάδα (alii vulgo, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα) ἔργα,* IX. 95. a. *ibique Var. Lect. et Not.*

Ἐκλέγεσθαι, Eligere, V. 30. *f.* VII. 6. *f.*

Ἐκλείπειν, *Activâ notione,* Relinquere, Deserere. *τὴν τάξιν,* VIII. 24. *f.* 219. *f.* IX. 48. *a. ἐκλιπεῖν τὴν χώρην πᾶσαν,* Totâ regione excedere, IV. 105. *a. et m. ἐκλείψομεν τὴν χώρην,* IV. 118. *m. Et significatu praegnante* Relinquere *urbem et* in alium locum migrare. *ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν ἐς τὰ ἄκρα,* id *est, ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ ἀποχωρῆσαι ἐς τὰ ἄκρα,* VI. 100. *m.* N. *Sic ἐμπρήσας Θεσπιέων τὴν πόλιν, αὐτέων ἐκλελοιπότων (scil. αὐτήν, καὶ ἀποχωρηκότων) ἐς Πελοπόννησον,* VIII. 50. *b.*

2) *Neutrali notione,* Deficere, Omitti, *et similia. ἄνειμι ὀπίσω τοῦ λόγου, τῇ μοι τὸ πρότερον ἐξέλιπε,* Illuc redeo ubi supra Defecit (Finem habuit, Substitit) mea narratio, VII. 239. *a. τὸ δ' ἀπὸ ταύτης (τῆς Καρύστου πόλιος) ἐκλιπεῖν Ἄνδρον, etc.* Fuit Carystum Omissam (Praetermissam) esse Andrum, Non fuisse in numero illarum civitatum *per quas ista sacra Delum transferebantur,* IV. 33. *a. m.*

Ἐκλογίζεσθαι, Secum perpendere. *ταῦτα ἐκλογιζόμενος,* IX. 89. *a. m.*

Ἐκμαίνεσθαι, In furorem erumpere, Furiosa facinora edere. *ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας ἐξεμαίνετο,* III. 37. *a.*

Ἐκμανθάνειν, Ediscere, Cognoscere, Pernoscere. *πάλαι πάντα ἐκμεμαθηκέναι,* I. 124. *a. m. ἐκμεμαθηκότα τὸ τῆς Χέμμιος οὔνομα,* II. 91. *f. ἐπεί τε ἐξεμάθετε τὸ ἡμέτερον φρόνημα σαφέως,* IX. 7, 2. *a. ἐπειρόμενοι δὲ, ἐξέμαθον πᾶν τὸ ἐόν,* IX. 11. *f. Sic ἕκαστα ἐκμαθών,* I. 107, *m. edd. commode edebatur ante Gron, ubi nunc simplex μαθών.*

Ἐκπαγλέεσθαι, i. q. *ἐκπλήσσεσθαι,* Admirari, Admiratione percelli. *καί μιν ἐπιδεικνύντων ἐκπαγλεόμενοι πάσῃ τῇ στρατιῇ,* VII. 181. *f.* VIII. 92. *m. ἀνθρώπων ἐκπαγλεομένων (ὑμᾶς), ὡς οὔτε φεύγετε ἐκ πολέμου etc.* IX. 48. *a.*

Ἐκπειρᾶσθαί τινος, Tentare aliquem, Expiscari sententiam alicujus. *δείσας μή εὑ ἐκπειρῷτο Δαρεῖος,* III. 135. *f. Conf.* Ἀποπειρᾶσθαι.

Ἐκπηδέειν i. q. Ἐκπηδᾷν. *τοὺς δὲ ἐκπηδέειν ἐς τὴν θάλασσαν,* E navi prosiluisse in mare, VIII. 118. *f. ubi alii ἐκπηδᾷν.*

Ἐκπίπτειν, 1) Excidere *bonis, ope, patriâ. ἄνδρα ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἐόντων,* III. 14. *m. ἐκ πολλῶν τε καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσών, ibid. f. ἐξέπεσε (scil. ἐκ τῆς ἀκροπόλιος) μετὰ τῶν Λακεδαιμονίων,* Excidit arce, Excedere coactus est, V. 72. *f. ὅκως ἐκπέσοι ἐκ τῶν Ἀθηνέων,* Quoties Athenis pulsus est, VI. 121. *f. ἐκπίπτειν ἐκ Πελοποννήσου ὑπὸ Μήδων,* Ejici Pe-

Inponneso a Medis, VIII. 140. a.

2) De Sorte quae alicui Excidit, i. q. Obtingit, vide Συνεκπίπτειν et Adnot. ad V. 22, 4. et seqq.

3) Ἐκπίπτειν praegnanti notione significat ἐκπίπτειν ἐκ τῆς τάξιος καὶ ἐσπίπτειν ἐς τὸν πόλεμον, IX. 74. m. Not.

Ἐκπλέειν, Enavigare, E praelio navali se recipere. τῶν βαρβάρων ἐς φυγὴν τραπομένων, καὶ ἐκπλεόντων πρὸς τὸ Φάληρον, VIII. 91. a. Sed alibi apud Nostrum est Ἐκπλώειν, quod vide: et sic mox eodem cap. ait τὰς ἐκπλωούσας, scil. νέας.

Ἐκπλέειν, Ἐκπλῆθειν, Ἐκπιμπλάναι, Explere, Persolvere. τὸν νόμον ἐκπλῆσαι, Satisfacere legi, I. 199. extr. IV. 117. extr. Κροῖσος πέμπτου γονέος ἁμαρτάδα ἐξέπλησε, (i. q. ἐξέτισε) Croesus quinti progenitoris peccatum luit, I. 91. a. Πολυκράτης ἐξέπλησε τὴν μοῖραν τὴν ἑωυτοῦ, Explevit fatum suum, III. 142. m.

Ἔκπληκτος, ὁ, ἡ, Stupens. ἔκπληκτος ἦν ἀκούων, Obstupuit audiens ista, Vit. Hom. 22. f.

Ἐκπληρῶν, i. q. ἐκπλέειν praecedens. ἐξεπληροῦτο τὸ ναυτικὸν ἐς τὰς 380 νέας, VIII. 82. f. ὑμῖν μὲν ἡ χάρις ἐκπεπλήρωται, Vos quidem benevolentiae officio cumulate Satisfecistis, VIII. 144. f.

Ἐκπλήσσεσθαι, Percelli, 1) Terrore, Consternatione. ἰδὼν δὲ, οὔτε ἐξεπλάγη, ἐντός τε ἑωυτοῦ γίνεται, I. 119. f. Cum Dativo casu: ἐκπλαγεὶς τούτοισι, ἐπὶ χρόνοι ἄφθογγος ἦν, I. 116. a. τὸν δὲ, οὐκ ἐκπλαγέντα τούτοισι, VII. 226. m. ἐκπλαγέντων τῷ γινομένῳ, IV. 4. a. Item cum ὑπὸ et Genit. ὑπὸ τῆς συμφορῆς ἐκπεπληγμένος, III. 64. f.

2) Admiratione Percelli, Admirari, Adstupescere. Πανσανίην ἐκπλαγέντα τὰ προκείμενα ἀγαθὰ, IX. 82. m. ὅκως ἴδοιτο τὰ ποτήρια, ἀπεθώυμαζε καὶ ἐξεπλήσσετο (αὐτὰ), III. 148. m.

Ἐκπλύνειν, Eluere. I. 203. f. Vide in Ζῷον.

Ἐκπλώειν, (Ion. i. q. ἐκπλέειν) Enavigare. (Gregor. Dial. Ion. §. 69. τὸ ἐκπλεῦσαι, ἐκπλῶσαι λέγουσι.) Proprie de Navibus aut Navigantibus dicitur: conf. Ἐκπλέειν paulo superius. κατ' Εὔριπον ζήτησιν ἐκπλώσαντες, II. 44. m. f. κατὰ λιὴν ἐκπλώσαντας. II. 152. m. μόγις ἐκπλώσας λαθὼν τοὺς πολεμίους, VIII. 81. a. ἐκπλώσαντες ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον, V. 103. f. Item de Piscibus: οἱ δ' αὐτέων ἁλῶσι ἐκπλώοντες ἐς θάλασσαν, Enatantes in mare, II. 93. m.

Metaphorice dicitur Ἐκπλῶσαι τῶν φρενῶν, Mente alienari, De statu mentis dejici. ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν, III. 155. a. m. Similiter, παραφρονήσαντες ἐκ τοῦ νόου, VI. 12. m.

Ἐκποδὼν εἶναι, Procul abesse. βουλόμενοι ἐκποδὼν εἶναι olim edd. VI. 35. f. ubi nos quidem ἐκ ποδῶν dedimus cum nostris mstis. Sed ἐκποδὼν ἀπαλλάσσετο, E vestigio discessit, VIII. 75. extr.

Ἐκποιέειν, Efficere, Perficere, Exstruere, Totum perficere et ad Finem perducere. τῇ Ἀθηναίῃ προπύλαια θωυμάσια οἱ ἐξεποίησε, II. 175. a. Παρίου λίθου τὰ ἔμπροσθεν τοῦ νηοῦ ἐξεποίησαν, V. 62. extr. καί μιν (pyramidem

quae loquens inducitur) τρόπῳ τοιούτῳ ἐξεποίησαν, II. 136. *f.* ἐξεποιήθη τὰ ἀνώτατα πρῶτα· μετὰ δὲ τὰ ἐχόμενα τούτων ἐξεποίευν· τελευταῖα δὲ τὰ κατώτατα ἐξεποίησαν, II. 125. *m. Not.*

Ἐκποίησις, ιος. ἡ, Emissio *seminis genitalis*, III. 109. *n.*

Ἐκπολεμοῦν τινα, Ad bellum suscipiendum excitare, Bello implicare *aliquem.* ἵνα καὶ τούτους ἐκπολεμώσωσι, IV. 120. *f.* *et mox* ἄκοντας ἐκπολεμῶσαι, ibid. ἵνα οἱ ἐκπολεμωθῇ πᾶν τὸ Περσικόν. Ut Persicum omne genus ad bellum adversum eum concitaretur, III. 66. *f. N.* ἠπιστέατο γάρ σφι Λακεδαιμονίους ἐκπεπολεμῶσθαι, Noverant enim bellum sibi imminere a Lacedæmoniis, *proprie*, Ad bellum adversus se suscipiendum concitatos esse Lacedæmonios, V. 73. *a. ubi quum* πρὸς Λακεδ. *vulgo legeretur, utique delendam praepositionem judicavi. Vide Var. Lect. et Not. Defendi profecto scriptura* πρὸς Λακεδαιμονίους *nullo pacto potest, nisi statuas impersonaliter positum esse verbum* ἐκπεπολεμῶσθαι, *quasi graece dici potuisset* ἐκπεπολέμωταί μοι πρὸς αὐτόν, Bellum mihi suscitatum est adversus illum, Bellum mihi cum illo gerendum imminet: *cujus locutionis aliud exemplum desidero.*

Ἐκπρήσσεσθαι, (*Ion. pro* ἐκπράττεσθαι) Poenas exigere, Ulcisci, τὸν Δωριέος φόνον πρὸς Ἐγεσταίων ἐκπρήξασθαι, VII. 158. *a. et mox* ibid. τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρηξόμενοι.

Ἔκπυρος, Fervidus, Ardens, Ignitus. *Pro* λίθοις ἐκ πυρὸς διαφανέας *probi alioqui codices nonnulli* λίθους ἐκπύρους διαφανέας *praeferunt*, IV. 75. *f. Meminit vocabuli* ἔκπυρος *H. Stephanus Thes. T. III.* 626. *g.*

Ἐκρήγνυσθαι, 1) Rumpi. *Arcus, si continuo intentus esset*, ἐκραγείη ἄν, Rumperetur, II. 173. *m. f.* 2) Erumpere. τέλος δὲ ἐξεῤῥάγη (*scil.* τὸ πρῆγμα) ἐς τὸ μέσον, In publicum Erupit, Emanavit, VIII. 74. *m.* κατεῖχε ἑωυτόν, οὐ βουλόμενος ἐκραγῆναι ἐς αὐτόν, Continuit sese, nolens in eum Erumpere, Iram suam in illum effundere, Gravius in illum invehi, VI. 129. *f.*

Ἔκροος, ου, ὁ, Effluxus. οἱ μὲν νῦν (ποταμοί) -- ἔκροον ἔχουσι ἐς θάλασσαν, VII. 129. *m. Conf.* Ἐξήλυσις.

Ἐκσείειν, Excutere. τῆς κεφαλῆς ἐκσείει (τὸ δέρμα), Cutem excutit de capite. IV. 64. *a. ubi olim* ἐξίει. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐκσμᾶν, Extergere. οἱ θεράποντες ἐξέσμων τὰ ποτήρια, III. 148. *a. Conf.* Διασμᾶν.

Ἐκτάμνειν, Castrare. παῖδας ἐκτάμνων, VIII. 105. *a.* ἐξέταμε πολλούς, ibid. *m.*

Ἐκτείνειν, Extendere, Intendere. τούτου εἵνεκα δοκέῃς πᾶσαν προθυμίην ἐκτεῖναι, VIII. 10, 7. *a.*

Ἐκτενέως, Studiose, Intenta cura, Sedulo. ἐπεμέλοντο αὐτοῦ ἐκτενέως, *Vit. Hom. cap.* 7. *m. et* 26. *a. ubi* ἐκτενῶς *neglecto jonismo.*

Ἐκτίνειν, Rependere. εὐεργεσίας ἐκτίνειν (τοῖσι Σαμίοισι) III. 47. *a.*

Ἐκτιτρώσκειν, Abortum facere.

καί μιν ἐκτρώσαντες ἀπεθανεῖν, III. 32. *extr.*

Ἐκτομή, ῆς, ἡ, Castratio. III. 48. *a. et* 49. *b. Conf.* Ἐκτάμνειν.

Ἐκτομίας, ἴου, ὁ, (*jon. pro* ὁ ἐκτομίας, ου,) Castratus. καί σφεων τοὺς παῖδας ἐκτομίας ποιήσομεν, VI. 9. *f. Pro eo* VI. 32. *m. est* ἐποίευν (αὐτοὺς) ἀντὶ ἐνόρχιας εἶναι εὐνούχους.

Ἐκτοξεύειν, Exhaurire pharetram. ὡς σφι τὰ βέλεα ἐξετετόξευτο, Postquam omnia tela absumserant, I. 214. *a.*

Ἐκτός, Extra, Post. ἐπεί τε ἐκτὸς πέντε ἡμερέων ἐγένετο, Interjectis quinque diebus, III. 80. *a. ubi olim* ἐντός. *Vide Var. Lect. et Not.* ἐκτὸς τῶν ἱωθότων νομαίων, III. 80. *a. m.* ἐκτὸς Ἀττικῆς ἐξελαθῆναι *edebatur* VI. 137. *a. ubi nos cum probatissimis mstis* ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἐξελαθῆναι.

Ἐκτράπεσθαι, (*jon. pro* ἐκτρέπεσθαι) Deflectere *de via.* ἐκτράποντο ἐπ' Ἀθηνέων, Deflexerunt versus Athenas, VI. 34. *f.* οὐ μέντοι ταύτῃ (*hac via*) ἐσέβαλον (ἐς τὴν Μηδικὴν) ἀλλὰ τὴν κατύπερθε ὁδὸν πολλῷ μακροτέρην ἐκτραπόμενοι, *praegnante notione verbi*, Deflectentes *de breviori* καὶ *et superiorem viam multo longiorem ingressi*, I. 104. *m.* οἱ νεώτεροι τοῖσι πρεσβυτέροισι εἴκουσι τῆς ὁδοῦ καὶ ἐκτράπονται, II. 80. *a.*

Ἐκτρέφειν, Enutrire. τὸ ἐκτρέφον τὴν ῥίζαν τοῦ σίτου, Id quod radici frumenti primum praebet nutrimentum, I. 193. *a.*

Ἐκτρίβειν, Exterere, Atterendo perdere, Exstirpare, Funditus perdere et delere. τὴν παῖσιν ἐκ γῆς τῆς ἐκτρίβειν, IV. 120. *a.* πίσιας πίτυος τρόπῳ ἀπειλεε ἐκτρίψειν, VI. 37. *m. quod quid significet, mox ibid. declaratur, scil. i. q.* πανώλεθρον ἀπολλύναι. *Sic* ἐκτέτριπται πρόρριζος ἐκ Σπάρτης, VI. 86, η. *Denique*, VII. 120. *f. pro vulgato* κάκιστα διατριβῆναι *videndum ne cum nostro cod. Pf.* κάκιστα ἐκτριβῆναι *sit legendum.*

Ἐκτυφλοῦν, Excaecare. ἐπεί αὐτὸν ἐξετύφλωσαν, IX. 93. *m. Conf.* Τυφλοῦν.

Ἐκφαίνειν, Aliquem, In lucem producere. ἐκφήναντες αὐτόν, III. 36. *m. f.* ἐκφαίνειν ἑωυτόν, Sese Monstrare. ἐκφαίνει ἔοικας σωυτὸν ἐόντα τοῦ πατρὸς οὐδὲν ἧσσω, III. 71. *m.* ἐκφ. λόγον, Orationem, Verba facere. τάδε σφι ἐξέφαινε λόγον, VII. 160. *a.* Declarare, Dicere *sententiam.* ἐκφήνας τὴν ἑωυτοῦ γνώμην, V. 36. *a.*

Ἔκφασις, ιος, ἡ, Declaratio sententiae. ἡ κυρίη τῶν ἡμερέων τῆς ἐκφάσιος τοῦ Κλεισθένεος, VI. 129. *a.*

Ἐκφέρειν, 1) Efferre, Exportare. ἐξενεῖκαι αὐτὸν κάλλιστα καὶ θάψαι, *de* Efferendo funere, VII. 117. *b. Inde Passiv.* ὅπλα ἱρὰ ἐκ τοῦ μεγάρου ἐξενηνειγμένα, VIII. 37. *a.*

2) Proferre, Edere, Ferre *fructum.* ἡ Βαβυλωνίη χώρη -- παρὸν ὧδε ἀγαθὴ ἐκφέρειν ἐστί, ὥστε -- ἐπὶ τριηκόσια ἐκφέρει, I. 193. *m. ubi eâdem notione et verbum simplex* ἐνίησι *et* ἀποδιδοῖ.

3) Efferre in Publicum, Aperire, Indicare. ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν ἑνὸς τῶν μετεχόντων, VIII. 132. *a. m.* μηδ' ἐξοίσειν μηδὲ τὴν ἀπὸ σφέων ἀπάτην γινομένην, III. 74. *m. Item* Referre

ad aliquem, Renunciare alicui. ἐς πολέμαρχον ἐξενείκαντας, *scil.* τὸ πρῆγμα *vel* τὸ χρηστήριον, V. 79. *a. et mox ibid.* ἐξέφερον τὸ χρηστήριον ἀλίην πεποιημένοι.

4) Deferre (*et in Passivo*, Deferri) ex alto mari ad oram. δελφῖνα λέγουσι ὑπολαβόντα (τὸν Ἀρίονα) ἐξενεῖκαι ἐπὶ Ταίναρον, I. 24. *m. f.* Ἀρίονα ἐπὶ δελφῖνος ἐξενειχθέντα ἐπὶ Ταίναρον, I. 23. *m. Sic in Fut. Med. notione Passivâ.* ὡς, ἐπεὰν γένηται ναυμαχίη, ἐνθαῦτα (ἐς τήνδε τὴν νησῖδα) μάλιστα ἐξοισομένων τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τῶν ναυηγίων, VIII. 76. *f.* ἢν νικηθέωσι τῇ ναυμαχίῃ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ, ἐς τοὺς ἑωυτῶν ἐξοίσονται, VIII. 49. *f.*

5) *Medium* Ἐκφέρεσθαι *et* Ἐξενείκασθαι, 1) Dicere, Ferre *suam sententiam.* πάντες γνώμας κατὰ τὠυτὸ ἐξεφέροντο, V. 36. *a.* 2) Reportare *victoriam*, Ferre *gloriam.* ταύτην τὴν νίκην ἀνελομένῳ μιν συνέβη τὠυτὸ ἐξενείκασθαι τῷ ἀδελφεῷ, VI. 103. *a. De Futuro Med.* Ἐξοίσεσθαι *paullo ante dictum est sub* Ἐκφέρειν *num.* 4.

Ἐκφεύγειν, Effugere, Fugâ se subtrahere. ἐκπεφευγὼς διπλόον θάνατον, VI. 104. *a. et paulo post ibidem*, ἐκφυγόντα δὲ τούτους. *Sic*, Σκύθας ἐκφεύγει, Scythis fugâ se subtrahit, VI. 40. *a.*

Ἐκφόριον, ου, τό, Proventus terrae. τὸ ἐκφόριον τοῦ καρποῦ, IV. 198. *m. f. Nat.*

Ἐκχέειν, Ἐκχοῦν *vel* Ἐκχωννύναι, Adgestâ humo exaltare solum. τῆς πόλιος ἐκκεχωσμένης ὑψοῦ, II. 138. *m.* μάλιστα Βουβάστι πόλις ἐξεχώσθη, *scil.* χόος *vel* χώματα, Maxime Bubasti urbi adgesta humus est atque ita exaltatum ejus solum, II. 137. *f.*

Ἐκχρᾶν, (*i. q.* ἀποχρᾶν) Sufficere. οὐκ ἐξέχρησέ σφι ἡ ἡμέρη ναυμαχίην ποιήσασθαι, Non sufficit eis dies, etc. VIII. 70. *a.* κῶς βασιλέϊ ἐκχρήσει ταῦτα περιυβρίσθαι, Quomodo sufficere poterit regi, (Quo pacto Contentus esse, Patienter ferre, poterit rex) tali contumeliâ adfici? III. 137. *m.*

Ἑκών, Ultro, Volens. *cum infin.* εἶναι *per pleonasmum adjecto.* οὐκ ἔφη τὸν Ξέρξην ἑκὼν εἶναι δουλεύσειν, VIII. 116. *a.* ἑκὼν εἶναι οὐδ᾽ ἂν μουνομαχέοιμι, VII. 104. *m.* ἑκών τε εἶναι, καὶ δικαίου ἐπιόντος οὐδενός, -- ἐς μέσον καταθεὶς τὴν ἀρχήν, VII. 164. *a.* ἔφασαν -- οὐκ ἔσεσθαι ἑκόντες εἶναι προδόται τῆς Ἑλλάδος, VIII. 30. *extr.*

Ἐλαίη, ης, ἡ, Olea arbor. ἀγάλματα ξύλου ἡμέρης ἐλαίης, V. 82. *m.* νηός ἐν τῷ ἐλαίη τε καὶ θάλασσα ἔνι, VIII. 55. *a.*

Ἔλαιον, τό, Oleum, *proprie*, ex olivis expressum, II. 94. *extr.*

Ἐλᾶν *et* Ἐλαύνειν, 1) *Cum Accusat.* Ducere *exercitum*, Agere *currum.* ἔμελλε ἐλᾶν στρατὸν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 57. *a.* ταύτῃ ἐς τὸ ἅρμα ἐσβιβάσαντες --- ἤλαυνον ἐς τὸ ἄστυ, I. 60. *f.* ἐς τὸ Ξάνθιον πεδίον ἤλασε ὁ Ἅρπαγος τὸν στρατόν, I. 176. *a.* ἐλᾶν στρατὸν διὰ τῆς Εὐρώπης, VII. 8, 2. 10, 2. ἤλασεν ἐς ἀγορὴν τὸ ζεῦγος, I. 89. *m. f.*

2) *Absolute; sive subintellecta Accusativa, sive Intransitivâ notione*, Ducere exercitum,

Agere currum, Vehi, Proficisci, Progredi. ἐπείγομαι ἐλῶν ἐς Θρηΐκην, IX. 89. m. et mox ibidem, Μαρδόνιος κατὰ πόδας ἱμεῦ ἐλαύνων. Similiter, ἐπ' ἀρχὰς τὰς σὰς ἐλῶν, I. 207. m. (ubi ἐλῶν valet ἐλάσσων, Praesens notione Futuri, coll. Thom. Mag. v. Ἐλάω.) Et mox ibid. ἐλᾷς (i. q. ἐλάσεις) ἔσω τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύρις. Sic rursus, παρεσκευάζετο ὡς ἐλῶν (i. e. ἐλάσων) ἐς Ἄβυδον, VII. 37. extr. Sed utitur Noster etiam formâ propriâ Futuri, Κῦρος ἐλάσει ἐπὶ Σάρδις, I. 77. extr. Nec vero is solum, qui Exercitum ducit, sed et Exercitus ipse dicitur Ἐλαύνειν, id est, Proficisci, Iter facere, Progredi. ὁ στρατὸς ἠμέλλε ἐλῶν (i. q. ἐλάσων) ἐς Ἄβυδον, VII. 37. a. m. κατὰ τὴν ταχίστην ἐλῶν ἐς Θρηΐκην, IX. 89. m. Et omnino, quicumque Iter facit, etiam absque exercitu, praesertim vero qui Curru vehitur. ὅτε ἂν ἐλαύνῃσι, I. 188. f. ibique Var. Lect. et Not. εἴ σφι ἐλαύνοντι ἐς ἀγρὸν ἠθέλησαν ἐπελθεῖν, I. 59. m. f. ubi quidem, si opus esset, e proxime praecedentibus adsumere accusativum τὸ ζεῦγος posses. Sed interdum ne subintelligi quidem tale substantivum potest; velut in illâ phrasi, ἐπὶ ζευγέων ἐλαύνουσι, Curribus vectae, I. 199. a. Denique etiam Qui rem quamcumque institutam Persequitur, is Ἐλαύνειν dici potest. Sic τότε μὲν ἐς τοσοῦτον ἤλασαν, Tunc quidem eo usque (in colloquio, et in eâ re de quâ agebatur) Progressi erant, V. 50. a. (In Aoristo promiscue, ἤλασα et ἔλασα usurpat Noster vide Ἐπελαύνειν.) Ad mores translato verbo, memoratur Cheops, Aegypti rex, ἐς πᾶσαν κακότητα ἐλάσαι, In omnem pravitatem Progressus, Prolapsus, II. 124. a.

3) Ducere murum, Exstruere, Aedificare. κρηπῖδα κύκλῳ περὶ τὴν λίμνην ἤλασε, I. 185. m. f. τὰς αἱμασιὰς τὰς παρὰ τὰ χείλεα τοῦ ποταμοῦ ἐληλαμένας, I. 191. f. μισθὸν τοῦ τείχεος τοῦ περὶ τὴν ἀκρόπολιν ἐληλαμένου, VI. 137. a. καὶ τὸ τεῖχος διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ ἐληλαμένον κατ' τριῶν, IX. 9. f. τὸ τεῖχος ἑκάτερον τοὺς ἀγκῶνας ἐς τὸν ποταμὸν ἐλήλαται, (i. e. ἐληλαμένους ἔχει) I. 180. a. m.

Conf. Ἀπελαύνειν, Ἐξελᾶν et Ἐξελαύνειν, Ἐπελαύνειν.

Ἔλασις, ιος, ἡ, (i. q. ἐξέλασις, et στρατηλασίη) Eductio exercitus, Expeditio militaris. ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας τοῦ Δαρείου ἔλασις, IV. 1. a. ἐποιέετο τὴν ἔλασιν, VII. 37. f. πρότερον ταύτης τῆς ἐλάσιος, VII. 126. m. Item, Ratio instituendae expeditionis, Itineris faciendi ratio. Καμβύσης ἀπορέοντι τὴν ἔλασιν --- ἐξηγέεται τὴν ἔλασιν, III. 4. f. ἐποιέετο τὴν ἔλασιν, Educere copias coepit, VII. 37. extr. ubi olim ἐξέλασιν. Conf. Ἐλᾶν.

Ἐλάσσων, ονος, ὁ, ἡ, Paucior, Minor. οἱ δὲ ἐλάσσονες λέγουσι πέμψαι Ὀρνέτην, Sunt pauciores qui dicant etc. III. 121. a. τὸ δ' ἔτι (nescio ὅτι δή τι) τούτων ἔλασσον ἀπαίς, Quod his minus est (Minorem numerum, Unitates quae ad superiorem numerum accedunt) omitto, III.

95. *f.* οὐδὲν ἔλασσον εἶχον τῇ μάχῃ, Non erant inferiores in *pugnâ*, IX. 102. *a.*

Ἐλαστρέειν, *i. q.* ἐλαύνειν, Agitare *navem ramis.* ὥστε τριήρεας δὶς πλέειν ἐμεῦ ἐλαστρεομένας, (*alii* ἐλαστρευμένας) II. 158. *a. et* VII. 24. *b.*

Ἐλαύνειν, *vide supra in* Ἐλᾷν.

Ἐλαφρὸς, ὴ, ὸν, Levis. ἐν ἐλαφρῷ ποιεύμενος, Parvi pendens, III. 154. *f. Not.* διαβεβλημένος οὐκ ἐν ἐλαφρῷ ἐποιεύμην, Haud leviter tuli, I. 118. *b.* τοὶ ἐλαφρὸν τυγχάνει ἐὸν, Tibi res levis et facilis est, VII. 38. *a.*

Ἐλεύθερος, η, ον, Liber homo. *Quo sensu Herodotus, de Samiis loquens, dixerit* οὐ γὰρ δὴ ἐβουλέατο εἶναι ἐλεύθεροι, III. 143. *extr. haud satis liquet.* ἀνελεύθεροι, *parum quidem probabiliter corrigebat Pavius, cui suffragatus est Larcher. Vide Not.*

ἐλευθερωτέρη ὑπόκρισις, Liberius responsum, I. 116. *a. ubi praeter necessitatem* ἐλευθεριωτέρη *corrigunt docti nonnulli viri.*

Ἐλευθέρως εἶπαι, Libere loqui, VIII. 73. *f.*

Ἐλέφας, αντος, ὁ, Elephas, III. 114. IV. 191. *f. Conf.* Ὀδούς.

Ἐλινύειν, (*alias* Ἐλινύιν) *i. q.* ἡσυχάζειν, Cessare, Quiescere, Otium agere. τοὺς δεῖ - - μὴ ἐλινύειν, I. 67. *f. cum Var. Lect. et Not.* δίδβη ὁ στρατὸς ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσι καὶ ἑπτὰ εὐφρόνῃσι, ἐλινύσας οὐδένα χρόνον, VII. 56. *a.* ἐλίνυον οὐδένα χρόνον - - οὔτε νυκτὸς οὔτε ἡμέρης, VIII. 71. *f.*

[Ἐλίσσειν, *vide* Εἱλίσσειν]

Ἕλκειν, Trahere. ἕλκειν τόξον, Trahere, Attrahere arcum. ἐπεὰν οὕτω εὐπετέως ἕλκωσι τὰ τόξα, III. 21. *f.* (*Conf.* Εἰρύειν.) ἕλκειν προφάσιας, Praetextus quaerere, Tergiversari, *fere quod latine dicimus* Moras trahere,) VI. 86. *a.*

Ubi de Librâ et Pondere *agitur, res quaepiam dicitur* ἕλκειν, *non tam quatenus* Deprimit *Lancem cui imponitur, quam quatenus Lancem oppositam* Trahit, Movet, *nempe* Sursum trahit *et* Attollit *quantum satis est ad efficiendum aequilibrium.* ἡμιπλίνθια τρίτον ἡμιτάλαντον ἕκαστον ἕλκοντα, Dimidiati lateres, trahentes quisque duo talenta cum dimidio, I. 50. *f. Et mox ibid.* ἐποιέετο λέοντος εἰκόνα ἕλκοντα σταθμὸν τάλαντα δέκα, Faciendam curavit leonis effigiem, Trahentem pondus quod erat decem talentorum, *sive* Trahentem decem talenta pondo. *Rursus ibid. paulo post,* ἕλκων σταθμὸν ἕβδομον ἡμιτάλαντον.

Ἑλκύειν, *i. q.* ἕλκειν, Trahere. ἑλκύειν πλίνθους, Ducere lateres, I. 179. *a.* ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνὸς ἑλκυσθῆναι, Ab alite aut cane Discerpi, I. 140. *a.* *Ut* ἕλκειν, *sic et* Ἑλκύειν *de* Pondere *usurpatur:* τὸ δ' ἂν ἑλκύσῃ, τοῦτο τῇ μιλωθρῷ δίδοῖ, Quantum argenti Trahit *alteram libræ lancem, cui capilli sunt impositi,* tantum (*id est,* Tantum argenti pondus, quantum est pondus capillorum,) dat curatrici, II. 65. *f.*

Intransitivâ notione Ἑλκῦσαι *intelligitur* Extrahi, In longum trahi, Durare. ἐπὶ τοσοῦτο γὰρ λέγεται ἑλκῦσαι τὴν σύγγραφον,

Ajunt enim, eo usque (ad id usque tempus) extractam fuisse pugnam, VII. 167. o.

Ἐλλάμπεσθαι (ταύτῃ) Hac in re (Hac parte) Splendere, Praeclare rem gerere, Sese illustrare, Gloriam reportare. (i. q. ἀπολαμπρύνεσθαι.) τῷ (ἱππικῷ) καὶ ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός, I. 80. f. πᾶσι νηυσὶ οὐκ ἐλπίζοντες ἐλλάμψεσθαι, VIII. 74. o.

Ἑλλάς, ἡ, scil. γῆ, Graeca terra, Graecia. Ἑλλάδα autem Herodotus intelligit non modo Graeciam proprie dictam, sed et Joniam. Sic enim, verbi gratiâ, Ephesus ei censetur esse ἐν τῇ Ἑλλάδι, I. 92. a. Ἑλλὰς γλῶσσα, (i. q. Ἑλληνική) Graeca lingua, τὸν Πέρσην, Ἑλλάδα γλῶσσαν ἱέντα, IX. 16. o. κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν, VI. 98. f. Ἑλλὰς πόλις, Graeca civitas, V. 93. f. N. VII. 22. f. 115. o.

Ἔλλεσχος, ου, ὁ, ἡ, (i. q. ἐν λέσχῃ γνώμενος) De quo vulgo verba faciunt (confabulantur) homines. οὐ τὰ Ἰώνων πάθεα ἔσται ἔλλεσχα, ἀλλὰ τὰ οἰκήϊα, I. 153. a. m. Conf. Περιλεσχήνευτος.

Ἕλλην, ος, ὁ, Graecus, Graecâ origine, Graecâ stirpe natus, ἐκρίθη εἶναι Ἕλλην, V. 22. f.

Ἑλληνικός, ἡ, ὁν, Graecus, Graecanicus. τὸ Ἑλληνικόν, sc. γένος, i. q. οἱ Ἕλληνες. τὸ Ἑλληνικὸν πᾶν, Quicumque Graeci generis sunt, VII. 139. f. οὔκως ἂν τι γένοιτο τὸ Ἑλληνικὸν καὶ etc. VII. 145. f. τὸ Ἑλληνικὸν ἐὸν ὅμαιμον καὶ ὁμόγλωσσον, VIII. 144. m.

ὅκως ἂν ἐξισωθείη τῷ Ἑλληνικῷ (scil. στρατεύματι ναυτικῷ) τὸ Περσικόν, μηδὲ πολλοῦ πλέον εἴη, VIII. 13. f.

Ἑλλήνιος, idem fere quod Ἑλληνικός, Graecanicus. Δία Ἑλλήνιον αἰδεσθέντες, Jovem Graecanicum (Graeciae praesidem, Graecorum deum patrium) reveriti, IX. 7, 1. νῦν ὦ πρὸς θεῶν τῶν Ἑλληνίων, V. 49. o. ἐπικαλεόμενοι ὑμῖν θεοὺς τοὺς Ἑλληνίους, V. 92, 7. f.

Ἑλλανοδίκαι, idem qui aliàs ἀγωνοθέται, Ludorum solennium moderatores apud Graecos, et certaminum judices. τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ δείσαντες ἀγῶνα Ἑλλανοδίκαι legebatur olim V. 22. m. ubi nunc ἀγῶνα Ἑλλήνων. Vide Var. Lect. et Not.

Ἑλλησποντίης ἄνεμος, Ventus flans ex Hellesponto. ἄνεμος ἀπηλιώτης, τὸν δὴ Ἑλλησποντίην καλέουσι, VII. 188. a. m.

Ἐλλύχνιον, ου, τό, Ellychnium lucernae. τὸ ἐλλύχνιον καίεται παννύχιον, II. 62. o. Vocabulo hoc, pro eo quod θρυαλλίδα dicunt Attici, usum esse Herodotum monuere Moeris p. 186. et Phrynichus p. 190.

Ἕλος, εος, τό, Palus. Sub primo rege Aegyptus, excepto nomo Thebano πᾶσα erat ἕλος, II. 4. f. Τὰ ἕλεα, Paludosa loca inferioris Aegypti, saepius memorantur; II. 92, 137. 151. 152. Sic ἐς τὰ ἕλεα relegatur Psammitichus II. 151. extr.

Ἔλπεσθαι, i. q. νομίζειν, οἴεσθαι, ἡγέεσθαι, Existimare, Putare. Θεὸν (εἶναί σε) ἔλπομαι, ὦ Λυκοῦργε, I. 65. m. in vet. orac. ἔλπομαι καὶ μυρίων (ἐτέων) ἐντὸς χωσθῆναι ἄν, II. 11. f. ἔλπομαι

πεδίων ἐς τὸν Ἴστρον etc. II. 26. *f.* ἔλπομαί τι καὶ ἐμὴ γνώμη αἱρέει, II. 43. *f.* ἐγὼ μὲν ἔλπομαι, εἰ καὶ αὐτὸς Πρίαμος etc. II. 120. *f.* ἔλπομαί τινα στόλον ἐμπεσοῦνται, VI. 109. *m. f.* ἐλπόμενοι οὐδέν σφι φανήσεσθαι ἀντίξοον, VII. 218. *u. m.* λέγει τὰ ἄριστα ἔλπεται εἶναι ἐμοί, VII. 237. *a.* ὁ δὲ ἐλπόμενός τι εἰ κακὸν ἰδεῖν, IX. 113. *a.* (*ubi de Metu magis quam de Spe agitur.*

Ἐλπίζειν, *ut* ἔλπεσθαι, Existimare, Putare. Κρέσσον δὲ, ἐλπίζοντα λέγειν ἐκεῖνον ἀληθέα, I. 27. *m.* III. 157. *a.* ὁ μὲν, ἐλπίζων εἶναι ἀνθρώπων ὀλβιώτατος, I. 30. *m.* ἐλπίσας πρὸς ἑωυτοῦ τὸν χρησμὸν εἶναι, I. 75. *a.* οὐδαμὰ ἐλπίσας μήκοτε -- Κῦρος ἐλάσει ἐπὶ Σάρδις, I. 77. *extr.* ἐλπίζων μιν ἀπολέεσθαι, III. 144. *b.* οὐδαμὰ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον τεκεῖν, III. 151. *f.* τὸ χρηστήριον τὸ οὐδαμὰ ἤλπιζον σφίσι ἐπιτελέεσθαι, VI. 140. *m.* ἐς φόβον κατιστέατο, ἐλπίζοντες πάγχυ ἀπολέεσθαι, VIII. 12. *m.* οὐκ ἤλπισε μὴ κοτέ τις κατὰ ταῦτα ἀναβαίη, VIII. 53. *m.* ἐλπίζοντες τῇσι πρυμνῇσι νηυσὶ ἔτι χρήσεσθαι βασιλέα, VIII. 96. *a.* IX. 110. *a.*

Ἔλυτρον, τὸ, *quod alias* Tegumentum, Involucrum *significat, Herodoto est* Alveus, Receptaculum *aquarum.* ὀρύξασι ἔλυτρον λίμνῃ, I. 185. *m. f. Not.* 186. *a.* ὁ νότος σφι πνέων ἄνυδρα τὰ ἔλυτρα τῶν ὑδάτων ἐξηύηνε, IV. 173. *a.*

Ἐμβαίνειν, *in Aor.* 1. *idem quod* ἐμβιβάζειν. ἡ Ἀστυάγεος ἡγεμονίη ἐνέβησε (αὐτὸν) ἐς φροντίδα, Injecit ei solicitudinem, I. 46. *a. Aor.* 2. *notione intransitivâ:* ἐς πλοῖον ἐμβάς, II. 29. *m. f. ubi alii* ἐσβάς.

Ἐμβάλλειν, *cum Accus.* Injicere, *ut* φόβον ἐμβάλλειν, VII. 10, 5. *Cum Dativo,* Impetum facere. ἐμβαλεῖν, VIII. 87. *m. et mox ibid.* ἐνέβαλέ τε καὶ κατέδυσε. *Sic et* VIII. 84. *a.* 92. *a. et f. Sed* ἐμβάλλειν εἰς τόπον *vel* χώρην τινα *significat etiam* Advenire *vel* Ingredi *cum exercitu quidem, sed non utique hostili animo.* πρὶν ἢ τοὺς μετὰ Παυσανίεω ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐμβαλεῖν, IX. 13. *a. Sic apud Plutarch. in Vita Cic. c.* 16. ἐμβάλλοντος αὐτοῦ, *scil.* εἰς τὴν ἀγορὰν, Ingrediente illo forum, *magnâ armatorum hominum manu stipato.*

Ἐμβάς, άδος, ἡ, Solea, Soccus. ὑποδήματα παραπλήσια τῇσι Βοιωτίῃσι ἐμβάσι, I. 195. *a.*

Ἐμβάφιον, τὸ, Acetabulum, et Vasculum lucernae usum praebens, II. 62. *a.*

Ἐμβολὴ, ἡ, Locus ubi fluvius influit in urbem. ἐξ ἐμβολῆς τοῦ ποταμοῦ, τῇ ἐς τὴν πόλιν ἐσβάλλει, I. 191. *a.*

Etiam de Ostio *fluminis usurpatum idem vocab. olim legebatur,* VII. 182. *a.* ἐξωκέλλει ἐς τὰς ἐμβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, *ubi nos quidem* ἐσβολὰς *probavimus, quod alii codices obtulerunt.*

Ἐμβόλιμος μὴν, Mensis intercalaris, I. 32. *a.* Ἕλληνες διὰ τρίτου ἔτεος ἐμβόλιμον (μῆνα) ἐπεμβάλλουσι, II. 4. *a.*

Ἔμβολον, τὸ, *alias i. q.* ὁ ἔμβολος, *quod vide. Apud Nasthum vero* IV. 53. *f.* ἔμβολον τῆς χώρης *est* Tractus terrae in acutum desinens, veluti Rostrum et in mare prominens.

Ἔμβολος, ὁ, *interprete auctore Glossarum ex Herodot.* I. 166. *et Gregorio Dialect. jon.* §. 108. χάλκωμα περιτιθέμενον (*rectius codd. Gregor.* περιτιθέμενον) κατὰ πρῶραι ταῖς νηυσὶν, Rostrum navis, *nempe quo* (*sive*, quod rostrum) *trierarchus* ἐμβάλλει *navi hostili.* αἱ περιοῦσαι τοὺς ἀπεστράφατο τοὺς ἐμβόλους, I. 166. *f.*

Ἐμβριθὴς, ὁ, ἡ, Firmus, Validus. ἦν ἐμβριθέστερα τὰ λίνεα ὅπλα τῶν βυβλίνων, Linei rudentes firmiores erant quam ex papyro confecti, VII. 36. *m. f.*

Ἔμετος, ὁ, Vomitus. ἐμέτοισι θηρώμενοι τὴν ὑγιείην, II. 77. *a.*

Ἐμεωυτοῦ, (*jon. pro* ἐμαυτοῦ) *vide in* Ἑωυτοῦ, *et in Var. Lect.* IV. 97, 18.

Ἐμμάχεσθαι, Praelium facere in aliquo loco. ἐπιτηδεώτατον ἐστὶ ἐμμαχέσασθαι τὸ Θριάσιον, IX. 7. *extr.*

Ἐμμέλεια, ἡ, Modus quidam musicus ad saltationem adcommodatus. ἐκέλευσέ οἱ τοι αὐλητὴν αὐλῆσαι ἐμμέλειαν, *etc.* VI. 129. *a.* N.

Ἐμμένειν, Permanere, Firmum manere. εἴ σφι ἔτι ἐμμένει ἡ φιλίη, VII. 151. *b. et mox*, μάλιστα ἐμμένειν (αὐτὴν) ibid. ἐμμένειν (*nempe* τῷ συμμαχικῷ, *in* societate Permanere firmos) καὶ μὴ ἀποστήσεσθαι, IX. 106. *f.* N. *ubi* ἐμμενεῖν (*in Fut.*) *corrigendum suspicatus erat Portus, nullâ quidem urgente necessitate.*

Ἐμὸς, ἡ, ὁν, Meus. τὸ ἐμὸν (*scil.* μέρος *vel* πρῆγμα), Quod ad me adtinet, Ego. οὕτω τὸ ἐμὸν ἔχει, Ita, quod ad me adtinet, res habet, Talis ego sum, IV. 127. *a.* *Sic* τὸ ὑμέτερον, *i. q.* ὑμεῖς, VIII. 140, *i. m.* τό γε ἐμοὶ, Quod quidem (Quantum quidem) in me est, I. 108. *extr.*

Ἐμπακτόειν, Ἐμπακτοῦν, Firmare, Compingere, Firmiter claudere et Obturare. ἔνδοθεν τὰς ἁρμονίας ἐν ὦν ἐπάκτωσαν τῇ βύβλῳ, Commissuras *navium* intus obturant byblo, II. 96. *a.* N. *Conf.* Καταπακτος.

Ἐμπλέκειν, *i. q.* ἐμπλέκειν, Implicare. ἐν βρόχοισι ἐμπλακεῖσι, Laqueis implicitis, VII. 85. *f. ubi male alim* ἐμπαλλαγεν.

Ἔμπαλιν, *et, cum articulo pleonastico*, Τὰ ἔμπαλιν, Contra, E contrario. ἢν δὲ νικηθῇ, τὰ ἔμπαλιν Ἡρακλείδας ἀπαλλάσσεσθαι, Sin vinceretur *Hyllus*, E contrario (Vicissim) abituros Heraclidas, IX. 26. *m.* Ἀθηναῖοι ᾔεσαν τὰ ἔμπαλιν ἢ Λακεδαιμόνιοι, Athenienses contrariâ quam Lacedaemonii viâ incedebant, IX. 56. *f.* ἐγὼ γνώμην ἔχω -- τὰ ἔμπαλιν ἢ οὗτοι. Ego contra sentio quam hi, I. 207. *a. m.*

Ἐμπεδᾶν *sive* Ἐμπεδέειν, Compedibus vincire. ἐμπεδήσαντες τοὺς μάντιας, IV. 69. *a.*

Ἔμπεδον, *vide in* Ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέειν, Stare juramento, Servare jusjurandum. ἵνα ἐμπεδορκέοι, IV. 201. *f.*

Ἔμπεδος, ὁ, ἡ, Firmus. οὔτε γὰρ ἡ κεφαλὴ μένει ἔμπεδος, οὔτε τὸ σῶμα, *sic Euseb. in Orac. quod apud Herodot. exstat* VII. 140. *ubi* ἔμπεδον *adverbialiter praeferunt edd. et mssti.*

Ἔμπειρος, ου, ὁ, ἡ, *cum Genit.* Bene gnarus, Experientiâ cognitum habens. ἔμπειροι ἐόντα τῆς ἡπείρου

διαινέης, VIII. 97. f. τῶν χώρων ἐόντων ἐμπείρων, VIII. 132. m. ἡμιεῖς Βοιωτῶν ἔμπηροί εἰμεν, IX. 46. m.

Ἔμπηρος, ου, ὁ, ἡ, Mutilus, Vitio quocumque corporis laborans. πᾶς ὁ περὶ τὰς φυσικὰς ἐνεργείας ἐμποδιζόμενος, ut ait Erotianus in Glossis Hippocr. διάστροφα, ἔμπηρα καὶ ἀπόπληκτα πρόβατα, I. 167. a. αἱ εὔμορφοι παρθένοι τὰς ἀμόρφους καὶ ἐμπήρους ἐξεδίδοσαν, I. 196. m.

Ἐμπικραίνεσθαι, Exacerbatum, Infensum esse. Ἱππίῃ ἐμπικραινομένου Ἀθηναίοισι, V. 62. a. Conf. Προσεμπικρ.

Ἐμπίνειν, Potare, Largiter bibere. τοῦ αἵματος ἐμπίνειν, IV. 64. a.

Ἐμπιπλάναι, Implere. ἵππους, ἐξελόντες αὐτέων τὴν κοιλίην, ἐμπιπλᾶσι ἀχύρων, IV. 72. a. Passiv. Vino vel cibis impleri. ἀμπελίνῳ καρπῷ ἐμπιπλάμενοι μαίνεσθε, I. 212. a. οὐδένα κόσμον ἐμπιπλάμενοι, VIII. 117. b.

Ἐμπιπράναι, vide Ἐμπρήθειν.

Ἐμπίπτειν, Incidere. ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε, VII. 88. a. Invadere, Impetum, Impressionem facere. ἐμπεσόντες (αὐτοῖς) οἱ ἐπίκουροι, III. 146. f. ὠθέει (ὁ δῆμος) ἐμπεσὼν τὰ πρήγματα ἄνευ νόου, Populus (in liberâ repub.) cum caeco impetu irruens deproperat res, III. 81. m. φόβος τοῖσι βαρβάροισι ἐνεπεπτώκεε, VIII. 38. a. φόβος ἐς τὸ στρατόπεδον ἐνέπεσε, VII. 43. m. f.

Ἐμπλάσσειν, Oblinere, Obducere. σμύρνῃ ἐμπλάσσειν τοῦτο (τὸ κοῖλον) τοῦ ᾠοῦ, II. 73. f.

Ἐμπλέειν, Navigare in navi quadam. ἄνευ τῶν ἐπαγωγῶν πλοίων, καὶ ὅσοι ἐνέπλεον τούτοισι, VII. 186. extr. ubi quidem ἐνέπλεον praefert noster codex Flor.

Ἔμπλεος, ὁ, ἡ, (sive ἐμπλέη in foem.) Plenus, Repletus. λέβητες κρεῶν ἐόντες ἔμπλεοι, I. 59. a. ἐμβάψας ἔμπλεα ἁλὸς καὶ ἐλαίου, II. 62. a.

Ἐμπλήθειν sive Ἐμπλέειν, Implere. ἐν ᾧ ἔπλησαν (τοῦ ἐλέφαντος) τὴν νηδύν, II. 87. a. τὸ ἄγγος τοῦ ὕδατος ἐμπλησαμένη, V. 12. f.

Ἔμπνοος, Spiritum trahens, Etiamnunc vivus. ὡς δὲ πεσὼν οὐκ ἀπέθανε, ἀλλ' ἦν ἔμπνοος, VII. 181. m.

Ἐμποδίζειν, notione primitivâ, Pedes constringere. τὸ ἱρήιον ἐμπεποδισμένον τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἕστηκε, IV. 60. a.

Ἐμπόδιος, ὁ, ἡ, Obstans, Qui est impedimento. ἡ Βαβυλὼν οἱ ἦν ἐμπόδιος, I. 153. f. μαντηΐου ἐμποδίου γενομένου (αὐτῷ), II. 158. f. ἐκ Λακεδαίμονος πρῆγμα ἐγειρόμενον ἐμπόδιον (αὐτοῖσι) ἐγίνετο, V. 90. a.

Ἐμποδών, Obviam, In viâ, In medio. τοὺς αἰεὶ ἐμποδὼν γινομένους ἡμεροῦται, Quoscumque obviam habet, eos perdomat, IV. 118. f. κτείνειν πάντα τὸν ἐμποδὼν γινόμενον, I. 80. m. id est τοὺς προχείρους, interprete Suida. ὡς σφι τὸ ἐμποδὼν ἐγεγόνεε καθαρόν, Quum jam nihil amplius obstaret, VII. 183. a.

Ἐμποιέειν, Inserere. ἐμποιέων ἐς τὰ Μουσαίου χρησμόν, Musaei vaticiniis vaticinium aliquod inserere, VII. 6. m.

Ἐμπολέμιος, ὁ, ἡ, ον, Ad bellum pertinens; In bello locum habens. VI. 56. extr. Vide supra in Εἰρηναῖος.

Ἐμπορίη, ης, ἡ, Negotiatio, Mercatura. ἐς Αἴγυπτον ἀπίκοντο κατ' ἐμπορίην, III. 139. a.

Ἐμπορπᾶν, Fibulis subnectere, adstringere. εἵματα ἐνεπορπέατο, (Ion. pro ἐνεπόρπωντο). Vestes habebant fibulis substrictas, VII. 77.

Ἐμπρήθειν vel Ἐμπιπράναι, Incendere, Cremare. τὸν νηὸν ἐνέπρησαν, I. 19. f. VIII. 54. f. ἐνέπρησαν τὸ ξύλινον τεῖχος, IV. 123. a. πᾶσαν τὴν ἀκρόπολιν, VIII. 53. extr. ὕλην περινήσας ἐνέπρησε, IV. 164. m. VIII. 143. m. f. ταύτην τὴν ἐλαίην κατέλαβε ἐμπρησθῆναι, VIII. 55. m. ἀναθήματα ἐμπεπρησμένα, VIII. 144. m. ubi ἐμπεπρησμένα, praeferunt nonnulli. οὐδέ σφι αὐτά τε τὰ ἱρὰ οὔτε τὰ ἴδια ἐμπεπρήσεται, VI. 9. m. f. N. ubi alii ἐμπρήσονται.

Ἔμπρησις, ιος, ἡ, Incensio, Crematio. δευτέρῃ ἡμέρῃ ἀπὸ τῆς ἐμπρήσιος, VIII. 55. b.

Ἔμπροσθε et Ἔμπροσθεν, 1) de Tempore, Ante. ἔμπροσθε ταύτης (τῆς γνώμης), Ante hanc sententiam ab illo dictam, VII. 144. a. 2) de Loco vel Situ, Anterius, In parte anteriore, In partem anteriorem. ῥίπτειν αὐτὰ ἐς τὰ ἔμπροσθεν, Ante se projicit illa, IV. 61. f. ἡ ἔμπροσθεν Εὐρώπη, Europa anterior, VII. 126. b. *intelligitur ea Europae pars quae Asiae propior est.* οἱ γὰρ ὄπισθε τεταγμένοι, ἐς τὸ ἔμπροσθεν παριέναι πειρώμενοι, sic olim VIII. 89. f. *ubi nunc* ἐς τὰ πρόσθε, *praeeuntibus cunctis fere codicibus.*

Ἐμφανέως, Aperte, Palam, Manifeste. ἐμφανέως ποιέουσι ταῦτα, I. 140. a. Ἀλκμαιωνίδαι ἐμφανέως ἐλευθερώσαντες τὰς Ἀθήνας, VI. 123. f.

Ἐμφανής, ὁ, ἡ, Manifestus, In propatulo. μέζω τούτων τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἐμφανέα, I. 203. f. III. 101. a. *Hinc* ἐκ τοῦ ἐμφανέος, *i. q. adverbium* ἐμφανέως. ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανέος ἐπὶ τοὺς Μασσαγέτας στρατηίην, I. 205. b. αὐτὸς δὲ ἐξ ἐμφανέος ἀπεστήκεε, V. 37. m. ἰθυμαχίην μαθεῖν παύσασθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος, IV. 120. a. ἀπειρήκεσαν ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν συμμαχίην, VII. 205. f.

Ἐμφερής, ὁ, ἡ, Similis. ἔστι δὲ (αὕτη ἡ ἶβις) ἐμφερὴς τῇ ἑτέρῃ, II. 76. f. ἡ ζόη πᾶσα καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερής ἐστι ἀλλήλοισι, II. 106. τὸ ἐκ τοῦ μέσου λωτοῦ, τῇ μήκωνι ἐὸν ἐμφερές, II. 92. a. m. ἄλλα κρίνεα, ῥόδοισι ἐμφερέα, II. 93. a.

Superlat. κροκόδειλον τῇσι σαύρῃσι ἐμφερέστατον, IV. 192. a. ἡ κάνναβις τῷ λίνῳ ἐμφερεστάτη, IV. 74. a. ἄγαλμα τοῖσι Παταϊκοῖσι ἐμφερέστατον, III. 37. a. m. πτίλα τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι ἐμφερέστατα, II. 76. f. *Conf.* Προσεμφερής.

Ἐμφορέεσθαι, Sese replere, Se satiare, Ingurgitare, Ad satietatem (Largiter) uti *aliquâ re.* Croesus, veritatem Delphici oraculi expertus, ἐνεφορέετο αὐτοῦ, Largiter eo usus est, Largiter sibi in eo consulendo indulsit, I. 55. a. *ubi* οὐκ ἐνεφορέετο *legendum auspicatus erat Portus, hac sententiâ,* Eo non Satiabatur, Eo repleri satiarique non poterat; *id est,* Eo contentus non erat. *Atqui haec ipsa sententia nuda verbo* ἐνε-

φορέειν, absque negante particulà, commodissime exprimitur. Sic Cicero (apud Plutarch. in Vita, c. 19. ol. 10.) extremo supplicio conjuratos adficere dubitavit, veritus μὴ δοκοίη τῆς ἐξουσίας ἄγαν ἐμφορεῖσθαι. Ne videretur in usu potestatis nimis sibi indulgere, Ne intemperantius potestate suà uti videretur, sive, ut perapte Gul. Xylander reddidit, Ne potestate suà luxuriare videretur.

Ἐμφύεσθαι, Innasci, Ingenerari. φθόνος ἀρχῆθεν ἐμφύεται ἀνθρώπῳ, III. 80. o. m.

*Ἔμφυλος, ου, ὁ, ἡ, Tribulis, Intestinus. στάσις ἔμφυλος, Intestino discordia, Civilis dissensio, VIII. 3. a.

*Ἔμφυτος, ὁ, ἡ, Insitus, Innatus. ἔμφυτον μαντικὴν εἶχε, IX. 94. extr.

*Ἔμψυχος, ου, ὁ, ἡ, proprie, Animatus, Cui anima inest, Vivus. Sed et Mactatum animal, adeoque mortuum, ἔμψυχον dicitur, quatenus, priusquam mactaretur, Anima vitalis in eo fuerat: quo sensu Pythagorici dicuntur ἔμψυχοι οὐδὲν comedisse. Sic apud Nostrum οὐδενὸς ἐμψύχου κεφαλῆς γεύσεται Αἰγυπτίων οὐδείς, Nullius animantis capite vescetur quisquam Aegyptius, II. 39. extr.

Ἐν praepositio regens Dativum, 1) ubi de Tempore agitur, non solum In significat, sed et Inter, Intra, Per. τὸν χῶρον ἡμερῶν ἐν ἡμέρῃ, Intra diem, I. 126. a. διεξελθεῖν ἐν τῇσι τεσσεράκοντα ἡμέρῃσι τὸ χωρίον, II. 29. m. διεξελθόντες χῶρον πολλὸν ἐν πολλῇσι ἡμέρῃσι, Per plures continuas dies, II. 32. m. περήσας θάλασσαν πολλὰς ἐν πολλοῖσι μησὶ, IV. 43. m. ἐν τούτῳ, Inter haec, Interea, I. 126. o. et alibi. ἐν ᾧ, - - ἐν τούτῳ etc. Dum, - - interim etc. VI. 89. a. Sic etiam IV. 95. o. m. ubi ἐς ᾧ pro ἐν ᾧ τόπῳ accepi, quod factum nollem, nam et ibi de Tempore agitur. Vide Not. ad h. l.

2) Ubi de Loco agitur, ἐν non solum In, Intra, intelligitur, sed frequenter Ad, Prope, Apud, Circa. Σινώπην πόλιν τὴν ἐν Εὐξείνῳ πόντῳ, I. 76. a. ἐν Μυκάλῃ πόλι ἐγένοντο ἀμφότεροι, καὶ πειρᾶσθαι ἔμελλον ἀλλήλων, II. 163. extr. N. ἐν Καρπάθῳ, Ad Carpathum insulam, III. 45. a. N. ἐν Κύπρῳ ναυμαχήσαντες, V. 115. a. συνέβη νικᾶν ἐν Σαλαμῖνι τοὺς Ἕλληνας τοὺς Πέρσας, VII. 166. o. Sic ἐν Μυκάλῃ, Ad Mycalen, IX. 100. b. 101. o. ἐν Πλαταιῇσι IX. 81. f. 100. m. 101. m. valet Ad Plataeas, quare, pro eàdem dictione, variandi caussà ponitur ἐν τῇ Πλαταιΐδι, scil. γῇ vel χώρῃ, in Plataeensi agro, cap. 101. o. Pro τὸν ἐν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα, quod II. 160. a. legitur, Gronovius V. 22. n. cum pluribus mstis nude τὸν Ὀλυμπίῃ ἀγῶνα legebat, quod nullo pacto ferendum censuit Valck. Videndum vero, ne, uti v. gr. Ἀθήνῃσι pro ἐν Ἀθήνῃσι vel ἐν Ἀθήναις vulgo dicebatur, sic etiam Ὀλυμπίῃ pro ἐν Ὀλυμπίῃ usurpare licuerit.

3) Ubi de numero agitur, quo continetur aliquis vel aliquid, frequenter ἐν δὲ elliptice ponitur,

intelligendo ἐν δὲ τούτοις, aut ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις, aut aliud quiddam e proximis verbis supplendum. ἄλλα τε ἀφειμένα ἄστεα, ἐν δὲ (scil. τοῖς ἀφειμένοις ἄστεσι) δὴ καὶ τὴν Νῖνον, I. 185. a. πολλοῖσι μὲν καὶ ἄλλοισι δηλώσω, ἐν δὲ δὴ καὶ τοῖσδε, I. 191 a. πολλὰ καὶ ἄλλα τεκμήρια, ἐν δὲ (scil. τοῖς τεκμηρίοις) καὶ τόδε, II. 43. a. III. 15. m. et 38. m. πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, - - ἐν δὲ δὴ καὶ τὸν Ἆπιν, II. 78. o. m. καὶ ἐν τοῖσι ἄλλοισι ἱροῖσι, - - ἐν δὲ καὶ ἐν Μέμφι, II. 176. a. Quando VIII. 113. f. scribit Herodotus ἐν δὲ, ἐξελέγετο ἔθνος Περσέων αἱρέετο, illud ἐν δὲ non ad proxime praecedens ἐκ δὲ τῶν ἄλλων συμμάχων refertur, sed ad universum numerum eorum quos de Xerxis exercitu sibi delegit Mardonius · quare in latinâ nostrâ versione, loco verborum In horum autem numero, haec reposita velim, In universo autem numero selectorum, nisi forte, pro ἐν δὲ, rectius ἐκ δὲ legeris, quae quidem scriptura non nisi ex uno codice nostro Pd. adnotata est.

Alio modo formula ἐν δὲ ponitur IX. 32. m. ἐνῆσαν δὲ καὶ ἄλλων ἐθνέων ἄνδρες ἀναμεμιγμένοι, - - ἐν δὲ καὶ Αἰθιόπων, ubi ἐν δὲ concise dictum pro ἐνῆσαν δέ.

4) ἐν τῷ interdum idem ac ἐπὶ τῷ valet. ἐν τῷ νῦν ἐστι ἢ καταδουλῶσαι Ἀθήνας, ἢ etc. VI. 109. a. Cui locutioni vicina ista est, εἰ ἐν τούτῳ τοι ἐστὶ ἢ βασιλέα εἶναι ἢ μή, Si in hoc situm est, Si ob hoc pendet, etc. III. 85. m. Formulas hujusmodi, ἐν αἰνῇ εἶναι, ἐν ἐλαφρῷ, ἐν λόγῳ, ἐν μέρει, vide quamque suo loco sub Substantivo, cui praefixa vocula ἐν est. οἱ ἐν ποιήσει γενόμενοι, In poësi occupati, Qui poësin tractarunt, II. 82. m.

5) Ἐν, praep. significans proprie In loco, subinde pro εἰς vel ἐς ponitur. Cujus usus luculentum exemplum ex Ctesiae Persicis cap. 5. adtulit Portus, ἀποστέλλει Κῦρος ἐν Πέρσιδι Πετισάκαν, Cyrus Petisacam in Persidem misit. Herodotus vero vix usquam ita usus est; nisi eum statuas II. 126. m. ἐν τοῖσι ἔργοισι eâdem notione dixisse, quâ alias ἐς τὰ ἔργα diceretur. Nam quod II. 56. f. legitur, ἐν Λιβύῃ πεπρῆσθαι, percommode intelligi et latine reddi poterat In Libyâ fuisse venditam, licet paulo ante dixerit scriptor, οἱ Φοίνικες ἐς Λιβύην ἀπέδοντο (αὐτήν), In Libyam vendiderunt eam Phoenices.

6) Variis in formulis locum obtinet. verbi caussâ, ἐν μέρει, ἐν οὐδενὶ λόγῳ ποιέεσθαι, ἐν ἐλαφρῷ ποιέεσθαι etc. quae vide in Μέρος, Λόγος, Ἐλαφρός.

Ἐνάγειν, Inducere, Impellere, Instigare. Bacchus deus μαίνεσθαι ἐνάγει ἀνθρώπους, IV. 79. m. ἐνῆγόν σφεας οἱ χρησμοί, V. 90. m. πάγχυ ἐπικείμενος ἐνῆγε αὐτοὺς ἀπίστασθαι ἀπὸ βασιλῆος, V. 104. m. (τοῦτο) ἐνῆγέ σφεας ὥστε ποιέειν ταῦτα, IV. 145. m. τῶν πέρι καὶ τινα ἐνάγει προθυμίη μαχόμενον ἀποθνήσκειν, Quorum rerum studium inducit etiam homines ad pugnandum cum vitae pericula, V. 49. f. ἐνῆγε τῇ συμβουλίῃ κελεύων αἰτίην τοῖ

Καμβύσεα Ἄμασιν θυγατέρα, Suo consilio induxit Cambysen, Suadens ei ut etc. III. 1. a. m.

Ἐναγής, έος, ὁ, ἡ, Is qui ἐν τῷ ἄγει ἐνέχεται; (ut ait VI. 56. a.) Qui piaculari crimine tenetur, Piaculo obstrictus, contaminatus. ἐξέβαλε πολλούς Ἀθηναίους, τοὺς ἐναγέας ἐπιλέγων, V. 70. f. 72. a. οἱ δ' ἐναγέες Ἀθηναίων ὧδε ὠνομάσθησαν, V. 71. a.

Ἐναγίζειν, χοὰς ἐπιφέρειν ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις, ut est in Glossis Herod. et apud Suid. et Gregor. Dial. Jon. §. 109. Justa persolvere, Parentare mortuo. ἐναγίζουσί σφι μεγάλως, I. 167. m. Herculi τῷ Ὀλυμπίῳ θύουσι ὡς ἀθανάτῳ, τῷ δ' ἑτέρῳ ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι, II. 44. f. Conf. Καταγίζειν.

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, In certamen prodire, Contendere cum aliquo. ἐγὼ ὑμῖν οὐκ ἐναγωνιεῦμαι, III. 83. m. οὗτος μὲν δή σφι οὐκ ἐνηγωνίζετο, ἀλλ' ἐκ τοῦ μέσου κατῆστο, III. 83. f.

Ἔναιμος, ου, ὁ, ἡ, In quo sanguis est, Sanguine instructus. θεοὶ ἔναιμοι καὶ σαρκώδεες, III. 29. a.

Ἐναλλάξ, Vicissim, Per vices. ἐναλλὰξ πρήσσων, scilicet ἐναλλὰξ εὖ πρήσσων καὶ κακῶς πρήσσων, Vicissitudine utens fortunae, Per vices prosperâ et adversâ fortunâ utens, III. 40. m. ἢ μὴ ἐναλλὰξ αἱ εὐτυχίαι τοι αὐτοῖσι πάθεσι προσπίπτωσι, III. 40. f.

Ἐναντία, adverb. i. q. ἀντία, Adversus, Ex adverso. ἐπεπιλάμπον τοῖσι στρατοπεδευμένοισι ἐναντία σφίσι, VI. 32. a.

Ἐναντίος, η, ον, Adversus. Adversarius. ἐξ ἐναντίης, scil. ὁδοῦ, Ex adverso, A parte opposita, VIII. 7. m. Conf. Ἐπιπλέεσθαι, et Ἀντίος. ἐναντίοισι fortasse pro ἐν αὐτοῖσι legendum III. 52. m. conjectaverat Valck.

Ἐναντιοῦσθαι, Occurrere, Obviam venire, Adversari, Sese opponere, i. q. Ἀντιοῦσθαι, quod vide. εἰ γάρ καὶ (τῷ εὖ βεβουλευμένῳ) ἐναντιωθῆναί τι θέλει, VII. 10, 4. m. οὐδενός τοι ἐναντιευμένου, Nemine tibi obstante, Adversante, VII. 49. f.

Ἐναπεῖναι, (Jonice pro ἐναφεῖναι) Immittere demittereque. Tomyris praecisum Cyri caput ἐναπῆκε ἐς τὸν ἀσκόν, Demisit in saccum sanguine repletum, I. 214. f. ubi alii quidem ἐναπῆπτε, ab Ἐναπάπτειν, Jon. pro ἐναφάπτειν. Vide Var. Lect. et Not.

Ἐναποδείκνυσθαι, idem fere ac ἐνδείκνυσθαι καὶ ἀποδείκνυσθαι, Sese ostentare, sive, Passivâ notione, Ostentari. ἐνεδέξαν, -- ὅτι, οὐδένες ἄρα ἐόντες, ἐν οὐδαμοῖσι ἐοῦσι Ἕλλησι ἐναπεδεικνύατο, (Jon. pro ἐναπεδείκνυντο) IX. 58. m. Verbum ἐναποδείκνυσθαι, quod in Henr. Stephani Thes. frustra quaeras, apud Polybium quidem, qui (ut in Lexico Polybiano ostendimus) frequenter eo utitur, nihil aliud nisi Ostendere, Demonstrare, significat. Similiter verba supra scripta, quibus apud Herodotum Mardonius de Lacedaemoniis loquens utitur, latine sic convertit Gronovius: Ostenderunt, nullius sese pretii, inter Graecos, et ipsos nullius pretii viros, demonstrari quam versionem intactam Wesselingius servavit. At, alia ut taceam,

perincommode dictum videri debebat, Ostenderunt sese demonstrari; *quasi dicas*, Demonstrarunt sese demonstrari. *Quod incommodum sentiens Valla, omissa duorum verborum* (ἀπέδεξαν, ἐναπεδείκνυντο) *altero, graeca ista his latinis reddiderat:* unde nullius esse se pretii, inter Graecos, et ipsos nullius pretii viros, ostenderunt. *Henr. Stephanus quo pacto interpretatus sit eumdem locum, non habeo dicere nam, quod ille in ora suae editionis Herodoti scripsit* „Vide meam hujus loci interpretationem in libro Cancianum" *numquam mihi usu venit librum illum oculis usurpare. Peropte vero Aem. Portus in Lexico Ionico, hunc ipsum Herodoti locum respiciens, verbum* ἐναπεδείκνυντο Ostentabantur vel Ostentabant se *interpretatus est. Scilicet eadem utique notione verba isto dupliciter composito usus esse Herodotus videtur, qua alii auctores simpliciori verbo* ἐνδείκνυσθαι. *Aeschines contra Ctesiph. p. 610 seq. ed. Reisk.* ἐνδεικνύμενος Ἀλεξάνδρῳ, Ostentans se Alexandro. *Plutarchus Vit. Cic. c. 14. p. 323. ed. Hutt.* τῆς συνωμοσίας ἐνδεικνύμενος, Conjuratis sese ostentans. *At apud Nostrum nunc* ἐναπεδείκνυντο *non tam reciproca notione*, Ostentabant sese, *quam passiva fuerit accipiendum*, Ostentati sunt, Tamquam praecipui et eximii insigniti et celebrati sunt · *refertur enim hoc dictum ad id quod paulo ante idem Mardonius dixerat*, ὑμέας ἔλεγετε Λακεδαιμονίους ἄνδρας εἶναι τὰ πολέμια πρώτους.

Ἐναπονίζεσθαι, Lavari *in flumine, pelvi aut alio quodam vase*. οὐ χεῖρας ἀπονίζονται (ἐν τῷ ποταμῷ) I. 138. *f.* ἐν τῷ ποδανιπτῆρι τοὺς πόδας ἐναπενίζοντο, II. 172. *a. m.*

Ἐνάπτω, Induo. Αἰθίοπες λεοντέας ἐναμμένοι, VII. 69. *a. N. ubi alim* ἀναμμένοι. *Conf.* Ἐπάπτω.

Ἐναργέως, Clare, Perspicue. χρησμοὺς ἐναργέως λέγοντας, VIII. 77. *a.*

Ἐναργής, ὁ, ἡ, Perspicuus, Manifestus. *cum Dativo* Perspicue, Manifeste indicans aliquid. Ἱππάρχῳ ἰδόντι ὄψιν τοῦ ἑωυτοῦ πάθεος ἐναργεστάτην, V. 55.

Ἐναρέες, Ἐνάρεες, *vel* Ἐνάρεις, *apud Scythas, dicuntur* Viri muliebri morbo laborantes, I. 105. *extr. ibique Not.* IV. 67. *b. ibique Var. Lect. et Not. Confer Wesseling. ad Glossas ex Herodoti lib. IV. Portus in Lexico Ionico Scythicum istud vocab. praeter rationem ad Graecum* ἐναρής, ἐς, ὁ, ἡ, Execrandus, Execrationibus obnoxius, *retulit.*

Ἐνάψαι τινὶ πῦρ, Lumen alicui accendere, VII. 231. *m.*

Ἐναυλίζεσθαι, Diversari in *aliqua loca, praesertim* Pernoctandi *caussa*. οὐδὲ νύκτα οὐδεὶς ἐναυλίζεται (ἐν τῷ νηῷ), Neque quisquam in templo Pernoctat, I. 181. *f. pro quo mox* κοιμᾶται *ait cap.* 182. *m.* ἐν Ταναγρῃ δὲ νύκτα ἐναυλισάμενος, IX. 15. *a.*

Ἐνδέειν, Illigare. ἐνάμματα ἀναγκαίῃ ἐνδεδέμεθα, IX. 16. *f.*

Ἐνδέειν *vel* Ἐνδεῖν, Deficere, Abesse. τῶν σῶν ἐνδέησι μηδὲν, Eorum, quae tuarum sunt

partium, nihil desiderabitur, VII. 19. *f.*

Ἐνδεὴς, ὁ, ἡ, Cui aliquid deest. ἐνδεέστερα φαίνεται τὰ ἡμέτερα πρήγματα, Inferiores videntur esse res nostrae, VII. 48. *m.*

Ἐνδείκνυσθαι τὴν γνώμην, Suam declarare sententiam. ἐνδεικνύμενοι τοῖς Λακεδαιμονίοις τὴν ἑωυτῶν γνώμην, VIII. 141 *extr.*

Ad idem thema Wesselingius et alii referunt id quod III. 128. *m. olim legebatur et a Schoefero instauratum est*, εἰ ὤν ἐνδέξαιατο (*Ion. pro* ἐνδέξαιντο *vel pro* ἐνδέξαιντο) ἀπόστασιν ἀπὸ Ὀροίτεω, *intelligentes*, An significaturi essent ei defectionem (*i. e.* deficiendi voluntatem) ab Oroeto. *Vide Var. Lect. et Not. ad h. l. At rectius Portus ad thema* Ἐνδέκεσθαι (*Ion. pro* ἐνδέχεσθαι) *retulisse videtur.*

Ἐνδέκεσθαι, (*Ion. pro* ἐνδέχεσθαι) 1) Admittere, Concedere, Assentiri, Probare, Credere. οὐκ ἐνδέκομαι τὸν λόγον, VI. 121. *a.* (*pro quo est* οὐ προσίεμαι *c.* 123. *a.*) οὐ γὰρ ἔγωγε ἐνδέκομαι Ἠριδανόν τινα καλέεσθαι ποταμὸν, III. 115. *a.* τοῦτο δὲ οὐκ ἐνδέκομαι τὴν ἀρχὴν, IV. 25. *m.* ἀρχὴν ἔγωγε οὐδὲ ἐνδέκομαι τὸν λόγον ὅκως etc. V. 106. *m.* οὐ γὰρ δὴ κεῖνό γε ἐνδέξομαι ὅκως etc. VII. 237. *n.* τὰ τότε οὐκ ἐνεδεκόμεθα, III. 73. *m. f.* ὁρέω σε ἄνδρας ἐνδεκόμενον λόγους ὃς φθονέει τοι, VII. 236. *a.* τὸ πλῆθος οὐκ ἐνεδέκετο τοὺς λόγους, V. 92. *n.* οὕτως δὴ ἐνεδέκοντο τοὺς λόγους ἀποφερομένους, V. 96. *f.* 98. *f.* VIII. 52. *b.* *Eodem pertinet locus, quem paulo ante sub verbo* Ἐνδείκνυσθαι *attigi*, III. 128. *a. m.* ἀποπειρώμενος τῶν δορυφόρων, εἰ ἐνδεξαίατο ἀπόστασιν ἀπ᾽ Ὀροίτεω, Exploraturus sententiam satellitum an Admissuri, Probaturi essent defectionem ab Oroete. *ubi* ἐνδέξ. ἀπόστασιν *idem valet ac* ἐνδέξαιντο τὸν περὶ ἀποστάσιος λόγον.

2) Suscipere. ἢν μὲν βούλησθε ταλαιπωρίας ἐνδέκεσθαι, Si labores volueritis suscipere, VI. 11. *a.*

Ἐνδιδόναι, 1) Permittere, Concedere. ὅσον ἐνέδωκαν αἱ μοῖραι, Quantum fata permiserunt, I. 91. *a.* *Item*, Dare, Praestare, Exhibere *alicui fidem, benevolentiam, et similia.* οἱ δὲ (τῇ Περσικῇ στρατιῇ) δικαιοσύνην καὶ πιστότητα ἐνέδωκαν, ἄχαρι δὲ οὐδὲν, Hi (*exercitui Persarum*) justitiam et fidem Praestiterunt, nihil ingrati ei exhibuerunt, VII. 52. *a.* Περίανδρος μαλακὸν ἐνδιδόναι βουλόμενος οὐδὲν, Nullam mollitiem dare, exhibere, indulgere (*filio suo*) volens, *id est*, Nulla porro indulgentia uti (*Portus*, Non ignoviter cedere) volens, III. 51. *m.* τὰς καμήλους -- ἐνδιδόναι μαλακὸν οὐδὲν, Camelos feminas -- nihil molle (nullam mollitiem) Exhibere, (indulgere) *maribus segnius sequentibus*, Non per mollitiem, *indulgendo maribus*, Remittere cursum, III. 105. *f.*

2) *Intransitive*, Sese dare intro, Intrare, Influere, *ubi de Fluvio agitur.* τὸ πεδίον πέλαγος γίνεται ἐνδιδόντος τοῦ ποταμοῦ, III. 117. *f.* *Conf.* Ἐνδιδόναι *num.* 4.

Apud Suidam, sub voce Δικαιοῦν, *per pravam vulgo interpunctionem, tamquam Herodoti verba citantur haec,* τοὺς ἰδόντας τὴν ἄκραν, Qui arcem dederunt, *quae apud Herodotum non leguntur. Vide supra, v.* Δικαιοῦν.

Ἐνδιατάσσειν, Aciem instruere in aliquo loco. χώρας ἐπιτηδέας ἐνδιατάξαι, VII. 59. *a. m.*

Ἐνδοιαστῶς, Dubitanter. ἐμάνθανον προθύμως, οὐδ' ὅτι ἐνδοιαστῶς, VII. 174. *b.*

[Ἔνδω, Intus. ἐνδοτέρω *pro* ἐσωτέρω *habent codd. nonnulli* VIII. 66. *f.*]

Ἐνδύνειν, Ἐνδῦναι, Induere. κατύπερθε τοῦ θώρηκος κιθῶνα φοινικοῦν ἐνδεδύκει, IX. 22. *m.* ἐνδύντες τὰ ὅπλα, I. 172. *f.* αἰτήσαντα τὰ ὅπλα καὶ ἐνδύντα, VII. 229. *m.* ἐνδῦναι τὰ ὅπλα, *quod teneri poterat* VII. 218. *a. ubi nos ex cod. F.* ἔδυνε *adsciuimus. tum mox ibidem,* ὡς εἶδον ἄνδρας ἐνδυομένους ὅπλα. Item, Irrepere, Ingredi. ἐνδύντες τοῦ ἱροῦ, *scilicet* ἐς τὸ θησαυρόν, II. 121, 2. *m.* (*Conf.* Ἐκδῦναι.) ἐνδὺς ὑπ' αὐτὸ (*nempe* τὸ ὑποβλήστρον), *codd. nonnulli*, II. 95. *f.* (*Conf.* Ὑποδύνειν, *num.* II.)

Ἐνεῖκαι, (*jon. pro* ἐνέγκαι) Tulisse, *nam praes.* ἐνείκω, ἐνέγκω, *pro* φέρω, *fictum a Grammaticis* (*ut a Gregor. Dial. jon.* §. 68.) *prorsus inusitatum est.* ἤνεικε ἐς Βύβλον, II. 146. *f.* (*Et absque augm.* ἐξένεικε II. 151. *a. ubi quidem* ἐξήνεικε *codd. nonnulli. Sic* συνένεικαν *omnes* I. 18 *extr. excepto cod. Vind. qui ibi* συνήνεικαν *dedit, ut videatur* συνήνεικαν *debuisse, quemadmodum vulgo* V. 99. *m. legitur, at ibi* συνήνεικαν *habet idem cod. Vind. Rursus vero* συνένεικαι *absque augm. praefert. cod. F.* III. 129. *a.*) ἄτην ἐνεῖκαι, Perferre, Tolerare damnum, I. 32. *m. f. Sic* προσενεῖκαι, Admovisse III. 87. *f. Particip.* ἐνείκας, IV. 64. *a. et* ἀπενείκας *ibid.* ἀπενείκαντες, IV. 62. *f.* ἐξενείκαντες, V. 79. *a. Optativ.* ὅκως δὲ ἐνείκαι (αὐτὴ) ἡ τροφός, VI. 61. *m. ubi paulo ante,* ἐφόρει αὐτὴν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην *etc. Conf.* Φέρειν.

Med. ἠνείκαντο, Secum detulerunt, I. 57. *f. ubi perperam olim* ἐνείκαντο, *quod a recentioribus editoribus in* ἐνείκαντο *mutatum est. Sic* τόπις ἠνείκαντο οὔνομα, Quod nomen secum adtulerunt, I. 173. *a. m. Sic et* II. 180. *f. vulgo editur* οὐκ ἐλάχιστα ἐξ Αἰγύπτου ἠνείκαντο, *ubi nos ex cod. F. neglecto augmento* ἐνείκαντο *recepimus, quod in aliis etiam vett. libris repertum iri confidimus.*

Passiv. ἠνείχθη, ἐνειχθείς, *vide in* Ἀναφέρειν, Ἀποφέρειν, Διαφέρειν, Ἐκφέρειν, Συμφέρειν. *Pro* ἐνειχθείς, I. 116. *codices nonnulli* ἀνειχθείς *habent ex communi sermone, pro jonico.*

Ἐνεῖναι, Inesse. *Hinc* ἔνι *per sync. pro* ἔνεστι. ἐν τῷ (οὔρεϊ) χρύσεα ἔνι μέταλλα, VII. 112. *b. Pro olim vulgato* ἔνεστι, II. 79. *a.* ἔνι ἐστὶ *nostra de conject. edidimus. Optat.* εἴ τε ἐνείη, (*jon. pro comm.* ἐνείη) VII. 6. *f.* τὸ δὲ αὐτόσι ἄνεστι δεινὸς, *vide in* Αὐτός, *num.* 3. ἐν τῷ ἐπεαχρῆ ἔνεστι ἀγαθά, VII. 10, 6. ἐνῆναι, *scil.*

ἐν τοῖσι πλοίοισι, Fuisse in navigiis, VII. 184. m.

Ἐνείρειν, Interserere, Intertexere. οἰκήματα σύμπηκτα ἐξ ἀνθερίκων ἐνειρμένων περὶ σχοίνους, IV. 190. f. *Conf.* Ἀνείρειν.

Ἐνελίσσειν, Involvere. ἐν μὲν ἐν ἱματίῳ ἐνελιξάμενος εὗδε, II. 95. f.

Ἐνεμεῖν, Evomere in (*matulam*). ἐς τὸν ποδανιπτῆρα ἐνεμεῖν, II. 172. f.

[Ἐνεμφύεσθαι, *temere fictum verbum pro* ἐμφύεσθαι, *quod vide. Nempe absurde olim* ἐνεμφύονται, *pro* ἐμφύονται, *legebatur* III. 80. m. *ubi vide Var. Lect.*]

Ἐνένωτο et Ἐνένωντο, vide in Νοέειν.

Ἐνεργάζεσθαι, scil. ἐργάζεσθαι ἀργύριον ἐν οἰκήματι, Quaestum ex corpore facere in lupanari. αἱ ἐνεργαζόμεναι παιδίσκαι, I. 93. a. m. Not.

Ἐνεργός, ὁ, ὁν, Activus, Actuosus, In opere faciendo occupatus. ὀλίγοι τινές, βίου δεόμενοι, καὶ ἐνεργοὶ βουλόμενοι εἶναι, VIII. 26. a. N.

Ἔνερθε, Infra. ἔνερθε τῆς λίμνης, II. 13. m. ἔνερθε Μέμφιος, ibid. a. ἔνερθε τῶν ὀφρύων, IV. 65. a.

Ἐνέχειν, Intus habere. ἐνέχειν τινὶ χόλον, (i. q. ἔγκοτον ἔχειν τινὶ) Infensum, Iratum esse alicui. ὅτι σφι ἐνέχοντες εἶχον χόλον, VIII. 27. a. (*ubi alii quidem simplex* ἔχοντες *praeferunt.*) ἐνεῖχέ σφι δεινὸν χόλον, VI. 119. a. πρόσθεν τοι ἐνεῖχε χόλον, I. 118. a. *ubi si vera est consentiens veterum librorum scriptura* ἐνεῖχε, *statuenda fuerit vetus verbi forma* ἐνεχέω, *idem valens ac* ἐνέχω *vel* ἐνσχέω. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐνέχεσθαι, Teneri, Implicari, Capi. *Construitur cum* ἐν *praepositione, ante nomen repetitâ.* ἐν θώματι μεγάλῳ ἐνείχετο, VII. 128. f. ἐν θώματι μεγάλῳ ἐνέχεσθαι τῆς πόλιος, IX. 37. m. *Item omissâ praepositione ante dativum nominis.* τῇ πάγῃ ἐνέχεσθαι, Laqueo capi, Irretiri, II. 121, 2. m. ἀπορίῃσι ἐνείχετο, Difficultatibus premebatur, I. 190. f. *Denique eadem notione usurpatur simplex verbum* ἔχεσθαι *cum praepositione dativo nominis junctâ, ut* ἔχεσθαι ἐν *idem atque* ἐνέχεσθαι *valeat. Sic* ἐν ἀπορίῃσι εἴχετο, IV. 131. a. ἐν θώματι ἔχεσθαι, VIII. 135. m. ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ἐχόμενος, IX. 37. a. *Quo etiam pertinere videtur illud,* ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο, Hoc vitae fine usi sunt, I. 31. f.

Ἐνέχυρον, ου, τό, Pignus. ἀποδεικνύντα ἐνέχυρον τοῦ πατρὸς τὸν νέκυν, II. 136. a. *et mox ibid.* τῷ ὑποτιθέντι τοῦτο τὸ ἐνέχυρον.

Ἐνηβητήριον, ου, τό, Locus amoenus, ubi voluptatibus indulgent juvenes, *aut* ubi quis voluptatibus indulgere potest. ἐνηβητήρια ἐπιτηδεώτατα, II. 133. f. N.

Ἔνθα, *adverb. non solum Loci, sed et Temporis*, Tunc. ἔνθα δὴ Πεισίστρ. ἦρχε Ἀθηναίων, I. 59. f. *Et sic passim alibi.*

Ἐνθαῦτα, (*jon. pro comm.* ἐνταῦθα) *adv.* Loci et Temporis, Hic, Tunc. I. 48. a. 61. m. f. 62. f. 76. a. et f. 79. m. *et frequenter alibi. Sed et* i. q. δεῦρο, Huc. οὐ θεμιτὸν παριέναι ἐνθαῦτα, Nefas est huc intrare, V. 72. m. f.

Ἐνθεάζειν, Divino adflatu concitatum esse. ὁ μὲν δή οἱ ἐνθεάζων χρᾷ τάδε, I. 63. a.

Ἔνθεν καὶ ἔνθεν, Hinc et inde, Ab utrâque parte, IV. 175. m.

Ἐνθεῦτεν, (Ion. pro comm. ἐντεῦθεν) Hinc, Illinc, Inde. I. 2. m. 9. f. 17. f. etc. τὸ ἐνθεῦτεν, Deinde, Postea. I. 27. a. 76. a. 80. f. 109. f.

Ἐνθυμιστός, ἡ, ὸν, et Ἐνθύμιος, ὁ, ἡ, Mente agitatus, Animadversus. In Neutro genere, de eo Quod ita in animo versamur ut id Religioni habeamus. τῷ Ἀμάσι, ἐνθυμιστὸν (τοῦτο) ποιησάμενον, Amasin hoc animadvertentem et religioni habentem, II. 175. f. ubi vide Not. et laudatos ibi auctores. ἐνθύμιόν οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱρόν, Animo ejus oblata est religio (sive, ut Portus reddidit, Injectus est ei conscientiæ scrupulus,) quod cremasset templum, VIII. 54. f.

Ἐνιαύσιος, α, ον, Annuus. νεῦμαί τοι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών, Redibo tibi Quotannis, (nonnisi revoluto anno,) uti hirundo, Vit. Hom. 33. f.

Ἐνιαχῇ, Nonnullis in locis vel partibus. ἐνιαχῇ τῆς Κύπρου, I. 199. extr. τοῦ Λιβυκοῦ τε χώρου καὶ τοῦ Ἀραβίου ἐνιαχῇ, II. 19. a.

Ἐνιδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα θεοῖς, Exstruere, Erigere diis aras et templa in locis a rege regnatis, II. 178. a. ubi temere χωρίοις pro χώροις codd. nonnulli.

Ἐνιέναι, Immittere, Injicere. ἐς τὰς νέας ἐνιέντες πῦρ καὶ ἐς τὰ ἱρά, VIII. 32. extr.

Ἔνιοι, Nonnulli. Sicut, pro ἔνιοι, duobus verbis dicitur εἰσὶν οἵ, sic pro εἰσὶν mutato quidem numero verbi, ἔστιν ὧν, et Ionice ἔστι τῶν usurpatur. οὐδέν μοι θῶμα παρίσταται προδοῦναι τὰ ῥέεθρα τῶν ποταμῶν ἔστι τῶν, Non miror, fluenta (sive aquas) fluviorum nonnullarum prodidisse exercitum Persarum, id est Defecisse et spem illius fefellisse, VII. 187. a. m. ibique Var. Lect. et Not.

Ἐνιστάναι, Erigere in aliquo loco. τούτοισι στήλας ἐνίστη ἐς τὰς χώρας, Horum in terris Erexit columnas, II. 102. m.

Passiv. Ἐνίστασθαι βασιλέα vel ἐς βασιληΐην, Constitui regem, Institui in regnum, Adire regnum. ἐπεὰν ἀποθανόντος τοῦ βασιλέος ἄλλος ἐνίστηται βασιλεύς, VI. 59. κατεχρᾶτό σφι κατ' ἀρχὰς αὐτίκα ἐνισταμένοισι ἐς τὰς τυραννίδας, II. 147. f. πρόσθε ταῦτα αὐτίκα ἐνιστάμενος ἐς τὴν ἀρχὴν, III. 67. extr. ubi perperam olim ἀνιστάμενος.

Similiter præt. act. ἐνεστεώς, notione passivâ, Constitutus. σέο ἐνεστεῶτος βασιλέος, Te rege constituto, Te obtinente regnum, I. 120. f. Sic III. 66. f. ἐνεστεῶτα Σμέρδιν τὸν Κύρου βασιλέα ἐνεστεῶτα ex probabili conject. ediderunt viri docti, ubi quidem librorum scriptura ἀνεστεῶτα locum tueri suum posse videtur. πύλαι ἐνεστᾶσι (i. q. ἔνεισι) ἑκατόν, II. 179. m.

Ἐνίσχειν, Inhibere. τὸ πλοῖον οὐ δυνατόν ἐστι προβαίνειν, ἀλλ' ἐνίσχεσθαι, IV. 43. f.

Ἐννεάμηνος, ὁ, ἡ, ον, Novem mensium. τίκτουσι γυναῖκες καὶ ἐννεάμηνα (sc. παιδία vel βρέφη) καὶ ἑπτάμηνα, VI. 69. f.

Ἐννοέειν, Cogitare, Animo volvere, Secum reputare. ὁ δὲ ἐννώσας (jon. pro ἐννοήσας, conf. Βῶσαι et Βωθέειν) τὰ λεγόμενα, I. 68. m. τὸν Κῦρον, ἐννώσαντα ὅτι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ἐὼν etc. I. 86. f. τὸ δὲ ὀλίγοι ἐννενώκασι, Id ad quod pauci adverterunt animum, III. 6. a. Conf. Νώσειν.

Ἐνοικέειν, Habitare in, Inhabitare. τοῖσι ἔδωκε Ναύκρατιν πόλιν ἐνοικῆσαι, II. 178. a.

Ἐνοικίζειν, Sedes in aliquo loco tribuere alicui, Domo aliquem recipere. Inde Passivum ἐνοικίσθη, Sedes suas ibi fixit, Ibi habitavit, I. 69. m.

[Ἔνοπλος, ὁ, ἡ, ον, Armatus, Qui in armis est. ἔνοπλοι ἦσαν olim I. 13. a. ubi meliores codd. omnes ἐν ὅπλοισι ἦσαν, praeferunt.

Ἐνορᾷν vel Ἐνορέειν, Animadvertere, Intelligere, Perspicere aliquid in aliquo. εἴ τι ἐνορέω πλέον, I. 89. a. ubi paulo ante (ὁ Κῦρος) εἴρετο Κροῖσον ὅτι οἱ ἐνορῴη ἐν τοῖσι ποιευμένοισι, Interrogavit Croesum, quid esset quod in his, quae fierent, perspiceret sibi, id est, quid intelligeret quod ad se (Cyrum) pertineret, aut, quod sibi esset faciendum. ἀπ' ἑωυτοῦ ἐνώρα τιμωρίην ἐσομένην, I. 123. a. οὐκ ἔφη ἐνορᾷν ἐλευθερίην ὅτι ἐσομένην, I. 170. m. ἐν γὰρ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων οὐκ ἐνώρα, nempe τὸ εἶναι δυνατὸν τὰ πρήγματα διέπειν, III. 53. a. ἄλλως οὐδαμῶς, ἔφη, ἐνορῷ ἐνόμασι τοῦτο, V. 36. m. ἐνορέω γὰρ ὑμῖν οὐκ οἵοισί τε ἐσομένοισι, VIII. 140, 2. a. quod idem valet ac si dixisset ἐνορέω ὑμῖν (vel ὁρέω ἐν ὑμῖν) τὸ οὐκ οἵους τε ἔσεσθαι, Perspicio fore ut non possitis; itaque mox adjicit, εἰ γὰρ ἐνώρων τοῦτο.

Ἐνόρχης, ιος, ὁ, Qui testiculos habet, Testiculatus, Non castratus. ἐποίευν (αὐτούς), ἀντὶ εἶναι ἐνόρχιας, εὐνούχους, VI. 32. m. ubi nonnulli quidem ἐνόρχας, tamquam a sing. ἐνόρχης. Rursus vero VIII. 105. m. probati codices dedere παρὰ τοῖσι βαρβάροισι οἱ εὐνοῦχοι τιμιώτεροί εἰσι τῶν ἐνορχίων, ubi alii quidem τῶν ἐνορχίων, tamquam a sing. ὁ ἐνόρχιος, et olim τῶν ἐνόρχων, quasi a sing. ὁ ἐνόρχης.

Ἐνουρέειν, Immingere (in matulam), II. 172. f.

Ἐνῤῥάπτειν, Insuere. Διόνυσον αὐτίκα γενόμενον ἐς τὸν μηρὸν ἐνεῤῥάψατο Ζεύς, II. 146. m. N.

Ἐνσκήπτειν, Immittere, Incutere. τουτέων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θήλεαν νοῦσον, I. 105. f. ἐς ταύτην (τὴν οἰκίην) ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος, IV. 79. a. m.

Neutraliter, Cum impetu incidere, Ingruere. ἐς τὰ (τέμενος) ἐνέσκηψαν οἱ πεσόντες ἀπὸ τοῦ Παρνησσοῦ λίθοι, VIII. 39. m.

Ἐνστάζειν, Instillare, Immittere. ἀλλά οἱ δεινός τις ἐνεστάκτο ἵμερος, Vehemens eum incesserat cupido, IX. 3. a. N.

Ἐνστέλλειν, Ornare, Instruere cultu quodam. ἄνδρας ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλμένους, I. 80. a. m.

Ἐνστρατοπεδεύεσθαι, Ponere castra in aliquo loco. χῶρος ἐπιτηδεώτερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι, IX. 2. a. 85. m.

Ἐντάμνειν, (jon. pro ἐντέμνειν) Inci-

dere. ἐντάμνων ἐν τοῖσι λίθοισι γράμματα, VIII. 22. a. ἔχων χάλκεον πίνακα, ἐν τῷ γῆς ἁπάσης περίοδος ἐνετέτμητο. VIII. 49. a. et dein, δεικνὺς ἐς τὴν τῆς γῆς περίοδον — — ἐν τῷ πίνακι ἐντετμημένην, ibid. m.

Ἐντανύειν i. q. ἐντείνειν, Intendere. ἐντανύσας (τὸν θρόνον τοῖς ἱμᾶσι), Postquam sellam loris illis intendit, V. 25. f. ubi paulo ante, ἐνέτεινε τὸν θρόνον, nempe τοῖς ἱμᾶσι.

Ἐντείνειν, Intendere. Vide Ἐντανύειν. τόξα ἐντεταμένα, Arcus tensa, II. 173. ubi ἐκλύειν τὰ τόξα opponitur. ἔπλεον τὰς νευρὰς λύσαντες, ἔτι γὰρ ἐδόκεον ἐντεταμένας εὑρήσειν, IX. 106. extr. τὰς σχεδίας οὐκ εὗρον ἔτι ἐντεταμένας, VIII. 117. a. Conf. Ἐντεταμένως.

[Ἐντελής, Perfectus, Absolutus. τεῖχος ὑμῖν διὰ τοῦ ἰσθμοῦ ἐλαυνόμενον ἐντελὲς ἐστι, sic olim IX. 7, 2. n. ubi nunc ex msstis, ἐν τέλεϊ ἐστί.]

Ἐντέλλεσθαι, (verb. Med.) Mandare, Mandata dare. ἐντέλλονται ἔτι ζῶντι, IV. 94. f. et ibid. paulo ante, ἐντελλόμενοι (αὐτῷ) τῶν ἂν (i. e. ταῦτα ὧν ἂν) ἑκάστοτε δέωνται. ἐντελλόμενος οὐκ ὅσια, III. 16. a. m. Imperf. οὐ γὰρ ἐνετέλλετο οὕτω, I. 118. f. ἐνετέλλετο, I. 90. f. III. 16. m. 26. m. (τοῖς ἐντέλλατο, tamquam pro οἷς ἐνετέλλετο, ab Herodoto alicubi positum citat Gregor. Dialect. Ion. §. 7. non sine mendi suspicione, ubi vide quae notavit Koen.) Aorist. ἐντειλάμενος τὰ λέγειν χρῆ, I. 90. a. ἐνετειλάμενο; θεῖναί μιν ἐν ἐρήμῳ τόπῳ, I. 118. f. Adde I. 123. f. 156. f. Passiv. τὰ ἐντεταλμένα, Mandata, I. 60. f. 63. f. VI. 106. m. Conf. Ἐντολή.

Ἐντεταμένως, Intente, Impense, Magna contentione. ἀντέχεσθαι τοῦ πολέμου ἐντεταμένως, VII. 53. f. τῇ Ποτιδαίῃ ἐντεταμένως προσεῖχε, VIII. 128. a. ἐντεταμένως ἀμφισβητέειν, Vehementer disceptare, Contendere, IV. 14. m.

Ἐντολή, ῆς, ἡ, Mandatum. ἐντολὰς τὰς Δαρεῖός οἱ ἐνετέλλετο, III. 147. a. εἶπας πρὸς αὐτὸν τὰς ἐντολὰς τοῦ Λυδοῦ, I. 22. m.

Ἔντομος, ου, ὁ, ἡ, proprie Incisus. Sed singulari quadam notione Ἔντομα, τὰ, scil. σφάγια, dicitur Sacrorum sive Sacrificiorum quoddam genus; et Grammatici quidem, Aemilio Porto sub hoc vocab. laudati, intelligunt Victimas mortuis sive Manibus et Inferis immolatas. Schol. ad Apollon. Rhod. I. 587. ἔντομα τὰ σφάγια, κυρίως τὰ τοῖς νεκροῖς ἐναγιζόμενα, διὰ τὸ ἐν τῇ γῇ ἀποτέμνεσθαι τὰς κεφαλάς. οὕτω γὰρ θύουσι τοῖς χθονίοις. τοῖς δὲ οὐρανίοις ἄνω ἀναστρέφοντες τὸν τράχηλον σφάζουσι. Similiter Eustath. ad Odyss. λ. p. 416. extr. ed. Bas. (p. 1671 ed. Rom. sub fin.) ἐπὶ νεκρῶν τόμιά φασι καὶ ἔντομα (σφάγια)· ἐπὶ δὲ θεῶν, ἱερεῖα. At Herodotus pariter atque Apollonius Ἔντομα dixit Victimas placandis Ventis caesas. Sic Menelaus, ventorum vi prohibitus proficisci λαβὼν δύο παιδία ἀνδρῶν ἐπιχωρίων, ἔντομά σφεα ἐποίησε, II. 119. m. N. Et Magi Persarum, quum per tres dies tempestas duraret, ἔντομα ποιεῦντες et καταείδοντες τῷ ἀνέμῳ, Compescuerunt vim Ventorum, VII. 191. m. Simi-

liter Arrianus ait (Indic. c. 20. extr.) Alexandrum, in Indicum mare enavigantem, σφάγια τῷ Ποσειδῶνι ἐντεμεῖν καὶ ὅσοι ἄλλοι θεοὶ θαλάσσιοι.

Ἔντονος, ου, ὁ, ἡ, Intentus, Acer, Vehemens. γνώμη ἔντονος, Sententia fortiter propugnata, acriter defensa, IV. 11. a.

Ἐντός, Intra, Cis, Citra. ἐντὸς ἑωυτοῦ γίνεται, Intra se, Sui compos fuit, I. 119. f. δείματός εἰμι ὑπόπλεος οὐδ' ἐντὸς ἐμεωυτοῦ, VII. 47. f.

ἐντὸς τοῦ Πόντου, Intra, Cis Pontum Euxinum, IV. 46. a. ἅπαντες ἐντὸς οἰκημένοι Θεσπρωτῶν καὶ Ἀχέροντος ποταμοῦ, VIII. 47. a.

Perperam olim III. 80. a. ἐντὸς πέντε ἡμερέων ἐγένετο legebatur, pro ἐκτός.

Ἐντρέπειν τὰ νῶτα, Terga vertere. ὅκως ἐντρέψειαν τὰ νῶτα, VII. 211. m.

Ἐντυγχάνειν, videtur cum Genitivo junctum Nancisci significare, ut Portus cum Valla interpretatur, aut Invenire, Deprehendere, Offendere. λελυμένης τῆς γεφύρης ἐντυχόντες, Pontem solutum nacti, Quum solutum offendissent pontem, IV. 140. f. Poterat quidem λελυμένῃ τῇ γεφύρῃ legendum suspicari, aut ἐντυγχάνειν αὐτῷ (nempe τῷ πόρῳ) intelligere, sed vide Not. ad h. l. et conf. supra Ἐγκύρειν vel Ἐγκυρέειν.

Ἔνυδρις, ιος, ἡ, Lutra, II. 72. ἐνύδριες καὶ κάστορες καὶ ἄλλα θηρία τετραγωνοπρόσωπα, IV. 109. f.

Ἔνυδρος, ου, ὁ, ἡ, Aquis abundans, Aquis irriguus. Sic fortasse legendum II. 7. a. ubi Aegyptus infertur ἐοῦσα πᾶσα ὑπτίη τε καὶ ἔνυδρος perperam vulgo ἄνυδρος, pro qua nos cum Larch. εὔυδρος correximus. Pro γῆ ποιώδης καὶ εὔυδρος IV. 47. a. commode codd. nonnulli ἔνυδρος praeferunt.

Ἐνύπνιον, τό, Insomnium. ἐνύπνια τὰ ἐς ἀνθρώπους πεπλανημένα, VII. 16, 2. Conf. Ὄψις et Ὄνειρος.

Ἐνυφαίνειν, Intexere. κατάπερ ἐνυφανθέντα, Quasi intexta, I. 203. f. ζῷα ἐνυφασμένα θώρηξι, III. 47. m.

Ἐξ, vide Ἐκ.

Ἐξαγγέλλειν, Renunciare. ἐξαγγέλθη scripsi cum probatis codd. I. 21. a. pro vulgata olim ἐξηγγέλθη.

Ἐξάγειν, Educere ad supplicium. ἐξῆγον σφέας ἀπολέοντες, VI. 91. a.

Ἐξαγινέειν, i. q. ἐξάγειν, Educere. ἐς γυμνάσια ἐξαγινέων (τοὺς νεωτέρους), VI. 128. m.

Ἐξαγορεύειν, Edicere id quod arcanum haberi debebat, Indicare, Vulgare. πρὸς τοὺς Φωκέας ἐξαγόρευε (al. ἐξηγόρευε) οὐδέν, IX. 89. a. m. τοῦ οὐκ ὅσιον ἐξαγορεύειν τοὔνομα, II. 170. a.

Ἐξαγριοῦν, Exacerbare, Ferocem reddere. εἰ δὲ ἐξηγρίωσαν τοὺς ὑπολοίπους, VI. 123. m.

Ἐξαγωγή, Eductio. ἀπορέοντι τὴν ἐξαγωγὴν (scil. τῆς νεός), Quum nesciret quo pacto educeret navem ex lacu, IV. 179. m. πωλεῦσι τὰ τέκνα ἐπ' ἐξαγωγῇ, Vendunt suos liberos, in alias terras Abducendos, Exportandos, V. 6. a.

Ἐξαείρειν, (i. q. ἐξαίρειν) In altum tollere, Opibus et potentiâ

augere. Κλεισθένης μιν (nempe τὴν οἴκησιν ταύτην) ἐξῆρε. VI. 126. a. ubi alii olim ἐξῆγε. Conf. Ἐξαίρειν. Ἐξαιρέειν varie usurpatur, significatque I. Eximere quocumque modo, scilicet

1) Ex Toto quodam Eximere partem. Sic ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ τὸ ἔαρ ἐξαραιρέαται (Ion. pro ἐξῄρηται), Ver exemtum est ex anno, VII. 162. m. et τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξαραιρημένον, ibid. f. Sic Lapis in muro ita adaptatus ut ex reliqua compage facile Eximi potuerit, dicitur λίθος ἐξαιρετὸς ἐκ τοῦ τοίχου, II. 121, 1. a. (vide ibi Var. Lect.) et Exemtio illius, sive Ratio illum eximendi, ἡ ἐξαίρεσις, ibid. m. Sed II. 125. m. ubi ait Herodotus ὅκως τὸν λίθον ἐξέλοιεν, equidem verbum ἀείρειν eadem ratione accepi qua paulo ante ait ἤειρον τοὺς λίθους, et ὅκως ἀνέλθοι ὁ λίθος, et ἐπὶ τὸν δεύτερον εἵλκετο στοῖχον: qua notione latine sic reddenda ista verba erant, Quoties lapidem sustulissent, Sursum promovissent, quasi verbum ἐξέλοιεν perinde et ad thema ἐξαίρειν, quod vide infra, et ad ἐξαιρέειν posset referri. Alii quidem vulgo, nescio an rectius, verba ista ὅκως τὸν λίθον ἐξέλοιεν sic interpretantur, Quoties saxum exemerant, nempe e machina cujus ope sursum promotus est: quam sententiam etiam Larcher in hunc modum expressit, toutes les fois qu'on en avoit ôté la pierre. Valla, Quoties saxum amoliebantur.

2) ἐξαιρέειν τὴν κοιλίην, Eximere intestina ex alvo, Exenterare. κοιλίην κεινὴν πᾶσαν ἐξ ὧν εἷλον, II. 40. a. m. οὕτω ἐξελόντες τὴν νηδύν, II. 87. a. Hinc ἡ Ἐξαίρεσις, Exenteratio, ibid. a.

3) ἐξαιρέειν vel ἐξαιρέεσθαι τὰ φορτία, Eximere merces e navi, Exponere eas in terram. ἐπεὰν ἀπίκωνται καὶ ἐξέλωνται τὰ φορτία, IV. 196. a. Hinc in Passivo, ὁ κέραμος ἐξαιρεόμενος ἐν Αἰγύπτῳ, Figlina dolia navibus in Aegyptum deportata, ibique Exposita, III. 6. f.

4) Aliàs ἐξαιρέειν intelligitur Eximere, Excipere aliquem vel aliquid e numero aliorum ejusdem generis. μητέρας ἐξελόντες τὰς λοιπὰς γυναῖκας ἁπάσας ἀπέπνιξαν, Exceptis matribus reliquas omnes mulieres suffocarunt, III. 150. m. Unde in Med. ἐξαιρέεσθαι, Excipere aliquid vel aliquem sibi, suum in usum. τὴν μὲν ἕκαστος ἐβούλετο ἐξαιρέετο, III. 150. f. et προεξαιρέετο paulo ante ibid. Sed ἐξαιρέειν τί τινι, Eximere, Excipere aliquid pro altero, sed. in illius honorem, quod illi Prae caeteris tribuatur aut ei Dicatum sit. τῷ βασιλέϊ τεμένεα ἐξελὼν καὶ ἱρωσύνας, τὰ ἄλλα πάντα ἐς μέσον τῷ δήμῳ ἔθηκε, IV. 161. extr. χῶρος ἐξαραιρημένος ὑπὸ Ἰώνων Ποσειδέωνι Ἑλικωνίῳ, I. 148. a. γέρεα δὲ σφι ἦν τάδε ἐξαραιρημένα, II. 168. a. et m. Unde est adjectivum verbale Ἐξαίρετος, Exemtus e reliquorum numero, Eximius, Quod aliquis Praecipuum habet prae aliis. ἄρουραι ἐξαίρετοι δυώδεκα ἑκάστῳ ἀτελέες, II. 168. a. ἕνα ὑμέων ἐξαίρετον

ἀπαιρέειν, Prae caeteris, VI. 130. a

5) *Denique* ἐξαιρέειν *et* ἐξαιρέεσθαί τινα *dicitur* Qui aliquem e potestate alterius, Eximit, Eripit, Liberat. οὐδέ μιν Βασιλῆος ἀμφοτέρω γινόμενοι ἐξαιρέεσθε, III. 137. *a. m. Unde in Passivo* ἐξαιρεθείς τινα *dicitur* Is cujus e manibus alter ereptus est. ἐξαιρεθέντες τε τὸν Δημοκήδεα, καὶ τὸν γαυλὸν ἀπαιρεθέντες, III. 137. *m.*

II. Ἐξαιρέειν *significat etiam* Vi Expellere, Ejicere de suis sedibus. ἐξαίρεε τοὺς στρουθοὺς, I. 159. *m. ubi paulo post*, τοὺς ἱκέτας μευ ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις, *eadem notione*. ἐπειρήθη τοὺς ἐν τῇ λίμνῃ κατοικημένους ἐξαιρέειν, V. 16. *a. ubi idem valet ac* ἐξαναστῆναι ἐκ τῶν ἠθέων, *cap.* 15. *extr.* ἐκέλευε (τοὺς αὐτομόλους) ἐξελόντας τούτους (τοὺς Αἰθίοπας) τὴν ἐκείνων γῆν οἰκέειν, Jussit Automolos ut hos (Aethiopas) sedibus suis pellerent et illorum terram habitarent, II. 30. *f.* ἐκ Θρηίκης ὑπὸ Ἑλλήνων ἐξῃρέθησαν· τὸν δὲ -- οὐδαμοί κω ἐδυνάσθησαν ἐξελεῖν, VII. 106. *b.* οὐκ ἐπὶ τοῦτο πλέοντες, ἀλλὰ Ζακυνθίους ἐξελῶντες ἐκ τῆς νήσου, Zacynthios ex insulâ Ejecturi, III. 59. *a. ubi nil opus erat constantem veterum librorum scripturam* ἐξελῶντες *cum* ἐξελόντες *permutare. Videndum potius, ne etiam* ἐξελῶν (*ad quod provocat Wess. in Not. ad* III. 59.) *apud Nostrum* IV. 148. *a. non tam sit ex Atticorum more pro* ἐξελάσων *positum, sed, perinde atque superius* ἐξελῶντες, *sit legitimum Futurum verbi* ἕλω. *Denique, ubi vulgo legitur* ἐξελῶντα τοὺς Πεισιστρατίδας ἐξ Ἀθηνέων, V. 63. *a. codices nonnulli* ἐξελόντα *praeferunt, ac fortasse ibi* ἐξελέοντα *aut* ἐξελεῦντα *scripserat auctor. certe paulo post*, V. 65. *a. eâdem in re*, ἐξεῖλον τοὺς Πεισιστρατίδας *ait. Nec tamen dissimulandum, alibi apud eumdem Nostrum participium* ἐλῶν *manifeste pro fut.* ἐλάσων *poni, ut supra in voce* Ἐλῶν *docuimus.*

III. *Est etiam* Ἐξαιρέειν Expugnare, Evertere *urbem*. ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νῖνον, -- τὴν πόλιν ταύτην θέλων ἐξελεῖν, I. 103. *m.* Πηδασέες χρόνῳ ἐξαιρέθησαν, I. 175. *extr.* τὴν Ἄνδρον περικατέατο, ἐξελέειν (αὐτὴν) ἐθέλοντες, VIII. 111. *a.* ἀπῆξε τὴν στρατιὴν, καὶ πολιορκέων (αὐτοὺς) ἐξαιρέειν, VIII. 112. *a. Adde* VI. 133. *m. & IX.* 86. *m.* 87. *a.* 117. *a. et b.*

Ἐξαίρειν, 1) Sublimem tollere *aliquem*. ἁρπάξει μέσον καὶ ἐξάρας παίει ἐς τὴν γῆν, IX. 107. *m.*

2) Excitare *murum*. τοῦτο (τὸ μέρος τοῦ τείχεος) ἐξῆρτο διπλήσιον, VI. 133. *f.*

3) *Metaphorice* Laudibus tollere. ἐξάρας με ὑψοῦ, IX. 79. *a.*

Conf. Ἐξαίρειν *et* Ἐξαιρέειν *num.* 1.

Ἐξαιρετός, ἡ, όν, Qui facile eximi potest, II. 121, 1. *a. Conf.* Ἐξαιρέειν, *num.* 1) *et* 3). *De accentu vide Var. Lect.* II. 121, 16.

Ἐξαίρετος, ὁ, ἡ, Eximius, Praecipuus, Quod alicui prae aliis tribuitur. *Conf.* Ἐξαιρέειν, *num.* I. 5.

Ἐξαΐσσειν, Erumpere, Irruere in *hostem. Hinc* Προεξαΐσσειν, *quod vide suo loco.*

Ἐξαιτέειν, Exposcere, Deposcere,

Reposcere. ὁ Ἀλυάττης οὐκ ἐξεδίδου τοὺς Σκύθας ἐξαιτέοντι Κυαξάρῃ, I. 74. a. ἐξαιτέειν τοὺς μηδίσαντας, IX. 86. a. Et in Medio: εἰ μὴ, χρημάτων χρηΐζοντες, πρόσχημα ἡμέας ἐξαιτέονται, IX. 87. m. Conf. Ἀπαιτέειν.

Ἐξαίφνης, Subito, Repente. ἵνα μὴ ἐπιπέσωσι ὑμῖν ἐξαίφνης οἱ βάρβαροι μὴ προπεπυσμένοισί κω, sic olim legebatur IX. 45. f. ubi nos cum codd. nonnullis parum necessariam vocem ἐξαίφνης, pro qua alias ionica ἐξαπίνης utitur Noster, abjecimus. Vide Var. Lect.]

Ἐξαλείφειν, Illinere, Inungere. τοῦ σώματος τὸ μὲν ἥμισυ ἐξηλείφοντο γύψῳ, VII. 69. m. f.

Ἐξαμβλοῦν, Ἐξαμβλίσκειν, Abortum facere. Pro ἐξήμβλωσας τῶν θηρίων codd. nonnulli praeferunt ἐξάμβλωσας III. 155. a. m. ubi vide Not.

Ἐξαμελέειν, Prorsus negligere. τῶν ἑωυτοῦ ἐξημεληκότα, I. 97. a. m.

Ἑξάμετρος, Hexameter. ἐν ἔπεσι ἑξαμέτροισι, VII. 220. m. ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ, I. 47. m.

Ἐξανάγεσθαι, In altum evehi, Enavigare. πεντεκαίδεκα τῶν νεῶν ἔτυχον πολλόν ἐξαναχθεῖσαι, Longius in altum evectae vel delatae erant, VII. 194. a. nempe reliquae naves (ut est cap. 193. a.) navigabant παρὰ τὴν ἤπειρον, secundum continentem. μετὰ ταῦτα ἐνθεῦτεν ἐξαναχθέντα, VI. 98. a.

Ἐξανακρούεσθαι, Valide pulsatis remis redire e portu vel discedere e pugna. τῇσι λοιπῇσι (νηυσὶ) οἱ βάρβαροι ἐξανακρουσάμενοι, VI. 115. a.

Ἐξαναχωρέειν, Retrogredi, VII. 211. m.

Ἐξανδραποδίζεσθαι, (Med.) In servitutem redigere. ἐξανδραποδίσασθαί σφεας, VIII. 126. f. (τοὺς) Ἀμμωνίους ἐξανδραποδισαμένους, τὸ χρηστήριον ἐμπρῆσαι, In servitutem redigere Ammonios et oraculum cremare, III. 25. m. Fut. Med. notione Passiva: ἑσσωθέντες τῇ μάχῃ ἐξανδραποδιεῦνται, Praelio victi in servitutem rapientur, VI. 9. extr. Sed idem Fut. etiam Activa notione: ἐξανδραποδιεύμενοι τοὺς Τεγεήτας, I. 66. f. ubi recentiores quidem editores ἐξανδραποδιούμενοι ex conject. posuerunt, Portus vero in Lexico ionico monuit, ἐξανδραποδιεύμενοι ibi ionice et attice pro ἐξανδραποδισόμενοι esse positum. Conf. Ἀνδραποδίζειν.

Ἐξανδραπόδισις, ιος, ἡ, In servitutem redactio, Servitus. ταύτην (τὴν πατρίδα) μοι δὸς ἄνευ τε φόνου καὶ ἐξανδραποδίσιος, Hanc mihi da, a caedibus et servitute liberatam, III. 140. f. ubi vulgo vertunt, citra caedem atque direptionem.

Ἐξανδροῦσθαι, Ad virilem aetatem pervenire. ἀπὸ τῆς τούτων γενόμενοι, ἐπεὰν ἐξανδρωθέωσι, II. 64. a. Conf. Ἀνδροῦσθαι.

Ἐξανιστάναι, Expellere sedibus suis. τοὺς Κᾶρας Δωριέες ἐξανέστησαν ἐκ τῶν νήσων, I. 171. m. ἐντελλόμενος ἐξαναστῆσαι ἐξ ἠθέων Παίονας, V. 14. a. ἐξαναστήσας τοὺς Ἠλείων ἀγωνοθέτας, VI. 127. m. Hinc Aor. 2. notione Passiva. Κιμμέριοι ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες, I. 15. f. ἐκ τῆς Ἱστιαιώτιδος ἐξανέστη ὑπὸ Καδμείων, I. 56. f. ἐξ ἠθέων ἐξαναστάντες ἡγεμ-

τε ἐς τὴν Ἀσίην, V. 15. extr. Καδμείων ἐξαναστάντων ὑπ' Ἀργείων, οἱ Γεφυραῖοι ὑπὸ Βοιωτῶν ἐξαναστάντες, V. 57. f. VIII. 43. f. ἐξαναστῆναι ἐξ ἠθέων ὑπὸ Τευκρῶν, VII. 75. b.

Nec vero solum, qui Vi pellitur sedibus suis, *verum etiam qui* Sponte egreditur, Ἐξαναστῆναι *dicitur. Sic* IV. 115. *f.* Φέρετε, ἐξαναστέωμεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, καὶ περήσαντες Τάναϊν ποταμὸν οἰκέωμεν.

Ἐξαναστῆσαι πόλιν *vulgo redditur* Evertere urbem, *ne sic quidem male, sed simul fere intelligi* Expellere incolentes eam. μηδὲ πόλιν ἀρχαίην ἐξαναστήσῃς, I. 155. *m.* τὰς (πόλιας) Ταραντῖνοι ἐξαναστάντες, VII. 170. *m.* τῶν Ἑλληνικῶν ἐθνέων τὰ ἐμπόρια ἐξαναστήσαντας, δοῦναι τὴν χώρην Ἴωσι ἐνοικῆσαι, IX. 106. *m. Sic* ἐξαναστάσης πάσης Πελοποννήσου ὑπὸ Δωριέων --- οὐκ ἐξαναστάντες Ἀρκάδες, Eversâ a Doribus totâ Peloponneso, incolisque ejectis, -- non inde pulsi Arcades, II. 171. *f.*

Ἐξανύειν, *scil.* ὁδόν, Conficere, Absolvere viam, *et* Pervenire in *aliquem locum.* πανημερὸν πλώοντες, ἐξανύουσι ἐπὶ Σηπιάδα, VII. 183. *f.* ἐπεὰν αὐθημερὸν νηῦς ἐξανύσῃ ἐκ τῆς ὑμετέρης ἐς τὴν ἡμετέρην, VI. 139. *f.*

Ἐξαπάλαιστος, ου, ὁ, ἡ, Sex palmarum mensuram habens. ὑμιπλίνθια ἐξαπάλαιστα, I. 50. *m.* τοῦ δὲ πήχεος (ὄντος) ἐξαπαλαίστου, II. 149. *f.*

Ἐξάπεδος, ου, ὁ, ἡ, Sex pedum mensuram habens. ἐξαπέδου τῆς ὀργυιῆς μετρεομένης, II. 149. *m. f. et ibi Var. Lect. Conf. mox* Ἐξάποδος.

Ἐξαπίνης, (*Ion. pro* ἐξαίφνης) Subito, Repente. τὴν ἡμέρην ἐξαπίνης νύκτα γενέσθαι, I. 74. *a. m.* ἐκ δὲ αἰθρίης συνδραμεῖν ἐξαπίνης νέφεα, I. 87. *a. Conf.* Ἐξαίφνης.

Ἐξάπηχυς, εα, υ, Sex cubitorum longitudine vel altitudine. τύποισι ἐξαπήχεσι, II. 138. *a.*

Ἐξαπλήσιος, η, ον, (*Ion. pro* ἐξαπλάσιος) Sexeuplus, Sexies tantus. χαλκήιον μεγάθεϊ ἐξαπλήσιον τοῦ -- κρητῆρος, IV. 81. *a. m.*

Ἐξάποδος, ου, ὁ, ἡ, Sexpedalis. *Vitiosa, ut videtur vocabuli forma quae si vera esset, huc referri deberent verba, quae ex* II. 149. *m. f. paulo ante adposuimus; sed ibi aut* ἐξάποδος (*in genit. casu*) *scriptum oportuerat, a recto casu* Ἐξάπους, *aut* ἐξαπέδου, *verum erat, quod plures vett. libri dederunt.*

Ἐξάπτειν, Alligare, Suspendere. ἐξάψαντες ἐκ τοῦ νηοῦ σχοινίον ἐς τὸ τεῖχος, Fune ex *Dianae* templo (*quod extra urbem erat*) ad murum *urbis* alligato, I. 26. *m.* ἐκ τῶν χαλινῶν τοῦ ἵππου ἐξάπτει (αὐτό), Ex equi frenis illud suspendit, IV. 64. *m.*

Ἐξαραιρημένος, *vide in* Ἐξαιρέειν.

Ἐξαργυροῦν, In pecuniam redigere, cum argento *vel* cum pecunia permutare. τὰ ἡμίσεα πάσης τῆς οὐσίης ἐξαργυρώσας, VI. 86, 1. *f.*

Ἐξαριθμέειν, Numerum inire *militum.* οἱ διατάξαντες καὶ ἐξαριθμήσαντες, VII. 81. *a.* ἐξηρίθμησαν δὲ (αὐτούς) τόνδε τὸν τρόπον, VII. 60. *a.*

Ἐξαρκέειν, Sufficere. ἐξήρκεε ἡμῖν

ἡσυχίην ἄγειν, Satis habuimus silentium tenere. Nil opus esse putavimus ut nos verba faceremus, VII. 161. a. m.

Ἐξαρνέεσθαι, Negare, Pernegare. ἐξαρνησάμενος τὸν φόνον αὐτοῦ, III. 74 extr. Conf. Ἀπαρνέεσθαι.

Ἔξαρνος, ου, ὁ, ἡ. Negans, Pernegans. ὅπως ἔξαρνος ἦν μὴ μὲν ἀποκτεῖναι Σμέρδιν, III. 66. f. Conf. Ἄπαρνος.

[Ἐξαρτᾶν. Perperam ἐξηρτημένοι ed. Gron. cum mstis nonnullis VII. 147. f. pro ἐξηρτυμένοι.]

Ἐξαρτύειν, Parare, Instruere. πάντα σφι ἐξήρτυτο ἐς τὴν κάτοδον, Omnia illis parata erant; Instructi erant rebus omnibus, I. 61. f. ἦσαν ἐξηρτυμένοι λογάσι νεηνίῃσι, I. 43. a. τοῖσί τε ἄλλοισι ἐξηρτυμένοι καὶ σίτῳ. VII. 147. f. ὕδασι καὶ σιτίοισι εὖ ἐξηρτυμένους II. 32. m.

Ἐξαυαίνειν, Exsiccare, Arefacere. ἄνεμος τὰ ἔλυτρα τῶν ὑδάτων ἐξηύηνε, IV. 173. a. τὰ δένδρεα πάντα σφι ἐξαυάνθη, IV. 151. a.

Ἐξεγείρεσθαι, Expergisci. ἐπεί τε ἐξηγέρθη, I. 34. m.

[Ἐξέργειν. vide Ἐξείργειν.

Ἐξείρειν, Exserere. τοῦτον ἐξείραντα τὴν χεῖρα, III. 87. f.

Ἐξειρύειν, Extrahere. πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων ἐξειρύσαι. I. 141. a. m. τὴν γλῶσσαν (τοῦ κτήνεος) ἐξειρύσαντα, εἰ καθαρὴ etc. II. 38. m.

Ἐξελᾶν, vide Ἐξελαύνειν.

Ἐξελασίη, Expeditio militaris. Ἀμφιάρεω τὴν ἐξελασίην τὴν ἐς Θήβας, Vit. Hom. 9. f.

Ἐξέλασις, ιος, ἡ. 1) Eductio copiarum, Discessus cum exercitu. μετὰ τὴν βασιλέος ἐξέλασιν ἐκ Θέρμης, VII. 183. f. ἐποιέετο τὴν ἐξέλασιν olim VII. 37. extr. ubi nunc τὴν ἔλασιν. Conf. Ἔλασις.
2) Expulsio. ἐπὶ Πεισιστρατιδέων ἐξελάσει ὁρμηθέντες, V. 76. b. μεμφομένοις τοῖσι Αἰγινήτῃσι προτέρην ἑωυτοῦ ἐξέλασιν ἐκ τῆς νήσου, VI. 88. a.

Ἐξελαύνειν et Ἐξελᾶν, 1) Expellere. ἐξελαύνειν αὐτούς, VI. 137. m. Κιμμερίους ἐκ τῆς Ἀσίης ἐξήλασε, I. 16. a. ubi ἐξέλασε praefert probus aliquis codex. ἐξήλασε αὐτόν, I. 173. a. VII. 6. m. f. τούτους ἐκ τῆς πατρίδος ἐξεληλάκαμεν, V. 91. m. Plusquamperf. ἄνδρας ξείνους σφι ἐόντας ἐξεληλάκεσαν ἐκ τῆς ἐκείνων, V. 90 a. Partic. Praesens notione Futuri ἐξελῶν αὐτούς, Expulsurus eos, IV. 148. a. ἐξελῶντα Πεισιστρατίδας ἐξ Ἀθηνέων, Expulsurum Pisistratidas Athenis, V. 63. a. Unde III. 59. a. ubi in scripturam Ζακυνθίους ἐξελεῦντες ἐκ τῆς νήσου consentiunt veteres libri omnes, recentiores Editores ἐξελῶντες posuerunt, cum quidem ἐξελεῦντες videri potuisset legitimum esse Futurum prisci verbi ἐξέλω, a quo verbum ἐξαιρέω tempora quaedam mutuatur. (Vide suprà, Ἐξαιρέειν.) Passiv. ἐξελαυνόμενοι, Expulsi, V. 90. f. Aor. 1. pass. ἐξηλάσθη ὑπὸ Ἱππάρχου, ἐξ Ἀθηνέων, VII. 6. m. Particip. ἐξελασθεὶς, Expulsus, pro quo leniorem formam ἐξελαθεὶς olim praeferebant edd. quam et nos in prioribus Herodoti libris tenuimus, sed alterâ formâ usus esse Herodotus videtur. Vide Var. Lect. ad III. 51. a. et ad I. 175. m. Sic V. 97. a.
2) Educere exercitum. ὡς δ'

ἐξήλαυνε τὴν στρατιήν, VII. 38. *a.* Et *Intransitive, certe omisso Accusativo*: οἱ δ' ἀμφὶ Ξέρξεα ἐξήλαυνον ἐς Βοιωτούς, VIII. 113. *a.*

3) Excudere, Procudere. κατεχέατο χρυσὸν ἄπλετον, ἡμιπλίνθια ἐξ αὐτοῦ ἐξήλαυνε, I. 50. *a. m.* ἐλθὼν ἐς χαλκήιον, ἐθηεῖτο σίδηρον ἐξελαυνόμενον, I. 68. *a.*

Ἐξεμπολᾶν *sive* Ἐξεμπολέειν, Vendere importatas merces. ἐξεμπολημένων σφι σχεδὸν πάντων, I. 1. *m. ubi* ἐξεμπολῶσι *praefert probus aliquis codex; videndum vero ne* ἐξεμπεπόληται *aut* ἐξεμπεπώληται *scriptum oportuerit.*

Ἐξεπίστασθαι, *i. q.* ἐπίστασθαι, Scire, Nosse. ἐξεπιστάμενοι τὸν Κῦρον οὐκ ἀτρεμίζοντα, I. 190. *m. f.* ἐξεπιστάμενος, μούνην οὐ ποιήσομαι, I. 193. *m.* III. 134. *extr.* εὖ ἐξεπιστάμενος, III. 146. *a. m.* VI. 138. *a.* VIII. 144. *a.* IX. 66. *m.* εὖ νῦν τόδ' ἐξεπίστασο, ὡς *etc.* VII. 39. *a.* τὸ μὲν δοῦλος εἶναι ἐξεπίστασαι, ἐλευθερίης δὲ οὔκω ἐπειρήθης, VII. 135. *f.* τῶν θεῶν τὰ οὐνόματα ἐξεπιστέατο (*jon. pro* ἐξηπίσταντο) Αἰγύπτιοι, II. 43. *f.*

Ἐξεργάζεσθαι, 1) Facere, Peragere, Efficere, Perficere, qualecumque sit Factum *de quo agitur.* ἄλλως ἐξεργάσαο, I. 45. *m.* τότε μὲν ταῦτα ἐξεργάσατο, III. 35. *f.* ἐπ' ἐξεργασμένοισι, Re peractâ, IV. 164. *m.* VIII. 94. *f.* IX. 77. *a.* Sic de Praeclare facto. ἔστι Σωφάνεϊ λαμπρὸν ἔργον ἐξεργασμένον, IX. 75. *a.* *Item de* Male factis. πρῶτα τῶν κακῶν (Καμβύσης) ἐξεργάσατο τὸν ἀδελφεόν, III. 30. *a.* ἐξεργασθέντος κακοῦ τοσούτου, Tanto Peracto facinore, III. 65. *m. et paulo post*, τὸ ἔργον ἐξέργασταί μοι. ἐξεργασμένος ἑωυτῷ κακόν, Mali sui sibi auctor, IV. 166. *a.* *Sic etiam de* Opere *qualicumque*, quod Perficitur, *verbi caussâ*, de Exstructâ navi. ἐπεί τε οἱ (τῷ Ἰήσονι) ἐξεργάσθη ἡ Ἀργώ, IV. 179. *a.* *Item*, de Templo. τὸν ἐν Δελφοῖσι νῦν ἐόντα νηὸν ἐξεργάσασθαι, II. 180. *a. ubi* ἐξεργᾶσθαι *praeferunt alii, minus recte.* ἐξέργασται νηὸς μέγιστος πάντων, III. 60. *f. et* ibid. *a.* τρία σφί ἐστι μέγιστα (*scil.* ἔργα) ἁπάντων Ἑλλήνων ἐξεργασμένα.

2) Colere, Excolere *terram.* εὗρον τοὺς ἀγροὺς εὖ ἐξεργασμένους, V. 29. *f.* ταύτην (τὴν χώρην) ἐξεργασμένην εὖ, VI. 137. *a.*

3) *Ut latinum verbum* Conficere, *sic et graecum* Ἐξεργάζεσθαι *nonnumquam ponitur pro* Interficere, *aut saltem* Perdere. ἵνα μὴ ἐξεργάσῃ ἡμέας, Ne nos perdas, V. 19. *f.* τὸ (*jon. pro* ὃ) ἡμέας οἷόν τε ἔσται ἐξεργάσασθαι, Quod nos possit perdere, IV. 134. *f.* *Similiter verba ista*, αὐτός σφι ἐξεργασάμην, III. 52. *m. non, ut vulgo*, Ipse id perpetravi, *aut, ut nos in latinâ versione posuimus*, A me hæc facta sunt, *sed cum Coraya apud Larcherum sic intelligenda videntur*, Quod ego ipse eam Occidi, *vel* Perdidi.

Ἐξέργειν (τῆς οἰκίης), Excludere, Prohibere *aliquem domo*, III. 51. *f. jonice pro* ἐξείργειν.

Singulari quâdam loquendi ratione ἐξέργεσθαι ἀναγκαίῃ *ait Noster*, pro Cogi, Adstringi necessitate, *nempe* Excludi, Prohiberi facultate aliter faciendi. τῶν ἐγώ, οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ

ἐξέργομαι ἐς ἱστορίης λόγον, οὐ παραμέμνημαι, Quorum ego non memini, nec enim Necessitate adstringor, quod ad hujus narrationis rationem adtinet, VII. 96. a. ἐνταῦθα ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι γνώμην ἀποδέξασθαι, VII. 139. a. *Similiter*, ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξεργόμενος, Lege coactus, *nempe* Lege prohibitus aliter facere, IX. 111. a.

Ἐξερεύγεσθαι, *de* Fluvio, *non in mare sese effundente, sed* E fonte suo, *tamquam orificio*, erumpente. ὁ Γύνδης στόμασι ἐξερεύγεται τεσσεράκοντα, I. 202. m.

Ἐξέρχεσθαι, 1) Exire. ἐξεληλυθότας ἐκ Σπάρτης, IX. 12. a. *Et cum Accus.* ἐξῆλθεν τὴν χώρην, Exiit e terra, VII. 29. a. 2) Exitum, Finem nancisci, Explere. Ἱππίης ταύτην τὴν ὄψιν συνεβάλετο ἐξεληλυθέναι, VI. 107. extr. δοκέων οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν χρησμόν, VI. 82. a. m. οὐδὲ ἐπαύσατο (ἡ μῆνις αὐτοῦ) πρὶν ἢ ἐξῆλθε, VII. 137. a. ἀλλὰ γάρ οἱ ἐξεληλυθέναι τὸν χρόνον, ὅκοσοι etc. II. 139. f. *Conf.* Ἐξήκειν.

Ἔξεσις, ιος, ἡ, Dimissio, Repudiatio uxoris. V. 40. m. *Conf.* Ἐξίεναι *ab* ἐξίημι.

Ἐξεύρεσις, ιος, ἡ, Inventio. I. 67. f. (*Vide in* Ἀνέχειν.) τούτων τὴν ἐξεύρεσιν οὐκ οἰκειεῦνται Λυδοί, I. 94. m.

Ἐξεύρημα, τος, τό, Inventum. ὑμῖν ἄξια δῶρα ἴδωμαι τῶν ἐξευρημάτων, I. 53. m. Φασὶ οἱ Λυδοί, τὰς παιγνίας - - ἑωυτῶν ἐξεύρημα γενέσθαι, I. 94. a. καὶ σφι τριξὰ ἐξευρήματα ἐγένετο, I. 171. m.

Ἐξευρίσκειν, Invenire, Excogitare, Comminisci. τὰς παιγνίας ἐξευρεθῆναι παρὰ σφίσι, I. 90. *et eodem cap. saepius.* οὐδέ σφι ἐς τὴν ὄψησιν τῶν κρεῶν ἐξεύρηται, IV. 61. a. τοῦτο μὲν δὴ οὕτω ἐξευρέθη, IV. 200. f. ἔδεε γὰρ δὴ μεγάλης τινός οἱ συμμαχίης ἐξευρεθῆναι, V. 38. extr. ὡς δέ οἱ ἐξευρῆσθαι (μηχανὴ) ἐδόκεε, V. 67. m. ἐκέλευσε τοὺς δορυφόρους ἐξευρόντας - - τοῦτον δῆσαι, Jussit satellites Requirere hunc Repertumque vincire, V. 33. m.

Ἐξέψειν, Coquere, Penitus coquere, Elixare. οὕτω βοῦς ἑωυτὸν ἐξέψει, IV. 61. f.

Ἐξηγέεσθαι, 1) Educere, Ducere, Praeire. συστρατευσόμεθα ἐπὶ τὴν ἂν (γῆν) ἐκεῖνοι ἐξηγέωνται, IX. 11. m. κατὰ τωὐτὸ ἰέναι πάντας τῇ ἂν αὐτὸς ἐξηγέηται, IX. 66. m. τῇ ἂν ἐξηγῆται, VI. 74. a. 2) Docendo praeire, Docere, Exponere, Explicare. ἐξηγέο ὅκως τρόπῳ etc. Doce nos quo pacto *etc.* III. 72. a. ὅ τι χρὴ ποιέειν, ἐξηγέο σύ, IV. 9. VII. 234. f. ἐξηγέεται τὴν ἔλασιν, Exposuit, Docuit itineris faciendi rationem, III. 4. f. ἐξηγησάμενος τοῦ Διονύσου τό τε οὔνομα καὶ τὴν θυσίην, II. 49. a. ἐξηγησαμένην τοῖσι ἐχθροῖσι (τὴν) τῆς πατρίδος ἅλωσιν, VI. 135. m. τὴν ἔλασιν ἐξηγεόμενος, VII. 6. f. 197. a. τοιοῦτο εἶδόν τι ἐγὼ ἐξηγέομαι, VII. 235. m. οὐδένα λόγον ἔχοντες ἐξηγεύμενον, Nullam rectam rationem habentes quae eis praeeat, *id est*, quam illi sequantur, IV. 36. b. 3) Jubere, Imperare. ποιέουσι τοῦτο τὸ ἂν κεῖνος ἐξηγέηται, V. 23. f.

Ἐξηγητής, οῦ *vel* έω, ὁ, Qui docet, exponit, proponit. τὰ ἐς οἶκον

τὸν βασιλῆος ἐξηγητὰς γίνεσθαι τεραμάτων ἀγαθῶν, V. 51. f. Sigillatim, Interpres rerum obscurarum, veluti prodigiorum, somniorum, etc. Conjector, Haruspex. ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητὰς (Ion. pro ἐξηγητάς) Τελμησσέων, I. 78. o.

Ἐξήκειν, Exire, sive potius notione Praeteriti, Exiisse, Eventum vel Finem suum nactum esse. συμβάλλομαι ἐξήκειν μοι τὸ χρηστήριον, VI. 80. extr. Not. ταύτῃ ἐξήκειν τὸν ὄνειρον, In hoc (puto) Exitum habere, Expletum esse, insomnium, I. 120. m. τὸν χρόνον, τοὺς δέκα μῆνας, οὐδέκω ἐξήκειν, VI. 69. m. f. et ibi Not. ἐξήκοντι ὁ χρόνος τῆς ζημίης, II. 111. m. Conf. Ἐξερχέεσθαι et Ἐξιέναι.

Ἐξηκοστός, ή, όν, Sexagesimus. ἀπὸ τῆς ἐξηκοστῆς ἡμέρης, VI. 126. f.

Ἐξήλυσις, ιος, ἡ, Exitus, Locus aut Spatium quà patet exitus. τοῦ πυρὸς οὐκ ἔχοντες ἐξήλυσιν ἐκ τοῦ ἄστεος, V. 101. m. N. (ubi nil opus est ἔχειν notione τοῦ παρέχειν accipere.) Sic de Fluvio: τοῦ ποταμοῦ ἔχοντος οὐδαμῆ ἐξήλυσιν, III. 117. m. ποταμῷ τούτῳ οὐκ ἔστι ἄλλη ἐξήλυσις ἐς θάλασσαν κατήκουσα, VII. 130. a.

Ἐξημερῶσαι χῶρον ἀκανθώδεα, Mansuefacere, Eruncare tractum terræ spinis obsitum, I. 126. o.

Ἐξιῆσθαι, sive Ἐξιᾶσθαι, Penitus sanare, Persanare. Democedes ἐξιησάμενος Δαρεῖον, III. 132. a. ἐς οὗ τὸν πόδα ἐξιήσατο, III. 134. f. Conf. Ἀνιᾶσθαι.

Ἐξιέναι, ab Ἔξειμι, Exire. ὁ χρόνος οὗτος ἐξῄει, Exiit, Exactum est hoc tempus, II. 139. f. Conf. Ἐξερχέεσθαι et Ἐξήκειν.

Perperam subinde ἐξῄει praeferunt libri nonnulli pro ἐξίει, quod vide paulo post.

Ἐξιέναι, et Ἐξιεῖν, ab Ἐξίημι, Emittere copias. ἐξιεῖσι ἐκ τῆς κοιλίης τὴν κεδρίην, II. 87. m. τοὺς ἐπικούρους ἐξίει ἐπὶ τοὺς Πέρσας, III. 146. f. Fluvius dicitur ἐξιέναι, et per syncopen ἐξιεῖν, nempe τὸ ἑωυτοῦ ὕδωρ vel ῥεῦμα, ἐς τὴν θάλασσαν, Exonerare se in mare. Ἅλυς ποταμὸς ἐξιεῖ ἐς τὸν Εὔξεινον πόντον, I. 6. o. cum Var. Lect. ἐξιεῖ οὗτος ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν, I. 180. a. ubi vide Var. Lect. et Not. Adde II. 17. f. VI. 20. m. VII. 124. f.

Med. Ἐξίεσθαι, Emittere e domo suâ, Dimittere a se, Repudiare uxorem. Hinc Aor. sec. Imperat. τὴν ἔχεις γυναῖκα ἔξεο, V. 39. b.

Perperam ἐξίει et ἐξιεῖ olim legebatur IV. 64. a. ubi verum erat ἐκεῖσι.

Ἐξικνέεσθαι, Pervenire, Pertingere. ὅσον δυνατός εἰμι μακρότατον ἐξικέσθαι ἀκοῇ, I. 171. a. ἐπ' ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι, II. 34. a. ὅσον ἡμεῖς ἱστορέοντες ἐπὶ μακρότατον οἷοί τε ἐγενόμεθα ἐξικέσθαι, IV. 192. extr. et IV. 16. extr. (conf. vocab. Μακρός.) οὐκ ἰσοῦς τε γενομένους ἐξικέσθαι πρὸς τὸν προκείμενον ἄεθλον, Proposito certamini impares, IV. 10. m. πολλῷ μᾶλλον ἐξικνέεται habent codd. nonnulli III. 108. f. ubi alii ἱκνέεται, ἐσικνέεται nos cum aliis. ὀχετὸν μακρὸν ἐξικνεύμενον ἐς τὴν ἄνυδρον. sic III. 9. f. habent editt. vett. cum mstis, et restituendum ibi auctori verbum ἐξικνεύμενον

haud dubie videtur, pro quo temere invectum ἐπικτεόμενοι in ed. Wess. et seqq. nescio an ex Gronovii editione, quam mihi haec scribenti non amplius consulere licet.

Ἐξιλάσθαι τὸν Δία, Placare Jovem, VII. 141. m. in Orac.

Ἐξισοῦσθαι, Exaequari, Aequalem esse. τὸν Νεῖλον δοκέω - - ἐξισοῦσθαι τῷ Ἴστρῳ, II. 34. f. ὅκως ἂν ἐξισωθείη τῷ Ἑλληνικῷ τὸ Περσικόν, VIII. 13. f. VII. 186. b. ἐξισοῦτο τοῖσι ἄλλοισι τὸ ἔργον, VII. 23. f.

Ἐξιστορέειν τινα, Exquirere, Sciscitari aliquid ab aliquo. τούτους οἱ Ἕλληνες ἐξιστορήσαντες τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι, VII. 195. b. Conf. simplex Ἱστορέειν.

Ἐξίτηλος, ου, ὁ, ἡ, (ἀπὸ τοῦ ἐξιέναι, exire, finiri, evanescere.) idem quod ἀφανής, Evanescens, Evanidus, Non amplius comparens, Deletus. μὴ τὰ γινόμενα - - τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γένηται, Ne res gestae Evanescant, Ex hominum memoria Deleantur, Proem. lib. I. ἡμῖν ἐστι οὐ περιοπτέον, γένος τὸ Εὐρυσθένεος γενέσθαι ἐξίτηλον, Non pati debemus Exire, Interire, genus Eurysthenei, V. 39. m.

Ἐξογκοῦσθαι, Tumere, Inturgescere. πάντα ἐξώγκωτο, (al. ἐξόγκωτο) Turgida, Tumida (in illo) erant omnia; sive Turgidus omni ex parte, quantusquantus erat, VI. 125. f.

Metaphorice, Intumescere, Inflari, Superbire. Ἑλλήνων ὅσοι σφίσι τε αὐτοῖσι ἔσαν καὶ πάτρῃ ἐξωγκωμένοι, VI. 126. f.

Ἐξοδίη, ης, ἡ, Expeditio bellica. ἐν τῇσι ἐξοδίῃσι, VI. 56. b. *Not. Perperam ibi olim* ἐν τοῖσι ἐξοδίοισι, *tanquam a sing.* τὸ ἐξόδιον.

Ἔξοδος, ου, ἡ, Egressio. 1) Pompa, Multitudo hominum ordine exeuntium et progredientium. Sic III. 14. m. εἰ τὸ ποιεύμενον πᾶν ἐξ ἐκείνου ἐπ' ἑκάστῃ ἐξόδῳ Καμβύσῃ ἐσήμαινον, *ubi paulo ante* ἰδὼν παρεξελθόντας. 2) *Sigillatim*, Egressio copiarum, Expeditio militaris. οὐκ ἐδικαίευν λείπεσθαι τῆς ἐξόδου, IX. 19. a. ἔξοδοι κοιναὶ ἐγένοντο Πελοποννησίοισι, IX. 26. a. κοινῆς ἐξόδου γινομένης, ibid. m. f.

Ἐξοκέλλειν, *ubi de Navi agitur*, Impingi, Compelli *ad littus*, Incurrere. ἡ νηῦς ἐξοκέλλει ἐς τὰς ἐσβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, VII. 182. a. *ubi mox* ἐπώκειλε τὴν νέα.

Ἐξοπλίζειν, *i. q.* ὁπλίζειν, Armare, Ad arma vocare, Jubere arma capere. ἐξοπλίσας τοὺς ἐπιβάτας, VII. 100. f. *pro quo est simplex* ὁπλίσας VI. 12. a. *Commode Hesychius* Ἐξοπλίσας· ὁπλισθῆναι κελεύσας.

Ἐξοπτᾶν, Coquere, Excoquere, Penitus elixare. εἰ ἐξοπτήσας τὴν κάμινον *idem valet ac* εἰ ἐξοπτήσας τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ, IV. 163. f. *et per metapharam significat*, Ne irae indulgens nimis saevam vindictam ab inimicis capias, cap. 164. m. f.

Ἐξορκόειν, Ἐξορκοῦν τινα, Obsecrare aliquem et jurejurando eum adstringere *ad praestandum nobis id quod ab eo petimus.* ἐξορκοῖ μιν ἦ μέν οἱ ἀντυπουργήσειν ἐκεῖνον τοῦτο τὸ ἂν αὐτῆς δεηθῇ, III. 133. b. (*ubi perperam olim*

ἐξορκοῦ.) Similiter, τοῦτον ἐξορκοῖ ἦ μὲν οἱ διακονήσειν ὅ τι ἂν δεηθῇ· ἐπεί τε δὲ ἐξώρκωσε etc. IV. 154. f. ἐξορκοῦν (αὐτοὺς) τὸ Στυγὸς ὕδωρ, Jurejurando per Stygem illos adstringere, VI. 74. f. ubi alii vulgo ἐξορκοῦν participium praeferunt.

Ἐξόρκωσις, ιος, ἡ, Jurisjurandi religio, quo aliquem adstringimus, vel, quo quis adstrictus est. ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν, IV. 154. f.

Ἐξορμᾶσθαι vel Ἐξορμέεσθαι, Ex (castris) proficisci, Discedere, Abire. ὡς ἂν μὴ ὁρῴατο οἱ Πέρσαι ἐξορμεωμένους, IX. 51. m. f.

Ἐξορύσσειν, Effodere oculos. ἐξορύξαι αὐτέων τοὺς ὀφθαλμούς, VIII. 116. f. τὸν ἐξορυσσόμενον χοῦν. VII. 23. a.

Ἐξοστρακίζειν, Ostracismo ejicere e civitate. ἐξωστρακισμένος ὑπὸ τοῦ δήμου, VIII. 79. a.

Ἐξυβρίζειν, Insolescere, Insolenter se gerere, IV. 146. a.

Ἐξυφαίνειν, Texere, Pertexere. ἐξυφήνασα φᾶρος, IX. 109. a. II. 122. m.

Ἔξω, 1) *Adverb.* Extrinsecus, Extrorsum. ἔξω μὲν -- ἔσω δὲ, V. 33. m.

2) *Praepositio*, Extra, *cum Accusativo casu jungitur, ubi agitur de Motu ad locum.* ἐκπλώσαντες ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον, V. 103. b. ὁ δὲ ναυτικὸς ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον πλέων, VII. 58. a. *Alias cum Genitivo* ἔξω Ἡρακλέων στηλέων, IV. 8. m. N. ἡ ἔξω στηλέων θάλασσα, I. 202. f. *Tum et* Ἔξω *cum Genit. significat* Praeter, Excepto. *Sic* ἔξω τοῦ Σκυθικοῦ (ἔθνεος) I. 46. a. *idem valet ac* πάρεξ τοῦ Σκυθικοῦ ibid. ἔξω σεῦ, Excepto te, Praeter te, VII. 29. m.

Ἐξώλης, εος, ὁ, ἡ, Funditus perditus. ἐξώλεες γίνονται, Internecione delentur, VII. 9. m.

Ἐξώστης, ου, ὁ, *proprie* Expulsor. *Adjective usurpatur* II. 113. a. ἐξῶσται ἄνεμοι ἐκβάλλουσι αὐτὸν ἐς τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος.

Ἑόν, τό, *vide* Εἶναι, *num.* 4.

Ἑός, ἑή, ἑόν, Suus. *Hinc Acc. sing. foem.* ἣν γυναῖκα, *pro* ἑήν, I. 205. f.

Ἐπαγγέλλειν, Edicere, Denunciare *mittendas auxiliares copias.* ἦσαν ἕτοιμοι ἐπαγγείλαντι, I. 70. a. ἐπήγγελλε αὐτῷ ὡς πρωίην (ὁ Κροῖσος), III. 36. f. *ubi alii quidem* ἐπηγγέλλοντο. *Vide Var. Lect.*

Med. Ἐπαγγέλλεσθαι, 1) Edicere, *praesertim misso* Praecone *vel* Nuncio, VII. 1. m. VIII. 30. a. *et m. coll. cap.* 29. a. *Sed et* ἐπαγγέλλεται *ipse Nuncius* ταῦτα ἐπαγγελλομένου (*nempe* τοῦ κήρυκος) VIII. 25. a. *Sic* ἐπαγγείλασθε (αὐτοῖς) τάδε, VI. 9. m. *ubi quidem etiam intelligere possis* Pollicemini illis. *Subinde haud incommode redditur* Postulare. ἐπαγγελλόμενοι ἐκδιδόναι τοὺς αἰτίους, IV. 200. a. ὃ μὲν ταῦτα τοῖσι Σαμίοισι ἐπαγγέλλετο, (*al.* ἐπηγγέλλετο), III. 142. f. ταῦτα Σκυθέων ἐπαγγελλομένων, IV. 119. a. ἐπηγγέλλοντο ἐς τὴν Χίον τοῖσι Παίοσι, ὅκως ἂν ὀπίσω ἀπέλθωσι, V. 98. f. *Suidas* Ἐπαγγέλλεται· παρακαλεῖ, ἀξιοῖ, παρ' Ἡροδότῳ. 2) Promittere, Polliceri. δίκας ἐπαγγέλλοντο βουλόμενοι δοῦναι,

VI. 139. m. οὐδὲν ἐπαγγελλομένους μεταιτέειν, Nihil nec polliceri nec postulare, VII. 150. f. N.

Ἐπάγειν, Ducere contra aliquem. εἰ μὴ δώσουσι τὸ αἰτεόμενον, ἐπάξει (αὐτοῖς sive ἐπ' αὐτούς) τὴν στρατιὴν τῶν Ἑλλήνων, VIII. 112. a. πολλῷ μᾶλλον ἐπῆγον τὸν Πέρσην, IX. 1. b. interprete Aem. Porto, cujus etiam nos sententiam in nostrâ versione expressimus, Multo magis Persam (adversus Graecos) Instigabant. Propius fortasse ad auctoris mentem Valla accesserat, totum locum sic reddens, Quos adeo non poenitebat eorum quae hactenus egerant, ut etiam multo studiosius Persam Inducerent paulo commodius redderes, Ut potius Ducerent Persam, Viam ei monstrarent quâ adversus Athenas pergeret: certe Instigatione aut Invitatione opus non habebat Mardonius, qui, ut paulo ante ait Scriptor, εἶχε τὴν στρατιὴν σπουδῇ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Pro eodem usu hujus verbi duo alia testimonia ex Herod. VI. citavit Henr. Stephanus δύναμίν τι ἤθροιζε καὶ παρεσκεύαζε ὡς δὴ πάλιν ἐπάξων Πέρσαις et ἐπάξων τοῖς βαρβάροις. quae quidem non Herodoti, sed Herodiani verba sunt, lib. VI. cap. 5. et 6. Conf. Ἔπακτος.

Praeter necessitatem ἐπάγεσθαι corrigendum censuerat Valckenar. III. 70. m. ubi ἐσάγεσθαι puto scripserat Herodotus. Vitiose vero olim ἐπαγμένας editum erat I. 199. f. pro ἐπημμένας, quod vide in Ἐπάπτειν.

Ἐπάγερσις, ιος, ἡ, τοῦ στρατοῦ, Contractio exercitus contra Graecos ducendi. Εἴξεῖς τοῦ στρατοῦ οὕτω ἐπάγερσιν ποιέεται, VII. 19. f. Conf. Ἄγερσις.

Ἐπαγινέειν, i. q. ἐπάγειν, Adducere. ἐπαγινέειν σφι (τοῖς παιδίοις) αἶγας, II. 2. m.

Ἐπαγλαΐζω, Celebrare. μεθίκα κατέστη γενέσθαι εἶς τις Κυμαίων ἐπαγλαΐσει, Vit. Hom. 15 e.

Ἐπαγωγός, ὁ, ὸν, Adliciendi vel Persuadendi vim habens. ὁ μὲν δὴ τὰ ἐπαγωγότατα ἔλεγε πρὸς αὐτόν, III. 53. m. f.

Ἐπαείδειν, (Ion. pro ἐπᾴδειν) Incantare, Accinere. μάγος ἀνὴρ παρεστεὼς ἐπαείδει θεογονίην, I. 132. f.

Ἐπαείρειν, (Ion. i. q. ἐπαίρειν) Incitare. πολλὰ μὲν τὰ ἐπαείροντα καὶ ἐποτρύνοντα ἦν, I. 204. b. Sic ὁ θεὸς ἐπαείρας ἐμὲ στρατεύεσθαι, I. 87. f. ubi quidem ἐπάρας dabant olim alii plerique. Conf. Ἐπαίρειν.

Ἐπαΐειν. i. q. αἰσθάνεσθαι, Sentire, Percipere, Animadvertere. ἅτε ἐπαΐοντές τι καὶ σπερχόμενοι καὶ ἐπαΐοντες σιδηρίου, Sentientes ictum ferri, III. 29. a. ὁ δὲ, ὡς ἐπήϊσε, εἶχε σιγῇ, Quod ubi ille Animadvertit, IX. 93. m. Sic Schol. Apollon. Rhod. II. 195. ἐπήϊεν, ἀντὶ τοῦ ᾔσθετο. Conf. Ἐπαΐστος.

Ἐπαινέειν. ἐπαινέω, per syncopen pro ἐπαινέσω. Laudaris, III. 34. a. ubi vide Var. Lect.

Ἐπαίρειν, 1) Incitare, Excitare, Inducere aliquem ad aliquid faciendum. Hinc vulgo ἐπάρας ἐμὲ στρατεύεσθαι, I. 87. f. ubi nos ἐπαείρας praetulimus. Passivum ἐπαρθέντες κιβδήλοισι μαντηΐοισι, Ementitis oraculis in-

ducti, V. 91. *m.* Ἀθηναῖοι τούτοισι ἐπαχθέντες, Inducti, Spe erecti, VI. 192. *f.* 4) Ἐπαίρεσθαι, Efferri, Inflari, Exsultare. ἐπήρετο τῷ πεποιημένῳ, IV. 130. *extr.* ἐπαρθεὶς ψυχρῇ νίκῃ, Elatus frigidâ victoriâ, IX. 49. *a.* 5) ἐπάρας (sive ἐπαίρας) ἀπεματαΐσε, Sublato femore crepitum ventris emisit, II. 162. *m.* N.

Ἐπαΐστος, ου, ὁ, ἡ, Compertus, Cognitus, *i. q.* Φανερός, *interprete Glossatore* ἐπεὶ δὲ ἐπαΐστος ἐγένετο, *nempe* ἀπιστὰς τοὺς Αἰγυπτίους, III. 12. *f.* Κλεομένεα ἐπαΐστον γενόμενον κακοτεχνήσαντα, VI. 74. ἐπαΐστος ἐγένετο πρὸς ὁδούς, VIII. 128. *m.* ὡς ἐπαΐστοι ἐγένοντο, *nempe* ἀπικόμενοι ἐς Σάρδις. Postquam compertum est venisse illos Sardes *etc.* VII. 146. *a.*

Ἐπαισχύνεσθαι, Pudore adfici, ἐπαισχυνομένους τῇ ἀπιστοῖ τῆς μάχης. IX. 85. *f.*

Ἐπαιτιᾶσθαι, Accusare. Culpare. *Cum accus. Personae* ἐπαιτιησάμενος τοὺς ταῦτα ποιήσαντας. VI. 30. *f.* *Cum accusativo Criminis* μέζονα ἐπαιτιώμενος, (τούτων), Graviora horum crimina accusans, Graviora crimina eis imputans, I. 26. *f.*

Ἐπακούειν, *i. q.* ἀκούειν, 1) Audire, Exaudire. ὅσοι ὑμέων τυγχάνουσι ἐπακούοντες, Quotquot estis qui me auditis, IX. 98. *m.* πάντων πρὸς σεῦ βουλευμάτων ἐπακούειν ἀξιῶμαι, V. 106. *m.* 2) Dicto audientem esse, Obtemperare ἐπακούσας τῷ πρώτῳ κελεύσματι, IV. 141. *a.*

Ἔπακτος, ου, ὁ, ἡ, Adscititius, Adscitus, Adhibitus, vel Introductus, adversus aliquem, *ex notione verbi* Ἐπάγειν, *quam paulo ante exposuimus.* τῇ Ἑλλάδι πενίη μὲν αἰεί κοτε σύντροφός ἐστι, ἀρετὴ δὲ ἔπακτός ἐστι, ἀπό τε σοφίης κατεργασμένη καὶ νόμου ἰσχυροῦ, τῇ διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς τήν τε πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην. VII. 102. *ubi quum sic, ut nos edidimus,* ἔπακτός ἐστι, *προπαροξυτόνως scriptum hoc vocabulum in ed. Steph legeretur, monuerat Aem Portus;* „Apud Herodotum ἔπακτος, „pro ἐπακτός, vitiose legi videtur ἐπακτὸς vero, pro ἐπακτή, Attice et Jonice dictum " *et* ἐπακτός ἐστι *acutâ voce. quod ed. Ald. cum mstis nonnullis praeferebat, corrigere non dubitavit Reizius, suffragantibus recentioribus Editoribus, miraturque Vir doctus in novâ Thesauri Stephaniani editione T. I. col. 914. corruptam lectionem ἔπακτος, pro ἐπακτός, in nostra Herodoti editione esse repetitam. Ego vero velim doceri, quonam tandem adeo certo documento constet, corruptam hanc esse scripturam quasi non reperirentur bene multa Adjectiva verbalia in τος desinentia, quae perinde et προπαροξυτόνως et ὀξυτόνως efferri possint, prouti eam Praepositionis aut Particulae, cum quâ compositum verbum est, magis minusve significanter expressam volumus. Apud Suidam quidem et Hesychium vocabulum, de quo agimus, nonnisi ὀξυτόνως scriptum video; sed in Glossis a Labbeo collectis, bis* Ἔπακτος,

Adhibitus, *antepenacute scriptum reperias. Equidem, quâ ratione adductus eamdem praetulerim scripturam, in Var. Lect. exposui.* (*Conf. Var. Lect. ad* III. 127, 19. *et ad* IV. 195, 3.) *scilicet, acutâ si voce uti voluisset Herodotus, in foeminino genere non* ἐπακτός, *sed* ἐπακτὴ *scripturum illum fuisse, mihi persuaseram. Illud mirum potest videri, quod in eâdem novâ Editione Thesauri vocabulum* Ἐπακτός, ὁ, ἡ, *tamquam haud dubie Communis generis inducatur, quum tamen primum statim, quod adfertur, testimonium sic sonet,* ἡμεῖς γὰρ τὴν ζωὴν ἔχομεν οὐ παρ' ἑαυτῶν, ἀλλ' ἐπακτήν. *Sic vero etiam apud Euripidem Phoen.* 345. (*Musgr.* 556.) *in* ἐπακτὰν *ἄται libri omnes consentiunt, nec ulla adfertur varietas: in unâ editione Porsoni, certe in Lipsiensi illius editionis exemplo temere* ἐπακτὸν *excusum reperio.* Intercalares dies, *qui ob alius* ἐπακταὶ ἡμέραι *apud Budaeum et Henr. Steph. vocantur, aliis sunt* ἔπακτοι (*non* ἐπακτοὶ) ἡμέραι *apud Schneiderum in Lexico critico. Quod vero in Euripidis Hippol.* 318. (*Musgr.* 320.) *vulgo legitur,* μῶν ἐξ ἐπακτοῦ πημονῆς, *videtur ibi utique* ἐπάκτου, *ab* ἔπακτος, *non* ἐπακτοῦ *scriptum oportuisse: sic certe,* ἐπάκτου, *in scholiis penacute scribitur, et continuo adjicitur,* ἐπακτῆ γὰρ πημονή *etc. Denique, quod ex Plotino Suidas adfert scribens,* Ἐπακτὸν τῇ ψυχῇ φησὶ Πλωτῖνος τὴν ἀρετήν, *non ibi in Foeminino, sed in Neutro genere, ex pervulgato Graecorum usu, positum vocab.* ἐπακτὸν *intelligi par est. Ut ad Herodotum redeam,* ἔπακτος *hoc loco, de quo quaerimus, non unde τῷ συμφύτῳ opponi videtur, quemadmodum* Innato *opponitur* Adventitium; *sed, tono praesertim Praepositioni imposito, simul significari videtur,* ἐπὶ τὴν πενίην, Adversus paupertatem adscitam, Adhibitam, *veluti* Auxilio vocatam *esse virtutem, quod ipsum mox etiam disertis verbis declaratur,* τῇ διαχρεωμένη ἡ Ἑλλὰς, τήν τε πενίην ἀπαμύνεται καὶ τὴν δεσποσύνην.

Ἐπαλλαγή, ῆς, ἡ, Permutatio. γάμων ἐπαλλαγὴν ἐποιήσαντο, Mutuo junxerunt matrimonio, I. 74. *f. pro quo alibi ait* ἐπιγαμίας ποιησάμενοι, II. 147. *m.*

[Ἐπάλλεσθαι, (*Ionice pro* ἐφάλλεσθαι.) *Huc nonnulli referunt* ἐπάλλοντο, IX. 120. *a sed vide infra* Πάλλεσθαι, *et Not. ad loc. cit.*]

Ἐπάλξις (αἱ) τοῦ τείχεος, Pinnae, Lorica muri. καὶ ἤδη ἐπάλξις ἐλάμβανε, Jamque loricâ instruebatur *murus*, IX. 7. *a.*

Ἐπαμᾶν γῆν, Adcumulare, Adgerere humum. φυλλάδα ἐπιβαλόντες, καὶ γῆν ἐπαμησάμενος, VIII. 24. *m.*

Ἐπαμοιβαδίς *vide in* Ἐπάπτειν.

Ἐπαμύνειν (τινὶ), Opem ferre, Propugnare. ὡρμέατο βοηθέειν καὶ τὰ μάλιστα ἐπαμύνειν (αὐτοῖς), IX. 61. *a.*

Ἐπαναβαίνειν, Conscendere equum. ἵππων ἐπαναβεβηκότων, III. 86. *a.*

Ἐπαναβάλλεσθαι, In aliud tempus differre. τρία γὰρ ἔτεα

ἐπεβάλετο τὴν Σαρδίων ἅλωσιν, I. 91. a. m. *Conf.* Ἀναβαλλ.

Ἐπαναβληδόν, Superne injiciendo. *ἐπὶ τούτοισι (τοῖσι κιθῶσι) εἰρίνεα εἵματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι*, II. 81. a.

Ἐπανάγειν, i. q. Ἐπάνω ἄγειν, Sursum ducere, Excitare. *ἐπιδέει κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμὸν*, Excitare iram, VII. 160. a.

τοὺς ἂν λάβωσι Ἑλλήνων ἐπαναχθέντας, IV. 103. a. *interpretantur* Delatos illuc: *sed vereor ut hunc significatum, utique peraptum huic loco, admittat verbum ἀνάγεσθαι: quare suspicor ἀπεναχθέντας scripsisse Herodotum, quod vide supra in* Ἀποφέρειν.

Ἐπάναγκες, *Adverb.* i. q. κατ' ἀνάγκην. Necessario. *πρότερον ἐπάναγκες κομῶντες*, I. 82. *f.*

Ἐπανηλογέειν, *sive* Ἐπανειλογεῖν, Particulatim commemorare, Inde a principio exponere, *si modo vera fuerit scriptura*, Κροῖσος δέ οἱ ἐπανηλόγησε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ διάνοιαν, I. 90. *m. ubi ex Pollυce* ἐπαλιλλόγησε *corrigunt Viri docti. Vide ibi Not.*

Ἐπαναμένειν, Diutius exspectare. *ἐπανέμειναν διατρίβοντες*, VIII. 141. m.

Ἐπαναπλέειν, *et formâ magis Ionicâ*, Ἐπαναπλώειν, 1) Contra aliquem enavigare. *ἐπανέπλωον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους*, VIII. 9. *f.* 2) Sursum enatare, Emergere, Exundare. *ὥστε κατιόντος τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ἐπαναπλώειν ὑμῖν ἔπεα κακά*, I. 212. *m. cum Var. Lect. Conf.* Ἐπιπλώειν.

Ἐπανατέλλειν, *idem fere quod* ἀνατέλλειν. *Sic* ἡλίου ἐπανατέλλοντος, Oriente Sole, III. 84. *f. pro quo cap.* 85. *a. ponitur* ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνιόντι. *Per syncopen vero dicitur* ἥλιος ἐπαντείλας *pro* ἐπανατείλας, II. 142. *f.*

Ἐπανείρεσθαι, Iterum interrogare, Denuo sciscitari. *οὐ συλλαβὼν τὸ ῥηθὲν, οὐδ' ἐπανειρόμενος*, I. 91. *m. Conf.* Ἐπείρεσθαι.

Ἐπανέρχεσθαι *apud Nostrum non solum* Redire *significat, sed et simpliciter* Transire. *δοκέει δέ μοι ἐνθεῦτεν γεωμετρίη εὑρεθεῖσα ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐπανελθεῖν*, Videtur mihi Geometria, in *Aegypto* inventa, inde in Graeciam Transiisse, II. 109. *f.*

Ἐπανθέειν, Efflorescere superne. *ἰδὼν τοῖσι οὔρεσι ἅλμην ἐπανθέουσαν*, II. 12. a.

Ἐπανιέναι (*ab* εἶμι) Redire. *ἐπάνειμι ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον*, VII. 138. *a. pro quo simplex verbum* ἄνειμι *ponit.* I. 140. *f.*

Ἐπανίστασθαι *et* Ἐπαναστῆναί τινι, Contra aliquem insurgere. *Καμβύσῃ τῷ Κύρου ἐπανεστέαται ἄνδρες Μάγοι*, III. 61. a. *οἱ Μάγοι εἰσί τοι ἐπανεστεῶτες*, III. 63. *f.* *εἰ οἱ τεθνεῶτες ἀνεστέασι, προσδέκεό τοι καὶ Ἀστυάγεα ἐπαναστήσεσθαι*, III. 62. *f.* *οἱ Σκύθαι ἐπανιστέατο τῷ Σκύλῃ*. IV. 80. *a. cum Var. Lect.* αἰτίην οἱ ἐπανεστέατο, *nisi potius* ἐπανίστατο *legendum*, IV. 166. *f. ubi olim* ἐπανεστεάτο, *quod est pluralis numeri.*

Ἐπαντέλλειν, *vide in* Ἐπανατέλλειν.

Ἐπάξιος, *scil.* μνήμης, Memoratu dignus. *ταῦτ' ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι τέμεα καὶ etc.* II. 79. a. *οὔτε γὰρ ἔθνεος ἑκάστου ἐπάξια ἔσται οἱ*

ἡγεμόνες, VII. 96. m. ubi perperam olim ἀπαξίοι.

Ἐπαοιδή, ῆς, ἡ, Incantatio. ἐπαείδει Θεογονίην, οἵην δὴ ἐκεῖνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαοιδήν, I. 132. f.

Ἐπαπειλέειν et Ἐπαπειλέεσθαι, Interminari, Minitari. οὐκ ἐψεύσαντο τὰς ἀπειλάς, τὰς ἐπηπείλησαν (ubi rectius fortasse Ἐπηπειλήσαντο) τοῖσι Ἴωσι, VI. 32. a.

Ἐπάπτειν, (Ion. pro ἐφάπτειν) Adligare, Suspendere. Peculiariter vero apud Herodotum εἶδος ἐπαμμένος (Ion. pro ἐφημμένος) dicitur Forma praeditus, Formosus. ὅσαι εἶδός τε ἐπαμμέναι εἰσὶ καὶ μεγάθεος, I. 199. m. f. (ubi vitiose olim ἐπαγμέναι, et ἐπαμμέναι legendum suspicatus erat Wess.) παῖδας εἶδος ἐπαμμένους, VIII. 105. a. Confer Συναπάπτεσθαι.

Ἐπαρᾶσθαι, Imprecari. Πέρσῃσι πολλὰ ἐπαρησάμενος, εἰ μὴ ἀνακτησαίατο τὴν ἀρχήν, III. 75. f. Conf. Ἐπικαλέεσθαι.

Ἐπάργυρος, ου, ὁ, ἡ, Argento tectus, Argento obductus. κλίνας ἐπιχρύσους, καὶ ἐπαργύρους, IX. 80. a. I. 50. a.

Ἐπαριστερὰ aut Ἐπαρίστερα (quasi legitimum Adverbium hoc esset ab adjectivo quodam ἐπαριστερός vel ἐπαρίστερος derivatum) una voce scribunt partim add. partim mssti nonnulli II. 36. f. 93. m. et IV. 191. a. pro ἐπ' ἀριστερὰ scil. μέρη, Ad sinistram, A sinistra. Vide Var. Lect. ad singulos istos locos, et conf. verba quae II. 36. f. praecedunt, ubi diserte ait scriptor ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερά.

Ἐπαρκέειν τινί, Opem ferre alicui. κατομένῳ τῷ Κροίσῳ ἐπήρκεσε (ὁ θεός), I. 91. m. Substantivum nomen Ἐπάρκεσις habet ms. Arch. VII. 158. a. pro ἐπαυρέσιος.

Ἐπασκέειν, Exercere, Colere artem. τούτοισι ἔξεστι τέχνην ἐπασκῆσαι οὐδεμίαν, ἀλλὰ τὰ ἐς πόλεμον ἐπασκέουσι μοῦνα, II. 166. b. πεντάεθλον ἐπασκήσας, -- μουνομαχίην ἐπασκέων, VI. 92. f. ἀρετὴν ἐπασκέειν ἐς τὸ κοινόν, III. 82. a. m. μνήμην ἀνθρώπων ἐπασκέουσι μάλιστα, Omnium hominum maxime exercent memoriam, i. e. Operam dant conservandae rerum gestarum memoriae, II. 77. a.

Ἐπαύρεσθαι, (Ion. i. q. ἀπολαύειν) Fructum capere. Tristem in partem accipitur VII. 180. f. τάχα δ' ἄν τι καὶ τοῦ οὐνόματος ἐπαύροιτο. vide Not.

Ἐπαύρεσις, ιος, ἡ, Fruitio, Commodum quo quis fruitur, Commoditas, Fructus quem percipimus. ἀπ' ὧν ὑμῖν μεγάλαι ὠφελίαι τε καὶ ἐπαυρέσιες γεγόνασι, VII. 158. a. ubi alii Ἐπαυρέσιας.

Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, ἡ, Venustus, Elegans, Gratiarum plenus. κάρτα ἐπαφρόδιτος γενομένη (ἡ Ῥοδῶπις), II. 135. a. φιλέουσι ἐν τῇ Ναυκράτι ἐπαφρόδιτοι γίνεσθαι αἱ ἑταῖραι, ibid. f.

Ἐπεάν, Conjunctio vel Adverbium Temporis, 1) cum Aoristo notione Praeteriti, Postquam. ἐπεὰν αὐτὸς σημήνῃ, Postquam ipse signum dederit, vel dedisset, I. 21. f. ἐπεὰν ἀπίκωνται, Postquam pervenerunt, I. 154. m. f. et ibid. f. ἐπεὰν μιχθῇ, I. 199. f. ἐπεὰν ὁ ποταμὸς ἄρῃ

τὰς ἀρούρας, II. 14. f. ἐπεὰν ἀποτύψωνται, II. 40. f. ἐπεὰν δὲ ταῦτα ποιέωσι, II. 87. f. *Plura nil adtinet adponere.*

2) ἐπεὰν *cum Praesente, vel cum Aoristo notione Praesentis*, Quum, Quando. τότε ἐπεάν τὴν ὀργὴν ἄγωσι τῷ θεῷ τούτῳ, I. 183. m. ἐπεὰν θηεύμενται, III. 109. a. ἐπεὰν οἱ βάρβαροι ἀπίωσι τὰ τοξεύματα, τὸν ἥλιον ἀποκρύπτουσι, VII. 226. m. ἐπεὰν τοῦτο γένηται, Id quando accidit, I. 182. f. *Uterque usus in eadem phrasi occurrit*· τὰ τόξα οἱ κεκτημένοι, ἐπεὰν μὲν δέωνται χρᾶσθαι, ἐντανύουσι· ἐπεὰν δὲ χρήσωνται, ἐκλύουσι, II. 173. m.

3) *Subinde particula* ἐπεὰν *utitur Noster ubi eam non expectasses, sed ubi verbum quod in protasi est cum altero, quod in apodosi, commodius per copulativam particulam conjungendum videri poterat.* ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμωνται, τὸ αἷμα ἀναλείχουσι ἀλλήλων, I. 74. f. *ubi solito erat* τοὺς βραχίονας ἐπιτάμνονται καὶ *etc.* Brachia sibi incidunt et sanguinem mutuo lingunt. ἐπεὰν ἐν τῇσι Ἀμαξῇσι - - ποιήσωνται, περιτείνουσι τούτοισι *etc.* I. 194. a. *ubi simpliciter dicere poterat* ποιέουσι καὶ περιτείνουσι *etc.* ἐπεὰν τοὺς κλωστῆρας πλήσωνται *etc.* II. 87. a.

Ἐπεγείρειν, Excitare, Denuo concitare. ἐπηγέρθη (ἡ Ταλθυβίου μῆνις), Recruduit Talthybii ira, VII. 137. a.

Ἐπέδρη, ης, ἡ, (*jon. pro* ἐφέδρα) Obsidio, Mora hostis circa urbem. ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῷ στρατῷ, I. 75. f. (*conf.* Ἕδρη.) οὔτε γὰρ ἐπέδρην ἐπενόεον ποιήσεσθαι, V. 65. a.

Ἐπεί, *ut apud alios auctores, sic apud Nostrum, in Narratione significat* Postquam; *in Disputatione* Quoniam, Quandoquidem. *Sic in* ἀλλὰ ἐπεί, VIII. 111. m. ἐπεὶ Ἀνδρίους γε εἶναι γεωπείνας, *videtur* ἐπεὶ *reddendum* Caeterum, Verum, Sed, *ut apud Thucyd.* I. 12. a. *Frequenter ceterum* Ἐπεί *in oratione obliqua cum Infinitivo construitur.* ἐπεὶ δὲ τοὺς ποιμένας - - εἶναι τὰ πρῶτα *etc.* II. 32. m. *ubi vide* Not. ἐπεὶ οἱ γεγονέναι τοὺς παῖδας ἀνδρωθῆναι, IV. 10. a. *Similiter* V. 84. m. VII. 150. f. VIII. 135. a. m. *Conf. infra* Ἐπεί τε.

Pro ἐπεὶ δὲ, *quod vitiose olim* VII. 219. a. *legebatur*, ἔπειτα *posuit cum Schaefero rectius vero fuerit* ἐπὶ δὲ, (*i. e.* ἐπὶ τούτῳ, Post hunc,) *quod Valck. suaserat. Vide ibi Not. et conf.* VIII. 67. f.

Ἐπείγεσθαι, Properare. ἐς καιρὸν ἐπείγεσθε, IV. 139. m. δρόμῳ ἐπειγομένους, VI. 112. m. VIII. 37. m. ἢν μὴ ἐπειχθῇς ναυμαχίην ποιεύμενος, VIII. 68, 2. a.

Ἐπεικάζειν, Conjicere, Conjecturam facere. ὡς δὲ ἐπεικάσαι (*olim* οἷα ἀπεικάσαι,) ἐς πέντε μυριάδας συλλεγῆναι εἰκάζω, IX. 32. f.

Ἐπεῖναι, (*ab* Εἰμί, Sum) 1) Insuper, Praeter ceteros esse *vel* adesse. πεντήκοντα μυριάδες καὶ μία, χιλιάδες τε ἔπεισι ἐπὶ ταύτῃσι ἑπτά, VII. 184. m. *Similiter* VII. 186. f.

2) Praeesse, Praefectum esse. καί σφι ἐπῆν στρατηγὸς Κλεόμβροτος,

VIII. 72. a. m. ἐπῆσαν ἑκάστοισι ἐπιχώριοι ἡγεμόνες, VII. 96. a. ἔπεστί σφι δεσπότης, νόμος, VII. 104. m. f.

3) In vel super aliqua re esse. ἐπὶ τοῦ κατεστρώματος ἐπεόντων συχνῶν Περσέων, VIII. 118. m. Ἅλυς ποταμός, ἐπ' ᾧ πύλαι ἔπεισι, Halys fluvius, Super quo (vel Super quem) porta est, V. 52. a. ἐν τῇ αἱμασιῇ ἐπῆσαν, In maceria inerant portulae, I. 180. f. τὸ παλαιὸν πύλαι ἐπῆσαν (ἐν τῷ τείχεϊ) Inerat olim porta in muro, VII. 176. m. Eodem referri possunt locutiones quaedam, in quibus Ἐπεῖναι pro simplici verbo εἶναι paullum videri poterat. τῶν ἄλλων πλοίων διαφθειρομένων οὐκ ἐπῆν ἀριθμός, Non erat (vel, Non inerat) numerus, VII. 191. a. sive, quod iniri non potuerit numerus, sive quod initus non fuerit, quam in sententiam IX. 32. f. ait, εἰδὼς οὐδεὶς ἀριθμόν, οὐ γὰρ ὦν ἠριθμήθησαν. Quare οὐκ ἐπῆν ἀριθμός reddi fortasse debebat, Non exstabat (Non constabat) numerus. Similiter, Ταραντίνων οὐκ ἔπεστι ἀριθμός, VII. 170. f. In oraculo quod legitur VI. 86, 3. habes οὐδ' ἔπι (pro ἔπεισι aut εἰσὶ αὐτῷ) χεῖρες, οὐδὲ πόδες, Non sunt ei manus nec pedes.

Ἐπεῖναι, Adire, vide Ἔπειμι ab εἶμι, Eo.

Ἐπεῖναι, (Ion. pro ἐφεῖναι) ab Ἐφίημι, vide infra in Ἐφιέναι.

Ἐπιέννυσθαι, (Ion. pro ἐφέννυσθαι) i. q. ἐνδύεσθαι vel ἐπενδύεσθαι, Induere, Superne induere. ἐκ τῶν ἀποδερμάτων χλαίνας ἐπιέννυσθαι ποιεῦσι, Ex detractis pellibus laenas, quas induunt, conficiunt, IV. 64. m. f.

Ἐπειρέεσθαι, i. q. ἐπείρεσθαι, (Ion. pro ἐπερωτᾶν et ἐρωτᾶν) Interrogare, Sciscitari. Hinc Particip. ἐπειρεόμενος, III. 64. f. (ubi quidem plures codd. ἐπειρόμενος praeferunt) et Futur. ἐπειρησομένους I. 67. m. ubi olim ἐπειρησομένους. Conf. Ἐπείρεσθαι.

Ἐπείρεσθαι, i. q. praecedens, et magis frequentatum. τὸν θεὸν ἐπειρέσθαι, I. 19. f. ἵμερος ἐπείρεσθαί μοι ἐπῆλθε, I. 30. m. Eumdem Infinit. habes I. 86. m. 90. a. 91. m. IV. 9. a. Imperf. ἐπείρετο ὅ τι αἰτέεται ὁ βασιλεύς, III. 22. m. VII. 101. a. VIII. 88. m. ὁ δέ μιν ἐπείρετο, III. 130. m. Subjunct. πρὶν ἂν ἐπείρηται, I. 97. f. Particip. praes. ἐπειρόμενοι IX. 11. f. Partic. fut. ἔπεμπον ἐς Δελφοὺς ἐπειρησομένους, IV. 161. a. VII. 148. a. tamquam ab Ἐπειρέεσθαι, quod vide.

Ἐπειρύεσθαι, (Ion. i. q. ἐπερύεσθαι) Super se attrahere. ἐπειρυσάμενος τὴν λεοντῆν, Adducens super se pellem leoninam, Tegens se pelle leonina, IV. 8. f.

Ἐπειρωτᾶν et Ἐπειρωτέειν, i. q. ἐπείρεσθαι et ἐρωτᾶν, Interrogare. ἐνετέλλετο ὁ Κροῖσος ἐπειρωτᾶν τὰ χρηστήρια, I. 53. a. ἐπειρωτᾷς (με) ἀνθρωπηΐων πρηγμάτων πέρι, I. 32. a. καὶ νῦν ὑμέας ἐπειρωτᾷ, I. 55. m. Imperf. sing. ἐπειρώτα λέγων τάδε, I. 11. f. ubi quidem ἐπηρώτα habent alii, ut passim alibi. ἐπειρώτα δὲ τάδε, I. 85. a. ταῦτα ἐπειρώτα, I. 30. f. V. 124. extr. Plural. οἱ μὲν ταῦτα ἐπειρώτων, I. 47. m. I. 53.

m. f. ubi alii ἐπηρόμενοι, *alii* ἐπειρόμενοι *praeferunt.* ἐπεί τε ἐπειρώτων τοὺς προφήτας, IX. 93. *f. ubi nonnulli* ἐπειρώτων, *unus codex* ἐπηρώτων. Particip. ἐπειρωτέοντας, I. 47. *a.* ἐπειρωτῶν ἑκάστας (νέας), Sciscitans de Singulis navibus, VII. 100. *m.*

Ἐπειρώτημα, τό, Interrogatio, Quaestio proposita. ὁ δὲ ἀλγήσας τῷ ἐπειρωτήματι, VI. 67. *m.*

Ἐπειρώτησις, ιος, ἡ, Interrogatio, Ipsa interrogandi actio. τὴν ἐπειρώτησιν ταύτην ἄρξειν μυρίης κακότητος, VI. 67. *f.* μετὰ τὴν ἐπειρώτησιν τῶν χρησμῶν, IX. 44. *a.*

Ἔπειτα, *vide in* Ἔπειτεν.

Ἐπεί τε, *i. q. nudum* ἐπεί, Postquam, *redundante et prorsus abundante* τε *particulâ, monente Gregor. Dialect. Ion.* §. 26. *et ibi Koen.* ἐπεί τε δὲ ἐς τὴν Κύπρον ἀπίκετο, I. 166. *a. Sic* I. 165. *a.* 196. *f.* 200. *m.* 202. *a. et alibi frequentissime. In oratione obliqua construitur cum Infinitivo.* ἐπεί τε δὲ σῖν ἀνῖναι τὸ κακόν, οὕτω δὴ etc. I. 94. *f. Conf.* Ἐπεί.

Sed vitiose olim ἐπεί τε *legebatur* I. 146. *f.* et II. 52. *a. ubi cum Reizio* ἔπειτεν *correximus, quod Nostro idem sonat ac* ἔπειτα, Postea. *Vide Var. Lect. ad* I. 146, 20. *et ad* II. 52, 7. (*nisi forsan* ἔπειτε, *unâ voce antepenacutâ, scriptum olim his in locis fuerat, quod idem ac* ἔπειτεν *et* ἔπειτα *valuisset.*) *Vicissim, pro vulgato* ἔπειτα IX. 93. *f. corrigendum* ἐπεί τε *censui. Vide Var. Lect. et Not. ad* IX. 93, 22.

Ἔπειτεν (*et* Ἔπειτε) *pro* Ἔπειτα *usurpasse Herodotum monuit Aelius Dionysius apud Eustathium, cujus verba supra sub voc.* Εἶτεν *adposuimus. Sed nusquam* (*quod quidem vel adnotaverim, vel nunc meminerim*) *servata a librariis nostris ista vocabuli forma est, sed constanter vel in* ἔπειτα *vel in* ἐπεί τε *mutata. Et* ἔπειτα *quidem subinde* (*veluti* III. 72. *f.* IX. 33. *m. f.*) *tenuere Editores omnes; alibi* (*ut* IX. 98. *f.*) *mutarunt Schaef. et Borh. cum Reiz. Eis autem locis, ubi pro* ἔπειτα *vulgo* ἐπεί τε *scribebatur*, (I. 146. *f. et* II. 52. *a.*) *quam scripturam etiam codex Arch.* IX. 98. *f. tenuit, his igitur in locis, ut paulo ante sub voc.* ἐπεί τε *monui, videtur* ἔπειτε *antepenacute scriptum oportuisse, et haec ibi vera fuerit scriptura, quam eandem ipsam noster cod.* F. II. 52. *servavit. Quemadmodum promiscue* ἔμπροσθεν *et* ἔμπροσθε, ἔπισθεν *et* ἔπισθε, *usurpat Herodotus, sic nil vetat quo minus et* ἔπειτεν *et* ἔπειτε *perinde ab eodem usurpatum fuisse credamus. Pro* ἔπειτεν, *quod* VII. 219. *a. posuimus, vide quae supra sub voc.* Ἐπεί *monuimus.*

Ἐπέκεινα, Ultra. θάλασσά ἐστι τὰ ἐπέκεινα Εὐρώπης (*scilicet* μέρη), III. 115. *f.*

Ἐπελαύνειν, 1) Ducere exercitum contra. ἐπήλασε τὸν στρατὸν (τῷ τείχεϊ), I. 164. *a.* ἐπελάσας (τὴν δύναμιν) ἐπὶ Βαβυλῶνα, III. 151. *a.* ἐπελαύνων (*nempe* τὸν στρατὸν τῇ Μιλήτῳ) ἐπολιόρκεε τὴν Μίλητον, I. 17. *a.* 2) *Neutraliter*, Advehi. τρεῖς νέας ἐπήλασαν (*i. q.* οἱ βάρβαροι ἐπήλασαν τρεῖς νέας) περὶ

τὸ ὅρκια, VII. 183. a. 3) *Rursus Active*, ἐπελαύνειν τινὶ ὅρκον, Jurejurando aliquem Adstringere. *σφίσι αὐτῇσι ὅρκους ἐπήλασαν*, I. 146. *f.* ἐπὶ τούτοισι ὅρκους ἐπήλασαν, *nempe ἀλλήλοις*, VI. 62. *m.*

Ἐπέλκειν, Post se trahere *vel* ducere. *ἐκ τοῦ βραχίονος ἐπέλκουσα τὸν ἵππον*, V. 12. *m. et f.* ἐπέλκειν τὰς μακρὰς οὐρὰς, III. 13. *a. ubi de ovibus Arabiae.*

Ἐπέλκεσθαι, Morari in itinere, Segnius sequi. τοὺς ὑπολειπομένους καὶ ἐπελκομένους ἐφόνευον, IV. 203. *f.* ἐπελκομένους καὶ (*sic scribo pro vulgato οὐκ*) ὁμοῦ ἀμφοτέρους, Morantes, Segnius sequentes subinde (*vel passim*) simul ambo, III. 105. *m. f.*

Ἐπεξέρχεσθαι, proprie Adversus (aliquem) egredi, Persequi. (*conf.* Ἐπεξιέναι) *Inde translatâ notione* ἐπεξελθεῖν *in Vit. Hom. cap.* 1. *a. vulgo interpretantur* Referre, *nempe, quod latine etiam dicitur*, Oratione persequi (*conf.* Thucyd. III. 67.) *Sed, quod ait ibi Pseudo-Herodotus*, ζητήσας ἐπεξελθεῖν (*scil.* περὶ Ὁμήρου γενέσιος καὶ βιοτῆς) εἰς τὸ ἀτρεκέστατον, *id videtur ille in eam dixisse sententiam in quam Thucydides* I. 22. *ait*, ὅσον δυνατὸν ἀκριβείᾳ περὶ ἑκάστου ἐπεξελθών, *ubi* ἐπεξελθὼν *recte Scholiastes interpretatur* ἐρευνῶν, Pervestigans, *nempe* Veritatem persecutus.

Ἐπεξῆς, (*Jon. pro* ἐφεξῆς) τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς, Per tres continuos dies, II. 77. *a.* ἐπεξῆς ἵζοντο, Ordine sedebant, V. 18. *f.* VIII. 67. *f.* θέντες ἐπεξῆς, VII. 36. *f.*

Ἐπεξιέναι, *ab* ἐπέξειμι, 1) Egredi contra *aliquem.* πολλῷ μᾶλλον ἐπεξιέναι ἐς τὸ εὐρύτερον, VII. 223. *m.* 2) *Hinc* Persequi, Ulcisci. θεοῖσι συμμάχοισι πίσυνοί μιν ἐπέξιμεν ἀμυνόμενοι, VIII. 143. *m. f. ubi Praesens notione Futuri.*

Ἐπέπειν, *i. q.* Ἕπεσθαι, Sequi ducentem. θεός τε οὕτω ἄγει, καὶ ἡμῖν πολλὰ ἐπέπουσι συμφέρεται ἐς τὸ ἄμεινον, VII. 8, 1. *m. Conf.* Ἐπισπέσθαι.

Ἐπέρχεσθαι, 1) Venire super *aliquid, itaque, ubi de Fluvio agitur exundante*, Inundare, Tegere *terram.* ἐπέρχεται ὁ Νεῖλος, ἐπεὰν πληθύῃ, τὸ Δέλτα, II. 19. *a.* (*Similiter* τὴν Αἴγυπτον ἐπιών, II. 13. *f.*) 2) Supervenire, Advenire. ἐπὴν τάχιστα νὺξ ἐπέλθῃ, Simul ac adfuerit (ingruerit) nox, IV. 154. *m. f.* N. *ubi nude* ἔλθῃ *olim.* νὺξ ἐπελθοῦσα, VI. 2. *a.* VIII. 11. *m. f.* στρατοπεδευομένοισι ἐπῆλθε ὁ ναυτικὸς στρατὸς, VI. 95. *a. ubi mox* παρεγένοντο, *eâdem notione.* Ἀθηναῖοισι ἐπῆλθον βοηθέοντες Πλαταιεῖς, VI. 108. *a.* 3) Adire. ἐπελθὼν ἐπὶ τὸν δῆμον, Adiens populum, In concionem populi progressus, V. 97. *a.* ἐπελθόντες ἐπὶ τοὺς Ἐφόρους, IX. 7. *a.* ἐπῆλθον ἐπὶ τοὺς Ἐφόρους, IX. 11. *a. Sic* ἐπελθεῖν ἐπὶ τὸ βουλευτήριον, VII. 148. *ubi olim* ἐπελθεῖν. 4) Accidere, Incessere. καί οἱ ταῦτα δόκεοντι ἐπῆλθε πταρεῖν, VI. 107. *m.* ἵμερος ἐπείρεσθαί μοι ἐπῆλθε, I. 30. *m. ubi olim* με, *ne id quidem male, nam citra controversiam cum Accusativo constructum idem verbum*

habes II. 141. *m.* ὀλοφυρόμενον δ' ἄρα μιν ἐπελθεῖν ὕπνον, Lamentanti ei obrepsisse somnum. *Quare etiam* VII. 46. *a. m. ferri potuisset vulgatum olim* ἐπῆλθέ με κατοικτεῖραι, *nisi ibi* ἐσῆλθε *postulasset potiorum omnium librorum consensus.*

Ἐπερωτᾷν, vide Ἐπειρωτᾷν. *In Imperf. passim olim* ἐπηρώτα *edebatur, ubi jonicam formam* ἐπειρώτα *alii libri dederunt. Sic et* Ἐπερωτήματι *olim legebatur* VI. 67. *m.* pro Ἐπειρωτήματι.

Ἕπεσθαι, Sequi ducem. ἢν οἱ ἕπωνται, VI. 132. *b.* ἑπομένους βασιλέϊ, VIII. 66. *m.* ἅμα τῷ ναυτικῷ ἕψεται καὶ ὁ πεζὸς στρατός, VIII. 60, 1. οὐκ ἔφασαν Ἀθηναίοισι ἕψεσθαι ἡγεομένοισι, VIII. 2. *f.*

[Ἐπέσπεσθαι, vide Ἐπισπέσθαι.]

Ἐπεστραμμένα, vide Ἐπιστρέφειν.

Ἐπευφέρεσθαι, Incidere, Proponi. ἐπὶ τῷ αἰεὶ ἐπευφερομένῳ πρήγματι, Super quâque re quae incidit, quâque re propositâ, VII. 50, 1.

Ἐπέτειος et Ἐπέτεος, ου, ὁ, ἡ, Annuus. τὴν βύβλον τὴν ἐπέτειον γινομένην, Papyrum quae quotannis nascitur, II. 92. *m. f.* φόρον πρήσσειν τοὺς ἐπετείους, Annua tributa, III. 89. *m.* θυσίῃσι ἐπετείοισι ἱλάσκονται τὸν Πᾶνα, VI. 105. *f.* τροφὴν ἕξειν τὸν ἐπέτειον καρπόν, VIII. 108. *f.*

Ἐπευρίσκειν, Reperire, Deprehendere. Φιλοδέσποτος μὴ οὕτω ἐπευρεθῇ πρήσσων, IX. 109. *f.*

Ἐπέχειν *variis modis usurpatur apud Nostrum, significatque* 1) Occupare *locum aliquem vel spatium quoddam,* Obtinere, Sub se (in suâ potestate) habere. τὴν ἄμπελον ἐπισχεῖν τὴν Ἀσίην πᾶσαν, I. 108. *a.* τῆς ἐλαίης τοὺς κλάδους γῆν πᾶσαν ἐπισχεῖν, VII. 19. *a.* οἱ Σκύθαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἐπέσχον, I. 104. *f.* ὁκόσα ἐπέσχον, πάντα ἐπέφλεγον καὶ ἔκειρον, VIII. 32. *f.* ὅσα ἐπέσχον τῆς Φωκίδος, πάντα ἐσινάμεοντο, VIII. 35. *a. Sed et Negotium quoddam dicitur* ἐπέχειν τινά, Occupare aliquem. *Sic* ἡ ὀπώρη (Collectio fructuum) ἐπ' ὀκτὼ μῆνας Κυρηναίους ἐπέχει, per octo menses Occupat Cyrenaeos, IV. 99. *f. Denique Res quaepiam dicitur* ἐπέχειν, *verbo absolute posita, sicuti latine dicimus* Haec res Obtinet, Locum habet. *Sic* ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ, II. 96. *m. interpretatus sum* Nisi secundus idemque validus Obtineat ventus: *nam quod* ἐπέχῃ *ibi vulgo* Ingruat *vertunt, quod Schneiderus intelligit tamquam qui* Propellat navem, *id vereor ne ibi non fuerit in mente Scriptoris.*

2) ἐπέχειν, In oculis *vel* in animo habere, Tendere aliquo *aut* adversus aliquem, *et similia.* ἐπεῖχε ἐπὶ Λακεδαιμονίους τε καὶ Τεγεήτας μούνους, Ἀθηναίους γὰρ ὑπὸ τῶν ὄχθων οὐ κατεώρα, Lacedaemonios et Tegeatas solos In oculis habuit, Adversus hos solos Tetendit, Sese direxit, Athenienses, obstantibus clivis, non conspexerat, IX. 59. (olim 58.) *m. In re Tacticâ* ἐπέχειν τινὶ κατά, Contra aliquem in acie locatum esse, Rectâ sibi oppositum illum habere. *Sic* IX. 31.

a. Μηδέους κατὰ μὲν Λακεδαιμονίους, Persas locavit ex adverso Lacedaemoniorum; sed quoniam Persarum longe major erat numerus quam Lacedaemoniorum, Persae etiam ἐπεῖχον τοὺς Τεγεήτας, Tegeatis oppositi stabant. *Similiter mox ibidem*, Medi, qui proximi Persis erant locati, ἐπεῖχον Κορινθίους, ex adverso Corinthios habebant: *et* Bactrii, Medis proximi, ἐπεῖχον Ἐπιδαυρίους, adversus Epidaurios directi stabant, *et cet.*

Ad Mentem sive Animum relatum verbum Ἐπέχειν *significat* In animo habere, Cogitare, Sibi proponere. τῷ (ἵππῳ) ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός, I. 80. *f.* N. ἐπ' ὧς ἐπεῖχε στρατηλατέειν αὐτός, I. 153. *m.* ἐπὶ ταύτην πρώτην ἐπεῖχον στρατεύεσθαι οἱ Πέρσαι, VI. 96. a. N.

Lib. VI. 49. *m. idem verbum habent probi quidam codices et editiones nonnullae:* Ἀθηναῖοι δόξαντες ἐπὶ σφίσι ἐπέχοντας τοὺς Αἰγινήτας δεδωκέναι (γῆν τε καὶ ὕδωρ Δαρείῳ), Putantes hostili in ipsos Animo dedisse Aeginetas terram et aquam Dario, Rati adversus se Tendere illud Aeginetarum factum: *ubi nos quidem cum aliis simplex verbum,* ἐπὶ σφίσι ἔχοντας, *eamdem in sententiam praetulimus.*

3) Ἐπέχειν, *scil.* ἑωυτόν, Continere, Retinere sese. πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέειν (*scil.* χρή) μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον, I. 32. *f.* οὐκ ἐπισχήσω (ἀποδέξασθαι τὴν ἐμὴν γνώμην), Non retinebor metu quin meam edam sententiam, VII. 139. a. λέγειν μιν ἐκλείπειν τὰ βούλεται, μηδὲ ἐπισχεῖν τοῦ παιδίου εἵνεκα, V. 51. *m. Sic* Continere se ab abeundo vel a progrediendo, Inhibere suum iter, *adeoque* Subsistere, Morari, Manere. ἐπισχὼν ὀλίγον χρόνον, Breve tempus moratus, I. 132. *f.* ἐπισχόντες ἐν τούτῳ τῷ χώρῳ μέχρι μέσου ἡμέρης, τὸ ἀπὸ τούτου ἔπλωον etc. VIII. 23. *f.* ἐπισχόντες ἡμέρας τρεῖς, ἔπλωον δι' Εὐρίπου, VIII. 66. *a.* ἐπισχόντες ὀλίγας ἡμέρας, ἐξήλαυνον ἐς Βοιωτούς, VIII. 113. *a.* ταῦτα εἴπας τε καὶ ἐπισχὼν χρόνον, -- ἀπαλλάσσετο ὀπίσω, IX. 49. *a. Similiter* Retinere se ab agendo, a negotio quodam suscipiendo; Abstinere et in alìud tempus Differre. εἰ μέν νυν δοκέει, αὐτίκα πειρώμεθα τῆς Πελοποννήσου· εἰ δὲ καὶ δοκέει ἐπισχεῖν, παρέχει ποιέειν ταῦτα, VIII. 100. *m.* ἐπισχόντες ἀπὸ τοῦ Αἰγινητέων ἀδικίου τριήκοντα ἔτεα, τῷ δὲ καὶ τριηκοστῷ -- ἄρχεσθαι τοῦ πολέμου, V. 89. *m.* (*ubi verba* ἀπὸ τοῦ Αἰγιν. ἀδικίου *non, ut olim acceperant Interpretes, ad* ἐπισχόντες *referuntur, sed intelligentur* τριήκοντα ἔτεα ἀπὸ τοῦ Αἰγινητέων ἀδικίου. *Conf. supra voc.* Ἀδικίον.) *Denique, sicut* Ἐπέχειν *Philosophi dicunt*, Sustinere, Retinere assensionem, *sic etiam Nostro* Ἐπισχέειν (*hac verbi forma*) *est* Retinere, Inhibere suum judicium et in commodum tempus Differre, Cavere ne temere pronunciemus. πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέειν (nem-

pe χρή), μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον, I. 32. m. f.

Ἐπηβᾶν, (Ion. pro ἐφηβᾶν) Ad pubertatem pervenire. ἐς ὃ ἐπήβησαν οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, VI. 83. a. ubi perperam olim ἐπέβησαν.

Ἐπήβολος, ου, ὁ, ἡ, Adsecutus, Adeptus, Compos. τουτέων ἐπήβολος γενόμενος, Haec si nactus fuisset, IX. 94. m. τουτέων τῶν θεῶν ἐπηβόλους ἐόντας, Hosce quum Nacti essent (quum possiderent) deos, VIII. 111. f.

Ἐπηγορέειν τί τινι (i. q. κατηγορέειν τί τινος) Accusare aliquem de re quapiam, Conqueri aliquid de aliquo. ὅ τι οἱ ἐπηγορέων, Quid de illo (de Delphico deo) conquerens, Cujus culpae illum accusans, I. 90. m. quam in eamdem sententiam mox cap. 91. m. ait οὐκ ὀρθῶς Κροῖσος (τὸν θεὸν) μέμφεται.

Ἐπήκοος, ου, ὁ, ἡ, Qui audit, Auditor. ὅσοι τῶν βουλευτέων ἐν ταῖς λέσχαις ἐπήκοοι ἐγίνοντο, Vit. Hom. 13. a.

Ἔπηλυς, υδος, ὁ, ἡ, Advena. Λίβυες μὲν καὶ Αἰθίοπες, αὐτόχθονες (εἰσι) -- Φοίνικες δὲ καὶ Ἕλληνες, ἐπήλυδες, IV. 197. f. ἐπήλυδες ἐόντες, ἐγένοντο Ἀθηναίων βασιλῆες, V. 65. m. f. Neutrum plurali numero: τὰ λοιπὰ ἔθνεα -- ἐπήλυδά ἐστι, VIII. 73. a. m. (Oppos. αὐτόχθονα.)

Ἐπὴν, i. q. ἐπεάν. ἐπὴν τάχιστα νὺξ ἐπέλθῃ, Simulac aderit nox, IV. 134. m. f.

Ἐπηπειλέειν, Minitari. τάδε σφι λέγοντες ἐπηπειλέοντες, VI. 9. f. Nat.

[Ἐπηρωτᾶν tamquam verbum Herodoteum adfertur ab Aem. Porta, quoniam non modo Imperf. ἐπηρώτων frequenter olim in editis, praeeuntibus nonnullis mstis, legebatur, verum etiam Praes. particip. ἐπηρωτῶντας, I. 47. a. pro eo quod verum erat ἐπειρωτέοντας. Vide supra, Ἐπειρωτᾶν et Ἐπειρωτέειν.

Ἔπι, pro ἔπεισι, VI. 86, 3. in Oraculo. Vide in Ἔπειμι ab εἰμὶ, Sum, num. 3.

Ἐπὶ Praepositio, de cujus usu apud Nostrum haec notemus.

I. Ἐπὶ, cum Genitivo, significat.

1) Super vel In cum Ablat. ut παρῆσαν ἐπὶ τῶν ἵππων, III. 86. a. ἔλεγον ὡς ἄνθρωπος ἥκοι ἐπ' ἵππου, IX. 44. f. Quo referri etiam possunt locutiones hujusmodi ἐπ' οὗ ἐτάχθημεν, Super qua re constituti sumus, Cui negotio praepositi sumus, V. 109. f. (ubi alii quidem ὅπου, pro ἐπ' οὗ. Similiter vero apud Polyb. habes ὁ τεταγμένος ἐπὶ τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως, et id genus alia apud eumdem et apud alios.) αἱ νῆες ὅρμεον ἐπὶ ἀγκυρέων, quasi dicas Naves in statione stabant Super ancoris, quod latine rectius dicimus In ancoris, VII. 188. a. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, Super acie (In acie) novaculae stant res nostrae, VI. 11. a. ἐπὶ τῆς γωνίης, In angulo, I. 51. a. m.

2) Ubi de Motu ad locum agitur, Ἐπὶ cum Genitivo Aem. Portus et vulgo alii perhibent idem valere ac εἰς vel ἐς. Videtur tamen nonnihil differre scilicet quicumque dicitur Profectus esse, ἐς χώρην τινά, is intelligitur In illam regionem pervenisse;

sed ἐπὶ χώρης τινὸς profectus esse etiam is dicitur Qui in Regionem, *de qua agitur*, Tetendit quidem, Qui eam petiit, Qui iter suum eo direxit, *nec tamen eo pervenit. Itaque* ἐπὶ *cum Genitivo, ubi de Motu ad locum agitur, subinde potius* Versus, *quam* In *vel* Ad, *significat.* ἐπ' Αἰγύπτου, Aegyptum versus, *vel* In Aegyptum, I. 1. *f.* II. 75. *f.* 75. *f.* ἔπλεον ἐπὶ Χίου, I. 164. *f.* πλέοντες ἐπὶ Θρηΐκης, I. 168. *m.* τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ ὕδατος ἐπ' Αἰγύπτου ῥέειν, (versus Aegyptum fluere) τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ ἐπὶ Αἰθιοπίης, II. 28. *m.* οἴχετο φεύγων ἐπὶ Λιβύης, Libyam versus iter intendens, II. 119. *f.* ἀπελαύνειν ἐπ' οἴκου, Domum abire, II. 121, 4. *f.* ἰόντι ἐπὶ Κυζίκου, IV. 14. *m.* ἔπλει τρέψαντες ἐπ' Ἑλλησπόντου, V. 33. *a.* ἀπαλλάσσοντο ὡς εἶχον ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίης, E vestigio rectâ versus Thessaliam abierunt, V. 64. *f.* τὰ τείχεα τὰ ἐπὶ Θρηΐκης, Castella Thraciam spectantia, VI. 33. *a.* ἔπλεον ἐς τὸν κόλπον τὸν ἐπὶ Παγασέων φέροντα, VII. 193. *a.* ὑπὸ Βοιωτῶν ἐξαιτεόμενοι ἐτράποντο ἐπ' Ἀθηνέων, V. 57. *f.* VI. 34. *f. Promiscue cum Genit. et cum Accus. construitur* IX. 47. *f. ubi alter* ἦγε ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας, *alter* ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου. *Conf. mox num.* 3. *extr.*

3) *Ubi de Situ agitur, praepositio* ἐπὶ *cum Genit. nonnumquam constructa reperitur significans* Ad, Apud, Juxta. *Sic* IV. 87. *a. olim legebatur* στήλας ἔστησε δύο ἐπ' αὐτοῦ, *nempe* τοῦ Βοσπόρου, *ubi nos quidem cum Wess.* ἐπ' αὐτῷ *posuimus, (conf.* Ἐπὶ *cum Dativ. num.* 2. *Schaef. vero veterem revocavit lectionem, quod et a me velim factum: nam quod in Notâ l. c. scripsi, apud prosaicum scriptorem* ἐπὶ *cum genit. istâ notione haud facile reperiri, non memineram tunc simillimorum exemplorum, quae ex Polybio a me ipso collecta erant in Lexico Polyb. p.* 242. *num.* 4. *Accedit aliud quod apud eumdem Herodotum legitur,* VII. 115. 8. κόλπον τὸν ἐπὶ Ποσιδηΐου ἐξ ἀριστερῆς χειρὸς ἔχων, Sinum qui est ad Neptuni templum, a sinistrâ habens. αἱ ἐπὶ Λήμνου ἐπικείμεναι νῆσοι, Insulae prope Lemnum (*sive*, versus Lemnum, *coll. num.* 2.) sitae, VII. 6. *m. f.*

4) *Designat Tempus vel Aetatem, quâ gesta est res de quâ agitur.* τὰ ἐπ' ἐμεῦ ἦν μεγάλα, (Quae Meâ aetate, Meâ memoriâ, magna fuerunt) πρότερον ἦν σμικρά, I. 5. *f.* ἐγένετο ἐπ' ἐμεῦ τοῦτο τὸ τέρας, II. 46. *f.* ἐπὶ τῆς ἐμῆς ζόης, I. 38. *f.* ἐπὶ τούτου τυραννεύοντος, Hoc regnante, I. 15. ἐπὶ Δευκαλίωνος βασιλῆος, I. 56. *f.* ἐπὶ Δώρου, ibid. ἐπὶ Αἴαντος βασιλεύοντος, I. 65. *a.* ἐπὶ Ἄτυος βασιλέος *sive* βασιλῆος, I. 94. *a.* ἐπὶ Ἀστυάγεος, I. 130. *m.* ἐπὶ τούτου, II. 4. *f.* ἐπὶ τούτων ἀρχόντων, IV. 5. *m.*

Etiam aliâ ratione ἐπὶ *cum Genit. in designando Tempore usurpatur.* εἷλε μὲν Δάρδανον, εἷλε Ἄβυδον, Περκώτην, Λάμψακον, Παισόν· ταύτας μὲν ἐπ' ἡμέρης ἑκάστης αἱρέε, V. 117. *ubi* ταύτας

Q *

valet τούτων ἑκάστας, Harum singulas singulis cepit diebus.

5) ἐπ' ἑωυτοῦ, ἐπ' ἑωυτῆς, ἐπ' ἑωυτῶν, Separatim, Seorsim ab aliis, Privatim, et similia. Infantes voluit Psammitichus ἐν στέγῃ ἐρήμῃ ἐπ' ἑωυτῶν κέεσθαι, in solitaria casa Seorsim jacere, II. 2. m. εἰκάσαντας τῆς Φρυγίης χῶρόν τε καὶ κώμην ἐπ' ἑωυτῶν, V. 98. a. οἰκέομεν ἐπ' ἡμέων αὐτῶν, IV. 114. f. ubi paulo ante, in eamdem sententiam ajebant, ἡμεῖς οὐκ ἂν δυναίμεθα οἰκέειν μετὰ τῶν ὑμετέρων γυναικῶν. Similiter, ἐκέλευε σφέας ἐπ' ἑωυτῶν ἵζεσθαι, IX. 17. m. N. τοῦ Παρνησσοῦ ἡ κορυφὴ κατὰ Νέωνα πόλιν κειμένη ἐπ' ἑωυτῆς, VIII. 32. a. quibus in verbis nihil videtur mutandum. Caspium mare est ἐπ' ἑωυτῆς, Per se, Separatum a reliquo mari, I. 202. f. 203. a. εἶχον οὗτοι ἐπ' ἑωυτῶν μάντιν, Peculiarem, Suum sibi proprium haruspicem habuerunt, IX. 38. a. Χῖοι καὶ Ἐρυθραῖοι κατὰ τὠυτὸ διαλέγονται, Σάμιοι δὲ ἐπ' ἑωυτῶν, Peculiari, Sibi propria, Diversa ab aliis Dialecto utuntur Samii, I. 142. f.

Eodem pertinet locutio familiaris Nostri, Ἐπὶ ἑωυτοῦ βάλλεσθαι, Secum solo, Seorsim, Re non communicata cum aliis, consilium capere. Vide supra in Βάλλειν, num. 3. Sed περιεσκέψαμενος ἐπὶ σεωυτοῦ, VII. 10, 4. unde significat Tecum ipse delibera.

6) Porro frequentatur Ἐπὶ cum Genit. ubi significatur Unde (ὅθεν, vel ἀπ' οὗ, ut ait Noster IV. 45. a.) alicui sive rei sive personae Nomen aliquod aut Cognomen fuerit impositum. ἡ Λιβύη ἐπὶ Λιβύης λέγεται ἔχειν τὸ οὔνομα, γυναικὸς αὐτόχθονος· ἡ δὲ Ἀσίη ἐπὶ τῆς Προμηθέος γυναικὸς τὴν ἐπωνυμίην. — — Λυδοὶ φαμένοι ἐπὶ Ἀσίεω καλέεσθαι τὴν Ἀσίην, IV. 45. m. ὁ ἄργυρος ὃν ὁ Γύγης ἀνέθηκε, καλέεται Γυγάδας, ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος, ἐπωνυμίην, I. 14. f. ἐπὶ τούτου (τοῦ Τυρσηνοῦ) τὴν ἐπωνυμίην ποιευμένους ὀνομασθῆναι Τυρσηνούς, I. 94. f. Πελειάδες μοι δοκέουσι κληθῆναι ἐπὶ τοῦδε, διότι etc. II. 57. a. εἵματα μέλανα φορέουσι, ἐπ' ὧν καὶ τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι, IV. 107. ἐπὶ τοῦ ἔπεος τούτου οὔνομα τῷ νεηνίσκῳ ἐγένετο, IV. 148. f. ἐπὶ τούτου τοῦ οὔρεος (τοῦ Ἄτλαντος) οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο, καλέονται γὰρ Ἄτλαντες, IV. 184. f. Νησαῖοι καλέονται ἵπποι ἐπὶ τοῦδε, VII. 40. m. ἐκαλέοντο Ἀθάνατοι ἐπὶ τοῦδε, VII. 83. a. ἐπὶ τούτου τῷ χώρῳ οὔνομα γέγονε Ἀφέται, VII. 193. f.

Quemadmodum vero particula ὅθεν, quam in eamdem sententiam ac ἐπ' ὅτεο usurpatam IV. 45. a. videmus, proprie idem valet ac ἀπ' οὗ vel ἀπ' ὅτεο, sic ubi de Origine aut Occasione Nominis vel Cognominis impositi agitur, subinde loco praepositionis ἐπὶ etiam ἀπὸ apud eumdem Nostrum reperitur. ἀπόγονος Λυδοῦ, ἀπ' ὅτεο ὁ δῆμος Λυδὸς ἐκλήθη I. 7. m. nulla librorum variatione nisi quod ἀπό τευ, pro ἀπ' ὅτεο, scribunt nonnulli. Sic Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδε σφι τὴν ἐπωνυμίην ἐποιήσαντο, II. 42. m. f. con-

sentientibus libris. Ubi nunc ἐπὶ τοῦ Θάσου τούτου τὸ σύνημα ἔσχε *legitur*, VI. 47. *a. ibidem olim* ἀπὸ τοῦ Θ. *edebatur praeeuntibus pluribus mstis. Denique* IV. 45. *(ubi plus sexies repetitur haec, de quâ agimus, formula) postquam inter* ἐπὶ *et* ἀπὸ *fluctuarunt scripti libri, ad extremum in* ἀπό τευ *(aut, quod eodem redit,* ἀπ' ὅτευ) καὶ τὴν ἐν Σάρδισι φυλὴν *etc. consentiunt, uno Arch. excepto, qui hic* ἐπ' ὅτευ *praefert, quum antea constanter* ἀπὸ *exhibuisset; deinde vero* εἰ μὴ ἀπὸ τῆς Τυρίης *etc. communi consensu praeferunt omnes.*

7.) *Pro eo, quod magno librorum consensu* V. 89. *a. legitur,* ἐπ' Αἰγινήτας στρατεύεσθαι, Contra Aeginetas suscipere expeditionem, *codices Arch. et Vind.* ἐπ' Αἴγιναν *praeferunt; quam scripturam „satis commode" habere judicavit Wess. et in contextum recipere non dubitavit Schaef. Ego vero,* ἐπ' Αἰγίνη *aut* ἐπ' Αἰγίνης *facile probaturus,* ἐπὶ *cum genit. istâ notione constructam nusquam nec apud nostrum, nec apud alium scriptorem, memini reperire.*

II. Ἐπὶ *cum Dativo casu constructa apud Nostrum hosce significatus habet notabiliores*

1) In loco, vel Super. κληρούχους ἐπὶ τῇ χώρῃ λείπουσι, V. 77. m. ἠώς τε διέφαινε, καὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ τοῦ οὔρεος, VII. 217. n.

2) Ad, Apud, Juxta. ἀποθανόντα ἔθαψεν ἐπὶ τῇσι θύρῃσι, Ad fores, Prope fores, III. 16, *f. ubi quidem* ἐν θύρῃσι *habent nonnulli.* Θεμισκύρην τὴν ἐπὶ Θερμώδοντι ποταμῷ, Ad Thermodontem fluvium, IV. 86. *m. (Alibi* ὑπὲρ ποταμοῦ *ait, puto de urbe quam fluvius medium perfluit,* Μαγνησίη ἡ ὑπὲρ Μαιάνδρου ποταμοῦ, III. 122. *a.)* στήλας ἔστησε δύο ἐπ' αὐτῷ, *scil.* τῷ Βοσπόρῳ, Ad Bosporum, in ipsâ ora illius, IV. 87. *o. ubi quidem teneri* ἐπ' αὐτοῦ *in eamdem sententiam potuerat, ut supra monui sub* Ἐπὶ *cum Genit. num.* 3. *Ubi de Sinope urbe loquitur Noster, ait* Σινώπην τὴν ἐν *(non* ἐπὶ*)* Εὐξείνῳ πόντῳ, I. 76. n. *et* II. 34. *b. scilicet, quoniam in peninsulâ condita est quae in Euxinum pontum excurrit, ut docet ipse* IV. 12. ἔστι ἐπ' αὐτῇ (τῇ Λακωνικῇ) νῆσος ἐπικειμένη, VII. 235. *o. vertunt,* Adjacet illi insula *rectius tamen dixeris fortasse,* Ex adverso illius sita est, Opposita illi est insula. *Sic* Ὑδρέην τὴν ἐπὶ Πελοποννήσου, III. 59. n.

3) Contra, Adversus. μαθὼν τὰ ποιεύμενα ἐπ' ἑωυτῷ, I. 61. m. πᾶν (κακὸν) ἐπ' αὐτῇ μηχανωμένη, IV. 154. *m.* τὸ πᾶν μηχανήσασθαι ἐπ' Αἰγινήτῃσι, VI. 88. *a.* ἐπὶ σφίσι ἔχοντας, Adversus se tendentes, VI. 49. m. συνιστὰς τοὺς Ἀρκάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ, VI. 74. n. πάντων Πελοποννησίων συνομοσάντων ἐπὶ σοί, VII. 235. *f* θυομένῳ ἐπὶ τῷ Πέρσῃ, Sacra facienti adversus Persam, IX. 10. *f. (quo sensu alibi cum Accus.* V. 44. *f.) Huc Aem. Portus refert etiam illam locutionem,* ἣ ἐπὶ θυγατρὶ ἀμήτορι ἔγημε ἄλλην γυναῖκα, IV. 154. *a. quasi ibi* ἐπὶ θυγατρὶ *idem va-*

leret ac ἐπὶ κακῷ θυγατρός. Parique ratione Barnesius simillima Euripidis verba (*Alcest.* 372 *seq.*) μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ γυναῖκ' ἐφ' ὑμῖν, *interpretatus est*, Nullam aliam ducturum umquam uxorem In vestrum damnum. *Percommode vero apud Nostrum loc. cit. teneri poterant Vallae latina*: Amissâ uxore, induxit filiae novercam: *ac fortasse utroque loco, quum agatur de Mortuâ matre, praepositio* ἐπὶ *similiter intelligi debet ac in illa formula* ἐπὶ παισὶν τελευτᾷν. *Immo vero, quoniam* (*ut post Hemsterh. ad Dial. Mort.* VII. 1. *Hermannus docuit ad Viger. Adnot.* 3, 97.) *etiam dici aliquis potest* ζῆν ἐπὶ παισίν, *nempe* Vivere liberos habentem, φεύγειν ἐπὶ τέκνοις, Exsulere relictis liberis. *sententiam Herodoti l. c. haud male expressisse videbor, sic vertendo*, Is quum filiam haberet matre orbam, aliam duxit uxorem.

4) Post, *tam quoad Tempus, quam quoad Locum. Sic* ἐπὶ τούτοις, Post haec, *et* Post hos, A tergo horum. *Nonnumquam etiam, nullo respectu habito vel Temporis vel Loci*, (*perinde ac* πρὸς *cum Dativo*) Praeter *redditur. Sic* I. 45. *a.* ἐπ' ἐκείνῃ τῇ συμφορῇ *Aem. Portus* Praeter illam calamitatem *interpretatur, at ibi pariter proprius significatus* Post *locum habet.* ἐπ' ἐξεργασμένοισι, Re peractâ, IV. 164. *m. Not.* VIII. 94. *f.* IX. 77. *a.* αὕτη Βίαντος γνώμη ἐπὶ διεφθαρμένοισι Ἴωσι *dupliciter intelligi potest, sive* Haec fuit Biantis sententia postquam perditae res Jonum fuere, *sive* Haec fuit Biantis sententia De Jonibus, (super Jonibus,) postquam perditae illorum res erant, I. 170. *m. f.*

5) Ob, Propter. ἐπὶ μιῇ αἰτίῃ I. 137. *a. idem valet ac* μιῆς αἰτίης εἵνεκα ibid. *paulo ante. Sic etiam ubi in latino sermone Ablativum casum ponimus absque praepositione, ut*, ἐκπλαγέντες ἐπὶ τῷ γινομένῳ, Perculsi hoc facto, IV. 4. *a.* ἐπ' ᾧ σὺ ἀπολομένῳ μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀλγήσεις, III. 40. *f. et* 41. *a.*

6) De, Super, Quod ad hoc vel illud spectat. ἐχρηστηριάζοντο ἐπὶ τῇ Ἀρκάδων χώρῃ, De Arcadum terrâ consuluerunt oraculum, I. 66. *m.* τοῦ οὐκ ὅσιον ποιεῦμαι ἐπὶ τοιούτῳ πρήγματι (In tali re, Ubi de re hujusmodi agitur) ἐξηγεομένων τοὔνομα, II. 170. *a.* τὠυτὸ ἐποίησε τὸ καὶ ἐπὶ τῇ θυγατρί, Idem fecit quod etiam Quoad filiam (Intuitu filiae, Ubi de filiâ agebatur; *rectius latine*, quod et in filiâ) fecerat, III. 14. *m.*

7) *Pro* ἐπὶ τούτῳ δὲ *aut* ἐπὶ τούτοις, *ubi* ἐπὶ *sonat* Post, Praeter, *aut etiam* Super, *ellipticam formulam* ἐπὶ δὲ *amat Noster.* ἤκουσαν Ἑλλήνων ἄριστα Αἰγινῆται· ἐπὶ δὲ, (*scil.* τούτοις, Post hos) Ἀθηναῖοι, VIII. 93. *a.* πλεῖστον ἔθνος Πέρσαι εἵποντο· ἐπὶ δὲ, Μῆδοι, VIII. 113. *f.* ἕζοντο, πρῶτος μὲν ὁ Σιδώνιος βασιλεύς, μετὰ δὲ ὁ Τύριος· ἐπὶ δὲ, ὦλλοι, VIII. 67. *f.* εἷς μὲν καὶ πρῶτος (ἀγών), -- ἐπὶ δὲ, -- μετὰ δὲ, -- ἐπὶ δὲ, IX. 35. *m. Hinc* VII.

219. *a. ubi, loco vitiatæ scripturæ* ἔπειτα δὲ *nos cum Schaef.* ἔπειτεν *posuimus, haud dubie* ἐπὶ δὲ (Deinde vero) *erat corrigendum. Eadem formula* ἐπὶ δὲ VII. 92. *a. non* Postea *aut* Deinde, *nec* Super, *sed* Præterea, Insuper, *sonat. At* VII. 75. *a.* ἐπὶ δὲ, (*scil.* ἐπὶ τοῖς κιθῶσι, Super tunicis) ζειρὰς περιβεβλημένοι ποικίλας. *Rursus,* ἐπὶ δὲ, (*scil.* ἐπὶ τοῖς καλαμίνοις οἰστοῖς) σίδηρον ἦν, Super telis arundineis ferrum erat, i. e. tela arundinea ferro erant præfixa, VII. 65. ἐπὶ δὲ, (*scil.* ἐπὶ τοῦ τόξοις) καλαμίνους οἰστοὺς εἶχον, Arcubus imponenda habebant tela arundinea, VI. 69. *a. Et mox ibidem,* ἐπὶ δὲ (*scil.* ἐπὶ ταῖς αἰχμαῖς) κέρας δορκάδος ἐπῆν ὀξὺ, Lanceæ cornu dorcadis acuto erat præfixa.

8) Ἐπὶ τούτῳ, Hac conditione, Hac lege. ἐπὶ τούτῳ ὑπεξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, ἐπ' ᾧ τε (*jon. pro* ἐφ' ᾧ) ὑπ' οὐδενὸς ὑμέων ἄρξομαι, Hac conditione -- ut, III. 83. *m. et mox,* συνεχώρεον οἱ ἕξ ἐπὶ τούτοισι, ibid. *f.* ἐπὶ λόγῳ τοιῷδε τάδε ὑπίσχομαι, ἐπ' ᾧ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων ἔσομαι, VII. 158. *f.* ἡ διαλλαγὴ σφι ἐγένετο ἐπ' ᾧ τε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι, I. 22. *f.* ἐπὶ τοῖσδε καταλλάξαντες, ἐπ' ᾧ τε Ἱπποκράτεϊ Καμαρίναν Συρηκουσίους παραδοῦναι, VII. 154. *f.* ὧδε δέκεσθαι τοὺς Μινύας ἐπ' οἷσι θέλουσι αὐτοί, IV. 145. *f.* ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι εἶναι τοῖσι καὶ Κροίσῳ ἦσαν ὑπήκοοι, Volentes eisdem conditionibus imperio illius esse subjecti, quibus Crœso paruerant, I. 141. *a.* πρὸς τούτους ὀργῇ Κῦρος ὑποκέκατο ἐπ' οἷσί περ ὁ Λυδὸς, I. 141. *f.* ὁμολογήσαντες ἐπὶ τοῖσι Πεισιστράτου, I. 60. *a. et ibid. paula ante,* εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι, Hac conditione ut regno potiretur. ἐπ' οὐδενὶ, Nullâ conditione, Nullo pacto, III. 38. *m. f.*

9) *Rursus* Ἐπὶ τούτῳ, In hoc, vel Ad hoc, *id est,* Hoc consilio, Hunc in finem, Hujus rei efficiendæ caussâ. ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου σίδηρος ἀνεύρηται, In perniciem hominis inventum est ferrum, I. 68. *m.* οὐκ ἐπὶ τούτῳ πλώοντες, Quum non hoc consilio navigassent, I. 69. *a.* (*ubi alii quidem* ἐπὶ τοῦτο, *nempe ex scholio.*) ἐπ' ᾧ ἐστάλη ἐποίεε, V. 45. *a. ubi vide Var. Lect.* ἐπὶ λώμῃ, Contumeliæ caussâ, II. 121, 4. *f. Not.* III. 114. *a.* ἔδησαν (αὐτὸν) ἐπὶ θανάτῳ, Vinxerunt illum ad supplicium, i. e. Supplicio destinatum, capitali poenâ adficiendum, IX. 37. *a.* μηχανῶνται ἐπὶ τῇ κατόδῳ (αὐτοῦ) πρῆγμα εὐηθέστατον, Ad illius reditum, Hoc consilio ut ei reditum patefacerent, I. 60. *a. m.* παῖδας ἐς Σάρδις ἐξέπεμψε, Pueros Sardes misit ad castrationem, Castrationis caussâ, Castrandos, III. 48. *m. et max ibidem,* πυθόμενοι οἱ Σάμιοι τὸν λόγον, ἐπ' οἷσι ἀγοίατο ἐς Σάρδις, Postquam Samii cognoverunt Quâ caussâ (Quo consilio, Quem in finem) illi Sardes ducerentur. *Huc referri posset formula* παραλαβὼν ἐπὶ ξείνια, καλέω ἐπὶ

ξείνῃ, si ita scripsisset Herodotus ut olim IV. 154. editum erat ἐπὶ ξείνια (in Accus. plurali) scripsisse auctorem ostendimus in Vor. Lect. ad IV. 154, 19. et V. 18, 5.

10) ἐπ' ἐμοί, ἐπὶ σοί ἐστι, Penes me, Penes te. ἐπ' ἡμῖν ἐστι ἀνδραποδίσασθαι ὑμέας, VIII. 29. b.

III. Ἐπὶ cum Accusativo casu

1) Vulgatissimo usu significat Ad, In, Super cum Accusat. Quo de usu pauca quaedam paulo rariora hic notasse sufficiat. ἔχων αὐτοὺς ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων· καταστὰς δὲ ἐπ' αὐτὰ, Coetum senatu constitutus, III. 156. m. στὰς ἐπὶ τὸ συνέδριον, Stans ad introitum concilii, VIII. 79. a. ἐπὶ συμφορὴν ἐλθεῖν VII. 88. a. idem valet ac ἐς συμφορὴν, In calamitatem incidit. ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι, Adligare (Imponere) galeis cristas, I. 171. m. De formulâ παραλαβεῖν vel καλεῖν ἐπὶ ξείνια paulo ante dictum est. πέμπειν ἐπὶ ὕδωρ, Ad petendam (adferendam) aquam mittere, V. 12. m. εὗτ' ἐπὶ τὸ κῶας ἔπλεον, Ad petendum vellus, VII. 193. b. Sic in Vit. Hom. 17. m. Ibi e vulgati ἐπὶ ξύλον πλεῖ utique ἐπὶ ξύλα scriptum oportebat, quemadmodum ibid. cap. 6. a. recte καταπεπλευκὼς ἐπὶ σῖτον legitur. ἦγε τοὺς Σπαρτιήτας ἐπὶ τὸ δεξιὸν κέρας, Duxit in dextrum cornu, IX. 47. f. de Motu in vel ad locum. Sed ἐπὶ δεξιά, ἐπ' ἀριστερὰ Situm indicant, quâ notione etiam latino sermone perinde et Ad dextram, et A dextrâ dicimus. Vide supra in Ἀριστερός et Δεξιός.

Sic ἐπὶ τὰ ἕτερα V. 74. m. f. non In alteram partem significat, sed In alterâ parte, Ab alterâ parte. Porro, ubi de Mensurâ agitur tabularum aurearum, quas Croesus Delphico deo dedicavit, ἐπὶ μακρότερα (scil. μέρη) significat directionem In longiorem partem, In longitudinem, ἐπὶ τὰ βραχύτερα, In breviorem partem, nempe In latitudinem, ὕψος vero Crassities intelligitur, I. 50. a. m. ibique Not. ἐπ' ἀμφότερα νοέων, In utramque partem cogitans, Re in utramque partem deliberatâ, VIII. 22. f. ἐπὶ μᾶλλον et ἐπὶ πλέον vide in Μᾶλλον et Πλέον.

2) Contra, Adversus aliquem ire. στρατεύεσθαι ἐπὶ Λυδούς, I. 71. f. στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας, I. 77. f. ἐλαύνει ἐπὶ Σάρδις, ibid. ἐστρατεύσατο ἐπὶ Πέρσας, I. 90. m. 102. a. et m. 156. f. ἐπὶ Ἴωνας ἄλλον πέμπειν στρατηγόν, I. 153. f. πυθόμενος ἀγχοῦ εἶναι στρατὸν ἐπ' ἑωυτὸν ἰόντα, I. 157. a. Et sic frequenter alibi.

3) Ἐπὶ χρόνον, Per aliquod tempus, Aliquamdiu, IX. 22. a. ἐπὶ ἓξ ἡμέρας, Per, Intra sex dies, VI. 101. f. εὐδαιμόνησε ἐπ' ἔτεα πέντε, III. 59. a. ἐπὶ Δαρείου -- ἐγένετο πλέω κακὰ τῇ Ἑλλάδι ἢ ἐπὶ εἴκοσι ἄλλας γενεὰς τὰς πρὸ Δαρείου γενομένας, Per viginti alias generationes, VI. 98. m. ὁ μέγα πλούσιος οὐκ ὀλβιώτερός ἐστι τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος, Cui victus suppetit In diem, I. 32. m. Sed II. 181. m. pro eo quod consentientibus libris editum erat ἐπ' ἐκείνην τὴν νύκτα,

cum Schaefero ὑπ' ἐκείνην τ. νύκτα *corrigendum putavi.*

4) *Nominibus numeralibus* Ἐπὶ *adjici videtur ut aliàs* Εἰς, *et in latino sermone* Ad. *Babylonica terra* ita frugum cerealium ferax est ut reddat ἐπὶ διηκόσια, Ad ducena, nonnumquam etiam ἐπὶ τριηκόσια, Ad tecentena, I, 193. *f.* *Pro* ἐπὶ κοινὰ, *quod olim* I, 216. *a. edebatur, rectius nunc* ἐπίκοινα *legitur. Pro* ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, *quod libri omnes præferunt*, IX. 95. *a. ex. doctorum virorum conjecturâ* ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων *posuimus. videndum vero ne in eamdem sententiam teneri potuerit, debueritque adeo, librorum scriptura, ut nempe* ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα *valeat* Passim per Graeciam.

IV. Ἐπὶ *cum Adverbio* μᾶλλον *vide sub vocab.* Μᾶλλον, *num.* 6. *De formulâ* ἐπὶ πλέον *vide Not. ad* VII. 42. *a.*

Ἐπιβαίνειν, 1) Intrare, *cum Accusat.* τῶν ἂν ἐπιβέωμεν γῆν, Quocumcunque Intrabimus fines, VII. 50. *f.* *Cum Genitivo constructum significat* Intrare hostili consilio, Invadere. ἀπηγόρευε μὴ ἐπιβαίνειν τῶν ἀμφοτέρων οὔρων, IV. 125. *m.* *ubi continuo sequitur* ἐπιβάντες *eâdem sententiâ.* 2) Conscendere, navem, murum. ἐπὶ νεὸς βουλομένας ἐπιβῆς, VIII. 118. *c.* ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὰς νέας, VIII. 120. *f.* (*pro quo est* ἐσβαίνειν ἐς τὰς νέας, VIII. 83. *f.*) *Post pertinacem oppugnationem postremo* ἐπέβησαν Ἀθηναῖοι τοῦ τείχεος, In murum adscenderunt, In murum evaserunt, IX. 70. *a. m.* 3) ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυΐα, *Vit. Hom. cap.* 33. *Vide infra in* Ἤλεκτρον.

Perperam olim ἐπίβησαι *edebatur* VI, 83. *a. pro* ἐπέβησαν.

Ἐπιβάλλειν, 1) Insuper (*aut* Post) conjicere. ἑωυτὸν ἐπέβαλε ἐς τὸ πῦρ, Se ipse post illos (*aut Super illorum cadavera*) in ignem conjecit, VII. 107. *f. ubi alii quidem vulgo* ἐσέβαλε. 2) Imponere tributum, poenam *et similia.* ἔπρησσε παρ' ἑκάστου τὸ ἑκάστοις ἐπέβαλε, I. 106. *a. ubi vide Var. Lect. et Not.* Φυγὴν ἐπιβαλὼν ἑωυτῷ ἐκ Λακεδαίμονος, VII. 3. *a.* ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον, Inprimit annulum, II. 38. *f.* 3) *Pro eo quod alii dicunt* τοῦτό μοι ἐπιβάλλει *aut* ἐμοὶ ἐπιβάλλει ποιεῖν τοῦτο, Hoc mihi incumbit, Ad me pertinet facere hoc, (*conf. Lexic. Polyb. voc.* Ἐπιβάλλειν *num.* 6.) *Noster usurpat* ἐπιβάλλει ἐμοὶ ποιεῖν τοῦτο *Sic*, τοὺς Δελφοὺς ἐπέβαλλε τεταρτημόριον τοῦ μισθώματος παρασχεῖν, II. 180. *m. ubi verbum* ἐπέβαλλε *non tamquam regens Accusativum casum, sed tamquam absolute positum intelligi debebit, nisi omnino suspicari liceat*, τοῖς Δελφοῖς *scripsisse auctorem. Alibi certe eâdem notione usurpatum hoc verbum, haud secus atque alii scriptores, cum Dativo casu construit Noster.* μέρεα ἴσα αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, VII. 23. *m. f.*

Hinc τὸ ἐπιβάλλον, *scil.* μέρος, Rata pars, Portio quae alicui obvenit vel quae ad aliquem pertinet. ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον, IV. 115. *a.*

pro quo paulo ante ajebat ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ μέρος, scilicet τὸ ἐπιβάλλον μέρος.

Ἐπίβασις, ιος, ἡ, Adgressio, Invasio, Actio quae alicui coram judice intenditur, quâ notione Hyperides orator τῇ δίκῃ, teste Polluce II. 200. ἐπίβασιν dixit. Sic vulgo verba illa Herodoti VI. 61. a. διὰ πρῆγμα τοιόνδε ἐπίβασιν ἐς αὐτὸν ποιεύμενος, praeeunte Laur. Valla interpretantur, Ob hanc rem intendens in eum actionem. Equidem ἐπίβασιν hoc loco Aditum, id est Ansam et Occasionem intelligebam, quâ quis utitur adversus aliquem. Rectius vero etiam fortasse Fundum sive Fundamentum interpretaberis cui aliquis Insistit, id est, Argumentum quo quis Nititur quâ notione paulo post (VI. 65. f.) eâdem in re verbo ἐπιβατεύειν utitur Noster, τούτου ἐπιβατεύων τοῦ ῥήματος, Hunc verbo Insistens, Hoc verbo (tamquam fundamento et argumento) nixus. Similiterque Appianus, frequens Herodotei sermonis imitator, ipso vocabulo Ἐπίβασις usus est lib. I. de Bell. Civ. c. 37. ubi ait, οἱ ἱππεῖς ἐπίβασιν ἐς συκοφαντίαν τῶν ἐχθρῶν τὸ πολίτευμα αὐτοῦ τιθέμενοι, Equites Romani instituto Drusi tribuni pl. tamquam Argumento et Fundamento usi ad calumniandos suos inimicos. De vario usu hujus vocabuli, praeter ea quae ab H. Steph. adnotata sunt, consuli potest Lexicon nostrum Polybianum et Concordantiae graecae Vet. Test. e quibus (quod obiter moneo) discimus, Hesychianam glossam Πρὸς ἐπίβασιν spectare ad librum Sapient. XV. 15.

Ἐπιβατεύειν, 1) Insistere. Vide sub vocab. Ἐπίβασις. 2) ἐπιβατεύειν τοῦ οὐνόματος τινός, Nomen alicujus Invadere, id est, Usurpare, Falso sibi vindicare. ἐπιβατεύων τοῦ Σμέρδιος οὐνόματος, III. 63. f. et vocab. οὐνόματος subintellecto, ἐπιβατεύων τοῦ ὁμωνύμου Σμέρδιος τοῦ Κύρου, III. 67. a. Rursus, ἐπιβατεύων τοῦ Εὐηνίου οὐνόματος de eo qui Euenii nomen ita usurpavit, ut se filium Euenii falso praedicaverit, IX. 95. 3) i. q. ἐπιβαίνειν νηός, Nave vehi. ἐπιβατεύειν ἐπὶ τουτέων τῶν νεῶν, VII. 96. a. 184. a.

Ἐπιβάτης, ου, ὁ, Vector, praesertim Qui navi vehitur, Miles classiarius. οἱ τῆς Ἀργοῦς ἐπιβάται, Argonautae, IV. 145. a. ὅκως τοὺς ἐπιβάτας ἐκλίποι, VI. 12. a. (ubi ἐπιβάται diserte distinguuntur a ναύταις) VII. 100. f. τῶν ἐπιβατέων τὸν καλλιστεύοντα, VII. 180. χωρὶς τῶν ἐπιχωρίων ἐπιβατέων, VII. 184. a. VIII. 118. m. IX. 32. m.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, Qui equo vehitur. ἐπιβήτορες ἵππων, Vit. Hom. 14. a. m. in carmine. Sic Odyss. σ'. 262.

Ἐπιβοᾶν et Ἐπιβοᾶσθαι, Adclamare, Inclamare. οἱ δὲ μιν ἐπιβώσονται, (contractione ionica, pro ἐπιβοήσονται) V. 1. m. ubi de Clamore bellico. Alibi, Altâ voce implorare, Auxilio vocare. Κροῖσον ἐπιβώσασθαι, (i. q. ἐπιβοήσασθαι) τὸν Ἀπόλλωνα ἐπι-

καλεόμενον, I. 87. a. τὴν ἄλλην στρατιὴν ἐπεβώσαντο, IX. 23. o.

Ἐπιβοηθέειν, Auxilio venire. κελεύοντάς σφι ἐπιβοηθέειν, VII. 207. *f.* ἡ ἄλλη στρατιὴ ἐπιβοηθέει, III. 146. *f.* *Et factâ contractione*, Λοκροί σφι ἐπιβώθεον, VIII. 1. *f.* 14. *a.* ἐπιβώθησαν, VIII. 45.

Ἐπιβουλεύειν, *seq. Infinit.* Agitare consilium. τοὺς δὲ ἐπιβουλεύειν, τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας ἔχειν τὰ χρήματα, I. 24. o. ἐπιβουλεύοντας ἐπιχειρήσειν (σφίσι), VI. 137. *f.* *Cum Dativo rei*, Meditari, Moliri. πυνθάνομαι ἐπιβουλεύειν σε πρήγμασι μεγάλοισι, III. 122. *m.* *ubi in bonam partem*, Magnas res moliri. *Cum Dativo pers. et Accus. rei* ἐμοὶ Καμβύσης ἐπιβουλεύει θάνατον, III. 122. *m. f.* ἐπιβούλευον θάνατον Στράττι· ἐπιβουλεύοντες δὲ ὡς φανεροὶ ἐγένοντο, VIII. 132. o.

Ἐπίγαμος, ου, ὁ, ἡ, Nubilis, Nuptiis maturus, *sive* Nuptiarum cupidus. ὅσαι ἔσκον ἐπίγαμοι, I. 196. *m.* *De virginibus loquens ibid. o.* παρθένοι γάμου ὡραῖαι *dixerat.*

Ἐπιγίνεσθαι, 1) Post nasci, Post venire. οἱ ἐπιγινόμενοι τούτῳ σοφισταί, II. 49. *a.* τῶν ἐπιγινομένων εἵνεκα ἀνθρώπων, Posterorum caussâ, IX. 85. *f.* 2) Supervenire, Ingruere, Accidere. νὺξ ἐπεγίνετο, VIII. 70. *a.* πλώουσι αὐτοῖσι χειμών τε καὶ ὕδωρ ἐπεγίνετο, Navigantibus tempestas et imber incidit, VIII. 13. *m.* ἐπεγίνοντό σφι τέρεα, VIII. 37. *m.*

[Ἐπιγράφειν. *Perperam olim* ἐπιγραφῆναι *editum erat, pro* ἐπιτραφῆναι, II. 121, 1. o.]

Ἐπίγρυπος, ου, ὁ, ἡ, Incurvus, Aduncus. ῥάμφος ἐπίγρυπον, II. 76. *a.* *de rostro Ibidis avis.*

Ἐπιδαψιλεύεσθαι, Liberaliter afferre, Concedere, Exhibere. τὰς ἑωυτῶν μητέρας καὶ ἀδελφεὰς ἐπιδαψιλευόμεθα, V. 20. *m. f.* *ubi pro eo, quod pluribus verbis in Versione latinâ posui, velim Vallae tenuissem interpretationem*, Nostras ipsorum matres et sorores liberaliter vobis exhibemus: *nam potest quidem praepositio* ἐπὶ *vim adverbii* Insuper *adjicere, sed, plerumque etiam absque accessoriâ illâ notione usurpari hoc verbum, satis declarant exempla ab Hemsterhusio, a* **Wess.** *ad Herodoti locum laudato, congesta. Similiter verbum* ἐπιδιδόναι *non semper significat* Insuper dare, *sed frequentius etiam simpliciter*, Dare, Tradere, Donare.

Ἐπιδέειν, Superne Adligare, Imponere, Superne adfigere. ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι, I. 171. o. *m.*

Ἐπιδεῖν, Carere, Indigere. τεσσερήκοντα μυριάδας, ἐπιδεούσας ἑπτὰ χιλιάδων, Quadringentae myriades, quibus desunt septem millia, VII. 28. *f.*

Ἐπιδεικνύναι, *i. q. simpl.* δεικνύναι, Monstrare, Ostendere. *Sic* VI. 61. *f.* ἐπιδεικνύναι *et* ἐπιδέξαι *ait, pro quibus paulo ante, et paulo post, simplex* δέξαι *posuit. (Ibi Schaeferus Ionicas formas* ἐπιδέξαι *et* δέξαι *Herodoto tribuit, quas alibi frequentat Noster, sed h. l. veteres libri omnes ignorant.)* Jovem, ajunt Aegyptii, quum Hercules petiisset

ut ei se conspiciendum daret, praetento arietis capite οἱ ἑωυτὸν ἐπιδέξαι, Se illi ostendisse, II. 42. m. πᾶσαν ἐπιδέξας τὴν Ἑλλάδα τοῖσι Πέρσῃσι, III. 135. a. ubi paulo ante (cap. 134. f.) in eamdem sententiam δέξαι ἕκαστα τῆς Ἑλλάδος dixerat.

Etiam in Medio notione Transitivâ positum reperitur. ἐκέλευε τοὺς δορυφόρους ἐπιδείκνυσθαι (αὐτοῖσι) πάντα τε τὸν πεζὸν στρατὸν καὶ τὴν ἵππον, VII. 146. f.

Notione sequioribus scriptoribus usitatâ verbo Ἐπιδείκνυσθαι *usus est auctor Vitae Homeri cap.* 12. *a.* τά ἔπεα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπιδείκνυτο, Carmina sua Ostentabat, *id est*, Coram auditoribus recitabat aut canebat, specimen artis suae editurus. *Conf.* Ἐπίδεξις.

ἐπιδεικνυσόμενος ὅσω εἶχον ἀμείνονες *ed. Schaef. cum mss. nonnullis* VII. 223. *m. f. ubi nos cum aliis* ἀπεδείκνυντο *tenuimus.*

Ἐπίδεξις, *vide* Ἐπίδειξις.

[Ἐπιδέξιος, Dexter, *tamquam vocabulum Herodoto usitatum profert Aem. Portus, provocans ad* „τὰ „ἐπιδέξια, *subintell.* χωρία, Loca „ad dextram, VI. 33. *a.*" — *At ibi divisis vocibus* ἐπὶ δεξιὰ *scriptum oportuit. Etiam Wesselingius quidem*, II. 93. *m.* (*ubi conf. Var. Lect. et Not*) *et* IV. 191. *a. unâ voce, sed ea acutâ*, ἐπιδεξιὰ *ediderat, at idem Vir doctus, ubi ad* VI. 33. *pervenit, rectius divisis vocibus* ἐπὶ δεξιὰ *scribi intellexit. Vide Var. Lect. et Not ad* VI. 33, 2. *et redi ad voc.* Δεξιός *supra, suo loco.*]

Ἐπιδεύης, (*Jon. i. q.* Ἐπιδεής) Indigus, Inops. τῶν πάντων ἐπιδευέες ἐόντες, IV. 130. *a. ubi alii olim* ἐπιδεεῖς.

Ἐπίδεξις, ιος, ἡ, (*jonice i. q.* Ἐπίδειξις) *proprie* Demonstratio, *vel* Ostentatio. *Non nisi semel, quod notaverim aut meminerim, vocab. hoc apud Nostrum occurrit*, II. 46. *extr.* τοῦτο ἐς ἐπίδεξιν (*alii olim* ἐπίδειξιν) ἀνθρώπων ἀπίκετο, *haud satis liquidâ scriptoris sententiâ. Nos interpretati sumus*, Eaque res in omnium hominum notitiam pervenit. *Vide Adnot. ad l. c. Praeiverat nobis Aem. Portus, graeca Herodoti verba his latinis reddens.* „Hoc in hominum demonstrationem venit, „*id est*, Hominibus innotuit, „ita ut omnes hoc indicarent „ac demonstrarent."

Notione sequiori aetate pervulgata occurrit vocab. Ἐπίδειξις *in Vita Hom.* 10. *m.* τῶν ἐπέων τὴν ἐπίδειξιν ἐποιέετο. *Conf. supra sub verb.* Ἐπιδείκνυσθαι *adposita.*

Ἐπίδηλος, ου, ὁ, ἡ, Manifestus, Notus, Cognitus. Θέλων μὴ ἐπίδηλος εἶναι τοῖσι Ἕλλησι, Nolens Graecis manifestus esse, *id est*, Nolens consilium suum cognosci a Graecis, VIII. 97. *a.*

Ἐπίδημος, *aut* Ἐπιδήμιος, ου, ὁ, ἡ, In urbe vel regione aliquâ habitans, Inquilinus. τοῖσι δ' ἂν ἔωσι (in oppidis Aegypti) ἐπιδήμιοι ἔμποροι, II. 39. *m. ubi* ἐπιδήμιοι *ex probatis mstis adsciviimus, alii vulgo* ἐπίδημοι.

Ἐπιδιαβαίνειν, Post alium transire. διαβάντων τούτων τὸν Τάναϊν, οἱ Πέρσαι ἐπιδιαβάντες ἐδίωκον, IV.

122. *f.* ἔφθη ἐς Ζάκυνθον διαβάς· ἐπιδιαβάντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι, VI. 70. *a. N.*

Ἐπιδιαγινώσκειν, Recognoscere. τὰ δ' ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι, I. 133. *extr.*

Ἐπιδιαιρέεσθαι, Inter se dividere. ἐπιδιελόμενοι τὰς πόλις ἐνέμοντο, V. 116. *extr.*

Ἐπιδιδόναι, *notione intransitivâ*, Pergere, Progredi, Augescere. ἢν οὕτω ἡ χώρη κατὰ λόγον ἐπιδιδοῖ ἐς ὕψος, II. 13. *m.*

Ἐπιδίζησθαι, *non* Ἐπιδίζεσθαι, Quaerere, Inquirere, Anquirere. ἐπιδίζηται τὸ ἐνδεῦτεν ἡμῖν ὁ λόγος τόν τε Κῦρον, ὅστις ἐὼν τὴν Κροίσου ἀρχὴν κατεῖλε, I. 95. *a. ubi perperam olim* ἐπιδίζεται *edd.* τί δ' ἂν ἐπιδιζήμενος ποιοίμι ταῦτα; V. 106. *m. Conf.* Δίζησθαι.

Ἐπιδιώκειν, *i. q. simpl.* διώκειν. Persequi. VI. 104. *a.* VIII. 93. *a.*

Ἐπίδοξος, *i. q.* προσδόκιμος, *dicitur de* Re quae exspectari potest et debet, *de eo* Quod futurum videtur; *item de* Personâ cui aliquid eventurum esse probabile est. τάδε τοι ἐξ αὐτέων ἐπίδοξα (*scil.* ἐστὶ) γενέσθαι, I. 89. *m.* πολλοὶ ἐπίδοξοι τὠυτὸ τοῦτο πείσεσθαι εἰσί, Probabile est multis hoc idem esse eventurum, VI. 12. *m.* λογιζομένους ὅσα φεύγοντες ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ ἐπίδοξα καταλαμβάνειν, IV. 11. *f. N. ubi utique* καταλαμβάνειν *scripsisse videtur Herodotus, scilicet* ὅσα κακὰ ἐπίδοξα ἐστὶ καταλαμβάνειν αὐτούς.

Ἐπιδρομέειν, Ἐπιτρέχειν, 1) *cum Accusat.* Hostiliter incursare. τὰς κώμας πάσας ἐπέδραμον, VIII. 23. *extr.* τὴν χώρην πᾶσαν ἐπιδραμόντες, VIII. 32. *b.* ἐπέδραμε πεδίον πᾶν *tamquam ex lib.* I. *citavit H. Steph. Conf. Lexic. Polyb. voc.* Ἐπιτρέχειν. 2) *Cum Dativo*, Adcurrere, *et metaphorice*, Inhiare, Cupide arripere. οὔτε ἐπιδραμών, πάντα τὰ διδόμενα ἐδέκετο, III. 135. *f. N. ubi constructio verborum in hunc modum intelligenda,* ἐδέκετο πάντα τὰ διδόμενα, οὔ τι ἐπιδραμὼν αὐτοῖς.

Ἐπιεικής, έος, ὁ, ἡ, *de Homine*, Probabilis, Satis idoneus. παῖς, τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικής, ἄφωνος δέ, I. 85. *a. ubi Valla*, Habilis ad caetera, *nos*, Caetera quidem non ineptus. *De Re*, τὸ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον *Jonas* Ἐπιεικέστατον *dicere, ait Gregorius Dial. jon.* §. 116. *cui praeivere Glossae Herodoteae ex libro* II. ἡ δὲ τρίτη τῶν ὁδῶν, *ait Noster* II. 22. *a.* (Tertia illarum viarum, *quibus rationem reddere volunt augmenti annui Nili*) πολλὸν ἐπιεικεστάτη ἐοῦσα, μάλιστα ἔψευσται. *Ubi Valla* Ut multo modestissima, ita longe falsissima est, *nos*, Quum maxime speciosa sit, plurimum a vero aberrat. πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθέασι, Multi praeponunt justioribus aequiora lenioraque, Æquum et bonum summo juri praeferunt. *Usus hujus vocabuli complura ex variis auctoribus exempla collegit Koen. ad Gregor. l. c.*

Ἐπιεικέως, Modice, Sic satis. ἡ ῥίζα τοῦ λωτοῦ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως, Modice dulcis est, II. 92. *m.*

Ἐπιέναι, (*ab* εἶμι, Eo.) 1) Contra aliquem ire. οἱ Πέρσαι, ὡς εἶδον

ἐπιφανῆναι τῶν Σκυθέων τὴν ἵππον, ἐπιέναι (scil. ἐπ' αὐτήν) etc. IV. 122. m. ubi mox ἰδόντες eadem in re. δεινῶν ἐπιόντων τοῖσι Ἕλλησι, Periculo imminente Graecis, VII. 145. f. δεινοῦ ἐπιόντος οὐδενός, VII. 164. a. τὸν βάρβαρον τὸν ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 157. a. N. 177. m. ὀρθρίοις δρόμῳ ἐπιόντες, VI. 112. a. βοῇ τε καὶ ὁμίλῳ ἐπιόντων, IX. 59. f. 2) Advenire. ἐπιοῦσι τοῖσι πρεσβυτέροισι ἐξ ἕδρης ὑπανιστέαται οἱ νεώτεροι, II. 80. Hinc ἅμα ἡμέρῃ τῇ ἐπιούσῃ, Proximo die (Postridie) primâ luce, IX. 42. f. 3) Obire, Percurrere, Passim ire per regionem. ἐσίνοντο ἐπιόντες χώρους τῆς Ἀττικῆς, (id est, ἐσίνοντο τοὺς χώρους, ἐπιόντες αὐτούς) V. 74. f. Hac notione ex Reiskii conjecturâ IX. 95. correxi ἐπιὼν τὴν Ἑλλάδα, pro eo quod erat ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα; quod quidem ipsum fortasse, eomdem in sententiam, teneri debuerat, ut supra sub Praepos. ἐπὶ cum Accus. num. 4. monui.

Ἐπιέναι, (Ion. pro Ἐφιέναι) ob ἵημι, 1) Immittere, Mittere contra. ὕδωρ θερμὸν ἐπῆκαν ἐπὶ τὴν ἔσοδον, VII. 176. f. ἐπῆκαν τῷ στρατοπέδῳ τὴν ἵππον, V. 63. f. ἐπῆκε τὴν ἵππον ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, IX. 49. a. 2) Permittere, Concedere, Sinere. οὐδ', ἢν ὁ Λάκων ἐπίῃ τοι ἄρχειν, ἡμεῖς ἐπήσομεν, VII. 161. m. f. οὐδὲν ἐπιέντες olim edd. VII. 162. a. pro quo rectius nunc ὑπιέντες. εἴ τις ἐπίῃ σφι ἐπελθεῖν τὰς μακρὰς νῆας, III. 113. a. 3) Admittere marem feminae. ἐπιεῖσι τοὺς ὄνους τῇσι ἵπποισι, IV. 30. f. Pro quo est locutio plenior, sed diversa verborum constructio III. 85. f. ubi Oebares ἐπῆκε (nempe τῷ τοῦ Δαρείου ἵππῳ) ὀχεῦσαι τὴν ἵππον.

Ἐπιέννυσθαι, Indui. χαλκὸν ἐπιέσται, sive ἐπίεσται, Induta est aes; Operculo aeneo tecta est, I. 47. extr. in Oraculo. Vide Var. Lect. et Not.

Ἐπιζέειν, Effervescere. ἀκούσαντί μοι τῆς Ἀρταβάνου γνώμης παραυτίκα μὲν ἡ νεότης ἐπέζεσε, VII. 13. m.

Ἐπιζευγνύναι, Praecingere, Inter se jungere. (vide Lexic. Polyb. h. v.) Sectos arborum stipites intentis super Hellesponto rudentibus continuâ serie impositos ἐνθαῦτα αὖτις ἐπεζεύγνυσαν, VII. 36. f. ubi Valla, Desuper innexuerunt; Wess. cum Gron. Superjunxerunt; nos, Arcte inter se constrinxerunt.

Ἐπιζώειν, In vitâ manere, Superesse. εἰ ἐπέζωσε καὶ μὴ ἀπέθανε, I. 120. a.

Ἐπιζωννύναι, Praecingere, Succingere. Mulieres Aegyptiae in luctu discurrunt per urbem plangentes pectora ἐπεζωσμέναι, Succinctae; atque etiam viri plangunt pectora ἐπεζωσμένοι, Succincti, II. 85. b. N.

Ἐπιθαλάσσιος, Maritimus, Ad mare situs. τῶν ἐπιθαλασσίων ἄρχει πάντων, Universae praeest orae maritimae, V. 30. f.

Ἐπιθέειν (τινὶ vel ἐπί τινα), Irruere. καί μοι ἐπιθέοντα ὁρῶν, IX. 107. m.

Ἐπιθειάζειν τῷ τρίποδι, i. q. θεσπίζειν ἐπὶ τῷ τρίποδι. Ex tripode oracula reddere, IV. 179. m. f.

Ἐπίθημα, ατος, τό, Operculum. χάλκεον ἐπίθημα ἐπιθείς, I. 48. f.

Ἐπιθυμητής, οῦ, ὁ, Cupidus, Studiosus. νεωτέρων ἔργων ἐπιθυμητὴς ἐών, VII. 6. a.

Ἐπιθυμίη, ης, ἡ, Desiderium. ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι, I. 32. m. Et paulo post ibid. ἐπιθυμίην ἐνεῖκαι, Patienter ferre desiderium.

[Ἐπιθωυμάζειν. Pro ἀπεθώυμαζε, III. 148. m. plures codd. ἐπιθώυμαζε aut ἐπεθώμαζε praeferunt.]

Ἐπικαλέειν. 1) i. q. simpl. καλεῖν, Nominare. ἐπεκλήθησαν Κεκροπίδαι, VIII. 44. f. ubi eadem notione praecedit verbum οὐνομαζόμενοι, et sequitur ἐκλήθησαν.

2) Ἐπικαλέειν et ἐπικαλέεσθαι, Ad se vocare, Invitare. κοίτων τῶν χρημάτων ἐπικαλεομένων, I. 187. m. ἐπεκαλέοντο (αὐτούς) οἱ Κυρηναῖοι, Invitarunt eos Cyrenaei ad coloniam in Libyam deducendam, IV. 159. m. Hinc Auxilio vocare. ἐπικαλέσασθαι τοὺς Αἰακίδας συμμάχους, VIII. 64. f. et mox similem, ἐκ Σαλαμῖνος Αἴαντά τε καὶ Τελαμῶνα ἐπεκαλέοντο. Rursus, αὐτοὶ σφέας ἐπικαλέσαντο οἱ Ἕλληνες. VII. 203. a. Similiter V. 63. m. 80. b. Sed et Invitare ad pugnam, Inclamare, Provocare, V. 1. a.

3) Ἐπικαλέειν et Ἐπικαλέεσθαι, Invocare, Implorare deum. ἐπικαλέοντες τὸν θεόν. II. 39. a ἐπικαλέει τὸν Διόνυσον, III. 8. m. θεοὺς ἐπικαλέων, III. 65. m. V. 93. a. ἐπικαλέεσθαι τὸν θεόν, I. 87. a. ἐπικαλέσασθαι τὸν θεόν, V. 61. f. ταῦτα ἔτι τούτου ἐπικαλευμένου, Dum ille adhuc deum ita invocet, haec a deo precatur, V. 61. a. τίνα τοῦτον ἐπικαλέοιτο, Quis esset quem ille invocaret, I. 86. m. ἐπικαλέω τοι τὴν θεόν, I. 199. m. ubi Valla, Ego tibi deam imploro; non, Deam, ut tibi adsit, precor. Sed vide ne sententia haec sit, Per deam te obtestor; Deae nomine te compello et invitatum velim. Similiter, sed accedente notione Imprecationis et Comminationis, θεοὺς τοὺς βασιληίους ἐπικαλέων ὑμῖν, III. 65. m. Et ἐπιμαρτυρόμεθα ἐπικαλεύμενοι ὑμῖν τοὺς θεούς, μὴ καταστάναι etc.

4) Ἐπικαλέειν, i. q. ἐγκαλεῖν, Accusare, Postulare, Criminiare. Hinc in Passivo, τὰ ἐπικαλεύμενα χρήματα, Pecuniae quarum caussà (utpote furtu ablatarum) aliquis accusatur; Pecuniae et res pretiosae quae repetuntur, II. 118. f.

Confer Ἐπίκλητος.

Ἐπικαμπή, ῆς, ἡ, Incurvatio, Inflexio. αἱ ἐπικαμπαί, Inflexiones muri, I. 180. m. N. Conf. Καμπή.

Ἐπικάρσιος, ίη, ιον, Obliquus, Transversus. τὰς ἐπικαρσίας ὁδούς, I. 180. f. τῆς Σκυθικῆς τὰ ἐπικάρσια, IV. 101. f. Cum Genitivo. τριήρεες, τοῦ μὲν Πόντου (παρὰ πόρον legendum) ἐπικαρσίας, τοῦ δὲ Ἑλλησπόντου κατὰ ῥόον, VII. 36. a. N.

Ἐπικαταβαίνειν, Descendere adversus hostem. ἔδοξέ σφι ἐπικαταβῆναι ἐς Πλαταιάς, IX. 25. a. m.

Ἐπικατακλύζειν, Inundare. ἐπικατακλύσαι τὴν Ἀσίην πᾶσαν, I. 107. a.

Ἐπικατακοιμᾶσθαι vel Ἐπικατακοιμέεσθαι, Incubare, Dormire su-

per. ἐπὶ τῶν προγόνων ἑστεῶτες τὰ σήματα καὶ κατευξάμενοι ἐπικατακοιμέωνται, (sive, ἐπικατακοιμέονται,) IV. 172. *f.*

Ἐπικαταλαμβάνειν, Antevertere, Occupare, Opprimere. *Olim* I. 79. *a. sic edebatur*, ἐλαύνειν ὡς δύναιτο τάχιστα ἐπὶ τὰς Σάρδις, ὅκως, πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἁλισθῆναι τὴν τῶν Λυδῶν δύναμιν, αὐτὸς ἐπικαταλάβοι, *id est*, Quam celerrime posset exercitum adversus Sardes duceret, ut, priusquam iterum contraherentur, Lydorum copiae, ipse hostem occuparet, *ut Valla reddidit; sive*, ipse occuparet capere *Sardes*, et opprimere hostem. *Ibi tria verba*, ὅκως *et* αὐτὸς ἐπικαταλάβοι, *quae a Gronovio et posterioribus Editoribus ex codicum nonnullorum praescripto abjecta sunt, restituenda auctori equidem putem. Similem verbi* ἐπικαταλαμβ. *usum ex Platone, Theophrasto et Xenophonte post Guil. Budaeum adnotavit H. Stephanus Thes. T. II. col.* 574. *h.*

Ἐπικατασφάζειν, Mactare, Jugulare *aliquem* super *cadavere* aut super *busto alterius*. ἐπικατασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ, I. 45. *a.* ἑωυτὸν ἐπικατασφάζει τῷ τύμβῳ, ibid. *f.*

Ἐπικαταψεύδεσθαι, Mendacium aliquod adjicere dictis. οὐδὲν ἐπικαταψευσάμενος, III. 63. *m. f.*

Ἐπίκαυτος, Adustus, Praeustus. ἀκοντίοισι ἐχρέωντο ἐπικαύτοις, VII. 74. *m. N. et* 71. *a.* Praeustis sudibus *ait Virgil. Aen. VII.* 524. Obustis, XI. 894.

Ἐπικεῖσθαι, 1) Situm esse versus (prope, contra, adversos) *locum aliquem*. αἱ ἐπὶ Λήμνου ἐπικείμεναι νῆσοι, VII. 6. *m. f.* 2) Incumbere, Urgere, Instare, Premere, *sive* Hortando *ut* πάγχυ ἐπικείμενος ἐνῆγε, V. 104. *m.* (*conf.* Ἐνάγειν.) *sive* Hostiliter imminendo, persequendo *aut* adgrediendo. ἐπικειμένων αὐτέων Βοιωτῶν, V. 81. *b.* ποιήσασι ταῦτα ἰθέως Ἀθηναῖοι ἐπεκέατο, VI. 49. *m.* ποιεῦντι αὐτῷ οἱ Ἀθηναῖοι ἰθέως ἐπεκέατο, Impetum in eum fecerunt, IX. 22. *a.* VIII. 84. *a.*

Ἐπικέρδιον, ου, τό, i. q. τὸ κέρδος, Lucrum, Quaestus. τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδίων ἐξελόντες, IV. 153. *m. f. ubi olim* ἐπικερδέων, *quod ad* τὸ ἐπικερδὲς (*Neutr. adjectivi* ἐπικερδής) *retulit Aem. Portus.*

Ἐπικερτομεῖν, Mordacibus verbis insectari. βώσας τὸν Θεμιστοκλέα ἐπικερτόμησε, VIII. 92. *m. f. ubi delendum incisum quod post* Θεμιστοκλέα *ex superioribus editionibus in nostram irrepsit.*

Ἐπικηρυκεύεσθαι, Misso praecone de pace aut induciis agere cum hoste, Per caduceatorem edicere. ἐπικηρυκεύετο Πεισιστράτῳ εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι, I. 60. *a.* ταῦτα ἐπικηρυκευσάμενοι τοῖσι Δηλίοισι, VI. 97. *f.* ἐπικηρυκεύοντο πρὸς Παυσανίην οἱ Θηβαῖοι, IX. 87. *f.*

Ἐπικηρύσσειν τινὶ (*vel*, ἐπί τινι) ἀργύριον, Caput alicujus proposita pecunia proscribere, Per praeconis vocem pretium ei polliceri, qui proscriptum aliquem sive vivum sive mor-

tuum nobis tradidisset. οἱ Πυλαγόροι ἐπικήρυξαν ἀργύριον ἐπὶ Ἐπιάλτῃ τῷ Τρηχινίῳ, VII. 214. m. καὶ οἱ φυγόντι ὑπὸ τῶν Πυλαγόρων ἀργύριον ἐπεκηρύχθη, VII. 213. m.

Ἐπικαδνάναι, Inspergere. κακοῖς ἐπικίδνατε θυμόν. VII. 140. extr. in Orac. Vide Not. et conf. Iliad. β'. 850. et ή. 451 et 458.

Ἐπικίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, Periculosus. ἐπικίνδυνον ἦν μὴ λαμφθείη, Periculum erat ne deprehenderetur, VII. 239. m.

Ἐπικιρνάναι, Miscere. ἐπικίρναται ὁ κρατήρ, Misceturi crater evinum, Repletur crater, I. 51. m.

Ἐπίκλητος, ου, ὁ, ἡ, 1) Advocatus in concilium, Convocatus. συλλεγον ἐπίκλητον Περσέων τῶν ἀρίστων ἐποιέετο, VII. 8. a. N. Hinc substantive, οἱ ἐπίκλητοι, Qui in concilium vocari solent, Concilii participes. ἐβουλεύετο ἅμα Περσέων τοῖσι ἐπικλήτοισι, VIII. 101. a. συγέντων δὲ τῶν ἐπικλήτων, IX. 42. a. ubi vide proxime praecedentia. 2) Invocatus, Auxilio vocatus, i. q. σύμμαχος, ut ait Hesychius, Auxiliaris. V. 75. f. Conf. Ἐπικαλέεσθαι.

Ἐπικνέεσθαι, (Ion. pro ἐφικνεῖσθαι) 1) Pervenire ad, Attingere. ἐς τὰ ἄλλα λέγων ἐπίκεο ἀληθέστατα, Sermone tuo verum ocu tetigisti, VII. 9. a. 2) Perstringere, Percutere. τοὶ Ἑλλήσποντοι ἐκέλευε τριηκοσίας ἐπικέσθαι μάστιγι πληγὰς, VII. 35. a. N. πολλῷ μᾶλλον ἐπικνέεται κατεγνῶσθαι legebatur olim III. 108. f. ubi nunc ἱκνέεται. Vide Var. Lect. et Not. et confer ἐξικνέεσθαι.

Ἐπίκοινα, Adverb. i. q. ἐπικοίνως, (ab Adject. ἐπίκοινος) In commune, Promiscue. χρηστήριον τὸ ἐπίκοινα ἔχρησε ἡ Πυθίη τούτοισι τε καὶ Μιλησίοισι, VI. 77. m. ταῦτα γυναιξὶ ἐπίκοινα χρέωνται οἱ Μασσαγέται, I. 216. a. ubi olim quidem ἐπὶ κοινὰ edd. Conf. mox Ἐπίκοινος.

Ἐπίκοινος, ου, ὁ, ἡ, Communis, Ad plures in commune pertinens, Promiscuus. Ἀργείοισι καὶ Μιλησίοισι ἐχρήσθη ἐπίκοινον χρηστήριον, VI. 19. a. ἐπίκοινον τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῦνται, IV. 104. a. 172. a. m. 180. f. Conf. Ἐπίκοινα.

Ἐπικουρέειν, Auxilio venire. ὁ δὲ πεζὸς ἂν ἐπικουρέοι, IV. 128. f.

Ἐπικουρίη, ης, ἡ, Auxilium, Auxiliares. ἐπικαλέοντο ἐκ Θεσσαλίης ἐπικουρίην, V. 63. m. 80. f. VI. 100. a. ἐπικουρίη ψυχρή, VI. 108. a. m.

Ἐπίκουρος, ου, ὁ, Auxiliator. οἱ ἐπίκουροι, Auxiliares, II. 152. m. et f. III. 91. f. 145. f. 146. m. et f. Etiam Satellites intelliguntur ἐπίκουροι, ut I. 64. a. VI. 39. f.

Ἐπικουφίζειν, Levare. τὴν νῆα ἐπικουφισθεῖσαν οὕτω ἀποσωθῆναι, VIII. 118. f.

Ἐπικρατέειν, 1) Vincere, Victoriam reportare, Superare. ἐπικρατέειν ἢ ἀπόλλυσθαι, Vincere aut mori, VII. 104. f. ἐπικρατέοντα τῷ στόματι Μίλιος, Sua factione vicit, vel Superior discessit e lite, II. 1. f. ὁ Νεῖλος πλήθεϊ ἐπικρατέει, scil. τοῦ Ἴστρου, Aquae copia vincit (superior est) Nilus, IV. 50. a. ubi nunc quidem ex aliis codicibus ἀποκρατέει editur, sed nec spernendum

istud. *Simillimum certe exemplum, οἱ Πέρσαι ἐπεκράτησαν πλήθεϊ ex p. 187. ed. pr. H. Steph. citavit Portus; at ibi quidem verba haec non leguntur, et vera illorum sedes adhuc me praeterit.* πολλὸν ἐπεκράτεε, sc. ἐκείνων, VI. 138. m. τῇ μάχῃ ὡς ἐπεκράτησαν, V. 116. b. ταύτῃ Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγένεϊ, Vit. Hom. 13. *Frequenter construitur cum Genitivo ejus quem vincimus.* ἐπικρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν, VIII. 94. m. ἐπεκράτησε μάχῃ τῶν Γελώων, VII. 156. m. τῷ τρόπῳ τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐπικρατήσαιμεν, VII. 234. f. τοὺς σπύλακας ἐπικρατῆσαι τοῦ σκύμνου, III. 32. a. ἢν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ, Si apud regem (i. e. judicio regis, lite a rege judicatâ) illum vicit, IV. 65. m. f. οὐ δύνασθαι ἔτι τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι, Non amplius potuisse illos vim ignis superare, I. 86. extr.

2) Potiri, In potestatem suam redigere. ἐπικρατέων τῶν πρηγμάτων, Potitus rerum, IV. 164. a. καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν ἐπειρήθη· οὐ δυνάμενος δὲ ἐπικρατῆσαι, nempe αὐτῆς, V. 71. m. ἑπτὰ τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν, VI. 115. a.

3) Obtinere (Tenere) imperium, In potestate habere. τῆς θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον, Maris imperium tenebant, I. 17. f. *Sic*, βασιλέας ἐπικρατέοντας τῆς θαλάσσης, VII. 139. m. f. πολλὰς εἶχε ἐλπίδας ἐπικρατήσειν τῆς θαλάσσης, V. 36. m. ἐπεκράτει γὰρ ταύτης, Nam haec (*insula*) imperio illius erat subjecta, III. 52. f. διὰ τῶν ἐπεκράτεε, II. 1. f. *idem valet ac* τῶν ἦρχε ibid. ἐπικρατέοντι τῶν Περσέων ὅσον χρόνον ὑμῖν ὁ θεὸς παρεδίδου, IV. 119. m. f.

Ἐπικτᾶσθαι, *sive* Ἐπικτέεσθαι, Insuper adquirere, Adsciscere. πατρίοισι χρεώμενοι νόμοισι, ἄλλα οὐδένα ἐπικτέωνται, II. 79. a.

Ἐπίκτητος, ου, ὁ, ἡ, Adquisitus. Delta Aegyptiorum ἐστι Αἰγυπτίοισι ἐπίκτητός γῆ καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ, II. 5. a. 10. a. τὴν ἀπ' Αἰγύπτου ἐπίκτητον (γυναῖκα) ἐν τιμῇ ἔχει, Uxorem ex Aegypto adquisitam, Insuper ductam, Adventitiam, III. 3. m.

Ἐπικυΐσκεσθαι, Superfoetare. ἐπικυΐσκεται μοῦνον πάντων θηρίων ὁ λαγός, III. 108. m. N.

Ἐπικυρέειν, i. q. κυρέειν, Nancisci. καθαρσίου ἐδέετο ἐπικυρῆσαι, *olim edd.* I. 35. a. *ubi nunc simpl.* κυρῆσαι, *sed neutiquam aspernandum compositum.*

Ἐπιλαμβάνειν, 1) Prehendere, Corripere, Invadere. ἐπιλαβὼν λοιμὸς τὸν στρατὸν καὶ δυσεντερίη, VIII. 116. m. (*quâ notione quidem alibi verbum* ὑπολαβεῖν *frequentat Noster: vide* VI. 27. a. *et ibi Not.*) 2) Cohibere, Retinere. ἐπιλαβόντες τὸ κλύσμα τῆς ὀπίσω ὁδοῦ, II. 87. m.

Med. Ἐπιλαμβάνεσθαι, *cum Genitivo*, 1) Insuper nancisci, *et simpliciter* Nancisci. προφάσιος ἐπιλαβόμενοι, I. 127. a. V. 23. m. f. προφάσιος ἐπιλαβέσθαι, Occasionem (Speciosam caussam) nancisci. III. 36. f. *et* VI. 13. m. f. *ubi etiam reddi potest* Arripere occasionem, *sicut* VI. 49. f. *ubi* ἄσμενοι προφά-

νεος ἐπελάβοντο. 2) Manu prehendere et firmiter tenere, ἐπιλαβόμενοι τῶν ἀφλάστων νεός, VI. 114. *Quando simpliciter* Prehendere vel Arripere *significat, construitur etiam cum Accusativo* τὰ δόρατα (τῶν πολεμίων) ἐπιλαμβανόμενοι κατέκλων, IX. 62. *m.*

3) Manum injicere, Adgredi, Invadere, Adoriri. ἐπελάβοντο τῶν νεῶν, VI. 113. *extr.* (*Conf.* Συνεπιλαμβάνεσθαι.) 4) Corripere verbis, Invehi in aliquem. *Sic olim quidem edebatur*, χαλεπῶς ἐπελαμβάνετο ἡ μήτηρ τοῦ παιδός, II. 121, 4. *a. ubi nunc simpl.* ἐλαμβάνετο *ex mstis adscitum, sed istud denuo revocavit Schaef.*

Ἐπιλάμπειν, Illucescere, Adparere. ὡς σφι ἡμέρη ἐπέλαμψε, VIII. 14. *a.* ἔαρος ἐπιλάμψαντος, Adpetente vere, Primo vere, VIII. 130. *a. Conf.* Ὑπολάμπειν.

Ἐπίλαμπτος, ου, ὁ, ἡ (*Ion. pro* ἐπίληπτος) Deprehensus. εἰ ἐπίλαμπτος ἀφάσσουσα ἔσται, Si Deprehensa fuerit palpans illum, III. 69. *m. ubi perperam olim* ἐπίλαμπτος. *Vide Var. Lect. et Not.*

Ἐπιλανθάνεσθαι, Oblivisci. τουτέων μὲν τῶν ἐντολέων μεμνημένος ἐπελανθάνετο, III. 147. *b. Conf.* Ἐπιλήθεσθαι.

Ἐπιλεαίνειν, Lævigare, Lenire. *Metaph.* τοσαῦτα ἐπιλεήνας τὴν Ξέρξεω γνώμην, Lenivit, Mollivit Xerxis sententiam, VII. 9, 3. *extr. Conf.* Λεαίνειν.

Ἐπιλέγειν, 1) Dicta adjicere. λόγον τόνδε ἐπιλέγοντες, Narrationem vel Rationem concadjicientes, II. 156. *m.* VII. 147. *a.* VIII. 49. *m. f.* ὡς τοιαῦτα ἐπιλέγοντες ποιεῦσι ἐμοί γε οὐκ ἀρεστά, II. 64. *f.* Simul vel Deinde dicere κεφαλὰς ταύτας παραθῇσι, καὶ ἐπιλέγει ὡς *etc.* IV. 65. *f.* παίζουσι -- ἐπιλέγοντες *etc.* V. 4. *f.* 2) Seligere. ἐπιλέξας τῶν ἀστῶν τοὺς *etc.* III. 44. *f.*

Medium Ἐπιλέγεσθαι, 1) Deligere, Seligere sibi. ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων (*scil.* ὅσους ἐβούλετο, *aut simile quid*,) ἐξήγαγε, Selectos Babylonios eduxit, III. 157. *m.*

2) Legere, Perlegere *epistolam, librum; quod vulgo* ἀναγινώσκειν. λαβὼν τὸ βιβλίον (*vel* τὰ γράμματα) ἐπελέγετο, I. 124. *a.* 125. *a.* II. 125 *m.* III. 41. *a.* 43. *a.* 128. *m.* V. 14. *b.* VII. 239. *extr.* VIII. 22. *a.* 128. *f.* 136. *a.*

3) Secum cogitare, Reputare, Perpendere, *quod aliàs* ἀναλογίζεσθαι. Ταῦτα ἐπιλεγομένῳ Κροίσῳ, I. 78. *a* II. 120. *a.* VI. 9. *a. m.* 86, 1. *f.* ἄλλα τε πολλὰ ἐπιλεγόμενος, VII. 47. *f.* πᾶν ἐπιλεγόμενος πείσεσθαι χρῆμα, Reputans quidlibet accidere sibi posse, VII. 49. *f.* τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα, Nil curare quid agant hostes, VII. 236. *f.* ἐπ' ἀμφότερα ἐπιλεγόμενοι παρεσκευάδατο, IX. 97. *f.* μήτε πᾶν ὁμοίως ἐπιλέγεο, VII. 50, 1. *a. et f.* ἐπιλεξάμενον ὡς οὐδὲν εἴη *etc.* I. 86. *f.* V. 30. *m.* οὐδαμῇ ἐπιλεξάμενος μή κοτέ τίς μοι ἐπαναστατίη, III. 65. *m. ubi* Metuendi *rationem includit hoc verbum, sicut* VII. 149. *a. et passim alibi, vide Not. ad* VII. 149. ταῦτα τῶν

στρατηγῶν ἐπιλεγομένων, Haec dum inter se disseruerunt duces, VIII. 61. a. *In Vita Hom.* c. 2. ἐπιλεγόμενος τὸν αἰσχύνην, Commemorans *reddunt*, *sed et ibi commode* Reputans *intelligi potest. Conf.* Ἐπιλογίζεσθαι.

Ἐπιλείπειν, *idem fere ac* ἀπολείπειν, Relinquere, Deserere, Destituere, Deficere. *Cum Accusat.* τοῦ θέρεος, τῶν ὄμβρων ἐπιλειπόντων αὐτούς, *scil.* τοὺς ποταμούς, Aestate quum imbres Destituunt (Deficiunt) fluvios, quum cessant imbres augere illos, II. 25. *f.* καὶν δὲ πινόμενόν μιν (*nempe* τὸν Ξέρξεα) ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε, VII. 21. *m.* N. Σκάμανδρος -- ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον *non* (*uti olim in Not. ad h. l. et ad* II. 19. *m. praeeuntibus aliis monueram*) *intelligendum* κατὰ τὸ ῥέεθρον, *sed* ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον, Deseruit, Destituit fluxum vel cursum suum, *sive rectius* Alveum suum, (*nam* ῥέεθρον *manifeste* Alveum *dixit Noster* VII. 127. *m. et* IX. 51. *a.*) *id est* Desiit fluere, et aquam bibendam praebere exercitui. *Ibi alii olim* ἀπέλιπε, *unus codex* ἐπελείπετο. *Confer Wesselingii Notam, in quâ perperam* VII. 125. *citatur, quum* VII. 127. *debuisset.*

Alibi absolute ponitur; sed ita ut, originem formulae si spectes subintellectus olim fuisse videatur Accusativus. Sic, Μίλας ποταμός, οὐκ ἀντισχόντα τότε τῇ στρατιῇ τὸ ῥέεθρον, ἀλλ' ἐπιλιπόντα, *nempe* τὸ ῥέεθρον, VII. 58. *f. Similiter* VII. 127. *f.* ταῦτα πάντα πολλύγονα πεποίηκε ἡ σοφὴ τοῦ θείου προνοίη, ἵνα μὴ ἐπιλίπῃ (*scil.* τοὺς ἀνθρώπους) κατεσθιόμενα, III. 108. *a. ubi nonnulli quidem* ἐπιλίπησιν, *perperam.*

Ἐπιλήθεσθαι, Oblivisci. ἀνήρ, τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὔνομα ἑκὼν ἐπιλήθομαι, Vir cujus nomen sciens volens obliviscor, IV. 43. *f. id est*, Mentionem ejus facere (Edere illud) nolo, *quemadmodum* μέμνημαι *proprie* Memini, *dein* Mentionem facio *significat: alii quidem ibi* ἐπιλήσομαι *praeferunt. In eamdem, quae hic obtinet, sententiam alibi ait*, τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὔνομα, οὐκ ἐπιμνήσομαι, I. 51. *m. f. Imperf.* τούτων ἑκὼν ἐπελήθετο, Horum (*quae rogatus fuerat*) ultro oblitus est, Nullam eorum fecit mentionem, III. 75. *a. Praet. Med.* ὑπεμίμνησκε, τὰ πρῶτα ἐπιλελῆσθαι, (Oblitos se esse priora) τὰ δὲ ὕστερα οὐ συνιέναι, III. 46. *m. ubi alii* ἐπιλελῆσθαι, *sed vide Not. Conf.* Ἐπιλανθάνεσθαι.

Ἐπιλογίζεσθαι, Secum reputare. ἐπιλογισθέντες ὅτι etc. VII. 177. *a. Conf.* Ἐπιλέγεσθαι.

Ἐπίλοιπος, ὁ, ἡ, Reliquus. τὰ ἐπίλοιπα τοῦ λόγου, IV. 154. *a.* τοὺς ἐπιλοίπους τῶν πολίων, VI. 53. *m. f.* μῆνας ἑπτὰ τοὺς ἐπιλοίπους τῆς πληρώσιος, III. 67. *a.* N. *Conf.* Πλήρωσις.

Ἐπιλυπέειν, Insuper incommodare, Molestiam creare. ἀλλὰ γὰρ μᾶλλόν σφεας ἐπιλύπεε, IX. 50. *a. ubi olim simpl.* ἐλύπεε.

Ἐπίμαχος, ὁ, ἡ, Qui oppugnari et expugnari potest. τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλιος. Quâ parte expugnabilis erat

arx, I. 84. m. f. (ubi opponitur τὸ ἄμαχον.) τῇ μάλιστα ἔσκε ἐπίμαχοι τοῦ τείχεος, VI, 133. f. ᾗ τὸ ἐπιμαχώτατον ἦν τοῦ χωρίου παντός, IX. 21. a. ubi non de muro aut munimento agitur, sed de tractu terrae acclivi et quidem de Eâ parte illius tractus, quae impressioni equitatus hostis maxime patebat, in quam equites hostium facillime impressionem facere poterant.

Ἐπιμέλεια, ης, ἡ, Cura. διότι ἑωυτοῦ οὐδεμίην ἐπιμέλειαν ποιεῦνται, VI. 105. f. τῶν παιδίων ἐπιμέλειαν ποιέεσθαι, Vit. Hom. 24. m. οὐκ ἐν ἐπιμελείῃ εἶχε τὸν Ὅμηρον, Vit. Hom. 56. m. ἐπιμελείης προσγινομένης, Vit. Hom. 5. a. πολλὰ δεηθεὶς ἐπιμέλειαν ἔχειν (αὐτοῦ), Ibid. 7. m.

Ἐπιμελὲς, έος, τὸ, Quod alicui curae est, Quod animum alicujus advertit. Κύρῳ ἐπιμελὲς ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε, I. 89. a. ἐπιμελές μοι ἦν, (nempe ὁρᾷν τὸν χοῦν etc.) II. 150. a. ἀλλά οἱ τοῦτ' ἦν ἐπιμελές, III. 40. a. ὡς δὲ παρῆξε ἡ γυνὴ, ἐπιμελὲς τῷ Δαρείῳ ἐγένετο. nempe τοῦτο. Et mox, ἐπιμελὲς δὲ ὥς οἱ ἐγένετο, V. 12. m. VII. 37. m. f.

Ἐπιμέμφεσθαί τι, Conqueri de aliquâ re. ὥστε σε μηδὲν ἐπιμέμφεσθαι, I. 116. m. ἐπιμέμφεσθε ὅσα ὑμῖν Μίνως ἔπεμψε δακρύματα, VII. 169. m. ἐπιμέμφ. τινὶ τι vel ἀντί τινος, Crimini dare alicui aliquid; Infensum esse, Succensere alicui ob aliquid. τὰ Κροῖσος ἐπιμεμφόμενος τῷ Κύρῳ, I. 76. a. ἵνα τι ἐπιμεμφόμενοι Ἀθηναίων τῷ δήμῳ, VI, 124. a. ἀντὶ τούτων Αἰγύπτιοι -- ἐπιμεμφόμενοι Ἀπρίῃ ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ, IV. 159. f. ubi quidem ambigi potest utrum juncta intelligi debeant verba ἀντὶ τούτων ἐπιμεμφόμενοι; an ista ἀντὶ τούτων ἀπέστησαν, ἐπιμεμφόμενοι (scil. αὐτῷ) Ἀπρίῃ. Conf. Μέμφεσθαι.

Ἐπιμήκης, εος, ὁ, ἡ, Praelongus. ἀγκύρας κατῆκαν ἐπιμήκεας, sic bene noster cod. Flor. VII. 36. a. ubi alii vulgo (quod sciam) omnes περιμήκεας.

Ἐπιμήνιος, ου, ὁ, ἡ, Menstruus. τὰ Ἐπιμήνια, Menstruo sacrificio, quae ἐμμήνια ἱερὰ dicit Sophocl. Elect. 281. Et apud Tragicum quidem Victimae caesae intelliguntur. apud Herodotum vero, quum VIII. 41. m. ait ὡς ἐόντι (serpenti qui Minervae templum in Acropoli Athenarum habitare putabatur) ἐπιμήνια ἐπιτελέουσι προτιθέντες, Menstrua ista sacrificia, sive Oblationes menstruae, non victimae sunt, sed placentae melle conditae, quibus vesci serpens ille putabatur. Vide Not. ad h. l. Similiter apud Polybium XXXI. 20, 13. et 22, 12. sunt Menstrua cibaria, sed illa quidem militibus distribuenda. Conf. quae ad Polyb. XXXI. 20. olim notavimus.

Ἐπιμήχανος, ὁ, ἡ, Qui machinatur, Molitur. κακῶν ἐπιμήχανε ἔργων, VI. 19. m. in Orac.

Ἐπιμιμνήσκεσθαι, Mentionem facere, Commemorare. Cum Genitivo: ἐπιμνήσομαι ἀμφοτέρων, I. 5. extr. τούτου ἐπιμνήσομαι, I. 177. extr. τοῦ καὶ πρότερον ἐπιμνήσθην, I. 85. a. τοῦ εἵνεκα τοῦ-

τίων ἐπιμνησθῆναι, VIII. 55. a. Cum praepositione περὶ et Genitivo: τῶν (πυραμίδων) τοῦ μεγάθεος πέρι ἐπιμνήσομαι, II. 101. f. Simul cum Accusat. et Genitivo sive expresso sive subintellecto: τὰ δ' αὖ ἐπιμνησθῶ αὐτέων, II. 3. extr. τοσαῦτα ἐπιμνησθέντες, scil. περὶ αὐτοῦ, I. 14. extr. τῆς τε μάχης - - πολλὰ ἐπιμεμνημένοι καὶ τὴν Λήμνου ἅλωσιν, VI. 136. m. Not.

Ἐπιμιξίη, ης, ἡ, Mutuum commercium. ἐούσης (αὐτοῖσι) ἐπιμιξίης πρὸς τοὺς Τεγεήτας, I. 68. a.

Ἐπιμίσγεσθαί τινι, Commercium aliquod cum aliquo habere. Κόλχοι ἐπιμισγόμενοι Αἰγύπτῳ, - - Φοινίκων ὅσοι τῇ Ἑλλάδι ἐπιμίσγονται, II. 104. f. μὴ ἐπιμίσγεσθαι τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ, II. 151. extr. ἐπιμισγόμενοι οἱ Μῆδοι, I. 185. extr.

Ἐπιμνᾶσθαι, vide Ἐπιμιμνήσκεσθαι.

Ἐπινέειν, Adcumulare, Denuo Superne imponere. ὅτεῳ ἑκάστου ἁμάξας ἑκατὸν ἐπινέουσι φρυγάνων, IV. 62. a. ubi paulo ante dixerat φρυγάνων φάκελοι συννενέαται.

Ἐπίνειον, ου, τὸ, Navale, Portus. τοῦτο γὰρ (τὸ Φάληρον) ἦν ἐπίνειον τότε τῶν Ἀθηναίων, VI. 116. f.

Ἐπινέμεσθαι, Depasci, Depascendo absumere. τὸ πῦρ ἐπινέμετο τὸ ἄστυ ἅπαν, V. 101. a.

Ἐπινέφελος. Nubibus obductus. τὰ ἐπινέφελα, Coelum nubibus obductum. οὔτι ἐπινεφελων ἐόντων, VII. 37. m. N.

Ἐπινοέειν, 1) Excogitare. ἐπινοήσας τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν, I. 48. f. 2) Inducere in animum, In animo habere, Destinare. πάντα ἔσω ἐπινοέω ποιέειν, III. 134. m. ἐνθῆρι ἐπινόεον ποιέεσθαι, V. 65. a. ἐπινοέω πρήγματα μεγάλα κατεργάσασθαι, V. 24. a. τῇ ποιήσει ἐπινοέει ἐπιθήσεσθαι, Vit. Hom. 6. m. f. ἐπινοέω δὲ τῇδε, V. 30. m. non significat, ut Portus reddidit, Sic sentio, Hoc animo voluto, Hoc in animo habeo, sed e praecedentibus verbis repetendum est ἐπινοέω τῇδε κατάξειν ὑμέας, In Hunc modum, Hac ratione in patriam vos reducere cogito.

Passivum ἐπινοηθῆναι eadem notione usurpatur atque activum num. 2. Πολυκράτης πρῶτός ἐστι Ἑλλήνων ὃς θαλασσοκρατέειν ἐπενοήθη, III. 122. a. αὐτοὺς ταῦτα ἐπινοηθῆναι, VI. 115. f. ubi quod codices nonnulli, probi quidem alioquin, αὐτοῖσι praeferunt, quasi passivâ notione accipiendum verbum esset, id ex correctione parum necessaria alicujus librarii natum videtur.

Ἐπιορκέειν τὰς βασιληίας ἱστίας, Lares regios pejerare, Per regios Lares jurando pejerare, IV. 68. m.

Ἐπιοῦσα ἡμέρη, vide in Ἔπειμι.

Ἐπίπαν (proprie, ἐπὶ πᾶν) In universum, Omnino. τὸ ἐπίπαν ὀγδώκοντα τάλαντα, Universa summa (In universum) octuaginta talenta, VI. 46. m. f. ὡς τὸ ἐπίπαν, Ut plurimum, Plerumque, IV. 68. a. VII. 50, 1. f. 157. extr. VIII. 60, 3. f. Alii ubique τοεπίπαν conjunctim pingunt.

Ἐπιπάσσειν, Inspergere. ἐπὶ γάλα ἐπιπάσσοντες, Lacti inspergentes (nempe, cicadas sole siccatas et in pulverem comminutas), IV. 172. c.

[Ἐπιπηδᾶσθαι, v. Πηδᾶσθαι num. 1.]

Ἐπιπίπτειν, Invadere, Irruere. κείνῃσι (τῇσι πόλισι) ἐπεπίπτοντες, V. 115. f. idem quod ἐσπίπτοντες ἐς αὐτάς, ibid. paulo ante. ἀφυλάκτῳ αὐτῷ ἐπέπεσον, IX. 116. extr. τοῦτο βαρβάροισι ὁ βορῆς ἐπέπεσε, VII. 189. f. ἐπέπεσον φερόμενοι ἐς τοὺς Ἕλληνας, VII. 210. m.

Ἔπιπλα et Ἐπίπλοα, τά, Supellectilia, Bona mobilia. ἔστι σφι ἢν χρηστὰ ἐπίπλοα, I. 94. f. τὰ ἔπιπλα ἀποδόντων τῶν Ἰώνων, I. 150. b. ἐσθέμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἔπιπλα πάντα, I. 164. f. III. 135. m. VI. 23. f. VII. 119. f. Vide Suidam, Glossas ex Herod. I. 150. et Koen. ad Gregor. §. cxi.

Ἐπιπλέειν, (i. q. ἐμπλέειν, quod vide suo loco.) Navigare in navi quadam. Sic quidem pro ἐνέπλεον, VII. 184. extr. haud male ἐπέπλεον praefert noster cod. Flor. Similiter οἱ ἐπιπλέοντες, VII. 98. a. dicuntur qui ἐπεβατεύοντες, VII. 96. a. Conf. Ἐπιπλώειν.

Ἐπίπλεος, έη, εον, Plenus, Repletus. λειμὼν ἐπίπλεος κρεῶν ἑφθῶν, III. 18. a. τράπεζαι ἐπίπλεαι ἀγαθῶν πάντων παρεθέντες, VI. 139. m. τράπεζαι ἐπίπλεαι μηλείων κρεῶν, I. 119. m. (ubi quod ex superioribus editionibus in nostram quoque irrepsit, ἐπιπλέαι penacute scriptum, id tam codicum nostrorum praescripto, quam Grammaticorum de Accentu in declinatione Adjectivorum decretis, adversatur.) πεδίον ἐπίπλεον ἀνθρώπων, VII. 45. f.

Ἐπιπλήσσειν τί τινι, (i. q. μέμφεσθαι) Reprehendere aliquid in aliquo. τὰ τῷ πέλας ἐπιπλήσσω, αὐτὸς οὐ ποιήσω, III. 142. a. m. VII. 136. f.

Ἐπίπλοα, τά, vide Ἔπιπλα.

Ἐπίπλοος, ὁ, Omentum. τὸν σπλῆνα καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθεὶς ὁμοῦ, II. 47. f.

Ἐπιπλώειν, Navibus advehi, Enavigare contra. λέγουσι ὡς - - Σάμιοι ἀπελάσαιεν αὐτόν, νηυσὶ μακρῇσι ἐπιπλώσαντες, I. 70. m. V. 81. b. ἐπεὶ ἐπέπλωον οἱ Φοίνικες, οἱ Ἴωνες ἀντανῆγον τὰς νέας, IV. 14. a. ὡς οὐδεὶς σφι ἐπέπλωε, VIII. 9. b. ὁρῶντες οἱ στρατηγοὶ ἐπιπλέοντας (scil. σφίσι vel ἐπὶ σφέας) νηυσὶ ὀλίγῃσι, Duces conspicati illos adversus se navigantes paucis navibus, VIII. 10. a. Alia ratione alibi positum verbum ἐπιπλέειν paulo ante vidimus: Conf. Ἐπικαταπλώειν.

Ἐπιῤῥέειν, Adfluere, Ad aliquem locum confluere. Metaphorice, ἐπιῤῥεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ γινομένων πλεύνων, IX. 38. a. Et mox iterum, ἐπιῤῥέουσι οἱ Ἕλληνες αἰεὶ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην, ibid. b.

Ἐπιῤῥωννύειν, Corroborare, Vires et animum addere. αὗται (αἱ νῆες) δή σφεας ἐπέῤῥωσαν ἀπικόμεναι, VIII. 14. m.

Ἐπίσημον, τό, τῆς νεός, Insigne navis, VIII. 88.

Ἐπίσημος, ὁ, ἡ, 1) Insignis, Illustris. Ἑλλήνων τινές, ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι σοφίην, II. 20. a. 2) Signatus. ἔχειν χρυσὸν πολλὸν μὲν ἐπίσημον, πολλὸν δὲ καὶ ἄσημον, IX. 41. m. 3) Inscriptus, Inscriptione instructus. ἀναθήματα οὐκ ἐπίσημα, Donaria nullo titulo signata,

Nullam inscriptionem prae se ferentia, I. 51. f.

Ἐπίσης, vide in Ἴσος.

Ἐπισιτίζεσθαι, Frumentum, Commeatum advehere, Rei frumentariae prospicere. ἐκ ταύτης (τῆς κώμης) ἐπισιτιεῖσθαι ἐλογίζοντο οἱ Ἕλληνες, VII. 176. extr. ἀπικομισθέντες ἐς Πελοπόννησον ὡς ἐπισιτιεύμενοι IX. 50. f. quod ait, ἐπὶ τὰ σιτία οἰχόμενοι, IX. 51. extr.

Ἐπισκευή, ῆς, ἡ, Reparatio, Refectio aedificii. ἐς ἐπισκευὴν τουτέων τῶν ἱρῶν ἔδιδου οὐδέν, II. 174. f. λίθους ἐς ἐπισκευὴν ἐκόμισε, II. 175. m.

Ἐπισκήπτειν τί τινι, vel Ἐπισκήπτειν τινὶ seq. Infin. Injungere, Mandare alicui aliquid. ὑμῖν τάδε ἐπισκήπτω, -- μὴ περιιδεῖν etc. III. 65. m. ἐπισκήπτοντος ὑμεῦ (ὑμῖν) τὸν Δωριέος φόνον ἐκπρήξασθαι, VII. 158. a. ubi vulgo redditur Quum Obtestarer vos, nec id male, sed proprie hoc ait, quum Incumberem apud vos, Instarem, Mandatum vobis darem atque urgerem. Nonnulli diversa verborum structura obtinet, III. 75. m. μιμνησκόμενοι τά ἐπισκήψας Πέρσῃσι -- μὴ περιορᾶν, ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν, ubi praegnans (quod vocant) verbum est ἐπισκήπτειν, et praeter notionem Injungendi Persis ut operam darent quo recuperarent imperium, includit notionem Comminandi eisdem et Imprecandi Deorum iram, si id non curarent; conf. cap. 65. m. et vide supra Ἐπικαλεῖν num. 3.) quo spectat Glossa apud Hesychium, Ἐπισκήπτω· ἐπαρῶμαι.

Potest vero etiam eidem loco convenire videri notio Objurgandi, Reprehendendi, quam et Suidas et Hesychius adnotarunt scribentes Ἐπισκήπτει, δοκιμῇ· ἐπιτιμᾷ· et Ἐπισκήπτειν· ἐπιμέμφεσθαι.

2) Controversus est locus IV. 33. f. ubi quum consentientibus libris sic vulgo editum legeretur, τοὺς πλησιοχώρους ἐπισκήπτειν, κελεύοντας προπέμπειν σφέας, equidem cum Schaef. τοῖς πλησιοχώροις edidi; quod factum nollem. Delendum erat comma, inter ἐπισκήπτειν et κελεύοντας importune interjectum, nam accusativus τοὺς πλησιοχώρους a verbo κελεύοντας regitur, et ἐπισκήπτειν κελεύοντας significat Incumbere, Instare jubendo vel mandando, id est, Instanter, Operose jubent mandantque.

3) Ἐπισκήπτειν neutraliter, (sicut ἐνσκήπτειν et κατασκήπτειν) Incidere, Incumbere, Irruere, Invadere. Hac quidem notione olim VII. 10, 5. a. vulgo legebatur ἐς οἰκήματα τὰ μέγιστα αἰεὶ ἐπισκήπτει τὰ βέλεα. Similiter τὸν λοιμὸν ἐπισκήψαντα ἐς τὴν ἄπασαν Procopius dixit in verbis a Suida adpositis. Sed apud Nostrum loco cit. alii codices ἀποσκήπτει dederunt, activa notione, scil. ὁ θεός; quod vocabulum ibidem et paulo ante praecedit, et paulo post repetitur.

Ἐπισκιάζειν, Obumbrare, Umbra tegere, et simpliciter, Tegere. τῇ μὲν (πτέρυγι) -- τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν, I. 209. a. et f. Conf. Σκιάζειν.

Ἐπίσκοπα, pro ἐπισκόπως, id est,

οὕτως ὥστε τυχεῖν τοῦ σκοποῦ, *quod alias* εὐστόχως, Dextre, Solerter, Ita ut scopum ferias. τίνα εἶδες ἤδη οὕτως ἐπίσκοπα τοξεύοντα; III. 35. *m.*

Ἐπισκυθίζειν, Scythico more infundere vinum, VI. 84. *f.* N.

Ἐπισπᾶν, Attrahere. ἐπισπᾶσθαι, Ad se trahere, Sibi comparare. ἵνα τι ἐπισπάσωνται κέρδος, III. 72. *f.* *Perperam vero olim* ἐπισπώμενος *edebatur* III. 14. *f.* III. 31. *a. et f. et alibi passim, pro* ἐπισπόμενος, *quod vide in* Ἐπισπέσθαι.)

Ἐπισπαστήρ, ῆρος, ὁ, Marculus, Annulus quo attrahitur janua. ἐπιλαμβανόμενος τῶν ἐπισπαστήρων — χεῖρες ἐμπεφυκυῖαι τοῖσι ἐπισπαστῆρσι, VI. 91. *f.*

Ἐπίσπεισις, ιος, ἡ, Libatio, Effusio, Infusio. κατὰ τὴν ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου, (*in sacrificiis,*) II. 39. *f.*

Ἐπισπένδειν, Effundere, Infundere, Libare. ἐπὶ τοῦ βωμοῦ οἶνον κατὰ τοῦ ἱρηίου ἐπισπείσαντες, II. 39. *a.* οὕτω κατευξάμενος, ἐπ' ἐπισπείσας, IV. 60. *f.* ἐπεὰν οἶνον ἐπισπείσωσι κατὰ τῶν κεφαλέων, IV. 62. *m. f.*

Ἐπισπέσθαι, (*Aor.* 2. *Conf.* Ἐπέπειν.) 1) Sequi, Comitari. ἐστρατεύετο Κροῖσος ἐπισπόμενος Καμβύσῃ ἐπ' Αἴγυπτον, III. 14. *f. ubi olim perperam* ἐπισπώμ. *edd. Sic et* III. 31. *a. et f.* 152. *f.* VI. 85. *f.* Νειλέῳ τῷ Κόδρου ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτίσιν, IX. 97. *a.* εἰ μή οἱ (ἡ) τύχη ἐπίσποιτο, Nisi ei fortuna adfuerit, I. 32. *m.* εἴ οἱ ἡ τύχη ἐπίσποιτο, VII. 10, 4. *f.*

2) Insequi *hostiliter*, Persequi. τούτοισι ἐπισπόμενοι Φοίνικες, I. 103. *f.* ἔφευγον ὀπίσω· οἱ δὲ, ἐπισπόμενοι ἔκτεινον, III. 54. *f.* τὴν μὲν Τροιζηνίην (νέα) αἱρέουσι ἐπισπόμενοι οἱ βάρβαροι, VII. 180. *a.* ἐξ ἐναντίης ἐπισπόμενοι, Ex adverso ingruentes, et invadentes, VII. 225. *f.* VIII. 7. *m.*

Ἐπιστάναι, (*Ion. pro* ἐφιστάναι) 1) Constituere supra, Praeficere. *Hinc* οἱ ἐπεστεῶτες, Praefecti, Praepositi, II. 148. *m.* τὸν ἐπεστεῶτα τῆς διώρυχος, VII. 117. *a. Sic* τοὺς ἐπὶ τουτέων ἐπεστεῶτας *codd. et edd. nonnulli* IV. 84. *b. ubi nos cum aliis duo verba* ἐπὶ τουτέων *abjecimus, ut* ἐπεστεῶτες *ibi nil aliud nisi* Adstantes *significet. Vide Var. Lect. et Not.* τὸ ἐπιστάμενον τοῦ γάλακτος, Id quod in lacte Superne stat, Supernatat, IV. 2. *f. Perperam vero olim*, I. 196. *m. editum erat* τῷ τὸ ἐλάχιστον ἐπισταμένῳ, *ubi verum erat* ὑπισταμένῳ.

2) Statuere *vel* Constituere ad, juxta, *vel* adversus. ἐπιστήσαντες κύκλῳ τὸ σῆμα (*id est,* περὶ τὸ σῆμα κύκλῳ) ἱππέας τοιούτους, IV. 72. *f.* N. *Hinc* ἐπέστην, Accessi, Sto apud *vel* ante. ἐπεί τε ἐπὶ τῇ Κυρηναίων πόλι ἐπέστησαν, IV. 203. *a. Et* οἱ ἐπεστεῶτες, Adstantes, In propinquo stantes, I. 59. *a.* IV. 84. *b.* N.

3) Ἐπιστάναι τινὶ ἀγῶνα, *i. q.* ἱστάναι *vel* ἀνιστάναι ἀγῶνα ἐπί τινι, In memoriam et honorem alicujus Instituere (Celebrare) ludos. ἐναγίζουσί σφι μεγάλως, καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν

ἐπιστᾶσι, I. 167. m. καί οἱ τελευτήσαντι θύουσι, – – καὶ ἀγῶνα ἱππικόν τε καὶ γυμνικὸν ἐπιστᾶσι, VI. 38. a.

Ἐπίστασθαι, 1) ut apud alios, sic et apud Nostrum, Scire, Nosse, significat. Sic ἀτρεκέως ἐπίστασθαι τὴν τέχνην, III. 130. a. πάντα ἠπίστατο τὰ ἐν τῷ ἱρῷ ἄμεινον ἢ etc. VIII. 35. b. Et absque augm. ἐπίστατο, VIII. 136. a. m. ubi tamen ἠπίστατο praeferunt alii. τὸ δὲ μὴ ἐπιστέαται, (Ion. pro ἐπίστανται) τοῦτο φράσω, III. 103. a. ἔνθεν ἐγένετο ἕκαστος – – οὐκ ἠπιστέατο, (Ion. pro ἠπίσταντο) II. 53. a. ἵνα Πέρσαι ἐπιστέωνται seq. Accus. cum Infinit. III. 134. a. m. ἐπίσταο δὲ, (i. q. ἐπίστασο, Scito,) – – ἔστι οὐδὲν ἄλλο ἔθνος etc. VII. 209. m. ubi dicere potuerat, ὅτι vel ὡς ἐστι οὐδὲν etc. sed majorem vim habet oratio omissa conjunctione.

Construitur verbum Ἐπίστασθαι *etiam cum nudo Infinitivo absque Accusativo*. οὐκ ἐπιστάμενος λογίζεσθαι, II. 16. a. οὔτε ἀμύνεσθαι ἐπιστέαται, Repugnare, resistere hosti, nesciunt, IV. 174. *Peculiaris vis huic verbo in hujusmodi formulâ* ἐπίστασο εἶναι αἰεὶ τοιοῦτος, Scito constanter esse talis, *id est* Cura ut constanter talem te praestes, VII. 29. f. *Cujus loci ope alium difficilem et controversum locum,* III. 15. a. *perspecte ac feliciter me, ut quidem nunc sentio, expedivit eruditus et eximiae spei juvenis Werferus, cujus praematuram mortem nondum dedolui:* εἰ ἠπιστήθη μὴ πολυπρηγμονέειν, Si scivisset novas res non molliri; Si satis prudens fuisset, Si potuisset sese a novarum rerum molitione retinere. *Conf. Var. Lect. et Not. ad l. c. Similiter quâdam ratione dictum est id quod de Socrate loquens Xenophon refert Memorab. III.* 9, 4. *ubi postquam dixit,* τὸν τὰ καλὰ καὶ ἀγαθὰ γιγνώσκοντα χρῆσθαι αὐτοῖς – – ἔκρινε, Socrates judicabat, qui honesta et bona cognita haberet, eumdem his etiam uti, id est, eumdem hoc etiam in universa vitae actione sequi, *haec adjicit* καὶ τὸν τὰ αἰσχρὰ εἰδότα εὐλαβεῖσθαι σοφόν τε καὶ σώφρονα ἔκρινεν, et Sapientem Virtutisque cultorem judicabat hunc qui fugere nosset turpia: *quo loco (sicuti passim in aliis ejusdem utilissimi libri locis) genuina Philosophi sententia, tam perspicue quam acute enunciata, doctissimos fefellit interpretes.*

2) *Frequenter vero* Ἐπίστασθαι *apud Nostrum nil aliud nisi* Putare, Existimare, *significat. Et semel quidem adjicitur nomen* δόξῃ. τὴν Σάμον ἐπιστέατο δόξῃ καὶ Ἡρακλέας στήλας ἴσον ἀπέχειν, VIII. 132. f. *Alibi nudum verbum ponitur* ἐπιστάμενοι αὐτὸν τότε τελευτῆσαι, I. 122. a. ἐπίστασθαι γὰρ ὡς βουκόλου εἴη παῖς, I. 122. m. ἐπιστάμενος ὅτι οὐκ ἀναιτίου μευ, I. 156. a. ἠπίστατο, *cum Acc. et Inf.* Existimavit, III. 140. a. ἠπιστέατο, (*pro* ἠπίσταντο,) Putabant, III. 66. m. *et f.* VIII. 5. f. 25. a. 80. m. f. *Cum Participio* εὖ ἠπίστατο αὐτὸς σχήσων τὴν βασιληίην, Certo sibi persuaserat, V. 42. a.

Ἐπιστέλλειν, Mandatum dare, *sive scripto, sive ore. Nuncius a Scythis ad Darium cum donis quibusdam ambiguis missus, ait*, οὐδὲν οἱ ἐπισταλῆναι ἄλλο ἢ δόντα (αὐτὰ) τὴν ταχίστην ἀπαλλάσσεσθαι, IV. 131. *a.* καί μοι ἐκ βασιλῆος ὧδε ἐπέσταλται *ait dux exercitus Persici*, VI. 97. *m.* ἐπέστειλαν, VII. 139. *f. non tam reddi debebat* Miserunt, *quam* Nunciarunt, *scil.* ea quae in tabellâ scripta erant.

Ἐπίστιον, ου, τὸ, Familia, Ejusdem foci socii. ἀγχιστεῖαι ἐπιστίου ἐόντα Ἀθηναίω, V. 72. *o.* 73. *a.*

Ἐπίστιος, ου, ὁ, ἡ, (*Ion. pro* ἐφέστιος,) Ad focum et lares alicujus confugiens, Supplex. ἐπίστιος ἐμοὶ ἐγένεο, I. 35. *m.* Ζεὺς Ἐπίστιος, Jupiter Larium praeses, Foci et aedium praeses, Familiae custos, I. 44. *b.*

Ἐπιστολή, ῆς, ἡ, Mandatum. (*Conf* Ἐπιστέλλειν.) τῆς ἐπιστολῆς μεμνημένον αὐτὴν, IV. 10. *m. ubi perperam* ἐπιτολῆς *olim edd. conf. Not.* ἔλεγε τοῦτο ἐξ ἐπιστολῆς τῆς Δημαρήτου, VI. 50. *m. f.*

Ἐπιστρατεύσις, ιος, ἡ, Expeditio militaris adversus *aliquem* suscepta, III. 4. *o.*

Ἐπιστρατεία, ης, ἡ, *i. q. praeced.* IX. 3. *f.*

Ἐπιστρέφεσθαι, Sese convertere. ἤιε ἐπιστρεφόμενος, ὡς δὴ ἀληθέως αὐτόμολος, III. 156. *o. intelligunt* Subinde sese convertens et retrospectans, Huc illuc sese convertens. ἐπιστρέφομαι Hesych. *et Suidas interpretantur* φροντίζω πτοοῦμαι.

Ἐπιστραμμένα, *nempe* ἔπεα, VIII. 62. *a. intelliguntur*, Asperiora, Concitatiora verba. *Conf. Not.* ad VII. 160. *o. Possis cum Jacobsio* (*in Atticis*) Nervosa, Efficacia, *intelligere quâ ratione apud Hesych. in* ἐπιστροφάδην *pro synonymis ponuntur* ἐπιστραμμένως *et* ἰσχυρῶς.

Ἐπιστρεφέως quo sensu maxime dixerit Noster ambigi potest quum I. 30. *m. ait*, ἀποθωμάσας Κροῖσος τὸ λεχθὲν, εἴρετο ἐπιστρεφέως. *Glossator, et cum eo Suidas, Gregorius, et Zonoras* ἐπιστρεφέως *interpretantur* ἐπιστατικῶς ἢ ἐπιμελῶς, *quorum significatuum prior certe alterius est ab hoc loco.* Diligenter, Accurate, Solicite, *Aem. Portus interpretatus est*, *simpliciter Valla*, Instat interrogare, *posuerat. Equidem in eamdem sententiam atque* ἐπιστραμμένα *illa*, *de quibus paulo ante*, *accepi*. Concitate quaerit. *nempe* concitatâ et *asperiore* voce, et concitato animi adfectu qui etiam corporis motu sese prodebat. *Referri huc potest interpretatio quae cognato vocabulo Homerico* ἐπιστροφάδην *apud Hesychium subjicitur*. ἐπιστροφάδην· ἐπιστρεφομένως, ἰσχυρῶς, ἢ μετὰ ἐπιστροφῆς τοῦ σώματος, οἷον ἐπεστραμμένως καὶ ἰσχυρῶς.

Ἐπισχεῖν, *vide in* Ἐπίχειν *num.* 3.

Ἐπιτάμνειν, (*Ion. i. q.* ἐπιτέμνειν) Incidere. τὰ ἴσα τῶν χειρῶν ἐπιτάμνει, III. 8. *a.* ἐπεὰν τοὺς βραχίονας ἐπιτάμωνται, I. 74. *f.* ἐπιταμόντες μαχαίρῃ σμικρὸν τοῦ σώματος, IV. 70. *m.*

Ἐπίταξις, ιος, ἡ, Impositio *tributi*. διὰ ταύτην τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου,

III. 89. m. f. αὗται (αἱ) φόροι ἐπιτάξιες, III. 97. a.

Ἐπιταράσσειν, Insuper turbare, Insuper terrere. ὡς -- αὐτοῖσι ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου ἐπεταράσσε, II. 139. f.

Ἐπιτάῤῥοθος, ου, ὁ, aliàs Auxiliator, sed apud *Nostrum* Victor, I. 67. m. f. in *Orac. Vide ibi Not.*

Ἐπιτάσσειν, 1) Jubere, Imperare. ἑτοῖμός εἰμι ποιέειν -- τὸ ἂν ἐπιτάσσῃς σύ, V. 111. m. τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον, Imperata fecerunt, I. 115. f. 169. m. τάδε αὐτοῖσι ἐπίταξε, I. 155. f. ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν ἐπιτελέειν, I. 109. a. ἐπίταξε τοῖσι περιοίκοισι γυναῖκας ἐς Βαβυλῶνα κατιστάναι, ὅσας δὴ ἑκάστοισι ἐπιτάσσων, III. 159. f. ἀγγέλους ἐπιτάξοντας τοῖσι μὲν πεζὸν στρατὸν -- παρέχειν, IV. 83. a. V. 57. *extr.* VII. 1. m. VIII. 115. f. ὁ στρατὸς ὁ ἐπιταχθεὶς ἑκάστοισι, VI. 95. a.
2) Post alios locare. ὄπισθε τοῦ πεζοῦ ἐπίταξε τὴν πᾶσαν ἵππον, I. 80. m.

Ἐπιτείνειν, Intendere, Imponere. *Imperf. frequentativum*, ἐπετείνεσκε ἐπὶ τὰς γεφύρας -- ξύλα τετράγωνα, I. 186. m. f.

Ἐπιτελέειν, 1) Facere, Perficere, Exequi, Peragere. (*Conf.* Ἐπιτελής.) ἐπιτελέσας ὁ Κροῖσος ταῦτα, I. 51. a. ἐπιτελέειν τὰ Κροῖσος ὑπεθήκατο, τὰ ἐπιτασσόμενα, τὰς ἐντολάς, I. 90. a. 115. f. 167. m. 169. m. θυσίας ἐπιτελέουσι, Sacra faciunt, Sacrificia peragunt, II. 63. a. τοσταίας αὐτῇ καὶ ὁρτὰς ἐπιτελέουσι, IV. 186. b. (*ubi nonnulli quidem* ἐπιτηδεύουσι.) εὐχωλὰς ἐπιτελέοντες, Suscepta vota exsequentes, II. 63. a. m. πάντα ἐπιτελέουσα τὰ ὑπεδέξατο τῷ πατρί, III. 69. f. 138. m. f. κατὰ τὰ πάτρια ἐπιτελέουσι. *scil.* τὰς τέχνας, Patrio more Exercent artes, Peragunt negotia, VI. 60. b. ἐπιτέλεε πᾶσαν τὴν ὄψιν τῆς θυγατρός, Universam filiae suae visionem Explevit, Ad exitum perduxit, III. 125. f.
2) Ἐπιτελέειν, *i. q. aliàs* ἀποτελέειν, Pendere, Persolvere. ἀποφορὴν ἐπιτελέειν κατ' ἐνιαυτόν, II. 109. a. *ubi* ἀποτελέειν *nonnulli, ex scholia.* πεντήκοντα τάλαντα βασιλέϊ τὸν ἐπέτεον φόρον ἐπιτελεῦσι, V. 49. m. Ἀθηναίοισι ἐπετέλεον τὰ συνέθεντο, V. 82. *extr.* 84. a. Serpenti, *qui templum Minervae Athenis habitare putabatur*, ἐπιμήνια ἐπιτελέουσι, προτιθέντες, non, Menstrua sacra faciunt, sed Menstrua (Menstruam pensionem) persolvunt, VIII. 41. m. f. (*Vide supra*, Ἐπιμήνια.) ἡ δίκη τοῦ φόνου τοῦ Λεωνίδεω τοῖσι Σπαρτιήτῃσι ἐκ Μαρδονίου ἐπετελέετο, IX. 64. a.

Ἐπιτελής, έος, ὁ, ἡ, Perfectus, Absolutus, Ad finem perductus. ἢν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ, (i. q. ἐπιτελέσῃ·) Nisi haec effecta dederit, I. 119. f. IV. 4. a. 15. f. V. 107. VII. 30. a. ταῦτα δὴ ἐπιτελέα ἐγένετο, I. 124. a. ταῦτά οἱ ἐπιτελέα ἐγένετο, Haec ille perfecit, III. 16. a. ταῦτά οἱ ποιέειν ἐπιτελέα, Haec illi effecta praestare, III. 141.

Ἐπίτεξ, εκος, ἡ, (i. q. ἐπίτοκος,) Parturiens, Partui proxima mulier. γυνὴ ἐπίτεξ ἐοῦσα πᾶσαν ἡμέρην, I. 111. a. N. μεταπέμψατο τὴν θυγατέρα, ἐπίτεκα

ἰούσῃ, I. 108. m. ubi conf. Var. Lect.

Ἐπιτήδεος, ἔη, εον, (jon. pro ἐπιτήδειος) Aptus, Commodus, Opportunus, Idoneus. τῆς γῆς ἐούσης ἐπιτηδέης, IV. 47. a. Μαρδονίῳ οὐκ ἐπιτήδεα ἐγίνετο τὰ ἱρά, IX. 37. a. quibus opponuntur καλὰ ἱρά, IX. 36. f. (παῖδα) ἐόντα ἐπιτήδεον τῷ πατρί, Commodum patri filium, i. e. animo ejus sese adcommodantem, III. 52. a. m.

Compar. χῶρος ἐπιτηδεότερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι, IX. 2. a. *Superlat.* νομοὺς ἐπιτηδεοτάτους εἶμεν, I. 110. a. ἐσβατήρια ἐπιτηδεότατα, II. 133. f. ἐπιτηδεώτατος ἐς ταῦτα, I. 115. f. ἑωυτῷ ἐπιτηδεοτάτους ἐς πίστιν, III. 70. a. τῶν θεραπόντων τοὺς ἐπιτηδεοτάτους, IV. 72. a. ἐπιτηδεότατον χωρίον ἐνιππεῦσαι, VI. 102. *Similiter seq. Infin.* III. 134. f. *et alibi. Item cum adjectivo in Neutro gen.* ἐνθαῦτα ὑμῖν ἐπιτήδεα οἰκέειν, Hic vobis commodum fuerit habitare, IV. 158. f. ἵνα δοκέει ἐπιτηδεότατον ἡμέας εἶναι ἑστάναι, Ibi stare ubi (*vobis*) commodissimum esse videtur, IX. 27. f. *Mitto plura cumulare.*

Ἐπιτηδές, *Adverb.* Consulto, Deliberato, De industriâ. III. 130. m. VII. 44. a. 168. m. VIII. 141. f.

Ἐπιτηδεύειν, Instituere, Comminisci. τοιάδε ἐπιτηδεύσας, Talia commentus, VI. 125. m. N. ταῦτα ἐπιτηδεύων, Hisce utens institutis, II. 129. m. ἡδονὰς παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι, Omni voluptatum generi operam indulgent. ὀργὰς (αὐτῇ) ἐπιτηδεύουσι *praeferunt codd. nonnulli* IV. 166. b. *ubi* ἐπιτελέουσι *vulgo.* ἐς τοῦ (λειμῶνα) τὰς νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθέναι τὰ κρέα τοὺς ἐν τέλεϊ ἐόντας, In hoc prato principes civium Ex instituto (Callido quodam instituto) noctu carnes deponunt, III. 18. a. *Passivum* τὸ δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐπιτηδεύθη, Partim vero, atque etiam magis, ex instituto (datâ operâ) factum erat opus, I. 98. m. *ubi nempe praecesserat,* τὸ μέν κου τι καὶ τὸ χωρίον (ipsa loci natura) συμμαχέει.

Ἐπιτηδέως, 1) Studiose, Diligenter, Accurate. χρὴ δὲ, τό γε ἐμὸν, ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως, I. 108. f. τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτηδέως ὑπηρετέεται, IV. 139. f. 2) Idonee, Commode, Recte. οὐ γὰρ ἐποιήσατε ἐπιτηδέως, Non commode fecistis, IX. 7. f. *Leniter dictum, pro* Male fecistis.

Ἐπιτήκειν, Liquefactum superfundere. ὄπισω ἐπέτηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα, VII. 239. m.

Ἐπιτιθέναι, 1) Imponere, Superimponere, Superstruere. στάλην λίθου ἐπέθηκαν, VII. 183. a. 2) Imponere, Irrogare *mulctam, si modo vera est, ut est probabilis Pauw emendatio,* νῦν ὦν ἄποινά μοι τάδε ἰδίῃ ἐπιθεῖναι, Nunc igitur hanc mihi irrogare volo mulctam, IX. 120. a. m. N. *ubi vulgo* ἄποινά οἱ, *quod quâ ratione ferri possit non video.* 3) Perferendam dare *epistolam*, Mittere. γράψει ἐς βυβλίον πάντα -- γράψας δὲ, ἐς Αἴγυπτον ἐπέθηκε, III. 42. extr. N. ταῦτα Ἀλκαῖος ἐν μέλεϊ ποιήσας, ἐπιτιθεῖ ἐς Μυτιλήνην, V. 95. m. N.

Med. Ἐπιτίθεσθαι, Ἐπιθέσθαι, 1) Injungere *alicui aliquid*, Imperare, Jubere. Φὰς Ἀστυάγεα εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενόν μοι, I. 111. *a. m.* Σμέρδιν τὸν Κύρου εἶναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενον εἶπαι πρὸς ὑμέας, III. 63. *m.*

2) Manum imponere, Adgredi, *et id quidem*, (1) Hostiliter. ἐπεθήκατο Ἐφεσίοισι, I. 26. *a. Praesertim*, De improviso, Ex insidiis adgredi *aliquem*. Ἀθηναίοισι ἀπιοῦσι ἐπεθήκαντο· ἐπιθέμενοι δὲ, ἑσσώθησαν τῇ μάχῃ, VI. 108. *f.* λέοντες ἐπεθήκαντο τῇσι καμήλοισι, VII. 125. *a.* ἐπιθήσεσθαι γάρ οἱ πάντα τινὰ ἔλπετο, IX. 69. *a.* νυκτὸς ἐπεθήκατο τοῖσι Θεσσαλοῖσι, VIII. 27. *m. ubi Accusativus* τοὺς ἀρίστους non a verbo ἐπεθήκατο regitur, (*quemadmodum Schneiderus accepit, interpretans* Jussit illos adgredi Thessalos,) *sed unice a verbo* γυψώσας *pendet.* (2) Adgredi rem, Operam dare *arti*, Instituere, *et similia.* ναυτιλίῃσι μακρῇσι ἐπιθέσθαι, Longinquis navigationibus dedisse operam, I. 1. *a.* τῇ ποιήσι τότε ἐπιθέσθαι, *Vit. Hom.* 6. *m. f.* μηδὲ, εἰδότων τῶν πρηγμάτων, ἐπιτίθεσθαι, *nempe* τοῖς δεδογμένοις, Adgredi rem, Exsequi decreta, III. 76. *m. f. quam in sententiam mox ibidem* τὰ δεδογμένα ποιέειν *ait.* δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ἤσκεε, I. 96. *a. idem valet ac* ἐπέθετο τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἤσκεε αὐτήν. *Similiter* VI. 60. *b.* οὐ -- ἐπιτιθέμενοι ἄλλοι σφέας παρακληΐουσι, *id est*, οὐκ ἄλλοι ἐπιτίθενται (τῇ τέχνῃ ταύτῃ) καὶ σφέας παρακληΐουσι, Non (arti huic) operam dant alii, et illos excludunt. *Ibi* ἐπιθέμενοι *Valla* Insidiantes *reddiderat, quae interpretatio speciem quidem habebat, nec tamen hujus erat loci prorsus inepte vero* Gronovius. Impositi, *quod mireris a Wess. conservatum. Sed nunc maxime animadverto typographi erratum, qui in Graecis nostrae editionis temere* ἐπιθέμενοι *posuit, quum* ἐπιτιθέμενοι *debuisset, quod libri etiam omnes tuentur.*

Ἐπιτιμᾶν, *et forma Ionibus propria* Ἐπιτιμέειν, 1) Poenam irrogare, Ad pœnam condemnare. ἀπεστερηκότι (αὐτῷ), τὴν ἀρχαίην δίκην (αὐτοῦ) ἐπιτιμᾶν, IV. 43. *f. Sic* ἐπιτιμᾷ, τιμωρεῖται *interpretatur Hesychius.* 2) Honore prosequi mortuum. εἶχε κατ' οἴκους, τὸν ἀδελφεὸν δηλαδὴ ἐπιτιμέων, VI. 39. *m. N.*

Reprehendendi *vel* Objurgandi *notione nusquam hoc verbum, quod meminerim, usurpavit Herodotus: significatu vero* Augendi pretium *non* ἐπιτιμᾶν, *sed* ἀνατιμᾶν, *usurpat.*

Ἐπιτίμιον, ου, τό, Multa, Poena, Merces. τοῖσι παραχρεωμένοισι ξεινικοῖσι νόμοισι τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι, IV. 80. *extr.*

[Ἐπιτολὴ, Mandatum *interpretatur Portus, quasi idem esset ac* ἐντολή. *Sed mendose olim* ἐπιτολῆς *edd.* IV. 9. *m. pro* ἐπιστολῆς.]

Ἐπιτράπειν, (*Ion. pro* Ἐπιτρέπειν) Permittere. τοῖ σκῆπτρα τὰ ἐμὰ ἐπιτράπω, VII. 52. *extr.* τὰ πρήγματα ἐπιτράπει Βοτάλγῃ, VI. 26. *a.* Μεγάβυζος ὀλιγαρχίῃ ἐκέλευε ἐπιτράπειν, *nempe* τὰ πρήγματα, III. 81. *a.* τούτοισι τὴν πόλιν

ἐπέτρεψε, IV. 202. *extr.* *Communis forma verbi superest* I. 64. *m.* καὶ ταύτην ἐπέτρεψε Λυγδάμι, et III. 130. *m.* ὥς οἱ ἐπέτρεψε, scil. ἑωυτόν, Postquam ei se permisit, vel rem (τὸ πρῆγμα) ei commisit. *Sic* τῷ σὺ Μίλητον ἐπέτρεψας V. 106. *a.* ἐπιτρέψας αὐτὴν Ἱέρωνι, VII. 156. *a.* *Item in Praet. temp.* τῷ ἀδελφεῷ ἐπιτέτραφεν (τὴν ἀρχήν), II. 120. *f.*

Passivum. παρὰ τούτων Ἡρακλεῖδαι ἐπιτραφθέντες ἔσχον τὴν ἀρχήν, id est, ἔσχον τὴν ἀρχήν, ἐπιτραφθέντες αὐτὴν παρὰ τούτων, Ab his commissum (vel permissum) sibi (fidei suae) regnum tenuere Heraclidae, I. 7. *f.* (*Conf.* Ἐπιτροπαῖος). ἐπιτραφθέντες *ex Wesselingii conject. edidit Borh.* II. 121, 1. *a. pro eo quod uerum erat,* ἐπιτραφέντων, *quod uide in* Ἐπιτρέφειν.

Medium. Imperf. οὐδενὶ ἄλλῳ ἐπετράποντο, scil. τὰς ἑωυτῶν δίκας, Nulli alii judicium caussarum suarum permittebant, I. 96. *extr.* τούτῳ διαιτητῇ ἐπετράποντο, Hujus arbitrio permiserunt suas controversias, V. 95. *f.* *Futurum:* τά τε ἄλλα ἐπιτρέψονται ἐμοί, καὶ τῶν πυλέων τὰς βαλανάγρας, III. 155. *f.* *Infin. Praes.* ἐπιτράπεσθαι (αὐτῷ) ἑτοῖμοι ἔσαν τῶν ἄλλων σφίων, III. 157. *m.*

Ἐπιτρεπτέον, *et Plural.* Ἐπιτρεπτέα *pro Sing.* Permittendum, Concedendum. ἐκείνοισι ταῦτα ποιεῦσι οὐκ ἐπιτρεπτέα ἐστί, IX. 58. *f.*

Ἐπιτρέφειν, *idem fere quod simplex* τρέφειν, Alere, Nutrire, Sustentare. *Lacedaemonii Atheniensibus polliciti sunt, velle se illorum* γυναῖκάς τε καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα ἐπιθρέψειν, VIII. 142. *f.* et 144. *f.*

Passivum. Ἐπιτρέφεσθαι, Succrescere, Adolescere. Κῦρον ἤδη ἐπιτρεφόμενον, I. 123. *a.* ἐκ τουτέων -- ἐπετράφη νεότης, οἳ ἐπεί τε ἔμαθον τὴν σφετέρην γένεσιν, etc. IV. 3. *a.* *ubi alias simpl.* ἐτράφη, *edd.* οὐδένα τῶν ὕστερον ἐπιτραφέντων βασιλέων, *i. q.* ἐπιγενομένων, Nullum ex regibus post natis et educatis, Nullum ex succedentibus regibus, II. 121, 1. *a. N.*

Ἐπιτρέχειν, Incursare. *Vide* Ἐπιδραμέειν.

Ἐπιτρίβειν, Atterere, Perdere. ὁ ἥλιος καίων ἐπιτρίβει τούς τε ἀνθρώπους καὶ τὴν χώρην, IV. 184. *a. m.*

Ἐπιτροπαῖος, α. ον, Fidei alicujus commissus. ἐπιτροπαίην παρὰ Πολυκράτεος λαβὼν τὴν ἀρχήν, III. 142. *a.* ἐόντων ὅτι τῶν παίδων τούτων νηπίων, ἐπιτροπαίην εἶχε ὁ Θήρας τὴν βασιληίην, IV. 147. *a.* *Conf.* Ἐπιτράπεσθαι *Passiv.*

Ἐπιτροπεύειν, Esse ἐπίτροπον, *id est,* Tutorem esse alicujus; Fidei suae commissum aliquid habere, Praefectum esse *provinciae,* Administrare, Gubernare. Λυκοῦργον ἐπιτροπεύσαντα Λεωβώτεω, I. 65. *f.* ὡς γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα, *ibid. paulo post.* προβαίνει γὰρ τὸ ἔθνος (τῶν Περσέων) ἄρχον τε καὶ ἐπιτροπεῦον, I. 134. *extr. N. quae uerba H. Steph. sic interpretatus est,* Late enim progrediebatur illa gens imperans et Praefecturas obtinens, *sed uidetur uerbum* ἐπιτροπεύειν *non tam illas provincias spectare,*

in quas absolutum imperium per Praefectos exercebant Persae, quam eas regiones, in quas quasi Tutelam quamdam exercebant, quarum reges aut incolae non vere nominatum Tributum pendebant regi Persarum, sed Dona ferebant. τῆς Βαβυλῶνος ὕστερον ἐπιτροπεύσαντα, Qui postero tempore Babyloni (sive Babyloniae) fuit Praefectus, VII. 62. extr. χρηστῶς τὴν σεωυτοῦ πατρίδα ἐπιτροπεύσας, Qui patriam tuam bene administravisti, III. 36. a. m. τὴν πόλιν παρέδωκε Κριτοβούλῳ ἐπιτροπεύειν. VIII. 127.

Ἐπίτροπος, ου, ὁ, Tutor pueri, Administrator, Procurator, Praefectus provinciae vel civitatis. ἐγὼ ἤκουσα Τίμνεω, τοῦ Ἀριαπείθεος ἐπιτρόπου, Audivi ex Timna tutore Ariapithis, IV. 76. f. ἄνδρα πιστότατον, καὶ πάντων ἐπίτροπον τῶν ἑωυτοῦ, Administratorem omnium rerum suarum, Cujus fidei res suas omnes committebat, I. 108. m. ἐκάλεε τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Μέμφιος, Administratores, Praesides urbis (qui natione Aegyptii, non Persae erant) vocavit, III. 27. a. ἐπίτροπος Μιλήτου, Praefectus Mileti, Histiaei nomine Administrans civitatem, V. 30. a. οἰκέτης ἐὼν Ἀναξίλεω, ἐπίτροπος Ῥηγίου κατελέλειπτο, VII. 170. f.

Ἐπιτυγχάνειν, cum Dativo, Incidere in aliquem, vel in aliquid. ὀρύσσων ἐπέτυχε σορῷ ἑπταπήχεϊ, I. 68. a. m. Absolute, aut cum Participio. λέγουσα ἐπιτυγχάνει τά περ αὐτὸς ἐνόεε, Opportune id ipsum dixit quod ille facere cogitabat, VIII. 103. a. νῦν συμβούλευσον, ὁκότερα ποιέων ἐπιτύχω εὖ βουλευσάμενος, Nunc mihi suade, utrum horum faciendo rectius feliciusque rebus meis consuluero, VIII. 101. f. Particip. ὁ ἐπιτυχών, idem qui alias ὁ τυχὼν dicitur. παιδία δύο νεογνὰ ἀνθρώπων τῶν ἐπιτυχόντων, Duo infantes recens nati hominum humilis sortis, II. 2. a.

Ἐπιφαίνεσθαι, Adparere. τὸ ἐπιφαινόμενόν τοι ἐν τῷ ὕπνῳ, VII. 16, 3. m. ἀξιώσει ἐπιφανῆναι, ibid. πολιορκήσονται ἐν νήσῳ, ἵνα τιμωρίη οὐδεμίη ἐπιφανήσεται, VIII. 49. f.

Ἐπιφανής, Illustris, Clarus, Nobilis. ἑπτὰ Περσέων παῖδας ἐόντων ἐπιφανέων ἀνδρῶν, VII. 114. f. οὐ τῶν ἐπιφανέων ἐὸν ἀνδρῶν, VIII. 125. a.

Ἐπιφέρειν πόλεμον, Inferre bellum. πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, V. 81. b. ἐπιφέρειν αἰτίην, Crimen alicui inferre, Objicere crimen, Accusare, Damnare. ἐκ λόγου πλειστοῦ ἐπενείκαντές οἱ αἰτίην, I. 68. f. τὴν αὐτὴν αἰτίην ἐπιφέροντες, I. 139. b. αἰτίην οἱ ἄλλοι ἐπενείκας, IV. 166. f. ἄλλοισι ἄλλας αἰτίας ἐπιφέρων, -- τοῖσι δὲ αὐτέων καὶ φαῦλα (levia crimina, leves culpas) ἐπιφέρων, I. 26. f. Similiter μωρίην, ματίην ἐπιφέρειν τινί, Stultitiae aliquem Damnare. τοῦτο (ἀγάλματα) ποιεῦσι μωρίην ἐπιφέρων, I. 131. a. μανίην τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον ὁρέοντες αὐτοὺς etc. VI. 112. a. πάγχυ σφι μανίην ἐπενείκαντες, VIII. 10. a.

μαχλοσύνην ἐπενείκασά οἱ, IV. 154. m.

Ferre. Ἐπιφέρεσθαι, Cum impetu ferri, Invehi *in aliquem.* ταῦτα λέγοντος Θεμιστοκλέος, αὖτις Ἀδείμαντος ἐπεφέρετο, *nempe* ἐς αὐτόν, VIII. 61. *a.* τὰ ἐπιφερόμενα, Imminentia, Eventura. καί μοι πάντα προδεικνύουσι (οἱ θεοί) τὰ ἐπιφερόμενα, I. 209. *m. f.*

Ἐπιφημίζεσθαι, Male ominari, Ominosa verba proloqui. καὶ ἰόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πεντηκόντερον ἐπεφημίζετο, III. 124. *m. N.*

Ἐπιφθονέειν apud *Nostrum non tam* est Invidere, *quam* Odisse, Odio prosequi. τά πέρ τοι μᾶλλον βαρβάροισι πρέπει ποιέειν ἤ Ἕλλησι, καὶ ἐκείνοισι δὲ ἐπιφθονέομεν, IX. 79. *m. Conf.* Ἐπίφθονος.

Ἐπίφθονος, ου, ὁ, ἡ, Odiosus. αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται, IV. 205. *b.* (*conf.* τὸ Θεῖον.) γνώμην ἀποδέξασθαι ἐπίφθονον πρὸς τῶν πλεόνων ἀνθρώπων, VII. 139. *a.*

Ἐπιφλέγειν, Incendere, Cremare. πάντα ἐπέφλεγον καὶ ἔκειρον, VIII. 32. *f.*

Ἐπιφοιτᾶν, 1) Ventitare, Advenire, Iterate venire, VII. 15. m. *et* 16, 2. *et* 3. *ubi* de Spectro *agitur.* 2) Post alios advenire, Paulatim supervenire. οἱ ἐπιφοιτῶντες τε καὶ οἱ ἀρχὴν ἐλθόντες, IX. 28. *a.* πλεῦνος αἰεὶ γινομένου τοῦ ἐπιφοιτέοντος, I. 97. *a.*

Ἐπιφορέειν, *i. q.* ἐπιφέρειν, Inferre, Superne adgerere. χοῦν ἐπιφορήσαντες, καὶ ὁμοιώσαντες (τὸν χῶρον) τῷ ἄλλῳ χώρῳ, VIII. 28. *b.*

Ἐπιφορήματα, τά, *proprie* Post illata, *nempe* Cibi qui post legitimam coenam inferuntur mensae, Secundae mensae, Bellaria, Cupediae. σίτοισι ὀλίγοισι χρέωνται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι, I. 133. *a. Confer Athenaeum, in Var. Lect. citatum.*

Ἐπιφράζειν, Insuper dicere, Insuper (*vel* Post haec) declarare. δεῖ με πρὸς τούτοισι ἐπιφράσαι, ἵνα ἐκ τῆς τάφρου ἡ γῆ ἀναισιμώθη, I. 179. a.

Ἐπιφράζεσθαι, *verbo* Medio, Intelligere, Excogitare, Comminisci. τὰ δὲ ἀμήχανον ἐξευρεῖν τι καὶ ἐπιφράσασθαι, I. 48. *f.* ὅκως δὲ οὗτοι Μήδων ἄποικοι γεγόνασι, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω ἐπιφράσασθαι, V. 9. *f.* ἐπιφράζεται τοιάδε, Talia comminiscitur, Tale iniit consilium, VI. 61. *m.* ἄλλα τε ἐπιφραζόμενοι, καὶ *etc.* Quum alia excogitabant, Alias inierant rationes, tum *etc.* VI. 133. *f. ubi eadem notione paulo ante dixerat* δινεῦντι, *et* ἐμηχανῶντο.

Ἐπιφράζεσθαι, *verbo* Passivo, Secum rem reputare, Secum perpendere. τὰ μὲν ἐργάσματα ἀνὴρ χαλκεὺς ἀνεῦρε, ὧδε ἐπιφρασθείς, IV. 200. *m. f.* γυνὴ ὑπέθετο, ἐπιφρασθεῖσα αὐτή, Mulier hoc docuit re secum ipsa deliberata, Suo ipsius ex ingenio, VII. 239. *f.*

[Ἐπιφράσσειν, Obstruere. *Huc Schulz. in Indice Graecitatis Herod. refert* ἐπέφρακτο *ex* VII. 142. *a. quod quidem est Plusquamperf. verbi simplicis* Φράσσειν.]

Ἐπίχαλκος, ου, ὁ, ἡ, *proprie* Aere tectus, Aere obductus, *sicut* ἐπίχρυσος est Inauratus. *Sed,*

ubi Herodotus narrat cuniculos, ab hostibus actos, exploratos fuisse ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι, IV. 200. *m. f. non intelligi potest* Aere obductum scutum, *sed* Aeneum scutum, *sive potius* Aenea lamina obducendo scuto inserviens. χαλκώματα λεπτότατα ταῖς καταπελταῖς *eo consilio adhibere solitas esse ait Polyb. lib. XXII. cap. 11. nostrae editionis.*

Ἐπιχειρέειν, Adgredi, Invadere. πρώτοισι τούτοισι ἐπιχείρησε ὁ Κροῖσος, I. 26. *b.* ἐπιχειρέει τοῖσι βασιλεῦσι, III. 61. *m.* τυραννίδι ἐπιχείρησε, V. 46. *f. ubi Accusativum* τυραννίδα, *quem unus cod. Arch. offerebat, probarunt docti nonnulli viri, simili structura usum esse* Nostrum *rati* V. 1. *a.* τοὺς δὲ ἐπιχειρέειν; *at ibi* τοὺς *non ab* ἐπιχειρέειν *regitur, ad verbum hoc autem subintelligitur Dativus* αὐτοῖς. *Vide Not.* ad V. 46. *f.*

Ἐπιχείρησις, ιος, ἡ. Adgressio, Invasio. ὑπνωμένῳ ἡ ἐπιχείρησις ἔσται, Somno sopitum adgrediemur, *I.* 11. *f. ubi paulo ante,* ἡ ὁρμὴ ἔσται, *eadem notione.* τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην μὴ οὕτω συντάχυνε ἀβούλως, III. 71. *m. Etiam* Consilium et Molitio adgressionis, Insidiae quae alicui struuntur, Conjuratio. ἐξενείκαντος τὴν ἐπιχείρησιν ἑνὸς τῶν μετεχόντων, VII. 132. *m.*

Ἐπίχολος, Biliosus, Bilem, Fel generans. ποίη ἐπιχολωτάτη, Herba bilem maxime generans, Fel *pecorum ea vescentium* maxime augens, IV. 58. *ubi nonnulli quidem* ἐπιχολωτάτη. *Vide quae ibi a Wess. et a nobis notata sunt. Contrarium ejus, quod ex nostrae et Wesselingii interpretatione Herodotus ait, ex aliis audivisse aut apud alios auctores legisse videtur Theophrastus, (Histor. Plant. IX. 18. cui consentanea Plinius refert, Hist. Nat. XXVII. VI. 28. et lib. XI. sect. 75. atque Aelianus, Hist. Anim. XI. 29. ita componendum Aem. Portus statuit, ut* ποίη ἐπιχολωτάτη *apud Nostrum non intelligatur* Herba fel maxime generans *aut* Fel maxime augeas, *sed* Amarissima herba, *atque ut insequentibus verbis id ipsum significasse Herodotus censeatur, quod* Theophrastus; *nempe,* apertas victimas sine felle reperiri. *At interpretationi nostrae quum alia favent, tum idem ipse quoque Aelianus, Hist. Anim. XVI. 26. scribens,* Ταῦτα δὲ ἄρα (*nempe,* τὸ τῆς χολῆς ὑποπίμπλασθαι) ἴτω καὶ μᾶλλον φιλεῖ παρακολουθεῖν τοῖς Σκυθικοῖς προβάτοις.

Ἐπιχρᾶσθαί τινι, Familiariter uti aliquo. αἱ ἐπιχρεώμεναι (αὐτῷ) μάλιστα γυναῖκες, Mulieres quae sunt ei maxime Familiares, III. 99. *m. f.*

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, Auro obductus, Inauratus. ἄγαλμα ἐπίχρυσον Ἀθηναίης, II. 182. *a.* κλίνας ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους, I. 50. *a.* IX. 80. *a. Eaedem* κλῖναι χρύσεαι καὶ ἀργύρεαι *dicuntur* IX. 82. *m. Conf* Καταχρυσοῦν.

[Ἐπίχωλος, *vide in* Ἐπίχολος.]

Ἐπιχώριος, ου, *Substant.* Indigena. οἱ ἐπιχώριοι, IX. 51. *a. m. Adjectiv.* γυναῖκα ἐπιχωρίην, I. 199. *a.* ἱρὸν ἐπιχωρίης θεοῦ, V. 102. *a.*

κράνεα ἐπιχώρια, Galeæ vernaculae, VII. 91. a. et similiter passim.
Ἐπιψηφίζειν τοί, VIII. 64. a. ex Wesselingii interpretatione in Nota ad h. l. Suffragio rogare super sententiâ obeliquo propositâ. sed vide ne sit potius, Rogare aliquem suffragium. Sic quidem ἐπιψηφίζειν τῇ ἐκκλησίᾳ, τῷ δήμῳ, dicebant Graeci. Conf. Hemsterhusium ab eodem Wess. l. c. laudatum.

Ἐποδιάζειν, (comm. ἐφοδιάζειν) Viaticum dare. τούτους λυσάμενοι ἀποπέμπουσι ἐποδιάσαντες ἐς τὰς Ἀθήνας, IX. 99. m.

Ἐπόδιον, τὸ (comm. ἐφόδιον) Viaticum. Κυρηναίων δεηθέντες ἐπόδιά σφι δοῦναι, IV. 203. m. f. ἐπόδια λαβών, VI. 70. a.

Ἐποκέλλειν τὴν νέα, Navem in brevia (vel ad littus) ejicere. ὡς τάχιστα ἐποκεῖλαι τὴν νέα, VII. 182. a. ubi paulo ante, ἐξοκεῖλαι ἐς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πηνειοῦ, eâdem notione. νέας αὐτοῦ ταύτῃ ἐποκείλαντες, VI. 16. a.

Ἐπομνύναι. absolute positum, Jusjurandum interponere. πρὸς τοῦτο εἶπε ἐπομόσας, VIII. 5. m. Cum Accus. et Dat. ἥλιον ἐπόμνυμί σοι, Per solem tibi juro, I. 212. f.

Ἐπονομάζειν τὸ οὔνομά τινος, Numen alicujus invocare, Nominatim aliquem (deum vel heroem) invocare. γυναῖκας ἐπονομαζούσας τὰ οὐνόματα (αὐτῶν) ἐν ὕμνῳ, IV. 35. m. τούτῳ θύουσι ὡς ἥρωϊ, ἐπονομάζοντες τὸ οὔνομα, VII. 117. f.

Ἐποποιΐη, ἡ, Poema epicum, (de Homerica Iliade) II. 16. a.

Ἐποποιός, τοῦ, ὁ, Poëta epicus. οἱ χρή τι τοῖσι ἐποποιοῖσι χρεώμενον λέγειν, II. 120. m.

Ἐπορᾶν, (comm. ἐφορᾶν) Conspicere, Inspicere, Inspectare. ἐπορᾷ μιν ἐξιόντα, Exeuntem (commode) conspicata est, I. 48. a. ἕκαστα ἀναπτύσσων ἐπώρα τῶν συγγραμμάτων, Inspexit, Perlustravit, Perlegit literas, I. 48. a. ἐπορᾶν ἐκκείμενον διατέταγμαι ἐγώ, Meis oculis inspicere expositum jussus sum, I. 110. f. σὲ οἱ θεοὶ ἐπορῶσι, Te dii Benevole respiciunt, Tui curam habent, I. 124. a. τὰ πρήγματα ἐπορᾶν τε καὶ ἰδέσθαι, III. 53. a.

Ἐπορέγεσθαι, Plura cupere. ὁ δὲ ἐπορέγετο, ἐρέων etc. Major cupido eum incessit, IX. 34. m. f.

Ἐπορμέειν, Cum navibus in statione stare contra hostem. φάμενος μόγις ἐκπλῶσαι λαθὼν τοὺς ἐπορμέοντας, VIII. 81. a.

Ἔπος, εος, τό, Dictum, Verbum. τούτου τοῦ ἔπεος (de Pythiae vaticinio agitur) λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο, I. 13. f. Sic VII. 143. a. Sed et, ubi de uno vocabulo agitur, ait, δύναται τοῦτο τὸ ἔπος (nempe Aethiopicum vocab. Asmach) κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλῶσσαν etc. II. 30. a. προϊσχόμενος ἔπεα, ὥς οἱ καταχρᾷ etc. I. 164. a. ubi malles ἔπεα τάδε, sicut III. 137. a. sed priori loco, ubi sequitur obliqua oratio, nil opus erat adjecto pronomine; significat autem scriptor, non solum vi et armis, sed et verbis cum oppidanis egisse Harpagum.

Ἐποτρύνειν, Incitare, Urgere, Impense hortari. θεοῦ σφι (sive rectius σφε) ἐποτρύνοντος, VII. 170. a. cum Var. Lect. et Not.

Ἔποψις, ιος, ἡ, Conspectus, Prospectus. ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱροῦ εἶχε, Quousque prospectus templi Pertinebat, I. 64. m. f.

Ἑπτάμηνος, ου, ὁ, ἡ, Septem mensium. τίκτουσι γυναῖκες καὶ ἑπτάμηνα (scil. παιδία), -- ἐγὼ δέ σε ἑπτάμηνον ἔτεκον, VI. 69. m. f.

Ἔπυδρος, ου, ὁ, ἡ, Aquam habens, Irriguus. γῆ ἔπυδρος πίδαξι, IV. 198. m.

Ἐπωνυμίη, ης, ἡ, interdum videri potest nil aliud significare, nisi simplex οὔνομα, Nomen, veluti II. 4. m. δυώδεκα θεῶν ἐπωνυμίας ἔλεγον πρώτους Αἰγυπτίους νομίσαι. Sic IV. 45. m. ἔχειν τὸ οὔνομα et ἔχειν τὴν ἐπωνυμίην eâdem notione promiscue dicuntur. Sed alibi Cognomen indicat, et a Nomine distinguitur, ut II. 52. a. ἐπωνυμίην οὐδ' οὔνομα ἐποιεῦντο οὐδενὶ αὐτέων, II. 52. a. Nempe proprie significat Nomen ab alterius cujusdam rei vel personae nomine ductum derivatumque. Sic Hercules Thasius τὴν ἐπωνυμίην εἶχε a Thaso insulâ, II. 44. m. et Hercules Ὀλύμπιος ἐπωνυμίην, ob Olympo, quippe antiquus deus, ibid. f. Sic Aurum quod Gyges in Delphico templo dedicavit, vocabatur a Delphensibus Γυγάδας, ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίην, Nomine (vel Cognomine) derivato ab eo qui illud dedicavit, I. 14. f. (conf ἐπὶ cum Genit. num 5.) ἡ Ἀσίη ἐπὶ (alii ἀπὸ) τῆς Προμηθέος γυναικὸς ἔχει τὴν ἐπωνυμίην, IV. 45. m. (cf. Var. Lect.) εἵματα μέλανα φορέουσι, ἐπ' ὧν τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι, IV. 107. τῇ νήσῳ ἐπὶ τοῦ οἰκιστέω Θήρα ἡ ἐπωνυμίη ἐγένετο, IV. 148. f. ἐπ' οὗ (ποταμοῦ) ὁ κόλπος οὗτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει, VII. 58. f. ἐπὶ Λυδοῦ ἔσχον τὴν ἐπωνυμίην, μεταβαλόντες τὸ οὔνομα, VII. 74. a. ἐπ' ἧς καὶ ὁ χῶρος οὗτος τὴν ἐπωνυμ. ἔχει, VII. 178. f.

Alibi in simillimâ phrasi praepositionem ἀπὸ *tenent libri omnes, sicut plures* IV. 45. m. Sic τὸ οὔνομα Ἀμμώνιοι ἀπὸ τοῦδε σφι τὴν ἐπωνυμίην ἐποιήσαντο, II. 42. m. f. ἀπὸ τῆς τιμῆς ταύτης ἔσχε, τὴν ἐπωνυμίην ποιεύμενος, IV. 155. m. ἀπὸ τῆς κυψέλης ἐπωνυμίην Κύψελος οὔνομα (αὐτῷ) ἐτέθη, V. 92, 5. a. ἀπ' ἧς καὶ ὁ κόλπος οὗτος τὴν ἐπωνυμίην ἔχει, VII. 121. a. *Quo etiam istud pertinet,* ὅθεν (id est, ἀφ' οὗ, *sive jonico sermone* ἀπὸ τευ) ἔθεντο τὰς ἐπωνυμίας, IV. 45. a. m.

Haece praeterea formulas notemus. Ἀριστέω ἐπωνυμίην ἔχοντα ἀνδριάντα ἱστάναι, Statuam ponere quae ob Aristea nomen habeat, Quae Aristeus (*vel* Aristeae statua) nominetur, IV. 15. *a. m.* σύμπασι (Σκύθησι) εἶναι οὔνομα Σκολότους, τοῦ βασιλῆος ἐπωνυμίην, Universos Scythas communi nomine Scolotos vocari, nomine de regis nomine ducto, Denominatione a regis nomine petitâ, IV. 6. *extr.* Sic οὐνόματα τριφάσια, ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν, (*Europa, Asia, Libya.*) IV. 45. *a.* οὕτω κατὰ τοῦ Λύκου τὴν ἐπωνυμίην Λύκιοι ἀνὰ χρόνον ἐκλήθησαν, I. 173. m.

Ἐπωνύμιος, i. q. ἐπώνυμος, Qui ab aliquo (sive a persona, sive a re quadam) nomen invenit, Qui alicujus nomen gerit. ἱρὸς

Ξείνης Ἐλένης ἐπωνύμιον, i. q. ἱρὸν τὸ καλέεται Ξείνης Ἀφροδίτης, II. 112. m. ubi alii quidem ἐπώνυμον praeferunt; sed vide quae ad h. l. notavimus.

Ἐπώνυμος, ὁ, ἡ, vide vocab. proxime praecedens. ἐπὶ τούτου τοῦ οὔρεος (τοῦ Ἄτλαντος) οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο· καλέονται γὰρ δὴ Ἄτλαντες, IV. 184. f. τοὺς (Πελοποννησίους) Πέλοψ ὁ Φρὺξ κατεστρέψατο, -- καὶ ἐς τόδε αὐτοί τε οἱ ἄνθρωποι καὶ ἡ γῆ αὐτέων ἐπώνυμοι τοῦ καταστρεψαμένου καλέονται, VII. 11. extr.

Ἐρᾷν, cum Genit. Amare, Amore alicujus captum esse. Imperf. Ξέρξης ἤρα τῆς Μασίστεω γυναικός, IX. 108. a. Sed eodem cap. sub fin. scribitur ἤρα τε καὶ ἐτύγχανε τῆς γυναικός.

Ἐρασθῆναι, Cupere, Adfectare. Δηϊόκης ἐρασθεὶς τυραννίδος, I. 96. a.

Ἐραστής, οῦ, ὁ, Amator, Studiosus. πολλοὶ τῆς τυραννίδος ἐρασταί εἰσι, III. 53. m. ubi perperam olim ἐργασταὶ edd. nonnulli.

Ἐργάζεσθαι, (verb. Med.) Facere, Agere. ὁ πολὺς ὅμιλος τί ταῦτα ἐργάζεται, Quid est quod hic facit haec tanta hominum multitudo? I. 88. m. f. Laborare, Opus facere. παντὸς ἀνδρὸς ἐργαζομένου, ἤνετο τὸ ἔργον, VIII. 71. f. ἐργάζεσθαι ἑωυτῷ ἠνάγκαζε πάντας τοὺς Αἰγυπτίους, II. 124. a. ἐργάζεσθαι χρήματα, Parare sibi pecunias. ἐργασάμενος χρήματα μεγάλα, I. 24. m. Cum dupl. Accusat. διεξιέντα (τὸν ἥλιον) -- ἔλπομαι ποιέειν ἂν τὸν Ἴστρον τά περ νῦν ἐργάζεται τὸν Νεῖλον, II. 26. extr. Similiter πολλὰ ἀγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσεται, VIII. 79. f. ubi alim quidem perperam τῇ πατρίδι edd.

Passivum: 1) *Activâ notione.* οὔ τις ἀλλοτρίων τοῦτο ἔργασται, Patravit haec, III. 155. a. ἔργον παράβολον ἔργασμαι, IX. 45. f. 2) *Passivâ notione.* μὴ καταισχύνειν τὰ πρόσθεν ἐργασμένα, Ante acta, Res antehac gestas, VII. 53. a. m.

Ἐργαλεῖον, τό, (comm. ἐργαλεῖον) Instrumentum quo quis ad opus faciendum, vel ad exercendam artem, utitur. ἔχων οὐδὲν τῶν ἔστι περὶ τὴν τέχνην (artem *medicam et chirurgicam*) ἐστὶ ἐργαλεῖα, III. 131. m.

Ἐργασίη, ης, ἡ, Opificium, Opera, Labor. ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ἔτρεφε τὸ παιδίον καὶ ἑωυτήν, *Vit. Hom.* 3. *b. Sed apud Herodot.* II. 135. a. ubi Rhodopis meretrix *dicitur* κατ' ἐργασίην in Aegyptum venisse, *non* manuum opificium, *aut* honestae cujusdam artis exercitium *intelligitur, sed* ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασίη, Turpis quaestus arte meretriciâ quaesitus, *quam artem illa statim quidem, priusquam in libertatem vindicata est, non suo nomine, sed nomine Samii lenonis exercuit, qui illam in Aegyptum secum adduxerat.*

[Ἐργασταὶ *temere alim editum erat pro* ἐρασταί, *quod tenent scripti libri omnes; et sic recte editur inde ab edit. sec. Henr. Steph.*]

Ἐργάτης, ου vel εω, ὁ, Operarius. γῆς ἐργάτης, Agricola, IV. 109. a. V. 6. f.

Ἐργατικός, ἡ, όν, Efficax, Validus, Magnam vim habens. το-

οὗτος ποταμὸς καὶ οὕτω ἐργατικός, II. 11. *extr.*

Ἐργάτις, ιδος, ἡ. *foem.* pertinens *ad masc.* ὁ ἐργάτης. *Hinc* γυναῖκες οὕτω ἐργάτιδες, Mulieres ita industriae, Operi faciendo ita intentae, V. 13. *f.*

Ἔργειν, et Εἴργειν, (*Ion. i. q.* εἴργειν) Arcere, Prohibere, Excludere *ab una parte*, et Includere *alia parte*. (*Sed* Includendi *notione spiritu aspero notatur*, et Ἕργειν, *sicut commune* εἵργειν, *pronunciatur.*) ἐπείτε δὲ τοὺς παῖδας ἐέργοιεν Κορίνθιοι, Quum Corinthii pueros illos excluderent alimentis, Alimenta eis negarent, III. 48. *m.* τοὺς μὴ νὺξ ἔργει μὴ οὐ κατανύσαι τὸν δρόμον, Quos nox non prohibet, (Retinet, Impedit) quo minus etc. VIII. 98. *m. ubi alii quidem* εἴργει. *Vide Var. Lect.* αὐτοὺς ἔρξε, ὡς κατασκόπους ἐόντας, Detinuit, Inclusit, In custodia retinuit. (*quo refertur quod paulo post ait*, ἔλυσε τοὺς Πέρσας) III. 136. *f. ubi alii quidem* εἶρξε.

Ἔργεσθαι *apud Nostrum non tam Passiva notione ponitur, quam Reciproca, quasi* Arcere sese, Retinere sese, *id est*, Abstinere. *Sic* ἔργετο ἑκὼν τῆς Κυρηναίων πόλιος, IV. 164. *m. Not.* Ξέρξης, ὡς κατὰ τὸ ἄλσος ἐγίνετο, αὐτός τε ἔργετο αὐτοῦ, καὶ τῇ στρατιῇ πάσῃ παρήγγειλε, *nempe* ἔργεσθαι αὐτοῦ, VII. 197. *f. Sic* βουλόμενοι θηλέων βοῶν μὴ ἔργεσθαι, II. 18. *m. latine non tam reddi debuit* Cupiverunt non prohiberi, *quam* Abstinere noluerunt esu boum foeminarum. *Et* πολλῶν ἐπιτάξαντες ἔργεσθαι, V. 57. *extr. perinde reddi potest*, Imposita conditione ut pluribus *juribus* Excluderentur, *aut*, ut pluribus commodis (*quibus fruebantur veteres cives*) Abstinerent. Ξέρξης ἐργόμενος τῶν ἄλλων, IX. 108. *a.* (*al. cap.* 107.) *passive intelligunt interpretes omnes*, Caeteris prohibitus, Caeteris viis, *quibus spe sua potiretur*, exclusus. *Sed nil impedit, quo minus etiam hic intelligamus* Abstinens, Volens caeteris viis; *nempe*, nec vi uti, nec porro frustra solicitare mulierem volens.

Conf. Ἀπέργειν, Ἐξέργειν, Κατέργειν.

Ἔργειν, Facere. *unde Fut.* ἔρξω, *Praet. Med.* ἔοργα, *et Substantiva* ἔργον *et* ἔργμα. ὅσα ἔρξαν ἢ ἔπαθον, V. 65. *f.* ἡμέας οἷα ἔρξαν, Qualia nobis fecerunt; Qualia in nos commiserunt; Quo pacto nobiscum egerunt, VII. 8, 2. *f.* λήθῃ ποιεύμενος τά μιν ἐόργεε, Oblitus quae adversus illum patraverat, I. 127. *b. In Praes. tempore, pro* ἔργειν, *in usu est* Ἔρδειν *vel* ῥέζειν, *quod vide.* (*Aoristum* ἔρξα *alii quidem cum Aem. Porto a Praes.* Ῥέζω *formatum statuunt hoc modo*, *Fut.* ῥέξω, *Aor.* ἔρρεξα, *et per syncopen* ἔρξα. *Conf.* Ἔρδειν.

Ἔργμα, τος, τό, Factum, Facinus, ἔργμασιν ἐν πολέμου, V. 77. *f. in Inscriptione metrica. Conf. Wess. ad* III. 97, 9.

Ἔργον, ου, τό, Opus, Factum, Res ipsa effecta. ἔργα ἀποδέξασθαι, *vide in* Ἀποδείκνυσθαι, *num.* 6, 2.

ἐκλαμβάνειν ἔργα, I. 95. a. N. Vide Ἐκλαμβάνειν. Ταῦτα εἴπε καὶ ἅμα ἔπος τε καὶ ἔργον ἐποίεε, III. 135. a. N. ταῦτά τε ἅμα ἠγόρευε, καὶ τὸ ἔργον προσῆγε, Effectum dedit rem, IX. 92. a. N.

τούτου μή ἐστι ἔργον non tam significat Hac re nil opus est, Non necesse est hoc facere, quam potius, Hujus rei nullus usus est, Non est ex usu, Nil adtinet, Inutile est hoc facere. τῆς θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον, ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ, I. 17. f. Nempe ἡ ἐπέδρη, Obsidere urbem utile est hosti, qua oppidanos commeatu intercludet. At Milesiis commeatus importari affatim poterat mari, quare Inutile erat urbem illorum obsidere: nam de nuda Obsidione, non de Oppugnatione hic agitur.

τὰ ἔργα sunt Opera rustica, Agri culti, Arva. συὸς χρῆμα μέγα τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα διαφθείρεσκε, I. 36. a. et m.

Ἕρδειν, sive forma Jonibus magis propria Ἔρδειν, idem quod inusitatum in Praesente tempore ἔργειν, Facere, Patrare. ἀρεστὸν εἶναι πᾶν τὸ ἂν βασιλεὺς ἔρδῃ, I. 119. f. ubi quidem nonnisi unus (quem noverim) codex Lenem spiritum tenet, ἔρδει scribens. ἀθέμιστα (vel ἀθέμιτα) ἔρδει, VIII. 143. f. ubi ἔρδειν praefert noster cod. Flor. quod in Jonico scriptore verum videtur. Imperf. ἔρδον (ἔρδει codd. F. et Pa.) ὅτεῳ ἐδύναντο, IX. 103. f. Imperf. frequentativum, ἀθέμιστα ἔρδεσκε, VII. 33. f. ubi Lenem spiritum cum editis omnibus libris praeferunt scripti longe plerique. Alibi vero Asperum spiritum, Atticorum ex more, pertinaciter tenent edd. et mssti. Διὶ θυσίας ἔρδειν, I. 131. m. αἰνέονται πάθος ἔρδειν, I. 137. a. τὰ ἔμπαλιν τούτων ἔρδουσι, II. 121. a. οἱ δὲ, ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν, ἔρδειν ἂν τοῦτο, III. 38. m. f. τὰ ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα, III. 80. m. θυσίη ἐρδομένη ὧδε, IV. 60. a. Ἀθηναίους ἀμαρτημένους ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς, VI. 88. m. Etiam cum duplici Acc. ut μηδένα ἔρδειν ἀνήκεστον πάθος, Nemini irreparabile malum inferre, I. 137. a. quo loco recte Schaef. ex ms. Arch. ante τῶν ἄλλων Περσέων pronomen τινὰ inserunt, quod in nostrâ etiam editione adjectum velim. ἔρδον ὅσοι ἐδύναντο, Feceruntquantum potuerunt, IX. 103. b. ἱρδεῦντας τὰ ἱρὰ IV. 33. f. pro vulgata ἔχοντας aut θυσέοντας legendum suspicati sunt docti nonnulli viri.

Ἐρέειν, Dicturum esse. Ἐρέω, Dicam. vide supra in Εἴρειν.

Ἐρεθίζειν, Irritare. Σκύθαι ἐρεθισθέντες ὑπὸ Δαρείου, Irritati invasione Darii, VI. 40. m.

Ἐρείδειν, Fulcire. Ἐρείδεσθαι, Niti. τοῖσι γούνασι ἐρηρεισμένους, IV. 152. f. cum reduplicatione, pro ἠρεισμ.

Ἐρείπειν, Demoliri, Diruere. προμαχεῶνα ἴσα τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι, I. 164. a. ἐπέβησαν τοῦ τείχεος, καὶ ἤρειπον (αὐτό), IX. 70. m. Conf. Κατερείπειν.

[Ἔρεσθαι, Interrogare. Vide Εἴρεσθαι.]

[Ἐρεύγεσθαι. Vide Ἐξερεύγεσθαι.]

Ἐρευθέδανον, ου, τό, Rubia tincto-

ria. αἰγίας περιβάλλονται κεχρισμένας ἐρευθεδάνῳ, IV. 189. m. f.

Ἔρημος, sive rectius Ἐρῆμος, ου, ὁ et ἡ, Desertus. *De Accentu vide Var. Lect.* ad I. 117, 18. *et* II. 31, 7. *et* IV. 17, 11. (*Similiter* Ἑτοῖμος, Ὁμοῖα et Ὁμοῖος.) *Circumflexum in penultimâ tenuere libri omnes edd. et scripti* VIII. 51. *m. et* IX. 3. *f. ubi* ἐρῆμον τὸ ἄστυ, et IX. 58. *a. ubi* εἶδε τὴν χώρην ἐρῆμον, et τάδε ἐρέοντες ἔρημα. *Nos ubique eamdem secuti sumus scripturam.* ἐρῆμον οὖρος, I. 117. *f.* περὶ τῶν ἐρήμων τῆς Λιβύης II. 32. *a.*

Foem. ἐρῆμος γάρ ἐστι ἡ χώρη αὕτη, II. 31. *f.* V. 9. *a.* στέλλονται ἐς τὴν ἐρῆμον, III. 102. *f.* τὴν Ζάγκλην, ἐοῦσαν ἐρῆμον ἀνδρῶν, VI. 23. *a. m. ubi quidem* ἔρημον *olim edd. sed nullo adstipulante vetere codice qui quidem nobis innotuerit.* ἡ Ἀττικὴ χώρη, ἐοῦσα ἐρῆμος Ἀθηναίων *edd. et scripti omnes* VIII. 65. *a.* ἡ ἐσθὴς ἐρῆμος ἐοῦσα ὅπλων, IX. 63. *f. Mira videri potest structura* IV. 17. *f.* Νευρῶν τὸ πρὸς βορέω ἄνεμον, ἐρῆμος ἀνθρώπων, *nempe* χώρη ἐρῆμος *intelligitur. Vide ibi Var. Lect. et Not.*

Ἐρημοῦσθαι, Deseri, Destitui, Relinqui ab aliis ut solus maneas, Desolari. οἱ ὄνοι, ἐρημωθέντες τοῦ ὁμίλου, A reliquo coetu soli relicti, IV. 135. m. Θεσσαλοὶ ἐρημωθέντες συμμάχων, VII. 174. *m.* Μιλήσιοι Μιλησίων ἠρήμωτο, VI. 22. *a.* ἐς τὴν Κρήτην ἐρημωθεῖσαν λέγουσι ἐσοικίζεσθαι ἄλλους ἀνθρώπους, VII. 171. *a.*

Ἐρίζειν τινὶ, Contendere cum aliquo de principatu vel de primis partibus. τούτῳ γὰρ οὐκ οἷά τέ ἐστι ἐρίζειν ἄλλον, IV. 152. *m. f.*

Ἐρικυδής, Perillustris. μέγα ἄστυ ἐρικυδές, VII. 220. *m. in Orac.*

Ἔριον, τό, Lana, *vide* Εἴριον. *In Vit. Hom. cap.* 4. *a. servatur communis forma vocabuli* ἐριουργοῦσαι ἔρια.

Ἔρις, ιδος, ἡ, Contentio. Ἀργείων αἱ γυναῖκες, κατ᾽ ἔριν τῶν Ἀθηναίων, περόνας ἐφόρεον μέζονας, Ex contentione (Ob contentionem) cum Atheniensibus, V. 88. *f.* ἔριν εἶχον ἀμφί τε μουσικῇ καὶ τῷ λεγομένῳ ἐς τὸ μέσον, Certamen instituebant, Inter se contendebant, VI. 129. *a.*

Ἑρκεῖος Ζεύς, Jupiter aedium custos, *proprie* Custos muri qui aedes circumdat, VI. 68. *a. Conf. Eustath. ad Odyss.* χ'. 335.

Ἕρκος, εος, τό, 1) Septum, Murus, Munitio. τὸ ἕρκος ὑπερθορέειν, VI. 134. *m. N. pro quo* τὴν αἱμασιὴν *ait* ibid. *f.* συνεθέρισαν τὰ γέῤῥα ἕρκος εἶναί σφι, IX. 99. *extr.* 2) Rete, Laqueus. ἐν ἕρκεσι ἐμπαλασσόμενοι διαφθείρονται, VII. 85. *f. ubi alii olim* ἐν ἄρκυσι. *Vide Not.*

Ἑρκτή, ῆς, ἡ, Carcer, IV. 146. *a. et m.* 148. *a.*

Ἕρμα, ατος, τό, Saxum, Petra, Scopulus sub maris superficie latens, VII. 183. *N.* λίθος μέγιστος, *Suid.* ἡ ἐν θαλάσσῃ πέτρα *Dionys. apud Eustath. ad Iliad.* ξ'. *p.* 964, 28. *ed. Bas.* (*p.* 976. *ed. Rom.*) *Conf. Hesych. et ibi notata.*

Ἑρμηνεύς, έος, ὁ, Interpres. ol

ἐρμινίης, II. 125. *f.* 154. o. III. 240. *m.* δι᾽ ἑπτὰ ἑρμινίων διαπρήσσονται, IV. 24. *f.*

Ἑρξείης, *sive rectius* Ἑρξίης. δύναται κατὰ Ἑλλάδα γλῶσσαν Δαρεῖος, ἑρξίης. Graeco sermone nomen *Persicum* Darius *valet* ἑρξίης, VI. 98. *f.* *Intelligitur autem vulgo* ἑρξείης *vel* ἑρξίης, *praeeunte Vallo* Coërcitor, *nempe quatenus verbum* ἔργειν, *a quo derivatur hoc nomen*, Arcere *et* Coërcere *significat. Auctor vero Etymologi M. ait.* Ἑρξίας, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸ ῥέζω, ῥέξω, ῥεξίας· ὑπερβιβασμῷ ἑρξίας· ὁ πρακτικός.

Ἐῤῥωμενέστερος, Validior, Acrior. (*ab* ἐῤῥωμένος, *particip. pass. verbi* ῥώννυμι.) τειχομαχίη ἐῤῥωμενεστέρη, IX. 70. *a.*

Ἔρσην, ενος, ὁ, (*comm.* ἄρσην *vel* ἄῤῥην) Mas, Masculus. ἄπαις ἔρσενος γόνου, I. 109. *m. f.* ἄπαις ἔρσενος γόνου, III. 66. *o.* ἕκαστος τῶν ἐρσένων τούτων, *nempe* ἵππων, I. 192. *f.* φοίνικας ἔρσενας, Palmae arbores masculae, I. 193. *f.* οὔτε ἔρσενος θεοῦ, οὔτε θηλέης, II. 35. *f.* τοὺς βοῦς τοὺς ἔρσενας, II. 38. *o.* 41. *a.* 46. *m. f.* τοὺς αἶγας τοὺς ἔρσενας, II. 46. *m.* καὶ ἔρσενες καὶ θήλεαι, II. 65. *o. m.* 93. *o.* III. 102. *f.* 105. *m.* VII. 56. *f.*

[Ἐρύειν, *vide* Εἰρύειν.]

Ἐρυθρὸς κῆρυξ, Rubens praeco, III. 57. *extr. in Orac. Conf. cap.* 58. *o.*

Ἐρύκειν τοὺς ἐπιόντας, Inhibere, Prohibere invadentes, IV. 125. *f.* V. 15. *a.* ἐρυκόμενοι ἀπὸ τοῦ Ἀσωποῦ, Prohibiti ab Asopo; Quum ab Asopo fluvio, *ne ex illo aquam petere possent*, arcerentur, IX. 49. *f.*

Ἔρυμα, ατος, τό, Munimentum. τὸ ἔρυμα τοῦ τείχεος ἐφυλάσσετο, VII. 223. *m.*

Ἔρχεσθαι, Venire, Ire. ἐλθὲ αὐτοῖς ἀγγελίῃ, I. 83. IX. 14. *a.* et 15. *a. cum Var. Lect. et Not.* ἐς αἴσθησις ἔρχεται, I. 120. *m.* (*vide supra in* Αἴσθησις.) ἐλθεῖν τινι ἐς ὄψιν, In conspectum alicujus venire, III. 42. *a.* ἐλθεῖν τινι ἐς μάχην, Ad manus venire, In Aciem cum aliquo descendere, VII, 9. 3. οὐκ ἦλθον ἐς τοῦτο λόγου ὥστε *etc.* Non eo progressi sunt ut *etc.* VII. 9, 2. *f. Sed* ἐλθεῖν τινι ἐς λόγους, In colloquium cum aliquo venire, I. 86. *m.* IV. 126. *f.* διὰ μάχης ἐλθεῖν, Praelio decernere, VI. 9. *f. conf. Not. ad* VIII. 77. *f.*

2) ἔρχεσθαι παρά τινα *honeste dicitur de* Congressu venereo. παρὰ τοῦ σεωυτοῦ ξείνου τὴν γυναῖκα ἦλθες, II. 115. *m. ubi vide Not. Sic et de muliere* κυέουσαν ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς οὕτω ἐλθεῖν παρὰ Ἀρίστωνα, VI. 68. *m.* et *mox* ibid. φασί σε ἐλθεῖν παρὰ τὸν ὀνοφορβόν.

3) ἔρχεσθαι *cum Accusat. absque praepositione, idem valet ac* διέρχεσθαι, Transire. ὁ ἥλιος ἔρχεται τῆς Λιβύης τὰ ἄνω, II. 24. *m. Similiter* ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, II. 25. *o. ubi* ἰὼν *idem valet ac* διεξιών, *quod ibidem paulo ante legitur.*

4) ἔρχομαι ἐρέων. Adgredior dicere, Dicam, I. 5. *m.* II. 40. *o.* 99. *o.* III. 80. *f. Sic* ἔρχομαι λέξων, II. 11. *m.* VII. 102. *o. m.* (*Similiter* ἦια λέξων, Adgressus eram dicere, IV. 82. *f.*) ἔρχο-

μαι Φράσων, III. 6. a. VI. 109. a. ἔρχομαι σημανέων, IV. 99. a. ἔρχομαι περὶ Αἰγύπτου μηκυνέων τὸν λόγον, II. 35. a.

Ἔρως, ωτος, ὁ, Cupido, Desiderium. ἔρωτα σχὼν τῆς Ἑλλάδος τύραννος γενέσθαι, V. 32. f.

[Ἐρωτᾶν, vide Εἰρωτᾶν.]

Ἐς, *praepositio regens Accusativum, Ionica forma, qua constanter utitur* Herodotus *pro communi* Εἰς. *Adhibetur autem haec praepositio ubi agitur*

1) *de Motu* In *vel* Ad Locum, *qui est usus frequentissimus, quilibet* in *pagina obvius. Qua ex usu interpretanda sunt etiam illae locutiones, in quibus* ἐς *pro* ἐν, *praepositione* in loco *significante, posita videri poterat: quo de genere, post Hemsterh. ad Aristoph. Plutum p.* 456. *perspecte Schulzius ad Herodot.* VIII. 60, 1. *et* 71. *m. monuit. Conf. quae nos ad* VIII. 60, 1. *adscripsimus, ubi* ἐς ὃ, *quod vice* ἐν ᾧ ναυμαχεῖν *positum Wesselingius judicavit, valere diximus* ἐς ὃ ἰόντας ναυμαχήσοντας, Quo nos conferre ad praelium ibi faciendum; *sed fortasse formula* ἐς ὃ alia *ratione fuerit ibi accipienda, de qua infra sub num.* 5. *dicetur. At* VIII. 71. *m. ubi ait scriptor* συνδραμόντες ἐκ τῶν πολίων, ἐς τὸν ἰσθμὸν ἵζοντο, *non idem valet* ἐς τὸν ἰσθμὸν ἵζοντο, *ac id quod mox subjicitur,* ἵζόμενοι ἐν τῷ ἰσθμῷ: *istud significat* Sessum ibant, *Conferebant se in Isthmum, ibi* consessuri, *stationem ibi capturi; hoc significat,* Quum jam in Isthmo sederent, Stationem aut castra ibi haberent. *Sic* ἵζομένην ἐς ἱρόν, *quam diceres* Collocantem sese, Conferentem se in templum, ibi sessuram et moraturam, I. 199. a. ἵζετο ἐς τὰ πρόθυρα τοῦ βασιλῆος, III. 140. a. *Eadem ratio est cunctorum fere locorum ab Aem. Porto congestarum, ubi* ἐς *cum Accus. pro* ἐν *cum Dativo poni ille statuit.* θρόνος ἐς τὸν κατίζων *vel* ἵζων, (scil. ἑωυτόν) ἐδίκαζε, I. 14. *m.* et V. 25. *m. f.* εἰ ἵζοιο ἐς τὸν ἐμὸν θρόνον, VII. 15. *f.* ἐς τὸν θρόνον ἵζεσθαι, VII. 16. *a. Similiter dicit* τὸν ἄνδρα στάντα (qui se constituit, *vel* a populo constitutus est) ἐς ταύτην τὴν ἀρχήν, III. 80. a. m. ὁ μὲν (*nempe* ὁ κῆρυξ) δὴ ἀπόστολος ἐς Μίλητον ἦν I. 21. *a. non valet* ἐν Μιλήτῳ ἦν, in urbe Mileto erat, *sed,* Miletum missus erat, Miletum legatus proficiscebatur, *sicut* V. 38. *f.* αὐτὸς ἐς Λακεδαίμονα ἀπόστολος ἐγίνετο, Ipse Lacedaemonem suscepit legationem, profectus est. παιδία δύο διδοῖ ποιμένι τρέφειν ἐς τὰ ποίμνια τροφὴν τινα τοιήνδε, II. 2. a. *m. ubi non juncta intelligi debent verba* τρέφειν ἐς τὰ ποίμνια, *pro* ἐν τοῖς ποιμνίοις, *sed* διδοῖ ποιμένι ἐς τὰ ποίμνια, τρέφειν τροφὴν τοιήνδε. Tradidit pastori ad greges, *id est,* quos ille secum duceret ad greges, ibique aleret. *Satis vero per se perspicua ratio harum* locutionum, τὰ ὄστεα ἀπαλγεῦσι καὶ θάπτουσι ἐς ἕνα χῶρον, II. 41. *f.* τὴν μὲν ἐς Λιβύην, τὴν δὲ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπέδοντο, II. 56. *m.* τὰς πέδας ἀνεκρέμασαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν, V. 77.

m. κατακρύπτειν ἐς κοίλην, V. 92, 4. κατιστάναι τυραννίδας ἐς τὰς πόλις, V. 92, 7. f. τεταγμένα ἐς τὸ πεζὸν, VII. 81. a. quibus in locis omnibus nil opus est ut cum Porto ἐς pro ἐν poni statuamus. quamvis latinus sermo in talibus sententiis praepositionem In cum Ablativo potius constructam, quam cum Accusativo, amet.

Porro, quemadmodum ἐν πόλι non semper In urbe significat, sed subinde etiam Apud urbem, sic ἐς πόλιν interdum non In urbem significat, sed nonnumquam Ad, Prope urbem. Sic, ἐπεὶ ἀπίκοντο ἐς Μέμφιν πόλιν, συνέβαλον, II. 169. a. ἐπεί τε ἀπίκοντο ἐς Βάρκην, ἐπολιόρκεον τὴν πόλιν, IV. 200. a.

Denique satis notum est, ad praepositionem Ἐς subintelligendum subinde esse Accusativum δόμον, οἶκον, ἱρὸν, aut aliquem talem. Sic in istis: Φέρων ἐς ἑωυτοῦ, I. 108. f. ἐλθὼν ἐς τοῦ Ἁρπάγου, I. 113. m. ἰέναι ἐς Ἀστυάγεος, I. 119. a. κατεκοίμισε (αὐτὸν) ἐς Ἀμφιάρεω, VIII. 134. m. ἐς τοῦ Ἀμφιάρεω ἀνέθηκε, I. 92. m. Et probi codd. dant ἐς Δήμητρος, II. 122. f. ubi vulgo ἐς ἱρὸν Δήμητρος.

Tropice dicta sunt talia, qualia ἐς τί ὑμῖν ταῦτα φαίνεται ἔξειν, I. 120. a. m. et, τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα τέλεος ἐς ἀσθενὲς ἔρχεται, ibid. m. et ἀποσπάσαντες τοῦ ἐναντίου ἐς φλαῦρον, ibid. f. αἱ Πολυκράτεος εὐτυχίαι ἐς τοῦτο ἐτελεύτησαν, III. 125. f.

2) Item Ἐς adhibetur ubi de Personis agitur, Ad quas quis mittitur aut se confert. ἔπεμπε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητὰς, I. 78. a. ἔπεμπε ἀγγέλους ἐς τὰς συμμαχίας, id est, ἐς τοὺς συμμάχους, I. 81. a. ἀποπλεύσεσθαι ἐς τοὺς συγγενέας, IV. 147. m. ἐτράποντο ἐς τοὺς Παρωρεάτας, IV. 148. f. ἀπίκετο ἐς τοὺς Ἕλληνας, Pervenit ad Graecos, VIII. 8. m. Sed εἶπε ἐς πάντας τάδε significat Coram omnibus haec dixit, nempe, Ita haec dixit, ut verba ejus Ad omnium aures pervenirent, VIII. 26. f.

3) Frequenter Ἐς ponitur ubi de Tempore agitur. ἔτι καὶ ἐς τόδε, Ad hoc usque tempus etiam, VII. 123. m. f. καὶ ἔτι ἐς ἐμὲ, Ad meam etiam usque aetatem, I. 92. a. 93. a. m. III. 97. f. (ubi olim ἐς ἐμεῦ vitiose.) V. 45. f. et alibi. ἐς τοῦτο -- ἐς ὃ, Eo usque -- donec, VII. 181. a. Et nude Ἐς ὃ, (subinde ἐσὸ una voce in libris nonnullis) Donec, Usque dum, I. 93. m. 191. f. II. 115. f. 118. f. 158. f. VIII. 58. f. Eadem formula latine reddi nonnumquam commode potest Ad extremum, Postremo, ut I. 98. a. 101. m. f. 196. m. 200. m. IV. 201. a. m. Alium usum formulae Ἐς ὃ infra notamus sub num. 5.

Sicuti pro ἐς ὃ communi Graecorum sermone ἕως οὗ dicitur, quae ipsa formula apud Nostrum quoque II. 144. m. occurrit; sic alibi passim pro ἐς ὃ apud eumdem Nostrum Ἐς οὗ scriptum reperitur, et saepius quidem consentientibus libris, ut ἐς οὗ δὴ Λίχης ἀνεῦρε, I. 67. f. (ubi

quidem invitis libris omnibus ἐς τὸ *edidere Schaef. et Borh. Conf. Nat. ad h. l. et Koen ad Gregor. Dial. Ion.* §. 63.) ἐς οὗ ἀποδάνοι, III. 31. a. m. *Alibi variant libri, et pro* ἐς οὗ *nonnulli* ἐς ὃ *vel* ἐςὸ *praeferunt, ut* IV. 160. *et* 166. *et* 181. *f. ubi vide Var. Lect.* V. 51. *m. et* 56. *m. Est etiam ubi pro* ἐς οὗ *vel* ἐς ὃ *nonnulli* ἐς τ' *exhibent, ut* ἐς τ' ἐπίβαλοι, IV. 12. *f. quod eum videri posset* ἐς τὸ ἐπίβαλοι *valere, Koenius l. c. sub illâ scripturâ latere* ἐς τὸ ἐπιβ. *statuit. Denique hanc ipsam formulam* 'Ες τὸ, *pro* ἐς ὃ, *nos ipsi quoque cum Wess. tenuimus,* II. 157. *ubi vide Var. Lect.*

'Ες τὸ παρεὸν, -- ἐς χρόνον, In praesens, -- In posterum, VII. 29. *extr.* IX. 7. *m.* ἐς ὕστερον, V. 74. *f. pro qua unâ voce* ἐσύστερον *scribitur* V. 41. *a.* ἐς πέμπτον μῆνα συλλέγεσθαι, Ad quintum mensem, Quinto post mense, I. 77. *f.* ἐς τέλος, Ad extremum, Postremo. ἐς τέλος κακῶς ἐτελεύτησε, III. 40. *f. N.* ἐς τὸ δέον, Ad (In) tempus opportunum, Tempore opportuno, II. 173. *f. Sic et* ἐς καιρὸν, IV. 139. *m. Denique notemus constructionem hujusmodi,* ἡ βασιλεὺς ἀμείνω ἐς τῆς ὑστεραίην τῶν Μαρδονίου ἐπεστρατηκὼς δεκόμενος ἦν, IX. 3. *extr. Conf.* Ὑστεραῖος.

4) *Usurpatur porro praepositio* 'Ες *ubi agitur de Re, in quâ Incrementum aliquod aut Decrementum, Plus aut Minus, habet locum, indicaturque* Terminus vel Gradus, Ad quem *illa pervenit. Et in hoc genere saepius quidem adjicitur verbum* ἀνήκειν, *velut* ἀνήκειν ἐς τοσοῦτο, ἐς τὰ πρῶτα, ἐς τὰ μέγιστα *etc. cujus generis plura exempla supra, sub voce* 'Ανήκειν, *congessimus: verum etiam absque hoc verbo eidem usui praepositionis* 'Ες *locus est.* ὀφθαλμιῶντες ἐς τὸ ἔσχατον, (*nempe* ἐς τὰ μέγιστα τῆς ὀφθαλμίας ἀνήκοντες,) Ad extremum usque gradum, VII. 229. *a. ubi* ἐς τὸ μέγιστα *dabant alii.* τιμωρέειν ἐς τὰ μέγιστα, VIII. 144. *m.* τοῦτο τὸ ἱρὸν φυλάσσουσι ἐς τὰ μάλιστα, IV. 7. *a.* ξεῖνα Θρασυβούλῳ ξεῖνε ἐς τὰ μάλιστα, Hospitio et amicitiâ quam maxime conjunctum, I. 20. *a.* Μίλητος ἐσωῤῥάτο ἐς τὰ μάλιστα στάσι, V. 28. *b.* τιμωρητέοι ἐς τὸ δυνατώτατον, VII. 168. *a.* ἐς τοῦτο τὸ οὖρος ὑπὸ Περσέων ἄρχεται, Usque ad hunc montem porrigitur Persarum imperium, III. 97. *m. f.* ταῦτα ἐς τοσοῦτο (In tantum, hactenus,) παρεχόμενον, VIII. 19. *m.* ταῦτα μέν νυν ἐς τοσοῦτο ἐγένετο, VIII. 125. *extr.* IX. 18. *extr.* VIII. 107. *a.* ἐς τρὶς, Ad ter, non minus quam ter, I. 86. *m.* V. 105. *f.* (*conf. Hermann. ad Viger. Not.* 380.) *Eodem referendum videtur istud,* ἐς τοιαῦτα εἰπόντι, VIII. 77. *f.* Usque ad talia (*id est,* Haec ipsa talia, Haec adeo talia, *nempe,* ita praeclara et perspicua) dicenti. *Referri huc potest formula* ἐς ἀριθμὸν εἶναι, VII. 60. *a. ubi vide Not.*

5) *de Objecto, quod in scholis dicitur, id est, de Re vel Personâ,* Circa *quam,* Cujus intuitu *aut* Cujus caussâ (Adversus

quam vel Pro quâ) *aliquid dicitur aut agitur.* οὐδὲν μᾶλλον ἐς ἑωυτὸν λέγων, ἢ ἐς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, I. 86. m. f. *quemadmodum latine dicimus*, In aliquem aliquid dicere. *Sic* Φέρειν *et* ἔχειν ἔς τινα, Aliquo spectare, Pertinere: *quarum formularum exempla vide in* Ἔχω *et* Φέρω, *et in Not. ad* III. 133, 9. ἡ γνώμη ἀποδεχθεῖσα ἐς τὴν γέφυραν, IV. 98. a. πρῆγμα ἐς αὐτὸν γενόμενον, Res quae Circa illum (Quod ad illum adtinet, Ad illum spectans) accidit: *nempe* Aliquid quod ille partim fecit, partim passus est, I. 114. a. τὸ πᾶν ἐς αὐτὸν ἐπεποιήκει, Omnia in illum (id est, Pro illo, Illius caussâ, nempe Ad illum vitio corporis levandum) fecerat, I. 85. a. τῷ πεποιημένῳ ἐς τὸν παῖδα τοῦτον ἔργματι, Facinus In (Adversus) hunc puerum admissum dolui, I. 118. m. ἡ ἔχθρη ἡ ἐς τὸν Δημάρητον, VI. 65. m. τιμωρίην ἐσομένην ἐς Ἀστυάγεα, I. 123. a. τά τε (*nempe* τὸ φίλον εἶναι καὶ τοῦτον καὶ ἰδίους) ἔχω μαρτύρια ἐς πρήγματα τὰ ἐμά. Adversus res meas, Quod ad res meas adtinet, V. 24. f. ἐς ἀριθμὸν οὐκ ἔχω εἰπεῖν τὸ ἀτρεκές, Quod ad numerum spectat, non possum adcurate dicere. VII. 60. a. *Not.* ἥκουσι εὖ ἐς δικαιοσύνης, *Vita Hom.* 7. m. *pro quo* δικαιοσύνης πέρι *dicit Noster* VI. 86. m.

Eodem referendus est usus, qui subinde obtinet, formulae Ἐς ὅ, *diversus ab illo usu quem supra (num.* 1.) *observavimus. Scilicet, sicut* ἐς τοιάδε πρήγματα ἐμβλέψας VIII. 77. a. *significat* Res tales respiciens, intuens; *sic etiam nuda formula* Ἐς ὅ, *elliptica quadam ratione, significat* Quo respectu, Quo intuitu, *et (quae notio cum hac conjuncta est)* Quâ caussâ Quapropter. ἐς ὃ (*scil.* ἐμβλέψας) μετῆκε αὐτὸν, Quo respiciens, id est, Quapropter, Quocirca, seposuit hanc famam nec illa usus est, II. 116. a. N. ἐς ὃ ἔλαβε τὴν δίκην, Quo respectu, Quapropter, poena ei inflicta est, I. 115. f. *Eodem pertinere videtur locus, quem supra (n.* 1.) *adtigimus*, ἐς ὃ ἥκιστα ἡμῖν σύμφορόν ἐστι, VIII. 60, 1. m. *ubi, verum si quaeris, non ad* ἐς ὃ *intelligi debebit* ναυμαχεῖν *aut* ναυμαχήσοντας, *sed ad* ἥκιστα σύμφορόν ἐστι *ex superiori oratione intelligitur* τὸ ἀναζεῦξαι τὰς νῆας πρὸς τὸν Ἰσθμόν, *et* ἐς ὃ *significat* Quo respectu, Quâ caussâ, Quapropter. *Scilicet duas caussas adfert Themistocles, cur non expediat Graecis* ut ad Isthmum promoveantur naves, *altera caussa est*, quoniam, si id fieret, praelium faciendum esset in aperto mari; *altera*, (τοῦτο δὲ) quia sic perderentur Salamis, Megara et Aegina.

6) *Ubi agitur de usu cui aliquid inservit, aut de Fructu quem ex ea, quod instituimus, capere cupimus.* πάντα τοῖσι χρέονται ἐς πόλεμον οἱ ἄνθρωποι, I. 34. f. ἡ Ἄνθυλλα πόλις ἐς ὑποδήματα δίδοται τοῦ βασιλεύοντος τῇ γυναικί, Datur reginae In

(Ad) calceamenta, id est, Ex cujus reditibus illa sibi calceamenta comparet, II. 98. o. κατεστρέψατο αὐτοὺς ἐς φόρου ἀπαγωγήν, subegit illos in hoc (Ad hoc) ut tributum ipsi penderent, nempe, non ut etiam alià ratione imperio illius parerent, I. 6. m. 27. a. II. 182. extr. N.

7) Omittur Ἐς praepositio ubi de Divisione vel Distributione in partes agitur. τρεῖς μοίρας (καὶ ἐς τρεῖς μοίρας) ἐδάσατο τὸν στρατόν, VII. 121. m. ubi vide Var. Lect. et Not. Sic δυώδεκα (pro olim vulgato ἐς δυώδ.) μοίρας διελόμενοι Αἴγυπτον πᾶσαν veteres libri dederunt II. 147. m. et σφέας αὐτοὺς ἓξ μοίρας διελών, IV. 148. f.

Ἐσαγγελεύς, έος, ὁ, Internuncius, Qui cupientes regem adire intro nuncint. παριέναι ἐς τὰ βασιλήϊα ἄνευ ἐσαγγελέος, III. 84. a. pro quo est ἄνευ ἀγγέλου, III. 118. m.

Ἐσαγγέλλειν τινά, Aliquem intro nunciare, Adventum alicujus significare regi, III. 118. a.

Ἐσάγειν, Introducere, Ducere ad aliquem, vel in aliquem locum. ἐς δὲ χωρίον ἐσάγουσιν ἀλέας, I. 196. a. τὸν ποταμὸν διώρυχι ἐσαγαγὼν ἐς τὴν λίμνην, I. 191. m. ἄλλην πρὸς ταύτῃ ἐσάγαγε γυναῖκα, Aliam praeter hanc Duc uxorem, V. 40. f. Passiv. τὰ περὶ τὸν Διόνυσον -- νεωστὶ ἐσηγμένα, Nuper Introducta, Invecta, II. 49. f.

Medium ἄλλην ἐσαγαγέσθαι γυναῖκα, V. 39. f. τὴν τρίτην ἐσηγάγετο γυναῖκα, VI. 63. o. Ὀτάνης εἰσάγεται Ἰνταφέρνεα, III. 70. m. ubi in lat. vers. pro eo quod nos posuimus, Proposuit, revocatam velim Vallae aliorumque interpretationem, Adscivit sibi; valet enim h. l. graecum verbum idem atque paulo ante positum προσεταιρίσασθαι, nec opus est ut in hanc sententiam ἐπάγεται corrigatur, quod Valckenario placuit. Illud singulare est, quod h. l. libri omnes quod sciam, in εἰσαγ. consentiant, quum alibi constanter ἐς pro εἰς usurpet Noster. εἶτα καὶ ποτὰ τὸ τεῖχος ἐσάξαντο, idem quod ἄξαντο (vel ἐσάξαντο) ἐς τὸ τεῖχος, Intra murum comportarunt, invexerunt, V. 34. o. nisi verba τὸ τεῖχος, καὶ τὸ τεῖχος, vel τεῖχος, in quibus variant libri, aut prorsus temere huc intruso aut ex nescio quà alià scripturà corrupta sunt. Vide Var. Lect. et Not. et conf. Προσσάττειν.

[Ἐσαΐειν. ἐσαΐοντες pro ἐπαΐοντες citatur ex ms. Arch. III. 29. o.]

Ἐσακοντίζειν, Jacula in aliquem conjicere. περιστάντες τὸ θηρίον ἐσηκόντιζον, I. 43. m. ἐσαΐοντο τὴν στρατιήν, ἐσακοντίζοντές τε (i. e. ἀκοντίζοντες ἐς αὐτήν) καὶ τοξεύοντες, IX. 49. a. m. Conf. Ἀκοντίζειν.

Ἐσακούειν τινί, Audire aliquem, nempe Obtemperare, Morem ei gerere. ὡς οἱ ὁ Κῦρος οὐκ ἐσήκουσε, I. 214. a. ὡς οἱ οὐδὲ οὕτω ἐσήκουον, VI. 86. extr. Et omisso Dativo ἤν περιβάλητε ἐσακούειν, IV. 133. o. ἀλλ' ἐσακούσατε, IX. 9. f. Cum Accus. rei. ὅκως καὶ ταῦτα ἐσακούσητε, scil. ἡμῖν, Ut in hoc etiam nobis morem gesturi (gratum nobis facturi, preces nostras exauditurі) sitis, IX. 60. extr.

Ἐσάπαξ, Semel. δωρέεται (αὐτὸν) χρυσῷ, τὸν ἂν δύνηται τῷ ἑωυτοῦ κόλπῳ ἐξενείκασθαι ἐσάπαξ, VI. 125. *m.*

Ἐσαπικνέεσθαι, *cum Dativo*, Pervenire in *regionem*. τῇ τε ἄλλῃ χώρῃ ἐσαπικνέεσθαι, I. 1. *a.*

Ἐσαράσσειν, Cum impetu propellere in *aliquem locum*. ἐσαράξαντές σφεας ἐς τὰς νέας, Quum illos in naves compulissent, V. 116. *b.* ἐσαράξαντες τὴν ἵππον, *nempe* ἐς τὸ πεζὸν, Postquam equitatum repulerunt usque ad peditatum, IV. 128. *f.*

Ἐσβαίνειν, *vide in* Ἐμβαίνειν.

Ἐσβάλλειν, 1) *transitive cum Accus.* Injicere, Immittere, *praesertim*, Immittere exercitum in regionem aliquam hostili animo, Invadere, Irrumpere. ἐσέβαλε ἐς τὴν Μιλησίην τὴν στρατιὴν, I. 17. *a.* 18. *a.* ἐς Ἐλευσῖνα ἄγων τοὺς Πελοποννησίους ἐσέβαλε, V. 76. *f. ubi* τοὺς Πελοπ. *perinde et ad* ἄγων *et ad* ἐσέβαλε *referri potest.*

2) *Eadem notione* ἐσβάλλειν *plerumque absque Accusativo, veluti Intransitive, ponitur.* ἐς Κλαζομενὰς ἐσέβαλε, I. 16. *b.* ἐς Μίλητον, I. 15. *m. Sic* I. 17. *f. et passim alibi, ubi subintelligi Accusativus* τὴν στρατιὴν *potest. Subinde vero etiam subintelligendo Accusativo nullus est locus, ut* στόλῳ μεγάλῳ ἐσέβαλε ἐς τὴν Ἐλευσῖνα, V. 74. *m.* ἰδόντες στρατὸν ἐς την χώρην ἐσβεβληκότα, VI. 16. *f.* τοῦτο ἐσβαλοῦσι ἐς τὴν Ἀττικὴν, V. 64. *a.* ἐσβαλόντες πανστρατιῇ, VIII. 27. *a.* ἐσβαλεῦσιν ἐς τὴν χώρην ἵπποι, VIII. 28. *a.* (*Conf.* Συνεσβάλλειν). *Est ubi diserte adjicitur*, Hostili animo Belli inferendi causa, *fieri* τὴν ἐσβολὴν: *sic ait* ἐπὶ πολέμῳ ἐσβαλόντες (ἐς τὴν Ἀττικὴν), V. 76. *a. Nam subinde* ἐσβάλλειν *dicitur is qui* Nullo hostili animo Ingreditur *regionem. Sic* VI. 16. *a.* ἐσβαλον ἐς τὴν Ἐφεσίην, Ingressi sunt (*non* Hostili consilio invaserunt) fines Ephesiorum. *Sic Xerxes e Perside Sardes iter faciens*, ἐκ Φρυγίης ἐσέβαλε ἐς τὴν Λυδίην, VII. 31. *a.*

3) *Fluvius dicitur* ἐσβάλλειν τὸ ῥέεθρον, Undam suam Immittere, Infundere, *in alium fluvium.* ἐσβάλλει οὗτος ἐς τὸν Εὐφρήτην ποταμὸν τὸ ῥέεθρον, I. 179. *f. Et subintellecto, certe omisso isto Accusativo.* ἐσβάλλουσι ἐς τὸν Ἴστρον, IV. 48. *f. et* 49. *a.* (*idem quod* συμμίσγονται *et* ἐκδιδοῦσι, ibid.) *Rursus* ἐσβάλλει ἐς πεδίον - - καὶ ἐς ποταμὸν Βρόγγον, ὁ δὲ Βρόγγος ἐς τὸν Ἴστρον, IV. 49. *m.* ἐς Τεαρὸν ἄλλος ποταμὸς ἐσβάλλει, IV. 57.

4) *Verbum Medium notione activâ legitur* VI. 95. *m.* ἐσβαλόμενοι τοὺς ἵππους (Postquam equos Imposuerunt) ἐς ταύτας, *nempe* ἐς τὰς ἱππαγωγοὺς νέας.

Ἐσβιβάζειν, Imponere, *proprie*, Intrare (*vel* Adscendere) facere. ταύτην τὴν γυναῖκα ἐς ἅρμα ἐσβιβάσαντες, I. 60. *f.* τὸν πεζὸν στρατὸν ἐσβιβάσαντες ἐς τὰς νέας, VI. 95. *m.*

Ἐσβολὴ, ῆς, ἡ, 1) Invasio, Incursio, VI. 92. *a. m. Conf.* ἐσβάλλειν.) *Sic* διὰ τὴν ἐς Σάρδις ἐσβολὴν, VII. 1. *a.*

2) Introitus, *praesertim* Fauces per quas ex unâ regione

in aliam Introitus patet. ἐσβολὴ ἐξ οὐρίων στεινῶν ἐς τὸ πεδίον, II. 75. m. δεῖ φυλάσσεσθαι τὴν ἐσβολὴν τὴν Ὀλυμπικήν, VII. 172. m. 173 a. τὴν ἐσβολὴν ὕπερ ἐκ τῆς Μακεδονίης ἐς Θεσσαλίην φέρει, ibid. καὶ ἄλλην ἐοῦσαν ἐσβολὴν ἐς Θεσσαλούς, VII. 173. f. Sic ἡ ἐν Θερμοπύλῃσι ἐσβολή, VII. 175. a. et f. 207. a. VIII. 15. f. et passim alibi; item in plurali, κατὰ ταύτας τὰς ἐσβολάς, VII. 176. m.

Ἐσδέκεσθαι, (Ion. pro ἐσδέχεσθαι) Recipere. μηδαμοὺς ἐσδέξασθαι ἐς τὸ ἱρόν, Nullos recipere in templi communionem, I. 144. a. 145. a.

Ἐσδιδόναι, de Fluvio, i. q. ἐσβάλλειν, Influere. Sic οὗτοι (οἱ ποταμοὶ) ἐσδιδοῦσι ἐς αὐτόν dant probi codd. IV. 49. f. idque receptum malim loco vulgati ἐκδιδοῦσι, quod ex scholio invectum videtur. Sic quidem mox cap. 50. a. exhibent libri omnes ἐς ταὐτὸν οὐδεὶς ποταμὸς οὐδὲ κρήνη οὐδεμίη ἐσδιδοῦσα. et ibid. paulo post, ἡ χιὼν τηκομένη ἐσδιδοῖ ἐς τὸν Ἴστρον.

Ἐσδύνειν vel Ἐσδῦναι, Irrepere, Subire, Intrare. ἐσδύντα, scil. ἐς τὸν θησαυρὸν τοῦ βασιλῆος, II. 121, 2. f ubi paulo ante ait ἐσδύντος τοῦ ἑτέρου. Metaphorice, δεινόν τι ἐσδύνει σφέας, Obrepit eis (Incessit eos) metus, VI. 138. m. N.

Medium, eâdem notione. ἡ ἀνθρώπου ψυχή, τοῦ σώματος καταφθίνοντος, ἐς ἄλλο ζῷον αἰεὶ γινόμενον ἐσδύεται, Intrat, Irrepit, Subit, in aliud corpus quod eo ipso tempore nascitur, II. 123. m. *Conf.* Ἐσιέναι et Ἐσέρχεσθαι.

Ἐσεργνῦναι, i. q. εἰσείργειν, Includere. ἐσεργνῦναι τὸν νεκρόν, Includere cadaver in capsâ ligneâ, II. 86. f.

Ἐσέρχεσθαι, *metaphorice*, de eo quod subit animum vel memoriam nostram. *Cum Dativo:* Κροίσῳ ἐσελθεῖν τὸ τοῦ Σόλωνος, I. 86. m. αὐτῷ Καμβύσῃ ἐσελθεῖν οἶκτόν τινα, III. 14. f. *Item cum Accusat.* τὸν δὲ ἐσῆλθε (Subiit illius mentem cogitatio) θεῖον εἶναι τὸ πρῆγμα, III. 42. f. τὸν Κροῖσον γέλως ἐσῆλθε, VI. 125. f. ἐσῆλθέ με κατοικτεῖραι, VII. 46. a. m. ubi alim ἐπῆλθε. (vide Not.) τὸν δὲ ἐσῆλθε ὡς εἴη εἴρας, VIII. 137. m. *Conf.* Ἐπέρχεσθαι, Ἐσδύνειν, et Ἐσιέναι.

Ἐσέχειν, *idem quod* ἔχειν ἐς, *quatenus* ἔχειν *significat* Tendere, Vergere aliquo. κόλπος θαλάσσης, ἐσέχων (nempe ἐς τὴν Ἀραβίην χώρην) ἐκ τῆς Ἐρυθρῆς θαλάσσης, Sinus maris ex Erythraeo mari in *Arabiam* Tendens, Pertinens, Porrectus, Intrans, II. 11. a. *N. et mox ibidem*, τὸν μὲν ἐκ τῆς Βορηΐης θαλάσσης κόλπον ἐσέχοντα ἐπ᾽ Αἰθιοπίης, τὸν δὲ ἐκ τῆς νοτίης φέροντα ἐπὶ Συρίης. *Vide ibi Var. Lect.* ἐσέχει (ἡ διῶρυξ) ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν, Fossa (*ex Nilo ducta*) tendit et pertinet ad Erythraeum mare, II. 158. *a. ubi paulo ante Eadem fossa* ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φέρουσα *dicebatur.* ἡ διῶρυξ ἐσέχει ἐς ἄλλον ποταμὸν ἐκ τοῦ Εὐφρήτεω, ἐς τὸν Τίγρην, Fossa ex Euphrate usque ad Tigrim pertinet, in

Tigrim intrat, influit, I. 193. a. ἦν κατὰ τὴν καπνοδόκην ἐς τὸν οἶκον ἐσέχων ὁ ἥλιος, Solis lumen per caminum intravit, Incidit in domum, VIII. 137. m. f. θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα, Cubiculum pertinens ad (ferens in) conclave virorum, contiguum ei ita, ut ex uno in alterum introitus pateret, III. 78. m.

Ἐσηθέειν, Per clysterem intromittere, ingerere. κατὰ τὴν ἕδρην ἐσηθήσαντες τὸ ἀπὸ κέδρου ἄλειφαρ, Postquam per anum ingesserunt oleum cedrinum, II. 87. a. ubi confer quae praecedunt et quae mox sequuntur.

Ἐσθέω, inusitatum verbum, unde Particip. pass. Ἐσθημένος, Vestitus, Indutus. παρῆγεν (αὐτὸν) ῥάκεσι ἐσθημένον, III. 129. extr. ἄνδρας ταύτῃ (ἐσθῆτι) ἐσθημένους, VI. 112. f.

Ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, Vestis, Vestimentum, collective Vestes. κοσμήσας (τὴν παῖδα) ἐσθῆτί τε καὶ χρυσῷ, III. 1. m. IV. 203. f. πλεῖστον σφέας ἐδηλέετο ἡ ἐσθής, IX. 63. f. τὰ (jam prae) ἐσθῆτος ἐχόμενα εἶχον, III. 66. a. Conf. Indicem Rer. voce Vestes.

Ἐσιέναι, a praes. ἔσειμι, Ingredi, Intrare. ἐπὶ δεξιὰ ἐσιόντι, I. 51. a. ἐσιὼν ἤθελε, III. 118. m. Metaphorice, Inire Magistratum. Sic ὁ ἐσιὼν, scil. τὴν ἀρχὴν vel τὴν βασιληΐην, VI. 59. Item de eo quod Subit Animum alicujus. τὸν Ἀστυάγεα ἐσῄει ἀνάγνωσις αὐτοῦ, I. 116. a. N.

Ἐσιέναι, a praes. ἐσίημι, Intromittere. ἐσῆκε τοὺς Πέρσας ἐς τὸ τεῖχος, III. 158. m. ἐς τὴν (λίμνην) ποταμοὶ δύο ἐσιεῖσι τὸ ὕδωρ, VII. 109. m. τὴν κεδρίην ἐσῆκαν (ἐς τὴν κοιλίην), II. 87. m.

Ἐσικνέεσθαι, Intro pervenire, Penetrare. ἐσικνέεται καταγινόμενος, III. 108. f. Conf. Ἐπικνέεσθαι.

Ἐσιπτέσθαι, Advolare, Involare. φήμη ἐσέπτατο ἐς τὸ στρατόπεδον ἅπαν, IX. 100. a. ἡ κληδὼν αὕτη σφι ἐσέπτατο, IX. 101. f.

Ἐσκαταβαίνειν, Intro descendere. ἐς ἐμὸν δόμον ἐσκαταβαίνει, V. 92, 5. m. in Orac.

Ἐσκι, Ion. pro ἦν, vide in Εἶναι, Esse.

Ἐσκύπτειν, vide supra in Ἐγκύπτειν.

Ἔσοδος, ου, ἡ, Aditus, Introitus. ἀγχοῦ τῆς ἐσόδου, I. 9. f. ἐστᾶσι τοῦ ἱροῦ ἐν τῇ ἐσόδῳ, II. 63. a. οἴκημα οὐδὲ ἔσοδον οὐδὲ ἔκδυσιν οὐδεμίαν ἔχον, II. 121, 3. a. et sic saepius. Item Facultas intrandi. ἔσοδον (αὐτοῖς) εἶναι παρὰ βασιλῆα, III. 118. a.

Ἐσοικέειν, Habitatum immigrare. ἐσοικέειν (nempe τὴν Ναύκρατιν vel ἐς τὴν Ναυκρ.) pro vulgato simplici οἰκέειν, commode exhibet cod. Parr. II. 178. a.

Ἐσοικίζειν, In coloniam deducere. ἐς τὴν Κρήτην λέγουσι ἐσοικίζεσθαι ἄλλους τε ἀνθρώπους καὶ Ἕλληνας, VII. 171. a.

Ἐσόπτεσθαι, Conspicere. μὴ ἐσόψεται ἰόντα διὰ θυρέων dant probi nonnulli codices I. 9. extr. pro vulgato μή σε ὄψεται etc.

Ἔσοπτος, Conspicuus. τὸ ἱρὸν ἔσοπτόν ἐστι, II. 138. m. idem quod paulo ante dicebat κατορᾶται πάντοθεν.

Ἐσορᾷν vel Ἐσορέειν, Inspicere. ἐσορῶντες ἐς τὴν μαντικὴν, Inspi-

cientes divinationem, i. e. divinatorias sortes, IV. 68. m. f. pro vulgata ἱρῶμαι vel ἱρῶμαι, V. 91. a. codex noster Flor. ἐσιρῶμαι praefert.

Ἐσπλεῖν, Intro navigare. τὰ ἐπ' ἀμετερά (scil. ἰόντα) ἐσπλέοντι τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 33. a.

["Εσσον vide in Ἔσσων]

Ἑσσοῦν, (i. q. comm. ἡσσᾶν vel ἡττᾶν) Vincere, Superare, proprie, Inferiorem reddere, nonnisi in Passivo occurrit apud Nostrum. ἑσσοῦσθαι, II. 122. a. ἑσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, III. 106. m. ubi vide Var. Lect. ἑσσώμεθα, V. 66. m. V. 70. a. ubi ἐρῶντες οἱ Ἴπερι ἑσσουμένους τοὺς σφετέρους, I. 82. a. m. ubi perperam ἑσσωμ. olim edd. τῷ πολέμῳ ἑσσοῦντο, I. 67. a. ubi olim ἑσσῶντο edd. contra plerorumque vett. librorum fidem. Particip. praet. pass. περὶ τῶν ἑσσωμένων, VII. 9, 2. a. ἑσσωμένοι ἔσαν τῷ θυμῷ, Fracti animis erant, VIII. 130. f. Aorist. ἑσσώθη et ἑσσώθησαν, II. 169. a. III. 45. m. 83. a. et frequenter alibi. Similiter ἑσσωθῆναι et ἑσσωθέντες non minus frequenter, velut ἑσσωθέντες τῇ μάχῃ, Praelio superati, V. 46. a. VI. 9. f. 108. f. ἑσσωθέντες τῇ γνώμῃ πρὸς Κύρου, Prudentiâ superati a Cyro, IX. 122. extr. Subjunct. οὐ γὰρ ἔδεισα μὴ ἑσσωθέωμεν ὑπὸ Σκυθέων μάχῃ, IV. 97. m.

Ἕσσων, (i. q. comm. ἥσσων, vel ἥττων) Inferior. ἕσσονες εἶναι τῇ ναυμαχίῃ, Impares esse committendo praelio navali, V. 86. a. (οἱ Μῆδοι) ῥώμῃ ἕσσονες ἔσαν τῶν Περσέων, VIII. 113. f. λήματι καὶ ῥώμῃ οὐκ ἕσσονες, IX. 62. m. f.

Sed communem vocabuli formam ἥσσων tenent veteres libri omnes IX. 111. f. ubi ἀνὴρ ἐμεῦ οὐδὲν ἥσσων, pro qua quidem ἕσσων posuerunt Schaef. et Borh.

Adverbium vero Ἧσσον constanter sic per η scriptum reperitur apud Nostrum, I. 170. a. et f. II. 6. m. III. 9. a. m. Unus Schaef. suâ auctoritate Ἕσσον edidit.

Ἐς τε, Donec, Usque dum. τῇδε μενέομεν ἐς τ' ἂν καὶ τελευτήσωμεν, VII. 141. m. ἐς τ' ἂν διαπολεμήσωμεν, VII. 158. f. Sed, pro ἐς τ' ἐσέβαλεν, quod libri nonnulli IV. 12. f. praeferunt, alii rectius ἐς ὃ aut ἐς οὗ dederunt.

Ἑστιᾶν, Convivio excipere. Sicut Ionicas formas ἱστίη, pro comm. ἑστία, et ἱστιητόριον, et ἐπίστιος, usurpat Herodotus, sic et pro Ἑστιᾶν exspectari Ἱστιᾶν poterat. Quare pro vulgato εἱστία (tert. pers. imperf.) VII. 135. a. rectius fortasse factum fuerat, si eum Schafero ἱστία recepissem, quod probi nonnulli codices (probante etiam Wesselingio) offerebant. Sic vero etiam pro εἱστιῆσθαι (praet. infinit. pass.) V. 20. m. recipi ἱστιῆσθαι debuerat, quod ibi in eorumdem codicum scripturâ ἱστιῆσθαι latere videtur. Erat vero etiam ἑστίη (nomen substant.) olim editum VI. 86. 4. pro ἱστίη, quod meliores quique codd. dederunt.

Ἐστοξεύειν, Sagittas ex arcubus

immittere in hostem. ἐπακοντίζοντες καὶ ἐπτεξιόντες ed. Schaef. et Borh. ex codd. Arch. et Vind. IX. 49. a. ubi ἐς ex scholio adjectum nobis videbatur, tenuimusque cum aliis simplex τοξεύοντες.

Ἐσύστερον, vel Ἐς ὕστερον, V. 41. a. non valet In Posterum, sed i. q. nodum ὕστερον, Posteriori loco, nam opponuntur ibi ἡ ἐσύστερον ἐπελθοῦσα γυνὴ et ἡ προτέρη γυνή.

Ἐσφέρειν, Inferre, Introferre. τὰς ἀγγελίας ἐσφέρειν, I. 114. a. N. III. 77. m. τὰ ἄλλα ἐς τὠυτὸ ἐσήνεικαν τοῖσι Ἕλλησι, Reliqua in eumdem locum, quo Graeci, contulerunt, IX. 70. m. f. Metaphor. ταύτην τὴν γνώμην ἐσέφερε, Hanc sententiam in medium contulit, Proposuit, Dixit, III. 80. f. 81. f.

Passiv. ἐσενειχθέντος σιδηρίου, Quum illatum fuisset instrumentum aliquod ferreum, IX. 37. a. m. οὐδεὶ σφι ἐσενεχθῆναι πολλά, IX. 41. a. m.

Ἐσχατιή, ῆς, ἡ, Extremitas. αἱ ἐσχατιαί, Extrema finium, Extremi fines. αἱ ἐσχατιαὶ τῆς οἰκουμένης, III. 106. a.

Ἔσχατος, Extremus. ἐσχάτη τῶν οἰκουμένων, III. 106. a. διεκαρτέρει ἐς τὸ ἔσχατον, Ad extremum usque duravit, VII. 107. m. ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀπιγμένοι, VIII. 52. m. τοὺς λεὼς τετρῦσθαι ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ, I. 22. m. ἐξ ἐσχάτου ἐς ἔσχατα, Ab una Extremitate ad alteram, VII. 100. a.

Ἐσχέειν, Infundere. *Perperam ed. Gron. cum pluribus mstis* κάλων ἐσχέοντα ἐπὶ Αἰθιοπίης, II. 111. m. (*quasi intransitive aut reciproce accipi posset hoc verbum*) *ubi verum erat* σχίζοντα.

Passiv. Effuse, (Catervatim) Intrare, Irruere. ἐσεχέοντο οἱ Ἕλληνες ἐς τὸ τεῖχος, IX. 70. m.

Ἔσω, *Adverb.* Intro. ἤϊε ἔσω, I. 111. m. ἄνδρας παρῆγε ἔσω, V. 20. m. τὸν Κῦρον ἦγεν ἔσω, I. 116. m. *ubi olim quidem* εἴσω *edd. cum nonnullis mstis. Sed* ἔσω *tenent omnes* VI. 36. *f.* ἀπὸ τοῦ Ἰσθμοῦ τούτου ἔσω, Ab hoc Isthmo introrsum.

Comparat. Ἐσωτέρω, Interius, Magis introrsum, Ulterius in interiora. ἔσω προβῆναι ἐσωτέρω τῆς Ἑλλάδος, VIII. 66. *f.*

[Ἐσάξαι *pro composito verbo* ἐξετάξαι V. 62. *f. scriptum reperisse Glossatorem San-Germanensem monuit Wesseling. in Nota ad hunc locum.*]

Ἑταιρηΐη, ης, ἡ, (comm. ἑταιρεία) Sodalitas. προσποιησάμενος ἑταιρηΐην τῶν ἡλικιωτέων, V. 71. a.

Ἑταιρήϊος, Sodalitius, Sodalitatis jura tuens. Δία ἐκάλεε Ἑταιρήϊον, I. 44. m.

Ἕταρος, ου, ὁ, (Ion. pro ἑταῖρος) Sodalis, Familiaris. ἐξαγγελλόμενος τὸ ἑωυτοῦ πάθος ἀνδρὶ ἑτάρῳ, *sic quidem edd. omnes* V. 95. *m. sed probatissimi mstis libri, Arch. Vind. Pass. et F.* ἑταίρῳ *praeferunt, quod verum videtur, quum altera forma nusquam, alibi, quod sciam, in soluta oratione reperiatur.*

Ἑτεραλκέως ἀγωνίζεσθαι, Utrimque fortiter pugnare, Ancipiti marte pugnare. ἐν τῇ ναυ-

μάχῃ ἑτεραλκέως ἀγωνισαμένους, VIII. 11. m.

Ἑτεραλκὴς μάχη, Anceps pugna, Praelium in quo aequo marte pugnatur. ὡς εἶδον κατ' ἀρχὰς ἑτεραλκέα τὴν μάχην, IX. 103. b.

Ἑτεροῖος, Diversus, Diversi generis, Diversae naturae, I. 99. extr. II. 35. a. τρόπῳ οὐ τῷ αὐτῷ, ἀλλ' ἑτεροίῳ, IV. 62. m.

Ἑτεροιοῦν, Immutare, Mutare naturam rei alicujus. Passiv. οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ ταῦτα ἑτεροιῶσθαι, II. 142. f. ἐνθεῦτεν ἤδη ἑτεροιοῦτο τὸ νεῖκος, Tunc vero mutata est certaminis ratio, VII. 225. a. m. ἐνθεῦτεν ἤδη ἑτεροιοῦτο τὸ πρῆγμα, IX. 102. m.

Ἕτερος, η, ον, 1) absque Articulo, i. q. ἄλλος, Alius. τάξας ἑτέρους, I. 91. a. ἕτεραι πρὸς ταύτῃσι, VII. 21. a. ἕτερα πεπόνθαμεν οἰκτρότερα τούτου, VII. 46. m. et sic saepius alibi. Eodem pertinet formula Ἕτερος τοιοῦτος, Alius ejusdem generis, Similis, Prorsus similis. τοιοῦτος ἕτερος ἐστι, III. 47. f. ἄνθρωπος καὶ σὺ εἶς, καὶ ἑτέρων τοιῶνδε ἄρχεις, Homo es, et hominibus (Tui similibus) imperas, I. 207. a. ἔστι δὲ ἕτερον τοιοῦτο, Est hoc ejusdem generis, Eadem hujus ratio est, II. 5. m. Interdum latine reddi passit Idem. αὐτοί τε θαρσέομεν, καὶ σοὶ ἕτερα τοιαῦτα παρακελευόμεθα, Te ut idem facias (ut similiter facias) hortamur, I. 120. f. ἐποίει καὶ ὁ Κῦρος ἕτερα τοιαῦτα, I. 191. a. m. ἐν Νίνῳ πόλι γενόμενον ἕτερον τοιοῦτο, (sive τοιοῦτον) II. 150. a. m. cum Var. Lect. ἕτερα τοιαῦτα ποιέειν, Paria facere, Idem facere, III. 79. m. Similiter ἕτερον τοσόνδε non est quod latine Alterum tantum (i. e. duplum) dicimus, sed Aliud tantum, i. e. Tantundem, II. 149. m.

2) ὁ ἕτερος, cum Articulo, Alter. Amat autem in hoc vocabulo Contractionem scriptor noster. τῶν οὕτερος μὲν διεφθάρη, -- ὁ δὲ ἕτερος etc. I. 34. a. ἦν δὲ ᾖ οὕτερος ὑποδεέστερος, I. 134. a. τῶν μάγων οὕτερος, III. 78. m. τοὔτερον τῶν ἱρῶν, I. 52. a. m. Quod vero alim IV. 11. a. edebatur ἅτερος λόγος pro ἄλλος λόγος, id non agnoscunt optimi quique libri.

Ἑτέρωθι, non solum Alio loco significat, ut τούτων μὲν ἑτέρωθι ἔσται λόγος, IX. 58. f. sed et Alio tempore. τότε μὲν -- ἑτέρωθι δὲ, III. 35. f.

Ἐτησίαι, οἱ, Etesiae. οἱ ἐτησίαι αἴτιοι ἦσαν, II. 20. m. τοῖσι ἐτησίῃσι, ibid. τοὺς ἐτησίας ἀνέμους, II. 20. a. ἐτησίων ἀνέμων κατεστηκότων, VI. 140. a. VII. 168. f.

Ἔτι, Adhuc. Sic frequenter ἔτι καὶ νῦν, Adhuc etiam nunc. Sed IX. 102. a. est ἔτι καὶ δὴ, ubi loco trium harum particularum unam ἤδη, Jam, exspectasses. Vide quae ibi in Var. Lect. adnotavi. ἔτι subinde cum ἐπὶ permiscetur, cum passim alibi tum VI. 97. m. ubi vide Var. Lect.

Ἑτοιμάζειν, Parare, Praeparare. τὰς νέας πρωΐτε ἑτοιμάζειν, VI. 95. m. ἑτοιμασάμενος τὰ περὶ τοὺς νεκρούς, VIII. 24. a. Quasi impersonaliter legebatur ἑτοιμάζετο μάλιστα ἐς τὸν Ἄθων, VII. 22. a. ubi nos ex conject. τὰ ἐς τὸν Ἄθων posuimus.

Ἑτοῖμος (*hoc accentu, ex vetere Attico et Ionico more, non* Ἕτοιμος, *scribunt longe plerique in locis* Edd. *omnes, consentientibus optimis quibusque Mstis; quare etiam paucis in locis primae Musae, ubi sequioris aetatis scripturam secuti erant librarii et plerique Editores, veterem restituimus scripturam. Vide Var. Lect.* I. 10. *a.* *et Koen ad Gregor. Dial. Attic.* §. 5. *et conf.* Ἔρημος, Ὁμοῖα *et* Ὅμοιος) Paratus. *Construitur cum Infinitivo verbi.* ποιέειν ἑτοῖμός ταῦτα, I. 42. *f.* 113. m. V. 91. *a.* VI. 5. *extr.* IX. 46. *extr.* *Alibi cum Dativo Personae.* ἔσαν ἑτοῖμοι ἐπαγγείλαντι, I. 70. *a. aut cum Praepos.* ἐς *et Accus.* rei· ἑτοῖμοι ἔσαν ἐς ἄλλην ναυμαχίην, VIII. 96. *a. Alibi Absolute ponitur* τῶν οἰκετέων τοὺς μάλιστα πιστοὺς ἐόντας, ἑτοίμους ποιησαμένη, (nempe ἑωυτῇ), Jussis famulis Praesto (In parato, Ad manus) esse, I. 11. *a.* Ἀργείους ἑτοίμους ποιέεσθαι, Argivos rogare vel jubere, ut (ipsis) praesto sint, V. 86. *f.* τὰ κρέα εἶχε ἑτοῖμα, In parato (Ad manus) habebat carnes, I. 190. *a. m.* *Tristem in sortem Polycrates* τῶν πολιητέων τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας εἶχε ἑτοίμους, III. 44. *f.*

Foemininum ἑτοῖμος *et* ἑτοίμη. δηκόσιαι γὰρ (νῆες) ἔσονται ἑτοῖμαι, V. 31. *f.* τὰς λάρνακας εἶχε ἑτοίμας, III. 123. *f.*

Ἔτος, εος, τό, Annus. δευτέρῳ ἔτεϊ τουτέων, Altero ab his rebus (Post has res) anno, VI. 46. *a.* Sed VI. 40. *a.* τρίτῳ ἔτεϊ τουτέων idem valet ac τρίτῳ ἔτεϊ πρότερον.

Conf. c. 40. *extr. et vide Notata ad l. c.*

Εὖ, *Adverb.* Bene. εὖ ἥκειν, *vide in* Ἥκειν. ἄνδρες φύσι γεγονότες εὖ, VII. 134. *f.* *Porto et aliis sunt* Eximio ingenio, Praeclara indole viri, *Larchero et Vallae*, Nihili loco nati, περιεγένεο εὖ ἔχοντα ἐκ πάντων, VIII. 83. *a.* (*quo de loco conf.* Ἐκ, *num.* 5.) εὖ *in fine orationis*· νόμους μὴ λύειν ἔχοντας εὖ, III. 82. *extr.* *Sic* ταφθῆναι - - ὑπὸ τῶν Σαμίων εὖ *olim edd.* III. 55. *extr.* *ubi nos cum aliis particulam hanc abjecimus, quae tamen tueri locum suum potuerat. Sic sane habemus* εὖ θάψαι VI. 30. *extr.* *ubi* εὖ *non ad* περιστέλλοντας, *sed ad* θάψαι *videtur referendum, quod Tzetzes apud Valck. interpretatus est* ἐντίμως καταθάψαι, *i. e.* Honorifice sepelire.

Εὖ, *et encliticе* εὑ. *pro* ἕο, οὗ, Sui. δείσας μὴ εὑ ἐκπειρῷτο Δαρεῖος, III. 135. *f.*

Εὐαὴς πνεῦμα, Commode spirans (Secundus) ventus. εὐαεῖ πνεύματι χρησάμενος, II. 117. *a.* N.

Εὐαίρετος, Captu facilis. χώρην εἶχε εὐαίρετον καὶ ταχυάλωτον, VII. 130. *m.*

Εὐαπήγητος, Narratu (Explicatu, Dictu) facilis. κεχώρηκε πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον καὶ οὐκ εὐαπήγητον, VII. 63. *a.*

Εὔβουλος, Consilii plenus, Prudens. ἐφάνη σοφός τε καὶ εὔβουλος, VIII. 110. *a.*

Εὐγνωμοσύνη, ἡ, Lenitas, Clementia. σοφίῃ αὐτοῦ, οὐκ εὐγνωμοσύνῃ, προσηγάγετο, *olim edd* II. 172. *a. ubi nunc* ἀγνωμοσύνῃ.

Priorem scripturam unice veram censuit Valck.

Εὐδαιμονίη, ἡ, Opes, Opulentia, Florens status *reipublicae*. ἡ Νάξος τῶν νήσων εὐδαιμονίῃ προέφερε, V. 28. *a.*

Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Dives, Opulentus. ταφαὶ τοῖσι εὐδαίμοσι αὐτέων εἰσὶ αἵδε, V. 8. *a.* νῆσον μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, V. 31. *m.* αἱ Ἀθῆναι μεγάλαι τε καὶ εὐδαίμονες, VIII. 111. *m.*

Εὕδειν, *i. q.* καθεύδειν, Dormire. εὕδων ἐν τῶν Μασσαγετ. τῇ χώρῃ, I. 209. *a. et f.*

Εὐδοκιμέειν, In existimatione (In honore) esse, Bonam famam (Gloriam) sibi parare. ἐς πολέμους φοιτέοντας εὐδοκιμέειν, I. 37. *m.* εὐδοκιμήσας ἐν τῇ πρὸς Μεγαρέας στρατηγίῃ, I. 59. *m. f.* τῶν μαντίων τοὺς εὐδοκιμέοντας μάλιστα, IV. 68. *a.* ἀνδρὶ εὐδοκιμέοντι διὰ πάντων, V. 63. *f.* εὐδοκιμέειν παρὰ Ἀθηναίοισι, VI. 132. *a.* VIII. 87. *a.* ἀπὸ τουτέων μάλιστα εὐδοκιμῆσαι παρὰ Ξέρξῃ, VIII. 88. *a.*

Εὔδοξος, Probatus. νέας εὐδοξοτάτας παρείχετο, VII. 99. *f. ubi olim* εὐδοξοτάτους.

Εὐειδής, Formosus. θυγάτηρ μεγάλη τε καὶ εὐειδής, III. 1. *m. N.*

Εὐεπής, Bonus dictu, vel Bene dictus. εὐεπὴς λόγος, Sermo bene sonans et auditu gratus. οὐδένα λόγον εὐεπέα λέγεις Λακεδαιμονίοισι, V. 50. *f. ubi* εὐπετέα *ed. Wess ex conject. Vide Var. Lect. et Not.*

Εὐεργεσίη, ἡ, Beneficium, *vide in* Ἐκτίνειν.

Εὐεργέτης, εω, ὁ, Benefactor, Bene meritus. *Cum Dativo* ἀνδρὸς μεγάλως ἑωυτῷ τε καὶ Πέρσῃσι εὐεργέτεω, VI. 30. *extr. Cum Genit.* εὐεργέτης βασιλῆος ἀνεγράφη, VIII. 85. *f. N.*

Εὐεργός, ἡ, όν, Tractatu (Elaboratu) facilis. ἡ ὕελός σφι πολλὴ καὶ εὐεργὸς ὀρύσσεται, III. 24. *m.*

Εὐεστοῖ, όος, ἡ, Felicitas, Prosper rerum status. ἐν τῇ παρελθούσῃ εὐεστοῖ, I. 85. *a. ubi olim* εὐθηνίῃ. *Vide Var. Lect. et Not.*

Εὔζωνος, ὁ, ἡ, Bene cinctus, Expeditus. εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται, I. 72. *extr.* τριήκοντα ἡμερέων εὐζώνῳ ὁδός, I. 104. *a.*

Εὐηθείη, *vide* Εὐηθίη.

Εὐήθης, Stolidus. μηχανῶνται πρῆγμα εὐηθέστατον, I. 60. *a. m.*

Εὐηθίη, ης, ἡ, Stoliditas, Stultitia. ἔθνος εὐηθίης ἠλιθίου ἀπηλλαγμένον, I. 60. *a. m.* οὐ γὰρ ἐς τοσοῦτο εὐηθείης (*rectius fors.* εὐηθίης) ἀνήκει, VII. 16, 3. *m. Sed* δι' εὐηθίην, III. 140. *a. non tam intelligitur* propter Stultitiam, *quam* propter nimiam Animi bonitatem, *quod gallice diceres* Par sa bonhomie.

Εὐθηνέειν, Prosperitate frui, In florente rerum statu esse. εὐθηνέειν πᾶσαν Αἴγυπτον, II. 91. *m.* εὐθηνέειν μεγάλως, II. 124. *a.*

Pass. Εὐθηνεῖσθαι, Opibus et prosperitate augeri. ἀνά τε ἔδραμον αὐτίκα (οἱ Λακεδαιμόνιοι) καὶ εὐθηνήθησαν, I. 66. *a.*

Εὐθηνίη, ἡ, Prosperitas. *Pro* εὐεστοῖ, *quod vide supra, olim* εὐθηνίῃ *edebatur* I. 85. *a. Ex Herodoti more* εὐθηνίῃ *saltem fuerat scribendum.*

[Εὐθὺ Βοιωτῶν *perperam praeferunt*

complures libri VIII. 58. *a. pro* ἰθύ.]

Εὐκομιδής, *i. q.* εὐκόμιστος, *docente* Hesychio, Bene curatus. ἑσμὰς καλλίστας καὶ εὐκομιδεστάτας, IV. 53. *a. ubi olim* εὐνομιδεστάτας.

Εὐκρινής, ὁ, ἡ, Recte explicatus, Ordine dispositus. παρεσκευάσθαι πάντα καὶ εὐκρινέα ποιέεσθαι, IX. 42. *f.*

Εὐλαὶ, έων, αἱ, Vermes. ἵνα μὴ κείμενος (ὁ νέκυς) ὑπὸ εὐλέων καταβρωθῇ, III. 16. *m.* ἀπέθανε κακῶς· ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐξέζεσε, IV. 205. *m.*

Εὐμαρίη et Εὐμαρίη, ἡ, (*jon. pro comm.* εὐμάρεια) *proprie* Facilitas, *sed et per euphemismum*, (*fere ut* Aisances *Gallorum sermone*) Exoneratio alvi. εὐμαρίῃ (*olim* εὐμαρίη) χρέωνται, Ventrem exonerant, II. 35. *m. f.* ἐς εὐμαρίην (*sic nunc omnes*) ἀποσκιδνάμεναι, IV. 113. *a. Conf. Gregor. Dialect. jon.* §. 119. *et ibi Not. Cur vero in hoc vocab. et aliis nonnullis vocalis finalis* α, *licet vulgo brevis, tamen in* η *potuerit jonico more mutari, rationem docet Eustathius eo loco, quem supra ad vocab.* Ἀληθηΐη *et* Ἀληθίη *laudavimus.*

Εὐμενίη, ἡ, Benevolentia, Indulgentia, *si modo vera est scriptura*: καὶ τοσαῦτα ἡμῖν εἰποῦσι καὶ παρὰ τῶν θεῶν καὶ παρὰ τῶν ἡρώων εὐμενίη εἴη, II. 45. *extr. ubi, quod* εὐμενία *praeferunt duo veteres codices, id in* εὐμενίη *mutarunt recentiores Editores: ego vero tenendam ipsam illam scripturam* Εὐμενία *arbitror. Nempe neutrum plurale* εὐμενία (τὰ) *idem valet ac* ἡ εὐμένεια, *quemadmodum, verbi gratiâ,* ἄρθμια (τὰ) *idem valet ac* ὁ ἀρθμός, Concordia, Pax, *et* φίλια (τὰ) *idem quod* ἡ φιλία, Amicitia, Societas, *et id genus alia. Similiter Homericum* ἦρα, *in formula* ἦρα φέρειν, *pro* χάριν φέρειν, *nolim pro accusativo singulari haberi, sed pro Accus. plur. neutrius generis, idem valente ac* ἀρεστά, ἀρηρότα, ἄρμενα, ἡρμοσμένα.

Εὐμενής, *vide voc. proxime praeced.*

Εὔνοια, ης, ἡ, Benevolentia. εὐνοίῃ ταῦτα ἐποίησε, VII. 239. *a. m.*

Εὐνομέεσθαι, Bonis institutis et legibus instrui. οὕτω εὐνομήθησαν, I. 66. *a.* οὕτω ἡ χώρη εὐνομήσεται, (*fut. med. jonice loco passivi*) I. 97. *f.*

[Εὐνομιδής, *vide* Εὐκομιδής.]

Εὐνομίη, ἡ, Is status reipubl. quo valent Bonae leges et bona instituta. μετέβαλον ὧδε ἐς εὐνομίην, I. 65. *a. m.* εἶναι ἐν Αἰγύπτῳ πᾶσαν εὐνομίην, II. 124. *a.*

Εὔνοος, Benevolus, Bene animatus. ἀνὴρ φίλος καὶ εὔνοος, V. 24. *f.* οὐκ ἂν εὔνοος Λακεδαιμονίοισι, VII. 239. *a. Genitiv.* εὔνου, *rectius* εὐνόου, VI. . . *Comparativ.* Εὐνοέστερος, *quasi a positivo* εὐνοής. τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι εὐνοέστερον εἶναι, V. 24. *a.*

Εὐοδοῦν, Prosperum iter praestare. *Passiv.* Εὐοδοῦσθαι, Prosperum successum habere. ὡς Κλεομένεϊ εὐωδώθη τὸ πρῆγμα, VI. 73. *a. N.*

Εὐπαθέειν, Voluptatibus indulgere. πίνειν καὶ εὐπαθέειν, II. 133. *f.* 174. *a.*

Εὐπαθείη vel Εὐπαθίη, ης, ἡ, Vo-

lupias, Voluptatum sectatio. εὐπαθείας παντοδαπὰς ἐπιτηδεύουσι. I. 135. m. χαρίζειν καὶ ἐν εὐπαθείῃσι εἶναι, I. 191. f. ἔσαν ἐν θυσίῃσί τε καὶ εὐπαθείῃσι, VIII. 99. a m.

Εὔπαις, δος, ὁ, ἡ, Felix liberis, Bonos habeas liberos, I. 32. m. f

Εὐπετείη, ης, ἡ, Facilitas. γυναικῶν τουτέων πολλή ἐστι ὑμῖν εὐπετείη, Harum mulierum facilis admodum vobis usus, Libera vobis potestas est. V. 20. a.

Εὐπετέως, Facile, Absque difficultate. εὐπετέως διαβήσεσθαι, I. 189. m. εὐπετέως χειρώσεαι, II. 70. f. cui apponitur σὺν πόνῳ ibid. Sic οὐ χαλεπῶς, ἀλλ' εὐπετέως, III. 69. f. ἀμαχητὶ καὶ εὐπετέως παρέλαβε τὰς πόλις, II. 102. f. Sic II. 150. m. III. 12. m. V. 31. m. etc.

Sed ut Latinorum Facile, *sic et graecum adverbium* Εὐπετέως, *nonnumquam ita ponitur ut interpretari possis* Fere. *vel* Admodum. τὰ φύλλα τῶν πυρῶν τε καὶ κριθέων πλάτος γίνεται τεσσέρων εὐπετέως δακτύλων. I. 193. m. ἑξακοσίους ἀμφορέας εὐπετέως χωρέει τὸ χαλκήιον. IV. 81. m.

Perperam olim εὐπετέως *edd. pro* δυσπετέως, III. 107. m.

Εὐπετής, ὁ. ἡ, Facilis. ἐόντας εὐπετέας χειρωθῆναι. III. 145. f. τῇσι ἐοῦσαν εὐπετέα χειρωθῆναι, III. 220. f. V. 32. m. f. λέγων εὐπετέα *edidit Wess.* pro εὐπετεα, V. 50. f.

Comparat. Εὐπετέστερος, Facilior. πολλοὺς εὐπετέστερον εἶναι διαβάλλειν ἢ ἕνα, V. 97. m.

Εὐπλοΐη, Felici navigatione uti. ἐπεὶ δὲ ἀπίκοντο εὐπλοήσαντες, *Vita Hom.* 18. a.

[Εὔποροι. *Perperam olim* περιφέρεσθαι εὔποροι, *pro* ἄποροι, IX. 49. m.]

Εὐπρεπής, Decorus. *Comparativus notione positivi* λόγος ἐμοὶ οὐκ εὐπρεπέστερος λέγεσθαι, II. 47. m. f. *Similiter* οὔ μοι ἥδιόν ἐστι λέγειν, II. 46. m. *ubi vide Not.*

Εὐπρηξίη, ἡ, (*comm.* εὐπραξία) Felicitas, Res bene gesta. ἀπέπεμψε ἀγγέλους ἀγγελέοντα τὴν παρεοῦσάν σφι εὐπρηξίην, VIII. 54. a.

Εὐπρόσωπος, Speciosus. ὑπεκρίνετο μὲν οὕτω εὐπρόσωπα, VII. 168. a. N.

Εὕρημα, τό, 1) Res reperta, *praesertim* inopinato reperta. εὑρήματι μέγα πλούσιος ἐγένετο, VII. 190. f. 2) Quaelibet insperata felicitas, Inopinatus successus. μετὰ ταῦτο τὸ εὕρημα, *postquam victoriam et regnum adeptus est*, VII. 155. m. εὕρημα εὑρήκαμεν ἡμέας τε αὐτοὺς καὶ τὴν Ἑλλάδα, Insperatum lucrum invenimus, *nempe* nos ipsos et Graeciam servavimus, VIII. 109. a. m.

Εὑρίσκειν, 1) Reperire *quaerendo vel inquirendo.* φροντίζων δὲ, εὑρίσκε τε ταῦτα καιριώτατα εἶναι, καὶ ἐποίεε δὴ ταῦτα, *Sic cum Schaefero, praeeuntibus mstis nonnullis, repositum malim* I. 125. a. *ubi cum Wess.* εὑρίσκεται *tenui, quod ex Med. vulgatum erat. Vide Var. Lect.* οἱ Πέρσαι διὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν εὑρίσκουσι σφίσι ἐοῦσαν τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχθρης τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας, I. 5. a.

2) *Medium* Εὑρίσκεσθαι, In-

veoire sibi, *id est*, Parare sibi, Consequi. εὑρήσεται τιμωρίην, Auxilia sibi inventurus, Consecuturus est, III. 148. *m. f.* τινὰ ἀλεωρὴν εὑρήσονται, Aliquod levamentum sibi parabunt, IX. 6. *extr. N. Gallice diceres*, Ils sauront trouver quelque soulagement. ἐστι εὑρέσθαι τοῦτο, IX. 26. *a.* ἐκ τούτου τοῦ ἔργου εὑρέμεθα γέρεα μεγάλα, IX. 26. *m. Sic* εὑρίσκεσθαί τι παρά τινος, Impetrare aliquid ab aliquo. εὕρετο παρὰ Παυσανίεω ἑστάναι παρὰ σφι -- τοὺς παρεόντας τριηκοσίους, IX. 28. *m.*

3) *Simili ratione etiam Activum* Εὑρίσκειν *subinde significat* Parare, *non tam* sibi, *quam* aliis, Suppeditare. *Sic* εὑροῦσα πολλὸν χρυσίον, I. 196. *a. non est*, Quae multum auri Sibi paravit, Lucrata est; *nam aurum illud alium in usum vertebatur, qui ibid. paulo post exponitur: sed*, Quae multo auro vendebatur, Cujus venditio multum auri Suppeditabat, Inferebat, Cujusve venditione multum auri redibat. *Similiter apud Polybium, libro* XXXI. 7, 12. *nostrae editionis*, τοῦ ἐλλιμενίου κατὰ τοὺς ἀνώτερον χρόνους εὑρίσκοντος ἑκατὸν μυριάδας δραχμῶν, Quum ex portoriis redissent olim centum myriades drachmarum.

Εὐρύνειν, Dilatare, Latum facere. εὐρύνειν τὸ μέσον, Latum in medio spatium relinquere, IV. 52. *f.*

Εὐρύς, Latus. *Foem.* εὐρέα. *Sic* τάφρος βαθέα τε καὶ εὐρέα, I. 178. *f. ubi alii quidem* εὐρεῖα, *unus* εὐρέη. *Conf.* Βαθύς.

Εὐρύχορος, ὁ, ἡ, Choris aptus, *sive potius* Spatiosus, *pro* εὐρύχωρος, *metri caussâ.* Σπάρτης εὐρυχόροιο, VII. 220. *m. in Orac.*

Εὐρυχωρίη, ἡ, Latus et amplus locus, Spatium. ἐν τῇ λοιπῇ εὐρυχωρίῃ τῆς θήκης, IV. 71. *m. f. Etiam ubi de mari agitur.* ἐν εὐρυχωρίῃ (In aperto) ναυμαχέειν, VIII. 60. 2, *ubi opp.* ἐν στεινῷ.

Εὐρωπεύς; *non* (*ut Portus censuit*) *i. q.* Εὐρωπαῖος, Europaeus; *sed* Europensis, Civis Europi, oppidi Cariae. ἄνδρα Εὐρωπέα γένος, VIII. 133. *a. N.* 135. *a. et f. Quibus ex locis supplendus est* Index *noster* Rerum et Personarum ab Herodoto memoratarum, *ubi p.* 222. *inserenda haec* „Europus, Cariae oppidum, cujus civis Εὐρωπεύς, „Europensis, VIII. 133. *Not. et* 135.

Εὔστομα κείσθω μοι, *ionica formula, pro* σιωπητέον ἐστί μοι, Silere debeo, Continenda mihi lingua est, Silebo. περὶ μέν τούτων, εἰδότι μοι ἐπὶ πλέον, -- εὔστομα κείσθω, II. 171. *a. N. et max ibid.* καὶ ταύτης εἰδότι μοι πέρι εὔστομα κείσθω. *Statuunt vulgo Grammatici, Adverbium esse* εὔστομα, *idem valens ac* εὐστόμως. *Et in illa Sophocleo quidem* (*Philoct. vs.* 202.) εὔστομ' ἔχε παῖ, *possit* εὔστομα ἔχε *idem valere ac* εὐστόμως ἔχε, *sed possis perinde in hunc modum dictum accipere* εὖ ἔχε (κατὰ) στόμα, Recte te habe quod ad os adtinet, id est, Contine linguam, Sile. *Sed Herodoteae formulae ratio intelligi prorsus nulla*

potest, *nisi*, *voce* εὔστομα *in duas divisâ*, *primitivam verborum structuram talem statuas*, περὶ τούτων (τὸ) στόμα μοι εὖ κείσθω, i. q. εὖ ἐχέτω, De his rebus (Super his rebus) lingua mea recte se habeat, *scilicet*, Sese contineat, Non plura dicat quam fas est. *Subierat quidem animum olim cogitatio etiam hujusmodi*, *in Herodoteâ formulâ Adjectivum plurale* εὔστομα *notione Substantivi* ἡ εὐστομία *esse accipiendum*: *sed*, *ut taceam minus commodum sic fore verbo* κεῖσθαι *locum*, *rationi isti Sophocleum* εὔστομ' ἔχε *adversatur.*

Εὐσύμβλητος, Facili conjecturâ assequendus, intelligendus. τέρας εὐσύμβλητον, Prodigium quod quo valeat facile intelligi potest, VII. 57. *a.*

Εὖτε, (*Jon. i. q.* ὡς, ὅτι *vel* ἐπειδή) Quum, Quando. ἤκουσας καὶ πρότερον, εὖτε ὁρμῶμεν (*imperf. pro* ὡρμῶμεν) ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, VII. 209. *a.* εὖτ' ἂν γίνηται καταφερὴς ὁ ἥλιος, Quando sol ad occasum vergit, II. 63. *a.* εὖτ' ἂν μέλλῃ μεγάλα κακὰ ἔσεσθαι, Quando magna mala imminent, VI. 27. *a.*

Εὐτελίη, ἡ, (*comm.* εὐτέλεια, *quod veteres Attici* εὐτελία *pronunciaverunt*, *ultimâ productâ*; *cf. Eustath. ad Odyss.* ή. 297.) Vilitas pretii, Facilitas parvo sumtu sibi comparandi res *necessarias.* πρὸς εὐτελίην τῶν σιτίων τάδε σφι ἐξεύρηται, II. 92. *a. ubi olim* Εὐτελείην *edd.*

Εὐτελής, Vilis, Pretii vilis. *Comp. et Superl.* εὐτελέστερος, εὐτελέστατος, II. 86. *a.*

Εὔτυκτος, ὁ, ἡ, Bene confectus, Bene fabricatus, Recte paratus. εὔτυκτα δὲ ποιησάμενος (τὰ κρέα), εἶχε ἑτοῖμα, I. 119. *a. m.* καλῶς παρεσκευασμένα, *interprete Suida.*

Εὐτυχέειν, Secundâ fortunâ uti. *Construitur cum Accus. subintellecta* κατά *praepositione.* τοὺς ἄλλους πολέμους εὐτυχέοντες, I. 65. *a.* τὸ μέν τι εὐτυχέειν τῶν πρηγμάτων, III. 40. *m. et mox ibid.* εὐτυχέειν τὰ πάντα. *Rursus*, εὐτυχέειν τὰ πάντα, III. 43. *m.*

Εὐτυχέως, *comm.* εὐτυχῶς. Prospere. πάντα οἱ ἐχώρεε εὐτυχέως, III. 39. *m.*

Εὔυδρος, ὁ, ἡ, Aquâ abundans, Aquâ bene instructus. γῆ ποιώδης τε καὶ εὔυδρος, IV. 47. *a. ubi alii quidem* ἔνυδρος. *Comparat.* χῶρος εὐυδρότερος, Locus aquâ magis abundans, Ad aquandum magis idoneus, IX. 25. *m.*

Εὐφραίνεσθαι, Laetari. *Futur.* εὐφρανέαι, *syncope pro* εὐφρανέεαι, Laetaberis, IV. 9. *f.*

Εὐφρήτης, εω, ὁ, *Jonico idiomate*, Euphrates *fluvius.*

Εὐφρόνη, ἡ, i. q. νύξ, Nox. μετὰ δὲ εὐφρόνη τε ἐγίνετο καὶ etc. VII. 12. *a.* ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσι καὶ ἐν ἑπτὰ εὐφρόνῃσι, VII. 56. *a.* ταύτης μὲν τῆς εὐφρόνης οὕτω, VII. 188. *m.* ὡς δὲ εὐφρόνη ἐγεγόνεε, VIII. 12. *a.* 14. *f.* IX. 39. *a.* τρίτῃ εὐφρόνῃ, IX. 37. *m.*

Εὐχαρίστως τελευτᾶν τὸν βίον, Placide finire vitam, I. 33. *extr.*

Εὔχεσθαι, *cum Accusat. aut cum Infinitivo*, Optare, Deos precari ut *etc.* νησιώτας τί δοκέεις εὔχεσθαι ἄλλο, ἢ -- λαβεῖν Λυδοὺς *etc.* I. 27. *m.* εὔχεσθαι

ἀνέμοισι, Vota facere ventis, Precibus votisque placare ventos, VII. 178. *a.* εὐξάμενοι πᾶσι τοῖσι θεοῖσι, VIII. 64. *b.*

Verbum Εὔχομαι *per ellipsin subintellectum in precandi formulis.* ὦ Ζεῦ, ἐκγενέσθαι μοι Ἀθηναίους τίσασθαι, V. 105. *f. N. ubi olim quidem* ἐκγενέσθω.

[Εὔχυλος. *Vocab. hoc restituendum fortan esse Herodoto suspicatus erat Valck. in Not. ad* IV. 58.]

Εὐχωλή, ἡ, (*jon. i. q.* εὐχή) Votum. εὐχωλὰς ἐπιτελέοντες, *sive* (*ut codd. nonnulli praeferunt*) ἀποτελέοντες, Vota solventes, II. 63. *a.*

Εὐχωλιμαῖος, ὁ, ἡ, Qui votum suscepit, II. 63. *f.*

Εὐώνυμος, ὁ, ἡ, Sinister, Laevus. ἐξ εὐωνύμου χειρὸς, VII. 109. *extr.*

Εὐωχέειν, Lauto epulo excipere. τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λειμῶνα εὐώχεε, I. 126. *m.* εὐώχεε τοὺς μνηστῆρας, VI. 129. *a. Sic* IV. 73. *a.* 95. *m. Passiv.* Epulari. εὐωχηθῆναι, I. 31. *f.*

Ἔφεδρος, ὁ, ἡ, Adsideos, In insidiis aut in subsidiis sedens, Eventum aucupans, Futurus successor. *Glossator et secundum illum Gregorius Dial. jon.* § 153. *interpretantur per* ἐπίκληρος, *i. e.* Haeres. *Nempe* ἔφεδρος βασιλεὺς *apud Nostrum* V. 41. *a. est* Futurus successor regis, Haeres regni, Designatus rex. *Licet* ἐπέδρη, *non* ἐφέδρη, *dicat Herodotus, in hoc tamen vocabulo aspiratam literam ⊙ tenent libri omnes.*

[Ἐφηβᾶν, *vide* Ἐπηβᾶν.]

Ἑφθός, ἡ, ὄν, Elixus. τοὺς ἰχθῦς ὀπτοὺς καὶ ἑφθοὺς σιτέονται, II. 77. *f. Conf.* Ἕψειν.

[Ἐφέδρα, *vide* Ἐπέδρα.]

Ἔχειν, 1) Habere, Tenere. *Formulas hujusmodi,* ἐν χερσὶ ἔχειν, ἐν νόῳ, ἐν βουλῇ, ἐν φυλακῇ, ἐν ἀτιμίῃ, ἐν ἀλογίῃ, ἐν στόματι, *etcet. vide sub Vocabulis verbo adjunctis. Sic et* ἔχειν προθυμίην, ὄπιν, χόλον, ἵμερον, ἔγκοτον, αἰτίην ἔχειν, *et* αὐτὴ ἔχει μοι, ἡ ὄψις μιν ἔχει, *et sim. vide sub Substantivis verbo adjunctis. Eodem pertinet* ἴσον οἱ λόγος ἔχει πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθός, VII. 5. *m. f.* οἱ ἔχοντές τι, Habentes, Possidentes aliquid, *sunt* Locupletes, VI. 22. *a. ubi etiam abesse* τι *posset, si per veteres libros liceret.* ἔσχε τὴν χώρην, Habuit, Tenuit illam regionem, Potitus est illâ terrâ, VI. 36. *m. Sic* Μιλήτου ἁλούσης, αὐτίκα Καρίην ἔσχον οἱ Πέρσαι, VI. 25. *f. Sic,* ἔσχον τὴν ἀκρόπολιν, I. 59. *f.* ἔσχε Μενδῆτα, V. 46. *m. Similiter* εἶχε τὴν βασιληίην, V. 39. *a. et* οὐ ἐπίσταται σχήσειν τὴν βασιλ. V. 42. *a.* μνήμην ἔχειν τινός, *proprie* Memoriam habere alicujus, *sed, sicut verbum* μεμνῆσθαι *et latinum* Meminisse, *sic eadem locutio valet etiam idem ac* μνήμην ποιέεσθαι, Mentionem facere, IV. 79. *a.* 81. *a.* VI. 122. *a. Subinde nude ponitur verbum* Ἔχειν, Habere, *pro* Habere in matrimonio, Uxoris loco habere. *Sic* ἔσχε ἄλλην ἀδελφεήν, Aliam sororem sibi matrimonio junxit, III. 31. *extr. Sic Proteus, Paridi raptam Helenae exprobrans,* II. 115. *m. f. ait,* εἴχεαι ἔχειν (αὐτὴν)

ἐκκλέψας, *ubi quidem* οἴχεαι ἔχων αὐτὴν, Abiisti habens illam, *potest intelligi* Abduxisti eam, *sed propria vis verbo* ἔχων *h. l. inesse videtur*: Rapuisti eum et abiisti Habens illam uxoris loco. *Sic certe Valckenarius recte illud etiam mulieris Coae*, ἔπειτά με λαβὼν ἔχε ὁ Πέρσης, IX. 76. *m. f. accipiendum esse docuit.* (*Quo loco notandum, quod Imperfectum* ἔχε, *absque Augmento formatum, reperitur similiter etiam passim alibi, veluti* ἔχον τὰς νέας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 95. *m. f.* πολλῷ πλέον ἔχον τῶν Λακεδαιμονίων, IX. 70. *a. quanquam frequentius* εἶχον *et* εἶχε *cum Augmento usurpat Scriptor noster. Imperfectum frequentativum vel continuativum* Ἔχεσκε *habes* VI. 12. *a.* τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρης τὰς νέας ἔχεσκε ἐπ' ἀγκυρέων.) *Mulier vero quum* ἔχουσα *dicitur, veluti* V. 41. *a.* ἔχουσαν δὲ αὐτὴν ἀληθέϊ λόγῳ πυθόμενοι, *intelligitur* Gravida, *quae plena formula* ἔχουσα ἐν γαστρὶ, III. 32. *extr.*

2) Ἔχω cum Participio Aoristi primi *non mera periphrasis est Aoristi primi* Indicativi, *sed significat* Actionem continuatam, *sive* Actionem praeteritam quidem, sed cujus Effectus etiam nunc durat. ἀνδρὶ ἀλαζόνι ἐπιτρέψαντες ἡμέας αὐτοὺς ἔχομεν, VI. 12. *m. non nude idem ac* ἐπετρέψαμεν ἡμέας *valet ut Valck. in Not. ad h. l. statuit, sed valet* ἐπετρέψαμεν ἡμέας καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπιτρέπομεν, Permisimus atque etiam nunc permittimus. ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληΐσας ἔχεις, I. 37. *m. non solum valet* Exclusisti, *sed* Exclusum tenes. (*vide ibi Not.*) *Sic* τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις, I. 27. *f. valet* οὓς ἐδούλωσας καὶ ἔτι νῦν δούλους *vel* δεδουλωμένους ἔχεις, Quos tu in servitutem reductos tenes. *Sic* τὰ πάντα διατάξας εἶχε, I. 120. *m.* Omnia ordinata habuit. *Similiter* πάντα ὑπ' ἑωυτῷ εἶχε καταστρεψάμενος, I. 28. *a.* τὸν Ἀστυάγεα καταστρεψάμενος εἶχε, I. 75. *a.* ἔχω αὐτὴν (τὴν χεῖρα) κρύψας ἐν τῇσι ἀναξυρίσι, III. 87. *m.* N. ποιησάμενος ἐπ' αὐτῷ τούτῳ εἶχε, Fieri curaverat et ad hunc ipsum usum parata habuit, VI. 126. *extr. Sic vero etiam cum Participio secundi Aoristi.* τὰς Θυρέας ἀποταμόμενοι ἔσχον οἱ Λακεδαιμόνιοι, I. 82. *a. Quo et referendum illud videtur*, ὅτι κόσμῳ θέντες τὰ πάντα εἶχον, II. 52. *a.* Quod omnes res ordine disposuissent, et ita dispositas tenerent et conservarent.

3) *Ut latinum verbum* Tenere, *similiter, ac multo etiam magis, graecum verbum* Ἔχειν *variis atque variis modis variisque notione usurpatur.* Ἔχεις, Tenes, i. e. Nosti, Compertum habes. σὺ ἔχεις αὐτέων τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων, VII. 234. *f. Eodem pertinet* ἔχειν τὴν τέχνην, III. 130. *a. m. idem valens atque* ἐπίστασθαι, *quod ibidem proxime praecedit. nisi* φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην *ita dictum intelligas quasi* φλαῦρος εἶναι κατὰ τὴν τέχνην. *Aliae sunt formulae huc spectantes, quas obiter paulo ante attigi*, αἰτίη μιν ἔχει, Tenet,

Premit eum culpa; φάτις μιν ἔχει, Tenet eum (id est, Fertur de eo) fama. *Rursus aliae hujusmodi, qualis* τὸν δὲ δεινόν τι ἔσχε, Hunc indignatio Tenuit, Corripuit, I. 61. *a. m. quâ notione frequenter Passivum praesertim verbum apud Nostrum occurrit.* ὀργῇ ἐχόμενος, Irâ correptus, I. 141. *m. Sic* θυμῷ ἐχόμενος, III. 50. m. N. (*ubi duae diversae lectiones,* περιθύμως ἔχων, *et* θυμῷ ἐχόμενος, *temere in unam confusae videntur.*) ἀγρυπνίῃσι εἴχετο, Premebatur, Laborabat insomniâ, III. 129. *m. f.* συμφορῇ ἐχόμενος, Calamitate pressus. *nempe* Culpâ caedis commissae obstrictus, I. 35. *a. pro quo est* συμφορῇ πεπληγμένος, I. 41. a. ἐν ἀπορίῃ εἴχετο, *vide in* Ἀπορίη. ὑπ' ἀναγκαίης ἐχόμενοι, Necessitate pressi, coacti, VII. 133. *a. et m.* IX. 15. *m.* ἐν τούτῳ τῷ κακῷ ἐχόμενος, Hac calamitate circumventus, IX. 37. *a. Verum etiam in bonam partem* εὐεργεσίῃ *dicuntur* ἔχειν τινὰ, Obstrictum tenere illum qui beneficia accepit. καὶ γάρ τινας αὐτοὺς εὐεργεσίῃ εἶχον ἐκ Κροίσου πρότερον γεγονυίῃ, I. 69. *f. Item bonam in partem dictum est illud,* ἵνα λόγος σε ἔχῃ πρὸς ἀνθρώπων ἀγαθός, Ut bona te fama sequatur et quasi circumdet, VII. 5. *m.*

4) *Alibi* Ἔχειν *notione* τοῦ ἐπέχειν *et* κωλύειν, Inhibendi, Prohibendi *usurpatur.* Ἀριστόδικος -- ἔσχε μὴ ποιῆσαι ταῦτα Κυμαίους, Inhibuit Cymaeos ne id facerent, I. 158. *b.* τὸ μὴ διαλλακτῆσαί σφεας τὴν πόλιν ἔσχε τόδε, V. 101. a. ἡ Πυθίη -- ἔσχε βουλομένους τιμωρέειν τοῖσι Ἕλλησι, VII. 171. *extr.* εἰ δὲ μὴ νὺξ ἐπελθοῦσα ἔσχε, *nempe* αὐτούς, III. 79. *f.* σχήσεις τὸν Σπαρτιήτην μὴ ἐξιέναι, IX. 12. *m. Eodem pertinet illud,* ἕξεις ἀπόνως ἅπαντα τὰ κείνων βουλεύματα, IX. 2. *f. ubi recte Valla,* Nullo negotio Occupabis omnia illorum consilia, *et gallicus interpres,* Vous déconcerterez sans peine leurs meilleurs projets. *Huc videtur referri posse* εἶχε σιγῇ, *scil.* τὸ πρῆγμα, Silentio pressit rem, IX. 93. *m. Inde verbum Medium* Ἔχεσθαι, *cum Genitivo constructum, significat* Sese retinere vel continere, Abstinere. οἱ Αἰγινῆται ἔσχοντο τῆς ἀγωγῆς, Ab illo abducendo Abstinuerunt, VI. 85. *f.* ἔσχοντο τῆς τιμωρίης, VII. 169. *extr.* κακολογίης πέρι -- ἴσχεσθαί τινα (*nempe* αὐτῆς) κελεύω, Ad maledicentiam quod attinet, -- abstinere ab eâ quemlibet jubeo, IX. 137. *extr. Reperitur etiam Activum* ἔχειν *cum Pronomine reciproco.* Continere sese. κατ' οἴκους ἑωυτοὺς οἱ Μάγοι ἔχουσι, III. 79. *extr. Et subintellecto pronomine,* εἶχε (*scil.* ἑωυτὸν) κατ' οἴκους, VI. 39. *m. Rursus vero Medium verbum* ἔσχοντο *dubitari potest quânam potissimum notione usurpaverit Noster, ubi de piorum fratrum Argivorum pari loquens ait,* κατακοιμηθέντες ἐν τῷ ἱρῷ οὐκέτι ἀνέστησαν, ἀλλ' ἐν τέλει τούτῳ ἔσχοντο, I. 31. *f. Illud quidem satis perspicuum esse videtur, voluisse Scriptorem lenibus*

verbis Placidum vitae exitum *significare.*

5) Ἔχειν cum *Adverbio.* Sese ita habere, Esse *talem. Pervulgatus usus; cujus de multis exemplis pauca quaedam delibasse sufficiat.* πολλά τε καὶ εὖ ἔχοντα, Multa praeclara, IX. 27. *m. f.* ὡς οὐδὲν εἴη τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλέως ἔχον, Nihil esse in rebus humanis quod stabile et constans sit, I. 86. *f.* ἀναγκαίως ἡμῖν ἔχει δηλῶσαι πρὸς ὑμέας, Necesse est ut exponamus vobis, IX. 27. *a.* ἀτρέμας *vel* ἀτρέμας ἔχειν, *et* ἀτρ. ἔχειν ἑωυτόν *vide supra in* Ἀτρ. (*Sed ad* σιγῇ εἶχε, IX. 93. *m. non intelligitur* ἑωυτόν, *sed* τὸ γενόμενον, Silentio pressit, Clam habuit rem, καὶ ἔφραζε οὐδενί, nec cuiquam edixit.) οὕτω ἔχει τοι, *scil.* τὸ πρῆγμα, Ita tibi se res habet, VII. 161. *m. N.* ὡς ὧν ἐχόντων (*nempe* τῶν πρηγμάτων) ὧδε, *et* νῦν δέ, ὡς οὕτω ἐχόντων. Quae cum ita sint, Rebus ita se habentibus, I. 126. *f.* VIII. 144. *f.* ὡς εἶχε, Ita ut ille erat, Qualis erat, *id est*, Absque ullo alio adparatu et absque ullâ aliâ deliberatione, Rectà, E vestigio, I. 61. *a. m.* 114. *f. Sic* ἀπαλλάσσοντο, ὡς εἶχε, ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίης, V. 64. *f.* ἡμεῖς μέν, ὡς ἔχομεν, κομιεύμεθα ἐς Σῖριν τὴν ἐν Ἰταλίῃ, VIII. 62. *m.* ὁ δὲ Ἰβίως, ὡς εἶχε, ἔπλεε ἐς Φοινίκην, VI. 17. *m. Subinde cum* ὡς εἶχε *jungitur Genitivus nominis substantivi, subintellectâ* περί *praepositione:* ὡς ποδῶν (*sc.* περί) εἶχον, Ut erant (Quales erant) quoad pedes, *i. e.* Quantum pedibus valebant, VI. 116. *a. N.* ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχεν, IX. 59. *b. Similiter* ὡς τάχεος εἶχε ἕκαστος, VIII. 107. *m. Sed* λιπαρέομεν οὕτω ὅκως δὲ ἔχομεν, VIII. 144. *f. nil aliud significat, nisi* Durabimus in eo quo sumus statu, *nempe* quamvis miser ille sit.

6) *Etiam ubi nullum adest adverbium, verbum* Ἔχειν *subinde notione adeo generali et indefinitâ positum reperitur, ut fere idem atque* Εἶναι *valeat, et latine per verba* Esse, Exstare, Sese habere, Locum habere, Obtinere, *aut alio quocumque verbo, ad rem de qua agitur adcommodato, reddi possit.* οἱ φόροι κατὰ χώρην διατελέουσι ἔχοντες -- ὡς ἐτάχθησαν ἐξ Ἀρταφέρνεος, Tributa perseverant eodem loco et statu ESSE, -- sicut ab Artapherne erant imposita, VI. 42. *f. et continuo deinde,* ἐτάχθησαν δὲ σχεδὸν κατὰ τὰ αὐτὰ τὰ καὶ πρότερον εἶχον, Imposita autem ab illo erant fere eâdem ratione quâ prius FUERANT. ὕβρισμα καὶ ἐς τούτους εἶχε ἐκ τῶν Σαμίων γενόμενον, III. 48. *a. ubi non, ut in exemplis infra sub num.* 8. *relatis, cohaerent verba* ἐς τούτους εἶχε, *sed structura sic concipienda,* εἶχε ὕβρισμα γενόμενον καὶ ἐς τούτους ἐκ Σαμίων. EXSTABAT injuria etiam in hos a Samiis admissa. αἰτίη εἶχε ἐν Ἀθηναίοις, Fama fuit, (Inculpatio obtinuit) inter Athenienses, VI. 115. *b.* ἀγῶνα γυμνικὸν διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα, Ludos gymnicos qui per omnia certaminum gene-

ra obtinent, locum habent, id est, celebrantur, II. 91. m. βιβλία πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πρηγμάτων, Libelli qui de multis rebus erant, id est, in quibus de multis rebus agebatur, III. 128. a. ταῦτα ἐν ἔπεσι ἑξαμέτροισι ἔχοντα, Haec versibus hexametris comprehensa, VII. 220. m.

Similiter in Passivo sive Medio, ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, VI. 11. a. *ubi* ἔχεται *idem valet ac* ἐστί, *nisi forte* ἔχεται ἡμῖν *valere* ἡμεῖς ἔχομεν *statuas, quod ad sententiam quidem perinde est.*

7) Ἔχω *cum infinitivo*, Possum; *sive potius*, Οὐκ ἔχω, Non possum: *constanter in hac notione negativa particula adjecta verba est.* οὐκ ἔχω εἶπαι, I. 49. m. 57. a. οὐκ εἶχε συμβαλέεσθαι τὸ πρῆγμα, IV. 111. a. οὐκ ἔχω ἐπιφράσασθαι, V. 9. f. οὐκ ἔχουσι τοῦτο διασημῆναι ἀτρεκέως, V. 86. a. οὐκ ἔχοντα διαφυγέειν, VIII. 87. a. οὐκ εἶχε τὴν ὑπόσχεσιν ἐκπληρῶσαι, V. 35. a. ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε δηλῶσαι τὴν ἑωυτοῦ γνώμην, I. 125. m. ἄλλως οὐδαμῶς εἶχε σημῆναι, V. 35. m. VII. 239. m. *Translationis ratio ab* Habendi *notione ad notionem* τοῦ Posse *facile patet, et praesertim manifesta fit ex locutionibus hujusmodi:* εἶχον οὐδὲν σινέσθαι, Nihil habuerunt quod vastarent, *i. e.* Nihil potuerunt vastare, IV. 123. a. *Et* ἄλλο οὐκ ἔχει ὅτεῳ ζημιώσει τὰς γυναῖκας, Aliud non habuisse quo puniret mulieres, *i. e.* Nulla alia ratione potuisse eas punire, VIII. 87. m. f. *Formulae* ὡς εἶχον, *quam eodem retulit Portus, alia ratio est, quam paulo ante exposuimus.*

8) *Ut apud Homerum* ἔχειν τοὺς ἵππους *est* Dirigere equos et versus scopum quempiam Agitare, *sic apud Nostrum* Ἔχειν τὰς νέας *est* Dirigere naves versus locum aliquem, Adpellere naves. οὐκ ἔχειν τὰς νέας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 95. m. f. ἔσχε τὰς νέας ἐς Καύκασα, V. 33. a. σχεῖν (τὰς νέας) πρὸς Σαλαμῖνα, VIII. 40. a. et f. *Ac metonymice ipsae etiam* Naves ἔχειν *dicuntur, qua notione vulgo* προσίσχειν *et* κατίσχειν *usurpantur.* Αἰγιναῖαι νέες ἔσχον ἐς τὴν Ἀργολίδα χώρην, VI. 92. a. *quemadmodum etiam latine* Naves adpulerunt *dicimus, pro* adpulsae sunt. *Cui intransitivo verbi usui adfinis ille est, latissime patens, qua* Res quaecumque *dicitur* Ἔχειν ἐς τι *vel* ἐς τινά, *aut* ἐπί τι, *id est*, Dirigi, Tendere, Pertinere, Referri, Spectare ad aliquid vel ad aliquem. τὰς ὁδοὺς τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐχούσας, I. 180. f. (*ubi olim quidem* ἀγούσας, *ex scholio aut ex primi Editoris ingenio, quum paulo post ibidem* Φέρουσι καὶ αὗται ἐς τὸν ποταμὸν *dixerit ipse Herodotus. conf.* I. 120. a. m.) τὰς ἐς τὸν ποταμὸν πυλίδας ἐχούσας, I. 191. m. τὴν διώρυχα τὴν ἐκ τοῦ Νείλου ἔχουσαν ἐς τὸν Ἀράβιον κόλπον, *sic bene ed. Gron. et seqq.* IV. 42. m. *ubi nos quidem lectionem olim editam* διέχουσαν *reposuimus, quam in simili loco* VII. 122. a. *libri*

tenent omnes. ἡ ἑτέρη τῶν ὁδῶν πρὸς ἑσπέρην ἔχει, II. 17. *m. ubi paulo ante* πρὸς ἠῶ τέτραπται *ait eodem sensu.* ἀνάβασις ἐς αὐτοὺς ἔξωθεν κύκλῳ περὶ πάντας τοὺς πύργους ἔχουσα πεποίηται, I. 181. *m.* διέξοδοι ὁδῶν ἔχουσι πάντα τρόπον, Viae, per quas transitus patet, Tendunt, Pertinent, Ductae sunt in omnes directiones, I. 199. *m.* τὰ ἐς Ἡσίοδον καὶ Ὅμηρον ἔχοντα, Ad Hesiodum et Homerum spectantia, II. 53. *f.* ταῦτα ἐς τὴν ἀπόστασιν ἔχοντα εἶναι, VI. 2. *a.* τὸ ἐς Ἀργείους ἔχον (χρηστήριον), VI. 19. *a. ubi* ἔχον *idem valet ac* φέρον *ibidem paulo ante.* ἐς Ἀθηναίους εἶχε τὸ ἔπος εἰρημένον, VII. 143. *a. Sic* χρησμὸς ἐς Πέρσας ἔχων, IX. 43. *a. est* λόγιον περὶ Περσέων, IX. 42. *a.* τὰ ἐς τὸ πλῆθος ἔχοντα, Ad multitudinem spectantia, III. 82. *a. Sic* ἐς Πολυκράτεα, III. 126. *m. et* τὰ ἐς πόλεμον ἔχοντα, IV. 64. *a.* (*conf.* φέρειν. *num.* 5.) *Eodem referri possunt formulae hujusmodi* ἔχθρης παλαιῆς ἐχούσης ἐς Ἀθηναίους, V. 81. *m.* ὑμέων τὴν προνοίην τὴν ἐς ἡμέας ἔχουσαν, VIII. 144. *m. f. nisi malueris ad illud genus referre de qua supra* (*num.* 6.) *dictum est.*

9) *Participium* Ἔχων, *verbo junctum notionem activam habenti*, Continuatam actionem *significat.* ἔχοντας ἕπεσθαί σφι, Continenter sese esse secutos, sibi institisse, VIII. 58. *f. ubi vide Var. Lect. et Not. Alia ratio est eaque in vulgus nota, ubi* ἔχων *Accusativum casum regit, ut in illa,* ἧκε ἔχων ταῦτα (βιβλία) ἐς τὰς Σάρδις, Hos libellos Habens (*id est*, Cum his) ivit Sardes, Hos pertulit Sardes, III. 128. *a. m.* ὃς ἂν ἔχων ἥκῃ - - στρατόν, Qui advenerit habens, *id est*, Qui adduxerit, VII. 8, 4. *Quo etiam referri istud posset,* οἴχεαι ἔχων (αὐτὴν) ἐκκλέψας, Abduxisti raptam, II. 115. *m. f. nisi ibi verbum* ἔχων *propriam quandam vim videretur habere, de qua supra* (*sub num.* 1.) *dictum est.*

10) *Passivum vel Medium* ἔχεσθαι, *cum Genitivo constructum, praeter illam notionem quam supra* (*num.* 4.) *notavimus, habet etiam aliam illi prorsus contrariam, significat enim etiam* Adhaerere, Adplicare se ad aliquid *aut* ad aliquem, Conjunctum, Proximum esse *alteri, quasi* Manu ab illo teneri, *aut* Ab illo pendere. *Quo pertinent tria exemplorum genera. Primum hujusmodi* ἔργου ἔχεσθαι, Adplicare se ad opus, Capessere opus, Manum admovere operi, II. 121, 1. *f.* τοιούτου λόγου εἴχετο, Talem exorsus est sermonem, VII. 5. *a.* τῶν αὐτέων λόγων ἐχόμενοι τῶν καὶ οἱ Ἀλευάδαι, Ad eosdem sermones sese adplicantes, Eosdem sermones, easdem rationes, arripientes et iis insistentes, VII. 6. *a. m.* τῆς αὐτῆς ἐχόμενος προφάσιος, Eamdem caussam arripiens et praetexens, Eadem ratione utens atque nitens, *qua uti potuerit alter, si voluisset*, VII. 229. *f. Alterum exemplorum genus, in re Geographica et in Tactica maxime frequenta-*

tum τούτων ἔχονται Γιλιγάμμαι, Proximi his, Finitimi horum sunt, Hos attingunt Giligammae, IV. 169. a. et similiter cap. 170. a. 171. a. 178. a. 180. a. 191. a. Sic Φρυγῶν ἔχονται Καππαδόκαι, -- τούτων δὲ πρόσουροι (sunt) Κίλικες, V. 49. m. Et prorsus pro synonymis usurpantur οἱ ἄγχιστα οἰκέοντες, οἱ ὅμουροι, et οἱ ἐχόμενοι (nempe τούτων), I. 134. f. Similiter ubi de Regione agitur ἔχεται τούτων γῆ ἥδε Κισσίη, V. 49. f. In descriptione Aciei instructae εἴχοντο τουτέων (His proximi stabant) Πριηνέες, VI. 8. m. et sic mox ibidem saepius. In acie Plataeensi, τουτέων ἐχόμενοι ἵσταντο Ἀρκάδες, et sic porro, IX. 28. m. Περσέων ἐχομένους ἔταξε Μήδους, IX. 31. a. b. et cet. Tertium genus illud est, quo Ἐχόμενόν τινος dicitur Quidquid illi adfine est, aut Ad idem genus pertinet. τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα, Quae sunt de genere insomniorum, Insomnia et quae his sunt similia, I. 120. m. N. τὰ εἰρημένα καρπῶν ἐχόμενα, Ea quae dixi frugum genera, I. 190. m. ὅσα ἢ ὀρνίθων ἢ ἰχθύων ἐστί σφι ἐχόμενα, II. 77. f. πάντα τὰ εἶχον σιτίων ἐχόμενα, III. 25. m. πάντες, τὰ ἐσθῆτος ἐχόμενα εἶχον, ταῦτα κατηρείκοντο, III. 66. a. τοῖσι οὔτε χρυσοῦ ἐχόμενόν ἐστι οὐδὲν, οὔτε ἀργυρίου, V. 49. f. τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα οἰκετέων ἐχόμενα, Quidquid ad bellum faciendum inutile de genere τῶν οἰκετέων, id est, Ad domum et familiam vestram pertinens, VIII. 142. m. f. Conf. Οἰκέτης.

Ἔχθρη, ης, ἡ, Inimicitia, Odium. V. 81. m. 82. a. καταλλάσσεσθαι τὰς ἔχθρας, VII. 145. a.

Ἐχθρός, οῦ, ὁ. passim non modo Inimicus, sed et i. q. πολέμιος, Hostis publicus.

Ἕψειν, fut. ἑψήσω. Coquere, Elixare. ἕψουσι (τὰ κρέα), Elixant carnes. IV. 61. a. m. τοὺς τόνους ἕψοντες τῶν κλινέων ἐσιτέοντο, IX. 118. a. χελώνης ἑψομένης, I. 47. m. ὁμοῦ ἕψει ἐν λέβητι, I. 48. f. τὰ μὲν ὤπτησε, τὰ δὲ ἕψησε, I. 119. a. m. ἑψήσαντες τὰ κρέα κατευωχέονται, I. 216. m. Conf. Ἑφθός, Ἀπέψειν, et Ἐξέψειν.

Ἕψησις, ιος, ἡ, Coctio, Elixatio. ὧδε σφι ἐς τὴν ἕψησιν τῶν κρεῶν ἐξεύρηται, IV. 61. a.

Ἐωθέναι, (Ion. pro comm. εἰωθέναι) Consuetum, Solitum esse, Consuesse. τῷ μεγνυσι ἔωθε ὁ Περσεὺς ἐπιφαίνεσθαι, II. 91. m. II. 68. f. cum Var. Lect. ὡς καὶ ἄλλοτε ἐώθαμεν ποιέειν, IV. 134. m. f. τιμᾶν ἐώθασι Πέρσαι, III. 15. a. VII. 9, 2. a. ἐώθασι ποιέειν, IV. 187. a. Plusquamperf. ἐώθεα (pro comm. εἰώθειν) Consueveram, Solitus eram, IV. 127. a. ἐώθεε, III. 33. a. IV. 134. a. VI. 107. m. f. ἐώθεσαν, I. 74. f. III. 31. a. V. 67. m. f. Particip. ἐωθώς, I. 111. a. ἐωθότα στρατηγέειν μιν, I. 34. f. Neutr. plur. οὐκ ἐωθότα ἐπενόεε ποιέειν, Insolita facere cogitavit, III. 31. a. ἐκτὸς τῶν ἐωθότων νοημάτων, III. 80. a. m.

Ἐωθινόν, Hora matutina, et Adverbialiter, Tempore matutino, III. 104. a.

Ἕως, ἡ, Aurora, et Plaga orien-

talis. Rara quidem hac nominis formâ utitur Herodotus, cujus loco alteram, Ἠώς, *frequentat. Tenent tamen* τὸ πρὸς τὴν ἕω IV. 40 *f. libri omnes.*

Ἕως, *Adverb.* 1) Donec, Usque dum. ἕως οὗ αὐτὸ ἕξω ἀπαίρας, II. 143. *m. ubi formulam* ἕως οὗ *ex interpretatione alicujus Grammatici invectam esse suspicabatur* Koen *ad Gregor. Dial.* Ion. §. 63. *quoniam pro illâ aliàs* ἐς ὃ *frequentat Herodotus.* 2) *i. q.* τέως, Aliquamdiu. ἕως μὲν -- τέλος δὲ, VIII. 74. *m. Confer omnino quae monuimus in Var. Lect.* I. 86. *m.*

Ἑωυτοῦ, ἑωυτῷ, *etc.* 1) *Sic constanter Herodotus pro* Ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ *etc. Semel* I. 86. *m. pro* ἑωυτῷ *per tmesin* αὐτῷ - - *ei positum fuisse censuit Wess. quod nobis secus esse visum erat vide Var. Lect. et Not ad* I. 86, 29. *Vulgo, praeeunte Aldinâ,* ἑωΰτου, ἑωΰτῷ *etc. edebatur punctis diaereticis vocali* υ *impositis, quae puncta in hac voce, sicut in* θωυμάζειν *aliisque similibus, merito ignorant scripti libri vide Var. Lect.* I. 1, 14. *et consule Viros doctos quos in Var. Lect. ad Prooem. libri* I. *lin.* 3. *laudavi.*

2) *Sicut apud alios scriptores* ἑαυτοῦ *interdum est pronomen Primae personae, sic et* ἑωυτοῦ *apud Nostrum* τάδε λέγειν φαίη τις ἄν με ἑωυτοῦ εἵνεκεν, IV. 97. *m. f. ubi vide Var. Lect. et Not et confer* III. 52, 16. *ibique Var. Lect. et Not. Similiter* VII. 28. *a probatus alioqui codex* τὴν ἑωυτοῦ οὐσίην *praefert, ubi vulgo* ἐμεωυτοῦ. *Alibi in Secundâ personâ positum intelligitur, ut* μηδὲ - - σοὶ ἑωυτῷ περιπέσῃς, I. 108. *m. f. et mox ibid.* φέρων ἐς ἑωυτοῦ *ex probâ multorum librorum scripturâ pro vulgato* ἐς σεωυτοῦ *quemadmodum etiam* III. 36. *a. probati eidd. dant* σὺ κτείνεις ἄνδρας, ἑωυτοῦ πολιήτας, *et paulo post* ibid. τὴν ἑωυτοῦ πατρίδα, *et* τῆς ἑωυτοῦ πατρίδος, *pro vulgato* σεωυτοῦ. *Similiter etiam in Plurali,* παρὰ τοῖσι αὐτοῖσι, Apud vos ipsos, V. 92, 1. *m.*

3) *Sed maxime Tertiae personae est, ut* τὸ ἑωυτοῦ ἐποίεε, VI. 94. *a.* παρ' ἑωυτοῦ διδούς, VIII. 5. *a. cujus usus ubique in Musis extant exempla. Perperam vero olim* I. 85. *a.* τὸ πᾶν ἐς ἑωυτὸν (*pro* ἐς αὐτὸν) ἐπεποιήκεε *editum erat, quod interpretabantur,* Pro viribus omnia, quae potuit, fecerat. *Porro, sicuti Plurales* ἑωυτῶν, ἑωυτοῖς, ἑωυτούς, *saepe pro* ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους *ponuntur, similiter et Jonicam pronominis formam Herodotus usurpat.* ἀποθανόντες ὑπ' ἑωυτῶν, *i. q.* ὑπ' ἀλλήλων, IV. 11. *f.* ἑωυτοῖσι (*i. e.* ἀλλήλοις) λόγους ἐδίδοσαν, Sermones inter se contulerunt, VI. 138. *m. Vulgo libri omnes,* οἱ ἀλλήλοισι διάφοροι ἐόντες ἑωυτοῖσι. III. 49. *m. ubi vocem* ἀλλήλοισι, *quippe ex interpretatione vocabuli* ἑωυτοῖσι *imperite intrusam, ejiciendam putavi.*

4) *Notandum loquendi genus, Nostro familiare, quo* αὐτὸς ἑωυτοῦ *jungitur cum Comparativo aliquo aut Superlativo: cujus ge-*

nere exempla aliquot jam supra, sub voce αὐτὸς *num.* 4. *adposuimus. Eodem pertinent haec* τῇ δὲ αὐτὸ ἑωυτοῦ ἐστὶ μακρότατον τὸ ὄρος), II. 8. *m.* ἡ Μίλητος αὐτὴ ἑωυτῆς μάλιστα τότε ἀκμάσασα, V. 28. *m.* ἐγένετο ταύτῃ τῇ ἡμέρῃ μακρῷ ἀμείνονες αὐτοὶ ἑωυτῶν ἢ πρὸς Εὐβοίῃ. VIII. 86. *b. ubi vide Not. His adfinis est formula tota,* διπλήσιος ἐγένετο αὐτὸς ἑωυτοῦ, Duplo maior habui quam per se futurus erat, VIII. 137. *m.*

Z.

Ζάπλουτος, ὁ, ἡ, Valde dives. πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλουτοι ἀνθρώπων, I. 32. *m. ubi paulo post,* ὁ μὲν δὴ μέγα πλούσιος, *eadem notione.*

Ζιγίρες, Libycum nomen, *quo* Murium genus quoddam *insignitur*, IV. 192. *f.*

Ζέω, Effervescere, Aestuare. τῆς θαλάσσης ζεούσης, VII. 188. *a. m. Conf.* Ἐκζέω.

Ζειαί, αἱ, Frumenti genus, Spelta. ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζειὰς μετεξέτεροι καλέουσι, II. 36. *m.*

Ζειρά, ῆς, ἡ, (*comm.* ζειρά,) Indumenti vel Pallii genus quoddam. Ἀράβιοι ζειρὰς ὑπεζωσμένοι ἦσαν, VII. 69. *a.* N. Θρήικες περὶ τὸ σῶμα κιθῶνας ἔχοντες. ἐπὶ δὲ, ζειρὰς περιβεβλημένοι ποικίλας, VII. 75. *a.*

Ζεύγλη, ης, ἡ, Jugum. ὑποδύντες ὑπὸ τὴν ζεύγλην, Subeuntes jugum, I. 31. *a. m.*

Ζευγνύναι, Jungere. ζευξάμενος καμήλους τρεῖς, III. 102. *f.* ἵππους ζευγνυμένους ὑπ' ἅρματα, V. 9. *m.* ζευγνύναι γέφυραν, Jungere pontem. IV. 88. *extr. et* 97. *m. Sic* γέφυραν ζεύξας ἐπὶ τῷ αὐχένι τοῦ Βοσπόρου, IV. 118. τὰς δὲ ἄλλοι ἀρχιτέκτονες ἐζεύγνυσαν, VII. 36. *a.* (*ubi ad* τὰς δὲ *manifeste* γεφύρας *intelligitur, quemadmodum cap.* 34. *a. ad* τὴν μὲν *et* τὴν δ' ἑτέρην *substantivum* γέφυραν *intelligitur. e praecedente verbo* ἐγεφύρουν *facile supplendum.*) *Similiter in Passivo* ἐζεύχθη ἡ γέφυρα, IV. 85. *a. et m. f. Sed et* ζευγνύναι ποταμὸν *dicit Noster,* Ponte jungere fluvium. τὸν Στρυμόνα ποταμὸν ζεύξαντας γεφυρῶσαι, VII. 24. *extr. Sic* τὸν Ἑλλήσποντον ἐζεύγνυσαν, VII. 33. *a.* ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον. VII. 157. *a. Item in Medio:* τοῖσι δὲ ἐντάξαντες ζεύγνυσθαι τὸν Βόσπορον, IV. 83. *a. ubi tamen multo commodius* (*praeeunte quidem nonnisi uno codice Arch.*) ζευγνύναι, *edidit Schaefer. Passivum habes* VII. 34. *b.* ἐζευγμένου τοῦ πόρου. *Compositum* καταζευγνύναι, *vide suo loco.*

Ζεῦγος, εος, τό, 1) Par, *ut dicimus* Par boum; *sed et de rebus quibuscumque quae* Binae *haberi solent. Sic* πεδέων ζεῦγος, Par compedum, VII. 35. *a.* πεδέων χρυσέων δύο ζεύγεα, Duo paria, III. 130. *m.* 2) Bigae. ζεύγεϊ κομίζεσθαι, (*i. q.* ἁμάξῃ κομιζ.) Bigis vehi, I. 31. *a.* ἤλαυνε ἐς τὴν ἀγορὴν τὸ ζεῦγος, I. 59. *m.*

Ζεῦξις, ιος, ἡ, Jungendi ratio vel actio. οἱ Ἰνδοὶ ζεύξι (*rectius fuerit* ζεύξει) τοιαύτῃ χρέωνται, III. 104. *a. ubi de Ratione jungen-*

di tres camelos. τῶν ἐπεστεώτων τῇ ζεύξι (contracte, ex ζεύξει) τοῦ Ἑλλησπόντου, Eorum qui jungendo Hellesponto (ponti super Hellesponto construendo) fuerant praepositi, VII. 35. f. ζῶα γραψάμενος πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου, IV. 88. a.

Ζεύς, 1) Jupiter. τῷ Διῒ πλούτου πέρι ἐρίζειν, proverbialiter dictum, V. 49. f. 2) Coelum. ὕδατος οὐδεμίαν ἄλλην ἀποστροφὴν, ὅτι μὴ ἐκ Διός, II. 13. extr. N.

Ζέφυρος. ὑπολαβὼν ἄνεμος ζέφυρος, VIII. 96. a.

Ζημιοῦν, Mulctare, Punire. ἄξιοι ἔφασαν εἶναί σφεας ζημιῶσαι, (i. q. ζημιωθῆναι, nempe τινά ζημιῶσαι σφέας,) IX. 77. a. N. (conf. Aug. Matthiae Gramm. Graec. §. 534. Not. 2.) Cum Accus. pers. et Dat. rei οὐκ ἔχειν ὅτεῳ ζημιώσωσι τὰς γυναῖκας, V. 87. m. f. ubi vide Vor. Lect. τὴν θάλασσαν ἐνετέλλετο τούτοισι ζημιοῦν. VII. 35. f. τοῦ δήμου ζημιώσαντος (nempe αὐτόν) πεντήκοντα ταλάντοισι, VI. 136. f. sed ibi τάλαντα in Accusat. dedit cod. Arch. quod fortasse, ut ab ipso scriptore profectum, adoptare cum Schaefero debueram. Similiter quidem VII. 39. f. ait, τοῦ ἑνὸς (παιδὸς) τὴν ψυχὴν ζημιώσεαι ubi Fut. Med. ζημιώσεαι jonico more pro pass. ζημιωθήσῃ positum esse monuit Wess. Verbi activi exemplum cum duplici accusativo constructi Suidas adnotavit πῶς μὴ τὰ μέγιστα ζημιώσω τοὺς παρόντας.

Ζῆν, Vivere. τὸ ζῆν ἀπὸ πολέμου καὶ ληϊστύος, V. 6. f. τῷ διαβίῳ ἀπὸ τοῦ ζώειν, IV. 23. ζώειν ἀπὸ ληΐης τε καὶ πολέμου, IV. 103. extr. Accus. plur. Participii ζῶντας olim legebatur II. 69. f. ubi nos e nostro cod. F. ζώοντας edidimus. Conf. Ζώειν.

Ζητέειν, Desiderare, Requirere. τὴν ἑτέρην τῶν ἡμερέων παίζειν πᾶσαν, ἵνα δὴ μὴ ζητέοιεν σιτία, I. 94. m. Conf. Δίζω, Διζῆσθαι, Δίζησθαι.

Ζήτησις, ιος, ἡ, Perquisitio. ζήτησιν ἐποιέετο τῶν νεῶν, VI. 118 a. N.

Ζόη, ης, ἡ, (Jon. pro comm. Ζωή, vel Βίος) Vita. Semel olim communis vocabuli forma legebatur, ἐπὶ τῆς ἐμῆς ζωῆς, I. 38. f. sed et ibi ζόης dedere nostri codices, qua forma constanter usus est Herodotus. Sic οὖρος τῆς ζόης, I. 32. a. τὸν πάντα χρόνον τῆς ζόης, I. 85. extr. VI. 52. extr. τὴν πᾶσαν δίαιταν τῆς ζόης μετέβαλον, I. 157. f. ἅπαξ ἐν τῇ ζόῃ, I. 199. a. τῷ πεπνυμένῳ ἀπὸ τούτου τὴν ζόην, II. 36. a. VIII. 105. f. τὴν ζόην κατεστήσατο ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων, VIII. 105. a. (confer Βίος.) τρόπῳ ζόης τοιῷδε διαχρέωνται, II. 77. a. ἡ ζόη πᾶσα ἐμφερής ἐστι ἀλλήλοισι, II. 105. ἕστασαν ἐπὶ τῆς ἑωυτοῦ ζόης (dum vivit) εἰκόνα ἑωυτοῦ, I. 143. a. ἀποφαίνοντα δικαίην ζόην, II. 177. f. ὀγδώκοντα ἔτεα, ζόης πλήρωμα, III. 22. f. τῆς ζόης καὶ διαίτης πέρι, III. 23. a. ζόην ἔζωον τὴν αὐτὴν ἐκείνῃσι, IV. 112. extr. μακρὴν πλεῦνα χρόνον ζόην τοιήνδε ἔχωμεν, IV. 114. a. m. τὴν ζόην καταπλῆσαι, Vitam finire, IV. 205. a. τὸ λοιπὸν τῆς ζόης, VI. 117. f. παρὰ τὴν ζόην, In vitae cursu, VII. 46. m. μοχθηρῆς ἐούσης τῆς ζόης, VII. 46. f. τὴν ζόην κατεστήσασθαι ἀπ' ἔργων ἀνοσίων, et τὴν ζόην ποιεῖσθαι ἐκ, VIII.

105. a. et m. f. idem valent ac τὸν βίον κτήσασθαι ἀπό, VIII. 106. m.

Ζορκάδες, i. q. δορκάδες, IV. 192. a. ubi vide *Var. Lect.* et *conf.* Δορκάς.

Ζυγός, οῦ, ὁ, Jugum. ἔζευσε βύβλινον ζυγόν, VII. 8, 3. *f.* ζυγὸν βύβλινον, Jugum byblinum mari impositum, *dixit Bacis in Orac.* VIII. 20. *m.* significans Pontem Hellesponto impositum.

Ζωγράφιον, et Ζωγράφειν, *vide infra in* Ζῶον.

Ζωάγριος, ου, ὁ, ἡ, Vivus captus et in vitâ servatus. δῶρα λάμψονται ζωάγρια Κροίσου, Praemia accepturi sunt pro Croeso in vitâ servato, III. 36. *m. f.* *Conf.* Ζωγρέειν *num.* 2.

Ζωγρέειν, 1) Vivum capere. Κροῖσον ἐζώγρησαν, I. 86. *a.* πολλῷ πλεῦνας ἐζώγρησαν, I. 211. *f.* V. 77. *a.* et *m.* ὅσους ζωγρήσειαν, IV. 62. *m.* ὅσους ἠδύναντο ζωγρῆσαι, IV. 110. *m.* ζωγρήσαντες, VII. 210. *a.* ὅσοι ἐζωγρήθησαν, I. 66. *f.* ἐζωγρήθη, I. 128. *f.* VI. 29. *a.* 30. *a.* ζωγρηθείς, I. 83. *f.* ἅμα τοῖσι ἐζωγρημένοισι, V. 77. *m.* 2) Captum in vitâ servare, Vitâ donare. εἷλε αὐτὸν Προκλέα, καὶ ἐζώγρει, III. 52. *extr.* Hinc δῶρα ζωάγρια, *de quibus supra.*

Ζωγρίη, ης, ἡ, (*Ion. pro comm.* ζωγρία vel ζωγρεία, *vide Suid. et Lexicon nostrum Polybian. hac voce*), Vivum capere. Ἱστιαῖον ζωγρίῃ ἔλαβε, VI. 28. *f.* καί μιν λοχήσαντες αἱρέουσι ζωγρίῃ, VI. 37. *a.*

Ζώδιον, ου, τό, *Diminut.* τοῦ ζῶον, non solum Animalculum, sed et Imagunculа, Picta, sculpta vel incisa figura, Sigillum. ποιησάμενοι κρητῆρα χάλκεον, ζωδίων τε ἔξωθεν πλήσαντες περὶ τὸ χεῖλος, I. 70. *a.* N. *conf.* Ζῶον.

Ζώειν, (i. q. *comm.* ζῆν) Vivere. ἄμεινον ἀνθρώπῳ τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζώειν, I. 31. *m.* τοσαῦτα ἔτεα ζώειν, III. 22. *f.* ζώουσι ἀπὸ πυρέων, II. 36. *a.* ἀπ' ὕλης ἀγρίης, I. 203. *m.* ἀπὸ θήρης, IV. 22. *a.* (*conf.* Ζόη) τὸν καρπὸν τοῦ λωτοῦ τρώγοντες ζώουσι, IV. 177. ἔτεα ὀλίγα ζώουσι, III. 22. *f.* ζώειν τὴν αὐτήν, IV. 112. *f.* ἄν τίς μοι αὐτὸν ζῶντα ἀγάγοι, III. 127. *f.* ζῶντας κατώρυξε, III. 35. *extr.* VII. 114. *m.* τοῖσι περιεοῦσι καὶ ζώουσι, III. 80. *m.*

[Ζωή, *vide* Ζόη.]

Ζώνη, ης, ἡ, Cingulum. τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς τὰς ζώνας *in templo Delphico dedicavit Croesus*, I. 51. *extr.*

Ζῶον, (in codd. *nonnullis* Ζῶον, id est, Ζῷον, *vide Var. Lect.* I. 203, 11. et IV. 88, 4.) ου, τό, Animal, Animans, Natura vivens, vitâ praeditа. *Sed* Ζῶα, *plurali numero, dicit Herodotus* Imagines *sive* Figuras *cujuscumque generis* (*animalium, hominum, florum, fructuum, etc.*) pictas, vesti intextas, sculptas, lapidi incisas aut in metallo caelatas. (*conf.* Ζώδιον, *et Not. ad* I. 70, 8. *et* 203, 11.) ζῶα ἑωυτοῖσι ἐς τὰ ἐσθῆτα ἐγγράφειν· τὰ δὲ ζῶα οὐκ ἐκπλύνεσθαι, ἀλλὰ συγκαταγηράσκειν τῷ ἄλλῳ εἰρίῳ, κατάπερ ἐνυφανθέντα ἀρχήν, I. 203. *f.* ζῶα ἐν λίθοισι ἐγγλύψαι, II. 4. *m.* ζῶα ἐγγεγλυμμένα (ἐν

λίθω) II. 124. *f.* et 148. *extr.* *sunt* τύποι ἐγγεγλυμμένοι, II. 136. *a.* 148. *f.* et 153. *a.* τύποι ποικίλματος λίθινοι ἔνεστι· ζῶον δέ οἱ ἐνῆν, ἀνὴρ ἱππεύς, III. 88. *f.* ζώων ἐνυφασμένων (τῷ θώρηκι) συχνῶν, III. 47. *m. f.*

Hinc Ζῶα γράφειν, *sive unâ voce* Ζωαγραφεῖν, *et contracte* ζωγραφεῖν, Pingere, Ad vivum pingere; *et in verbo Medio*, Pingendo curare. ζῶα γραψάμενος (*olim* ζωαγραψάμενος, *nec ita male*,) πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου, καὶ βασιλέα τε Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα, ταῦτα γραψάμενος ἀνέθηκε ἐς τὸ Ἥραιον, IV. 88. *a.*

Ζωός, ή, όν, Vivus. ὅκως ζωὸς, I. 192. *f. ubi perperam* ζῶς *olim edd.* τὸν βασιλῆα ζωὸν καταβῆναι ἐς τὸν ἀΐδην, II. 122. *a. ubi* ζωὸν (*i. e.* ζωοὶ) *eod. F.* ἔτι ζωὸς ἐών, VII. 113. *a.* δέλφακα ζωήν, II. 70. *m.* βοῦς ζωὴ, II. 132. *m.* ὅς ἄν μιν ζωὴν (τὴν γυναῖκα) ἕλῃ, VIII. 93. *f. quem locum spectavit Gregor. Dial. Ion.* §. 67.

Ζωρός, *scil.* οἶνος, Merum. *Hinc* ζωρότερον πιεῖν, Meracius bibere, VI. 84. *f.*

[Ζῶς, *vide* Ζωός.]

Ζωστήρ, ῆρος, ὁ, Cingulum. τῷ ζωστῆρι τῷδε ζωννύμενον, IV. 9. *f.* 10. *a.* ὅσα περὶ ζωστῆρας, χρυσῷ κοσμέονται, I. 215. *f.* ἐκ τοῦ ζωστῆρος τοῦ θώρηκος ἐφόρεε δεδεμένην ἄγκυραν, IX. 74. *a. Est etiam loci nomen* Ζωστήρ *in orâ Atticae, de quo consuli Stephanus Byz. potest.*

H.

Ἢ *particula*, 1) Quam. *Non solum post Comparativum habet, sed et post Superlativum, ut* II. 35. *a. ubi vide notata. Abundat post comparativum in ipsis verbis*, καὶ ἑτέρων (ποταμοῦ πηγαί) οὐκ ἐλάσσονος ἢ Μαιάνδρου, VII. 26. *f. Not. conf. Aug. Matthiae Gramm. Graec.* §. 450. *not.* 2. *Abesse utique* ἢ *particula potuerat; neque eam adpositurus fuisse videtur Herodotus, nisi praecedens Comparativus, a quo pendebat Genitivus* Μαιάνδρου, *ipse quoque in Genitivo casu (qui a subintellecto nomine* πηγῆ *regebatur) positus fuisset. Quod si praecessisset Nominativus* ἑτέρης οὐκ ἐλάσσων, *nudum Genitivum* Μαιάνδρου *adpositurus fuerat Scriptor. In illâ locutione*, παρὰ δόξαν ἔσχε τὰ πρήγματα ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε, I. 79. *b. particula* ἢ *ad sententiam magis praecedentium verborum, quam ad ipsa verba refertur: nempe* κατὰ δόξαν *etc. idem valet ac si dixisset* ἄλλως *vel* ἐναντίως ἔσχε. *Latine diceres*, Contra quam ipse existimaverat.

2) Vel, Aut. ἢ τις ἢ οὐδείς, *proverbialiter dictum*, Aut unus aut nullus, *id est*, Vix unus, III. 140. *a. m. Post* οὐδὲν μᾶλλον *ponitur* ἢ οὐ καὶ *pro simplici* ἢ *particulâ*, V. 94. *f. et alibi. Vide infra in* Μᾶλλον.

ἤ περ *vide in* Περ.

Ἦ, Profecto. ἦ κε μέγ' οἰμώξειεν, VII. 159. *a.* ἢ μὴν (*Ion. pro* ἦ

μὰ) *in jurandi formulis, vide in* Μὰ. Ἦ κου *vide infra, post* Ἥκιστα.

Ἦα, Eram, *vide* Εἶναι, Esse.

Ἡβηδόν. *proprie* Inde a pubertate. ἐνδύντες τὰ ὅπλα πάντες ἡβηδόν, Induentes arma cuncti, Senes juvenesque, I. 172. *f.* Μιλήσιοι πάντες ἡβηδὸν ἀπαιώρησαν τὰς κεφαλάς, VI. 21. *a.*

Ἡγέεσθαι, 1) *cum Dativo*, Praeire, Monstrare viam. οὗτοι αὐτοῖσι τὴν ὁδὸν ἡγέετο ἐς Σφενδαλέας, IX. 15. *a.* 2) *cum Genitivo*, Praeesse, Imperium tenere. ἡγέμενοι πάσης τῆς συμμαχίης, VII. 148. *f. et* VII. 161. *a. ubi mox* στρατηγέειν *eadem notione.* 3) Judicare, Existimare. ὁ μὴ περὶ πολλοῦ ἡγεύμενος, II. 115. *m. Hac significatu praesertim Praeteritum Perf. usurpatur notione Praesentis.* ὑμέας ἥγημαι ἄνδρας Μήδων εἶναι οὐ φαυλοτέρους, I. 126. *f.* ἐπειδὴ περὶ πολλοῦ ἥγημαι, II. 115. *f.* (*ubi* ἄγημαι *praefert cod. F. conf. Var. Lect.* II. 40, 5. τὸ πολλὸν ἡγέεται (*jon. pro* ἥγηνται) ἰσχυρὸν εἶναι, In multitudine inesse robur Existimant, I. 136. *a.* τὴν μεγίστην δαίμονα ἥγηνται, II. 40. *a.* κάρτα ἥγηνται αὐτοὺς εἶναι ἱρούς, II. 69. *a.* τὰς (ἰούδμας·) ἱρὰς ἥγηνται εἶναι, II. 72.

Pro ἡγεύμενοι ἐπιδιώκεται, *quod* III. 24. *m. plures codices, probati aliqui, dederunt, ubi de homine agitur qui* Ducebatur ad supplicium, *nos ex aliis codd.* ἀγόμενοι *auctori restituimus. Vide Var. Lect. et Not. ad* III. 24, 22.

Ἡγεμονεύειν. *i. q.* ἡγέεσθαι, *quatenus* Praeesse, Imperium tenere *significat.* ἡγεμόνευε (Ἀρτεμισίη) Ἁλικαρνησσέων τε καὶ Κῴων *etc.* VII. 99. *m. et max* ibid. τῶν πολίων ἡγεμονεύειν, Imperare civitatibus. τοῦ κατὰ θάλασσαν (*i. e.* τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ) ἡγεμονεύειν, VII. 160. *f. ubi paulo ante* εἰ τοῦ πεζοῦ ἡγέεσθε, *eadem notione.* τοῦ κέρεος τοῦ ἑτέρου ἡγεμονεύειν, IX. 26. *m. f.*

Ἡγεμονίη, ης, ἡ, Imperium, Regnum. *Inter Darii filios* στάσις ἐγένετο μεγάλη περὶ τῆς ἡγεμονίης, de Imperio; uter patri in regnum succederet, VII. 2. *a.* Ducatus copiarum, Honos et munus ejus qui exercitui cum imperio praeest. ὑμεῖς οὕτω περιέχεσθε τῆς ἡγεμονίης, VII. 160. *m.*

Ἡγεμών, όνος, ὁ, Viae dux. λαβόντες ἡγεμόνας ἐκ τῆς Θρηίκης, V. 14. *f.* N. VIII. 35. *a.* ἐγίνοντο ἡγεμόνες τῷ Βαρβάρῳ τῆς ὁδοῦ, VIII. 31. *a.* *Alibi* Dux bellicus, Praetor, Imperator. στρατηγὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν βάρβαρον, VII. 158. *f.* 161. *a.* ποιέεσθαι (αὐτοὺς) ἡγεμόνα τῶν πολέμων, IX. 33. *f.*

Ἤιδεα, (*jon. pro* ᾔδειν) *vide in* Εἰδέναι. [*Temere olim* ἤδη *edd. pro* ἤδεα. *vide Var. Lect.* V. 92, 6. *lin.* 104.]

Ἥδεσθαι, Delectari, Laetari. ἡδόμενοι ἡμῖν οἱ λόγοι γεγόνασι, IX. 46. *f.* ἥσθη ταῦτα ἀκούσας, III. 34. *f.* N. ἥσθη τῇ συμβουλίῃ, VIII. 103. *a.* ὁ δὲ ἥσθη, IX. 109. *a.* *Praet. Med.* ἕαδα *vide in* Ἁδεῖν.

Ἤδη, Jam, *particula non solum Temporis aliquod momentum designans*, (*ut* ἤδη τηνικαῦτα, Jam

tunc, II. 51, m.) *sed variis etiam aliis modis usurpata a Nostro; et quidem* 1) *ubi de Loco agitur.* ἀπὸ Σερβωνίδος λίμνης - - ἀπὸ ταύτης ἤδη Αἴγυπτος, Ab hoc lacu Jam est (Jam incipit) Aegyptus, III. 5. *f.* ἐκ δὲ τοῦ στεινοῦ, ἤδη τὸ Ἀρτεμίσιον δέκεται αἰγιαλός, VII. 176. *a.*

2) *Adhibetur* ἤδη *in Demonstratione vel Argumentatione; ubi pronunciatum aliquod tamquam liquido jam Demonstratum, exploratum aut concessum ponimus, unde ad reliquam demonstrationem progredimur. Huc referendus locus* II. 15. *m.* ἤδη γὰρ ὦν τὸ Δέλτα *etc. ubi* ἤδη γὰρ *valet*, Primum enim, Statim enim, Ut ab hoc incipiam, *neque necesse est ut* ἤτοι *pro* ἤδη *cum Viris doctis corrigas. Similiter* ἤδη ὦν; Jam igitur, Primum igitur, II. 144. *a.*

3) *Interdum nihil aliud significare videtur* ἤδη, *nisi latinum* Etiam. καίτοι τινὰ ἤδη ἤκουσα λόγον ἄλλον, Quamquam etiam alium audivi sermonem, IV. 77. *a.* ἤδη δὲ ἤκουσα, Audivi vero etiam qui dicerent, VII. 35. *a.* 55. *f. Similiter* II. 175. *f.* ἤδη δὲ τινες λέγουσι, Sunt vero etiam qui dicant; *sed ibi quidem, praesertim ex codicum nonnullorum scriptura, probabile fit,* εἰ δὲ τινες *vel* οἱ δὴ δέ τινες *scripsisse auctorem.*

4) *Subinde particula* ἤδη *videtur majorem quamdam Vim addere orationi, adeoque respondere latinae particulae* Etiam *cum emphasi quadam pronunciatae.* Sic τὸν (λαβύρινθον) ἐγὼ ἤδη ἴδον λόγου μέζω, II. 148. *a.* Labyrinthum ego vidi fama etiam majorem, *quasi dixisset* οὐ μοῦνον ἀξιόλογον, ἀλλὰ καὶ λόγου μέζω. *Similiter*, ὦ πάντων ἀνδρῶν ἤδη μάλιστα ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων τὸν βίον κτησάμενε, VIII. 106. *m.* Tu qui maxime etiam omnium hominum *etc. Quasi dixisset*, qui non solum ex iniquissimo negotio quaestum facis, verum id etiam magis, quam quisquam mortalium umquam fecit.

5) Quod IV. 45. *a. m. olim legebatur* ἤδη γὰρ Λιβύη, *id non ferendum putavi, sed in* ἡ δὴ γὰρ Λιβύη *mutandum praeeunte etiam ex parte codice meo.*

Ἡδονή, ῆς, ἡ, Voluptas, Gratum. πάντα ποιήσουσι τά Σκύθῃσί ἐστι ἐν ἡδονῇ, Quae grata essent Scythis, IV. 139. *m.* εἴ σοι πάντως ἐν ἡδονῇ ἐστι γενέσθαι στρατηλάτην, Si utique ei placet et cordi est, VII. 15. *f.* εἰ ὑμῖν ἡδονή (sc. ἐστὶ) τοῦ κατὰ θάλασσαν ἡγεμονίην, VII. 162. *f.* τοῖσι ἐπελθεῖν ἡδονὴν εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀοιδοῦ, Cupido eum incessit audiendi *etc.* I. 24. *m. nempe* Subiit eos cogitatio voluptatis quam percepturi essent si audirent. ἡδονῇ ἰδέσθαι αὐτὴ τούτου μᾶλλον ἐστὶ ἀξιαπήγητον, Adspectu pullum hoc est jucundius, II. 137. *f.* N. κότερα ἀληθείῃ χρήσωμαι πρὸς σε ἢ ἡδονῇ, VII. 101. *f.*

Ἡδύς, εῖα, ύ, Gratus, Jucundus. νῦν μοί τι ἡδύ τι ἐστὶ ἐπείρεσθαι τά θέλω, Nunc placet mihi, Volupe mihi est, Cupido me incessit, VII. 101. *a.* *Compa-*

ταί. notione Positivi. οὔ μοι ἥδιόν ἐστι λέγειν, Non libet mihi dicere. II. 46. m. (*Sic* οὐ γὰρ ἄμεινον, *pro* ἀγαθόν.) *Alibi ait*, οὐ προθυμός εἰμι λέγειν.

Ἠέλιος, ου, ὁ, (*ion. pro* ἥλιος) *Sic* πρὸς ἠέλιον ἀνατέλλοντα *et* πρὸς ἠέλιον δύνοντα *duo probati vett. libri dederunt* IV. 40. *Sed alibi constanter communem formam* ἥλιος *tenent omnes. Complura loca vide in Indice Rerum, voc.* Sol.

Ἠήρ, ἠέρος, ὁ, (*ion. pro* ἀήρ) Aër. τύπτοντες δόρασι τὸν ἠέρα, I. 172. *f.* πτερῶν Σκύθαι λέγουσι ἀνάπλεον εἶναι τὸν ἠέρα, IV. 31. *a.*

[Ἠθέω, *vide* Διηθέω *et* Ἐσηθέω.]

Ἦθος, εος, τό, *et praesertim plural.* τὰ Ἤθεα, 1) Mores. πάντα ἔμπαλιν τοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώποισι ἐστήσαντο ἤθεά τε καὶ νόμους, II. 35. *a. m.* ἤθεα βαθύτερα, IV. 95. *a. m.* N. ἀγνώτατα, IV. 106. *a.* ὁμοιότροπα, VIII. 144. *m.*

2) Sedes ubi quis habitare consuevit. Κιμμέριοι ἐξ ἠθέων ὑπὸ Σκυθέων ἐξαναστάντες, Sedibus suis pulsi, I. 15. ἀπήλαυνε ἐς ἤθεα τὰ Περσέων, I. 157. *a.* ἐκομίζετο ἐς ἤθεα τῶν Σκυθέων, IV. 76. *a.* ἐξήλαυνε ἐς ἤθεα τὰ ἑωυτοῦ, IV. 80. *a. Similiter* V. 14. *a.* 15. *f.* VII. 75. *f.* 125. *a.* VIII. 108. *f.* Solem *ajebant Aegyptii* quater olim ἐξ ἠθέων (*id est*, ἔξω ἠθέων) Extra consuetam sedem esse ortum, II. 142. *m. f. ubi vide Var. Lect. et Not.*

Ἠΐθεος, ου, ὁ, Adolescens. ἵστασι χοροὺς παρθένων τε καὶ ἠϊθέων, III. 48. *m. f.*

Ἠϊών, όνος, ἡ, (*i. q.* ἀκτή *et* αἰγιαλός) Littus. ἐπὶ τὴν ἠϊόνα τὴν καλεομένην Κωλιάδα, VIII. 96. *a. m.*

Ἥκειν, *non solum* Venire; *sed et natione Praeteriti*, Venisse. ἀγγέλλων ἥκειν τὸν βάρβαρον ἐς τὴν Ἀττικήν, καὶ πᾶσαν αὐτὴν πυρπολέεσθαι, VIII. 50. *a. Sic, ubi ait* ἐμοὶ ἀγγελίη ἥκει, VIII. 140, 1. *a. praeteriti notionem habet* ἥκει, Adlatus mihi est nuncius *vide ibi Var. Lect. Simili ratione Imperfectum* ἧκε *habet significatum Plusquamperfecti:* ἧκε ἐς τὰς Ἀθήνας καὶ πάντα ἐδήιου, Venerat Athenas, et omnia vastabat, VIII. 50. *b. Sic* ἥκων, VI. 104. *a. significat* Qui venerat, *et* τοῖσι ἥκουσι, VI. 100. *m. f.* his qui advenerant. *Conf. Aug. Matthiae Gramm. Gr.* §. 504. *Futur.* ἥξω. οὐκὶ ἥξω παρά σέ γε, VII. 157. *f.*

Εὖ ἥκειν *idem valet ac* εὖ ἔχειν, Recte se habere, Prospero rerum cursu uti. τῆς πόλιος εὖ ἡκούσης, Florente civitatis statu, I. 30. *m. f. quo locus non debebat sollicitari.* (*Vide Var. Lect. et Not.*) *Et adjecta Genitivo:* τοῦ βίου (*nempe* εἵνεκα) εὖ ἥκοντι, Quum bene se haberet quod ad victum adtinet, i. e. Quum ei res familiaris satis lauta fuisset, I. 31. *f.* ἀνδρὲς χρημάτων εὖ ἥκοντες, V. 62. *f.* θεῶν χρηστῶν ἥκουσι εὖ, Diis propitiis largiter uterentur, VIII. 111. *m. Dicuntur etiam* ἑωυτῶν εὖ ἥκοντες, Prospero rerum suarum statu utentes, I. 102. *m. ubi adjectum pronomen* ἑωυτῶν *eo refertur, quod, quamquam imperium in exteras nationes amisissent, tamen* intra fines suos,

satis florenti rerum statu essent usi. Porro sicut εὖ ἔχειν *significat* Bene se habere, *sic* ὁμοίως ἥκειν, Similiter, Eâdem ratione, sese habere. χώρη ὑμῖν ἥκοντες οὐκ ὁμοίως. Regionem non eâdem (*nempe, non ita felici ut alii*) coeli temperie utentem, I. 142. *extr. N. coll. cap.* 142. *a. Denique etiam absque Adverbio, nulla librorum dissensu, dictum reperitur,* σὺ δὲ δυνάμιος ἥκεις μεγάλης, Tu vero ad ingentem pervenisti potentiam. Ingenti uteris potentiâ, VII. 157. *m. N.*

Ἥκιστα, Minime. *Ad formulam* οὐκ ἥκιστα *adjecit Herodotus* ἀλλὰ μάλιστα, IV. 170. *b. quam adpendicem sequiori aetate scriptores omittunt.*

Ἤ κου, (*Ion. pro* ἤ που) Profecto. ἤ κου -- κάρτα ἂν ἐθωμάζες, I. 68. *a. et ibi Var. Lect.* ἤ κου γε *praeter necessitatem corrigi voluit Valck.* I. 11. *f. ubi commode* κοῦ γε *praeferunt libri omnes.*

Ἠλακάτη, ης, ἡ, Colus. ἐξέπεμψε δῶρον, ἄτρακτον χρύσεον καὶ ἠλακάτην, IV. 162. *f.*

Ἤλεκτρον, ου, τό, Electrum, Succinum. ἀπ' ὅτου (Ἠριδανοῦ) τὸ ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστί, III. 115. *m.* ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβανίη, Vit. Hom. c. 33. *Gesnero, quem sequuntur Wess. et Larcher. est* Insidens sellae electro distinctae. *Videndum vero, ne ibi structura verborum in hunc modum sit concipienda,* ὑφαίνει ἐπιβεβαυῖα ἱστὸν ἠλέκτρῳ, *ut* ἐπιβαίνειν ἱστὸν *perinde dicatur ac alibi* ἱστῷ ἐποιχεσθαι, *atque sen*tentia haec. Texit percurrens telam electro, *nempe* radio qui sit ex electro fabricatus.

Ἡλικίη, ης, ἡ, Aetas. παῖδες ἐν ἡλικίῃ. Filii adulti, *Vit. Hom.* 24. *m. N.* τὰ πάντα τῇ ἡλικίῃ εἴκειν, Aetati (Juvenili ardori) cunctis in rebus omnibus modis indulgere, VII 18. *a. m.* μὴ πάντα ἡλικίῃ καὶ θυμῷ ἐπίτρεπε, III. 36. *a.* ταῦτα ἡλικίῃ ἂν εἴη κατὰ Λάϊον, *Haec scripta et facta* fuerint aetate Laii, V. 59. *f.* ἡλικίῃ κατὰ Οἰδίπουν, Oedipi aetate, V. 60. *f.*

Ἥλιος, ου, ὁ, Sol. (*conf.* Ἠέλιος.) πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα *et* πρὸς ἡλίου ἀνατολάς, III. 98. *a.* IV. 116. *a.* οἱ ἀπ' ἡλίου Αἰθίοπες VII. 70. *a. iidem sunt qui ibid. paulo ante* οἱ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων, Orientales Aethiopes. ἀνίμενον τὸν ἥλιον, ἐπανατέλλει ὁ ἥλιος, εὔχετο πρὸς τὸν ἥλιον, VII. 54. *a.* πρὸ δύντος ἡλίου, V. 50. *b.* (*conf.* Δυσμή.) ὁ ἥλιος ἐκλιπὼν τὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἕδρην, VII. 37. *m. N. de defectu Solis centrali.*

[Ἡλωσις, *quam vocem Glossa ex lib. II. et Gregorius* §. 128. *Herodoto tribuunt, inest in* Ἐξήλωσις *et* Περιήλωσις.]

[Ἡμικτίον, *quod iidem Grammatici tamquam Herodoteum verbum citant, inest in* Πιμικτίον.]

Ἡμέρη, ης, ἡ, Dies, Lux. ἅμ' ἡμέρῃ διαφωσκούσῃ, III. 86. *a.* δι' ἡμέρης, Per totum diem, I. 97. *a. m.* II. 173. *m.* VI. 12. *a. m. N.* VII. 210. *extr.* ταύτας ἐπ' ἡμέρῃ ἑκάστῃ αἱρέει, Hæc (oppida) singula singulis cepit diebus, V. 117. *m.* τριῶν ἡμερέων, (*supple* ἐντός) Intra tres dies, II. 115. *f.*

μετ' ἡμέρην, Interdiu. οὐ νυκτὸς ἀλλὰ μετ' ἡμέρην, II. 150. *f.* IV. 146. *m.* ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην. Quotidie, VII. 198. *a.* *Et* πᾶσαν ἡμέρην, *absque* ἀνά. De die in diem, Proximo quoque die. ἐπεξιοῦσαν πᾶσαν ἡμέρην, I. 211. *a.* προσδόκιμοι πᾶσαν εἶναι ἡμέρην, VII. 203. *a. m.*

Ἡμερήσιος, ίη, ιον, Unius diei. ἡ ὁδὸς ἡ ἡμερησίη, IV. 101. *f.* κατὰ ἡμερησίην ὁδὸν ἑκάστου, VIII. 98. *a.*

Ἡμεροδρόμος, ου, ὁ, Cursor diurnus, Tabellarius qui per totum diem cursu iter facit. κήρυκα Ἀθηναῖον ἄνδρα, ἄλλως τε ἡμεροδρόμον καὶ τοῦτο μελετῶντα, VI. 105. *a.* τῶν ἡμεροδρόμων ἀποπέμπουσι τὸν ἄριστον, IX. 12. *a.*

Ἡμερόω, ἡμερῶ, Domare, Subigere. *Praesertim in Media usurpatur, non solum ubi aliquis* Suo imperio subjicere *dicitur, ut* τοὺς αἰεὶ ἐμποδὼν γινομένους ἡμεροῦται πάντας, IV. 118. *f. sed et ubi quis* Alterius (*nempe utique* Regis sui) imperio subjicit aliquos. *Sic* καὶ ἔθνος ἡμερούμενος Βασιλέϊ, V. 2. *f.*

Ἡμερολογέειν, Supputare dies. ἀπὸ ταύτης (τῆς ἡμέρης) ἡμερολογέοντας τὸν λοιπὸν χρόνον, I. 47. *a.*

Ἥμερος, Mitis, Mansuetus. ἥμερον δένδρεον (*vel* δένδρος), Culta arbor, *cui opponitur* ἄγριον, VIII. 115. *m.* IV. 21.

Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, Speculator diurnus. VII. 183. *extr.* 192. *a.* 219. *a.*

Ἡμέτερος, Noster. *Singularis loquendi formula*, ἐν ἡμετέρου, *pro* ἐν ἡμετέρῳ οἴκῳ *vel* παρ' ἡμῖν, Nostra in domo, Apud nos. μένων ἐν ἡμετέρου, I. 35. *f. ubi perperam olim* ἐν ἡμετέροις: *vide* Var. Lect. et Not. δῶρα δωρέατα τοσαῦτα νομίζεται εἶναι ἐν ἡμετέρου, VII. 8, 4.

Ἡμίεργος, ὁ, ἡ, ον, Imperfectus, *quasi diceres* Semiperfectus. τείχεα ἐκεῖνα ἡμίεργα μετῆκε, IV. 124. *f.*

Ἡμιόλιος, ίη, ιον, Dimidio major. τὰς περιόδους ἡμιολίας ποιέεσθαι τοῦ τότε κατεστεῶτος μέτρου V. 88. *a.*

Ἡμιόνειος ἅμαξα, Plaustrum mulis junctum. πολλαὶ ἅμαξαι τετράκυκλοι ἡμιόνειαι, I. 188. *f.*

Ἡμίονος, ου, ὁ et ἡ, Mulus. ἡμίονοι καὶ ὄνοι οὐκ ἀνέχονται τὸν χειμῶνα τοῦτον, IV. 28. *f.* τότε αἱρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν ἡμίονοι τέκωσι, III. 151. *f.* τῶν σιτοφόρων ἡμιόνων μία ἔτεκε, III. 153. *a.* ἡμίονος ἔτεκε ἡμίονον διξὰ ἔχουσαν αἰδοῖα, VII. 57. *f.*

ἡμίονος Βασιλεύς, I. 55. *b.* in orac. intelligitur Rex e duabus diversis gentibus ortus, *nempe* Cyrus patre Persa, matre vero Meda, I. 91. *m. f.*

Ἡμίπλεθρον, ου, τό, Dimidiatum jugerum, Semijugerum, Quinquaginta pedes. ἡ ἔσοδός ἐστι, τῇ στεινοτάτη, ἡμίπλεθρον, VII. 176. *a.*

Ἡμιπλίνθιον, ου, τό, Dimidiatus later, Tabula formam habens dimidiati quadrati. *scilicet* cujus latitudo est dimidiata longitudo, I. 50. *m. N.*

Ἥμισυς, εα, υ, Dimidius. τοὺς ἡμίσεας ἀποστέλλειν τοῦ στρατοῦ, Dimidiam copiarum partem mittere, IX. 51. *f.* ὑπ' ἀξιόχρεω καὶ ἀποθανεῖν ἡμίσεα συμφορή, V. 111. *f.* τῶν νέων τῆς ἡμίσεας, II. 10. *extr.* τῶν ἀπνι-

ἐσόδων τὰς ἡμίσεας, VIII. 27. *f.* *ubi quidem* ἡμισέας *penacute efferunt edd. et in communi sermone rectum foret* ἡμισείας (*penacute*) *in accus. plur. foem. sed in Ionica scriptore verum videtur* ἡμίσεας *antepenacute, sicut* II. 10. *extr. edebatur, quem accentum etiam* VIII. 27. *libri nostri multi praeferunt. Conf.* Ὑπερήμισυς.

Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, Semitalentum. τρία ἡμιτάλαντα, *quae* I. 15. *m. vulgo legebantur, sunt* Unum talentum cum dimidio *sed corrigi utique debuit* τρίτον ἡμιτάλαντον, Tertium semitalentum, *id est*, Duo talenta cum dimidio, *vide Notam. Sic* ἕβδομον ἡμιτάλαντον, Sex talenta cum dimidio, I. 50. *extr.* ὄγδοον ἡμιτάλαντον, Octo talenta cum dimidio, I. 51. *a. Conf.* Σταθμός.

Ἡμίτομος, ου, ὁ, ἡ, Dimidiatus, *quasi dicas* Semisectus. *Hinc* τὸ Ἡμίτομον, (*ubi intelligi potest* μέρος) Dimidiata pars, Dimidia pars resecta. ὁρῶντες τὸ ἡμίτομον τοῦ ποδὸς, IX. 37. *m.* μέσον διαταμεῖν· διαταμόντας δὲ, τὰ ἡμίτομα διαθεῖναι *etc.* VII. 39. *f.*

*Ἦμος, Quando, Quo tempore. βρονταί ἦμος τῇ ἄλλῃ γίνεται, τηνικαῦτα *etc.* IV. 28. *m. f. Conf.* Ἄλλῃ.

Ἢν, *i. q.* ἐὰν, Si, *constanter cum Conjunctivo construitur. Nam, quod* III. 15. *a.* ἢν δὲ καὶ ἀπιστηθῇ *dant editiones nonnullae, id temere et invitis vett. libris factum, qui* εἰ δὲ *praeferunt: et pro eo quod in editionem Wess. itidem temere irrepserat*, ἢ ἀπελάσθη, III. 137. *m. recte vett. libri omnes Conjunctivum dedere. Et sic constanter alibi. Semel in vitiosum* ἢν γάρ μὴ ἔστι, III. 69. *a. consentiunt veteres libri, quod etiam, omnes, ubi quidem haud cunctanter* εἰ δὲ *fuit corrigendum. Semel cum Optativa constructa* ἢν *particula legebatur*, ἢν δὲ μὴ ἴω ἄξιος, IV. 196. *m. f. ubi scite Wesserus* ἐκ *corrigebat: nos verbum, quod ignorant plures veteres libri, prorsus abjecimus.*

Elliptice ἢν ἄρα *ponitur* IV. 64. *f. ubi partim ex praecedentibus verbis, partim ex sequentibus, intelligendum* ἢν ἄρα ᾖ λευκοῦ ἀνθρώπου.

Ἡνιοχέω, Aurigari, Agere currum. τοῖσι αἱ γυναῖκες ἡνιοχεῦσι τὰ ἅρματα ἐς τὸν πόλεμον, IV. 193.

Ἠοῖος, η, ον, *i. q.* ἠῷος, Orientalis. τὰ πρὸς θαλάσσης ἠοίης νέμονται, IV. 100. *a.* φεύγοντες πρὸς τοὺς ἠοίους τῶν Λιβύων, IV. 160. *m.*

Ἤπειρος, ου, ἡ, Continens, Terra; *praesertim quatenus opponitur Insulae, Peninsulae, aut Mari. Sic* Fluvius Achelous, in mare se exonerans, Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμίσεας ἤδη ἤπειρον πεποίηκε, II. 10. *extr.* τῇ γὰρ ἡ Κνιδίη χώρη ἐς τὴν ἤπειρον τελευτᾷ, I. 174. *m.* ἔπλεον παρὰ τὴν ἤπειρον, VII. 193. *a.* κατά τι τὴν ἤπειρον καὶ τῇσι νηυσὶ ἀπικόμενοι, VIII. 66. *a. m. Sed et* ἤπειρον Terram *dicit Herodotus, ubi nulla maris aut insularum cogitatio animum subit. Sic, de universa* Asiâ

loquens, ait ἐόντων αὐτονόμων πάντων ἀνὰ τὴν ἤπειρον, I. 96. a. Similiter, quum apud eumdem Nostrum Darius Hystaspis Πέρσησί τε καὶ πάσης τῆς ἠπείρου βασιλεὺς vocatur, IV. 91. ista πᾶσα ἡ ἤπειρος haud dubie Universa Terra intelligitur. Quin et Terram, quatenus colitur et fruges fert, ἤπειρον dixisse Herodotus videtur, VI. 46. m. et f. ubi Reditus qui Thasiis ἐκ τῆς ἠπείρου vel ἀπὸ τῆς ἠπείρου rediisse narrantur, haud absurde Favius intellexisse videtur has, qui Ex agris. tam ipsius insulae quam oppositae continentis percipiebantur.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, Continentis incola. νομίζουσι ἑωυτοὺς εἶναι αὐτόχθονας ἠπειρώτας, I. 171. f. πολλοὶ μὲν ἠπειρωτέων, - - πάντες δὲ νησιῶται, VI. 49. a.

Foem. ἡ ἠπειρῶτις. αἱ ἠπειρώτιδες Αἰολίδες πόλιες, I. 151. a. τὰς ἠπειρώτιδας πόλις, VII. 109. m. f.

Ἤπιος, η, ον, Lenis, Mitis. ἤπια (scil. φάρμακα) μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσφέρων. III. 130. m. (ubi perperam olim ἠπιάματα.) ταῦτα ἠπιώτερα ἦν τῶν προτέρων, VII. 142. a.

Ἥραιον, et Ἡραῖον, ου, τό, 1) Junonis templum, I. 70. f. et IV. 19. m. cum Var. Lect. VI. 81. a. 82. m. IX. 52. b. 61. f. et ubique Var. Lect. 2) Ἥραιον (vel Ἡραῖον) πόλις, Heræum oppidum Thraciae, IV. 90. b.

Ἡρακλέης, Hercules. Gen. Ἡρακλέος, per syncop. ex Ἡρακλέεος, Dat. Ἡρακλέϊ, ex Ἡρακλέεϊ, Accus. Ἡρακλέα, II. 42. seq. etc.

Ἡράκλειαι στῆλαι. Columnae Herculeae, Gen. Ἡρακλέων στηλέων, II. 33. m. IV. 8. m. 48. m. Duobus posterioribus locis Ἡρακλέων scribitur in cod. F. ne sic quidem male. Accus. Ἡρακλείας στήλας, Ἡρακλέας F., IV. 43. m. 155. a.

Ἡρώϊον, ου, τό, quod vulgo Ἡρῷον, Heroum, Aedes vel Aedicula heroi consecrata. ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἡρώϊον ἱδρυσάμενοι, V. 47. extr. ἡρώϊον Ἀδρήστου, V. 67. a.

Ἥρως, ὁ, Heros. τιμὰς ὑπὸ Τηΐων ὡς ἥρως ἔχει, I. 168. extr. Ἀστράβακος ὁ ἥρως, VI. 69. m. Genit. τοῦ ἥρωος, ibid. τούτῳ θύουσι ὡς ἥρωϊ, VII. 117. f. V. 114. f. τῷ μὲν Ὀλυμπίῳ Ἡρακλέϊ θύουσι, τῷ δὲ ἑτέρῳ ὡς ἥρωϊ ἐναγίζουσι, V. 44. extr. τὸν Κύρνον, ἥρων ἐόντα, I. 167. f. νομίζουσι Αἰγύπτιοι τοῖς ἥρωσι οὐδέν, II. 50. extr. χοὰς οἱ μάγοι τοῖσι ἥρωσι ἐχέαντο, VII. 43. m.

Ἧσθαι, Sedere, Collocatum, Statutum esse. vide supra in Ἕω.

Ἥσσων et Ἧσσον, vide supra in Ἕσσων.

Ἡσυχίη, ης, ἡ, Quies, Silentium, Otium. ἐκ πολλῆς ἡσυχίης, Post longum silentium, I. 80. a. m. ἐπεί τε ἡσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, I. 45. f. ἡσυχίην ἄγειν, 1) Tacere. οἱ μὲν ἄλλοι ἡσυχίην ἦγον, Κορίνθιος δὲ ἔλεξε τάδε, V. 92. a. 2) Quietem agere, Tranquillum, Otiosum esse, Nihil novi moliri. καί σφι οὐκέτι ἀπέχρα ἡσυχίην ἄγειν, I. 66. a. Sic ἡσυχίην ἄγειν, VII. 150. extr. idem est quod ibid. paulo ante ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι, Domi sedere,

neque arma capere aut in bellum proficisci. *Similiter* ἐξαρκέει ἡμῖν ἡσυχίην ἄγειν VII. 161. m. *Et si* ἡμεῖς ἡσυχίην ἄξομεν, VII. 11. m. *ubi olim* ἕξομεν. 3) Quietem habere, Tranquillitate frui, Belli malis et metu vacare. Μιλήσιοι, Κύρῳ ὅρκιον ποιησάμενοι, ἡσυχίην ἄγον, (*jon. pro.* ἦγον) I. 169. *b. pro quo supra dixerat*, ἦσαν ἐν σκέπῃ τοῦ φόβου, I. 143. *a.*

ἡσυχίην ἔχειν, Quietem agere, Nihil movere. τέως μὲν ἡσυχίην εἶχον, ἐπεὶ δὲ - - κατήρχετο, πάντας σφέας καταφονεῦσαι, II. 45. *a. m. Sic* παρ' ὑμῖν αὐτοῦσι ἡσυχίην ἔχοντας κατῆσθαι, VII. 150. *m.* (*conf. supra*, ἡσυχίην ἄγειν, *num.* 2.) ἐν ἡσυχίῃ ἔχειν τι, Tacere aliquid, Silentio premere. εἶχον ἐν ἡσυχίῃ, *scil.* τὸ γενόμενον χρηστήριον, V. 92, 3. *a.* τέως μὲν εἶχον ἐν ἡσυχίῃ σφέας αὐτούς, Adhuc tenuerunt silentium, V. 93. *m. ubi mox dein*, ἅπας τις φωνὴν ῥήξας.

Ἡσύχιος, η, ον, Tranquillus, Non turbulentus aut novarum rerum studiosus. φιλίης μὲν ἐόντα ἀγαθῆς, τρόπου δὲ ἡσυχίου, I. 107. *f.*

Ἥσυχος, ὁ, Quietus, Silens, Non hiscens. ἔχ' ἥσυχος, VIII. 65. *f. idem quod ibid. paulo ante*, σίγα τε καὶ μηδενὶ ἄλλῳ τὸν λόγον τοῦτον εἴπῃς.

Ἠχέω, Sonum edere, Resonare. ἤχησε ὁ χαλκὸς τῆς ἀσπίδος, IV. 200. *f.*

Ἠχώ, ἡ, Echo. πᾶσαν Βοιωτίην κατεῖχε ἠχώ, IX. 24. *f.*

Ἠῷος, η, ον, Orientalis. Πέρσης ἀνὴρ ἐπάγων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάντα τὸν ἠῶον (*sive* ἠῷον *scriptum oportuit*) στρατὸν ἐκ τῆς Ἀσίης, VII. 167. *a.*

Ἠώς, ἡ, 1) Aurora. ἠώς τε διέφαινε καὶ οἱ *etc.* VIII. 83. *a.* N. ἐξ ἠοῦς ἀρξάμενοι μέχρι δείλης ὀψίης, VII. 167. *a.*

2) Oriens, Orientalis coeli vel terrae plaga. τῆς ὁδοῦ ἀπὸ ἠοῦς πρὸς ἑσπέρην, II. 8. *m.* τὰ ἐν πρὸς τὴν ἠῶ, *ibid.* πρὸς ἠῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς ἐποιεῦντο τὴν ὁδόν, VII. 53. *a.*

Θ.

*Θαλαμίη, ης, ἡ, Foramen navis per quod infimi remi exstant. τοῦτον δήσας, διὰ θαλαμίης διελόντας τῆς νεός, V. 33. *m.*

Θάλαμος, ου, ὁ, 1) Cubiculum. εἵπετο ἐς τὸν θάλαμον τῇ γυναικί, I. 12. *m. ubi* θάλαμος *est idem* conclave, *quod* οἴκημα ἐν τῷ κοιμώμεθα, I. 9. *m.* ἦν θάλαμος ἔσεχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα, ἐς τοῦτον καταφεύγει, III. 78. *m.* 2) οἱ θάλαμοι, I. 34. *f. sunt* Interiora aedium conclavia, *sive* Interior pars aedium, ubi sunt conclavia mulierum et virginum. ἀκόντια καὶ δοράτια ἐκ τῶν ἀνδρεώνων ἐκκομίσας ἐς τοὺς θαλάμους. *Conf. Hesych. voc.* θάλαμοι, *et ibi Interpp.*

Θάλασσα, ης, ἡ, Mare. ἥδε ἡ θάλασσα, Mare Mediterraneum. ἀπὸ τῆς Ἐρυθρῆς ἀπικομένους ἐπὶ τήνδε τὴν θάλασσαν, I. 1. *a.* οἳ ἂν κομίζωνται ἀπὸ τῆσδε τῆς θα-

λάσσης, ἐς Βαβυλῶνα καταπλέοντες, ἐκ τοῦ Εὐφρήτου ποταμοῦ, I. 185. m. (ubi sic, ut hic scripsi, distinguenda verba esse monuit Vir doctus in Actis Erud. Paris. 1817. p. 48.) Adde IV. 39. b. 41. a. In Erechthei templo Athenis inesse dicebatur ἐλαίη τε καὶ θάλασσα, VIII. 56 a. N. nempe Puteus. cujus Aqua salsa erat, veluti marina.

Θαλασσοκρατέειν, Maris imperium obtinere, III. 122. a. m.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, Maris imperium tenens. Αἰγινῆται -- θαλασσοκράτορες ἐόντες, V. 83. m.

Θαλίη, ης, ἡ, Epulae, Lautitia. εἵματα ἐφόρεον τὰ κάλλιστα, καὶ ἦσαν ἐν θαλίῃσι. III. 27. a.

Θαλλός, οῦ, ὁ, Ramus viridis. ἐστεφανῶσθαι ἐλαίης θαλλῷ, VII. 19. a.

Θαμιμασάδης, Scythicum nomen Neptuni, IV. 59 f.

Θάνατος, ου, ὁ, Mors. τὰς ἐπὶ θανάτῳ ἔξοδον ποιευμένας, Ad mortem exeuntes, VII 223. a. m. (Alibi intelligitur Ad supplicium, hic Ad voluntariam mortem pro patriâ obeundam.) De Supplicio agitur in hujusmodi locis τὸν παῖδα ἀγινέμεναι ἐπὶ θάνατον, III. 14. m. συλλαβὼν σφέας ἔδησε τὰς ἐπὶ θανάτῳ, scil. ὁδόν, Captos in vincula conjecit supplicio destinatos, ad supplicium ducendos, III. 119. a. m. (Conf. Not. ad I. 109. a.) Sic IX. 37. a. et τοὺς μὲν ἄλλους κατέδησαν τὰς ἐπὶ θανάτῳ, V. 72. f. ubi mox dein οὗτοι μετ' ἐν δεδεμένοι ἐτελεύτησαι. De Morte naturali agitur I. 109. a. τὸ παιδίον κατεσκευασμένον τὴν ἐπὶ θανάτῳ, scil. κόσμησιν vel σκευῇ, Puerulum ornatum eo cultu quo Mortis caussâ ornari infantes solent, nempe, Ornatus erat infans, χρυσῷ τε καὶ ἐσθῆτι ποικίλῃ, ut ait cap. 111. m. Vide Notata ad I. 109. a.

Θανατοῦν, Morte adficere. τὸν ἔδωκε θανατῶσαι παῖδα, Quem puerum adtulerat morte a se adficiendum, I. 113. a.

Θάπτειν, Sepelire. εὖ θάψαι, Honorifice sepelire. VI. 30. f. (conf. Εὖ) Similiter ταφῆναι -- ὑπὸ Σκυθέων εὖ haud ita male olim edd. III. 55. extr. ubi tamen θαφθῆναι fortasse praestabat, quod quidem h. l. aspernantur veteres libri. Sed recte θαφθῆναι habes II. 81. f. (conf. Not. ad I. 130, 8) et θαφθῆναι δέ σφεα αὐτοῦ ταύτῃ. VII. 228. a. τεθάφαται, Sepulti sunt, VI. 103. m f.

Θαρσέειν, veterum Atticorum more, non θαρσέειν aut θαρρέειν, dicit Herodotus, Confidere. (conf. Gregor. Dial. attic. §. 62. et ibi Koen.) θαρσέοντα ἐκέλευε λέγειν, I. 88. m. θαρσέοντες ἤδη, V. 49. f. πάντα θαρσέοντα, Cuncta fidenter adgredientem, VII. 50, 1. a. θαρσέειν, IX. 18. f. γύναι θάρσει, IX. 76. f. ὥστε θαρσῆσαι τὸν στρατόν, IX. 100. f. τεθαρσηκότες νέως ὄρνις olim edebatur III. 76. extr. et ἐθάρσησαι IX. 25. a. ubi meliores libri τεθαρσηκότες et ἐθάρσησαν dederunt.

Θῶμα, vide Θῶμα et Θῶυμα.

Θάφθαι, inusitatum, vide Τεθαφθαι.

Θεᾶσθαι, Spectare, Contempla-

ri. *fut.* θηήσομαι, (*jon. pro* θεάσομαι.) ποίει ὅκως ἐκείνην θηήσεαι γυμνήν, I. 8. *m.* θηησάμενος τὸ τέρας, I. 69. *a.* τὰ θωμαστότατα θηησάμενοι, III. 136. *m.* θεήσασθαι, VII. 53. *m.* VIII. 116. *b.*

Perperam olim θεεύμενος *edebatur* VII. 146. *f. pro* θηεύμενος *a* Θηέεσθαι, *quod vide.*

Θέειν, Currere. περὶ τοῦ παντὸς ἤδη δρόμον θέοντες, De summâ rerum jam periclitantes, VIII. 74. *a. N.* θέειν περὶ ὑμέων αὐτῶν, de vestrâ ipsorum salute periclitari, VIII. 140, 1. *f. Conf.* Τρέχειν, *et* Ἐπιθέειν.

θεούσης τῆς ὥρης *proeferunt plures libri, probati aliquàn,* IX. 52. *a. pro* ἰούσης.

Θέη, ης, ἡ, Spectatio, Contemplatio. θέης ἄξιος (*quod alibi unâ voce* ἀξιοθέητος) Spectatu dignus, I. 25. *b.* IX. 25. *a.*

Θεήλατος, ὁ, ἡ, Divinitus adductus, Divinitus immissus. φθορὴ θεήλατος, VII. 18. *m.*

Θεητής, οῦ, ὁ. (*jon. pro comm.* θεατής) Spectator. τῆς χώρης θεηταί, III. 139. *a. m.*

Θέητρον, ου, τὸ, Theatrum, *et per metonym.* Spectatores. ἐς δάκρυα ἔπεσε τὸ θέητρον, VI. 21. *f.*

Θεῖον, ου, τὸ, Divinum numen. τοῦ θείου ἡ προνοίη, III. 108. *a.* ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἐὸν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες, I. 32. *a. N. Quae ubi dicentem Solonem facit Herodotus,* τὸ θεῖον *non videtur* Divinum numen *dicere, sed* τὸ θεῖον πᾶν Omnia quae a fortunâ pendent, *haec omnia ait esse* Inconstantia (ταραχῶδες) et quasi invidiae Fortunae obnoxia. *Tum vero ubi* III. 40. *a. scribentem Amasin facit,* τὸ θεῖον ἐπισταμένῳ ὡς ἔστι φθονερὸν, *potest quidem hoc eâdem, quam dixi, ratione intelligi; sed, quoniam alibi ait* ὁ θεὸς, γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα, φθονερὸς ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται ἐών, *poteris* (*collata* VII. 10, 5) *etiam* τὸ θεῖον III. 40. *cum Valck. in Not. ad h. l. intelligere* Deum ultorem, *et* φθόνον Vindictam divinam. *Conf.* Ἐπίφθονος.

Θεῖος, η, ον, Divinus. ἔμαθε ὡς θεῖον εἴη τὸ πρῆγμα, Divinitus accidisse rem, VI. 69. *m. Item simpliciter* Mirus. θεῖα πρήγματα καταλαμβάνειν τοὺς Αἰλούρους, II. 66. *m. Compar. Neutr. pro Adverbio,* μᾶλλόν τι καὶ θειότερον τοῦ οἰκότος, Amplius et magis divinitus quam alioquin consentaneum erat, I. 174. *m. Et ipsum Adverbium,* Θειοτέρως, Magis divinitus. ἵνα θειοτέρως δοκέῃ τοῖσι Πέρσῃσι περιεῖναι, I. 122. *f. Superlat. Neutr. pro Adverb.* τοῦτο μὲν ἐν τοῖσι θειότατον (*nempe* ἐν τοῖσι θειότατον γενομένοις) φαίνεται γενέσθαι, VII. 137. *a. Conf.* Θεῖον.

Θέλειν, Velle. *vide in* Ἐθέλειν.

Θέμις, ἡ, Themis, Dea justitiae. *Genit.* Θέμιος, II. 50. *m. ubi nonnulli quidem codd.* Θέμιδος *praeferunt: sed istud verum est, certe Herodoteum, quemadmodum et* Ἴσιος, *non* Ἴσιδος, *usurpat Noster, et similia alia.*

Θεμιτός, Licitus. οὐ θεμιτὸν Δωριεῦσι παριέναι, Non fas est, V. 72. *m. Conf.* Ἀθέμιτος.

Θεοβλαβής, έος, ὁ, ἡ, i. q. ὑπὸ τοῦ θεοῦ βλαβεὶς τὰς φρένας, Cui deus mentem eripuit. ὥστε θεοβλα-

βὰς, I. 127. m. θεοβλαβὴς γενόμενος, VIII. 137. f.

Θεογονίη, ης, ἡ, Theogonia. οὗτοι (Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος) εἰσὶ οἱ ποιήσαντες θεογονίην Ἕλλησι, II. 53. m. N. *Apud Persas* Cantus quidam, vel Incantatio religiosa. μάγος ἀνὴρ ἐπαείδει θεογονίην, I. 132. f.

Θεοπρόπιον, ου, τό, Oraculum editum, Oraculi responsum. ἐκ θεοπροπίου, Oraculi jussu, I. 7. f. 165. a. VII. 117. f. IX. 93. a. κατὰ τὸ θεοπρόπιον, I. 68. m. ἀκηκοότες τὸ θεοπρόπιον τὸ Κροίσῳ γενόμενον, I. 69. m. συλλαβὼν τὸ θεοπρ. III. 64. f. ἀπενεχθέντα τὰ θεοπρόπια, I. 54. a. Conf. Λόγιον et Χρησμός.

Θεοπρόπος, ου, ὁ, *nusquam apud Nostrum* Vates *aut* Propheta *intelligitur*, Consultor oraculi, Homo ad consulendum oraculum missus. πέμψαντες ἐς Δελφοὺς θεοπρόπους, I. 67. a. 174. f. VII. 140. a. 141. a. διέπεμψε παρὰ τὰ χρηστήρια τοὺς θεοπρόπους, I. 49. b. ἱρεῦσι ταῦτα τοῖσι θεοπρόποισι λέγει ἡ Πυθίη, I. 67. m. ἔπεμψε θεοπρόπους ἐς τοὺς ἐξηγητὰς Τελμησσέας, etc. I. 78. a. πέμψαντες ἐς τοὺς Βραγχίδας θεοπρόπους, I. 158. a. *et* ἐπειρησομένοισι ἔφασαν ἄλλοι θεοπρόποι, ibid. f. ἐς θεοὺς ἔπεμπον, - - ἀπελθόντων δὲ τῶν θεοπρόπων, V. 79. a. *Quos* Pythios *nominabant Lacedaemonii, hi erant* θεοπρόποι ἐς Δελφούς, *nempe* πεμπόμενοι, VI. 57. m. 135. m.

Θεός, οῦ, ὁ, 1) Deus. ἐς ταύτην (τὴν οἰκίην) ὁ θεὸς ἐνέσκηψε βέλος, Immisit fulmen, IV. 79. a. θεοὶ nominati sunt ἀπὸ τοῦ κόσμῳ θεῖναι τὰ πάντα, II. 52. a. ἔχοντας περὶ ἑωυτοὺς δύο θεοὺς μεγάλους Πειθώ τε καὶ Ἀναγκαίην, VIII. 111. m. *et max* θεοὺς δύο ἀχρήστους, ibid. οὐ θεοῦ ἄνευθεν (τοῦτο) εἰπεῖν, Non sine Dei numine illum hoc dixisse, I. 153. f. 2) Sol. Sic de Sole *loquens Herodotus ait* οὗτος ὁ θεός, II. 24. b. 3) Coelum. Sic Pluviam *Noster dicit* ὕδωρ ἐκ τοῦ Διός, II. 13. *extr.*

ἡ Θεός, Dea. Sic I. 105. *f. ubi olim quidem* ὁ θεὸς *edd. et plerique msti sed ibid. m. in* ταύτης τῆς θεοῦ *consentiunt omnes.* Sic ἡ θεὸς αὐτή, IX. 65. *f.* τῇ αὐθιγενεῖ θεῷ, IV. 180. a. ἐλίσσετο τὴν θεόν, VI. 61. m. 91. a. IX. 61. f. οὔτε ἔρσενος θεοῦ οὔτε θηλέης, II. 35. f.

Θεοφάνια, τά, Dies festi apud Delphos, *iidem fortasse qui apud alios auctores* θεοξένια *nominantur. Aemilio Porto visus est vocari ab Herodoto* Dies festus ac solemnis, quo deorum simulacra tam in ipsis templis, quam extra, in supplicationibus, populo ostendebantur. κρητὴρ ἀργύρεος χωρέων ἀμφορέας ἑξακοσίους ἐπικίρναται ὑπὸ Δελφῶν Θεοφανίοισι, I. 51. a. m. *ubi olim quidem* Θεοφανίησι *edd.*

Θεραπεύειν τινα, Colere, Honore prosequi. ἤν αὐτὸν μετρίως θωμάζῃς, ἄχθεται ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται, III. 80. m. f.

Θεραπηΐη, ης, ἡ, (*pro comm.* θεραπεία) i. q. οἱ θεράποντες, Famulitium, Famuli, Famulorum *aut* Servorum, *sive* Famularum *aut* Ancillarum turba. θεραπηΐη δέ σφι (*de mulieribus agi-*

tur Babylonico) ὄπισθε ἕστασι πολλή, I. 199. a. καὶ αὐτοὶ καὶ ἡ θεραπηίη αὐτῶν, V. 21. a. τὰ ὑποζύγια καὶ ἡ θεραπηίη, VII. 55. a. 83. f. 184. f.

Θεράπων, οντος, ὁ, Famulus. οἱ θεράποντες αὐτοῦ, III. 148. a. προτάξαι ἐπὶ τῶν θεραπόντων, V. 106. f.

Θερείη, ης, ἡ, scil. ὥρη, (i. q. τὸ θέρος) Aestas, Tempus aestivum. τὴν θερείην πᾶσαν αὐτοῦ ταύτῃ διέτριψαν, I. 189. extr.

Θέσμια, τά, Leges, Instituta. τά τε θέσμια μεταλλάξας, I. 59. f.

Θεσμοφόρος Δημήτηρ, Legifera Ceres. VI. 134. f.

Θεσπέσιος, η, ον, Divinus, Mirificus. ἀπόζει θεσπέσιον ὡς ἡδύ, III. 113. a.

Θεσπίζειν, Oracula reddere, Vaticinari. ὅσα δὲ ἕκαστα τῶν χρηστηρίων θεσπίσῃ, I. 47. a. m. ταῦτα θεσπισάσης τῆς Πυθίης, I. 48. a. IV. 155. a. m. et f. τὰ θεσπιέειν ἔμελλε (ὁ Ἀπόλλων) VIII. 135. m. Scytharum vates, ἐπὶ μίαν ἑκάστην ῥάβδον τιθέντες, θεσπίζουσι, IV. 67. a. Conf. Ἐπιθεσπίζειν.

Θέσπισμα, τό, Oraculum, Oraculi responsum. ἐπεάν σφεας ὁ θεὸς κελεύῃ διὰ θεσπισμάτων, II. 29. f.

Θεωρεῖν, Spectare, Contemplari. θεωρέοντι τὰ Ὀλύμπια, I. 59. a. VIII. 26. m.

Θεωρίη, ης, ἡ, Spectatio. Contemplatio. *Solon peregrinatus est* κατὰ θεωρίης πρόφασιν, I. 29. m. γῆν πολλὴν θεωρίης εἵνεκεν ἐπελήλυθας, I. 30. m.

Θεωρίς, ίδος, ἡ, Navis (quinqueremis) sacra. *ab Atheniensibus Delum mitti solita.* τὴν θεωρίδα τῶν εἶναι, πλήρεα ἀνδρῶν τῶν πρώτων Ἀθηναίων, VI. 87. f.

Θῆβαι, αἱ, *intelligitur universa* Thebais *Aegyptiaca* III. 15. f. *ubi ait auctor,* τὸ πάλαι αἱ Θῆβαι Αἴγυπτος ἐκαλέετο. *Alibi tamen est* ἡ Θηβαΐς, ΐδος, *ut* II. 28. a. m.

Θηεῖσθαι, i. q. θεᾶσθαι, Spectare, Conspicari, Intueri. τιθεῦσαν τὰ εἵματα ἐθηεῖτο ὁ Γύγης, I. 10. m. *ubi perperam olim* ἐθηῆτο *edd.* ἐθηεῖτο *malebam, at edidit Schaef. sed in* ἐθηῆτο *fuit adquiescendum, quod et* IV. 85. a. *meliores libri dederunt, et* VII. 56. a. *tenuere omnes.* ἐθηεῦντο, *contract. ex* ἐθηέοντο, Contemplabantur, III. 136. m. θηεύμενοι, VII. 146. f. *ubi male olim* θηεύμενοι *edd.* ἐθηήσαντο, III. 23. f. 24. a. (*Eodem c.* 23. f. *praecedit* θεησάμενοι, *eadem notione, a themate* θεᾶσθαι. *Sed* θησάμενον, I. 11. m. 30. a. *et* IV. 87. a. *ubi etiam* ἐθηήσατο.

Θηκαῖος, α, ον, Sepulcralis. οἴκημα θηκαῖον, Camera sepulcralis, II. 86. *extr. ubi vulgatum* θηκαῖον *praeter rationem sollicitatur a Viris doctis, maxime vero Creuzerum mireris, scripturae manifesta vitiosae et ab h. l. prorsus alienae* (θηβαίῳ) *patrocinium suscipientem, in Commentat. Herodoteis p.* 67. *et seqq. De frequente literarum* β *et* κ *permutatione, quae librariorum vel inscitiae vel incuriae debetur, cum passim alibi a nobis disputatum est, tum ad Polyb.* I. 37. 9. *et ad Athen.* p. 129. 2.

Θήκη, ης, ἡ, 1) i. q. τάφος, Sepulcrum. *Quod* I. 187. f. *dicitur,* τῶν ἂν νεκρῶν θήκας ἀνοίξῃς,

referetur ad id quod ibid. paulo ante legitur, ἀνοίξας δὲ τὴν τάφον. Nec vero θήκη intelligitur Fossa uni solum recipiendo cadaveri destinata, nec Loculus aut Arca quâ includitur cadaver, sed locus paulo spatiosior, Conclave aut Camera sepulcralis, Conditorium, plurium cadaverum capax, quod duobus etiam verbis οἴκημα θηκαῖον dictum modo vidimus. Memoratur quidem θήκη etiam ubi de unius tantum hominis sepulcro agitur, veluti loco supra citato, I. 187. f. et I. 67. m. (ubi θήκη τοῦ Ὀρέστεω latine Sepulcrum potius, quam Loculus, debuerat reddi. Loculus, ἡ σορός, infra memoratur, cap. 68. a. m.) Sic ἡ θήκη τῆς Ὠπιός τε καὶ Ἄργης, IV. 35. f. Sed Spatiosius praesertim conditorium τὴν θήκην ab Herodoto dici manifestum fit ex III. 16. f. ubi aliud cadaver repositum memoratur, ἐπὶ τῇσι θύρῃσι ἐντὸς τῆς ἑωυτοῦ θήκης, aliud vero ἐν μυχῷ τῆς θήκης. Quin et IV. 71. m. f. memoratur ἡ εὐρυχωρίη τῆς θήκης. Et creditor cui aes alienum non reddebat debitor dicitur potitus esse ἀνάσης τῆς τοῦ λαμβάνοντος θήκης, II. 136. m. Similiter Camerae sepulcrales intelliguntur ἱραὶ θῆκαι, II. 67. a. 69. f. et illae quarum mentio fit II. 148. m.

2) Est etiam θήκη Repositorium, Vas cui aliquid imponitur, Patera aut Lanx. Hac notione accipiendum esse hoc vocab. in illis verbis τοῦ χρυσοῦ [illegible], III. 130. f. perspecte docuit Valck. cum cujus monitis conferre juvabit quae a nobis ad eumdem locum adnotata sunt. Eadem in Adnotatione censuerâm, θήκας eas quae ab eodem Nostro IX. 83. a. memorantur, pariter Pateras esse intelligendas, nempe θήκας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, i. q. χρυσίας καὶ ἀργυρίας, (nempe ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, conf. supra voc. Ἐκ, num. 2.) Pateras vel Lances aureas et argenteas. Deinde vero, ut ad ipsam hujus loci tractationem accessi, turbatus adjectis verbis καὶ τῶν ἄλλων χρημάτων, mutatâ sententiâ Arculas auro et argento et aliis pretiosis rebus repletas interpretatus sum. At praepositus nomini articulus ostendit, diversam esse hujus genitivi rationem: est nimirum partitivus, quem vocamus, genitivus, intelligiturque καὶ μέρος sive καὶ τινα τῶν ἄλλων χρημάτων. Quare latinam ibi versionem in hunc modum refictam velim, Invenerunt pateras aureas et argenteas aliarumque rerum pretiosarum nonnullas.

Θηλυδρίης, ου vel εω, ὁ, (jon. pro θηλυδρίας) Effoeminatus. θηλυδρίης καὶ μαλακώτερος ἀνήρ, VII. 153. f.

Θῆλυς, θήλεα, (jon. pro θήλεια) θῆλυ, Foemineus. ἄπαις θήλεος γόνου, III. 66. m. ὁ ἔρσην, -- ἡ θήλεα, III. 109. a. et m. ἡ θήλεα ἵππος, Equa, III. 86. m. θηλέης θεοῦ, II. 35. f. θηλέαι (κάμηλοι), III. 102. f. θηλειῶν (rectius θηλέων) νούσων, I. 105. f. N. τῇ θηλέῃ, III. 86. f. τῶν θηλέων, II. 46. m. IV. 2. a. τὰς θηλέας, IV. 108. f. θῆλυ τίκτειν,

Vit. Hom. 1. *b.* τὰ θήλεα τέκνα, I. 94. *a.*

Θὴρ, ὀς, ὁ, Fera. ἐν ἄγρῃ θηρῶν, In venatu ferarum, III. 129. a.

Θηρᾶν, Venari. θηρᾶν, *loco modo citato*, III. 129. *a. pro participio hujus verbi acceperam; sed rectius Valla* Ferarum *interpretatus est.* θηρᾶσθαι, *verbo Medio, notione ad alias res translatâ,* Sectari, Studere, Operam dare. ἐμάτευε θηρώμενοι τὴν ὑγιείην καὶ κλύσμασι, II. 77. a.

Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, Venator. δίκτυα δοὺς, ἅτε θηρευτῇ, I. 123. *f.*

Θηριώδης, Ferus, Feris frequens. ἡ θηριώδης Λιβύη, IV. 181. a. ἐν τῇ θηριώδεϊ, IV. 174. ὄρεα θηριωδέστατα, I. 110. *a.* ἔνθα θηριωδέστατον εἴη τῶν οὐρέων, I. 111. *m. f. Eâdem notione* Mare circa Athon montem *fuisse memoratur* θηριωδεστάτη, Belluis admodum frequens. VI. 44. *m. f. quare* multi in illo mari homines ὑπὸ τῶν θηρίων διεφθείροντο ἁρπαζόμενοι.

Θὴς, θητὸς, θητὶ, θῆτα, ὁ, ἡ, Mercenarius (*Eustath.* Θῆτες, οἱ ἐλεύθεροι μὲν ὄντες, μισθοῦ δὲ ὑπουργοῦντες.) ὁ ἄρτος τοῦ παιδὸς, τοῦ θητὸς, VIII. 137. *m. et mox ibidem*, καλέσας τοὺς θῆτας.

Θησαυρίζειν, Reponere. ἐν ἀσφαλείῃ τὰ χρήματα θησαυρίζειν, II. 121, 1. a. *et* θησαυρίσαι τὰ χρήματα ἐν τῷ οἰκήματι, ibid. m. τὸν πυρὸν θησαυρίζουσι ἐν οἰκήματι θηκαίῳ, II. 86. *f.*

Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, Thesaurus. *Scil.* 1) Aerarium, Camera in quâ adservantur pecuniae regiae aut publicae. ἤιε ἐς τὸν θησαυρὸν, ἐς τὸν οἱ κατηγίνετο, VI. 125. *m. f.* περιῆγεν αὐτὸν κατὰ τοὺς θησαυροὺς, I. 30. *a.* χρήματα φυλαττόμενα ἐν θησαυροῖσι καταγαίοισι, II. 150. m. 2) Aedicula *sive* camera *ad templum aliquod, praesertim Delphicum, pertinens,* in quâ conservantur Donaria Deo dedicata. *Sic* θησαυρὸς Κορινθίων, Κλαζομενίων *etc.* I. 14. *a. m.* 51. *a. et m.* IV. 162. *m.* N. Σιφνίων θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνακέεται, III. 57. *m.* 3) Arca pecunias aut alias res pretiosas continens. θησαυροὺς τινας χρημάτων εὗρον, IX. 106. *a.* θησαυρούς τε τῶν Περσέων εὗρε, ἄλλα τε χρύσεα ἄθετα χρήματα περιβάλλετο, VII. 190. *f.*

Θητεύειν, Mercede opus facere, Pro mercede servire. ἐθήτευον ἐπὶ μισθῷ παρὰ τῷ βασιλέϊ, VIII. 137. *a.* *Conf.* Θὴς.

Θίασος, ου, ὁ, Bacchantium chorus. ἐπεὶ δὲ παρῆν σὺν τῷ θιάσῳ, IV. 79. *f.*

Θῖνες ψάμμου, Acervi, Tumuli arenae. νότον ἐξαίσιον, φορέοντα θῖνας τῆς ψάμμου, καταχῶσαί σφεας, III. 26. *f.*

Θνήσκειν, Mori. *In Particip. Praet. variant libri,* τεθνηκὼς, τεθνεὼς *et* τεθνεὼς, *quod fortasse ab Auctoris manu,* IV. 14. *a. m. Sic quidem omnes ibid. sub finem capitis,* οὔτε τεθνεῶτα οὔτε ζῶντα φανῆναι.

Θνητὸν, οῦ, τὸ, i. q. ζῶον, Animal. πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν, τοῦτο (*de Crocodilo agitur*) ἐξ ἐλαχίστου μέγιστον γίνεται, II. 68. *a. ubi paulo post est* τοῦτο μοῦνον θηρίων. Equus, πάντων τῶν θνητῶν τὸ τάχιστον, I. 216. *extr.*

Θωμᾶν, *vide* Θωμάζειν.

Θοίνη, ης, ἡ, Epulae. αἱ ἀνάθειν τῇ θοίνῃ, I. 119. m. f. τῆς θοίνης πεπλησθέντες ἦν πολλὸν τὸ μέσον, IX. 82. m.

Θοινᾶν, Epulis excipere aliquem. τὸ δεῖπνον, τὸ μιν ἐκεῖνος σαρξὶ τοῦ παιδὸς ἐθοίνισε, I. 129. a. ubi alii quidem ἐθοίνησε, rectius fortasse, a Praes. Θοινάω, Θοινῶ, unde θοινᾶσθαι, Epulari.

Θολερός, ή, όν, Turbidus fluvius, I. 53. a. m.

[**Θορέειν**, Salire, superest in Compositis Καταθορέειν et Ὑπερθορέειν, quae vide.]

Θορή, ῆς, ἡ, Semen genitale. τοιαύτην Αἰθίοπες ἀπίενται θορήν, III. 101. b. ubi paulo ante, de eadem re, ἡ γονὴ τὴν ἀπίενται ἐς τὰς γυναῖκας. Conf. Θορός.

Θορνύσθαι, Coire, de coitu maris cum foeminâ. Aem. Portus interpretabatur Libidine agitari, Coitum appetere; quasi idem sonaret ac πρὸς τὴν θορὴν (vel θορὰν) ὀρνύσθαι. Quem secutus equidem, verba ista ἐπεὰν θορνύωνται, III. 109. a. his latinis reddidi, Quando ad coitum libidine concitantur. quod factum nollem. Similiter quidem etiam Valla: Quum libidine agitantur et coëunt. At satis erat, Quum (vel Quando) coeunt. Nec enim de verbo ὄρνυσθαι aut ὀρνύσθαι hic videtur cogitandum, sed θορνύσθαι sive θορνῦσθαι a breviori verbo θορεῖν derivatum est, et eumdem fere significatum habet. Itaque, ut θορεῖν apud Hesychium exponitur per πηδῆσαι, ὁρμῆσαι, ὀχεῦσαι, sic θορνῦσθαι apud eumdem valet γεννᾷν, μίγνυσθαι, ὀχεύεσθαι.

Θορός, οῦ, ὁ, i. q. ἡ θορή, Semen genitale. οἱ ἔρσενες ἀποῤῥαίνοντες τοῦ θοροῦ, scil. μέρος, II. 93. a.

Θορυβέεσθαι, Tumultuari, In magno motu esse. ὅκως τοὺς Πέρσας ἴδοιεν τεθορυβημένους, IV. 130. a.

Θόρυβος, ου, ὁ, Tumultus, Major motus. εἴρετο ὁ Δαρεῖος τῶν ἀντιπολεμίων τὸν θόρυβον, Quaesivit quisnam esset iste hostium tumultus, IV. 134. a.

Θράσος, ιος, τὸ, Audacia. οὐκ ἐς τοῦτο θράσεος ἀνήκει τὰ Ἑλληνικὰ πρήγματα, VII. 9, 3.

Θρασύς, εῖα vel έα, ὑ, Audax, meliorem in partem. ἡ βουλευόμενος μὲν ἀῤῥωδέει, ἐν δὲ τῷ ἔργῳ θρασὺς εἴη, VII. 49. extr.

Θραύειν, Frangere, Perfringere. θραυομένης τῆς πέτρης, I. 174. f.

Θρησκίη et **Θρησκείη**, ης, ἡ, Cultus deorum, Caerimonia religiosa. ἀχθόμενοι τῇ περὶ τὰ ἱρὰ θρησκίῃ (τῶν Αἰγυπτίων), Aegre ferentes instituta sacra Aegyptiorum quae ad victimas spectant, (nempe, nolentes abstinere ab immolandis comedendisque vaccis) II. 18. m. ἄλλας τε θρησκίας ἐπιτελέουσι μυρίας, II. 37. m.

Θρησκεύειν, Instituto religioso uti. τὸ μὴ μίσγεσθαι γυναιξὶ ἐν ἱροῖσι .... οὗτοί εἰσι οἱ πρῶτοι θρησκεύσαντες, II. 64. m.

Θρίδαξ, ακος, ἡ, Lactuca, III. 32. f.

Θρόμβος, ου, ὁ, Grumus. Vide Ἄσφαλτος.

Θυγατριδέος, έου, ὁ, Ex filiâ nepos. V. 67. f. 69. a.

Θύειν, primitus quidem i. q. θυμιᾷν, Odores accendere in dei honorem; deinde vero generatim Sacra facere, Offerre deo, Sacri-

ficare; sigillatim Mactare victimam, tum Comedendi caussâ quam Sacrificandi. Sic senio confectos θύουσι Massagetae comedendi et epulandi caussâ, I. 216. m. N. et morbo mortuum senem miserantur ὅτι οὐκ ἵκετο ἐς τὸ τυθῆναι, Quod eo non pervenit ut mactaretur. αἶγας θύουσι, -- ὄις θύουσι, Mactant capras, -- mactant oves, maxime Comedendi caussâ, sed et Sacrificandi, II. 42. a. θύειν τὰ ἱρὰ, Mactare, Immolare victimas, Sacra facere, I. 59. a. Croesus κτήνεα τρισχίλια ἔθυσε, I. 50. a. θύσας βοῦς ἑκατὸν, VI. 129. a. ἱστορέει τὸν θεὸν τῷ ἂν θύῃ, IV. 60. a. ποταμὸς τῷ θύουσι Σωτῆρι, Fluvius cui sacra faciunt tamquam Servatori, VIII. 138. a. ubi σωτήρια, quod olim edebatur, ex ingenio primi editoris natum videtur.

θύειν cum Dativo casu etiam aliâ ratione dicitur, nempe cum Dativo Rei quae Deo pro sacrificio offertur. Sic certe, si modo vera scriptura, θύειν τούτῳ ὅ τι ἔχοι ἕκαστος, Sacrificare, Deo offerre, quidquid quisque haberet, I. 50. a. ubi noster quidem cod. F. τοῦτο praefert, non τούτῳ. Similiter vero cod. Arch. I. 216. f. exhibet, ἥλιον σέβονται, τῷ θύουσι ἵπποισι, (cum duplici Dativo,) ubi alii vulgo ἵππους.

Θύεσθαι (verbo Medio) dicitur is qui Sacra facit hoc consilio ut e victimarum extis auspicium capiat, aut Qui imminente periculo deos sacrificiis placare nititur. ἐθύετο καὶ ἐκαλλιέρετο, VII. 167. m. ἐγίνετο θυομένοισι τὰ σφάγια χρηστὰ, IX. 62. a. ἐθύοντό τε καὶ ἐπεκαλέοντο τόν τε Βορῆν καὶ τὴν Ὠρείθυιην, VII. 189. m. ἐθύοντο, -- Τισαμενὸς ἦν ὁ θυόμενος. οὗτος γὰρ εἵπετο τῷ στρατεύματι μάντις, IX. 33. a. θυομένῳ οἱ ἐπὶ τῷ Πέρσῃ, Dum sacra faciebat adversus Persas, IX. 10. f. N. ἐπεί τέ οἱ τὰ ἱρὰ οὐ προεχώρει χρηστὰ θυομένῳ ἐπὶ Κρότωνα, V. 44. f.

Θύλακος, ου, ὁ, Saccus. ἔδωκαν, τὸν θύλακον ἀλφίτων δέεσθαι, III. 46. b. Diminutivum, τὸ θυλάκιον, III. 105. m.

[Θρώσκειν habes in Compositis Ἀναθρώσκειν et Ἀποθρ. quae vide.]

Θυμαλγής, ὁ, ἡ, Animum dolore afficiens. λέγων θυμαλγέα ἔπεα, I. 129. a.

Θυμιᾶν, Accendere odores, Adolere. τὴν στύρακα θυμιῶντες, Accendentes styracem, cujus fumo abigunt serpentes, III. 107. m. τὸ σπέρμα τῆς κανάβιος θυμιῆται καὶ ἀτμίδα παρέχεται τοσαύτην etc. IV. 75. a. λιβανωτοῦ τριηκόσια τάλαντα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐθυμίησε, VI. 97. f. ἐθυμίων θυμιήματα, VIII. 99. a. θυμιῶσι μάλιστα τοῦτο (τὸ λάδανον) Ἀράβιοι, III. 112. f.

Θυμίημα, τος, τὸ, Suffimentum, Odores. περὶ θυμίημα καταγιζόμενον ἵζει, Accensis odoribus, Incenso suffimento adsidet, I. 198. m. πλὴν -- κυπέρου κεκομμένου καὶ θυμιήματος καὶ σελίνου σπέρματος καὶ ἀνήσου, IV. 71. a. (ubi de Scytharum institutis.) τὴν κοιλίην διαθέουσι θυμι-

μασι τετριμμένοισι, II. 86. m. θυμιήματα παρ' αὐτῇ (τῇ βοΐ) παντοῖα καταγίζουσι, II. 130. a. VII. 54. a. ἐθυμίω θυμιήματα, VIII. 99. a. *Fluctuant libri inter* θυμιημάτων *et* θυωμάτων, II. 86. m. *paulo post verba modo citata*, et III. 113. a. *Conf.* Θύωμα.

Θυμιητήριον, ου, τὸ, Thuribulum. IV. 162. m.

Θυμὸς, οῦ, ὁ, 1) Animus. ἐς θυμὸν (τοῦτο) ἐβάλετο, Animo rem mandavit, I. 84. f. θυμὸν ἔχε ἀγαθὸν, Bonum animum habe, I. 120. m. III. 85. a. τὰ θυμῷ βουλόμενοι, αὐτοὶ ἂν ἔχοιτε, Quae, si animo volente fueritis, (si serio volueritis,) omnia ipsi habere poteritis, V. 49. m N. *Hinc* 2) Cupido, Desiderium. ἀπέσθαι τῶν φορτίων τῶν σφι ἦν θυμὸς μάλιστα, I. 1. f. ὥς σφι θυμὸς ἐγένετο θηήσασθαι τὸν πόλεμον, VIII. 116. m. 3) Ira. ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν, Iram solent suscitare, VII. 160. a. περὶ (*sive* πέρι) θυμῷ ἐχόμενος, Irâ superatus, Irâ supra modum incensus, III. 50. f. *cum Var. Lect. et Not.*

Θυμοῦσθαι, Irasci. τὸν δὲ θυμωθέντα, III. 34. m. ἐς τοὺς κήρυκας τεθυμῶσθαι, III. 52. m. f.

Θῦνος, ου, ὁ, i. q. θύννος, Thynnus piscis, I. 62. *extr. et ibi Var. Lect.*

Θύρη, ης, ἡ, 1) Janua. θύρη καταπτυκτὴ, Janua plicatilis, V. 16. m. τὴν θύρην ἀνακλίνειν, ibid. f. προσθεῖναι τὰς θύρας, Fores claudere, III. 78. m. N. 2) Tabula oblonga, *januae formam habens.* ἐκ μυρίκης πεποιημένη θύρη, II. 96. m. N. *Similiter* θύραι *sunt* Tabulae vel Asseres VIII. 51. m. *ubi* ἐφράξαντο τὴν ἀκρόπολιν θύρῃσί τε καὶ ξύλοισι. *Vicissim Poeta passim* σανίδας *dicens*, Januam *significat. Vide Damm Lexic. Etym.* p. 1025 *seq. et Eustath. ad Odyss.* χ'. p. 780. l. 10. *seqq. Conf. infra* Θύρωμα.

Θύρωμα, ατος, τὸ, i. q. ἡ θύρη. δίξα θυρώματα, Janua bivalvis, sive Tabulatum *aut* Conclave duplici januâ clausum, II. 169. f. N.

Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, Janitor, I. 120. a.

Θύσανος, ου, ὁ, Fimbria. οἱ θύσανοι οἱ ἐκ τῶν αἰγίδων οὐκ ὄφιές εἰσι, ἀλλὰ ἱμάντινοι, IV. 189. a.

Θυσανωτὸς, ἡ, ὸν, Fimbriatus. κιθῶνας θυσανωτοὺς, II. 81. a. αἰγέας περιβάλλονται θυσανωτάς, IV. 189. m.

Θυσίη, ης, ἡ, Sacrificium, praesertim publicum et solenne. Sic I. 50. a. II. 60. 61. 62. et alibi. Sic θυσίαι καὶ ἱρὰ, Sacrificia et sacra solennia, II. 63. a. ἔσαν ἐν θυσίῃσι καὶ εὐπαθείῃσι, Sacrificiis et epulis celebrandis operam dabant, VIII. 99. a. N. θυσίῃσι ἐπετέοισι ἱλάσκονται (τὸν Πᾶνα) VI. 105. f. (*Conf.* Δημοτελής.) *Est etiam* ἡ θυσίη, Sacrorum faciendorum ratio, *sive potius* Ratio mactandi victimas, IV. 60. a.

Θύσιμος, Ad sacrificandum idoneus. κτήνεα θύσιμα. Pecudes quas immolare fas est, Lectae victimae, I. 50. a. ἔθυον δὲ πάντα *etc. scil.* πάντα τὰ θύσιμα, II 52. a. N.

Θύωμα, ατος, τὸ, Aroma, Suffi-

mentum, Odores. πιμπλᾶσι - - λιβανωτοῦ καὶ σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, II. 40. f. τὴν νηδὺν σμύρνης καὶ κασίης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων, πλὴν λιβανωτοῦ, πλήσαντες, II. 86. m. ubi olim θυμιημάτων edd. τοσαῦτα μὲν θυωμάτων πέρι εἰρήσθω, III. 113. a. ubi item θυμιημάτων olim edd.

Θωκέειν, Sedere. ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸς θωκέειν, II. 173. a. m.

Θῶκος, ου, ὁ, Consessus. καί τις οἱ - - ἐν θώκῳ κατημένῳ μετὰ τῶν ἐφόρων, VI. 63. a. N. *Sed etiam* (*et quidem primitivâ notione*) Sella, *sive potius* Sedile, Subsellium, in quo pluribus locus est. κατημένου ἐν θώκῳ, ἐλθόντες οἱ παρίζοντο, IX. 94. a. θῶκοι ἀμπαυστήριοι, Sedilia in quibus requiescere possis, I. 181. m. f. *Hesychius* Θῶκος· καθέδρα, θρόνος, σύλλογος.

Θῶμα, ατος, τὸ, i. q. θῶυμα et comm. θαῦμα, Miraculum, Res mira. μέγιστον θῶμα ἐρέω τοῖσι μὴ ἀποδεκομένοισι etc. V. 43. m. *ubi alii* θῶυμα, *alii* θαῦμα, *vulgo* θώϋμα *edd.* θῶμά μοι καὶ τοῦτο γέγονε, VII. 153. *f. ubi quidem iterum* θώϋμα *vulgo edebatur contra librorum praescriptum.* ἐν θώματι ἐγένοντο *dedere codd. Arch. et F.* VII. 218. *m.* ἐν θώματι ἔσκον *cod. F.* IV. 129. *f. et* θῶμα μέγιστον ἐρέω, ibid. *a. Conf.* Θῶυμα.

Θωμάζειν, *vide* Θωυμάζειν.

Θῶμιγξ, ιγγος, ὁ, Funis, Funiculus. στέφανον περὶ τῇσι κεφαλῇσι ἔχουσαι θώμιγγος, I. 199. *a. N.*

[Θωπεία, Assentatio, *vide in* Θώψ.]

Θωρηκοφόρος, ὁ, ἡ, Thorace armatus, VII. 89. *f.* 92. *a.* VIII. 113. *m.*

Θώρηξ, ηκος, ὁ, *comm.* θώραξ, Thorax, Lorica. ἐντὸς θώρηκα εἶχε χρύσεον λεπιδωτὸν, κατύπερθε δὲ τοῦ θώρηκος κιθῶνα φοινίκεον ἐνεδεδύκεε, IX. 22. *m.* ἐκ τοῦ ζωστῆρος τοῦ θώρηκος ἐφόρεε χαλκέῃ ἁλύσι δεδεμένην ἄγκυραν, IX. 74. *a.* θώρηξ λίνεος, ζῴων ἐνυφασμένων συχνῶν etc. *memoratur* III. 47. *m. et f.*

Θώρηξ *etiam de* Munimento et Muro urbis *dicitur.* τοῦτο μὲν δὴ τὸ τεῖχος θώρηξ ἐστί, ἕτερον δὲ ἔσωθεν τεῖχος περιθέει - - στεινότερον. I. 181. *a. Qui locus, minus commode in latina nostra versione expressus, sic reddendus erat.* Ille igitur, quem dixi, murus munimentum urbis est, (*nempe* munimentum exterius, *quod urbem adversus molimina extrinsecus ab hoste suscepta tuetur,*) intra urbem vero (*sive, et* intra urbem, *nam* δὲ *particula hic non habet ubique vim adversativam*) alius circumcurrit (circumductus est) murus - - minorem habens latitudinem. *Videri poterat turbatus nonnihil ordo rationis, et verba ista parum commodo loco inserta poterant videri, sed curatius si spectes, rite omnia succedere videbis. Scilicet cap.* 179. *describebatur* major ille *et stupendae mensurae* murus, *extrinsecus circa urbem circumductus, dein cap.* 180. *describitur* minor murus (αἱμασιή) *intra urbem ripam utramque praetexens fluvii qui mediam urbem perfluit, cum-*

que in duas regiones dividit. Nunc cap. 181. *priusquam exponat quid in utràque harum regionum maxime memorabile insit, veluti in transitu, suo more, brevibus verbis ea repetit quae duobus superioribus capitibus uberius exposuerat. Herodotus igitur totum illum majorem murum* θώρηκα *vocat, haud sane incommode, quippe qui urbem, veluti lorica hominem, protegat ac tueatur. Apud Cassium vero Dionem, in descriptione urbis Byzantiorum,* (*lib.* LXXIV. *cap.* 10.) θώρηξ *dicitur* pars *quaedam muri, nec id quidem absurde. Scilicet* Murus urbis, *qui in insignem quamdam latitudinem patere dicitur non totus* esse lapideus *intelligitur, sed adgestus agger, qui extrinsecus muro lapideo vestitus et munitus est, pars muri esse censetur, cujus respectu altera pars, ex lapidum (sive nativorum sive coctilium) compage exstructa, rite* θώρηξ τοῦ τείχεος *vocatur.*

Θώς, ωός, ὁ, Bestia Libyca, de *genere vulpino.* κριοὶ ἄγριοι, καὶ δίκτυες, καὶ θῶες καὶ πάνθηρες, IV, 192. *a.*

Θῶυμα, ατος, τό, *pro quo subinde* θῶμα, (*quod eidem* *i. q. comm.* θαῦμα. *Vulgo* θώϋμα *edebatur, sicut et* θωϋμάζω, *et alia hujusmodi, cum punctis diaereticis, quae ignorant libri veteres. Vide Var.Lect. in Proœm. lib.* I. *lin.* 3. *tum lib.* I. *cap.* 66, 5. *et* 8. II. 148, 28. III. 113, 1. *et* 3. *et passim alibi.* 1) Miraculum, Res mira, admiranda. τῷ Μέμνονι θῶυμα (θῶμα *ms. F.*) μέγιστον παραστῆσαι, I. 23. *a.* Θώυματα λόγου οὐ μάλα ἔχει, I. 93. *a.* Θῶυμα (*vel* θῶμα μυρίον (μέζον, μέγιστον) παρέχεται, II. 148. *m. f.* 149. *a.* 155. *f.* Θῶυμα μέγα ἰδέσθαι (*sive* ἰδεῖν), III. 12. *a.* Θῶυμα γὰρ καὶ τοῦτο κάρτα ἐστί, VIII. 37. *m.* Et cum Dativo personae. τόδε θῶμά μοι μέγιστον γενέσθαι λέγεται ὑπὸ Θηβαίων, Hoc, quod maxime mirum mihi videtur, accidisse narrant Thebani, VIII. 135. *a.* Θῶυμα ποιεύμενος τὴν ἔγνωσιν etc. Pro miraculo (*vel* re mirâ) habeas, Miratus, I. 68. *a. Sic* Θῶυμα (*vel* θῶμα) ποιεύμενος τὴν τοῦ Εὐρυβιάδεω ἀβουλίην, VIII. 74. *m. Et* Ἀρταβάζῳ θῶμα (*s.* θῶυμα) ἐποιεῦμεν τὸ κατυπερθῆται, IX. 58. *m. ubi naturalis series orationis sic concipienda,* θῶυμα ἐποιεῦμεν τὸ ἀξιωθῆναι τοῦ Ἀρταβάζου. *Reperitur quidem formula* θῶυμα ποιέεσθαι *etiam cum Genitivo casu constructa, sed nimirum cum Genitivo participii* τῆς (Ἀρτεμισίης) μάλιστα θῶμα ποιεῦμαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατευσαμένης, VII. 99. *a. Videri poterat eadem formula etiam cum praepos.* περὶ *alicubi constructa:* θῶυμα ποιευμένων τῶν κατασκόπων περὶ τῶν ἔσται, III. 23. *a. sed ibi haud dubie intelligendum* θῶυμα ποιευμένων τὰ περὶ τῶν ἰδίων λεχθέν.

2) Miratio, Admiratio, Obstupescere. ἐν θώυματι ἦν ἐξίων τὰ ποιεύμενα, I. 68. *a. Sic* ἐν θώματι (*vel* θώυματι) ἔσαν. IV. 111. *a.* ἐν θώυμ. ἔσκον, IV. 129. *f.* ἐν θώυμ. γενέσθαι, III. 3. *f.* VII. 218. *a. m.* ἐν θώυμ. ἔχεσθαι

ἀκούοντας, VIII. 135. m. f. ἐν θώυματι μεγάλῳ ἐνέσχετο, VII. 128. f. Et cum Genitivo rei. τοὺς δὲ ἐν θώυματι μεγάλῳ ἐνίσχεσθαι τῆς τόλμης, IX. 37. m.

Auctor Vitae Homeri *frequentat formulam* ἐν θώυματι ἔχειν τινά, Mirari, Admiratione prosequi, cap. 10. b. 29. f. 34. f.

Θωυμάζειν, *et* Θωμάζειν, (*comm.* θαυμάζειν) Mirari, Admirari. *Vulgo in editis libris diphthongus* ωυ *impositis punctis diaeresios dirimitur, quae ignorant mssti.* (*vide supra in* Θῶυμα.) θωυμάζω τί μοι ἀπεστᾶσι, I. 155. a. m. (*conf.* Εἰ, *num.* III.) θωυμάζω (*sive* θωυμ.) τὸ αἴτιον ὅ τί ποτ' ἦν, VII. 126. b. κάρτα ἂν ἐθώυμαζες, I. 68. a. θωμάσας τὸν λόγον, IX. 16. m. *cum Var. Lect. Sic* ἐθώμαζε ὁρέων τὸ ποιεύμενον, IX. 53. m. ἢν αὐτὸν μετρίως θωυμάζῃς, ἄχθεται ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται, III. 80. m. f. (*ubi* θωυμάζειν *est* Colere, Observantia prosequi, *ut apud Thucyd.* I. 38.) *Conf.* Ἀποθωυμάζειν.

Θωυμάσιος, *et* Θωμάσιος, η, ον, Mirus, Mirabilis. ἐπύθετο δὲ τρόπῳ θωμασίῳ, *al.* θωυμασίῳ, VII. 239. a. πλεῖστα θωυμάσια ἔχει ἡ Αἴγυπτος, II. 35. a. *Comparat.* ἡ ἑτέρη (ὁδὸς) θωυμασιωτέρη, II. 21. a.

Θωυμαστής, οῦ, ὁ, Admirator. καὶ αὐτοῦ θωυμασταὶ κατεστήκεσαν, Vit. Hom. 5. m. 12. a. 25. m. *In Musis nusquam occurrit hoc vocab.*

Θωυμαστός, ή, όν, Mirabilis, Admirandus. ἔργα μεγάλα τε καὶ θωυμαστά, lib. 1. in procem. καρπὸν θωυμαστὸν φύειν, IX. 122. f.

Θώψ, ωπός, ὁ, Adsentator. ἦν θεραπεύῃ τις (αὐτὸν) κάρτα, ἄχθεται ἅτε θωπί, III. 80. f. *ubi olim* ἅτε θωπείαν ἡγεύμενος *add. sed verbum* ἡγεύμενος, *ex primi Editoris ingenio adjectum, nullus vetus codex agnoscit.*

I.

Ἰακχάζειν, Jacchum s. Bacchum invocare, Canticum illud canere quod Jacchum nominant. τὴν φωνήν, τῆς ἀκούεις, ἐν ταύτῃ τῇ ὁρτῇ ἰακχάζουσι, VIII. 65. m. N.

Ἴακχος, Canticum cui nomen Jacchus. καὶ οἱ φαίνεσθαι τὴν φωνὴν εἶναι τὸν μυστικὸν ἴακχον, VIII. 65. a. N. *Conf. Hesych.* h. v.

Ἰᾶσθαι, Sanare, Mederi. σμύρνῃσι ἰώμενοι τὰ ἕλκεα, VII. 181. m. f. μὴ τῷ κακῷ τὸ κακὸν ἰῶ, Noli malum malo sanare, III. 53. m. N. ὡς μιν ἰώμενος ὑγιέα ἀπέδεξε, III. 134. a. *Confer supra* Ἀνιᾶσθαι *et Not. ad* VII. 236. *extr.*

Ἶβις, ιος, ἡ, Ibis avis. II. 65. f. 75. *extr. et* 76. *Accus. plur.* τὰς ἴβις, II. 67. m.

Ἰδέη, ης, ἡ, Species, Genus. φρέαρ τὸ παρέχεται τριφασίας ἰδέας, Puteus qui exhibet tria diversa rerum genera, VI. 119. m. φύσιν παρέχονται (οἱ ποτάμιοι ἵπποι) ἰδέης τοιήνδε, Haec eorum natura et species est, II. 71. φύλλα τοιῆσδε ἰδέης, Folia talis

generis, Naturae talis, I. 203. *m.* *ubi non agitur de* Specie exteriore *foliorum*, *sed de illorum* Interiore vi ac Naturâ. ἀφρόνων διφασίας ἰδέας, Duo genera consiliorum agitabant, In duas divisi erant Sententias, VI. 100. *a.*

Ἴδη, ης, ἡ, Sylva. χώρη ὑψηλή τε καὶ ἴδῃσι συνηρεφής, I. 110. *m.* χώρη πᾶσα δασέη ἴδῃσι παντοίῃσι, IV. 109. *m. f.* (*Similiter* γῆν πᾶσαν δασέην ὕλῃ παντοίῃ, IV. 21. *extr.*) ἐν δὲ τῇ ἴδῃ πλείστῃ (in densissimâ sylvâ) ἐστὶ λίμνη, IV. 109. *f.* λόφης δασὺς ἴδῃσι, IV. 175. *f.* ἴδη παντοιοτάτη ... ἐστι ἄφθονος, V. 23. *m.* οὔρεα ὑψηλά ἴδῃσί τε παντοίῃσι συνηρεφέα, VII. 111. *m.*

Ἰδιοβουλέειν, Suum (privatum, proprium) consilium sequi, VII. 8. *extr.*

Ἴδιος, Proprius, Separatus, Diversus ab aliis. ἔθνος ἴδιον καὶ οὐδαμῶς Σκυθικόν, IV. 18. *f.* ἴδιος πολλὸν καὶ ἴδιον, IV. 22. *a.* ἴδια κέρδεα, Privatus quaestus, VI. 100. *m.* παραδώσειν τὴν ἰδίην ἐλευθερίην, Suam traditurus libertatem VII. 147. *a. m.* τά τε ἱρὰ καὶ τὰ ἴδια (Privata, Profana) ἐν ὁμοίῳ ἐποιέετο, VIII. 109. *m. N.*

Ἰδιώτης, εω, ὁ, Privatus homo. οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμέας ἐποίησας, I. 32. *m.* ἰδιώτας ἄνδρας, I. 70. *f.* ὅτι ἰδιώτης ἐὼν ἦν Δηιόκης, Quum adhuc privatus (nondum rex) esset, VII. 3. *m.*

Ἰδιωτικός, η, ον, Ad hominem privatum pertinens, *cui aliàs opponitur* δημόσιος, Publicus, *sed apud Nostrum* I. 21. *b. distinguitur* Id quod Regis est, et Id quod privatorum hominum: ὅσος ἦν ἐν τῷ ἄστεϊ σῖτος καὶ ἑωυτοῦ καὶ ἰδιωτικός.

Ἴδμεν, Novimus, *vide supra in* Εἰδέναι.

Ἱδρύειν *et* Ἱδρύνειν, Locare, Collocare, Statuere. ἵδρυσε τὴν στρατιὴν ἐπὶ ποταμῷ, Collocavit exercitum, Castra posuit, IV. 124. *a.* ἵδρυται (Sita est) ἡ πόλις αὕτη ἐν μέσῳ τῷ Δέλτα, II. 59. *m.* τὸν λόχον περὶ ποταμὸν ἱδρυμένον, IX. 57. *a. m.* ἱδρυθέντι τῷ στρατοπέδῳ ταύτῃ, IV. 203. *m.* (*ubi* ἱδρυθέντι commode cod. Pass. *conf. loca mox citanda*, I. 172. *m.* II. 42. *a. et* 44. *m.* *cum Var. Lect.* *Similiter* ἱδρύνθησαν *apud junioren Poetam, Iliad.* γ'. 78. *ἡ.* 56.) τὰ δύο ἔθνεα ἵδρυται (*i. q.* οἰκέει) τῇ καὶ τὸ παλαιὸν, VIII. 73. *a.*

Frequenter usurpatur hoc verbum ubi de Templo *agitur.* ἱδρύσαντο Πανὸς ἱρόν, Posuerunt, Statuerunt Panis templum, VI. 105. *f.* τὸ ἱρὸν τὸ λέγεται τὰς τοῦ Δαναοῦ θυγατέρας ἱδρύσασθαι, II. 182. *f.* *ubi alii quidem* ἱδρῦσθαι *aut* ἱδρύνθαι, *sed praestat* ἱστάσθαι. (*vide Var. Lect. et Not.*) ἱδρυθέντων σφι ἱρῶν ξεινικῶν, I. 172. *m.* ἐξ οὗ σφι τὸ ἱρὸν ἵδρυται, II. 44. *a.* et τὸ ἱρὸν τοῦ θεοῦ ἱδρυθῆναι, ibid. *m.* et ἱρὸν Ἡρακλέος ὑπὸ Φοινίκων ἱδρυμένον, ibid. ὅσοι Διὸς Θηβαιέος ἵδρυνται ἱρόν, II. 42. *a. N.* *ubi* ἵδρυνται *idem valet ac* ἱδρυσάμενοι ἔκτηνται, (Templum erectum habent) *quod habes* II. 44. *f.*

Ἰέναι, Ire. ἐς Σκύθας ἰέναι, III. 134. *m. f.* ἄσσον ἰέναι, *vide* Ἄσσον. *Construitur cum Accus. subintellectâ* διὰ *praepositione.* ὁ ἄλλος

ἰὼν τὸ μέσον τοῦ οὐρανοῦ, IV. 25. a. ubi ἰὼν idem valet ac διεξιών, quod paulo ante legitur. Sic in Praef. ἤϊε τὰ ἄνω τῆς Εὐρώπης, II. 26. f. (conf. Ἔρχεσθαι.) ἤϊε λέξων, Adgressus eum dicere, IV. 82. extr. ἤϊε ταύτῃ αἰνέων διὰ παντός, I. 122. m. f. ubi solicitari verbum ἤϊε fortasse non debebat. Ibat illam laudans, id est, Passim, Quacumque iret, laudabat eam constanter. Plusquamperf. notione Perfecti vel Imperfecti: ἤϊσαν μετὰ ταῦτα, quae videtur verissima apud Nostrum scribendi ratio, quam tenent libri omnes, I. 43. a. excepto uno Arch. qui ἤεσαν praefert. στρατιῇ ἤϊσαν ἐπὶ τοὺς κατιόντας, I. 62. m. ubi ᾖσαν alii. ἤϊσαν ἐς Αἴγυπτον, I. 105. a. (al. ᾖσαν aut ἤεσαν.) Sic IV. 140. f. ubi temere et pessime ἴεσαν olim edebatur. ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἤϊσαν, II. 163. m. N. ἤεσαν Ald. et F. ἤϊσαν equidem malebam. ἤϊσαν ἐπὶ τὰ βασιλήϊα, III. 76. a. et f. ubi ἤεσαν edd. ante Wess. ἐπὶ τὴν Λυκίδεω οἰκίην ἤϊσαν, IX. 5. f. ubi alii ἤεσαν, et ᾔεσαν ed. Wess. cum aliis. Compositum ἀπήϊσαν habes VIII. 137. ... περιήϊσαν, VIII. 130. b. nec tamen sine varietate.

Med. ἵεσθαι, i. q. ἰέναι, Ire. ἵεται κατὰ τὴν Φατνῆ, II. 70. m. ἵετο πρὸς Παυσανίην, Adiit Pausaniam, IX. 78. a. (ubi quidem ἵκετο, nempe ex glossa, praeferunt codd. nonnulli. Hesychius: Ἴεται· βαδίζει, πορεύεται. Simul significari Studium quoddam aut Festinationem euntis, docent idem Grammaticus et alii, ut Scholiastes Iliad. δ'. 154.) δρόμῳ ἵετο ἐπὶ τοὺς βαρβάρους, VI. 112. a. ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἵεσθαι, VI. 134. f. Conf. Ἀπίεσθαι et Κατίεσθαι.

Ἱέναι, Mittere, Emittere. φωνὴν ἱέναι, Edere vocem. II. 2. m. μᾶλλον πολλῷ ἱέντα τῆς φωνῆς, IV. 135. f. N. (ubi quidem ἱέντας codd. nonnulli, sicut et ἱεῖσι, II. 2. m.) Ἑλλάδα γλῶσσαν ἱέντα, IX. 16. a. ubi quidem similiter ἱέντας ms. F. Conf. Ἀπιέναι Ion. pro Ἀφιέναι.

Vitiose olim VII. 16. f. edebatur ἀλλ' ἤδη ἵημι. ubi ex librorum vestigiis ἀλλ' ἤδη δεῖ ἐμὲ aut ἀλλ' εἰ δεῖ ἐμὲ erui debebat.

Ἱερείη, ης, ἡ, Sacerdos foemina. Sic quidem ἡ ἱερείη τῆς Ἀθηναίης, I. 175. a. Sed, quemadmodum Ionico more ἱρός et ἱρεύς, non ἱερός ἱερεύς usurpat Noster, similiter apud eumdem rectius alibi ἡ Ἱρείη, Ἱρίη aut Ἱρηΐη scribitur. Sic ἡ ἱρείη τῆς Ἀθηναίης, VIII. 104. f. ubi ἱρίη cod. Arch. ne sic quidem male. ἡ ἱρείη ἐξαναστᾶσα V. 72. m. edd. et msti, ubi in nostra et in aliis superioribus editionibus forma vocabuli ex ed. Reiz. propagata ἱερείη legitur, quam hoc quidem loco nullus vetus codex praeivit, sed consentientibus libris sunt αἱ Δωδωνίδες ἱρήϊαι, II. 53. f. iterumque Δωδωναίων αἱ ἱρήϊαι, II. 55. f. (tamquam a sing. ἡ ἱρήϊη, non ἱρηΐη.) et δύο γυναῖκας ἱρηΐας habes II. 54. a. (ubi quidem ἱρέας maluerat Valck.) Unus codex noster, in ἱρείη quidem V. 72. m. cum aliis consentiens, ἱερείη scribit VIII. 104. f. sicut I. 175. a.

a. ἔχειν τὰς νέας ἰθὺ τοῦ Ἑλλησπόντου, VI. 95. *m. f.* ἰθὺ Βοιωτῶν ἔφευγον, VIII. 38. *m.* ἐτράποντο ἰθὺ τοῦ ἱροῦ. IX. 69. *a. m.*

Ἰθύειν, Rectà ire, Iter suum dirigere. πρὸς τὴν μίαν τῶν μοιρέων ἴθυσαν, IV. 122. *m.* *Cum Infinitivo constructum significat* Instituere, Parare, Impetum capere (Impetu ferri) ad aliquid faciendum. ὅκου ἰθύσειε στρατεύεσθαι, Quocumque instituisset exercitum ducere, Quocumque expeditionem suscepisset, I. 204. *f.* III. 39. *m.* ὁρᾶτε Δαρεῖον ἰθύοντα στρατεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἄνδρας, VII. 8, 2. *a.* *Quo pertinet Hesychii glossa* Ἰθυει· βούλεται, ἐξορμᾷ, φέρεται.

Ἰθυμαχίη, ης, ἡ, Praelium rectà et aperto marte initum, Justum praelium. οὐκ οἷοί τέ εἰσι τὸν Δαρείου στρατὸν ἰθυμαχίῃ διώσασθαι, IV. 102. *a.* ἰθυμαχίην μὴ οὐ ποιέεσθαι ἐκ τοῦ ἐμφανέος, IV. 120. *a.*

Ἰθύνειν, *i. q.* εὐθύνειν, *nempe* 1) Dirigere. ἰθύνεται (ἡ νηῦς) ὑπὸ δύο πλήκτρων. Regitur navis duobus remis. I. 194. *m.* 2) Punire, Mulctare. *Hinc Passiv.* ἰθύνεσθαι θανάτῳ, Morte mulctari, Capitali supplicio adfici, II. 177. *f.*

Ἰθὺς *Adverb. i. q.* ἰθὺ, Rectà. ἀπαλλάσσοντο, ὡς εἶχον, ἰθὺς ἐπὶ Θεσσαλίης, V. 64. *b.* *absque varietate. Sic* I. 207. *m.* *olim commode edebatur* ἐλᾶς ἰθὺς τῆς ἀρχῆς τῆς Τομύριος, *ubi nos quidem praeeunte nostro cod. F.* ἰθὺ *posuimus.* ἰθὺ Λιβύης *posuerunt nuperi editores* II. 119. *f.* *ubi* ἰθὺ ἐπὶ Λιβύης *habet Plutarch. tamquam ex Herodoto, sed libri Herodotei solum* ἐπὶ Λιβύης.

Ἰθὺς, *Adject.* εῖα *vel* έα, ὺ, *i. q.* ὀρθὸς, Rectus. ἰθύς τε καὶ δίκαιος ἀνὴρ, Rectus (Simplex, Probus) et justus vir, I. 96. *m. f.* (*mox ibid.* κατὰ τὸ ὀρθὸν δικάζων.) τὸν ἰθὺν ἔφαινε λόγον, Recte et aperte, id quod verum erat, dixit, I. 118. *a.*

κατ' ἰθὺ, Rectà ex adverso. ὥσπερ κατ' ἰθὺ ἐόντων, Sicut dum ex adverso steterant, IX. 51. *m.* *ubi olim unà voce* κατιθὺ, *sed* κατ ἰθὺ (*sic*) *ms. F.*

Foem. ἡ ἰθέα τῶν ὁδῶν, II. 17. *m.* *ubi quidem* (*quod in Var. Lect. adnotari debuerat*) ἰθεῖα *mss. Pa. et F. nempe F. in orâ, quia ibi in contextu desunt nonnulla* (*conf.* Βαθὺς *fem.*) *Similiter vero diphthongum in penultimâ alibi tenent libri omnes.* ἰθεῖαν (*scil.* ὁδὸν, Rectâ viâ) ἔπλεον ἐς τὸν κόλπον, VII. 193. *a.* *ubi corrigendum in nostrâ edit. erratum typothetae, qui* ἰθέαν *posuit pro* ἰθεῖαν. *quod superiores edd. omnes cum mstis dabant.* ἐκ τῆς ἰθείης, *scil.* ὁδοῦ, *sive* γραμμῆς *subintelligere malueris, sive cum Musgravio ad Sophocl. Antig. vs.* 1006. *foemininum pro Neutro* ἐκ τοῦ ἰθέος *positum statuas*) Rectà viâ, Sine ambagibus, Ex professo, Ex aperto. ἀπίστησαν ἐκ τῆς ἰθείης, II. 161. *extr.* *ubi pro eo quod in vers. lat. posui,* e vestigio, *repositum* palam *vel* ex aperto *velim.* *Sic* ἐκ μὲν τῆς ἰθείης στρατὸν ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἐδόκεε πέμπειν, III. 127. *a.* *nempe* ποιῆς καὶ μὴ βίῃ τε καὶ ὁμίλῳ voluerat agere, *ut paulo*

post ibi ait scriptor. Sic rursus, κατεστεῶτι ἐκ τῆς ἰθέης Λακεδαιμονίοισι πολέμιος, IX. 37. *f. Sed videndum ne ad formulam* ἐκ τῆς ἰθέης *ex ipsius Herodoti praescripto intelligi* τέχνης *debeat. Nam quod* IX. 57. *a. ait,* ἰθέῃ τέχνῃ ἀπολειπομένου αὐτοῦ, *haud dubie idem valet ac* ἐκ τῆς ἰθέης. Palam, Manifeste, Prorsus, proprie Rectà hoc agentes. *Vide quae ad ipsum locum adnotavimus.*

Ἰθύτριξ, τριχος, ὁ, ἡ, Rectos habens capillos, (*non crispos*) VII. 70. *a.*

Ἱκανός, ή, όν, Sufficiens. ἀνὴρ γνώμην ἱκανός, Prudentiâ (Consilio) praestans, III. 4. *a.* ἱκανῶν τῶν πρηγμάτων *corrigit Vir doctus pro vulgato* ἱκανὸν τῶν πρ. VIII. 102. *m.*

Ἱκανῶς. *Ubi vulgo legitur* ἐξαρκχώσθαι οὐδετέροισι δυνατῶς ἔχει, VII. 161. *m. ibi* ἱκανῶς *pro* δυνατῶς *offerunt cod. Arch. et Vind. speciose sane: nam* δυνατῶς *potius, quam* ἱκανῶς *ex scholio adscriptum videri debet Hesychius* Ἱκανῶς. δυνατῶς.

Ἴκελος, η, ον, *i. q.* ὅμοιος, Similis. χειμάρρῳ ποταμῷ ἴκελος, III. 81. *m.*

Ἱκετεύειν, *i. q.* ἱκέτην εἶναι *vel* παρεῖναι. *Sic* ἔστι χρόνον ἱκέτευον οἱ παῖδες, Quamdiu aderant supplices pueri, III. 48. *m. ubi* ἱκετεύοντο *codd. Arch. et Vind. quod verum videtur.* σε ἱκετεύω, Supplex te oro, VI. 68. *o. Conf* Καταικετεύειν.

Ἱκετηρίη, ης, ἡ, Oleae ramus quo utuntur Supplices. λαβοῦσι ἱκετηρίην, V. 51. *a. Sic et* VII. 141. *a. ubi quidem* ἱκετηρίας *nonnulli libri. commode, quoniam de pluribus agitur, et paulo post* ibid. ἱκετηρίας τάσδε ἥκομεν φέροντες.

Ἱκέτης, ου, ὁ, Supplex. χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἱκέτας, *nempe* ἱκετηρίας λαμβάνοντας, VII. 141. *a. Cum Genit.* ἱκέτας ἱζόμενοι τοῦ θεοῦ, II. 113. *m. f.* τί τοὺς ἱκέτας μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις, I. 159. *m. f.*

Ἱκέτις, ἡ, Supplex mulier. Ἀργεῖον ἱκέτις ἵζετο, IV. 165. *f.* ῥῦσαί με τὴν ἱκέτιν, IX. 76. *m.*

Ἰκμάς, άδος, ἡ, Humor. ἀνεὶς ἐκ τοῦ σώματος ἰκμάδα, III. 125. *f.*

Ἱκνέεσθαι, *non solum* Venire, Pervenire, *significat; (qua quidem notione compositum verbum* ἀπικνέεσθαι *magis, quam simplex frequentat Herodotus, nam quod olim* II. 29. *a. edebatur,* ἵξεται, *id vitiosum erat*) *sed* ἱκνέεται *idem etiam valet ac* καθήκει, προσήκει, δίκαιόν ἐστι, Pertinet (*ad me*), Aequum est. *Construitur partim cum* ἐς *praepositione:* δικάζει ἐς τὸν ἱκνέεται ἔχειν αὐτήν, Judicare ad quem pertineat illam habere (i. e. cui illam in matrimonium dare aequum sit,) VI. 57. *f. Partim absque praepositione, ut* IX. 26. *f. ubi,* τοῦ ἑτέρου (κέρεος) φαμὲν ἡμέας ἱκνέεσθαι ἡγεμονεύειν, *idem valet ac id quod paulo post ibidem subjicitur,* ἡμέας δίκαιον (ἐστὶ) ἔχειν τὸ ἕτερον. *Nec opus erat ut ibi contra librorum consensum* ἐς ἡμέας ἱκνέεσθαι *scribendum judicarent viri docti. Ignorant etiam praepositionem libri omnes* II. 36. *a. ubi* νόμος (ἐστὶ) ἅμα κήδεϊ κεκάρθαι τὰς κεφαλὰς τοὺς μάλιστα ἱκνέεται, *nempe* τὸ κῆδος.

Ad quos maxime pertinet (Quos maxime adtingit) Ictus.

Hinc Particip. Ἱκνεόμενος *vel* Ἱκνούμενος, Conveniens, Justus. *Sic* ὁμιλέοντα (σφίσι) μᾶλλον τοῦ ἱκνεομένου, Quum magis familiariter cum illis conversaretur quam Conveniebat, Par erat, VI. 84. *m. f.* ἐν χρόνῳ ἱκνεομένῳ, VI. 86, 1. *m. latine reddunt* Procedente *vel* Insequente tempore *quae interpretatio, per se, commodissima poterat videri · sed, subtilius si spectes, aliud quid significari intelliges, scilicet* Justo, Conveniente, Opportuno, Suo tempore, *nempe, quo potissimum justitiae suae specimen edere homo ille debuit. Similiter apud Hippocratem* ἐν τῷ ἱκνευμένῳ χρόνῳ *significare* Debito, Congruo, Conveniente tempore, *docuit Foesius in Oecon. Hippocr. ad quam Partus provocavit.*

✦ Ἱκνευμένως, *i. q.* προσηκόντως, καθηκόντως, *interprete Gregorio et Suida cum Glossatore ex lib.* VI. 65. *f. ubi* οὐκ ἱκνευμένως βασιλεύοντα Σπάρτης, Non legitime regnantem Spartae, Qui non debuerat rex esse Spartae, Ad quem regnum Spartae non pertineret.

Ἴκριον, ου, τό, Tabula, Tabulatum. ἴκρια ἐπὶ σταυροῖς ὑψηλοῖς ἐζευγμένα ἕστηκε, V. 16. *a. et eodem cap. saepius.* ἐξέμεινε ἐπὶ τῷ ἰκρίῳ *pro* ἐπὶ τῷ ἱρῷ *legendum suspicatus erat Valck.* IV. 85. *a. intelligens* Tabulatum *vel* Pontem navis.

Ἰκτῖνος, ου, ὁ, Milvus avis, II. 22. *f.*

Ἱλαδόν. *vide* Εἰλαδόν.

Ἱλάσκεσθαι, Propitium sibi reddere, Placare. θυσίῃσι μεγάλῃσι τὸν θεὸν ἱλάσκετο, I. 50. *a. et* V. 47. *f. ubi non de* deo, *sed de* heroë *agitur. Rursus,* τίνα ἂν θεῶν ἱλασκόμενοι κατύπερθε τῷ πολέμῳ Τεγεητέων γενοίατο, I. 67. *a.* (*Conf.* Λαμπάς.) θυσίῃσι μεγάλῃσι ἱλασκόμενοι (τὸ ἱρὸν χρυσὸν) μετέρχονται. IV. 7. *a. N. puto,* Deos placant orantes ut illud sacrum aurum salvum conservent. Πάριοι Θεμιστοκλέα χρήμασι ἱλασάμενοι διέφυγον τὸ στράτευμα, VIII. 112. *f.*

Ἰλιὰς ἐλάσσων, Ilias minor, Vit. Hom. 16. *a.*

Ἱμάντινος, E loris confectus. θύσανοι ἱμάντινοι, IV. 189. *a.*

Ἱμάς, άντος, ὁ, Lorum. ἀπάψας ἅμματα ἐν ἱμάντι, IV. 98. *a.* ἱμάντας ἐξ αὐτοῦ (τοῦ δέρματος ἀνθρωπηΐου) ἔταμε, V. 25. *m.*

Ἱμάτιον, ου, τό, Pannus. τοῦτο, ἐπεὰν γένηται πῖλον, σκηνέουσι ἱματίοισι, IV. 23. *m. De Pallio aut omnino de* Vestimento *usurpatum in Musis hoc vocabulum nec enotavi, nec usquam reperire memini.* εἷμα, ἐσθῆτα, χλανίδα, κιθῶνα *frequentat Noster.*

Ἱμείρεσθαι, Cupere, Adpetere. ἱμείρετο χρημάτων μεγάλως, III. 123. *a.* ἱμείροντο θεήσασθαι τοὺς Μήδους, VI. 120. *m.* ἱμείρθη τῶν νεῶν ἅμιλλαν γενομένην ἰδέσθαι, VII. 44. *f.*

Ἵμερος, Cupido, Desiderium. ἵμερος ἐπειρέσθαι μοι ἐπῆλθε, I. 30. *m.* ἐστρατεύετο -- γῆς ἱμέρῳ προσκτήσασθαι (γῆν) βουλόμενος, I. 73. *a.* οὔκωσι ποιῆσαι τῶν πάλαι ἵμερον εἶχον, V. 106. *f.* ἵμερον ἔσχε θεήσασθαι Πέργαμον, VII. 43. *f.*

ἀλλά οἱ δεινός τις ἐνέστακτο ἵμερος τᾶς Ἀθήνας δεύτερα ἑλεῖν, IX. 3. a.

Ἵνα *frequenter apud Nostrum est Adverbium loci*, Ubi, Quo loco, Qua parte *significans*. οἰκοδόμησε οἰκία ἵνα αὐτὸς ἔφρασε τῆς χώρης, I. 98. a. ἔμαθε ἵνα ἦν κακοῦ, Ubi calamitatis (i. e. Quanta in calamitate) esset, I. 213. m. ἵνα πυνθάνοιτο εἶναι γῆς etc. II. 133. f. N. ἐπιστέατο τῇσι πόλεσι ἵνα (Ubi, Quibus in Urbibus) ἑκάστοτε γίνοιτο, VIII. 115. f. ἵνα δοκέει (*nempe* δοκεῖ ὑμῖν, *perperam olim* δοκέῃ *edd.*) ἐπιτηδεώτατον ἡμέας εἶναι ἑστάναι, Qua parte vobis commodissimum videtur ut nos stemus, IX. 27. f.

Alibi, nempe in illis verbis: ἵνα ἡ γῆ ἀνασιμώθη, I. 179. a. (*conf. supra v.* Ἐπιφράζειν) *vocabulam* ἵνα *Aem. Portus valere ait* πῶς, ὅπως, Quomodo *vel (quod nos etiam cum Valla adoptavimus)* Quem in usum. *Ac poterat utique, quemadmodum* ποῦ, ὅπου, *et alia adverbia* In loco *significantia haud raro pro eis ponuntur quae* In locum *significant, sic et* ἵνα *accipi pro* ποῖ, Quem in locum, Quam in partem, *adeoque* Quem in usum. *Sed nihil impedit, quo minus cum Henr. Stephano, (in Nota marginali) quem et Gronov. et Wess. secuti sunt, consuetam significationem*, Ubi, quo loco, *teneamus*.

Ἰνταφέρνης *et* Ἰνταφρένης *idem*, III. 70. m. *cum Var. Lect. et Not.*

Ἰόνιος πόντος, *et* Ἰόνιος κόλπος, *non* Ἰώνιος, VI. 127. a. VII. 20. f. et IX. 92. f. *cum Var. Lect. et Not.*

Ἰπνός, οῦ, ὁ, Caminus, Furnus. ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἰπνὸν Περίανδρος τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε, V. 92, 7. m. Ἰπνοί, Furni, *Locus sic nominatus*. τὰς μὲν (νέας ὁ χειμὼν) ἐξέφερε πρὸς Ἰπνοὺς καλεομένους τοὺς ἐν Πηλίῳ, VII. 188. f. N.

[Ἰπνοῦς, *vide* Ἀπνοῦς.]

Ἱππαγωγοὶ νέες, Ἱππαγωγὰ πλοῖα, Navigia transvehendis equis, VI. 95. a. m. 48. f. VII. 97. f.

Ἱππάζεσθαι, Equitare, Equo vehi. ἐπὶ τούτων (τῶν ἵππων) ἱππαζόμενοι ἐλαύνοντο, IV. 110. *extr.* ἀκοντίζομεν καὶ ἱππαζόμεθα, IV. 114. m. f. *Conf.* Κατιππάζ.

Ἱππαρχέειν, Equitatui praeesse. τῶν ἱππάρχεε Ἀσωπόδωρος, IX. 69. f. τὴν ἵππον τῇ ἱππάρχεε Μασίστιος, IX. 20. a.

Ἱππάς, άδος, *Adjectivum foeminini generis, idem valens ac* ἱππική, Equestris. ἄνδρας ἐπὶ τὰς καμήλους ἀνέβησε ἱππάδα στολὴν ἐνεσταλμένους, I. 80. a. m.

Ἱππάσιμος, ίμη, ιμον, *quasi latine dicas* Equitabilis, Equitatui opportunus. ἱππάσιμον ποιήσαντες ταύτην τὴν χώρην, V. 63. f. (*ubi* ἱππεύσιμον *ms. Arch.*) Αἴγυπτον τὸ πρὶν ἐοῦσαν ἱππασίμην καὶ ἁμαξευομένην, II. 108. m. (*ubi opponitur* ἄνιππος γέγονε.) *Sic* ἱππασίμη ἡ χώρη, IX. 13. m. f.

Ἱππεύειν, Equitare, Equo vehi. I. 136. m. ἱππεύει ταῦτα τὰ ἔθνεα, Hi populi equis vehuntur, VII. 84. a. *Et iterum*, ταῦτα τὰ ἔθνεα μοῦνα ἱππεύει, VII. 87. a.

ἱππεύεσθαι, *i. q.* ἱππεύειν *et*

ἱππάζεσθαι, ἴσαν ἱππεύεσθαι ἀγαθοί, I. 79. extr. ubi quidem fortasse intelligitur Equo militare, Ex equis pugnare.

Ἱπποβότης, ου, ὁ, Equos alens, i. e. Opulentus homo. ἐπὶ τῶν ἱπποβοτέων τῇ χώρῃ. . . οἱ δὲ ἱπποβόται καλεόνται οἱ παχέες, V. 77. m. N. ubi alii ἱπποβοτέων et ἱπποβόται, perperam. τοὺς κληρουχέοντας τῶν ἱπποβοτέων τὴν χώρην, VI. 100. o. ubi itidem olim ἱπποβοτέων.

Ἱπποδρόμος, ου, ὁ, (penacute, ut ὁ ἡμεροδρόμος,) Eques cursor, Cursor equestris, gallice diceres Soldat de la cavalerie légère. δισχιλίους ἱπποδρόμους ψιλούς, VII. 158. f. Conf. Schaeferum ad Gregor. p. 31. et 870. Aliud est ἱππόδρομος antepenacute scriptum.

Ἱπποκόμος, ου, ὁ, Equorum custos et curator, Equiso. III. 85.

Ἱππεύς, ευ, ὁ, Equus. Nonnumquam οἱ ἵπποι ponuntur pro οἱ ἱππέες, Equitatus. ἤλαυνε ἐπ' αὐτοὺς τοὺς ἵππους, τῶν ἱππάρχη Ἀσωπόδ. IX. 69. f. Alia vide in Indice Rerum et Personarum, voc. Equus.

Ἵππος, ου, ἡ, 1) Equa. ἡ θήλεα ἵππος, III. 86. m. ἵππος ἔτεκε λαγόν, VII. 57. a. τὰς ἵππους τὰς ἀπὸ τοῦ ἅρματος, IV. 8. f. ἵππους πλανωμένας, IV. 9. a. ἀνιλόμενον τῇσι αὐτῇσι ἵπποισι ἄλλην ὁλομπιάδα, VI. 103. m. ubi olim τοῖσι αὐτοῖσι edd. contra meliorum librorum consensum.

2) Equitatus. καταβαλόντας τὴν ἵππον, I. 80. a. et mox iterum τὴν Κροίσου ἵππον, et ἀπιδὼν τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε τὴν πᾶσαν ἵππον, ibid. (Eadem notione alibi τὸ ἱππικὸν dicitur, veluti eodem cap. 80. m. f.) Dicitur vero χιλίη ἵππος, i. e. Mille equites, V. 63. m. Similiterque ἵππος δισχιλίη, VII. 158. f. et ὀκτακισχιλίη, VII. 85. a. et μυρίη, Decies mille equites, I. 27. a. m. VII. 41. f. Conf. Κάμηλος.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, i. q. ἡ ἵππος, Equitatus. VII. 141. f. in Orac.

Ἱππότης, ου, ὁ, i. q. ἱππεύς, Eques. ὡς ἐπήλασαν οἱ ἱππόται, IX. 49. o. οἱ τῶν Θηβαίων ἱππόται, IX. 69. m. f.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, Eques sagittarius. ἱπποτοξόται ἐόντες, IX. 49. m. f. iidem qui ibid. paulo ante ἱππόται nominantur.

Ἱπποφόρβιον, τό, proprie Pascuum equorum, tum per metonym. Grex equorum. ἐντυχόντες πρώτῳ ἱπποφορβίῳ, ταῦτα διήρπασαν, IV. 110. f.

Ἱρά vide infra, sub Ἱρός et Ἱρόν.

Ἱρᾶσθαι, Sacerdotem esse, Sacerdotium exercere. ἱρᾶται γυνὴ οὐδεμία οὔτε ἔρσενος θεοῦ οὔτε θηλέης, II. 35. f. ἱρᾶται οὐκ εἷς ἑκάστου τῶν θεῶν, ἀλλὰ πολλοί, II. 37. f.

Ἱρεῖα et Ἱρηΐη vide supra in Ἱερέη.

Ἱρεύς, έος, ὁ, sic constanter apud Nostrum jonice pro ἱερεύς, Sacerdos. In foeminino Ἱρεῖα exhibent libri. Perperam vero olim ἱρέας et ἱρέες legebatur IX. 85. a. pro ἱρέας et ἱρέες.

Ἱρήϊον, ου, τό, (comm. ἱερεῖον) Hostia, Victima. διαμιστύλας κατὰ μέλεα τὸ ἱρήϊον, I. 132. m. olim κατὰ τοῦ ἱρηΐου ἱπεστεῶσι, II. 39. o. et sic alibi. Etiam Crocodilis sacris ἱρήϊα offerebant Aegyptii: σιτία ὀπτητὰ διδόντες

(αὐτοῖς) καὶ ἱρήϊα, II. 69. *f. ubi quidem non de Sacrificio cogitandum, sed intelliguntur* Animalia quorum carne illi pascebantur.

Ἰρὴν, (*sive* Εἴρην) ἔνος, ὁ, Adolescens, Juvenis, *Lacedaemoniorum sermone*, IX. 85. *a. cum Var. Lect. et Not. Conf. Glossas ex lib.* IX.

Ἴρηξ, ηκος, ὁ, Accipiter. ὅς ἂν ἴδῃ ἢ ἴρηκα ἀποκτείνῃ, II. 65. *f.* 67. *m.*

Ἱρὸν, οῦ, τὸ, (*jon. pro* ἱερὸν) 1) Templum, *proprie*, Sacrum, *nempe hac notione ut intelligatur* Locus quilibet Deo consecratus, *sive sit* Sola aedes sacra, (ὁ ναὸς, *jon.* νηὸς) *sive* Aedes cum areâ circum jacente et muro aut septo quocumque circumdatâ, quâ in areâ, praeter ipsam ædem deo sacratam, possint esse varia aedificia usui sacerdotum aut ministrorum et custodum aedis, aut eorum qui sacra faciunt, destinata, *sive denique sit* Lucus (ἄλσος) *aut* Ager deo cuidam (τέμενος) consecratus, *in quo fortasse ne insit quidem notabilis quaedam aedes eidem deo sacrata. Totus ille* Lucus, *in quo Argivi a Spartanis, duce Cleomene, erant circumcisi,* (*lib.* VI. *c.* 78 - 80.) *perinde et promiscue* τὸ ἄλσος *et* τὸ τέμενος *et* τὸ ἱρὸν *nominatur. Eodem libro c.* 19. *f. aut* ἱρὸν τὸ ἐν Διδύμοισι, ὁ νηός τε καὶ τὸ χρηστήριον, συλληθέντα ἐνεπίμπρατο. *ubi vide Notata. Libro* II. *c.* 158. *memorat Scriptor noster* Templum Latonae. (Λητοῦς ἱρὸν, *ibid. a.*) *in quo inerat, primum* ὁ νηὸς τῆς Λητοῦς ἐν τῷ τὸ χρηστήριον, *grande et magnificum aedificium; tum in eodem alius* Λητοῦς νηὸς, (*ibid. f.*) *ex uno lapide confectus. Jam, porro, Donaria illa, quae in* Templis (ἐν τοῖς ἱροῖς) dedicata *passim apud Nostrum memorantur, non censeri debent omnia* in ipsâ aede deo sacratâ (ἐν τῷ νηῷ) *fuisse deposita sed major illorum pars sive in Areâ quae* τὸν ναὸν *circumdabat, sive in Aedificiis quibusdam circa* τὸν ναὸν *exstructis, certis in Conclavibus aut Cellis, qui* Θησαυροὶ *vocabantur, reposita erant. Ubi scribit Noster* οἱ ἄλλοι σχεδὸν πάντες ἄνθρωποι, πλὴν Αἰγυπτίων καὶ Ἑλλήνων, μίσγονται (γυναιξὶ) ἐν ἱροῖσι, II. 64. *m. non hoc dicit, puto, in ipsâ aede deo sacratâ cum mulieribus coire homines, sed id fieri intelligit in aedificiis illis in areâ templi exstructis, in quibus partim habitabant templorum ministri, partim excipiebantur pernoctabantque hospites qui celebrandorum sacrorum causâ remotioribus e locis advenissent.* (*conf. Not. ad l. c.*) *Quin et* duo illi juvenes, *qui* ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ cubitum *ivisse memorantur* I. 31. *f. non in ipsâ Junonis aede, sed in aliquo tali aedificio aut in portica quadam, quae circa aedem erat, aut in area sub dio, decubuisse putandi sunt. Conf.* Μέγαρον, Ἄδυτον, *et* Νηός.

Variorum deorum dearumve Templa *Nostro memorata vide in Indice Rer. et Pers. voc.* Templum. *In his* ἱρὸν ξείνης Ἀφροδίτης,

II 112. *f.* τὸ ἱρὸν τὸ ἐν Ἐλευσῖνι ἀνακτόριον vel Ἀνάκτορον, IX. 65. *f. et cet.* Ἱδρύειν vel Ἱδρύσασθαι ἱρὸν *vide supra sub hoc verbo.*

2) *Plural.* τὰ Ἱρὰ *non solum intelliguntur* Templa *sive* Loca deo consecrata, *sed et* Sacra quaelibet, Res sacrae, (*vide mox sub* Ἱρός,) Sacrificia, *et sigillatim* Hostiae *s.* Victimae, *quae proprie* ἱρήϊα *dicuntur.* ἐνέπρησαν καὶ τὰ ἱρὰ καὶ τὴν πόλιν, Et templa et urbem cremarunt, VI. 96. *f.* Ἱδρυθέντα ἱρὰ ξεινικά, I. 172. *m. poteras cum Porto et aliis intelligere* Sacra constituta peregrina; *sed, quoniam verbo* ἱδρύειν *vel* ἱδρύεσθαι *in* Templis statuendis *proprio veluti sedes est,* ἱρὰ ξεινικὰ *rectius ibi* Templa peregrinorum deorum *interpretaberis.* ἱρὰ ἐνδεδεμένα ἐν καλάμῃ πυρῶν, Sacra, nescio quae, stramini triticeo illigata, et ex Hyperboreis Delum delata, *memorantur* IV. 33. *a. et f. ubi quidem de cruentis sacrificiis non agitur. Sed* Θύειν τὰ ἱρά, I. 59. *a.* VIII. 54. *m. est* Victimas mactare, Hostias immolare. (*conf* Θύειν.) *Et* ἡ ἐξαίρεσις τῶν ἱρῶν (Excoteratio caesarum hostiarum) ἄλλη σφι περὶ ἄλλον ἱρὸν κατέστηκε, II. 40. *a. Itaque in extispicio dicuntur vel* καλὰ *et* χρηστὰ *vel* οὐκ ἐπιτήδεια *fuisse* τὰ ἱρά, V. 44. *extr.* IX. 36. *et* 37. *a.* (*Conf.* Καλλιερέειν.) *quibus in formulis* τὰ ἱρὰ *dicuntur quae alibi* τὰ σφάγια, *ut* IX. 45. *a. m.* 61. *m. etc. Cui usui consentaneum mihi visum erat, ut* τῶν ἱρῶν ἡ μαντικὴ, *quam ab Aegyptiis ad Graecos* pervenisse *ait Noster,* II. 57. *extr. non* Divinatio in Templis, *sed* Divinatio per Victimas, per Extispicium, *intelligeretur. Vide Notata ad l. c. et conf. Ciceron. de Divin.* II. 12. *Sic idem Noster* μάντιν *aliquem commemorat* ἅπαντα ἐκ τῶν ἱρῶν τὰ μέλλοντα ἐκβαίνειν, VII. 221. *m.*

3) *Ubi in rebus Scytharum ait Herodotus,* θυσίη ἡ αὐτὴ πᾶσι κατέστηκε περὶ πάντα τὰ ἱρὰ ὁμοίως, IV. 60. *a. ibi* τὰ ἱρὰ *latine vulgo* templa *reddunt, quod hactenus fieri poterat, ut non quidem* ναοὶ, *sed omnino* loca sacris faciendis destinata *intelligerentur. Wesselingius* res sacras sacrorumque ritus *intelligebat: equidem in omnibus* sacrificiis, *quod hactenus verum est, si* θυσίην *ibi non generatim* Sacrorum faciendorum, *sed* Mactandorum victimarum rationem *intelligas. Sed, quemadmodum* θύειν ἱρὰ *est* Mactare victimas, *sic et hic* ἱρά, *subtilius si spectes, eadem fuerint quae mox* ἱρήϊα, *et* πάντα τὰ ἱρὰ *fuerint* Omnia victimarum genera, *nempe, sive* bos sit, sive equus, sive ovis, *nam, ut cap. extr. ait Scriptor,* θύουσι καὶ τἄλλα πρόβατα, καὶ ἵππους μάλιστα.

4) *Libro* II. c. 63. *a. videri poterant duo haec invicem opponi,* θυσίας μούνας ἐπιτελέουσι, *et* θυσίας καὶ ἱρὰ ποιεῦσι. *At ibi, verum si quaeris, non differunt* θυσίαι μοῦναι *et* θυσίαι καὶ ἱρά, *sed a* ταῖς θυσίαις καὶ τοῖς ἱροῖς *distinguitur* Ludicrum illud et subinde etiam cruentum

certamen circa dei simulacrum, *quod continuo deinceps describitur. Quare ibi latina nostra versio commodius in hunc modum refingetur.* Heliopolin et in Buto oppidum qui conveniunt, solum sacrificiorum solennia celebrant: at in Papremi oppido non solum, ut alibi, sacrificia celebrant victimasque mactant, verum etiam *etc.*

Ἱροργίαι, Caeremoniae religiosae, V. 83. *extr.* ἄῤῥητοι ἱροργίαι, Arcana sacra, ibid. *Utrobique quidem alii* ἱρουργίαι, *alii* ἱερουργ.

Ἱρός, ἡ, όν, (*comm.* ἱερός) Sacer. τά τε ἱρὰ καὶ τὰ ἴδια (Sacra et profana) ἐν ὁμοίῳ ἐποιέετο, VIII. 109. *m. Construitur cum Genit. ejus dei vel deae, cui aliquid* Sacrum vel Consecratum *habetur.* οὖρος ἱρὸν Μητρὸς Δινδυμήνης, Mons Matri Dindymenae sacer, I. 80. *a.* αἱ βόες ἱραί εἰσι τῆς Ἴσιος, II. 41. *a.* τὰς ἴβις, ἐούσας ἱράς, (*nempe* ἱρὰς Ἑρμέω) ἐς Ἑρμέω πόλιν θάπτουσι, II. 67. *f.* ἱροὺς τούτους (τοὺς ἰχθῦς) τοῦ Νείλου φασὶν εἶναι, II. 72. *f.* τοῦ Διὸς φασὶ εἶναι ἱρούς, II. 75. *a.* Διὸς Στρατίου ἱρὸν μέγα τε καὶ ἅγιον ἄλσος, V. 119. *m.* (*Et subintellecto vocab.* ἱρός, VI. 80. *m.* ἐπείρετο τίνος εἴη θεῶν τὸ ἄλσος. *Sic* ἡμέρη ἑκάστη θεῶν ὅτευ ἐστί, (*nempe* ἱρή.) ἅρμα Διὸς ἱρόν, VII. 40. *m. f.* τὸ ἱρὸν ἅρμα τοῦ Διός, VIII. 115. *f. Cum Dativo Personae ejus quae aliquid sacrum habet et tanquam Sacrum colit.* εἰσί σφι ἱροί (οἱ κριοί), Arietes apud eos sacri habentur, II. 42. *f.*

νοῦσον μεγάλην λέγεται ἔχειν ὁ Καμβύσης, τὴν ἱρὴν (Morbum sacrum) οὐνομάζουσί τινες, III. 33. *f.*

Ἱρουργίαι, *vide* Ἱροργίαι.

Ἱροφάντης, ου, ὁ, Hierophanta, Sacrorum interpres et templi antistes. ἱροφάντης τῶν χθονίων θεῶν, VII. 153. *a. et m.*

Ἱρωσύνη, ης, ἡ, Sacerdotium. τῷ βασιλέϊ τεμένεα ἐξελὼν καὶ ἱρωσύνας, IV. 161. *f.* ἱρωσύνας δύο, Διός τε Λακεδαίμονος καὶ Διὸς οὐρανίου, VI. 56. *a.*

Ἰσηγορίη, ης, ἡ, Aequa loquendi potestas, Aequabilitas juris, ἡ ἰσηγορίη ἐστὶ χρῆμα σπουδαῖον, V. 78. *a.*

Ἴσημι. *Quae ad hoc thema vulgo referri solent, ea vide supra in* Εἰδέναι.

Ἰσθμός, οῦ, ὁ, *vide Indic. Rerum voce* Isthmus, *et* Ithome.

Ἶσις, ἡ, *Aegyptia dea, Genit. jon.* Ἴσιος, *non* Ἴσιδος, II. 41. *a.* 156. *f. Dativ.* τῇ Ἴσι, *contracte ex* Ἴσιϊ, II. 59. *et alibi.*

Ἰσοκρατής, ὁ, ἡ, έος, Qui parem cum alio potestatem (Aequum cum alio jus) habet. ἰσοκρατέες ὁμοίως αἱ γυναῖκες τοῖσι ἀνδράσι, IV. 26. *f.*

Ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Juris aequabilitas. ἰσοκρατίας καταλύοντες, τυραννίδας ἐς τὰς πόλις κατάγειν παρασκευάζεσθε, V. 92, 1.

Ἰσονομίη, (Juris aequabilitas) οὔνομα πάντων κάλλιστον, III. 80. *f.*

Ἰσοπαλής, έος, ὁ, ἡ, Par in pugnā, Aequo marte pugnans. μαχομένων σφέων καὶ γινομένων ἰσοπαλέων, I. 82. *m.* V. 49. *f.*

Ἰσόπεδος, ὁ, ἡ, Aeque planus,

Parem superficiem praeferens. χοῦν γῆς ἐπιφόρεε, ποιέων τῇ ἄλλῃ γῇ ἰσόπεδον, IV. 201. a. m.

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ, ἡ, Paris ponderis, Par viribus. τὸ γένος τὸ Ἀττικὸν ἐὸν ἰσόῤῥοπον τῷ ἑωυτοῦ, scil. τῷ Λακεδαιμονίων γένεϊ, V. 91. a.

Ἴσος et Ἶσος, Par, Aequalis, Aequus. νῆσος ἴση (Pari magnitudine) τῇ τῶν Κυρηναίων πόλι, IV. 156. f. ὥστε καὶ ἡμίσεα καὶ ἴσα ἐόντα, VI. 52. m. ὕψος ἴσον, Altitudo par vel aequalis, nempe latitudini, II. 124. f. Sed ibi aut ab Herodoto aut a librariis erratum est, nisi forsan ἴσον ibidem valet Pro ratione, Pro portione.

ταῦτα μὲν ἴσα σφι πρὸς ἴσα γενέσθαι, Haec ita ab illis gesta esse ut Par pari fuerit repensum, I. 2. a.

τῶν θεῶν τὰ ἴσα (vel ἶσα) νεμόντων, Si modo dii aequa nobis tribuerint, VI. 11. f. 109. f.

ἴσον, neutrum adverbialiter sumtum, Aeque. ἴσον ἀπέχειν, Aequo abesse, Pari intervallo abesse, VIII. 132. f. ἐξ ἴσου, Ex aequo, VII. 135. f. et alibi.

ἐπὶ ἴσης, (scil. μοίρης vel τύχης) et uno vocabulo Ἐπίσης, Aequali, Pari ratione. ἐπ' ἴσης διαφέρειν τὸν πόλεμον, Pari fortunâ, Aequo marte, bellum gerere, I. 74. a. τοῦτο μέν νυν ἐπίσης ἔχει, Hoc quidem Perinde est, VII. 50, 1. συμμάχους ἐπ' ἴσῃ τε καὶ ὁμοίῃ ποιέεσθαι, Aequâ conditione socios sibi adjungere, IX. 7, 1.

Ἱστᾶν, i. q. ἱστάναι. Hinc ἱστᾷ, Statuit, Erigit caput hostis praecisum et palo infixum, IV. 103. f. Et Imperf. στήλας ἵστα κατὰ τὰς χώρας, II. 106. a.

Ἱστάναι, 1) Ponere, Statuere. ἱστάναι ἀνδριάντα, II. 110. m. et f. Not. 2) Instituere. Ἵστασαν χορούς, III. 48. f. ubi paulo ante ἐπεποιέατο ὁρτήν, in eadem re. ηὔξατο τῇ Μητρὶ παννυχίδα στήσειν, IV. 76 a. 3) Adpendere, Ponderare. ἱστᾶσι σταθμῷ πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας, II. 65. m. f.

Praet. perf. et plusquamperf. activum notione passivâ vel reciprocâ. ἐν τῷ ἱρῷ ἕστηκε λίθινος, Positus est, Stat lapideus, Statuam habet lapideam. ἀντίοι ἕστασαν, (per syncopen pro ἑστήκεσαν) Stabant ex adverso, IX. 18. a. Sic τὴν πέριξ σφίγγες ἕστασαν, IV. 79. a. Similiter Infinit. ἑστάναι, (pro ἑστηκέναι vel ἑστηκέναι) Stare, IV. 97. m. IX. 28. a. m. Et pro ἑστάναι est ἑστάμεναι, I. 17. m. cum Var. Lect. et Not. Participium καὶ ὀρθοῦ ἑστεῶτος τοῦ κτήνεος, καὶ ὑπτίου, II. 38. a.

Passivum. ἵππος ἵσταται ὀρθός, Stat erectus, IX. 22. a. τὸν ὑπὸ Δαρείου σταθέντα (Constitutum) ὕπαρχον, VII. 105. f. σταθέντα ἐς μέσον ἠρώτα, III. 130. a. ἀγορὴ οὐκ ἵσταταί σφι, Non instituitur ab illis (vel, apud illos) concio populi, VI. 58. f. ἱσταμένου (id est, ἀρχομένου) τοῦ μηνὸς ἐνάτῃ, Ineuntis (Incepti) mensis dies nonus, VI. 106. f.

Medium, ἐστήσαντο ἤθεα καὶ νόμους, Instituerunt mores et leges, Moribus et institutis utuntur, II. 35. a. m. πεντηκοντέρους στησάμενοι, ἐδέκοντο etc. Opportuno loco naves insidiis

Locarunt, VI. 138. a. *ubi quidem* κτησάμενοι *praeferunt olii.* τῇ στήσονται τὸν πόλεμον, Quo loco Instituturi (Incepturi) sint bellum, *sive rectius*, Quamnam sedem bello sint delecturi, VII. 236. *f. et* 175. *a. Sic* ἀβουλότατα πολέμους ἵστασθαι, VII. 9, 2. *a. ubi vide quae mox subjiciuntur.*

Ἱστιᾶν, *vide* Ἑστιᾶν.

Ἱστίη, ης, ἡ, (*passim* ἱστίη, *leni spiritu, scribitur in cod. F. Vide Var. Lect.* IV. 68, 5. *et* 127, 16.) *Ion. i. q.* ἑστία. 1) Vesta dea, *quam* τῶν Σκυθέων βασιλέων *nominat rex Scytharum*, IV. 127. *f.* 2) Domus, Aedes quas quis habitat. δεξιῆς ἱστίης οἴκου, V. 40. *f.* ἱστίη συδαμῶς κεκραμένη Γλαύκου, VI. 86, 4. 3) Familia. εὐδαίμονα ἱστίην ἔτυχον ἐκδεδεγμένοι, I. 177. *m.* 4) τὰς βασιληΐας ἱστίας ὀμόσαι *aut* ἐπιορκῆσαι, Per regios Lares jurare, *aut* pejerare, IV. 68. *a. et m. cum Not.*

Ἱστιητόριον, ου, τό, *i. q.* ἑστιατόριον, Coenaculum, IV. 35. *extr.*

Ἱστορέειν, Inquirere, Percunctari, Sciscitari, Quaerere, Interrogare. ἱστορέων εὕρισκε, I. 56. *a.* εἴτε ἱστορήσουσι, εἴτε καὶ οὔ, φράζειν τῇ μητρί, I. 61. *a. m.* ἱστόρεον ὅτεῳ τρόπῳ περιγένοιτο, I. 122. *a.* ἐπ᾽ ὅσον μακρότατον ἱστορεῦντα ἦν ἐξικέσθαι, II. 34. *a.* IV. 192. *extr.* ἱστορέοντι λόγον οὐδένα ἰδέσθαι, III. 50. *f.* ἐλιπάρεέ τε ἱστορέων, III. 51. *a. m.*

Eadem ratione construitur cum Accusativo Personae. ἱστορέων αὐτοὺς ἥν τινα δύναμιν ἔχει ὁ Νεῖλος, II. 19. *f.* εἴ σφεας ἱστορέοιμι ὅ τι θέλοντες ἥκοιεν· καὶ ἄλλους ἱστορέοντες τούτους *etc.* III. 77. *m.* προσελθὼν μιν ἱστόρεε ὅς τις εἴη, *Vit. Hom.* 22. *m. Videri etiam poterat (sicut compositum verbum* ἐξιστορέειν VII. 195. *b.) cum Accusativo Rei construi.* ἔλεγον δέ μοι οἱ ἱρέες ἱστορέοντι τὰ περὶ Ἑλένην, γενέσθαι (*scil.* αὐτά) ὧδε, II, 113. *a. sed rectius ibi, cum Schaefero, post* ἱστορέοντι *incidetur oratio, non post* Ἑλένην, *ut graeca ista his latinis, verbum de verbo, respondeant:* Sciscitanti mihi dixerunt sacerdotes, res Helenae sic se habere.

Semel apud Nostrum, nec tamen satis liquido, verbum ἱστορέειν *metonymica notione (quemadmodum frequenter* πυνθάνεσθαι*) pro* Cognoscere, Comperire, Accipere, Discere, *usurpatum poterat videri: nempe si* ἀκοῇ ἱστορέων, II. 29. *a. interpreteris* Auditu accipiens, *quam in partem Aem. Portus*, Rumore famâque sciens, cognoscens, discens, *interpretatus est. At videndum, ne ibi vocab.* ἀκοῇ *a praecedente verbo* ἐπυθόμην *pendeat, nempe* ἱστορέων ἐπυθόμην ἀκοῇ, Auditu (famâ) accepi percunctando.

Ἱστορίη, ης, ἡ. 1) Sciscitatio, Inquisitio, Exploratio. ἱστορίῃσι φάμενοι εἰδέναι (ταῦτα) παρ᾽ αὐτοῦ Μενέλεω, Dicentes se haec sciscitando cognovisse ex ipso Menelao, II. 118. *a. Et paulo post*, τούτων τὰ μὲν ἱστορίῃσι ἔφασαν ἐπίστασθαι, τὰ δέ, παρ᾽ ἑωυτοῖσι γενόμενα, ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγειν, II. 119. *f. Conf.* Ἱστορέειν.

2) *Metonymice*, Ea quae sciscitando vel inquirendo cognovimus. μέχρι μὲν τούτου ὄψις τε ἡ ἐμὴ, καὶ γνώμη, καὶ ἱστορίη ταῦτα λέγουσά ἐστι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε, Αἰγυπτίους ἔρχομαι λόγους ἐρέων, II. 99. a. *ubi vocabulo* ἱστορίη *significantur* Ea quae *Herodotus* sciscitando ex aliis, *qui illa viderunt et comperta habuerunt*, cognovit, *quae distinguuntur partim ab his*, Quae ipse vidit, (*conf.* II. 29. a. *quo de loco paulo ante dictum est*) *partim* a Suâ *de rebus quibusdam* Opinione et Judicio, *partim denique a* Priscâ famâ, *sive* Rerum olim gestarum narrationibus quales apud Aegyptios circumferebantur, *quas* Αἰγυπτίους λόγους *dicit.* Ἡροδότου ἱστορίης ἀπόδεξις *in Praefat. lib.* I. *est* Earum rerum, quae Herodotus vel sciscitando ab aliis vel proprio studio et observatione cognovit, expositio et explicatio. *Adeoque formula* ἱστορίης ἀπόδεξις *apud Nostrum idem valet quod apud sequioris aevi scriptores nudum vocabulum* ἱστορίη *vel* ἱστορίαι.

3) *Ad usum hujus vocabuli apud sequioris maxime aevi scriptores pervulgatum proxime accedit quod legitur apud Nostrum* VII. 96. a. τῶν ἐγὼ, οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι ἐς ἱστορίης λόγον, οὐ παραμέμνημαι. *Id est* Quorum ego nomina edere, (nec enim necesse est ad Historiae rationem) supersedeo. *Scilicet* Historiae ratio *non postulat, ut obscurorum hominum nomina, eorumque quorum nulla praeclare facta exstant, memoriae posterorum tradantur. Larcherus quidem h. l.* ἱστορίας, *prorsus ut in Praef. libri primi*, Inquisitionem, Investigationem, *intelligebat* „n'étant pas obligé à faire la recherche de „leur nom“ *quam in sententiam sic scripturus fuerat auctor*, οὐ γὰρ ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι (*sive potius*, ἐξείρχθην) ἱστορίην σφῶν τὰ οὐνόματα. *Nunc ad formulam* ἀναγκαίῃ ἐξέργομαι *manifeste intelligitur infinitivus* παραμεμνῆσθαι, *quemadmodum* VII. 99. a. *ait*, τῶν μὲν νυν ἄλλων οὐ παραμέμνημαι ταξιάρχων, ὡς οὐκ ἀναγκαζόμενος; *nempe* παραμεμνῆσθαι αὐτῶν.

Ἴστω, Sciat, *vide in* Εἴδειν.

Ἴσχειν, i. q. ἔχειν. 1) Habere, Tenere, In potestate habere. ἴσχει πᾶσαν τὴν Σάμον· ἴσχων δὲ (αὐτὴν) etc. III. 39. a. m.

2) Tenere, Sustinere *onus.* τὰς ἱππείας, οὐ δυνάμενος ἴσχειν τὰ τῶν ὑποζυγίων μέλεα, καταρῥήγνυσθαι, III. 111. *f.*

3) Sistere, Cohibere, Retinere, Impedire ne quis progrediatur. ἴσχει βουλομένους ἐς τὸ πρόσω παριέναι, III. 77. *f.* οὐ δυνατοὶ αὐτοὶ (τὸν τῶν Λακεδαιμονίων πάντα) ἴσχειν εἶναι μὴ οὐκ ἐξιέναι, IX. 12. m. κατὰ στεινὸν, ὥστε καὶ ὀλίγους σφέας ἀνθρώπους ἴσχειν, IX. 13. *f.* *Eodem pertinet quod in edd. nonnullis legitur*, πολλαχῇ ἂν ἴσχοι ἐμεωυτὸν, Saepius me Continuî, Cohibui, I. 42. m. *ubi nos quidem cum aliis* ἀνίσχοι *praetulimus.* ἴσχε καὶ καταλάμβανε σεωυτὸν, III. 36. a.

4) Dirigere *navem*, Adpellere aliquo. *Huc refert Portus verba ista*, ἀνέχθησαν καὶ ἴσχοντο ἐπ' αὐτῆς, *ex Vit. Hom.* 19. *extr. Alia huc spectantia vide in* Ἔχω, *num.* 6.

Ἰσχία, τά, Ilia *interpretatus sum cum aliis*, VI. 75. *m. Rectius* Coxas *dicturus eram*.

Ἰσχναίνω, Extenuare, Arefacere. ἐπεὰν τὸν νεκρὸν ἰσχνήνωσι κατάπερ Αἰγύπτιοι, III. 24. *a.*

Ἰσχνόφωνος, ου, ὁ, ἡ, i. q. ἰσχόφωνος, Qui est haesitante lingua, Obligatione linguae laborans. παῖς ἰσχνόφωνος καὶ τραυλός, IV. 155. *a. ubique Not.*

Ἰσχυρός, ή, όν, Validus, Robustus, Firmus, Ingens, Gravis, Vehemens, *et similia*. σιτοδηίη ἰσχυρή, Ingens, Gravis penuria rei frumentariae, I. 94. *a.* ἄνευ ἀναγκαίης ἰσχυρῆς συμβάσιες ἰσχυραὶ οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν, Absque valido necessitatis vinculo non solent firma manere pacta conventa, I. 74. *f.* αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται, Nimis graves ultiones *etc.* IV. 205. ἰσχυρὸς νόμος, Firma, Valida, Severa lex, VII. 102. *a.* γνώμη ἰσχυροτέρη καὶ ἀγνωμονεστέρη, Acrior, Fortior, Ferocior et Pertinacior sententia. IX. 41. *f.* ῥεύματα ἰσχυρά, Validi torrentes, VIII. 12. *f.* τῆς χώρης ταύτης τὸ ἰσχυρότατον, Validissimus (Munitissimus) locus hujus regionis, I. 76. *a.*

τὸ πολλὸν ἡγέεται ἰσχυρὸν εἶναι, In *hominum* multitudine positum esse Robur et Potentiam existimant, I. 136. *a.* ἐπειρῶντο κατὰ τὸ ἰσχυρὸν ἀλλήλων, Vires suas invicem tentarunt, I. 76. *f.* κατὰ τὸ ἰσχυρὸν χαλεπὸν εἶναι περιγίνεσθαι, Vi et armis subigere *Graeciam* difficile esse, IX. 2. *m.*

Ἰτέη, ης, ἡ, Salix. I. 194. *a.*

Ἰτέινος, η, ον, Salignus. μαντεύονται ῥάβδοισι ἰτεΐνῃσι, IV. 67. *a.*

Ἴτυς, υος, ἡ, Labrum clypei ferreum. ἀσπίδας ἴτυς οὐκ ἐχούσας, VII. 89. *a. N.* ἀσπίδας κοίλας, τὰς ἴτυς μεγάλας ἐχούσας, ibid. *f.*

Ἰυγή, ῆς, Clamor, Vociferatio. βαρβαρόφωνοι ἰυγή, IV. 43. *f. in not.*

Ἰχθυοειδής, ἐος, ὁ, ἡ, Pisci similis, Pisciformis. λεπίδες σιδηρέας ὄψιν ἰχθυοειδέος, VII. 61. *a.*

Ἰχθυώδης, εος, ὁ, ἡ, Piscosus, Piscibus Abundans. λίμνη ἰχθυώδης, VII. 109. *f.*